

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Ἠθικῶν μεγάλων βιβλία 6
Ἠθικῶν ἐπιδημιῶν βιβλία 4
Περὶ ἀρετῆς καὶ κακῶν βιβλία 2

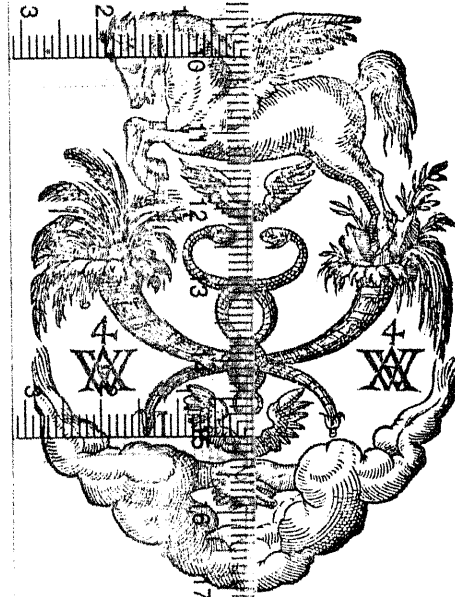
ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑ-
κτῆρες ἠθικῶν.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣ.
Ὅτι ἐκ αὐτῆς ἀρετῆς οὐδὲν εὐδαι-
μονίαν.

ARISTOTELIS

Ethicorum magnorum libri 6.
Ethicorum epidemiorum libri 4.
De virtutibus & vitijs libri 2.

THEOPHRASTI CHA-
racteres Ethicorum.
ALEXANDRI APHRO-
dis. Quod virtus non sufficiat ad
beatitudinem.

Addita in fine Varietatum occurum loco, partim e diuersis editionibus,
partim ex interpretibus. Accesserunt etiam præter In-
dicem capitulum, duorum ac verborum In-
uentaria, Latinum & Græcum.

FRANCOFVRTI
Apud hered^{es} Andrea Wecheli,
MDLXXIII.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Ἠθικῶν μεγάλων βιβλία 6.
Ἠθικῶν Εὐδημίων βιβλ. η.
Περὶ ἄρετῆ καὶ κακιῶν βιβλ. α.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑ-
κτῆρες ἠθικοί.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣ.
Ὅτι οὐκ ἀπὸ πάσης ἠδρετῆ πρὸς εὐδαι-
μονίαν.

ARISTOTELIS

Ethicorum magnorū libri 2.
Ethicorū Eudemiorum l. 7.
De virtutibus & vitijs l. 1.

THEOPHRASTI CHA-
racteres Ethici.
ALEXANDRI APHRO-
dis. Quod virtus non sufficiat ad
beatitudinem.

Addita in fine Varia locorum lectio, partim e diuersis editionibus,
partim ex interpretibus. Accesserunt etiam præter In-
dicem capitum, duo rerum ac verborum In-
uentaria, Latinum & Græcum.

FRANCOFVRTI
Apud heredes Andreæ Wecheli,
MDLXXXIII.

M. ANTONIO MVRETO V. CL.
FRID. SYLBVRGBIVS S.P.D.

RISTOTELIS editionem accuratam præclari aliquot hac ætate viri iam dudū promiserunt. Ea pollicitatio ita suspendit omnium animos, vt nullus e medio, nedum ex infimo literatorum ordine, interea quidquam conari ausus sit; ne vel temeritatis vel ambitionis suspiciōē incurreret. Hinc partim illorum cunctatione, partim horum timiditate factum est, vt intra trigessimū annum Aristoteles nec in Italia, nec in Gallia, nec in Germania nostra, Græce sit editus; ac vix ij libri, qui præ ceteris in scholis solent, inueniri potuerint. Tandem Wecheli heredes, hinc literatis exhorrantibus, illinc librarijs vrgentibus, inuitante item soceri exemplo, de perfequenda philosophi editione consilium ceperunt. Quam ad rem cum a vetustis libris, quibus iure multum tribuunt eruditi, nihil auxiliij impetrare possent, coacti sunt ea amplecti adiumenta quæ vnica restare videbantur. Cuius rei cura cum ad me deuoluta esset, etsi vires in me operi tam difficili pares non sentiebam, malui tamen qualicumque conatu rei publ. prodesse, quam specioso difficultatis prætextu ei plane deesse. Ad hunc ergo tomum vbi peruentum est, cum alia nō suppetere adminicula, primum a diuersis editionibus, deinde ab interpretibus quæ sui locis corruptis remedium. In Magnis Ethicis ad duas editiones Basileenses, Isingrinianam & Walderianam, adhibui etiam Venetam, Manutianam scilicet, a Camotio adornatam. In Eudemij & libello De virtutibus, nullum præter Isingrinianum & Camotianum nancisci exemplar potui. Ac sicut in illis libris, Georgij Vallæ; ita in his, Leonardi Aretini versionem consului, quæ licet aliquam multis in locis non aspernandam opem tulerint, non vsquequaque tamen expeditam & tutam correctionis viam præmonstrarunt; in Eudemis præsertim, quæ pluribus in locis manca sunt. In Theophrasti Characteribus, (qui huius tomi ceu condimentum sunt) præclaram ante me operâ nauarat Henr. Stephanus: nō pænitendas tamen aliquot in locis emendationes suppeditauit nūc Camotiana, nūc Oporiniana editio; sed Camotiana plures. In Alexandri libello aliud exemplar ad manum non fuit, quam quod e Ioannis Walderi officina Basileæ prodiit. Præter has exemplarium & interpretum suppetias, cōquisiui etiam si quid ex Nicomacheis Ethicis huc facere meminissem. Priuato iudicio aut coniectura nil mutauī, nisi manifestus esset error. Immo plerunque, si quid mutationis a me factum est, eius seorsim in fine libri rationem reddidi. Ibidem etiam de alijs quæ suspecta mihi aut dubia viderentur, monui. In exemplarium quoque diuersitatibus indicandis leuiuscula sæpe adnotare malui, quam curiosorum desideria fallere. Quæ opella cum sine præcellentis viri patrocinio

in publicum prodire non auferet, tu M V R E T E. clarissime visus es hanc ad rem omnium apriffimus: praesertim quia non modo tueri nostra potes; verum etiam, quae me fugerunt, (vt facile accidit homini qui nec omnia philosophiae arcana penitus rimatus est, & praeterea festinantes operas sequi cogitur) corrigere atque adaugere. In quo genere quanto sis ingenij acuminis, quanta *εὐχρία*, locuples testis est, praeter illustria eruditionis tuae monumenta, Dionysius Lambinus, qui in Nicomacheis Ethicis toties te auctorem laudat. Et praeter haec ingenij dona, praeter longum rerum usum, praeter insignem vtriusq; linguae, atque adeo totius philosophiae cognitionem, praeter elegantem & puram dicendi facultatem, otio etiam abundas, & veterum librorum copiam facile impetrare potes, dum nec longe a ditissimis bibliothecis abes, & magnorum virorum ope facilem ad eas aditum reperis. Vnice igitur abs te peto, vt qua virtute atque humanitate praeditus es, benigne hunc summi philosophi tomum excipias, eoque non tam tuendo quam expoliendo, nos in ceteris quoque philosophi scriptis & forsimum & coniunctim edendis, vt consilio & opera polles plurimum, adiuues. Quod vt praestare commodius queas, a Deo opt. maximo, vnico sapientiae atque omnis boni fonte, tibi & aliis literatae reipubl. ornamentis, diuturnam valetudinem, & felices rerum successus opto. Data in Francorum traiectu ad Mœnum, Kal. Septemb. c1010LXXXIV.

ADMONITIO AD LECTOREM.

Numerales nota quae in exteriori margine Graecis literis exaratae sunt, vulgariam distinctionem capitum designant. quae vero barbaricis characteribus, zifris vulgo dictis, perscriptae sunt, Isingrimianae editionis paginas denotant. quas ideo adscribere libuit, vt si forte fidem nostram suspectam habere, barbarum ductu exemplar adire possis. Menda quoque nonnullae inter corrigendum nos fugerunt. e quibus quae deprehensa a nobis sunt. sic corrigi abste poterunt. Pag. 10, v. 10, scribe *ἀρεταί*. P. 87, v. 27. *ρεστ* εἰ *ἀρα*, pone hypodistolen. P. 98, v. 12, scribe *ὑπεβολαὶ καὶ ἐμ*. P. 119, v. 5, scribe *ὁ ὡ* diuise. P. 125, v. 10, distingue post *ἴ*. In Nicomach. Ethicorum Indice, mediocritatis nomen per imprudentiam nonnullaquam positum pro mediocritatis vocabulo, ubi scilicet Graece *μεσότης* est.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 58
ΗΘΙΚΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ

Τ Ο Α.

ΠΕΙΔΗ *παραμεθύμεθα λέ- α*
γαν ὑπὸ ἡθῶν, παρῶτον αὖ εἴη
σκεπτόν τίνος ἔστι μέρος ὁ ἦθος.
ὡς μὲν οὖν στυτόμως εἰπεῖν, δό-
ξεν ὅτι δήης ἢ τὸ πολιτικῆς εἶ)
μέρος. ἔστι δὲ ἔθεν ἐν τοῖς πολιτι-
κοῖς διωπατὸν παρῶτα ἀδύ τῶ
ποῖον ἴνα εἶ). λέγω δὲ οἶον αου-
δαῖον. ὁ ἴ αουδαῖον εἶ), ἔστι ὁ
ἄς ἀρετῆς ἔχον. δεῖ ἀρα, εἴ τις μέλλῃ ἐν τοῖς πολιτικοῖς παρα-
κλικὸς εἶ), ὁ ἦθος εἶ) αουδαῖος. μέρος ἔστιν ἀρα, ὡς εἴοικε, καὶ ἀρ-
15 χή, ἢ παρὶ τὰ ἦθη παραματεία τὸ πολιτικῆς. ὁ δὲ ὄλον καὶ τὴν
ἐπωνυμίαν δικαίως δοκεῖ αὖ μοι ἔχον ἢ παραματεία, ὅτι ἦθη-
κὴν, ἀλλὰ πολιτικὴν. δεῖ ἀρα (ὡς εἴοικε) παρῶτον ὑπὸ ἐρ ἀ-
ρετῆς εἰπεῖν, τί τέ ἔστι, καὶ ἐκ τίνων γῆ). ἔθεν γὰρ ἴσως ὄφελος εἰδέ-
20 να μὲν τὴν ἀρετὴν, πῶς δὲ αὖ καὶ ἐκ τίνων, μὴ ἐπαίην. ἔ γὰρ μὴ
νον ὄπως εἰδὴ ἡσπιδον τί ἔστι σκεπείσθαι δεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τίνων ἔστι
σκεπέσθαι. ἀμα γὰρ εἰδὴ ἡσπιδον βεβλόμεθα, καὶ ἀδύ εἶ) τοῖσιν. τῶσιν

δι' ἃ διωκησόμεθα, εἰ μὴ εἰδωμένοι καὶ ἐκ ἰνῶν, καὶ πῶς αἰ. ἀνα-
 κήσιν μὲν οὖν εἰδῆσθαι τί ἐστὶν ἄρετή. ἔ γάρ ῥαδιον εἰδέναι τὸ ἐκ
 ἰνῶν αἰ, καὶ πῶς αἰ, ἀγνωστοῦτα δὲ τί ἐστὶ, ὡς ἄρ' ἔδ' ἔπι τῷ ἔπι-
 κτημῶν. ἔ δεῖ δὲ λαμβάνειν ἔδ' εἰ πινες παρ' ἄλλων ὑπὸ τῶν
 εἰρήκασι. παρ' ἄλλων μὲν οὖν ἐνεχείρησε Πυθαγόρας παρ' ἄλλων
 εἰπεῖν· ὅτι ὀρθῶς δέ. τὰ γὰρ ἄρετας εἰς τὸς ἀειθμοὺς ἀνάγων, ἔκ
 οἰκείαν τῷ ἀρετῶν τιμὴν θεωρεῖαν ἐποίησατο. ἔ γάρ ἐστὶν ἡ δικαιο-
 σιμῆ ἀειθμὸς ἰσάκεις ἴσος. μὲν τῶν Σωκράτους ἐπιτημόμιμος,
 βέλλιον καὶ ἐπὶ πλάσιν εἶπεν ὑπὸ τῶν ἔκ ὀρθῶς δέ ἔδ' ὅτι. τὰ
 γὰρ ἄρετας ἐπιτημῶν ἐποίει· τῶν δὲ ἐστὶν εἶναι ἀδυνάτων. αἱ γὰρ ἐ-
 10 πηγήμη πᾶσαι μὲν λόγῳ· λόγος δὲ ἐν ᾧ δὲ ἀνεπιτημῶν τῷ ψυχῆς
 γίνετο μόνον. γίνοντο οὖν αἱ ἄρεται πᾶσαι καθ' αὐτῶν ἐν τῷ λογ-
 στικῷ τῷ ψυχῆς μορίῳ. συμβαίνει δὲ αὐτῶν ἐπιτημῶν ποικίλῃ τῶν
 ἄρετας ἀναρῶν τὸ ἀνάλογον μέρος τῷ ψυχῆς. τῶν τῶν πειῶν, ἀνα-
 15 ρῆ καὶ πάθος καὶ ἦθος. δὲ ὅτι ὀρθῶς ἢ φάτο τῶν τῶν ἀρετῶν. μὲν
 τῶν τῶν Πλάτων διείλετο τῷ ψυχῆς εἰς τε τὸ λόγον ἔχον, καὶ εἰς τὸ
 ἀλόγον· ὀρθῶς καὶ ἀπέδωκεν ἐκάστου ἄρετας παρ' ἄλλων ἴσους. μέ-
 20 γρη μὲν οὖν τῶν καλῶς· μετὰ μὲν τῶν τῶν ὅτι ὀρθῶς, τὴν
 γὰρ ἄρετῶν κατέμιξεν εἰς τὴν παρ' ἄλλων τιμὴν ὑπὸ τῶν ἀγα-
 θῶν· ἔ δὲ ὀρθῶς· ἔ γὰρ οἰκείον. ὑπὸ γὰρ τῶν ὄντων καὶ ἀληθείας
 λέγοντα, ὅτι ἔδ' ὑπὸ ἀρετῆς φερέται· ὅθεν γὰρ τῶν καὶ κείνῳ
 κρινόν. ἔποι μὲν οὖν ἐπὶ ποσοῦτον ἢ φανῶ καὶ ἔτασι. ἐχόμενον δὲ αἰ
 εἶη μετὰ τῶν σκέψασθαι, τί δεῖ αὐτοὺς λέγειν ὑπὸ τῶν τῶν. παρ'
 25 τον μὲν οὖν εἰδῆναι δεῖ, ὅτι πάσης ἐπιτημῶν καὶ διωδάμεως ἐστὶ τί τε-
 λος, καὶ τῶν τῶν ἀγαθόν. ὅθεν εἶναι γὰρ ἐπὶ ἐπιτημῶν ἔτε διωδάμεως ἐ-
 νεκεν κακῶν ἐστὶν. εἰ οὖν πασῶν τῶν διωδάμεων ἀγαθόν τὸ τέλος, δὴ-
 λον ὡς καὶ τῶν βελτίστης βέλλιον αἰ εἶη. ἀλλὰ μὲν ἦγε πολιτικὴ βελ-
 τίση διωδάμεως. ὡς τε τὸ τέλος αὐτῆς αἰ εἶη ἀγαθόν. ὑπὸ ἀγαθῶν
 ἀρετα

ἀρετα (ὡς εἰοικεν) ἡμῶν λεκτέον, καὶ ὑπὸ ἀγαθῶν ἔ τῶ ἀπλῶς, ἀλλὰ
 τῶ ἡμῶν. ἔ γὰρ ἔ τῶ ἀγαθῶν, ἀλλ' ὑπὸ μὲν τῶ τῶ καὶ τέλος λόγος,
 καὶ ἀλλοτεία ἢ σκέψις. ὑπὸ ἔ τῶ πολιτικῶν ἀρετα ἡμῶν λεκτέον ἀγα-
 5 θῶν. πάλιν ἔ καὶ τῶ διελθῆναι δεῖ ὑπὸ ἀγαθῶν πῶς λεγόμενα· ἔ
 γὰρ ἐστὶν ἀπλῶν. λέγει γὰρ ἀγαθόν, ἢ τὸ ἀείσον ἐν ἐκάστῳ τῶ ὄν-
 των· τῶ δὲ ἐστὶ τὸ ἀρετῶν τῶ αὐτῶ φέουσι αἰρετόν· ἢ ἔ τῶ μετὰ
 ἰδέας τῶ ἀγαθῶν ἐστὶ· τῶ δὲ ἐστὶ ἡ ἰδέα τῶ ἀγαθῶν. πότερον ἐν ὑπὸ τῶ
 10 ἰδέας τῶ ἀγαθῶν δεῖ, ἢ ἔ; ἀλλ' ὡς τὸ κρινόν ἐν ἀπασιν ὑπάρχον ἀγα-
 θόν; ἔτερον γὰρ τῶ ἰδέας τῶ δόξεν αἰ εἶη, ἢ μὲν γὰρ ἰδέα χρεῖσόν,
 καὶ αὐτὸ καθ' αὐτό· τὸ δὲ κοινόν ἐν ἀπασιν ὑπάρχει· ὅτι ἐστὶ δὲ
 τῶ τῶν τῶ χρεῖσῶν. οὐ γὰρ αἰ ποτε τὸ χρεῖσόν καὶ τὸ πεφυκὸς αὐτὸ
 καθ' αὐτό εἶη, ἐν πᾶσιν ὑπάρχει. πότερον οὖν ὑπὸ τῶ τῶ δεῖ λέ-
 15 γαν τῶ ἀγαθῶν τῶ ἐν ὑπάρχοντος, ἢ οὐ; ἀρετῶν τῶ; ὅτι τῶ τῶ ἐστὶ μὲν τὸ
 κρινόν, ὡς ὁ ὀρισμὸς καὶ ἡ ἐπαγωγὴ. ὁ δὲ ὀρισμὸς βούλεται τιμὴν
 20 ἐκάστου οὐσίαν λέγειν, ἢ τοῖ ὅτι ἀγαθόν, ἢ ὅτι κακόν, ἢ ὅτι ἀν' ἄλλο
 ἔ. λέγει δὲ ὁ ὀρος, ὅτι τοῖον δὲ ἀγαθόν κατὰ λόγον, ὅθεν ἢ αὐτὸ καθ'
 ἑαυτοῦ αἰρετόν. τὸ δὲ ἐν ἀπασιν ὑπάρχον, ὅμοιον τῶ ὄρα ἐστὶν. ὁ
 δὲ ὀρος λέγει ὅτι ἀγαθόν. ἐπιτημῶν δὲ γε ὅθεν διωδάμεως ὅθεν εἶναι
 λέγει ὑπὸ τῶ τῶ τῶ αὐτῆς ὅτι ἀγαθόν. ἀλλὰ τῶ μὲν δὲ
 25 λης διωδάμεως ἐστὶ θεωρησῶν. ἔτε γὰρ ὁ ἰάρος, ἔτε ὁ οἰκονόμος
 λέγει ὅτι ἀγαθόν ἢ ὑγίεια, ὅθεν ἢ οἰκία. ἀλλ' ὅτι ὁ μὲν ὑγίειαν ποιεῖ,
 καὶ ὡς ποιεῖ, ὁ δὲ οἰκία. δὴ λον τοῖον ὅτι ὅθεν τῶ πολιτικῶν ὑπὸ τῶ
 ἀγαθῶν λεκτέον τῶ κρινόν. μία γὰρ ἐστὶ καὶ αὐτῆ τῶ λουπῶν ἐ-
 30 πηγήμη. τῶ τῶ ἔ μὲν αὐτὸ λέγειν, οὐτε διωδάμεως, οὐτ' ἐπιτη-
 25 μης ὡς τέλους. ἔ δὲ ἀρετα τῶ πολιτικῆς ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶ κρινόν ἀγαθῶν
 λέγειν ἔ καὶ τῶ ὀρισμόν· ἀλλὰ μὲν ὅθεν τῶ τῶ τῶ ἐπαγωγῶν
 κοινόν. ἀρετῶν τῶ; ὅτι ὅταν βελώμεθα δεῖξαι τι τῶ καὶ μέρους ἀγα-
 θῶν, ἢ τῶ ὀρισμῶν δεικνυμένων, ὅτι ὁ αὐτὸς λόγος ἐφαρμόζει ὅθεν τε τὸ

ἀγαθὸν καὶ ὅτι τὸ ἐπὶ βελώμεθα δεῖξαι ὅτι ἀγαθόν· ἢ τῆ ἐπα-
 γωγῆ, οἷον ὅταν θελωμεν δεῖξαι ὅτι ἡ μεγαλοψυχία ἐστὶν ἀγα-
 θόν, φανερὸν ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀγαθὸν καὶ ἡ ἀδρῖα, καὶ ἀπλῶς αἰ-
 ῥεταί· ἢ δὲ μεγαλοψυχία ῥετή. ὥστε καὶ ἡ μεγαλοψυχία ἀ-
 γαθόν. ὁ δὲ δὴ ὑπὸ τῆ κατὰ τὴν ἐπαγωγὴν κρινεῖ ἀγαθὸν λε-
 κτέον τῆ πολιτικῆ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἀδύνατα συμβήσεται τῶν καὶ τῶν
 59 κατὰ τὸ ὅρον κοινῶ ἀγαθῶν, ὅτι γὰρ ἀγαθόν, καὶ ἐπὶ αὐτὰ ἐρεῖ. δὴ ἴσον
 ἴσων ὅτι ὑπὸ τῆ ῥετῆ ἀγαθὸν λεκτέον ἐστὶ, καὶ τῆ ἡμῶν ῥε-
 ρου. ὁ δὲ ἴσον ἴσον αἰσῶν ὅτι ὅτι ἐστὶ μίας ἔτι ὅτι ἐπισημῆς οὐτε
 διωόμεως ὁ ὑπὸ πρὸς ἀγαθὸν σκεπτεῖν. Διὰ τί; ὅτι τὰ ἀγαθὸν 10
 ἐν πάσαις ταῖς κατηρησίαις ἐστὶ. καὶ γὰρ ἐν τῶν τί, καὶ ἐν τῶν ποιῶν, καὶ
 ἐν τῶν ποσῶν, καὶ πότε, καὶ πῶς, καὶ πῶν, καὶ ἀπλῶς ἐν πάσαις.
 ἀλλὰ μὲν ὁ πότε ἀγαθόν, ἐν μὲν ἰατρικῆ ὁ ἰατρὸς οἶδεν· ἐν δὲ
 κυβερνητικῆ, ὁ κυβερνήτης· ἐν ἐκείτῃ δὲ ἕκαστος. πότε μὲν γὰρ δεῖ
 τεμεῖν, ὁ ἰατρὸς οἶδε· πότε δὲ δεῖ πλεῖν, ὁ κυβερνήτης· ἐν ἐκείτῃ δὲ 15
 ὁ πότε ἀγαθόν, ἕκαστος ὁ καθ' ἑαυτὸν εἰδήσεται. ἔτε γὰρ ὁ ἰατρὸς ὁ
 ἐν τῆ κυβερνητικῆ ἀγαθόν πότε εἰδήσεται, ἔτε ὁ κυβερνήτης ὁ ἐν ἰα-
 τρικῆ. ὁ δὲ ἄρα ἕτερος ἕτερος ὑπὸ τῆ κρινεῖ ἀγαθὸν λεκτέον. ὁ γὰρ
 πότε, ἐν πάσαις κρινόν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ πῶς ἢ ἀγαθόν, καὶ ὁ καὶ
 τῶν δῆλας κατηρησίας, κρινόν μὲν ἀπάσαις· ὁ δὲ μὲν δὲ ἐστὶν ἔτε 20
 διωόμεως ἔτι ὅτι ἐπισημῆς εἰπεῖν ὑπὸ τῆ ἐν ἐκείτῃ πότε ἀγαθόν,
 ἔτι αὐτῆς πολιτικῆς ὑπὸ τῆ κρινεῖ ἀγαθὸν λέγειν. ὑπὸ τῆ ἀγα-
 θοῦ ἄρα, καὶ ὑπὸ τῆ ἀείσου, καὶ ὑπὸ τῆ ἡμῶν ἀείσου. ἴσως δὲ
 ὁ δὲ δεῖ βελώμενον ἢ δεικνύμεν, τοῖς μὴ φανεροῖς τῶν ἀδείγμα-
 σι χρῆσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῆ ἀφανῶν τοῖς φανεροῖς, καὶ ὑπὸ τῆ νοη- 25
 τῶν τοῖς ἀδηλοῖς· καὶ αὐτὰ γὰρ φανερώσεται. ὅταν οὖν ὑπὸ ἀ-
 γαθὸν εἰρηπῆ τις λέγειν, ἢ λεκτέον ἐστὶ ὑπὸ τῆ ἰδέας. καὶ τοῖ οἷον τὰ
 γὰρ δεῖν, ὅταν ὑπὸ τῆ ἀγαθὸν λέγωσιν, ὑπὸ τῆ ἰδέας δεῖν λέγειν. ὑ-
 πὸ

ὑπὸ γὰρ τῆ μάλισα ἀγαθὸν φασι δεῖν λέγειν. αὐτὸ δὲ ἕκαστος μά-
 λισ· ἐστὶ ὁ τοῖσιν. ὥστε μάλισ· αἰ εἴη ἀγαθὸν ἢ ἰδέα, ὡς οἷον).
 ὁ δὲ ποιῶν λόγος, ἀληθῆς μὲν ἐστὶ ἴσως, ἀλλ' ἔχει ἡ πολιτικὴ ὅτι-
 στήμη, ἢ διωόμεως, ὑπὸ τῆ ἡμῶν ἐστὶ ὁ λόγος. ἔτε γὰρ ὑπὸ τῆ σκε-
 5 πτεῖν τὰ ἀγαθόν, ἀλλὰ τῆ ἡμῶν ἀγαθόν. ὁ δὲ μὲν γὰρ ἔτι ὅτι ἐπισημῆ
 ἔτε διωόμεως ὑπὸ τῆ τῶν λέγειν ὅτι ἀγαθόν· ὥστε ἔτι ἡ πολι-
 τικῆ. δὲ ἔχει ὑπὸ τῆ κατὰ τῆ ἰδέαν ἀγαθόν τῆ λέγειν ποιῶν. ἀλλ'
 ἴσως, φησὶ, τῶν τὰ ἀγαθὸν ῥετῆ ἢ χρῆσθαι μὲν ὑπὸ τῆ κατὰ τῆ
 10 οἰκείας λαμβάνειν. ἀποπον γὰρ, εἰ τις βελώμενος ὁ τῶν ἴσων, ὡς
 δυσὶν ὀρθῶς ἴσως ἔχον δεῖξαι, λαμβάνει ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνα-
 τος· ἔτε οἰκεία. δεῖ δὲ τῶν ῥετῆ οἰκείαν εἶναι καὶ σιωπημένον
 καὶ δὲ καὶ αὐτὸ τῆ τῶν ψυχῆ εἶναι ἀθάνατον, δεῖξαι τις δυσὶν ὀρ-
 15 θῶς ἴσως ἔχον ὁ τῶν ἴσων. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῆ ἀγαθόν ἐστὶ θεά-
 σασθαι τὰ δῆλα αὐτὸ τῆ κατὰ τῆ ἰδέαν ἀγαθόν. δὲ ὅτι οἰκεία
 ῥετῆ εἶναι τῶν τῶν ἀγαθόν. ὁ δὲ ὀρθῶς δὲ ἔτι ὁ Σωκράτης
 ὅτι ἐπισημῆς ἐποῖ τῆ ῥετῆ· ἐκείνος γὰρ ὁ δὲ ἴσως ἔτε μάλιστα
 20 εἶναι. ἐν δὲ τῆ ῥετῆ ὅτι ἐπισημῆς εἶναι, σιωπῶμεν αὐτὰ τῆ
 ῥετῆ μάλιστα εἶναι. Διὰ τί; ὅτι ὅτι τῆ ὅτι ἐπισημῆς συμβαίνει
 25 ἀμα εἰδέναι τῶν ὅτι ἐπισημῆς τί ἐστὶ, καὶ εἶναι ὅτι ἐπισημῆς. εἰ γὰρ ἰα-
 τρικῆ τις οἶδε τί ἐστὶ, καὶ ἰατρὸς ὁ δὲ ἴσως ἐστὶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐ-
 πὶ τῆ δῆλων ὅτι ἐπισημῆς. ἀλλ' ὅτι ὅτι τῆ ῥετῆ τῆ το συμβαί-
 νει. ἔτε γὰρ εἰ τις οἶδε τῶν δικαιοσύνη τί ἐστὶν, δὲ ἴσως δικαίος ἐστὶν
 ὡς δὲ αὐτῶς κατὰ τῆ δῆλων. συμβαίνει οὖν καὶ μάλιστα τῆ ῥε-
 25 τῆ εἶναι καὶ μάλιστα ὅτι ἐπισημῆς.

Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τῶν τῶν διώκειται, τῶν τῶν λέγειν τὰ ἀγαθόν β
 ποτῶς λέγει. ἐστὶ γὰρ τῆ ἀγαθόν, τὰ μὲν τίματα, τὰ δὲ ἐπαγ-
 μετὰ, τὰ δὲ διωόμεως. ὁ δὲ τίμιον λέγειν, ὁ ποιῶν, ὁ θεῖον, ὁ

πορεύτην καὶ δὲ ζῶν. ὁ δὲ τέλος ἐστὶν ἐχ' ἀπλουῶν, ἀλλὰ διτ-
 τόν. ἐνὶ μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ τέλος, αὐτὴ ἢ ἐνέργεια καὶ ἢ χρῆσις, οἷον τῆς
 ὀφείας καὶ ἐστὶ γὰρ ἢ χρῆσις ἀρετῶν τε καὶ ἢ ἕξεως· τέλος δὲ ἢ χρῆ-
 σις. ὁ δὲ εἰς γὰρ αὐτὸ βέλτιον ἔχον τὴν ὀφίαν μὴ μέλλων ὄρεσθαι, ἀλ-
 λα μὲν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ἀκοῆς, καὶ τῶν ποιῶτων. ὧν ἄρα καὶ ἢ
 χρῆσις καὶ ἕξις ἐστὶν, αἰεὶ βέλτιον καὶ ἀρετῶτερον ἢ χρῆσις ἢ ἕξεως.
 ἢ γὰρ χρῆσις καὶ ἢ ἐνέργεια, τέλος· ἢ δὲ ἕξις, τὴν χρῆσεως ἐνεκα.
 μὲν τὸ τοῖνον τὸ ἐπὶ πῆσιν σκοπῆν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδίων πασῶν, ὀ-
 φείαται ὅσα δὲ μὲν ποιεῖσαν οἰκίαν, ἀλλῶν ὅσους δαίαν οἰκίαν,
 ἀλλὰ τὴν οἰκοδομικῶν καὶ ἢ ποιητικῶν ὁ οἰκοδόμος, ἢ τῆσιν ἄρετῆ 10
 τῶν αὐτῶν τῆσιν ποιητικῶν. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

Δ Μετὰ τὸ τοῖνον ὁρῶμεν ὅτι ἔστιν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ζῶμεν· ἐν
 ψυχῇ δὲ ἐστὶν ἄρετῆ. ὁ αὐτὸ γὰρ φαίνεται, τὴν τε ψυχῆν ποιεῖ
 καὶ τὴν ψυχῆς ἀρετῆ. ἀλλ' ἢ μὲν ἄρετῆ ἐν ἐκάστῳ τῶν ποιῶ
 ἕξις ἐστὶν ἄρετῆ· ἢ δὲ ψυχῆ καὶ τῶν ἀλλὰ μὲν· ψυχῆ δὲ ζῶμεν. ἀλλὰ τὴν 15
 τὴν ψυχῆς ἀρετῆν ἄρα δὲ ζῶμεν. ὁ δὲ γὰρ δὲ ζῶν καὶ δὲ πορεύ-
 τῆν, ἔστιν ἄλλο ἢ τὸ δὲ δαίμονος λέγουμεν. ὁ ἄρα δὲ δαίμονος καὶ ἢ
 δὲ δαίμονος, ἐν τῶν δὲ ζῶν ἐστὶ· ὁ δὲ δὲ ζῶν ἐν τῶν καὶ τῶν ἀρε-
 τῶν ζῶν. τῶν ἄρα ἐστὶ τέλος καὶ ἢ δὲ δαίμονος καὶ τὸ ἄριστον. ἐν
 χρῆσιν τοῖνον ἢ αὐτὴ καὶ ἐνέργεια τέλος ἢ δὲ δαίμονος. ὧν γὰρ ἕξις 20
 καὶ χρῆσις, ἢ χρῆσις καὶ ἢ ἐνέργεια τέλος· τὴν δὲ ψυχῆς ἢ ἀρετῆ, ἕ-
 ξις ἐστὶν. ἐστὶ δὲ ἢ ἐνέργεια καὶ ἢ χρῆσις αὐτῆς τῶν ἀρετῶν. ὥστε
 τέλος αὐτὴ ἢ ἐνέργεια καὶ ἢ χρῆσις αὐτῆς· ἢ δὲ δαίμονος ἄρα εἴη
 αὐτὴ ἐν τῶν καὶ τῶν ἀρετῶν ζῶν. ἐπὶ δὲ τῶν οἷον τὸ ἄριστον ἀγαθόν
 ἐστὶν ἢ δὲ δαίμονος, καὶ αὐτὴ τέλος ἐνέργεια, ζῶντες αὐτὴ καὶ τῶν 25
 ἀρετῶν, δὲ δαίμονος αὐτὴ εἴη μὲν, καὶ ἕξις μὲν τὸ ἄριστον ἀγαθόν. ἐπεὶ
 ἐν ἐστὶν ἢ δὲ δαίμονος τέλος ἀγαθόν καὶ τέλος, ὁ δὲ τὴν δὲ λα-
 βάνην ὅτι καὶ ἐν τελείῳ ἔσται. ἔστι γὰρ ἔσται ἐν σαμαδί (ἔστι γὰρ ἐστὶ πᾶσι
 δὲ δαί-

δὲ δαίμων) ἀλλ' ἐν ἀνδρὶ· ὁ δὲ γὰρ τέλος. ἐστὶ ἐν χροῖον γὰρ ἀ-
 τελές, ἀλλ' ἐν τελείῳ. τέλος δὲ αὐτὴ εἴη χρόνος, ὃν αὐτὸς βιοῖ.
 καὶ γὰρ λέγεται ὀρθῶς τῶν τοῖς πολλοῖς, ὅτι δὲ τὸν δὲ δαίμονος ἐν 30
 τῶν μάλιστα χρόνον τῶν βίβιν κελίην ὡς δέον τὸ τέλος ἐστὶ καὶ ἐν χρό-
 νῳ τελείῳ καὶ ἐν ἀνθρώπῳ. ὅτι ἢ ἐνέργεια ἐστὶν, ἢ δὲ αὐτὴ καὶ
 ἐν τῶν. ἐν γὰρ τοῖς ὑπνοῖς, οἷον εἴ πῆσιν καθάδου ἀλλὰ βίβιν, τῶν τῶν
 ἐν τῶν βελτίονα λέγειν δὲ δαίμονος ἐστὶ. ὁ μὲν γὰρ ζῶν αὐ-
 τῶν ὑπάρχει· ἀλλὰ τὸ ζῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, ἢ ὑπάρχει,
 ὁ δὲ καὶ τῶν ἐνέργειαν. μὲν τῶν τὸ μέλλον λέγεσθαι, ἔστι αὐτὴ 10
 λίαν δόξεν οἰκεῖον ἐστὶ τῶν, ἔστι μακρὸν ἀπέχον· οἷον ἐπὶ δὲ τῶν
 ἐστὶν (ὡς δοκεῖ) μάλιστα τῆς ψυχῆς ἢ βεβόμετα, ὁ καλοῦμεν
 ἀρετῆ τῶν γὰρ δὲ ἄριστον ἐστὶ ἐστὶ. τῶν γὰρ λίαν ὁρῶμεν ἀ-
 δυνάτους βεβόμετα ὄντας· ὡς τε δὲ ἄλλο ὅτι τῶν ἐμφύτων ἐστὶ τὸ
 βεβόμετα. εἰ δὲ τῶν ἐμφύτων, ἢ ψυχῆ αὐτὴ εἴη αἴτια· τὴν ψυχῆς, 15
 τῶν τῶν μάλιστα, ἔστιν αἴτιον αὐτὴ τῶν βεβόμετα· οἷον τῶν
 γιστικόν, ἢ τῶν θυμικόν, ἢ τῶν ἐπιθυμητικόν· ἄλλο δὲ πῶν τῶν
 ἢ ἔστιν ἐχθρὸν οἰκειότερον ὄνομα ἐπιτείνειν, ἢ ἀρετῆ τῶν. τί οἷον
 αὐτὴ εἴποι, πότερον καὶ τῶν τῶν μάλιστα τῶν ψυχῆς ἐστὶν ἀρετῆ; εἰ
 γὰρ ἐστὶ, δὲ ἄλλο ὅτι καὶ τῶν τῶν ἐνέργειαν. τὴν γὰρ τελείας ἀρε- 20
 τῆς ἢ ἐνέργεια, δὲ δαίμονος. εἰ μὲν οἷον ἐστὶν ἀρετῆ τῶν, ἢ μὴ
 ἐστὶν, ὁρῶμεν λῶν. εἰ δὲ ἄρα ἐστὶν, ὅσα ἐστὶ τῶν τῶν ἐνέργεια. ὧν γὰρ
 μὴ ἐστὶν ὁρῶμεν, ἐστὶ ἐνέργεια τῶν ἔσται. ὅσα ἔοικε τῶν ὁρῶμεν ἐν
 τῶν μάλιστα τῶν, ἀλλ' ὁμοῖον ἔοικεν ἐστὶ τῶν πῶν. καὶ γὰρ ἐκείνῳ ὁ
 ἢ ἀνὲν ἐμβάλλης, καὶ ἀναλώσθαι· καὶ εἰ μὴ ἐμβάλλης, ὅσα ἔχθαι ὁρῶμεν 25
 πῶν τῶν λαβῆν. ἔστι καὶ τῶν τὸ μάλιστα τῶν ψυχῆς ἔχθαι. αὐτὴ γὰρ
 ἐμβάλλης ἔσθαι, βεβόμ· αὐτὴ δὲ μὴ ἐμβάλλης ἔσθαι, ὅσα ἔχθαι ὁρ-
 μῶν τῶν βεβόμ. ἔστι ὁ δὲ ἐνέργεια ἢ μὴ δὲ ὁρῶμεν. ὥστε ὁ δὲ στωερ-
 γῆ τὸ μάλιστα τῶν πῶν δὲ δαίμονος. μετὰ τῶν τῶν τοῖνον λε-

κτεον αν ειη τις εστιν η ερετη· επειδη η τωτης ενεργια εστιν η
 δυδαμονια· ως μιν ουν απλωσ ειπειν, εστιν η ερετη εξις η βελ-
 λιση· αλλ ισως εχ ιχμον ετως απλωσ ειπειν, αλλα αφερεση
 εφρεισαι δει.

Ε Πρωτον μιν ουν λεκτεον υφρ τ ψυχης εν η εγινεται, ε πι ε-
 σιν η ψυχη (υφρ μιν γν τετου δηος λογος) αλλ ως τυπω διε-
 λεαζ· εστι δι η ψυχη (ως φαμιν) εις δυο μερη διηρημηνη, εις τε
 λογον εχον, κυ λογον· εν μιν γν δη τα λογον εχονι ελγινε) φρονη-
 σις, αγνηοια, σοφια, δυμαθια, μνημη, κυ τα τωαυτα· εν τω αλο-
 γω, αυται αι αρεται λεγόμεναι, σωφροσυνη, δικαιοσυνη, ανδρια, 10
 κυ οσαμ δηλα ε ητοις δοκευσιν επαμνεται ειη)· κτ γν τωταισ επαμ-
 νετοι λεγόμεθα· κτ γν τω ε τ λογον εχοντος, σοφεισ επαμνεται, ετε
 γν οπι σοφοσ, σοφεισ επαμνεται, ετε οπι φρονημοσ, εδ ολωσ καπα τι
 τω τωετων ετην· σοφει δη ο αλογον ειη) η υπηρελιον εστι κη υπη-
 ρετει τα λογον εχοντι μοειω· εστι δι η ερετη ηθικη· απο εν- 15
 δειασ κη υφρβολησ φηεργμνη· οπι τ η ενδεα κη η υφρβολη φηει-
 ρη, τε ετ ιδειν εστιν εκ τ ηθικων· δει τ υφρ τ αφανων τωσ φανερεισ
 μνητευοισ χρηαζ· δεηεωσ γν οπι γυμνασιων ιδοι αν πισ· πολλων
 γν γυνομλων φηερεται η ιαυσ, ολιγων τε ωσαυτωσ· οπι τε ποτων
 κη σικων ωσαυτωσ· πολλων τε γρ δη γυνομλων, φηερεται η υ- 20
 ριδα· ολιγων τε, ωσαυτωσ· συμμεερω δε γυμομλων σωζεται η
 ιαυσ, κη η υριδα· ομοιωσ δε τετοισ συμβαινη κη οπι σωφροσυνησ,
 κη οπι ανδριασ, κη τ δηλων ερετων· εαν μιν γρ πινα λιαν ποιη-
 σης αφοβον, ωσ τε μηδε τρεσ θεοισ φοβεσθαι, οκ αν ανδρφοσ, αλλα
 μαμνομμοσ· αν δε φοβεμμοσ παντα, δειλωσ· ανδρφοσ αρα εσαι, ε- 25
 τε ο φοβεμμοσ παντα, ετε ο μητην· τωτ αρα κη αυξ κη φηει-
 ρη τιω ερετω· κη γρ οι λιαν φοβοι κη παντες, φηερεσι· κη
 οι απει μητην δε, ομοιωσ· εστι δι η ανδρια απει φοβεσ· ωσ τε οι με-

τεροι

τεροι φοβοι αυξοσι τιω ανδρια· απο τω αυτων αρα κη αυξε- 61
 ται κη φηειρε) η ανδρια· απο φοβων γν τετο παροισιν· ομοιωσ
 δε κη αι δηλα ερεται.

Επι ε μόνον τοις ποιέτοις τιω ερετω αφοεισθαι αν πισ, αλλα ε
 κη λυπη κη ηδονη· αρα μιν γν τιω ηδονη τα φαυλα παρ εηο-
 μιν· αρα δε τ λυπω, τω κη κων απεχομεθα· ολωσ τε οκ ε-
 σι λαβειν ερετω κη κη κη ανδ λυπησ κη ηδονησ· εστι ουν η α-
 ρετη απει ηδονασ κη λυπασ· η δι ηθικη ερετη εντ εστην τωσ επω-
 νυμιασ εχη· ει δε τω ε γραμμα λεγοντα τιω αληθιασ ωσ εχη
 10 σκοπειν· δει δι ισωσ· ο γρ ητοις απο τε ετοις εχη τ επωνυμιασ·
 ηθικη γρ κη ληται, αρα ο εηιζεσθαι· οκη δη λον οπι σοφεια
 ημιν τω ερετων τε αλογου μερεσ φυσφ ελγινε)· ετην γρ τω
 οντων φυσφ, εχη δηλωσ γν· οιον, ο λιητοσ, κη ολωσ τα βαρεα, πε-
 φυκε κη απω φερεσθαι· αν πισ ριπη πολλακισ κη εηιζη ανω φερε-
 15 σθαι, ομωσ οκ αν ποτε ανω ενερθειη, αλλ αι κη απω· ομοιωσ οπι
 τω δηλων τω ποιετων.

Μετα τοινω τω δει βυλομλων ειπειν ο πι εστιν η ερετη, ει- 5
 δηοσ τινα εστι τα εν τη ψυχη γυνομμοσ· εστι δι α τω τα πα-
 θη, δυναμεισ, εξεσ· ωσ τε δη λον οπι τετων αν τι ειη ερετη· πα-
 20 θη μιν εν εστιν, οργη, φοβοσ, μισοσ, ποθοσ, ζηλοσ, ελεοσ, τα τωαυτα,
 οισ ειωτε τω ε κη ληται λυπη κη ηδονη· δυναμεισ τω κη απει πα-
 θη κη τετων λεγόμενα· οιον κη απει δυνατοι εσμιν οργη κη ληται,
 λυπη κη ληται, ελεησαι, κη τα τωαυτα· εξεσ δι εισι, κη απει απει
 τω τα εχουμιν οκ, η κη κη· οιον απει ο οργη κη ληται, ει μιν λιαν
 25 οργηλωσ, κη κη εχουμιν απει οργηνη· ει δ ολωσ μη οργηζόμεθα εφ
 οισ δε, κη ετω κη κη εχουμιν απει οργηλω· ο αρα μετωσ εχον, ο
 μητε λιαν υφρδηγειν, μητε παντελωσ ανδρητωσ εχην· οταν ουν
 ετωσ εχουμιν, οκ αρα κη κη· ομοιωσ τω απει τα δηλα τα ομοια.

B 2

ὅ γδ διόργιστον καὶ ὁ παρὰ τὸν ἐν μεσότητι ἔστι ὀργῆς καὶ ἀναλγησίας
 τὸ παρὰ τὸν ὀργιστὸν ὁμοίως ἐπὶ ἀναζονείας. ὁ μὲν γδ πλείω παρὰ
 ποιήσασθαι τῶν ὑπαρχόντων ἔχον, ἀναζονείας. ὁ δὲ ἐλαττω, εἰρω-
 νείας. ἢ ἄρα μεσότης ἢ τῶν ἢ ἀλλήλα ἔστιν.

η Ομοίως καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμεων παύσεων τῶν γὰρ ἔστι τὸ ἐξέως, ὅς
 δὲ ἢ κακῶς παρὰ τὸν ἑαυτῶν ἔχον. ὁ δὲ δὲ ἔχον παρὰ τὸν ἑαυτῶν, ἔστι
 ὁ μήτε παρὰ τὸν ὑπερβολικῶς ἔχον, μήτε παρὰ τὸν ἐλάττω. παρὰ
 μεσότητος ἄρα τῶν ποιήσεων, καθ' ἃ ἐπαμειβόμεθα, ἢ ἐξίς ἢ
 δὲ κακῶς, παρὰ τὸν ὑπερβολικῶς καὶ ἐλάττω. ἐπεὶ τοίνυν ἔστι ἡ ἀρε-
 τὴ τῶν παθῶν τῶν μεσότητος, ταὶ δὲ πάθη ἢ τοὶ λύπαι εἰσὶν ἡ ἡδύ- 10
 ναί, ὅσκι ἀνδρῶν λύπης ἢ ἡδονῆς. ἢ ἄρα ἀρετὴ ἔστι παρὰ τὸν λύπης καὶ ἡ-
 δοναί, καὶ ἐπὶ ἄλλων ἔστι δὲ ἡδονῶν. ἔστι δὲ καὶ δυνάμει πάθη (ὡς δόξεν
 αἰσθητῶν) ἐφ' ὧν ἡ κακία ὅσκι ἔστι ἐν ὑπερβολῇ καὶ ἐλλείψει πνί· οἷον
 μοιχεία, καὶ ὁ μοιχὸς ὅσκι ἔστι ἐπὶ ὁ μᾶλλον τὰ ἐλάττω ἢ ἄλλοι
 φθέρων, ἀλλὰ καὶ τῶν, καὶ εἴ τι ἄλλο ποιεῖ τὸν ἔστι, ὁ παρὰ τὸν ἑαυτῶν 15
 ἡδονῆ τῆ κατ' ἀκρασίαν· ἢ καὶ ὁ ἐν ἐλλείψει, καὶ ὁ ἐν ὑπερβολῇ
 ὁ φικτὸν ἔχον.

θ Μετὰ τοίνυν τῶν ἀναγκῶν ἔστι ἴσως ῥηθῆναι τί τῆ μεσότητι
 αἰσθητῶν, πότερον ἢ ὑπερβολῆ, ἢ ἐλάττω. ἐνίαις μὲν γὰρ μεσότη-
 σιν ἐνδεία ἐναντίον, ἐνίαις δὲ ὑπερβολῆ· οἷον, ἀνδρεία μὲν ἐπὶ θρα- 20
 σύτης ὑπερβολῆ ἔστα, ἀλλ' ἢ δειλία ἐλάττω ἔστα. τῆ δὲ σωφροσύνης
 μεσότητι ἔστα ἀκρασίας καὶ ἀναμωσσίας τῆς παρὰ τὸν ἡδοναί, ἢ δοκεῖ
 ἐναντίον εἶναι ἢ ἀναμωσσία, ἐλάττω ἔστα, ἀλλ' ἢ ἀκρασία, ἔστα ὑπερ-
 βολῆ. ἔστι δὲ ἀμφοτέρω ἐναντία τῆ μεσότητι, καὶ ἢ ὑπερβολῆ καὶ
 ἢ ἐνδεία. ἢ γὰρ μεσότης, τὸ μὲν ὑπερβολῆς ἐνδεία, τῆς δὲ ἐν- 25
 δείας ὑπερβολῆ. δὲ καὶ οἱ μὲν ἄσωτοι, τῆς ἐλάττω ἀνδρείας ἀνελδ-
 θείας φασὶν εἶναι. οἱ δὲ ἀνελδθεῖοι, τῆς ἐλάττω ἀνδρείας ἀσώτους. καὶ
 οἱ μὲν θρασεῖς καὶ παρὰ τὸν ἑαυτῶν. τῆς ἀνδρείας καλοῦσι δειλαί· οἱ δὲ
 δειλαί,

δειλαί, τῆς ἀνδρείας παρὰ τὸν ἑαυτῶν καὶ μνημονεύεις. Διὰ δὲ δύο ἀπίας
 δόξοι μὲν ἀντιλήθηναι τῆ μεσότητι, τὴν ὑπερβολῆ, καὶ τὴν ἐλάττω. ἢ
 γὰρ ἔξ αὐτῶν τῶν παρὰ τὸν ἑαυτῶν σκοποῦσι πότερον ἐγλύτερον ἔστι τῶ
 μέσῳ, ἢ πῶρῳτερον· οἷον ἐλάττω ἀνδρείᾳ, πότερον ἀσώπια ἢ ἀνε-
 5 λδθεῖα πῶρῳτερον. μᾶλλον γὰρ αἱ δόξεν ἢ ἐλάττω ἀνδρείας ἀ-
 σώπια ἢ ἀνελδθεῖα· πῶρῳτερον ἄρα ἢ ἀνελδθεῖα. ταὶ δὲ
 πλείον ἀπέχοντα τῶ μέσῳ, ἐναντιώτερα δόξεν αἱ εἶναι. ἐπὶ μὲν ἄ-
 ρα αὐτῶ τῶ παρὰ τὸν ἑαυτῶν, ἢ ἐλάττω ἐναντιώτερον φαίνεται. ἔστι
 δὲ καὶ δυνάμει· οἷον, παρὰ τὸν μᾶλλον πεφύκα μὲν, τῶν μᾶλλον ἐν- 10
 ἀπία τῶ μέσῳ· οἷον πεφύκα μὲν μᾶλλον ἀκόλαστοι ἢ κόσμιοι εἶναι.
 ἢ ἐν ἐπιδόσει γὰρ μᾶλλον παρὰ τὸν ἀπεφύκα μὲν. παρὰ τὸν μᾶλ-
 λον ἐπιδόσει μὲν, τῶν καὶ μᾶλλον ἐναντία. ἐπιδόσει δὲ παρὰ τὸν
 ἀκρασίαν μᾶλλον ἢ κοσμιότητι. ὡς τὸ ἐναντιώτερον αἱ εἶναι ὑ-
 15 περβολῆ μεσότητος, ἢ γὰρ ἀκρασία, ὑπερβολῆ σωφροσύνης. τί
 μὲν οὖν ἔστι ἡ ἀρετὴ, ἐπισημαστέον. μεσότης γὰρ δοκεῖ πῶ τῶ πα-
 θῶν· ὡς τε δέοι αἱ τῶ μέλλοντα καὶ τῶ ἦθος διδοκίμησθαι, τὴν με-
 σότητι τῶ παθῶν ἐκάστου διατηρῆναι. δὲ καὶ ἔργον ἔστι ἀσπουδαῖον
 εἶναι. ἐν ἐκάστῳ γὰρ τῶ μέσῳ λαβὴν ἔργον· οἷον κύκλον μὲν ἡρατῆρα, 20
 πῶρῳτος ἔστι· ὁ δὲ μέσον τῶ ἐν αὐτῶ ἢ δὲ λαβὴν, χαλεπόν. ὁμοίως
 δὲ ὀργιστῶν μὲν ῥάδιον, καὶ τῶ ἐναντίον δὲ τῶ τῶ. ὁ δὲ μέσῳ ἐ-
 χον, χαλεπόν. ἀπλῶς δὲ ἐν ἐκάστῳ τῶ παθῶν ἔστιν ἰδεῖν, ὅτι τῶ
 ἐμπαίειον τῶ μέσον, ῥάδιον ἔστι· ὁ δὲ μέσον, χαλεπόν, καθ' ὃ ἐ-
 25 παμειβόμεθα· δὲ καὶ ἀσπύμιον τῶ ἀσπουδαῖον. ἐπεὶ δὲ οὖν ὑπερ ἀ-
 ρετῆς εἴρηται, μετὰ τῶ αἱ εἶναι σημαστέον, πότερον διωατῆ παρὰ
 γλυέσθαι, ἢ ἔ· ἀλλ' ὡς παρὰ Σωκράτης ἔφη, ὅσκι ἐφ' ἡμῶν γλυέσθαι
 τῶ ἀσπουδαῖος εἶναι ἢ φαύλους. εἰ γὰρ πῶ φησὶν ἐρωτήσθαι ὄντινον, 30
 πότερον αἱ βέλτερο δίκαιος εἶναι ἢ ἀδίκος, ἔφης αἱ λέγει τῶ ἀδι-
 κίαν. ὁμοίως δὲ ἐπὶ ἀνδρείας καὶ δειλίας, καὶ τῶ δυνάμεων ἀρετῶν

ἀεί ὡσαύτως δῆλον ὡς εἰ φαῦλοι πινές εἰσιν, οὐκ ἀν' ἐκόντες εἴησαν φαῦλοι· ὡς τε δῆλον ὅτι ὄσθ' ἀσπουδαῖοι. ὁ δὲ ποιέτης λόγος οὐκ ἐστὶν ἀληθής. ἔχει γὰρ ὁ νομοθέτης ἐκ' ἐὰν τὰ φαῦλα πορεύτην, τὰ δὲ καλὰ καὶ ἀσπουδαῖα κελύβη; καὶ ἅπτε μὲν τοῖς φαύλοις ζημίαν πάτηξαι, ἀν' ἀρετῆν· ἅπτε δὲ τοῖς καλοῖς, ἀν' ἀρετῆν; καὶ τοὶ ἀποποιῶντες ἀν' εἴη τὰ νομοθετῶν, ἀν' ἀρετῆν ἢ μὴ ἔστι πορεύτην. 62 ἴδ' ἄλλ' (ὡς ἔοικεν) ἐφ' ἡμῖν ὁ ἀσπουδαῖος ἐστὶ καὶ ὁ φαῦλος. ἐπὶ δὲ μὲν τυροῦσιν οἷον ἔπαμνοι καὶ φύρσι γινόμενοι. ἅπτε μὲν γὰρ τῆ ἀρετῆ ἔπαμνος· ἅπτε δὲ τῆ κακίας, φύρσις. ἔπαμνος δὲ καὶ φύρσις, οὐκ ἅπτε τοῖς ἀκροῖσι. ὡς τε δῆλον ὅτι καὶ ἕτως ἐφ' ἡμῖν καὶ τὰ ἀσπουδαῖα ἔστι πορεύτην καὶ τὰ φαῦλα. ἔλεγον δὲ καὶ τῶν αὐτῶν ἵνα παρεβόληται, βεβλήμενοι δὲ κινῶμεν ὅτι ἐκ' ἐκούσιον. ἔχει γὰρ (φασιν) ὅταν νοσῶμεν ἢ ἀγροῖ ὡμῶν, ὄσθ' εἰς φέρει τὸν ποίετον; ὁ δὲ ἐκ' ἀληθές· φέρει γὰρ καὶ τὸν ποίετον, ὅταν αὐτοῖς οἰηθῶμεν ἀπίετος ἐστὶν ἢ νοσῶν, ἢ κακῶς ἔχον ὁ ὡμῶν, ὡς οὐ καὶ ἐν τῶντα ὁ ἐκούσιον. 15 ἔοικε δὲ καὶ ὁ κατ' ἀρετῶν καὶ κακίας ἐστὶν ὁ ἐκούσιον.

Ἐπὶ δὲ ἀν' πῖς τῶν ἀναρτέων καὶ ἀν' ἰδίῳ. πᾶσα γὰρ φύσις γνηθική ἐστὶν ἐπίσας τῶν αὐτῶν, οἷον τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα· ἀμφοτέρωθεν γὰρ γνηθική· γνηθική ὅσον τὸ ἄρχον, οἷον τὸ δένδρον ἐκ' ἀπέρματος. αὐτὴ γὰρ πῖς ἀρχὴ ὅσον μὲν τὰς ἀρχαίς ἕτως ἐ- 20 χθ'. ὡς γὰρ ἀν' ἔχουσιν ἀν' ἀρχαί, ἕτως καὶ τὰ ὅσον τὸ ἄρχον ἔχθ'. ἀναρτέων δὲ ἐστὶν ἀν' ἀρετῶν τῶν ἐν τοῖς κατ' ἀρετῶν καὶ γὰρ ἐκεῖ ἐπὶ δὲ ἡ πῖς λαμβάνον) ἀρχαί ὡς ἀν' ἔχουσιν, ἕτω καὶ τὰ μὲν τὰς ἀρχαί· οἷον εἰ τὸ πείλωνον δυοῖν ὀρθαῖς ἴσας ἔχθ', τὸ τὸ τεβῶνον τεπῶσι· ἐὰν μεταβῶν τὸ πείλωνον, ἕτω καὶ τὸ τεβῶνον συμ- 25 μεταβάλλει ἀν' ἀρετῶν γὰρ καὶ ἐὰν τὸ τεβῶνον μὴ ἔχθ' τεπῶσιν ὀρθαῖς ἴσας, ὄσθ' τὸ πείλωνον ἔξθ' δυοῖν ὀρθαῖς ἴσας.

Ὅτω τῶν καὶ ὁμοίως τῶν κατ' ἀρετῶν. ἅπτε γὰρ γνη-

γνηθική ἐστὶν ἀν' ἀρετῶν ἐπίσας, ἐκ' ἵνων ἀρχῶν καὶ πῖων πορεύτων ὡν πορεύτην ἀν' ἀρετῶν, γνηθική ἐστὶ. τί γὰρ ἀν' ἀρετῶν; ἕτω γὰρ ἀν' ἀρχῶν ἕτω ἀν' ἀρετῶν πορεύτην, ἕτω τὸ ἐμψύχων ἕτω ἀνθρώπων. δῆλον ἔν' ὅτι ὁ ἀν' ἀρετῶν τὸ πορεύτων ἐστὶ γνηθικός. ἐπειδὴ ὁ ὁ ὁ μὲν μεταβῶν τὰς ἀν' ἀρετῶν, καὶ ἕτω τὰ αὐτὰ πορεύτων μὲν· εἰσὶ δὲ ἀν' ἀρετῶν γνηθική καὶ ἐκ' ἵνων ἀρχῶν, δῆλον ὅτι ἅπτε καὶ πορεύτων μεταβῶνσι, καὶ ἀν' ἀρχαί τὸ πορεύτων, ἐφ' ὡν εἰσὶ, μεταβῶνσι, ὡς ἀν' ἀρετῶν πορεύτων ἕτω ἅπτε ἐν γνηθίαι. ἀρχὴ δὲ ἐστὶ πορεύτων καὶ ἀσπουδαῖας καὶ φαύλης, πο- 10 ἀρετῶν καὶ βεβλήσις, καὶ ὁ κατ' ἀρετῶν πορεύτων δῆλον ποῖνον ὅτι καὶ αὐτὰ μεταβῶνσι. μεταβῶν μὲν γὰρ καὶ τὸ πορεύτων ἐκόντες· ὡς τε καὶ ἀρχὴ καὶ ἡ ἀρετῶν· μεταβάλλει γὰρ ἐκούσιως. ὡς τε δῆλον ὅτι ἐφ' ἡμῖν ἀν' εἴη καὶ ἀσπουδαῖος ἐστὶ καὶ φαῦλος. ἕτω ἔν' ἀρετῶν ἀν' πῖς, ἐπὶ δὲ ἕτω ἐν ἐμοί ἐστὶ τὸ δικαίον ἐστὶ καὶ ἀσπουδαῖον, ἐὰν βεβλήσθαι, ἐ- 15 σμῶν πορεύτων ἀσπουδαῖος. ἕτω δὲ δυοῖν τῶν. ἔχει; ὅτι ἐπὶ ἅπτε ἕτω σῶμα (ἐστὶν) τὸ πορεύτων. ἕτω γὰρ ἀν' πῖς βεβλή) ἅπτε μελέθαι ἕτω σῶμα καὶ δὲ ἡ πορεύτων ἀρετῶν ἕτω σῶμα. δὲ γὰρ μὴ μόνον τὸ ἅπτε- 20 μέλειαν ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ τῆ φύσθ' γίνεσθ' τὸ σῶμα καλὸν καὶ γόν. βεβλή μὲν ἔν' ἕτω τὸ σῶμα ἀρετῶν μὲν πορεύτων ἕτω ὁμοίως ὅτι 20 δεῖ ἀσπουδαῖον καὶ ἅπτε ψυχῆς. ἕτω ἕτω ὁ ἀρετῶν ἀσπουδαῖος ἐστὶ ἀσπουδαῖος, ἀν' ἀρετῶν ὑπάρχειν βεβλή μὲν πορεύτων ἕτω. ἕτω ἕτω φαίνε) ἐφ' ἡμῖν ὅν' ἀσπουδαῖον ἐστὶ, ἀν' ἀρετῶν τὸ με- 15 τὰ τῶν εἰπεῖν ὑπὸ ἀρετῶν, πῖ ἐστὶ τὸ ἐκούσιον. τὸ γὰρ ἐστὶ τὸ κυ- εἰώτων κατ' ἀρετῶν, τὸ ἐκούσιον. ἐκούσιον γὰρ ἀπλῶς μὲν οὕτως 25 ῥηθῆναι ἐστὶν, ὁ ἀρετῶν μὴ ἀν' ἀρετῶν. ἀλλ' ἕτω σαφέστερον ἐστὶ λεκτέον ὑπὸ ἀν' ἀρετῶν ἐστὶ μὲν ἕτω καὶ ὁ ἀρετῶν ὀρεξίς. ὀρεξίως δὲ ἐστὶ εἰδῆ τελεῖα, ἅπτε γνηθία, γνηθία, βεβλήσις. ἀρετῶν μὲν ἕτω καὶ ἅπτε γνηθία ἀρετῶν ἅπτε ἀρετῶν, πορεύτων ἐκούσιον ἐστὶν ἢ ἀν' ἀ- σπον.

καὶ βίαι γιγνόμενον, καὶ τείτον ὁ μὴ μὲν Διαινοίας γίνεσθαι· δὴ-
 λον δὲ ἐστὶ τὸ ἐκ τῆς γιγνομένης. ὅταν γὰρ τις πατάξῃ πῖνα ἢ
 ἀποκτείνῃ, ἢ τι τῆς ποιέτων ποιήσῃ, μηδὲν παροδιανοηταίς, ἀκρυ-
 τα φαρμὰ ποιήσῃ, ὡς τὸ ἐκροσὶς ὄντος ἐν τῷ Διαινοηθῆναι οἷον
 φασὶ ποτέ τινα γυναικὰ φίλτρον ὑπὸ δυνάμει παρῆν· εἴτα τὸ ἀποφου-
 γῶν ἀποφουγῆν ἀπὸ τῆς φίλτρα· τὴν δὲ ἀποφουγῶν ἐν Ἀρείῳ πα-
 γῶν ἀποφουγῆν· οὐ παροῦσαν, δι' ἕτερον ἄλλο ἀπέλυσαν, ἢ διὰ τὴν ἐκ
 ἐκ παρονοίας. ἔδωκε μὲν γὰρ φιλία, διημήρτε δὲ τῆς πύ· διὸ ἔχῃ
 ἐκρούσιον ἐδόκεν εἶναι, ὅτι τὴν δόσαν τῆς φίλτρα ἔμειν Διαινοίας τῆ
 ἀπολέσθαι αὐτὸν ἐδίδου. ἐν τῷ αὐτῷ ἄρα τὸ ἐκρούσιον πῖνωσι εἰς τὸ
 μὲν Διαινοίας.
 11 Ἐπι δὲ λοιπὸν ἐστὶν ἐπισκεψασθαι τὴν παρονοίαν, πότερον ἐ-
 στί ὄρεξις ἢ ἔ. ὄρεξις μὲν γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις εἰσίνε· παρο-
 νοίαι δὲ ἔ. ἢ γὰρ παρονοίαι μετὰ λόγου· λόγος δὲ ἐν ὁσὶν τῆς
 ἀλλῶν ζώων ἐστίν. ὄρεξις μὲν δὲ ὅσα ἀεὶ εἶναι. ἀλλ' ἄρα γε βέλησις;
 15 ἢ ὁσὶν τῆς βέλησις μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ τῶν ἀδυνατῶν· οἷον, βελόμηνα
 μὲν ἀθῆνα (εἶναι), παρονοίαι μὲν γὰρ ἔ. ἐπὶ δὲ παρονοίαι μὲν ἔκ
 ἐστὶ τῶν τέλει, ἀλλὰ τῶν τέλει οἷον ἕτεροι παρονοίαι ὑγιάν-
 νην, ἀλλὰ τῶν ὑγιάνν παρονοίαι μὲν παρῆν, ἔρα-
 ζῆν βελόμηνα ἢ τὰ τέλη ὑγιάνν γὰρ βελόμηνα. ὡς τε δὴ λῶν καὶ
 20 ἕτεροι ὅτι ἔ. αὐτὸν ἢ βέλησις καὶ ἢ παρονοίαι· ἀλλὰ ἢ παρονοίαι
 εἰσὶν ἕτεροι ἕτεροι, ὡς παρὶ καὶ τῆς νομῆς αὐτῆς ἔχῃ· οἷον παρονοίαι μὲν
 στα πόδε ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, οἷον τὸ βέλησις, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐκροσὶς ὄντος
 ἐν τῷ αὐτῷ τῶν παρονοίαι δὲ ἐξῆν ἀνὸ οἰκίον εἶναι. ἐπεὶ ἔν ἢ παρο-
 νοίαι ἕτεροι τῶν ἐστὶ, ἄρα γε ἐστὶ τὸ κατὰ Διαινοίαν ἐν παρονοίαι-
 25 σι; ἢ ὁσὶν τῆς; πολλὰ γὰρ Διαινοίαι καὶ ἀδελφὰ ζῶον κατὰ
 Διαινοίαν. ἀρ' οὖν ἀ Διαινοίαι μὲν, αὐτὰ καὶ παρονοίαι μὲν, ἢ ἔ;
 πολλάκις γὰρ Διαινοίαι ὑπὸ τῶν ἐν Ἰνδοῖς, ἀλλ' ἔτι καὶ παρονοίαι
 μὲν.

μετα. ἐκ ἄρα ὁσὶν Διαινοίαι ἐστὶν ἢ παρονοίαι. ἐπεὶ ἔν κατὰ
 τῶν τῶν ἐστὶν ἢ παρονοίαι, αὐτὰ δὲ ἐστὶ παρὶ τῆς ψυχῆς γι-
 νόμηνα, ἀναίτητον στυδὸν ἀδελφῶν πινῶν, τῶν ἐστὶ τῶν παρονοίαι-
 σιν. ἐπεὶ ἔν ἐστὶν, ὡς παρὶ ἐμπαρονοίαι ἐλέγη, ἢ παρονοίαι τῆς
 5 παρονοίαι τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἔ. τέλει, καὶ τῶν ἀδυνατῶν ἡμῶν, καὶ τῆς
 ἀπλοῦν κατὰ διδόντων πότερον τῆς τῶν ἀρετῶν, δὴ λῶν ὅτι
 δέοι ἀνὸ παρονοίαι Διαινοίαι ὑπὸ αὐτῶν καὶ βελόμηνα. εἶδ'
 ὅταν ἡμῶν φαῖν κρῆσιον Διαινοίαι, ἕτεροι ὄρεξις τῶν παρονοίαι
 ἐστὶ. καὶ τῶν δὲ παρονοίαι, καὶ παρονοίαι δὲ ἀδελφῶν παρονοίαι.
 10 εἰ τοῖνυν ἢ παρονοίαι ὄρεξις τῶν βελόμηνα μὲν κατὰ Διαινοίαι, ἐκ ἐστὶ
 τὸ ἐκρούσιον παρονοίαι. ἐκόντες γὰρ πολλὰ παρονοίαι παρὶ τῶν
 Διαινοίαι καὶ βελόμηνα οἷον κατὰ ζῶον καὶ ἀνίσταμετα, καὶ ἄλ-
 λα πολλὰ αὐτὰ, ἐκόντες μὲν, ἀπὸ τῶν Διαινοίαι. ἐκ ἄρα
 τὸ ἐκρούσιον παρονοίαι, ἀλλὰ τὸ παρονοίαι ἐκρούσιον. ἀπὸ τι γὰρ
 15 παρονοίαι μὲν παρονοίαι, βελόμηνα μὲν, ἐκόντες παρονοίαι.
 φαίνον) δὲ πινεσὶ ὀλίγοι καὶ τῶν νομοθετῶν ἀδελφῶν πό, τε ἐκρούσιον, καὶ
 τὸ ἐκ παρονοίαι ἕτεροι ὄν, ἐλάττωσιν τῶν ζῶον ἐπὶ τοῖς ἀκρυ-
 σίοις, ἢ τοῖς καὶ παρονοίαι πᾶσι. ἐστὶν ἔν ἢ παρονοίαι ἐν τοῖς
 παρονοίαι, καὶ τῶν ἐν οἷς ἐφ' ἡμῶν ἐστὶ καὶ παρονοίαι, καὶ μὴ παρῶ-
 20 ξαι καὶ ἕτεροι, ἢ μὴ ἕτεροι, καὶ ἐν οἷς ἐστὶν λαβῆν τὸ Διαινοίαι. τὸ δὲ
 Διαινοίαι, ἔχῃ ἀπλοῦν ἐστὶ. ἐν μὲν γὰρ γεωμετρία, ὅτι ἀνὸ φῆ τῶν τε-
 βέλωνον τέταρον ὀρθαῖς ἴσας ἔχῃ, καὶ ἐρωτᾷ Διαινοίαι, ὅτι φησὶ καὶ τὸ
 τετῶνον δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχῃ. ἐν μὲν οὖν τοῖς ποιέτοις, ἐκ τῶν ἀρ-
 χῆς ὡλισμένως ἐλαβον τὸ Διαινοίαι. ἐν δὲ γε τοῖς παρονοίαι ἐν οἷς
 25 ἢ παρονοίαι, ἔχῃ ἕτεροι. ὁσὶν μὲν γὰρ κείτω ὡλισμένῃ· ἀλλ' ἀνὸ
 παρῶν πινεσὶ, Διαινοίαι τῶν ἐπαρονοίαι, ὅτι ὅσα ἐν τῷ ἀλλῶν, ἢ ὅτι βέλ-
 λιον ἕτεροι ἐξ αὐτῶν τῶν συμβαίνοντων, ὅποι ἀνὸ φαίνον) βέλησις
 αὐτὰ παρονοίαι καὶ Διαινοίαι αὐτὰ. διὸ δὲ ἐν τοῖς ποιέτοις, τὸ
 C 2

βελδύσασθαι ἔστι, ὅπως δέῃ· ἐν δὲ ταῖς ἐπισημασίαις· ἔστι γὰρ βελδύσασθαι ὡς δέῃ γράψαι τὸ ὄνομα Ἀρχικλῆος· ἢ οὕτω ἀμύρτια ἐγγίγνεται ἐν τῇ Διανοίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς γράψαι· ἐν οἷς γὰρ μὴ ἔστιν ἡ ἀμύρτια ἐν τῇ Διανοίᾳ, ἔτε βελδύσασθαι ὡς δέῃ ἢ ἀμύρτια, ἀλλ' ἐν οἷς ἢ δὴ ἀόριστον ἔστι ὅπως δέῃ, ἐν ταῦτα ἢ ἀμύρτια, ἔστι δὲ ἐν τοῖς ποσικλοῖς τὸ ἀόριστον, καὶ ἐν οἷς διπλάσι ἀμύρτια, ἀμύρτιαν οὖν ἐν τοῖς ποσικλοῖς, καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὰς ἀρετὰς ὁμοίως· ἢ γὰρ ἀρετῆς σοφιστικῆς, ἀμύρτιαν οὖν ἔστι τὰς πεφυκῆς ὁδοῖς, ἔστι γὰρ καὶ ἐν ἐλλείψει καὶ ἐν ὑπερβολῇ ἀμύρτια, ἐφ' ἧς ἕκαστα δὲ τούτων φερόμεθα δι' ἡδονῆν καὶ λύπην. ἔστι μὲν γὰρ τὴν ἡδονῆν, τὰ φαῦλα ποσικλοῖς· ἔστι δὲ τὴν λύπην, τὰ κακὰ φύσιν.

10 Ἐπι δὲ ἔστιν ἡ Διανοία, ἔχει ὡς ἀφ' ἀφαιρέσεως· οἷον τῆς ἐπιπέδου, ὅσον ἀνδριώται ἔστιν ἀνδρῶν ποιῆσαι ἢ ἰδεῖν· ὁμοίως δὲ ὁμοίως βελδύσασθαι πότερον δέῃ ἀκούσαι τῆς ἀκούσεως, ὁμοίως δὲ ὁμοίως βελδύσασθαι πότερον δέῃ ἀκούσαι τῆς ἀκούσεως ἢ ἰδεῖν· ἢ δὲ ἔστιν ἡ Διανοία ἐπιπέδου· ἀλλὰ καὶ τὸ διπλάσι ποσικλοῖς, καὶ ἄλλα. Διὰ τὸ βούλεσθαι ἐν ταῦτα ἢ δὴ ὑπερβαίνει· ἔστι οὖν ἡ ἀμύρτια ἐν τῇ ἀρέσει τῶν ἀγαθῶν, ἔπειτα τὰ τέλη, (ταῦτα μὲν γὰρ ἀπορροῦσι ὁμοιωμονῶσιν, οἷον τὴν ὑγίαν ὅτι ἀγαθόν) ἀλλ' ἢ δὴ τὰ κατὰ τὸ τέλος· οἷον πότερον ἀγαθὸν ποσικλοῖς φα- 20 γεῖν τὸ κατὰ τὸ τέλος, ἢ ἔτι μάλιστα οὖν ποσικλοῖς ἐσφάλλεσθαι ἡδονῆν καὶ λύπην· ἢ μὲν γὰρ φύσιν, τὴν ἢ ἀρετῆς. ἐπεὶ οὖν διήρηται ἐν τίνι ἀμύρτια, καὶ πῶς, λοιπὸν ἔστι πῶς ἔστιν ἡ ἀρετὴ σοφιστικῆ, πότερον τὸ τέλος, ἢ τῆς εἰς τὸ τέλος· οἷον πότερον τὸ καλὸν, ἢ τῆς εἰς τὸ καλόν. πῶς μὲν οὖν ἢ ἐπισημασίαις, πότερον τὸ οὐκο- 25 δομικῆς ἐπισημασίαις τὸ τέλος καλῶς ποσικλοῖς, ἢ τὰ εἰς τὸ τέλος ἰδεῖν; ἀλλὰ γὰρ τὸ καλῶς ποσικλοῖς, οἷον καλῶς οἰκίαν ποιῆσαι, καὶ τὰ εἰς τὸ καλόν, ὅσον ἀνδρῶν πῶς ἀνδρῶν καὶ ποσικλοῖς, ἢ οἰκιστῆς. ὁμοίως δὲ καὶ

δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀνδρῶν ἀπασι ἐπισημασίαις· ὡσαύτως ἄρα δὲξεν αὐτὸν καὶ ἐπὶ ἀρετῆς, μᾶλλον ἔτι ἀνδρῶν ὅσον σκοπὸν εἰς τὸ τέλος, ὅ δὲ ὁρθῶς ποσικλοῖς, ἢ τὰ εἰς τὸ τέλος· καὶ δὲ ὡς τὸ εἶναι οὕτως ἀνδρῶν ποσικλοῖς, καὶ ἀνδρῶν δὲ εἰς τὸ καλόν. καὶ ἀνδρῶν δὲ τούτου ἔτι ποσικλοῖς τὴν ἀρετῆν, ἐν οἷς ἢ ἀρετῆς τῆς βελτίου ἔστιν ἕκαστον, καὶ ποιητικὸν καὶ ποσικλοῖς. ἔστιν οὖν βέλτιον τῆς ἀρετῆς ἔστι. ταῦτα γὰρ ἐνεκαὶ καὶ ἄλλα ἔστι, καὶ εἰς ταῦτα ἔστιν ἡ ἀρετὴ. τούτου ἕνεκα μᾶλλον τὰ εἰς τὸ καλόν ἔστιν ὅτι τὸ τέλος ἀρετῆς πῶς οἰκίαν, καὶ τούτου ἕνεκα ἔστιν ἕκαστον. ἀλλὰ κατὰ τὸ ποσικλοῖς ἀνδρῶν ὡς δὴ ἄλλο ὡς κατὰ τὴν ἀρετῆς· ὅτι βελτίου ἔστιν ἀρετῆς, ὅτι τὸ τέλος ἔστι σοφιστικῆ μᾶλλον, ἢ τῆς εἰς τὸ τέλος.

Τῆς δὲ γὰρ ἔστι τέλος τὸ καλόν. τούτου ἄρα ἔστιν ἡ ἀρετὴ σοφιστικῆ μᾶλλον, ἢ δὲ ὡς εἶναι. ἔστι γὰρ καὶ ταῦτα ταύτη. ὅπως δὲ δὴ φαί 10 ναι ἀποκρίνεται. ἴσως γὰρ αὐτὸ ἐν γραφικῇ εἴη πῶς ἀγαθὸς μιμητῆς, ὁμοίως δὲ ὅσον ἀνδρῶν ἀρετῆς, ἀλλ' ἢ δὴ σκοπὸν τῶν τὰ βέλτιον μιμητῆς. ἢ ἀρετῆς ποσικλοῖς τούτου ἔστι, τὸ καλόν ποσικλοῖς. ἔστι πῶς οὖν, αὐτὸς εἰ ποῖ; πότερον μὲν ἐλέγξιν τὴν ἐνεργεσίαν καὶ κρείττονα ἔτι, ἢ τὴν ἀρετῆν αὐτῆς· καὶ ὅσον δὲ ἢ ἐνεργεσία, τούτου τῆς ἀρετῆς ἀποδοῖς ὡς καλῶν, ἀλλ' ἐν ᾧ ἔστι ἐνεργεσία; 20 καὶ· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ποσικλοῖς, ὁμοίως τῆς ἐνεργεσίας τῆς ἐξέως βελτίου ἔτι. οἱ γὰρ ἀνδρῶν ἀρετῆς οἱ ἀποδοῖς τῶν ποσικλοῖς, κρείττονα ἔστι τῶν ποσικλοῖς, ἀλλὰ τὸ μὴ δυνατὸν ἔτι δηλώσασθαι τὴν ἐνεργεσίαν ποσικλοῖς ἔχει· ἐπεὶ εἰ μὴ εἰδέναι τὴν ἐνεργεσίαν γνώμην, ὡς ἔχει ποσικλοῖς τὸ καλόν, καὶ αὐτὸ τῶν ποσικλοῖς ἀποδοῖς ἀνδρῶν 25 ἔτι. ἐπεὶ δὲ μεσότητῆς ἕνεκα τῶν παθῶν κατηρηθησάμεθα, λεκτέον ἀνδρῶν ποσικλοῖς πῶς τῶν παθῶν εἰσιν.

Ἐπεὶ οὖν ἔστιν ἡ ἀρετὴ ποσικλοῖς ἀρετῆς καὶ φρόνης, σκοπιέον ἀνδρῶν εἶναι κατὰ τὴν ποσικλοῖς φρόνης καὶ ἀρετῆς. ἀρ' οὖν εἰ μὲν ἕως φρόνης μὴ ἀποδοῖς

λη τ' εἰσὶν, ὥσ' εἰ δὲ τις θάρρῃ παρὰ τούτων, ἀνδρῶς, ἢ ἕ; ο-
 μοίως δ' εἰ τις φοβῆται μόνον ἢ θάρρῃ, ἕτε δὲ φλὸν φατέον εἶ) ὅν
 φοβέμενοι, ἕτ' ἀνδρῶν ὅν μὴ φοβέμενοι. ὥσ' ἄρα ἐν τοῖς ποῖ-
 τοῖς φόβοις καὶ θάρρῆσιν ἔστιν ἡ ἀνδρία. ἀλλὰ μὲν ἕδ' ἐν τοῖς ποῖ-
 τοῖς, οἷον, εἰ μὴ τις φοβῆται βροχῆς, ἢ ἀστραπῆς, ἢ ἄλλο τι τ' ὑπερ-
 ἀνθρώπων φοβερῶν, ὥσ' ἀνδρῶς, ἀλλὰ μαγνόμενός τις. ἐν φό-
 βοῖς ἄρα καὶ θάρρῆσιν ἔστιν ὁ ἀνδρῶς τοῖς κατ' ἀνθρώπους· λέγω δὲ
 αἰοῖ λοιποὶ φοβῶνται, ἢ οἱ πάντες· πρὸς τούτοις ὁ ὢν θάρραλέος,
 ὥσ' ἀνδρῶς. τούτων τοίνυν διωρισμένων, σκεπτόμενος αὐτὸν εἶη, ὅτι
 κατὰ πολλὰ εἰσιν οἱ ἀνδρῶς, ὁποῖος ἀνδρῶς. ἐστὶ γὰρ κατ' ἐμπει- 10
 ρίαν τις ἀνδρῶς, οἷον οἱ στρατιῶται. ἕτοι γὰρ οἴδασιν δι' ἐμπειρίαν, ὅ-
 τι ἐν ποῖσιν τῶν ποῖτων, ἢ ἐν ποῖσιν τῶν χειρῶν, ἢ ἕτως ἔχοντι, ἀδύνατον ἴ-
 παθεῖν. ὁ δὲ τούτων εἰδώς, καὶ διὰ τούτων ὑπομνήτων τὸς πολε-
 μίους, ὥσ' ἀνδρῶς. εἰ γὰρ τούτων μηδὲν ὑπάρχη, ἕχ' ὑπομνή-
 δ' ἔτι τὸς δι' ἐμπειρίαν ἕ φατέον ἀνδρείους εἶ). ὥσ' Σωκράτης 15
 γε ὀρθῶς ἐλέγη, ὅτισημῶν φάσκων εἶ) τ' ἀνδρίαν. ἢ γὰρ ὅτιση-
 μη δ' ἔστι τ' ἐμπειρίαν λαβῆ(α, ὅτισημη γίνε). τὸς ὅτι ἐμπει-
 ρίαν ὑπομνήτων, ἕ φατέον, ἕδ' ἐροῦσιν ἀνδρείους ἀλλοῖς εἶ)· ἕκ
 ἄρα ἡ ἀνδρία ὅτισημη αὐτὸν εἶη. πάλιν ἕν εἰσιν ἀνδρῶς ἐκ ἕ ἑνα-
 ντίς τ' ἐμπειρίας. οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐκδοσομνήτων, ἕ φοβῶν), διὰ τ' 20
 ἀπείρῃαν. ὥσ' δὲ ὥσ' τούτοις φατέον ἀνδρείους. εἰσὶ δὲ αὐτὸν δι-
 λαι δόκοντες ἀνδρῶς εἶ) διὰ τὰ πάθη οἷον οἱ ἐρώντες, ἢ οἱ σιθη-
 σάζοντες· ἕδὲ δὲ τούτοις φατέον ἀνδρείους εἶ). εἰ γὰρ αὐτὸν τὰ πά-
 θος ἀφαιρή, ἕκ ἐπὶ εἰσιν ἀνδρῶς. δεῖ δὲ τ' ἀνδρῶν, αἰεὶ εἶ) ἀνδρῶν.
 διὰ ὥσ' δὲ τὰ θηρία, οἷον τὸς σὺς ὥσ' ἀντὶς εἶποι ἀνδρείους διὰ τ' 25
 ἀμύνοσθαι, ἐπεὶ δὲ πλῆθύντες λυπηθῶσιν. ἕ δεῖ δὲ τ' ἀνδρῶν
 διὰ τὰ πάθος εἶ) ἀνδρῶν. πάλιν ἔστιν ἄλλη ἀνδρία πολιτικὴ δι-
 καῖα εἶ). οἷον εἰ δι' ἀρχαῖον τι εἰς τὸς πολίτας ὑπομνήτοισι
 τὸς

τὸς κινδύνους, καὶ δόκονσιν ἀνδρῶς εἶ). σημείον δὲ τούτου καὶ γὰρ
 Ὀμηρος πεποίηκε τ' Ἐκβρα λέγοντα, Πηλεὺς ἀμάμα μοι πρὸς
 πὸς ἐλεγχείω ἀναθήσθ. διὰ οἶεται δεῖν μέχεσθαι. ὥσ' δὲ ἡ τελευ-
 ταιαύτω φατέον εἶ). ὅ γὰρ αὐτὸς ἐφ' ἐκάστῳ τούτων διωρισμὸς ἀρ-
 5 μόςθ. ἕ γὰρ ἀφαιρουμένη, μὴ διὰ μὲν ἢ ἀνδρεία, ὥσ' ἀντὶς ἐπὶ
 ἀνδρῶς. αὐτὸν τ' ἀρχαῖον παρὰ τὸν δι' ἡμῶν ἀνδρῶς, ἕκ ἐπὶ ἔστιν
 ἀνδρῶς. ἐπὶ καὶ δι' ἡμῶν εἰσιν ἀνδρῶς δόκοντες εἶ), οἱ δὲ ἐλπίδα καὶ
 πρὸς δόκον ἀγαθῶν. ὥσ' δὲ ἡ φατέον τούτοις εἶ) ἀνδρείους, ὅτι
 τὸς ποῖτοῖς, καὶ ἐν τοῖς ποῖτοῖς ἀνδρείους λέγειν ἀποπον φάμε). ἕ-
 10 δὲνα ἕν τ' ποῖτων ἀνδρῶν φατέον εἶ) ὅν ὁποιοῦν ἀνδρῶν, καὶ τίς
 ὁ ἀνδρῶς σκεπτόμενος ὡς ἀπλῶς μὲν εἰπεῖν, ὁ διὰ μὴ τ' πρὸς
 ρημῶν ἀνδρῶς ὢν, ἀλλὰ διὰ τὸ νομίζε(α ὡς εἶ) καλόν· καὶ τῶ-
 το ποῖτων, καὶ παρῆ τις, καὶ μὴ παρῆ. ὥσ' δὲ ἡ πρὸς τελευτῶς ἀνδρῶ
 πάθος καὶ ὀρμῆς εἶ) γίνε) ἢ ἀνδρεία. δεῖ ὅτι ὀρμῶν γίνεσθαι ἀπὸ
 15 τῶν λόγων διὰ τὸ καλόν. ὁ δὲ ὀρμῶν διὰ τὸν λόγον ἕνεκεν τῶν καλῶν
 ὅτι τὸ κινδυνώδην, ἀφοβῶς ὢν παρὰ αὐτῶν, ὥσ' ἀνδρῶς, καὶ ἡ ἀν-
 δρεία παρὰ τούτων. ἀφοβῶς δὲ ἕχ' ὅταν ἕτω συμπίεση τῶν ἀνδρείων,
 ὡς τε ὁ ἄλλος μὴ φοβῆσθ. ὁ μὲν γὰρ τοῖς ὥσ' ἀνδρῶς, ὁ ἄλλος μὴ
 γίνεσθαι φοβερῶν ἕτω μὲν γὰρ ὁ λίθος εἶη, καὶ δι' αὐτῶν ἀνδρῶν δι-
 20 λα δεῖ φοβῆσθαι μὲν, ὑπομνήτων δὲ. εἰ γὰρ αὐτὸν μὴ φοβέμενος ὁ
 ποῖτοῖς, ὥσ' ἀντὶς ἀνδρῶς. ἐπὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς ἐπὶ τῶν διὰ τὸν μέ-
 παρὰ φόβους καὶ κινδύνους, ἕ πρὸς τῶν, ἀλλὰ τὸς ἀνδρείους τ' εἰσὶν.
 ἐπὶ δὲ ἕδ' ἐν τῶν τυχόντι καὶ πρὸς τῶν, ἀλλ' ἐν τῶν οἱ φόβοι, καὶ οἱ
 κινδύνοι πλῆθος εἰσιν. εἰ γὰρ τις ὅν εἰς δέκατον ἕτος κινδύων μὴ
 25 φοβῆται, πῶς ἀνδρῶς; εἵνοι γὰρ θάρρῆσι διὰ τὸ μακρῶν ἀπέ-
 χῆν ἢ πλῆθος γλῶν), ἀποθνήσκοισι τῶν δέ. ἢ μὲν ἕν ἀν-
 δρεία καὶ ὁ ἀνδρῶς, ποῖτος.

Σωφροσύνη δὲ ἔστι μεσότης ἀκρασίας καὶ ἀναμνησίας τ' παρὰ κβ
 τῶν

τὰ ἡδονὰς. ἔστι γὰρ ἡ σωφροσύνη, καὶ ἀπλῶς ἀπαρτὴ ἄρετή, ἔστις ἡ
 βελίση ἢ δὲ βελίση ἔστις, τὸ βελίσιον ἔστιν. βελίσιον δὲ τὸ ὑπερ-
 βολῆς καὶ τὸ ἐνδείας τὸ μέσον. κατ' ἀμφοτέρωθεν γὰρ εἰσι ψεκτοί,
 καὶ καθ' ὑπερβολὴν, καὶ κατ' ἐνδείαν. ὥστε εἴπερ τὸ μέσον βελί-
 σιον, ἡ σωφροσύνη μεσότης τις αὐτῶν εἴη ἀκολασίας καὶ ἀναίδησίας·
 μεσότης μὲν αὐτῶν εἴη τῶν. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη κατὰ ἡδονὰς καὶ
 λύπας· ἔστι δὲ καὶ ἡ κατὰ πόνητα. ἔστι γὰρ εἴ τις ἡδονῶν
 ῥαφίω, ἢ ἀνδριάντα, ἢ ἡ δὴ τῶν ποικίλων, καὶ δὲ τῶν ἀκό-
 λατος, ὁμοίως δὲ ἡ κατὰ ἀκρίας, ἡ κατὰ ὀσφρήσεως· ἀλλ' οἷον
 ἡδονῶν τῶν κατὰ ἀφίω καὶ γλυκυσίν. ἡ δὲ δὲ κατὰ τῶν δὴν ἡδονῶν
 σάφρων ἔστι ἔτις ἔχων, ὥστε μηδὲ ὑπὸ μιᾶς τῶν ποικίλων ἡδονῶν
 μὴν πάσῃ, (ὁ μὲν γὰρ τοῖς ἀναίδητος) ἀλλ' ἡδὴ ὁ πάσῃ
 καὶ μὴ ἀγρόμιμος· ὥστε εἰς ὑπερβολὴν αὐτῶν ἀπολαύων, πόνητα
 πάντα ποιῆσαι πάρεργα, καὶ αὐτὸν γὰρ ἡ δὲ αὐτῶν καλῶς ἔνεκεν,
 καὶ μὴ δὴν ἡ κατὰ πόνητα, σάφρονα. ὅστις γὰρ τῶν ποικίλων ἡδονῶν τὸ ὑ-
 περβολῆς ἀπέχεσθαι ἢ ἀφ' φόβου, ἢ δὲ ἀλλοῦ ἢ τῶν ποικίλων, ἔστι
 σάφρων. ἔστι γὰρ πάντα τῶν λέγει μὲν εἶναι σάφρονα ἔξω ἀφ' φόβου,
 ἀφ' τὸ μὴ εἶναι ἢ αὐτοῖς λόγον, ἢ δοκιμάζοντες τὸ καλὸν ἀρετῶν
 ταί. πάντα γὰρ ἄρετῃ τῶν καλῶν, καὶ εἰς τὸ καλὸν ἔστιν. ὥστε εἴη αὐτῶν
 ἡ σωφροσύνη κατὰ ἡδονὰς καὶ λύπας, καὶ τῶν κατὰ τῶν ἀφίω καὶ
 γλυκυσίνων μὲν. ἐχόμενον δὲ αὐτῶν εἶναι τῶν, λέγειν ὑπερβολῆς
 τῶν καὶ τῶν ἔστι, καὶ ἢ ἴσιν.

κτ' Ἔστιν οὖν ἡ κατὰ πόνητα ἀναμέσον ὀργιλότητος καὶ ἀοργησίας· καὶ
 ὅλως δὲ δοκῶσιν αὐτῶν ἀρετῶν μεσότητες ἴσιν. ὅτι δὲ εἰσὶ μεσότη-
 τητες, καὶ ἔτις αὐτῶν εἰποι· εἰ γὰρ ἔστιν ἢ μεσότητις τὸ βελίσιον, ἢ
 δὲ ἄρετῃ ἔστιν ἢ βελίση ἔστις, βελίσιον δὲ ἔστι τὸ μέσον, ἢ ἄρετῃ
 αὐτῶν εἴη τὸ μέσον. δὴ δὴ δὲ ἔστι μᾶλλον καὶ καθ' ἕνα σκεπτοῦσιν.
 ὅτι γὰρ ἔστι ὀργιλότης ὁ πόνητα καὶ πόνητος, καὶ ὅτι πόνητα ὀργιζό-
 μος,

μος, καὶ ψεκτός δὲ ὁ τοῖς. (ἔτι γὰρ πόνητα δεῖ ὀργιζοσθαι, ἔτι
 ὅτι πάντα, ἔτι πόνητος καὶ αἰεὶ· ἔτι αὐτῶν ἔτις ἔχων δεῖ, ὥστε
 μὴ μὴν μηδέποτε· καὶ γὰρ τῶν ψεκτός, ἀνάληγτος γὰρ ὡν) ἔπειτα τοῖ-
 νω καὶ ὁ κατὰ τῶν ὑπερβολῆς ψεκτός, καὶ ὁ κατὰ τῶν ἔλλειψιν, ὁ μέ-
 σος αὐτῶν εἴη καὶ κατὰ πόνητα καὶ ἐπαμνετός. ἔτι γὰρ ὁ ἔλλειψιν
 τῶν ὀργῆ, ἔτι ὁ ὑπερβολῶν, ἐπαμνετός· ἀλλ' ὁ μέσος ἔχων κατὰ
 τῶν, τῶν κατὰ πόνητα καὶ ἡ κατὰ πόνητα δὲ, τῶν τῶν παθῶν με-
 σότης αὐτῶν εἴη.

Ἐλευθεριότης δὲ ἔστι μεσότης ἀσωτίας καὶ ἀνελευθερίας. ἔ- κδ
 10 σι δὲ κατὰ τῶν κατὰ τῶν πάντα. ὅτι γὰρ ἀσωτός ἔστι ὁ ἀ-
 ναλίσκων εἰς ἀμὴν δεῖ, καὶ πλείων δεῖ, καὶ ὅτε μὴ δεῖ. ὁ δὲ ἀ-
 νελευθερος ἐναντίος τῶν, ὁ μὴ ἀναλίσκων εἰς ἀμὴν, καὶ ὅσα δεῖ,
 καὶ ὅτε δεῖ καὶ ἀμφοτέρωθεν δὲ ἔτι ψεκτοί. ἔστι δὲ τῶν, ὁ μὲν κατὰ
 ἔλλειψιν, ὁ δὲ καθ' ὑπερβολὴν. ὁ δὲ ἄρετα ἐλευθερίας, ἐπεὶ δὲ ἔστι
 15 ἐπαμνετός, μεσότης αὐτῶν εἴη τῶν. τίς οὖν ἔστι; ὁ ἀναλίσκων εἰς ἀ-
 δεῖ, καὶ ὅσα δεῖ, καὶ ὅτε δεῖ.

Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἀνελευθεριότητος εἶδη πλείων οἶον, κίμβιχας ἴνας καὶ
 καλοῦ μὲν, καὶ κυμνοκαρίας, καὶ ἀγροκαρίας, καὶ μικρολόγους.
 πόνητες δὲ ἔτι ὑπὸ τῶν ἀνελευθεριότητος κατὰ πόνητα. τὸ μὲν
 20 γὰρ κακὸν πολυδέες· τὸ δὲ ἀγαθὸν, μονοδέες· οἶον, ἢ μὲν ὑγίεια ἀ-
 πλῆξιν, ἢ δὲ νόσος πολυδέες. ὁμοίως ἢ μὲν ἄρετῃ ἀπλοῦν, ἢ δὲ κα-
 κία πολυδέες. πόνητες γὰρ ἔτι κατὰ τῶν κατὰ πόνητα εἰσι ψεκτοί. πό-
 νητον οὖν ἔτι ἐλευθερίας καὶ τὸ κτήσασθαι ἔστι, καὶ τὸ πρῶτα σκεπ-
 τῶν κατὰ τῶν κατὰ πόνητα, ἢ ἔτι; ἡ δὲ γὰρ δὴν ἄρετῆς ἡδονῶν. ἔτι γὰρ
 25 τὸ ἀνδρίας ἔστι τὸ ὅπλα ποιῆσαι, ἀλλ' ἡδὴ δὴν. τῶν τῶν λαβύσης,
 τῶν ὀρθῶς κατὰ πόνητα· ὁμοίως ἔτι σωφροσύνης καὶ τῶν δὴν.
 ἡ δὲ δὲ τῶν ἀνελευθεριότητος, ἀλλ' ἡδὴ δὴν κατὰ πόνητα.

Ἡ δὲ μεγαλοφυχία, μεσότης μὲν ἔστι ἡ ἀνομιότητος καὶ μικρο- κς
 D

ψυχίας. ἔστι δὲ καὶ ἡμίω καὶ ἀπμίαν καὶ καὶ ἡμίω, ὅτι τὸ πρῶτον
 πολλῶν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον τὸ σπουδαίων καὶ μάλλον ὅτι δὴ, ἢ καὶ τῶν
 τιω. οἱ γὰρ σπουδαῖοι εἰδότες καὶ κρίνοντες ὀρθῶς, ἡμίσησι. βυλλή-
 σε) οὖν μάλλον ὑποτὶ εἰδόντων αὐτὸν, ὅτι ἀξίος ἔστι ἡμῆς, ἡμᾶ-
 αῶ. ὅσοι δὲ καὶ πᾶσαν ἡμίω ἔσται, ἀλλὰ καὶ τὸ βλῆσιην, καὶ ὅτι
 ἡμίον ἀγαθόν, καὶ ὄρεχης τάξιν ἔχον. οἱ μὲν οὖν δὴ καὶ ἀφρονῆσι
 ὄντες, καὶ φαῦλοι, μεγάλων δὲ ἀλγῶν ἀξιοῦντες, καὶ πῶς τῶν
 ἡμᾶαξ οἰόμενοι δεῖν, ἄφρονοι. ὅσοι δὲ ἐλαττόνων ἀλγῶν ἀξιοῦσιν ἢ
 πῶς ὀρθῶν ἀλγῶν, μικροψυχοί. ὁ ἄρα μέσος τῶν ἔστιν, ὅς μὴ ἐ-
 λάττονος ἡμῆς αὐτὸν ἀξιοῖ ἢ ἢς κοροσῆκε, μῆτε μείζονος ἢ ἀξίος
 ἔστι, μῆτε πάσης. ὅτι δὲ ἔστιν ὁ μεγαλόψυχος. ὥστε δὴ ἴσον ὅτι ἢ
 μεγαλοψυχία μεσότης ἔστι ἡμιότητος καὶ μικροψυχίας.

65 Μεγαλοπρέπεια δὲ ἔστι μεσότης δὴ ἀζονείας καὶ μικροπρε-
 πείας. ἔστι δὲ ἢ μεγαλοπρέπεια καὶ διαπρύσιας, ἀλλὰ τὸ πρῶτον γί-
 γνεαξ πῶς ὀρθῶν. ὅστις μὲν ἐν διαπρύσιᾳ ἔμὴ δὴ δὴ ζών. ὅτι, εἴ τις
 ἔστι ἀφρονῆσις ὡς ἀνὴρ γάμοις τίς ἐστὼν, ὁ τοῖστος δὴ ζών. ὁ γὰρ τοῖσ-
 τὸς ἔστιν, ὁ ἐν ᾧ μὴ δεῖ χαρῶν ἐν δὴ κινύμενος τὸ εαυτοῦ δὴ πορίαν. ὁ
 δὲ μικροπρεπῆς, ὁ ἐναντίος τῶν, ὅς ἔδει, μὴ μεγαλείως διαπα-
 νήσῃ, ἢ τῶν μὴ ποιῶν, οἷον εἰς γάμοις ἢ χορηγίαν διαπρύσιων, μὴ ἀ-
 ξίως ἀλλὰ ἐνδεῶς. ὁ τοῖστος μικροπρεπῆς. ἢ ὅτι μεγαλοπρέπεια, καὶ
 ἀπὸ τῆς οὐνοματίας φανερά ἔστιν, ἔσται τῶν αὐτῶν οἷον λέγειν μὲν. ἐπεὶ γὰρ
 66 ἐν τῶν χαρῶν τὸ πρῶτον τὸ μέγα δέον ἔστι, ὀρθῶς τῆ μεγαλοπρε-
 πείας τῶν οὐνοματίας. ἢ μεγαλοπρέπεια ἄρα ἀνὴρ, ἐπεὶ δὴ ἔστιν
 ἐπαμνετῆ, μεσότης τὸ ἐλλείψεως καὶ ὑπερβολῆς τὸ καὶ διαπρύσιας
 τῶν κοροσῆσις. ἐνίοις ὅτι εἰσιν, ὡς οἷον, καὶ πλείους μεγαλοπρε-
 25 πείας. οἷον φασι, μεγαλοπρεπῶς τῶν ἐβάδισε. καὶ ἀλλὰ δὴ τῶν αὐ-
 τῶν μεγαλοπρέπεια λέγειν) μετὰ φρονῆσις, καὶ ἔκκευσις. ἔτι γὰρ
 ἔστιν ἐν τῶν μεγαλοπρέπεια, ἀλλὰ ἐν οἷς εἰρήνη μὲν.

Νέμε-

Νέμεσις δὲ ἔστι μεσότης φρονείας καὶ χαρῆς καὶ ἀμφοτέ-
 ρα γὰρ αὐτὰ ψεκτά εἰσιν. ὁ δὲ νεμεσηλικός, ἐπαμνετός. ἔστι ὅτι ἢ νέ-
 μεσις καὶ ἀγαθὰ, ἀπὸ τῶν ἔστιν ὑπάρχοντα ἀναξίω ὄντι, λυπητῆς.
 νεμεσηλικὸς οὖν ὁ ἔστι τοῖς τοῖς τοῖς λυπηλικῶς καὶ αὐτὸς γὰρ πάλιν
 5 ὅτι λυπησεται, ἀπὸ τῶν ἔστιν καὶ ὡς πῶς πῶς ἀναξίω ὄντα. ἢ
 μὲν οὖν νέμεσις καὶ ὁ νεμεσηλικός, ἴσως τοῖστος. ὁ δὲ γὰρ φρονεῖς
 ἐναντίος τῶν. ἀπλῶς γὰρ, ἀπὸ τῶν ἀξίος τίς εἴη, ἀπὸ τῶν μὴ, τῶν δὲ
 πῶς πῶς, λυπησεται). ὁμοίως τῶν ὅτι χαρῆς καὶ φρονῆσις
 καὶ ὡς πῶς πῶς, καὶ τῶν ἀξίω, καὶ τῶν ἀναξίω. ὁ δὲ γὰρ νεμεση-
 10 κὸς ἔστι. ἀλλὰ μεσότης τίς ἔστι τῶν.

Σεμνότης δὲ ἔστιν ἀνταδείας ἀπὸ μέσον τε καὶ ὄρεσις. ἔστι ὅτι
 καὶ τῶν ἀπὸ τῶν, ὅτι γὰρ ἀνταδείας τοῖστος ἔστιν, οἷος μὴ τῶν ἐν-
 τυχεῖν μὴ δὲ ἀλλὰ ἀλλὰ. ἀλλὰ τῶν οὐνοματίας εἰσιν ἀπὸ τῶν τῶν
 15 τῶν ἀπὸ τῶν. ὁ δὲ ὄρεσις τοῖστος, οἷος πᾶσιν ὀμιλῆς, καὶ πῶν-
 τῶς, καὶ πῶντα χῆ. ὅσοι τε τῶν ἐπαμνετός. ὁ δὲ γὰρ σεμνός,
 ἀπὸ μέσον τῶν ὡν, ἐπαμνετός. ἔτι γὰρ εἰς πῶντας, ἀλλὰ εἰς τῶν
 ἀξίος. ἔτι εἰς ἔθνη, ἀλλὰ εἰς τῶν ἀλγῶν τῶν.

Αἰδώς δὲ ἔστι μεσότης ἀναγκωπίας καὶ κατὰ πῶν τῶν. ἔστι δὲ
 20 καὶ ἀπὸ τῶν καὶ λόγους. ὁ μὲν γὰρ ἀναγκωπῆς ἔστιν ὁ ἐν πῶντι
 καὶ εἰς πῶντας λέγων καὶ πῶντων ἀπὸ τῶν. ὁ δὲ κατὰ πῶν τῶν
 γόμενος, ὁ ἐναντίος τῶν, ὁ πῶντα καὶ πῶντας ἀλλὰ ἀλλὰ καὶ
 πῶντα καὶ εἰπεῖν. ἀπὸ τῶν γὰρ ὁ τοῖστος, ὁ πῶντα κατὰ πῶν τῶν
 25 πῶντα καὶ πῶντας, ὡς ὁ ἀναγκωπῆς, καὶ ἐρῆ καὶ πῶντα. ἔτι ὡς ὁ
 κατὰ πῶν τῶν, ἐν πῶντι καὶ πῶντας ἀλλὰ ἀλλὰ τῶν, ἀλλὰ πῶντα
 καὶ ἐρῆ ἐν οἷς δεῖ, καὶ ἀπὸ δεῖ, καὶ ὅτε δεῖ.

Εὐδαιμονία δὲ ἔστι μεσότης βωμολοχίας καὶ ἀγροικίας. ἔστι λα

δὲ πᾶσι τὰ σκώμματα. ὅ, τε γὰρ βωμολόχος ἔστιν ὁ πᾶντα καὶ
 πᾶν οἰόμνος δεῖν σκώπειν· ὅ, τε ἀρχαίος, ὁ μήτε σκώπειν βω-
 μόμνος δεῖν, μήτε σκωφθεῖσθαι, ἀλλ' ὀργίζομνος. ὁ δὲ δῖσά-
 πελος αὐτὰ μέσον τέτων, ὁ μήτε πᾶντας καὶ πᾶντος σκώπειν,
 μήτ' αὐτὸς ἀρχαίος ὢν. ἔσαι δὲ ὁ δῖσάπελος διττῶς πως λε-
 γόμενος. καὶ γὰρ ὁ διωόμενος σκώπειται ἐμμελῶς, καὶ ὁ ἑπομεί-
 νη σκωπόμενος, δῖσάπελος καὶ ἡ δῖσάπελία τοιαύτη.

λβ Φιλία δὲ ἔστι μεσότης κολακίας καὶ ἐχθρας. ἔστι δὲ πᾶσι παρὰ-
 ξένης καὶ λόγου. ὁ μὲν γὰρ κολαξ, ἔστιν ὁ πλείω τῶν παρορμηκόντων
 καὶ ὄντων παρορμηκός. ὁ δὲ ἀπαρρηκτικός, ἐχθρός, καὶ τῶν ὑπαρχόν- 10
 των παλαιῶν. ὁ δὲ ἄλλος οὕτως ὀρθῶς ἐπαμνετός ἔστιν. ὁ δὲ φίλος
 αὐτὰ μέσον τέτων. ἔτε γὰρ πλείω τῶν ὑπαρχόντων παρορμηκός,
 ἔτε ἐπαμνετός τὰ μὴ παρορμηκόντα· οὐτ' αὖ πάλιν ἐλάττω ποιήσθαι,
 οὐτε πᾶντας ἐναμιώσεται πᾶσι τὸ δοκῶν αὐτῶν. ὁ μὲν οὖν φί-
 λος τοιοῦτος.

λγ Ἀλήθεια δὲ ἔστι μετὰ εὐείρωνείας καὶ ἀλαζονείας. ἔστι δὲ πε-
 ρὴ λόγου, καὶ πᾶντας δέ. ὁ μὲν γὰρ ἀλάζων ἔστιν ὁ πλείω τῶν ὑπαρ-
 χόντων αὐτῶν παρορμηκός (ἔστι), ἢ εἰδέναι αὐτὸ μὴ οἶδεν. ὁ δὲ εἰ-
 ρων, ἐναμιώσεται τῶν καὶ ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν παρορμηκός 20
 (ἔστι), καὶ αὐτὸ μὴ φάσκων, ἀλλ' ὅτι κρυπτόμενος τὸ εἰδέναι.
 ὁ δὲ ἀληθής, ὁ δὲ ἄλλος οὕτως ποιήσθαι. ἔτε γὰρ παρορμηκός
 πλείω τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν, ἔτε ἐλάττω. ἀλλὰ τὰ ὑπαρχόντα
 αὐτῶν, ταῦτα φησὶ καὶ (ἔστι) καὶ εἰδέναι. εἰ μὲν οὖν εἰσιν αὐτῶν ἄρε-
 τῶν, ἄλλος αὖ εἴη λόγος. ὅτι δὲ μεσότητές εἰσι τῶν εἰρημῶν, δὴ-
 λων. οἱ γὰρ κατ' αὐτὰς ζῶντες, ἐπαμνοῦνται.

λδ Περὶ δὲ δικαιοσύνης λοιπὸν αὖ εἴη εἰπεῖν τί ἔστι, καὶ ἐν πῶσι, καὶ
 πᾶσι ποῖα. πᾶσι μὲν οὖν εἰ λαβοίμεθα τί ἔστι τὸ δίκαιον. ἔστι
 δὲ διττὸν τὸ δίκαιον· ὃν τὸ μὲν, κατὰ νόμον ἔστι. δίκαια γὰρ φασὶν 25
 εἶναι.

εἶναι, αὐτὸ νόμος κατὰ τὴν. ὁ δὲ νόμος κελεύει πάντοτε κατὰ τὴν, καὶ
 τὰ σώφρονα, καὶ ἀπλῶς ἀπᾶντα ὅσα καὶ (καὶ ἄρετῶν λέγει). δὲ
 καὶ (φασὶ) δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη τελεία τις ἄρετῆ εἶναι. εἰ γὰρ δι-
 5 καί μὲν ἔστιν αὐτὸ νόμος κελεύει ποιῆναι, ὁ δὲ νόμος τὰ καὶ πάσας ἀ-
 ρετὰς ὄντα κατὰ τὴν· ὁ ἄρα τοῖς κατὰ νόμον δίκαιοις ἐμμελῶν, τε-
 λείως αὐτοῦ αὐτῶν. ὥστε ὁ δίκαιος καὶ ἡ δικαιοσύνη, τελεία τις
 ἄρετῆ ἔστιν. ἐν μὲν δὲ τὴν δίκαιον ἐντε τέτοις ἔστι, καὶ πᾶσι ταῦτα.
 ἀλλὰ μὲν ὅσοι τῶν τὸ δίκαιον, ὅσοι τῶν πᾶσι ταῦτα δικαιοσύ-
 νην ζητοῦμεν. κατὰ μὲν γὰρ ταῦτα δίκαια ἔστι, καὶ ἑαυτὸν ὄντα δι-
 10 καί μὲν (ἔστι). ὁ γὰρ σώφρων καὶ αἰδύμενος, καὶ ἐκρεατής, καὶ αὐτὸς καθ'
 αὐτὸν ἔστι τοιοῦτος. ἀλλὰ τὸ δίκαιον τὸ εἰς ἕτερον, ἄλλο τῶν εἰρημῶν
 κατὰ νόμον δίκαια ἔστιν. καὶ γὰρ ἔστι ἐν τοῖς εἰς ἕτερον δίκαιοις οὐσι,
 καθ' αὐτὸν (ἔστι) δίκαιον. τῶν δὲ ἔστι τὸ ζητοῦμεν δίκαιον κατὰ τῶν
 δικαιοσύνην τῶν πᾶσι ταῦτα. τὸ τοῖνυν δίκαιον ἔστι τὸ εἰς ἕτε-
 15 ρον, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, τὸ ἴσον. τὸ γὰρ ἀδίκον, τὸ ἀμίσον ἔστιν. ὅταν γὰρ
 τῶν μὲν ἀγαθῶν τὰ μείζω αὐτοῖς νέμωσι, τῶν δὲ κακῶν τὰ ἐλάττω-
 να, ἀμίσον τῶν ἔστι, καὶ ἔτι αὐτὸς ἀδίκειν καὶ ἀδικεῖσθαι οἴονται. δὴ λον
 ἄρα ὅτι ὅτι ἢ ἀδικία ἐν ἀμίστοις, ἢ δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ἐν ἰ-
 20 σότητι συμβολαίων· ὥστε δὴ λον ὅτι ἡ δικαιοσύνη μεσότης τις αὐ-
 τῶν εἴη ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως, καὶ πολλῆ καὶ ὀλίγου. ὅτε γὰρ ἀδι- 67
 κος τῶν ἀδίκειν πλείον ἔχει· καὶ ὁ ἀδικύμενος δὲ, ὡς ἀδικεῖσθαι ἐ-
 λάττω. τὸ δὲ γε μέσον τέτων, δίκαιον ἔστι. τὸ δὲ μέσον, ἴσον. ὥστε τὸ
 ἴσον αὖ πλείονος καὶ ἐλάττωτος εἴη δίκαιον· καὶ δίκαιος δὲ, ὁ τὸ ἴσον
 βωμολόμος ἔχειν· τὸ δὲ γε ἴσον ἐν ἐλαχίστοις δυσὶν εἰσίνετα. τὸ ἀ-
 25 ρα εἰς ἕτερον ἴσον (ἔστι), δίκαιον ἔστι, καὶ δίκαιος ὁ τοιοῦτος αὖ εἴη. ἐπεὶ
 οὖν ἡ δικαιοσύνη ἐν δίκαιον, καὶ ἐν ἴσῳ, καὶ ἐν μεσότητι, τὸ μὲν δὲ-
 καί μὲν, ἐν πῶσι λέγεται δίκαιον· τὸ δὲ ἴσον, πῶσι ἴσον· τὸ δὲ μέσον, πῶσι
 μέσον. ὡς δὲ ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ἔσαι καὶ εἰς πῶσι καὶ ἐν πῶ-
 εἶναι.

σίν· ἐπεὶ ἔν ἐστι τὸ δίκαιον ἴσον, καὶ τὸ τέττα ἀνάλογον ἴσον, δίκαιον αὖ
 εἶη. τὸ γὰρ ἀνάλογον, ἐν τέτταροι γὰρ ἐλαχίστοις. ὡς γὰρ τὸ α πρὸς τὸ
 β, καὶ τὸ γ πρὸς τὸ δ· οἷον ἀνάλογόν ἐστιν, ὅτι τὰ πολλὰ κεκτημέ-
 νον, πολλὰ εἰσφέρειν· ὅτι δὲ ὀλίγα κεκτημένον, ὀλίγα. πάλιν ὁ-
 μοίως, τὸ μὲν πολλὰ πεπονηκότα, πολλὰ λαμβάνειν· ὅτι δὲ ὀλίγα
 πεπονηκότα, ὀλίγα λαμβάνειν. ὡς γὰρ ὁ πεπονηκὼς ἔχει πρὸς τὸν μὴ
 πεπονηκῆτα, ἔτι τὰ πολλὰ εἰς τὰ ὀλίγα· ὡς γὰρ ὁ πεπονηκὼς πρὸς
 τὰ πολλὰ, ἔτι τὸ μὴ πεπονηκὼς εἰς τὰ ὀλίγα. εἰσὶ γὰρ καὶ Πλά-
 των τῆ ἀναλογία τῆ δίκαια χρησθῆναι ἐν τῇ πολιτείᾳ. ὁ μὲν γὰρ
 γεωργὸς Φησι, σίτον ποιεῖ, ὁ δὲ οἰκοδόμος οἰκίαν, ὁ δὲ ὑφαντὴς ἱμα- 10
 μιον, ὁ δὲ σκυτοτόμος ὑποδήματα. ὁ μὲν ἔν γεωργὸς ὡς οἰκοδόμῳ σί-
 τον δίδωσιν· ὁ δὲ οἰκοδόμος τὰ γεωργῶ οἰκίαν. ὁμοίως δὲ οἱ ἄλλοι
 πρὸς τὸ ἔχειν, ὡς τὰ παρ' αὐτοῖς ἀντικαταλλάττεσθαι τῶν
 πρὸς τοῖς ἄλλοις. ἐστὶ δὲ ἡ ἀναλογία αὕτη ὡς γὰρ ὁ γεωργὸς τὰ οἰ- 15
 κοδόμῳ, ἔτι τὸ οἰκοδόμος τὰ γεωργῶ· ὁμοίως ὡς σκυτεῖ, τὰ ὑ-
 φάντη, τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἡ αὕτη ἀναλογία πρὸς ἀλλήλους γὰρ καὶ
 σωτέρας δὲ ἡ αὕτη ἀναλογία τῆ πολιτείας. ὡς τὸ δίκαιον εἰσὶ
 τὸ ἀνάλογον. τὸ γὰρ δίκαιον σωτέρας τῆ πολιτείας· τὸ αὖτε δὲ ἐ-
 στὶ τὸ δίκαιον ὡς ἀνάλογον. ἐπεὶ δὲ ὁ οἰκοδόμος πλείονος ἄξιον ποιεῖ 20
 τὸ αὐτὸ ἔργον ἢ ὁ σκυτοτής, καὶ ἡ ἔργον ἀντικαταλλάττεσθαι καὶ ὡς
 σκυτεῖ πρὸς τὸν οἰκοδόμον, ἀνθ' ὑποδημάτων δὲ ὁ σκυτοτής οἰκίαν
 λαβεῖν, ἐν αὐτῶν ἡδὴ ἐνόμιζαν αὐτὰ πρὸς τὰ ὄντα, καὶ πρὸς
 γυμνασιῶν πρὸς ἀγροκότας νόμισμα, τέττα χρησθῆναι, καὶ πρὸς τὴν
 ἀξίαν ἔχουσιν ἑκάστου δίδόντας, τὴν δὲ ἀξίαν ποιεῖσθαι παρ' ἀλλήλων,
 καὶ τέττα τὴν πολιτικῶν κοινωνίαν σωτέρας. ἐπεὶ οὖν τὸ δίκαιον ἐστὶν 25
 ἐν τέτοις καὶ τοῖς εἰρηκότοις ἐμπεραθεῖν, ἢ πᾶσι αὐτὰ δίκαιοσύνῃ
 αὐτοῖς τῆ ἑξῆς ὀρμῆν ἔχουσιν πρὸς ἀμείβεσθαι πᾶσι αὐτὰ καὶ ἐν
 τέτοις. ἐστὶ γὰρ δίκαιον καὶ τὸ ἀντιπεπονηκῆτος· ὁ μὲν ποιῶν ὡς οἱ Πυθα-
 γορῶται

γορῶται ἔλεγον. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἄοντο δίκαιον εἶναι, ἀ' ἐποίησέ τις, αὐ-
 τὰ ἀντιπαθεῖν. τὸ δὲ οὐκ ἔστιν, ὅτι ἐστὶν πρὸς ἀπὸντα, ὁ γὰρ ἐστὶ
 δίκαιον οἰκέτη πρὸς ἐλδύθερον αὐτῶν. ὁ οἰκέτης γὰρ ἐάν πατά-
 ξῃ τὸν ἐλδύθερον, ὅτι ἐστὶ δίκαιος ἀντιπληγῆναι, ἀλλὰ πολλὰ- 5
 κως. καὶ τὸ ἀντιπεπονηκῆτος δὲ, δίκαιον ἐστὶν ἐν τῶ ἀνάλογον. ὡς γὰρ ὁ
 ἐλδύθερος ἔχει πρὸς τὸν δοῦλον τὰ βελτίων εἶναι, ἔτι τὸ ἀντι-
 ποιῆσαι πρὸς τὸ ποιῆσαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐλδύθερον πρὸς ἐλδύθε-
 ρον ἔχει. ὁ γὰρ δίκαιον, εἴ τις τὸν ὀφθαλμὸν δέξεται πινος, ἀντεκχο-
 πῆναι μόνον, ἀλλὰ πλείονα παθεῖν, ἀκολοθήσαντα τῇ ἀναλογίᾳ.
 10 καὶ γὰρ ἤρξε πρὸς τὸν καὶ ἠδίκησεν. ἀδικεῖ γὰρ κατ' ἀμφοτέρω. ὡς τε
 ἀνάλογον καὶ τὰ ἀδικήματα, καὶ τὸ ἀντιπαθεῖν πλείων ὡς ἐποίησε,
 δίκαιον ἐστὶ. ἐπεὶ δὲ τὸ δίκαιον πολλαχῶς λέγεται, δευτεροῦν αὐτῶν
 ὅτι ποιεῖ δίκαιον ἐστὶν ἢ ἀδικεῖσθαι· ἐστὶ δὲ δίκαιον τὸ, ὡς φασιν, οἰ-
 κέτη πρὸς δεσπότην, καὶ ὑπὸ πρὸς πατέρα. τὸ δὲ ἐν τέτοις δι- 15
 καιον, ὁ μὲν ὑμῶν ἀνδρῶν λέγεσθαι τὰ πολιτικῶν δίκαιον. ἐστὶ γὰρ
 δίκαιον ὅτι ἐστὶν ἢ ἀδικεῖσθαι, τὸ πολιτικὸν δίκαιον· τὸ γὰρ μά-
 λιστα ἐστὶν ἐν ἰσότητι. κοινωνοὶ γὰρ οἱ πολιτικοὶ πινες, καὶ ὁμοιοὶ βέ-
 λονται εἶναι τῆ φύσεως, τὰ δὲ ἔτι πρὸς ἑτεροῖς. ὡς δὲ ὑπὸ πρὸς πατέ- 20
 ρα, καὶ οἰκέτη πρὸς δεσπότην, ὅτι ἀνδρῶν εἶναι δίκαιον ἔστιν.
 ἔτι γὰρ τὰ πρὸς τὰ ἐμῶν πρὸς ἐμὲ, ἔτι τῆ χεῖρ· ὁμοίως δὲ ἐδὲ
 ἑκάστῳ τῶν μορίων. ὡς αὐτῶν οὖν ἀνδρῶν ἔστιν καὶ ὁ ὑπὸ πρὸς πατέ-
 ρα. ὡς πρὸς γὰρ μέγας τί ἐστὶ τὸ πατρὸς ὁ ὑπὸς, πλείων ὅταν ἡδὴ λαβῆ
 τὴν ἀνδρὸς τάξιν, καὶ χρεωθεῖ ὑπὸ αὐτῆς, τότε ἡδὴ ἐν ἰσότητι
 καὶ ὁμοιότητι ἐστὶ τὰ πατέρι· οἱ δὲ πολιτικῶν ποιεῖσθαι πινες ἡλθεῖσιν 25
 εἶναι. ὡς δὲ αὐτῶν ἐστὶ οἰκέτη πρὸς δεσπότην ἐστὶ δίκαιον, ἔτι τὴν
 αὐτῶν ἀπὸντα. τὸ γὰρ δεσπότης ἐστὶν ὁ οἰκέτης. ἀλλὰ δὲ καὶ εἴ ἐ-
 στὶν αὐτῶν δίκαιον, τὸ οἰκονομικὸν δίκαιον πρὸς αὐτὸν ἐστὶν. οὐ γὰρ
 δὲ γὰρ ἡμεῖς ζητήσομεν, ἀλλὰ τὸ πολιτικὸν· ἐν ἰσότητι γὰρ καὶ
 ὁμοιότη-

ὁμοίτητι τὸ πολιτικὸν δίκασμον ἔοικεν εἶ). ἀλλὰ δὴ τὸ μὲν ἐν γυ-
 ναίκοις καὶ ἀνδρὸς κρινωνία δίκασμον, ἔστι ἐγγίς τῷ πολιτικῷ δίκασμῳ.
 χεῖρον μὲν γὰρ ἔστιν ἢ γυνὴ τῷ ἀνδρὸς, ἀλλ' οἰκειότερον, καὶ μετέ-
 χθιστότητος πῶς μᾶλλον· εἴθετι ἐγγίς τῷ πολιτικῆς κρινωνίας ὁ βίος
 αὐτῶν, ὥστε καὶ τὸ δίκασμον τὸ γυναικίον παρὰ τὸ ἀνδρῶν, μάλιστα πῶς
 ἤδη τῷ ἄλλων πολιτικῶν ἔστιν. ἐπεὶ οὖν δίκασμον τὸ ἐν πολιτικῇ κοι-
 νωνίᾳ ὄν, ἢ δικασμοσύνη καὶ ὁ δίκασμος παρὰ τὸ πολιτικὸν δίκασμον ἔσται.
 22 τῷ δὲ δικασίῳ ἔστι τὰ μὲν φύσιν, τὰ δὲ νόμῳ. δεῖ δὲ ἕκτως ὑπο-
 23 λαμβάνειν, μὴ ὡς μηδέποτε αὐτὸ μεταπεσόντα· καὶ γὰρ τὰ φύσιν ὄν-
 24 τα μεταλαμβάνουσι μεταβολῆς. λέγω δὲ οἷον εἰ παύεται τῆ ἀει- 10
 25 φερέ μελετώμενον αἰετὸ βάλανον, γηροίμεθα αὐτὸ ἀμφιδέξιοι· ἀλλὰ
 φύσιν γὰρ ἀειφερέ ἔστι, καὶ τὰ δεξιά ὁσθῆν ἠπτόν φύσιν βελτίω ἔστι τῷ
 ἀειφερέ, καὶ παύεται ποιῶμεν τῆ ἀειφερέ καθάπερ τῆ δεξιά·
 εἴθετι ὅτι μεταπίπτει, εἴθετι τῷ ἔστιν ἐφύσιν· ἀλλ' εἰ ὡς ὅτι τὸ πο-
 λὺ καὶ ὄν πλείω χρόνον ἔτω ἀφαιρούς ἢ ἀειφερέ, ἀειφερέ οὐ- 15
 26 σα, καὶ ἢ δεξιά, δεξιά, τῷ φύσιν ἔστιν. ὡσαύτως ὅτι τῷ φύσιν δι-
 27 κασίῳ μὴ, εἰ μεταβάλλοι ἀφαιρῶν τὴν ἡμετέραν χρῆσιν, ἀφαιρῶν τῷ
 ὁσθῆν ἔστι φύσιν δίκασμον, ἀλλ' ἔστι τὸ γὰρ ὡς ὅτι τὸ πολὺ ἀφαιρούς,
 τῷ φύσιν δίκασμον παρὰ φανές. ὁ γὰρ ἀνὴρ μάλιστα θώμεθα καὶ νομισώ-
 28 μεν, τῷ καὶ ἔστι δίκασμον ἤδη, καὶ καλοῦμεν καὶ νόμον δίκασμον. βέλ- 20
 29 λιον οὖν δίκασμον τὸ κατὰ φύσιν, τῷ καὶ νόμον. ἀλλ' ὁ ζῆτος μὲν, δι-
 30 κασίῳ ἔστι πολιτικῶν. τὸ δὲ πολιτικῶν, ἔστι τὸ νόμῳ, καὶ τὸ φύσιν. τὸ δὲ
 31 ἀδικίῳ καὶ τὸ ἀδικημάτων δόξαι αὐτῷ· ὁσθῆν ἔστι δὲ τὸ μὲν γὰρ
 32 ἀδικίῳ ἔστι τὸ παρὰ νόμῳ ὡρισμένον· οἷον, τὴν παρὰ κατὰ φύσιν ἀ-
 33 ποφερῆσαι ἀδικίῳ ἔστι· τὸ δὲ ἀδικημάτων ἔστι τὸ ἤδη ἀδικίῳ πῶς ἀ- 25
 34 ξαι. ὁμοίως δὲ τὸ δίκασμον καὶ τὸ δικασμοπαράγρημα καὶ αὐτῶν. τὸ μὲν
 35 γὰρ δίκασμον τὸ κατὰ νόμῳ ὡρισμένον· τὸ δὲ δικασμοπαράγρημα, τὸ παρὰ δι-
 36 κασίῳ παρὰ φύσιν. πότε οὖν δίκασμον, καὶ πότε ἕως ἄπλως μὲν εἰπεῖν,
 ὅταν

ὅταν παρὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν καὶ ἐκείνῳ· (τὸ δὲ ἐκείνῳ ὁ μὲν,
 εἴρηται ἐν τοῖς ἐπιπέδῳ ἡμῶν) καὶ ὅταν εἰδῶς καὶ ὄν, καὶ ὡς, καὶ ἕνεκα,
 ὁσθῆν δίκασμον παρὰ φύσιν. ὁμοίως καὶ ὡσαύτως καὶ ὁ ἀδικίῳ ἔσται, ὁ εἰ-
 δῶς καὶ ὄν, καὶ ὡς, καὶ ἕνεκα. ὅταν δὲ μὴ τῶν εἰδῶς παρὰ φύσιν πῶς
 5 ἀδικίῳ, ἀδικίῳ μὲν ὁσθῆν ἔστιν, ἀτυχεῖς δὲ. εἰ γὰρ οἰοῦμεθα τὸ πολὺ 68
 6 μὲν ἀποκτείναν, ὅν πατέρας ἀπέκτεινεν, ἀδικίῳ μὲν τοῖ ἐπὶ πα-
 7 ζεν ἀδικεῖ μὲν τοῖ ἐπὶ πατέρα, ἀτυχεῖ δὲ. ἐπεὶ ἔν τῷ μὴ ἀδικεῖν τὰ ἀ-
 8 δικίῳ παρὰ φύσιν ἐν τῷ ἀγνοίῳ ἔστι τῷ, ὁ καὶ μικρὸν ἐπιπέδῳ ἐ-
 9 λέγετο, ὅταν μὴ εἰδῶς μὴ ὄν βλάπτει, μὴ ὡς, μὴ δὲ ἕνεκα.
 10 ἀλλ' ἤδη τὴν ἀγνοίῳ εἴθετι εἴθετι, πῶς ἀγνοίῳ ἀδικίῳ τῷ ἀγνοίῳ,
 ὄν βλάπτει ὁσθῆν ἀδικίῳ. ἔστω δὲ ὁσθῆν ὁ δίκασμος· ὅταν μὲν γὰρ ἢ
 ἀγνοίῳ αἰτία ἢ τῷ παρὰ φύσιν, ἕνεκα τῷ παρὰ φύσιν ὡς ὅτι ὁσθῆν
 ἀδικεῖ. ὅταν ἢ τῷ ἀγνοίῳ αὐτῶς ἢ αἰτίας, καὶ παρὰ φύσιν τῷ κατὰ τὴν
 ἀγνοίῳ, ἢς αὐτῶς αἰτίας ἔστιν, ὁσθῆν ἤδη ἀδικεῖ, καὶ δικίῳ αἰτίας ὁ
 15 ποῖτος κληθήσεται· οἷον ὅτι τῷ μεθύοντων. οἱ γὰρ μεθύοντες, καὶ
 16 παρὰ φύσιν ἔστιν ἡ κακὸν, ἀδικίῳ τῷ γὰρ ἀγνοίῳ αὐτῶς εἰσιν αἰτίοι.
 17 εἴθετι γὰρ αὐτῶς μὴ πίνειν ὁσθῆν, ὡς ἀγνοίῳ τῷ παρὰ φύσιν ὅν
 18 πατέρας. ὁμοίως καὶ ὅτι τῷ ἀγνοίῳ ἀδικίῳ ὁσθῆν μὲν γίνον) δὲ αὐ-
 19 τῶς, οἱ κατὰ αὐτῶς ἀδικίῳ ἀδικίῳ. ὡν δὲ μὴ αὐτῶς εἰσιν αἰτίοι,
 20 ἀλλ' ἢ ἀγνοίῳ κακίῳ ἔστιν αἰτία ποῖς παρὰ φύσιν τῷ παρὰ φύσιν, ἕνεκα
 ἀδικίῳ ἔστι δὲ ἢ ποῖα αὐτῶς ἀγνοίῳ ἢ φρεσικῆ, οἷον τὰ παρὰ φύσιν ἀγνοίῳ
 21 τῶς πατέρας τῷ παρὰ φύσιν· ἀλλ' ἢ ἐν τῷ ἀγνοίῳ φρεσικῆ ἕνεκα, ἕ-
 22 ποῖς ἀφαιρῶν τὴν παρὰ φύσιν αὐτῶς τὰ παρὰ φύσιν λέγεσθαι ἀδικίῳ. ἢ
 23 γὰρ ἀγνοίῳ αἰτία τῷ παρὰ φύσιν αὐτῶς· τῷ δὲ ἀγνοίῳ ὁσθῆν αὐτῶς αἰ-
 24 τῶς· εἴθετι ὁσθῆν ἀδικίῳ λέγειν). ὑπερὶ δὲ τῷ ἀδικίῳ πῶς πο-
 25 τερον ἐκόντα ἔστιν ἀδικίῳ, ἢ ἕνεκα δίκασμον μὲν γὰρ καὶ ἀδικίῳ παρὰ φύ-
 26 σιν ἐκόντες, ἀδικίῳ μὲν γὰρ δὲ ἕνεκα ἐκόντες· τὸ γὰρ κολάζεσθαι
 27 φέρωμεν. ὡς δὲ ἤθελον ὅτι ὁσθῆν ἀδικίῳ μὲν ἐκόντες. ὁσθῆν γὰρ

ἐκὼν βλάπτει αὐτὸν ἢ ἄδικα βλάπτεται ἔστι
 ναί. ἀλλ' εἰσὶ πῖνες οἱ δέον αὐτοῖς ὅ ἴσον ἔχον, ὡς
 τε εἰ ὅ ἴσον ἔχον ἠδὲ δίκαιον, ὅ ἔλαττον ἔχον ἄδικα βλάπτεται ἔστι ἔλατ-
 τον δὲ ἔχον ἐκὼν ἐκὼν ἄρα, φησὶν, ἀδικεῖται. ἀλλ' ἐπιθυμῶν πάλιν
 δῆλον ὅτι ἔχον ἐκὼν. πῶστες γὰρ οἱ ἔλαττον λαμβάνοντες, ἀπικα-
 (αλλάτιον) ἢ ἡμιμῶν, ἢ ἑπταμόν, ἢ δόξαι, ἢ φιλίαν, ἢ ἄλλο ἢ τῶν
 τοῖστων ὅ δὲ ἀπικα(αλλὰ τὸ μῶνός ἢ, ἀπὸ ἔπι πείσεται, ἔκπει ἀ-
 δικεῖται· εἰ δὲ μὴ, ἀδικεῖται· ἐπὶ πάλιν οἱ ὅ ἔλαττον λαμβάνον-
 τες, καὶ ἀδικούμενοι, εἰ ὅ ἴσον λαμβάνουσιν, ἔπει καλλωπί(ον)
 καὶ σεμνύνονται ἅτι τῶν τοῖστων, ὅτι φασὶν ἄξον μοι ἴσον λαμβά- 10
 κην, ὅκα ἐλάμβανον, ἀλλὰ παρήκα τὰ πρεσβυτέρω, ἢ ἔφ φίλω.
 ἀδικούμενος δὲ γε ὁ δόξαι σεμνύεται. εἰ δὲ ἅτι τοῖς ἀδικήμασι
 μὴ σεμνύνον, ἅτι δὲ τῆσσι σεμνύνονται, ὅπως ὅκα ἀδικεῖντο
 ἔτιως ἔλαττον ἐκὼν. εἰ δὲ μὴ ἀδικεῖται, ἔσθ' ἀπὸ ἐκόντες ἀδικεῖν-
 το. Πρὸς δὲ ταῦτα τοῖς ἐν τοῖσσι λόγοις ὅ ἅτι τῶ ἀκρετῶς 15
 λόγος ἐναρτῆται ὅ γὰρ ἀκρετῆς βλάπτοι αὐτὸς αὐτὸν εἰδώς ὡστε
 ἐκὼν αὐτὸς ἢ αὐτὸ ἀδικεῖται. ἀλλ' ἐν ταῦτα ὁ δολοισμὸς πρεσ-
 τερεῖς καλὸς ὅν λόγον τῶτον. ἐστὶ ὅ δολοισμὸς ὅτι, ὅ μηδένα
 βέλεσθαι ἀδικεῖσθαι. ὁ δὲ γε ἀκρετῆς, βελέμενος πρεσ(πὶ) τὰ
 κα(α) τὴν ἀκρεσίαν ὡστε αὐτὸς αὐτὸν ἀδικεῖ· βέλεται ἄρα τὰ 20
 φαῦλα πρεσ(πὶ) αὐτῶν. ἀλλ' ὁ δόξαι βέλε(ε) ἀδικεῖσθαι ὡστ' ἔσθ'
 ὁ ἀκρετῆς αὐτὸς αὐτὸν ἐκὼν ἀδικεῖ. ἀλλ' ἴσως ἐν ταῦτα πάλιν
 ἀπορήσθαι αὐ πῖς, ἄρα γε ἐνδέχεται αὐτὸς αὐτὸν ἀδικεῖν; ὅκα μὴ
 δὴ τῶ ἀκρετῶς σκαπουμῶν ἔοικει ἐνδέχεσθαι. καὶ πάλιν ἔτιως εἰ
 γὰρ αὐ ὁ νόμος πρεσ(πὶ) τῶν τῶν, ταῦτα ἔστι δίκαια, ὁ μὴ πρεσ(πὶ) τῶν 25
 ταῦτα, ἀδικεῖ· καὶ εἰ πρεσ(πὶ) ὅν κελύβη πρεσ(πὶ) τῶν, πρεσ(πὶ) τῶν εἰ μὴ
 πρεσ(πὶ) τῶν, τῶν ἀδικεῖ ὁ δὲ νόμος κελύβη σῶφρονα (εἶ), ἔσθαι κε-
 κτῆσθαι, σῶματος ἅτι μελέσθαι, καὶ πάλιν τὰ τοιαῦτα ὁ ἄρα ταῦτα
 μὴ

μὴ πρεσ(πὶ) τῶν, ἀδικεῖ αὐτὸν. εἰς ἕτενα γὰρ δῆλον ὅτι τοῖστων ἀδικη-
 μῶν ἢ ἀναφορὰ ἔστιν. ἀλλὰ μὴ ποτε ταῦτα ἐκ δῆλη ἢ ἢ, ἔσθ' ἐν-
 δέχε(ε) αὐτὸν ἀδικεῖν αὐτὸν. ἔσθ' αὐτὸν ὅκα ἐνδέχε(ε) καὶ ὅν αὐτὸν
 πρεσ(πὶ) τῶν ἔχον καὶ ἔλαττον, ἔσθ' ἐκόντα ἄμα καὶ ἀκροντα. ἀλλὰ
 5 μὴ ὁ ἀδικῶν, ἢ ἀδικεῖ, πλεον ἔχον ὅ δὲ ἀδικήμενος, ἢ ἀδικεῖται,
 ἔλαττον. εἰ ἄρα αὐτὸς αὐτὸν ἀδικεῖ, ἐνδέχε(ε) ἔσθ' αὐτὸν καὶ ὅν αὐτὸν
 πρεσ(πὶ) τῶν καὶ πλεον ἔχον καὶ ἔλαττον. ἀλλὰ τῶ ἀδικῶν ὅκα ἄρα
 ἐνδέχε(ε) αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. ἐπὶ ὅ μὴ ἀδικῶν, ἐκὼν ἀδικεῖ ὅ ὅ ἀ-
 δικούμενος, ἄκων ἀδικεῖται. ὡστε εἰ ἐνδέχε(ε) αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν,
 10 ἐνδέχοιτ' ἀλλ' ἄμα καὶ ἀκροσίως καὶ ἐκροσίως πρεσ(πὶ) τῶν ἢ τῶν δὲ ἀ-
 δικῶν ἔκ ἄρα ἔσθ' ἔτιως ἐνδέχε(ε) αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. ἐπὶ εἰ ἴσως
 λαμβάνει ἐκ τῶ καὶ μέρος ἀδικημῶν. ἀδικεῖται γὰρ πῶστες ἢτοι πα-
 ρακα(α) τῶν ἀποστερωῦτες, ἢ μοιχάδοντες, ἢ κλέπτοντες, ἢ πῶ
 15 δῆλον ὅ καὶ μέρος ἀδικημῶν ποιῶντες. ὁ δόξαι ὅ πῶποτε αὐτὸς αὐ-
 τὸν πρεσ(πὶ) τῶν ἀποστερωῦτες, ἔσθ' ἐμοίχθισι καὶ ἔσθ' αὐτῶν γυμνα-
 κα, ἔσθ' ἐκλεβον αὐτὸς τὰ ἐαυτῶ. ὡστε εἰ ὅ μὴ ἀδικεῖν ἐν τοῖς τοῖσ-
 τῶ ἔστι, τῶ τῶν ὅ μὴ ἐνδέχε(ε) πρεσ(πὶ) αὐτὸν ποιῶν, ἔκ ἀπὸ ἐνδέ-
 χε(ε) αὐτὸν ἀδικεῖν· εἰ δὲ μὴ, ἔσθ' ὅ γὰρ πολιτικὸν ἀδικημα, ἀλλὰ ὅ
 οἰκονομικόν. ἢ γὰρ ψυχὴ εἰς πλείω μεμερισμένη, ἔχθ' ἅτι αὐτῆς, ὅ
 20 μὴ χεῖρον, ὅ ὅ βέλιον. ὡστ' εἰ πῶ γίνε(ε) τῶ ἐν ψυχῇ ἀδικημῶν,
 μερῶν πρεσ(πὶ) ἀλληλα. ὅ οἰκονομικόν γὰρ ἀδικημα διελόμεθα, ὅ
 ἅτι ὅ χεῖρον καὶ βέλιον, ὡς γίνεσθαι πρεσ(πὶ) αὐτὸν ἀδικον καὶ δι-
 καον. ἔσθ' ὅ δὲ ἡμεῖς ὅπισθοπούμεθα, ἀλλὰ ὅ πολιτικόν. ὡστε
 τοῖς τοῖσσι ἀδικήμασιν ἐν οἷς ἡμεῖς (ἢ τῶ μὴ, ἔκ ἐνδέχε(ε) αὐτῶ αὐ-
 25 τὸν ἀδικεῖν. πῶτερον ὅ πάλιν ἀδικεῖ, καὶ ἐν πῶτερον ἔστι ὅ ἀδικη-
 μα, ἐν τῶ ἀδικῶς ὅ ἔσθ' ἐκόντα, ἢ τῶ κελύβη, καὶ τῶ ἀπονεύμεθα,
 ὡς πῶ ἐν τοῖς ἀγῶσι; καὶ γὰρ ὁ λαβὼν τὸν φοίνικα πρεσ(πὶ) τῶ ἐφεσῶ-
 τος, καὶ ταῦτα κελύβητος, ὅκα ἀδικεῖ, καὶ ἀδικῶς αὐτῶ ἀποδο-

ἤν· ἀλλ' ἢ δὴ ὁ κείνας κακῶς κ' ἰδοίς, ὅτ' ἀδικεῖ· καὶ ὅτ' ἔστι μὴ
 ἢ ἀδικεῖ, ἔστι δὲ ἢ ὅσα ἀδικεῖ. ἢ μὴ γὰρ ὅ τῃ δόξηται καὶ τῇ φύσει
 ὄν δίκαιον μὴ ἔκρινε, αὐτὴ ἀδικεῖ· ἢ δὲ ὅ αὐτὰ αὐτὸ δοκῶν.
 εἴ) δίκαιον, ὅσα ἀδικεῖ. ἐπεὶ δὲ ἕως τ' ἄρετῶν εἴρη) κ' ἴνες
 εἰσὶ, κ' ἐν τίσι, κ' περὶ ποῖα, κ' περὶ ἐκάστης αὐτ', ὅτι εἰς ἑκάστη μὲν
 κ' τ' ὄρθον λόγον τ' βέλυσον, ὅ μὴ ἔτιως εἰπεῖν ὅ κ' τ' ὄρθον λό-
 γον ἑκάστην, ὁμοίον ἔστιν, ὡς ἄν εἴ τις εἴποι, ὅτι ὑγιῆς ἀείψαι
 ἡμίονοι, εἴ τις τὰ ὑγιῆς ἑσθλὸς φέροιτο· ὅ δὴ τοῖσιν ἀφ' ἑσθλῶν· ἀλλ'
 ἐρῆ μοι, τὰ ποῖα ἀφ' ἀφροσύνης ἔστιν ὑγιῆς· ἔτι καὶ ἔτι τὸ λόγον
 π' ἔστιν ὁ λόγος, κ' τίς ὁ ὄρθος λόγος· ἀνακρίνοντο ἴσως ἔστι ἑσθλὸν μὲν 10
 ἐν ᾧ ὁ λόγος ἐγγίνεται, ἕως τ' ἐξου διελεῖσθαι.

λε Διωρίσθη μὲν οὖν ἕως ψυχῆς ὡς τυπὼ καὶ ἑσθλότερον, ὅτι
 69 ὅ μὴ αὐτῆς ἔστι λόγον ἔχον, ὅ δὲ ἄλλοτε μῶλλον τ' ψυχῆς. ἔστι
 δὴ εἰς δύο τιῶν διαίρεσιν ἔχον, ὅ λόγον ἔχον μῶλλον τ' ψυχῆς ὡν
 ἔστι ὅ μὴ βελβλυκόν, ὅ τ' ἑπισημονικόν. ὅτι δὲ ἕτερον ἀλλήλων 15
 ἔστιν, ἐκ τῶν ἑσθλῶν ἀν' ἡμίονοι φανερόν. ὡς ἄν γὰρ δὴ ἕτε-
 ρά ἔστιν ἀλλήλων χροῶμα τε κ' χυμὸς, κ' φόφος κ' ὄσμῃ ὡσαύ-
 τως καὶ αἵματι ἀφ' ἑσθλῶν ἀντῶν ἢ φύσει ἀπέδωκε. φόφον μὲν
 γὰρ ἀκρῆ, χυμὸν δὲ γόσφ' ἡμείζωτον, χροῶμα δὲ ὄσφ' ὁμοίως
 δὲ καὶ πάλλα ὅν αὐτὸν ἑσθλὸν δεῖ ἑσθλὰ μὲν εἶναι. ἐπεὶ δὲ ἕτε- 20
 ρὰ τὰ ἑσθλὰ μὲν ἔστιν, ἕτερον καὶ τὰ τ' ψυχῆς εἴ) δεῖ μέρη οἷς
 αὐτὰ ἡμείζωτον. ἕτερον δὲ ἔστι ὅ νοητὸν κ' ὅ ἀσθητόν· αὐτὰ
 δὲ ψυχῆ ἡμείζωτον· ἕτερον ἄρ' αἰεὶ ὅ μῶλλον ὅ περὶ ἀσθη-
 τὰ καὶ τὰ νοητὰ. ὅ δὲ βελβλυκόν, περὶ τὰ ἀσθητὰ καὶ ἐν κινήσει,
 καὶ ἀπλῶς ὅσα ἐν ἡμείσφ' τε καὶ φθορῆ ἔστιν. βελβλυκὸν γὰρ 25
 ἑσθλὸν τῶν ἀ εἴ) ἡμῖν ἔστι κ' ἑσθλὸν καὶ μὴ ἑσθλὸν ἑσθ-
 λομύοις, περὶ ἄ ἔστι βελβλυκὸν καὶ ἑσθλὸν τῶν ἑσθλῶν, ἢ μὴ
 ἑσθλῶν· αὐτὰ δὲ ἔστιν ἀσθητὰ, καὶ ἐν κινήσει τῶν ἑσθλῶν.

ὡς τε

ὡς τε ὅ ἑσθλὸν μῶλλον τ' ψυχῆς, καὶ ὅ τὸν λόγον τ' ἀσθη-
 τὸν ἔστι. τῶν δὲ διωρισμένων, μετὰ αὐτὰ λεκτέον αἰεὶ,
 ὅτι ἑσθλὸν ἀληθῶς ἔστιν ὁ λόγος, κ' ἀληθῶς ὡς ἔχει σκεπτόμε-
 να· ἔστι δὲ ἑπισημη, φρόνησις, νοῦς, σοφία, ἑσθλὸν ἢ δὴ
 5 ἑσθλὸν τῶν ἔστιν. ἢ μὴ οὖν ἑπισημη ἔστι περὶ ἑπισητόν, καὶ
 τῶν μετὰ ἑσθλὸν ἀφροσύνης κ' λόγου ἀφροσύνη μὲν. ἢ δὲ φρόνησις
 περὶ τὰ ἑσθλὰ, ἐν οἷς ἀρεσὶς καὶ φουγῆ, κ' ἐφ' ἡμῖν ἔστι ἑσθλὸν
 καὶ μὴ ἑσθλόν. ἔστι δὴ τ' ποιητικῶν κ' ἑσθλῶν ἐσθλῶν ἑσθ-
 λῶν ποιητικῶν καὶ ἑσθλῶν. τῶν μὲν γὰρ ποιητικῶν ἔστι ὅ πα-
 10 ρὰ τιῶν ποίησιν ἀπὸ τέλος· οἷον ἑσθλὸν οἰκοδομικῶν, ἐπεὶ δὴ
 ἔστιν οἰκίας ποιητικῆς, οἰκία αὐτῆς ὅ τέλος ἑσθλὸν τ' ποίησιν. ὁμοίως
 ἔστι τεχνικῆς, κ' τῶν ἀπὸ τῶν ποιητικῶν. ἔστι δὲ τ' ἑσθλῶν
 ὅσα ἔστιν ἀπὸ ἑσθλῶν τέλος παρ' αὐτῶν τιῶν ἑσθλῶν· οἷον ἑσθλὸν
 15 κ' αἰεὶ ἔστιν ἑσθλὸν τέλος ἑσθλόν, ἀλλ' αὐτὸ τῶν τέλος ἢ ἑσθλῶν
 καὶ ἢ ἑσθλῶν. περὶ μὲν οὖν τιῶν ἑσθλῶν κ' τὰ ἑσθλὰ,
 ἢ φρόνησις· περὶ τ' ποίησιν καὶ τὰ ποιητὰ, ἢ τέχνη. ἐν γὰρ τοῖς ποιη-
 τικῶν μῶλλον ἢ τοῖς ἑσθλῶν ἔστι ὅ τεχνικῶν. ὡς τε ἢ φρόνησις
 αἰεὶ ἔστι πῶς ἑσθλὸν καὶ ἑσθλὸν τῶν ἐφ' ἡμῖν ὄντων·
 καὶ ἑσθλῶν εἰς ὅ συμφύρον ἢ δὴ καὶ σιωπῆν. ἔστι δὲ ἢ φρόνησις
 20 ἑσθλῶν, ὡς δὲ ἔστιν αἰ, ὅσα ἑπισημη. ἐπαμνετοὶ γὰρ εἰσιν οἱ φρονη-
 μοι· ὅ δὲ ἐπαμνος ἑσθλῶν. ἐπὶ δὲ ἑπισημῆς μὲν πάσης ἑσθλῆς ἔ-
 στι φρονησεως δὲ ἑσθλῆς ὅσα ἔστιν, ἀλλ' ὡς εἰσιν αὐτὸ τί ἔστιν ἑσθ-
 λῆ, ὅ δὲ νοῦς ἔστιν περὶ αἰ ἑσθλῶν τῶν νοητῶν κ' τ' ὄντων. ἢ μὴ γὰρ
 ἑπισημη τῶν μετ' ἀφροσύνης ὄντων ἔστι· αἰ δὲ ἑσθλῶν ἀναπό-
 25 δέκτοι. ὡς τ' ὅσα αἰ εἴ) περὶ αἰ ἑσθλῶν ἢ ἑπισημη, ἀλλὰ νῦν.
 ἢ δὲ σοφία ἔστιν ἑσθλῶν καὶ νῦν συσκευυμένη. ἔστι γὰρ ἢ σοφία,
 καὶ περὶ αἰ ἑσθλῶν, κ' τὰ ἐκ τῶν ἑσθλῶν ἢ δὴ δεικνύμενα, περὶ ἄ
 ἢ ἑπισημη. ἢ μὴ οὖν περὶ αἰ ἑσθλῶν, τῶν νῦν αὐτῆ μετέχει· ἢ δὲ

E 3

πάλι τὰ μὲν τὰ ἀρχαῖα μετ' ἀποδείξεως ὄντα, τ' ἔπισημῆς με-
 πέχῃ. ὥστε δὴ λαν ὅτι ἡ σοφία ἐστὶν ἐκ νοῦ καὶ ἔπισημῆς συλκειμέ-
 νη. ὥστ' εἴη αὐτὴ τῶντα, πάλι αὐτὸ καὶ οὐκ ἐστὶν ἔπισημη. ἡ δὲ ὑ-
 πόληψις ἐστὶν, ἢ ὑπὸ ἀπολύτων ἐπαμφοτερείζομεν, πρὸς τὸ καὶ
 εἶ) τῶντα ἔτι καὶ μὴ εἶ). πότερον δὲ ἐστὶν ἡ φρονησις καὶ ἡ σοφία
 τῶντων, ἢ ἔ; ἢ μὲν γὰρ σοφία ἐστὶ πάλι τὰ μετ' ἀποδείξεως καὶ αἰεί
 ὡσαύτως ὄντα· ἢ ὅ φρονησις ἔ πάλι τῶντα, ἀλλὰ πάλι τὰ ἐν με-
 τὰβολῇ ὄντα. λέγω ὅτι οἷον μὲν ἢ καμπύλων, καὶ χεῖλων, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα, ἢ ἐστὶ τοιαῦτα. τὰ ὅ συμφύροια οὐκ ἐπι ἔτι ἔχουσι τὸ μὴ εἰς
 ἀπὸ ἡλα μετὰβολῆν, ἀλλὰ μετὰβολῆσαι, καὶ μὲν μὲν συμφύροια τῆτο, 10
 αὐτοὶ δὲ ἔ; καὶ τὰ μὲν, ὅ δὲ ἔ; καὶ οὐτὼ μὲν συμφύροια, ἐκείνως δὲ οὐ
 συμφύροια. πάλι ὅ τὰ συμφύροια ἐστὶν ἡ φρονησις, ἢ ὅ σοφία ἔ; ἔ-
 τερον ἀρετῆ ἢ σοφία καὶ ἡ φρονησις. πότερον δὲ ἐστὶν ἡ σοφία ἀρε-
 τῆ, ἢ ἔ; ἀρετῶν δὴ λαν ἀνὸ γῆμοιο, ὅτι ἐστὶν ἀρετῆ ὅ αὐτ' ἔ φρο-
 νήσεως. εἰ γὰρ ἡ φρονησις ἀρετῆ ἐστὶν (ὡς φαμεν) ἔ μολίς τ' ἔτερον 15
 τ' λόγον ἔχοντων ἐστὶ ὅ χεῖρον ἢ φρονησις τ' σοφίας· πάλι χεῖρον γὰρ
 ἐστὶν (ἢ μὲν γὰρ σοφία πάλι τὸ αἰδίου, καὶ τὸ θεῖον, ὡς φαμεν) ἢ ὅ φρο-
 νησις, πάλι τὸ συμφύρον ἀνθρώπων) εἰ οὖν τὸ χεῖρον ἀρετῆ ἐστὶ, πῶγε
 βέλτιον εἰκὸς ἐστὶν ἀρετῆ εἶ). ὥστε δὴ λαν ὅτι ἡ σοφία ἀρετῆ ἐ-
 στιν. Ἡ δὲ σιμύσις τί ἐστὶν, ἢ πάλι τί; ἐστὶ δὲ ἡ σιμύσις ἐν οἷς πάλι καὶ 20
 ἡ φρονησις, πάλι τὰ πρῶτα. ὅ γὰρ σιμυετὸς που λέγω) τὰ δὲ δυ-
 νατὸς βαλδύεσθαι καὶ ἐν τὰ ὀρθῶς ἐκείνων καὶ ἰδεῖν, πάλι μικρόν
 τε καὶ ἐν μικροῖς ἢ κρίσις αὐτῆ. ἐστὶν οὖν ἡ σιμύσις καὶ ὁ σιμυετὸς μέ-
 ρος τὴ φρονησις καὶ τῆ φρονήμου, καὶ οὐκ αὐτὸ τῆτα. οὐ γὰρ αὐ
 χεῖσις τ' σιμυετὸν τῆ φρονήμου. ὁμοίως δὲ αὐ δόξῃ ἔχῃ καὶ 25
 πάλι ἔπι τ' δεινότητος. ἢ γὰρ δεινότητος καὶ ὁ δεινός, οὐκ ἐστὶ μὲν οὐτε φρο-
 νησις, οὐτε φρονήμου. ὁ μὲν δὲ φρονήμου δεινός· δὲ καὶ σιμυεργεῖ πῶς
 τῆ φρονήσις ἢ δεινότητος. ἀλλὰ δεινός μὲν καὶ ὁ φαῦλος λέγω) οἷον,
 Μέν-

Μέντωρ δεινός μὲν ἐδόκει εἶ), ἀλλ' οὐ φρονήμου. τῆ γὰρ φρονήμου
 καὶ τ' φρονήσεως ἐστὶ τὸ τῆ βελπίτων ἐφίεσθαι, καὶ τῆτων πρῶ-
 ἀρετῆ καὶ πρῶτα αἰεί· τ' δὲ δεινότητος καὶ τῆ δεινός, σκέ-
 ψασθαι ἐκ πῶν αὐ ἐκαστον γῆμοιο τῆ πρῶτα, καὶ τὸ τῶντα
 5 πορίεσθαι. δόξῃ αὐ οὖν εἶ) ὁ δεινός ἐν οἷς ποιούσις τε καὶ πάλι
 τῶντα. Ἀπορήσει δὲ αὐ πῶς καὶ γαμμάσει, ἀλλὰ τί ὑπὸ ἡθῶν λέ-
 γοντες, καὶ πολιτικῆς πῶς πρῶτα, ὑπὸ σοφίας λέγομεν.
 ὅτι ἴσως γὰρ πρῶτον μὲν, ἔδὲ ἀλλοτεία δόξῃ αὐ εἶ) ἢ σκέψις ὑ-
 πὸ αὐτ', εἰ πάλι ἐστὶν ἀρετῆ, ὡς φαμεν. ἐπὶ δὲ ἴσως ἐστὶ φιλοσόφου καὶ
 10 πάλι τῆτων παρεπισημῆν ὅσα ἐν τὰ αὐτῶν τυχεύουσιν ὄντα. καὶ
 ἀνακρίνον δὲ, ἐπει πάλι τ' ἐν ψυχῇ λέγομεν, ὑπὸ ἀπολύτων λέ-
 γῃν. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ σοφία ἐν ψυχῇ. ὥστε οὐκ ἀπὸ ψυχῆς ποι-
 ἔμετα τῆς λόγου. ὡς πάλι ἔχῃ ἢ δεινότητος πρὸς φρονησις, ἔ-
 τως δόξῃ αὐ ἔχῃ ἢ ἐπὶ τῆ ἀρετῶν ἀπασῶν. λέγω δὲ οἷον εἰσὶν
 15 ἀρετῆ καὶ φύσις ἐν ἐκείνοις ἐγγίνομεναι· οἷον ὀρμητικῆς ἐν ἐκεί-
 νῳ αὐτὸ λόγου πρὸς τὰ ἀνδρῶν καὶ τὰ δίκαια, καὶ καθ' ἐκείνην,
 καὶ πρὸς τὰ τοιαῦτα. ἐστὶ δὲ δὴ καὶ ἔφῃ, καὶ πρῶτα αἰετῆ. αἰ δὴ με-
 τὰ λόγου οὐσα, τῆως ἀρετῆ εἰσὶν ἐπαμνετῆ ἔπι γῆμοιο. ἔ-
 στιν οὖν ἡ φυσικῆ ἀρετῆ αὐτῆ ἢ ἀνδρῶν λόγου, χεῖροισι μὲν τῆ
 20 λόγου, μικρῆ, καὶ ἀπολύτομῆ τῆ ἐπαμνεσθαι· πρὸς δὲ τὸν
 λόγου καὶ τῆ πρῶτα πρῶτα πρῶτα, τελείαν ποιῆ τῆ ἀ-
 ρετῆ. δὲ καὶ σιμυεργεῖ τὰ λόγου, καὶ οὐκ ἐστὶ ἀνδρῶν τῆ λόγου
 ἢ φυσικῆ ὀρμη πρὸς ἀρετῆ. οὐδὲ αὐ ὁ λόγου καὶ ἡ πρῶτα
 25 δὲ οὐκ ὀρθῶς Σωκράτης ἔλεγε, φῶσκων εἶ) τῆ ἀρετῆ λό-
 γου. ὅθεν γὰρ ὀφελος εἶ) πρῶτα τὰ ἀνδρῶν καὶ τὰ δίκαια,
 μὴ εἰδότε καὶ πρῶτα οὐ μὲν τὰ λόγου. δὲ τῆ ἀρετῆ ἔφῃ
 λόγου εἶ) οὐκ ὀρθῶς ἀλλ' οἱ μὲν βέλτιον. ὅ γὰρ καὶ τ' ὀρθῶν λόγου 70
 πρῶτα

μοσίου, τὰ μὴ ἀκριβῶς διωρίσθαι, κρινκὸς ἂν ᾖ ἐλλειψιμῶν
 ἔπειτα τῶ νομοθέτῃ, καὶ γινώσκων ὅτι ἔπειτα μὲν τῶ νομοθέτῃ ἐλλεί-
 ληπται, ἔστι μὲν τοῦ δικαίου. ὁ τοῦτο δὲ γινώσκων, ἔστι μὲν οὐκ ἀ-
 νδρὶ ἐπιχειρίας ἢ ἀγνωμοσύνη. ὁ μὲν γὰρ κρῖναι, τῶ γινώσκοντος
 ὁ δὲ δὴ περὶ τῆν καὶ τῶ τῶν κείων, τῶ ἐπιχειροῦ.

γ Ἡ δὲ γὰρ βύβαλια βῆσι μὲν περὶ ταῦτα τῆ φρονησῆ. περὶ γὰρ
 τὰ περὶ τὰ βῆσι, τὰ περὶ αἵρεσιν καὶ φυγῶν. ἔστι ὅτι οὐκ ἀλλο φρο-
 νήσεως, ἢ μὲν γὰρ φρονησις, περὶ κινῆ τῶ τῶν βῆσι ἢ ὅτι βύβαλια, ἔ-
 ζις ἢ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἢ τι ποῖστον, ἢ ἐπιβουλικῆ τῶ ἐν τοῖς περὶ κινῆ
 βῆσι τῶν καὶ συμφορωτάτων. δὲ ὅτι τὰ ταῦτα βύβαλιας ἀλλο-
 ζῆσι τὰ ἀπὸ ταῦτομά τῃ συμβαίνοντα καὶ ὅτι οὐκ. οἷς γὰρ μὴ βῆσι ὁ
 λόγος ὁ σκοπεῖν ὁ βέβησον, ἔκ ἐπὶ ἀν εἰ ποῖσ ὡς σιωπῆ τῆ καὶ ὅτι
 ποῖσ, τῶ τῶν βύβαλιον, ἀλλο ὁ τυχεῖ. τὰ γὰρ ἀλλο ὅτι λόγος ὅτι κρῖνοντος
 γινώσκοντα καὶ ὁρθῶς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ὁ τυχεῖ τῆ βῆσι. πότερον δὲ ποτε ὅτι
 δικαίως βῆσι, ὁ τῆ ἐπιβουλιῆ ὁ ἴσον ἐκείτω ἀποδιδόναι, λέγω δὲ οἷον, 15
 ὁ ποῖσ ἀν εἰ ἑκείσος, ποῖστον γινώσκοντα ἐν τυχερῶν, ἢ ἔ. τῶ μὲν
 γὰρ καὶ ὁ ἀδικος καὶ ἀρεσῆς δόξῃ ἀν εἰ. ἀλλο ὁ κατ᾽ ἀξίαν ἐκεί-
 τω ἀποδιδόναι τῆ ἐν τῶ βῆσι, τῶ καὶ δικαίως καὶ ἀποδοῦναι ἀπλῶς
 ἀν δόξῃ ἀν εἰ. Ἀπορήσῃ δὲ ἀν τις καὶ τῶ, εἰ περὶ βῆσι ὁ ἀδικεῖν
 ὁ βλάπτειν ἐκόντα, καὶ εἰδόντα καὶ ὄν, καὶ ὡς, καὶ ἔνεκα. ἔστι ὅτι ἢ βλά- 20
 πει καὶ ἢ ἀδικία ἐν ἀγαθοῖς, καὶ περὶ ἀγαθῶν. ὁ ἀδικῶν ἀρεσῆ καὶ ὁ ἀδι-
 κος, εἰδείν ἀν ὁποῖα ἀγαθῶν καὶ ὁποῖα κακῶν. ὁ δὲ γὰρ ὁ περὶ τῶ ποῖστων
 εἰδείναι, βῆσι ἴδιον τῶ φρονησῆ καὶ τῶ φρονησῆσος. ἀποποιῶν δὲ συμ-
 βαίνῃ, ὁ τῶ ἀδικῶν συμπερὶ ἀποδοῦναι τῶ μέγιστον ἀγαθὸν τῶ
 φρονησῆ. ἢ οὐκ ἀν δόξῃ ἀποδοῦναι τῶ ἀδικῶν ἢ φρονησῆ. 25
 ἔ γὰρ σκοπεῖ ὁ ἀδικος, ὅτι δὲ διώματα κείων ὁ ἀπλῶς ἀγαθῶν
 καὶ ὁ ἀλλο ἀγαθῶν, ἀλλο ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. τῶ δὲ φρονησῆσος τῶ βῆσι,
 ὁ ὁρθῶς διώματα ταῦτα περὶ ὁμοίως ὡς περὶ ἐπιβουλιῆ καὶ τῶ
 ἰατρῆ.

ἰατρικῶν ὁ μὲν ἀπλῶς ὑγιάνον, καὶ ὁ ὑγείας ποιητικὸν οἰδαμῶν
 ἀπλοῦτες ὅτι ἐλλείβορος, καὶ ὁ ἐλατῆριον, καὶ αἰ τομῆ, καὶ αἰ καύ- 71
 σῆς ὑγιάνῃ εἰσι, καὶ ὑγείας ποιητικῶν. ἀλλο ὁμοῦς οὐκ ἐχρημῶ τῶ
 ἰατρικῶν ἐπισημῶν. ἔ γὰρ ἐπὶ οἰδαμῶν ὁ κατέκασον ἀγαθόν, ὡς-
 5 περὶ οἰδαμῶν οἰδαμῶν, ὅτι τῶ ἀγαθόν, καὶ πότε, καὶ πῶς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
 ἐν τῶ τῶ γὰρ ἢ δὴ ἢ ἰατρικῆ ἐπισημῶν. τὰ μὲν οὐκ ἀπλῶς
 ὑγιάνῃ εἰδόντες, ὁμοῦς οὐκ ἐχρημῶ, ὅτι δὲ ἀποδοῦναι τῶ ἢ μὲν ἢ ἰα-
 τρικῆ ἐπισημῶν. ὡς δὲ αὐτῶς ὁ ἀδικος, ὅτι μὲν οὐκ ἀπλῶς καὶ ἢ
 τυχερῆς ἀγαθόν, καὶ ἢ ἀρεσῆ, καὶ ἢ ἀδικία, οἰδαμῶν. ἀλλο εἰ αὐτῶ
 10 ἀγαθόν ἢ μὴ, ἢ πότε, ἢ πῶς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἔκ ἐπὶ οἰδαμῶν. τῶ δὲ βῆσι
 μάλιστα τῶ φρονησῆσος. ὡς τε ἀδικῶν ἀποδοῦναι τῶ φρονη-
 σῆσος. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ γὰρ ἀγαθῶν, ὁ περὶ ὄν ἀδικεῖ, τὰ ἀπλῶς ἀγαθῶν, ἔ τὰ
 αὐτῶ ἀγαθῶν. ὁ γὰρ πλῆθος καὶ ἢ ἀρεσῆ, ἀπλῶς μὲν ἀγαθόν, αὐτῶ
 μὲν τοῖ ἴσως ἔκ ἀγαθόν. ἀπορήσῃσος γὰρ καὶ ἀρεσῆσος, πολλὰ κακῶ ἀυ-
 15 τῶς ἑαυτῶ ποιησῆ καὶ τοῖς φίλοις. ἔ γὰρ διωστή ἀρχῆ ὁρθῶς χρεῖ-
 σασῆ. ἔ γὰρ ὅτι τῶ ἀποδοῦναι καὶ σιέψιν, πότερον βῆσι περὶ ὅτι
 φαῦλον ἀδικία, ἢ ἔ. εἰ γὰρ ἢ μὲν ἀδικία βῆσι ἐν βλάπῃ, ἢ δὲ βλά-
 πει ἐν φρονησῆ ἀγαθῶν, οὐκ ἀν δόξῃ βλάπτειν. τὰ γὰρ ἀγαθῶ ἀ
 αὐτῶ οἰδαμῶν εἰ ἀγαθῶ, οὐκ ἀγαθῶ εἰσιν. ἢ γὰρ ἀρεσῆ καὶ ὁ πλῆ-
 20 τῶς ὅτι φαῦλον ἔ διωστήσῆσος αὐτῶς χρεῖσῆσος ὁρθῶς, βλάψῃ. εἰ ἔν
 αὐτὸν βλάψῃ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὁμοῦς, ὁ τῶ τῶν φρονησῆσος, οὐκ ἀν δόξῃ
 ἀδικεῖν. ὁ δὲ τῶ ποῖστος λόγος δόξῃ ἀν εἰ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀδικῶς τοῖς πολλοῖς.
 πότερον γὰρ οἷον καὶ ἀρχῆ, καὶ διωστήσῆσος, καὶ πλῆθος διωστήσῆσος
 25 νομοθέτου. ὁ γὰρ νομοθέτης ἔ πᾶσιν ἐπιβουλιῆ ὁ ἀρεσῆ, ἀλλο ὡς εἰ-
 ρηται καὶ ἢ ἡλικία, καὶ ἢ ἀποδοῦναι, ἢ δὲ ὑπάρχειν τῶ μέλλοντι ἀ-
 ρῆσῆ, ὡς οὐ διωστήσῆσος ὄν πλῆθος ἀρεσῆ ὑπάρξῃ. εἰ δὲ πῆ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
 κακῶ ὅτι ἔκ ἀρεσῆ, ἢ ὅτι δὲ ἑαυτὸν ἔκ κυβερναῖν. ἔ γὰρ ἔχῃ (εἰ ποῖ
 F 2

αὐτὸς) ὁ δὲν τοῖσιν ἐν τῇ ψυχῇ, ὡς δυνάσει καὶ ἀρχῇ καὶ κυβερ-
ναῖν. ἢ ἔπι μὲν τῷ σώματι ὁρῶμεν ἔδυνα μὲν ἔς ὑγιαίνην τὸς τὰ
ἀπλῶς ἀγαθὰ παρὰ φερονδύνας· ἀλλ' εἰ μέλλῃ τις ὑγιαίνην τὸ σώ-
μα τὸ φαῦλον, ὕδωρ αὐτῷ παρ' ἄλλοις, καὶ ὀλίγα σιτία παρ' ἄλλοις
κτεόν· ταῦ δὲ τὴν ψυχὴν φαύλω ἔχοντι, παρὰ τὸ μῆθεν κακὸν
ἐργάζεσθαι, ἀφαικτέον καὶ πλῆθους, καὶ ἀρχῆς, καὶ δυνάμεως, καὶ
ἀπλῶς τῷ ποίεσθαι, ὅσῳ δὲ κινήτοισιν καὶ δυνάμεως ἰσχυρότερον
ψυχῇ σώματος. ὡς παρὰ τὸ φαῦλος τὸ σῶμα ἔστω ἰσχυρὸν ἔπι τῆ-
δειος διατάξαι, καὶ ὁ φαῦλος τὴν ψυχὴν ἔστω ἔπι τῆς δόξης
ἀρχῇ, μῆθεν τῷ ποίεσθαι ἔργον. ἔχῃ δὲ καὶ τὸ ποίεσθαι ἀπορίαν, οἷον 10
ἐπειδὴ μὴ ἢ ἄλλα παρ' ἄλλοις, τὰ ἀνδρῶν καὶ τὰ δίκαια ποτ' αἰσ
παρ' ἄλλοις, ἐν μὲν δὲ ταῖς φυσικαῖς ἀρεταῖς ἔφαμεν τὴν ὁρμὴν
μόνον δεῖν παρὰ τὸ καλὸν ὑπάρχειν αἰσθητῶν λόγων. ὡς δὲ ἔστιν αἰσθη-
σις ἐν ταῖς λόγοις, καὶ ταῖς λόγοις ἔχοντι ἔστιν. ὡς τε τὸ ἅμα λέγεσθαι καὶ
παρῆσαι, καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ ὑπάρξει, ἡ ἔφαμεν μὲν φρονήσεως 15
εἶναι· ὅσα αἰσθητῶν φυσικῆς ὁρμῆς τὸ ἔπι τὸ καλὸν, ἔστιν ἐναντιώ-
σεται ἀρετῇ. πέφυκε γὰρ ὑπείκειν ταῖς λόγοις, ἡ ὡς οὐκ ἔστι παρ' ἄλλοις
14· ὡς τ' ἐφ' ὃ αἰσθητῶν ἀγαθῶν, ἔπι τὸ ἀποκλίνει. τὸ γὰρ βέλτιον ἔ-
πὸς ἔστιν ὁ ἀρετῶν. ἔτε γὰρ αἰσθητῶν φρονήσεως αἰσθητῶν ἀρε-
τῶν γίνονται, ἔθ' ἡ φρονήσις τελεία αἰσθητῶν ἀρετῶν· ἀλλὰ 20
συνεργουσί πως μετ' ἀλλήλων ἐπακολουθοῦσιν τῇ φρονήσει.
ἔχῃ ἢ τῶν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ἀπορήσεται, ποτέρον ποτε καὶ ἔπι τῷ
ἀρετῶν ἔστω ἔχῃ, ὡς παρὰ τὸ ἔπι τῷ ἀγαθῶν τῶν ἐκ τῶν, καὶ
τῶν παρὰ σώματι. ταῦτα γὰρ εἰς ὑπερβολὴν γινόμενα, χεῖρες ποίη-
οῖον πλῆθος πολὺς ἡμῶν, ὑπερβολῆς καὶ ἀνδρείας ἐποίησεν· ὁ 25
μοίως δὲ καὶ ἔπι τῷ ἀγαθῶν, ἀρχῆς, ἡμῶν, καὶ πολλοί, με-
γέτους. ποτέρον οὖν καὶ ἐπὶ ἀρετῆς ἔστω ἔχῃ, ὡς τε εἰς τὴν δικαιο-
συμίαν, ἢ ἀνδρεία, εἰς ὑπερβολὴν παρ' ἄλλοις, χεῖρων ἔσται, ἢ ἔστι φρο-
σιν.

σιν. ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῆς ἀρετῆς ἡμῶν ἢ δὲ ἡμῶν μεγάλη γινόμε-
νη, χεῖρες ποίη. ὡς τε δὴ λανθάνει (φροσιν) ἀρετῆς εἰς ἔπι δόξιν βα-
δίζουσα μεγέτους, χεῖρες ποίησθαι. τὸ δὲ ἡμῶν ἢ ἀρετῆς αἰσθητῶν ὡς τε
καὶ ἢ ἀρετῆς ποίησθαι αἰσθητῶν χεῖρες μείζων γινόμενα. ἢ ἔστι τὸ ἀληθές;
5 τὸ γὰρ ἀρετῆς εἰ καὶ ἀγαθὰ πολλὰ ἔστιν ἔργα, ὡς παρὰ καὶ ἔστι, καὶ τὸ
ἐν τοῖς μέγιστοις, τὸ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν καὶ τοῖς ποίησθαι δυνά-
σθαι ὁρθῶς παρ' ἄλλοις χεῖρας. εἰ δὲ ὁ ἀσπουδαῖος παρ' ἄλλοις
ἡμῶν αὐτῶν ἢ ἡμῶν, ἢ ἀρχῆς μεγάλης, μὴ χεῖρας (ἢ τῶν) τῶν, ὅσα
ὅσα ἔπι αἰσθητῶν ἀσπουδαῖος. ἔτε δὲ ἢ ἡμῶν, ἔτε ἢ ἀρχῆς ποίησθαι ὅσα
10 ἀσπουδαῖον χεῖρας, ὡς παρὰ ἔστι ἢ ἀρετῆς. τὸ δὲ ὅλον ἐπειδὴ παρ' ἡμῶν
ἐν ἀρχῇ διώκεται, ὅτι εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ μεσότητες, καὶ ἢ μᾶλλον
ἀρετῆς, μᾶλλον ἔστι μεσότης, ὡς τ' ἔχῃ ὅτι χεῖρας ποίησθαι εἰς μέγε-
θος ἢ ἀρετῆς ἔσται, ἀλλὰ βελτίω. ἢ γὰρ μεσότης, ἐνδεῖας καὶ ὑπερ-
βολῆς τῶν τῶν παθῶν ἢ μεσότης. ταῦτα μὲν μέγιστοι τῶν.

15 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνακρίνον ἔστιν ἑτέραν ἀρχῇ ποιησασθαι, ἢ
λέγειν ὑπερ' ἐκείνης καὶ ἀρετῆς. ὡς παρὰ δὲ καὶ ἢ ἀρετῆς καὶ ἢ
κακία αὐτῶν εἰσὶν ἀντικείμενα, ὡς αἰσθητῶν ἀνακρίνον καὶ τῶν παρὰ τῶν
λόγων λεγασθαι ἀπορίας γίνεσθαι. ἔχῃ ὅμοια ἢ ἀρετῆς αἰ-
σθητῆς εἰς τῶν ἀγαθῶν. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἀγαθῶν ἔπι ταῦτα καὶ ὁ λόγος καὶ
20 τὰ πάθη ὁρμῶν, καὶ ὅσα ἐναντιοῦται ἀλλήλοις· ἔπι δὲ ταῦτης
ἐναντιοῦται ἀλλήλοις ὅτε λόγος καὶ τὰ πάθη. ἔστι δὲ τῶν τῶν ἐν
τῇ ψυχῇ γινόμενα, καθ' ἃ φαῦλοι λεγόμενα, κακία, ἀρεσία,
θνηρότης. ὑπερ' μὲν οὖν κακίας καὶ ἀρετῆς τί ἔστι, καὶ ἐν πίστιν, εἰ-
ρηται ἡμῶν ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν· ἡ δὲ ὑπερ' ἀρεσίας καὶ θνηρότητος
25 λεκτέον αἰσθητῶν.

Ἔστι δὲ ἢ θνηρότης ὑπερ' ἀλλοῦσά τις κακία. ὅταν γὰρ πῖνα
πυρτελῶς ἰδαμεν φαῦλον, ἔστι αἰσθητῶν φαῦλον (ἢ), ἀλλὰ θνη-
ροῖον· ὡς ἔστι πῖνα κακίαν θνηρότητα. ἢ δὲ ἀντικείμενα ἀρε-
F 3

τὴ ταύτη, ἔστι αἰώνυμος. ἔστι δὲ ἢ ταύτη ὑπερ ἀνθρώπων ἔσθ' οἶον
 ἠρωϊκὴ τις καὶ θεία. αἰώνυμος δέ ἐστιν αὐτὴ ἢ ἀρετὴ, ὅτι ἔκ ἐστὶ θεῶ
 20 ἀρετῆ. ὁ γὰρ θεὸς βλήτων τ' ἀρετῆς, καὶ ἔκαστ' ἀρετῶν ἐστὶ σπου-
 25 δαίος. ἔτω γὰρ βελτίων ἔσαι ἢ ἀρετῆ τ' θεῶ. διὸ αἰώνυμος ἢ ἀρε-
 τὴ ἢ τῆ κακία τῆ θηριότητι ἀντικειμένη. θεὸς δὲ τῆ ταύτη ἀντι-
 κείσθαι ἢ θεία καὶ ὑπερ ἀνθρώπων. ὡς ἄρα γὰρ καὶ ἢ κακία ἢ θηριό-
 τητος ὑπερ ἀνθρώπων ἐστὶν, ἔτω καὶ ἢ ἀρετῆ ἢ ἀντικειμένη.
 5 Ὑπερ ὅ ἀκρασίας καὶ ἐκκρατείας παρῶτον δέοι εἰπεῖν τὰ ἀπο-
 ρουμένα, παρῶς τὰς συναριθμύνας λόγους τοῖς φαινομένοις, ὅπως
 ἐκ τῶν ἀπορουμένων λόγων συνεπισκεψάμενοι, καὶ ταῦτα ὄξε- 10
 τάσαντες, τ' ἀλήθειαν ὑπερ αὐτῶν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον ἰδωμεν. ῥᾶον
 γὰρ ἔτιωσ ἰδεῖν ταύτητες ἔσαι. Σωκράτης μὲν οὖν ὁ παρῶντος
 72 ἀνήρ ὄλωσ, καὶ ἔκ ἐφη ἀκρασίαν εἶναι, λέγων ὅτι ἔστις εἰδὼς τὰ κα-
 κά, ὅτι κακά εἰσι, ἔλθοιτ' ἀν' ὃ ἀκρατής δοκεῖ, εἰδὼς ὅτι φαῦλα
 εἰσιν, ἀρῶσθαι ὅμως, ἀγρόμηνος ὑπερ τῶν πάντων. Διὸ δὲ τὸν ταύτ- 15
 ὄν λόγον ἔκ ἄλλο εἶναι ἀκρασίαν. ἔστι ὀρθῶς. ἀποπον γὰρ τὰ λόγῳ
 τῆτω παρῶντας ἀναρῶν τὸ πιθανῶς γινόμενον. ἀκρατεῖς γὰρ εἰ-
 σιν ἀνθρώποι, καὶ αὐτοὶ εἰδότες ὅτι φαῦλα, ὅμως ταῦτα παρῶντι-
 σιν. ἔπει δὲ οὖν ἐστὶν ἀκρασία, πότερον ὁ ἀκρατής ἐπιτήμιω
 20 ἢ ἀνὰ ἔχθρ, ἢ θεωρῶ καὶ ὄξετάζει τὰ φαῦλα; ἀλλὰ πάλιν ἔκ ἀνδ-
 25 ξίαν. ἀποπον γὰρ τὸ κράτιστον καὶ βέλτοτατον τῶν ἐν ἡμῖν ἢ τῶν ἄλλων
 20 ὑπερ πίνος. ἐπιτήμιω γὰρ πάντων τῶν ἐν ἡμῖν μονιμώτατον ἐστὶ
 καὶ βίαισιν κώτατον. ὡς τε πάλιν ὁ λόγος οὗτος ἀναριθμύται τὰ μὴ εἶ-
 ναι ἐπιτήμιω. ἀλλ' ἄρα γε ἐπιτήμιω μὲν ἔ, δόξα δέ; ἀλλ' εἰ
 δόξαν ἔχθρ ὁ ἀκρατής, οὐκ ἀν' εἶναι ψεκτός. εἰ γὰρ φαῦλόν τι παρῶν- 25
 τῆ μὴ ἀκριβῶς εἰδὼς, ἀλλὰ δόξάζων, συγνώμῳ ἀνὴρ ἀπο-
 δοίη παρῶντεσθαι τῆ ἡδονῆ, καὶ παρῶντα τὰ φαῦλα, μὴ ἀκριβῶς
 εἰδόμενα ὅτι οὐ φαῦλα εἰσιν, ἀλλὰ δόξάζοντα. οἷς δέ γε συγνώμῳ
 ἔχο-

ἔχομεν, τῆτοις οὐ φέρωμεν. ὡς τε ὁ ἀκρατής, εἴπερ δόξαν ἔχθρ,
 οὐκ ἔσαι ψεκτός. ἀλλ' ἔστι ψεκτός. οἱ δὲ ποιῶντο λόγοι ἀπορῶν ποι-
 5 εἰσιν. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔφασαν εἶναι ἐπιτήμιω. ἀποπον ἢ γὰρ συμ-
 βαίνη. οἱ δὲ πάλιν ὡς δόξαν. καὶ γὰρ ἔτι ἀποπον τι πάλιν ἐ-
 5 ποίωσι συμβαίνη. ἀλλὰ δὲ καὶ ταῦτ' ἀντις ἀπορῶσθαι. ἔπει
 γὰρ δοκεῖ ὁ σάφρων καὶ ἐκκρατής εἶναι, πότερον ὁ σάφρων ἢ ποιῶ-
 σαι σφοδρὰς ἐπιθυμίας; εἰ μὲν οὖν ἔσαι ἐκκρατής, σφοδρὰς δεή-
 σθ' ἔχειν αὐτὸν ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ ἀν' εἰποις ἐκκρατή, ὅστις μερίων
 ἐπιθυμιῶν κρατεῖ. εἰ δέ γε σφοδρὰς μὴ ἔξθρ ἐπιθυμίας, οὐκ ἔπι 10
 10 ἔσαι σάφρων. οὐ γὰρ σάφρων ἔσαι ὁ μὴ ἐπιθυμῶν, μὴ δὲ πάσαν
 ἔχθρ. ἔχει δὲ καὶ τὰ ταῦτα πάλιν ἀπορῶν. συμβαίνη γὰρ ἐκ
 τῶν λόγων, καὶ τὸν ἀκρατή ποτε ἐπαμνετὸν εἶναι, καὶ τὸν ἐκκρατή ψε-
 κτόν. ἔτω γὰρ τις φησὶ διημιρτικῶς τὰ λογισμῶν, καὶ δοκεῖτω ἀ-
 15 τὰ λογισμῶν τὰ κακά εἶναι φαῦλα, ἢ δὲ ἐπιθυμία ἀγέτω ἐ-
 15 πὶ τὰ κακά. οὐκ οὖν ὁ μὲν λόγος οὐκ εἰσθρ παρῶντιν, ὑπερ ὅ τῆς
 ἐπιθυμίας ἀγρόμηνος παρῶσθρ ποιῶντος γὰρ ἢ ὁ ἀκρατής. παρῶ-
 ξθρ ἄρα τὰ κακά. ἢ γὰρ ἐπιθυμία ἐπι ταῦτα ἀγέτω. ὁ δὲ λόγος
 κωλύσθρ. Διὸ μὲν πάντων γὰρ τὰ λογισμῶν τῶν καλῶν. ἔκαστ' οὖν
 20 ἀκρατής μὲν ἔσαι, ἐπαμνετὸς μὲν τοῖ. ἢ γὰρ παρῶντι τὰ κακά, ἐ-
 20 παμνετός. ἀποπον δὲ τὸ συμβαίνον. πάλιν δὲ αὐτὸν διημιρπανέτω
 τὰ λόγῳ, καὶ τὰ κακά αὐτὰ μὴ δοκεῖτω κακά εἶναι. ἢ δὲ ἐπιθυ-
 μία ἀγέτω ἐπι τὰ κακά. ἐκκρατής μὲν γε ἐστὶν ὁ ἐπιθυμῶν μὲν,
 μὴ παρῶντων δὲ ταῦτα. Διὸ τὸν λόγον. οὐκ οὖν ὁ διημιρπάντων
 τὰ λόγῳ τῶν καλῶν, κωλύσθρ ὡν ἐπιθυμῶν παρῶντιν. κωλύθρ
 25 ἄρα τὰ κακά παρῶντιν. ἐπι ταῦτα γὰρ ἢ ἐπιθυμία ἢ ἀγρ. ὁ
 δέ γε τὰ κακά μὴ παρῶντων, δέον παρῶντιν, ψεκτός. ὁ ἄρα
 ἐκκρατής ἔσαι ποτε ψεκτός. ἀποπον δὲ καὶ οὕτω τὸ συμβαίνον.
 πότερον δὲ ἢ ἀκρασία καὶ ὁ ἀκρατής ἐν ἅπασιν ἔσαι, καὶ παρῶν
 πορῶν

πρώτα (οἷον παρὶ γρήματ' α, κὶ πηλὴ, καὶ ὄργη, καὶ δόξαν· πε-
 ρὶ γὰρ ταῦτα πρώτα δοκῶσιν ἀκραιεῖς εἶναι) ἢ ἔ, ἀλλὰ παρὶ π' ἀ-
 φωρισμένον ἐστὶν ἡ ἀκρασία, ἀπορήσκει ἀπὸ π'ς, τὰ μὲν οὖν τὴν ἀ-
 πορίαν παρέχοντα, ταῦτ' ἐστὶν· ἀναλκασίον δὲ λῦσαι τὰς ἀπορίας.
 παρῶτον μὲν οὖν τὴν ἔπι τὴν ἐπισημῆς. ἀποποιεῖ γὰρ ἐδόκει εἶναι
 ἐπισημῆς ἔχοντα ταῦτ' αὐτὴν ἀποβαλὼν, ἢ μεταπίπτειν. ὁ δὲ αὐτὸς
 λόγος καὶ ἐπι τὴν δόξης. ἔστιν γὰρ ἀφ' ἑαυτῆς δόξαν εἶναι ἢ ἐπιση-
 μῆς. εἰ γὰρ ἔσαι ἡ δόξα σφοδρὰ τὰ βέβαιον εἶναι καὶ ἀμετάπει-
 στον, ἔστιν δὲ τὴν ἐπισημῆς, δόξης ἐχούσης ὁ π'ς δὲν ἔτιως ἔχον
 ὡς δόξα ζοισιν· οἷον Ἡρακλῆος ὁ Ἐφέσιος ταῦτ' αὐτὴν ἔχον δόξαν, 10
 ὑπὸ ὧν αὐτὰ ἐδόκει. ἔστιν δὲ ἀποποιεῖ τὰ ἀκρατεῖ, ἔτ' εἰ ἐπιση-
 μῆς ἔχον, ἔτ' εἰ δόξαν οἷον λέγειν, παρῶτον π' φαῦλον. ἐστὶ γὰρ
 ἐπίστασθαι διττὸν, ὧν τὸ μὲν ἐστὶ τὴν ἐπισημῆς ἔχον· ἐπίστασθαι
 γὰρ φαῦλον τότε, ὅταν π'ς ἐπισημῆς ἔχῃ. τὸ δὲ ἕτερον, τὸ ἐνεργεῖν
 ἢ δὴ τὴν ἐπισημῆς. ἀκρατεῖς οὖν ἐστὶν ὁ ἔχων τὴν ἐπισημῆς τὴν κα- 15
 λῶν, ὅτι ἐνεργεῖν δὲ αὐτῆς. ὅταν οὖν μὴ ἐνεργῆ τὴν ἐπισημῆς,
 ταῦτ' αὐτὸν ἀποποιεῖ ἐστὶν αὐτὸν παρῶτον τὰ φαῦλα ἔχοντα τὴν ἐ-
 πισημῆς. ὁμοιον γὰρ ἐστὶν ὡς παρὶ τὴν καθόλου δόντων. ἔτι γὰρ
 ἔχοντες τὴν ἐπισημῆς, ὅμως ἐν ταῖς ὑπὸ πολλὰ διεσχερῆ καὶ
 παρῶτοι καὶ πάροισιν. ἔτ' ἐνεργεῖ ἐν αὐτῶν ἢ ἐπισημῆς. ὡς 20
 αὐτὸς δὲ ἐπι τὴν ἀκρατεῖς, ὡς παρὶ γὰρ καθόλου δόντι ἔοικε, καὶ τὴν ἐπι-
 σημῆς ὅτι ἐνεργεῖ. λύεται δὲ ἡ ἀπορία ἔτιως. ἢ πορῶτον γὰρ πό-
 τερον ὁ ἀκρατεῖς ἐκβάλλει τότε τὴν ἐπισημῆς, ἢ μεταπίπτει.
 ἀποποιεῖ γὰρ ἀμφότερα δοκεῖ εἶναι. ἀλλὰ πάλιν ἐπιδοθέν ἀν' ἡμοίω
 φανερόν, ὡς παρὶ ἐφαμῆς ἐν τοῖς ἀναλυτικαῖς, ὅτι δύο παρῶτων 25
 γίνεσθαι τὸν συλλογισμὸν, καὶ τῶν εἶναι τὴν μὲν παρῶτον καθό-
 λου, τὴν δὲ δὴ τῆς αὐτῆς τε καὶ ἐπι μέρους· οἷον ἐπίστα-
 σθαι πρῶτον ἀφ' ἑαυτοῦ πυρέτιοντα ὑγιῆ ποιῆσαι· ἔπειτα ὅτι πυρέτιοντα
 ἐπίστα-

ἐπίστασθαι ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τῶτον ὑγιῆ ποιῆσαι. ἐστὶν οὖν ὁ τὴν μὲν καθόλου
 ἐπισημῆς ἐπίστασθαι, τὴν δὲ ἐπι μέρους οὐ. καὶ οὖν ἀμείψια τὰ
 τὴν ἐπισημῆς ἔχοντα, καὶ ἐπι τῶν, οἷον ἀπαρτα μὲν τὸν πυρέτιον-
 τ' αὐτὴν ποιῆσαι. εἰ μὲντοι ὅτι πυρέτιον, ὅτι οἶδα. ὡς αὐτὸς τοῖ-
 5 νω ἐπι τῶν ἀκρατεῖς τῶν τὴν ἐπισημῆς ἔχοντες ἢ αὐτὴ ἀμείψια
 συμβῆσε. ἐν δὲ χεῖρα γὰρ τὸν ἀκρατεῖ, τὴν μὲν καθόλου ἐπιση-
 μῆς ἔχον, ὅτι τὰ ταῦτα φαῦλα καὶ βλαβερά· μὴ μὲντοι γὰρ, ὅ-
 τι ἐστὶ ταῦτα φαῦλα, ἐπι μέρους εἰδέναι. ὡς τε οὕτως ἔχων τὴν ἐ-
 πισημῆς ἀμείψια. ἔχον γὰρ τὴν καθόλου, τὴν δὲ ἐπι μέρους
 10 οὐ. ὅτι οὖν οὐκ ἀποποιεῖ ἔτι οὐτὴν συμβῆσε) ἐπι τῶν ἀκρατεῖς, τὴν ἔ-
 χοντα τὴν ἐπισημῆς φαῦλον ἢ παρῶτον· ἐστὶ γὰρ ὡς ἐπι τὴν με-
 θυόντων. οἱ γὰρ μεθύοντες, ὅταν αὐτοῖς ἢ μέθη ἀπαλλαγῆ, πάλιν
 οἱ αὐτοῖς εἰσιν· ὅτι δὲ ἐπέσει δὲ αὐτῶν ὁ λόγος, ἔτι ἢ ἐπισημῆς, ἀλλ'
 ἐκραιεῖται ὑπὸ τὴν μέθης. [ἀπαλλαγήτες ὅτι μέθης, πάλιν οἱ
 15 αὐτοῖς εἰσιν· ὅτι δὲ ἐπέσει δὲ αὐτῶν ὁ λόγος, ἔτι ἢ ἐπισημῆς] ὁμοίως
 ἔχον ὁ ἀκρατεῖς πάλιν. ἐπικρατεῖσαν γὰρ τὸ πάθος, ἢ ἡρεμῆς ἐποίη-
 σε τὸν λογισμὸν· ὅταν δὲ ἀπαλλαγῆ τὸ πάθος ὡς παρὶ ἢ μέθης, πάλιν
 ὁ αὐτὸς ἐστὶν. ἡ δὲ καὶ ἀλλοῖς ἡς λόγος ἐπι τὴν ἀκρατεῖς ὅτι
 παρῶτον ἀπορίαν, ὡς ἐπαμνετὸς ποτε τὴν ἀκρατεῖς ἐσομῆς, καὶ ἡ-
 20 κτὲ τῶν ἐκρατεῖς. οὐ συμβαίνει δὲ τῶτον. ἔτ' ἔστιν ἔτ' ἐκρατεῖς,
 οὐτὴν ἀκρατεῖς ὁ τὰ λόγῳ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀμείψια, ἀλλὰ ὀλίγον ἔχων
 ὄργη, καὶ τῶν τὰ φαῦλ' ὄντα κείνων καὶ τὰ καλὰ. καὶ ἀκρατεῖς
 μὲν, ὁ τὰ ὡς τοῖς τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκρατεῖς δὲ, ὁ παρῶτον, καὶ
 μὴ ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν ἀγρίμῆς. ὅτι δὲ γὰρ ὅτι ἐδοκεῖ πα-
 25 τέρα τυπῆς ἀγρίον εἶναι, ἐπιθυμιῶν δὲ τυπῆς, ὁ τῶτον ἀπεχό-
 μῆς ἐκρατεῖς ἐστὶ. ὡς τε εἰ μὴ ἐστὶν ἐπι τὴν τοῖς τῶν μῆτε ἐκρα-
 τεῖα μῆτε ἀκρατεῖς, ἔτι ἀν' ἐπαμνετὴ εἶη ἡ ἀκρατεῖς, ὅτι δὲ ἡ κτὲ
 ἢ ἐκρατεῖα, ὡς παρὶ ἐδοκεῖ. εἰσὶ δὲ τῶν ἀκρατεῖς ἀμείψια νοση-

ἔχ' ὅς ἐναντιῶται αὐτῷ, ἐφ' ἃ ἢ ἐπιθυμία ἀγαθῆ. πότερον δὲ δι-
 5 ἰατότερος ὁ ἀκόλαστος ἢ ὁ ἀκρατής; ἔτι μὲν οὖν οὐ δόξεν αὐτὸ
 ἀκρατής· ὁ γὰρ ἀκόλαστος δι' ἰατότερος, εἰ γὰρ αὐτῷ λόγος ἐγγέ-
 νοῖτο ὁ διδάξων ὅτι φαῦλα, οὐκ ἐπιπράξῃ τῷ δὲ γε ἀκρατεῖ
 ἡσυχία ὁ λόγος, καὶ ὁ μὲν πρῶτος ὡς τε αὐτὸ ποιῆτος δόξεν ἀ-
 10 νίατος εἶναι). ἄλλα πότερον ἀφ' ἀκρίβειας χεῖρον ἢ μηδὲν ἀγαθὸν ἢ
 ἡσυχία, καὶ τῷ κτ' αὐτῶν; ἢ δὴ λαν ὅτι ἐκείνος, καὶ ὅσοι γε ὁ ἡ-
 μιώτερος, κακῶς ἀφ' ἀκρίβειας. ἐστὶ ποικίλον ὁ μὲν ἀκρατής, ἀγαθὸν
 ἔχων ὅν λόγον ὀρθὸν ὄντα· ὁ δὲ ἀκόλαστος οὐκ ἔχ' αὐτὸ, ὅτι ἐστὶν ὁ λόγος
 ἐκείνου ἄρχῃ. τὸ μὲν οὖν ἀκρατὴς ἢ ἄρχῃ ἡμιώτατον ὄν, δὲ 10
 ἀφ' ἀκρίβειας τὸ ἢ ἀκόλαστον, κακῶς ὡς τε χεῖρον αὐτῷ εἶναι ὁ ἀκόλα-
 στος τὸ ἀκρατὴς, ἐπὶ ὡς τῶν καὶ ἐπὶ τῷ ἡμελιότητος ἢ ἐλέγξῃ κα-
 κίας, οὐκ ἐστὶν ἰδεῖν ἐν ἡμελίῳ ἔσαν, ἀλλ' ἐν ἀνθρώπῳ. ἢ γὰρ ἡ-
 μελιότης ὀνομαζέσθαι τῷ ἡσυχίᾳ ἢ ἀκρίβειας. ἀφ' ἀκρίβειας ἢ
 ὅτι ἢ ἄρχῃ φαύλη ἐν ἡμελίῳ οὐκ ἐστὶν; ἐστὶ δὲ ἢ ἄρχῃ ὁ λόγος. ἐ- 15
 πὶ πότερον δὲ πλείονα κακὰ ποιήσῃ λέων, ἢ Διονύσιος, ἢ Φάλα-
 ρος, ἢ Κλέαρχος, ἢ πῆς τῶν τῶν μορθητῶν; ἢ δὴ λαν ὅτι ἔτοι; ἢ γὰρ
 ἄρχῃ ἐν ἔσῃ φαύλη, μέγαλα συμβάλλει). ἐν δὲ ἡμελίῳ ὅλως
 οὐκ ἐστὶν ἄρχῃ. ἐν μὲν οὖν τῷ ἀκόλαστον ἐνεστὶν ἄρχῃ φαύλη.
 ἢ γὰρ πρῶτος φαύλα ὄντα, καὶ ὁ λόγος σύμφησι αὐτῶν, καὶ δὲ 20
 καὶ αὐτῷ αὐτῶν δεῖν πρῶτον, φαύλους ἐν αὐτῷ δὲ ἢ ἄρχῃ ἐν-
 εστὶν ὑγιῆς· δὲ βελίτων αὐτῶν δόξεν εἶναι ὁ ἀκρατής τὸ ἀκόλαστον.
 ἐστὶ δὲ καὶ τῷ ἀκρασίας δύο εἶδη· ἢ μὲν, πρῶτος ἡμελιότης καὶ ἀπο-
 νόητος, καὶ ἐξ ἀφ' ἡμελιότητος ὅσον, ὅταν ἰδῶμεν καλῶν γυναικῶν,
 ἀθέτως πῆ ἐπάγομεν, καὶ ἀπὸ ἔπαθους ὀρμῆς ἐγγύετο πρῶτος ὁ πρῶ- 25
 ξαί ἡμῶν ἰσῶς οὐ δεῖ· ἢ δὲ ἔτερος, ὅσον ἀσθενική ἡμῶν ἢ μὲν λόγῳ ἔτε-
 ρος ἀποβέποντος· ἐκείνη μὲν οὖν, ἐπὶ αὐτῷ λείαν δόξεν εἶναι ἡμελιότης, καὶ
 γὰρ ἐν τοῖς ἀποβέποντος ἢ τοιαύτη ἐγγίνεται, ἐν τοῖς ἡμελιότητος καὶ δι-
 φυέσιν·

φυέσιν· ἢ δὲ ἐν τοῖς ψυχροῖς καὶ μελαγχολικαῖς· οἱ δὲ ποιῶσι ψυ-
 κταί. ἐπὶ τῷ βῆσι τῷ λόγῳ πρῶτος λαβόντα, μηδὲν παθεῖν, εἰ οἶδε ὅτι
 ἢ ἐξ ἀφ' ἡμῶν πρῶτος· δεῖ οὖν καὶ ἀφ' ἡμῶν αὐτὸν. τῷ δὲ ποιῶσι
 λόγῳ πρῶτος λαβόντων ὁ οὐκ ἔπρῶτος φαύλας ἀκρα-
 5 τῆς, ὅσον πείσεται ὅσον πρῶτος ὅσον ἀφ' ἡμῶν ὁ δὲ τῷ λόγῳ μὲν
 εἰδώς ὅτι οὐ δεῖ, πρῶτος δὲ τῷ ἡδονῶν ἐνδιδούσιν καὶ κατὰ μαλακί-
 ζομένης, ὁ ποιῶσι ψυκτότερος. ἔτε γὰρ ὁ ἀποβέποντος ὅσον ἐ-
 πὶ τῷ ἡμῶν δὲ ἀφ' ἡμῶν, ὅ, τε λόγῳ πρῶτος λαβόντων, οὐκ αὐτῷ εἶ-
 σαί. ἢ γὰρ μὲν γὰρ οὐκ ἐν αὐτῷ ἡσυχία, ὅ οὐτε πρῶτος λαβόντων, δὲ
 10 λατῆ ἡδονῆς ἐνδιδούσιν, καὶ κατὰ μαλακίαν ζεταί, καὶ ἐξ ἀσθενῆς πρῶτος.
 πότερον δὲ ὁ σώφρων ἢ ἀκρατής ἐστὶν, ἢ ὑπὸ ἡμῶν μὲν ἐν τοῖς ἐπὶ ἡμῶν,
 νῦν δὲ λέγωμεν. ἐστὶ γὰρ ὁ σώφρων καὶ ἢ ἀκρατής ὁ γὰρ ἢ ἀκρατής ἐ-
 στί, οὐ μόνον ὁ ἐπιθυμιῶν ἐνεσῶν αὐτῶν κατέχων ἀφ' ἡμῶν τὸν λόγον,
 ἀλλὰ καὶ ὁ ποιῶσι ὡν, οἷος καὶ μὴ ἐνεσῶν ἐπιθυμιῶν, ποιῶσι εἶναι)
 15 οἷος εἰ ἐγγύετον κατέχων. ἐστὶ δὲ σώφρων, ὁ μὴ ἔχων ἐπιθυμίας 74
 φαύλας, τὸν τε λόγον ὀρθὸν ὄντα πρῶτος αὐτῶν· ὁ δὲ ἢ ἀκρατής ὁ ἐπι-
 θυμίας ἔχων φαύλας, τὸν ἢ λόγον ὄντα πρῶτος ὀρθόν. ὡς τὸ ἀπο-
 λουθησῆς τῷ σώφρονι ὁ ἢ ἀκρατής, καὶ ἔσαι σώφρων. ὁ μὲν γὰρ σώ-
 φρων, ὁ μὴ πάχων· ὁ δὲ ἢ ἀκρατής, ὁ πάχων, καὶ τῶν κρῶτων, ἢ
 20 ὁ οἷος τε πάχων. ὅσον ἢ τῶν τῶν τῶν σώφρονι ὑπάρχει· δὲ ἔκ-
 ἐστιν ὁ ἢ ἀκρατής σώφρων. πότερον δὲ ὁ ἀκόλαστος ἀκρατής ἐ-
 στί, ἢ ὁ ἀκρατής ἀκόλαστος; ἢ ὅσον ἢ τῶν ἢ τῶν ἀκολουθεῖ; ὁ μὲν
 γὰρ ἀκρατής ἐστὶν ἢ λόγῳ τοῖς πάχων μάχεται· ὁ δὲ ἀκόλαστος,
 ἢ τοῖς ὡν, ἀλλ' ὁ πρῶτος τῶν φαύλας, αἷμα ὄντα λόγον σύμφη-
 25 φων ἔχων. ὅσον δὲ ὁ ἀκόλαστος οἷος ἀκρατής, ἢ ὁ ἀκρατής οἷος
 ὁ ἀκόλαστος. ἐπὶ τῷ φαυλότερος ὁ ἀκόλαστος ἢ ἀκρατὴς. δυσα-
 πότερος γὰρ τὰ φεικταῖ τῶν δὲ ἔτοις ἡμῶν. καὶ γὰρ ὁ ἔτος ἢ τῶν
 τῶν το δὲ καὶ ἢ τῶν, ὅτι εἰς φύσιν κατέχων. ὁ μὲν οὖν ἀκόλαστος 22

ἔστι δὲ οὐ. ἅπαντες γὰρ ἔστι τὸ ψυχῆς πένερος ὡς ἡδόμεθα ἅμα
 τῆ παρθεφορεῖ ὧν ἐσμὲν ἐνδεῖς, τὸ μόνον δὲ τὸ ψυχῆς ἐνεργεῖ
 καὶ κινεῖται· ἢ δὲ κινήσεις αὐτῶν, καὶ ἢ ἐνεργεῖα, ἔστιν ἡδονή. Διὰ δὲ τὸ
 ἅμα τῆ παρθεφορεῖ, ἐκεῖνο δὲ μόνον δὲ τὸ ψυχῆς ἐνεργεῖν, ἢ ἄλλο
 τι αὐτῶν ἐνεργεῖν, οἴονται γῆρῶσιν ἔτι) τιλὸν ἡδονῶν, τὰ τὴ παρθε-
 φοραὶ δὲ ἄλλω ἔτι). ὅτι τὸ ψυχῆς μόνον, ἀδύνατον. ὁμοίον οὖν, εἰ-
 τις δὲν αἰσθητὸν οἴεται ἔτι) σῶμα, ὅτι τὸ μὲν ἔστιν αἰσθητὸν, ἢ δὲ
 ψυχὴ οὐ. ἔστι δὲ γὰρ καὶ ἢ ψυχῆ. ὁμοίως ὅτι καὶ ἅπαντες τὸ ἔστι γὰρ
 μόνον ἢ τὸ ψυχῆς ὡς ἡδόμεθα, ὁ ἅμα τῆ παρθεφορεῖ ἐνεργεῖ·
 διὸ οὐκ ἔστιν οὐδεμία ἡδονὴ γῆρῶσιν. καὶ ἀποκατάστασις δὲ φα-
 10 σιν εἰς φύσιν αἰσθητῶν. καὶ γὰρ μὴ ἀποκατάστασις εἰς φύσιν
 ἔστιν ἡδονή. ὅτι γὰρ ἀποκατάστασις ἔστι, ὅτι τὸ ἐνδεῖς τῆ φύσιν, τὸ
 του τιλὸν ἀναπλήρωσιν γῆρῶσιν. ἔστι δὲ, ὡς φαρμάκον, μὴ ὄντα ἐνδεῖς,
 ἢ δεῖσθαι. ἢ μὲν γὰρ ἐνδεῖς ἀλύπη· αἰσθητὸν δὲ ἀλύπτης φαρμάκον ἢ δεῖσθαι.
 ὡς τὸ οὐκ αἰετὴ ἡδονὴ ἀποκατάστασις τὸ ἐνδεῖς. ἐνδεῖς γὰρ ἅπαντες
 15 τῶν ποιῶντων ἡδονῶν οὐδέν. ὡς τε εἰ διότι μὲν γῆρῶσιν ἢ ἡδονή, οὐκ ἀ-
 γαθὸν ἐδόκει ἔτι). οὐκ ἔστιν δὲ οὐδεμία ἡδονὴ γῆρῶσιν· ἀγαθὸν αἰετὴ
 ἡδονή. ἀλλὰ μετὰ τὸ οὐ πᾶσα φησὶν ἡδονὴ ἀγαθόν. σιωπῶντι
 δὲ αἰσθητὸν καὶ ὡς τὸ ἔστιν ἔτι). ἐπεὶ γὰρ ἀγαθὸν φαρμάκον ἐν πᾶ-
 20 σις ταῖς κατηγερείαις λέγεσθαι (καὶ γὰρ ἐν οὐσίαις, καὶ ἐν τῶν παρθε-
 ρῶν, καὶ ποσῶν, καὶ πότε, καὶ ὅλως ἐν ἀπάσας) ἢ δὲ γὰρ ἐκεῖνο φανερόν.
 καὶ πᾶσας γὰρ ἡδονὴ τις ἀκολουθεῖ. ὡς τὸ ἅπαντες ὅτι ἀγαθὸν ἐν ἀπά-
 σις ταῖς κατηγερείαις, καὶ ἡδονὴ αἰετὴ ἀγαθόν· ὡς τὸ ἅπαντες ἐν τὸ
 ποιῶν μὲν ἀγαθὰ, καὶ ἡδονή· ἢ δὲ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν ἡδονή· ἀγαθὸν
 αἰετὴ πᾶσα ἡδονή. ἅμα δὲ ἡδονὴ ἐκ τῶν, ὅτι καὶ ἀφ' ὅρου 25
 τῶν εἰδῶν ἡδοναὶ εἰσι. ἀφ' ὅρου γὰρ καὶ κατηγερείαις, ἐν αἷς ἔστιν
 ἡδονή. οὐ γὰρ ὡς τὸ ἅπαντες τῶν ἅπαντων ἔχει, οἷον τὸ γραμματι-
 75 κῆς ἢ δῆλως ἢ δῆλοσσι. ἐὰν ἔχη γὰρ Λάμπερος τιλὸν γραμματι-
 κῶν,

κῶν, ὁμοίως ὅτι ἄλλοι (ὡς τὸ γραμματικῆς τῶν οὐ γραμ-
 ματικῶν, ἢ ὡς ὅπου ἔχον γραμματικῶν, οὐ δὲ εἰς ἀφ' ὅρου
 εἰς αἰσθητῶν, ἢ τὸ ἐν Λάμπερος, καὶ ἐν ἰατρῶν. ἀλλ' ἅπαντες τὸ ἢ
 δονῆς ἔχει ἔτι). ἢ γὰρ ἀπὸ τὸ μέθης ἡδονή, καὶ ἢ ἀπὸ τῶν συγγί-
 5 στασι, ἔχει ὁμοίως ἀφ' ὅρου. διὸ ἀφ' ὅρου τῶν εἰδῶν δόξαμεν αἰ-
 ετὴ ἢ ἡδοναί. ἀλλὰ δὲ καὶ διότι φαρμάκον εἰσὶν ἡδοναί τινες, καὶ ἀφ' ὅρου
 τὸ οὐκ ἐδόκει ἡδονὴ αἰσθητῶν ἀγαθόν ἔτι). ὅτι δὲ ποιῶντων καὶ ἢ τῶν
 τῆ κρίσις, οὐκ ἰδίως ἔστιν ἡδονῆς, ἀλλὰ καὶ ἅπαντες φύσεως καὶ ἅπαντες
 10 ἡδονῶν, καὶ ὅλως ἢ τῶν ἀπὸ τῶν ζώων. ἀλλ' ἔτι ἀφ' ὅρου τὸ ἢ φύσις τῶν
 φαρμάκων. ὁμοίως δὲ εἶναι καὶ ἅπαντες φαρμάκων, οἷον αἰσθητῶν
 ἀλλ' ὅμως ἔτι ἀφ' ὅρου τὸ φαρμάκον ἢ ἅπαντες, ἀλλ' ἀγαθόν τῶν γῆρῶσιν
 καὶ ἅπαντες καὶ φύσις. ὡς τὸ γὰρ ἔτι ἀφ' ὅρου ἀφ' ὅρου τῶν φαρμάκων
 ποιῶντις ἔστιν ἔτι ὡς ἀπέτυχε, καὶ κακῶς εἰργασάτο, ἀλλ' ἔτι ὡς δὲ
 15 ἔτι ἔτι ἀφ' ὅρου τῶν φαρμάκων, ὡς τὸ φαρμάκον, ὡς τὸ φαρμάκον
 ἐκ τῶν φαρμάκων, ἀλλ' ἐκ τῶν φαρμάκων. ὁμοίως δὲ καὶ ἢ ἡδονὴ
 τῶν γῆρῶσιν ἀγαθόν ἔστι. ἐπεὶ ὅτι γὰρ εἰσὶν φαρμάκων ἡδοναί, ὡς τὸ ἡμᾶς
 λαμβάνει. ἐπεὶ γὰρ καὶ φύσις τῶν ζώων εἰσὶ ἀφ' ὅρου, οἷον καὶ φαρ-
 20 μάκων καὶ φαρμάκων, οἷον ἢ μὲν αἰσθητῶν, φαρμάκων· ἢ δὲ λύκου, ἢ
 ἡμῶν ἄλλων φαρμάκων, φαρμάκων· ὁμοίως δὲ ἔτι φύσις ἵππου καὶ αἰ-
 σθητῶν, καὶ οἷα, καὶ κινῶν· ἢ δὲ ἡδονὴ ἔτι κατὰσας ἐκ τῶν πα-
 ρῶν φύσιν εἰς φύσιν ἐκάστου τιλὸν αὐτῶν. ὡς τε τὸ αἰετὴ ἡδονῶν τῆ γὰρ
 φαρμάκων φύσιν· ἀλλὰ τῆ φαρμάκων φύσιν, φαρμάκων ἡδονῆ. ἔτι γὰρ ἔστι
 τῶν καὶ ἵππων καὶ αἰσθητῶν· ὁμοίως ὡς τὸ τῶν δῆλως· ἀλλ' ἔ-
 25 πεί τῶν αἰσθητῶν ἀφ' ὅρου, καὶ αἰσθητῶν ἀφ' ὅρου. ἢ γὰρ ἡδονὴ
 ἢ ἀποκατάστασις, καὶ ἢ ἀποκατάστασις, φαρμάκων, εἰς φύσιν κατὰσας
 σιν. ὡς τε τὸ μὲν φαρμάκων φύσεως ἢ κατὰσας φαρμάκων· τὸ δὲ φαρ-
 μάκων, φαρμάκων. ἀλλ' οἱ φαρμάκων τῶν τιλὸν ἡδονῶν ἔτι φαρ-
 μάκων,

δαίμων, πεπόνθασιν οἶον οἱ μὴ εἰδότες ὅ νεκταρ, οἶον) τὸς θεοὺς οἶον πίνειν, καὶ οὐκ εἶ) τῆς του ἡδονῆς ἔχον. τῆτο δὲ πάροισιν εἶχε τιλὸ ἀγροισιν· οἷς ὁμοιον πεπόνθασιν οἱ πάσας τὰς ἡδονὰς ἡμέρας φάσκοντες εἶ), καὶ οὐκ ἀγαθόν. Διὰ γὰρ ὅ μὴ εἰδέναι δήλας ἡδονὰς, ἀλλ' ἢ τὰς σωματικὰς, ταύτας τε ὄρεσιν ἡμέρας τε ἔσας καὶ μή, σπουδαῖας, ὅλως οὐκ οἶον) εἶ) τὸ ἡδονῶν ἀγαθόν. ἐπεὶ δὲ οὖν ἔστιν ἡ ἡδονὴ καὶ κατισταμύνης τὸ φύσεως καὶ κατεσκευῆς, οἶον κατισταμύνης μὲν, αἱ δὲ συνδείας ἀναπληρώσεως, κατεσκευῆς ὅ, αἱ ἀπὸ τὸ ὄψεως καὶ τὸ ἀκοῆς, καὶ τὸ τοῖστων ἔσασιν, βελτίους αὐ εἴησαν αἱ κατεσκευῆς τὸ φύσεως ἐνέργεια. αἱ γὰρ ἡδοναί, καὶ ἀμφοτέρως λεγόμενα τὸς ἔσασιν, ἐνέργεια εἰσιν. ὥστε δὲ ἡδονὴ ὅτι αἱ ἀπὸ τὸ ὄψεως ἡδοναί, καὶ τὸ ἀκοῆς, καὶ τὸ ἀφαιρέσασιν, βελτίους αὐ εἴησαν, ἐπεὶ αἱ γε σωματικὰ δὲ ἀναπληρώσεως. Ἐπι καὶ τῆτο ἐλέγετο, ὅτι οὐκ ἀγαθόν· ὅ γὰρ ἐν πᾶσιν εἶ), καὶ πᾶσι κρινόν, οὐκ ἀγαθόν. ὅ δὲ οὐκ ἔστιν ὅτι φιλοτιμῶν μᾶλλον, καὶ φιλοτιμίας οἰκειόν ἔστιν. ὅ γὰρ φιλοτιμῶς ἔστιν ὁ μόνος βελτιώμενος ἔχον, καὶ τὰ τοῖστων τῶν ἀγῶν ὑπερέχον. καὶ τιλὸ ἡδονῶν οὖν, εἰ μέλλει πάροισιν εἶ), τοῖστων δεῖν εἶναι, ἢ ἔ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀντίον εἶχε τὸ δόξασιν ἀν εἶ) ἀγαθόν, ὅτι πᾶντα τῆτου ἐφίεσται. τῆ γὰρ ἀγαθῶν πᾶντα πέφυκεν ἐφίεσται. ὥστ' εἰ τὸ ἡδονῆς πᾶντα ἐφίεσται, ἀγαθόν αὐ εἴη τὰ γὰρ ἡδονῆς. Πάλιν καὶ 20 ὅτι ἔστιν ἐμπόδιον ἡ ἡδονὴ, οὐκ ἔφασιν αὐτῶν ἀγαθόν εἶ). τῆ δὲ ἐμπόδιον φάσκοντες εἶ), διὰ ὅ μὴ ὀρθῶς σκοπεῖν, φαίνεται ἀδύνατον. ἔ γὰρ ἔστιν ἐμπόδιον ἡ ἀπὸ τῆς ποσότητος τῆς ποσότητος ἡδονῆς. εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἀγῶν, ἐμπόδιον, οἶον ἡ ἀπὸ τῆς μέθης ἡδονῆς ἐμπόδιον ἔστι τῆ ποσότητος. ἀλλ' ἔγω μὲν καὶ ὅτι τῆς ποσότητος ἐμπόδιον αὐ. ἔ γὰρ ἔστιν ἀμφοτέρως ἐνέργειαν. ἀλλὰ διὰ τὸ οὐκ ἀγαθόν ἡ ὅτι τῆς ποσότητος, αὐ τοῖστων τῆ ἀπὸ τῆς ποσότητος ἡδονῆς; καὶ πᾶντα ἐμπόδιον ἔσασιν, ἢ οὐ; ἀλλὰ μᾶλλον ποσότητος. ἢ γὰρ ἡδονῆς

παρο-

παρομα, πᾶς ὅ μᾶλλον ποσότητος ἀπὸ αὐτῆς γινόμενης, ἢ ὅτι τὸ σπουδαῖον ποιήσονται ποσότητος τὰ καὶ ἔρετων, καὶ ἡδέως ταύτα ποσότητος. ἀλλὰ καὶ πολλῶ μᾶλλον ἐνέργειαν ἀρετῆς καὶ τιλὸ ποσότητος; καὶ εἰ μὲν γὰρ ἡδονῶν ποσότητος, σπουδαῖος ἔσασιν· αὐ δὲ λυπούμενος τὰ καὶ ποσότητος, ἔ σπουδαῖος. ἢ γὰρ λυπη ὅτι τοῖς δι' ἀνάγκην ἔστιν. ὥστ' εἰ λυπηταί τις τὰ καὶ ποσότητος, ἀναγκαῖος μὲν ποσότητος· ὅ δὲ δὲ ἀνάγκης ποσότητος, ἔ σπουδαῖος. ἀλλὰ μὲν οὐκ ἔστι γε μὴ λυπούμενον ἡ ἡδονῶν τὰ καὶ ἀρετῶν ποσότητος. ὅ δὲ ἀναμέσον οὐκ ἔστι. εἶχε τί; ὅτι ἡ ἀρετὴ ἐν πάσῃ 10 ὅ γὰρ πάρος ἐν λυπη καὶ ἡδονῆς· ἐν ὅ τὰ ἀναμέσον οὐκ ἔστι. δὲ ἡδονῆς ἐν ὡς καὶ ἡ ἀρετὴ μὲν λυπη καὶ ἡδονῆς. εἰ μὲν οὖν λυπούμενος τις τὰ καὶ ποσότητος, ἔ σπουδαῖος. ὥστε οὐκ αὐ εἴη ἡ ἀρετὴ μὲν λυπη καὶ μετ' ἡδονῆς ἀρετῆς. ἔ μόνον ἀρετῆς ἐκ ἐμπόδιον ἔστιν ἡ ἡδονὴ, ἀλλὰ καὶ ποσότητος πᾶντα πᾶς ὅ ποσότητος. καὶ ὅ ὅλον ὅ οὐκ ἐνδέχεται 15 αὐτῶν ἡδονῆς εἶ) τὸ ἀπὸ αὐτῆς γινόμενης. Ἄλλος δὲ λόγος ὅτι ἔδεμῶν ὅτι τῆς ποσότητος ποσότητος ἡδονῶν. ἔστι ὅ οὐδὲ τῆτο ἀγῶν. οἱ γὰρ δὲ πᾶντα ποσότητος καὶ ποσότητος καὶ οἱ μὲν οὐκ ἔστιν ἡδονῆς εἰσι ποσότητος. ἀλλὰ δὲ τῆς ποσότητος ὅτι τῆς ποσότητος οὐκ ἔστιν ἡ ἡδονὴ ὡς τέλος, ἀλλὰ μετ' ἡδονῆς τε, καὶ οὐκ αὐτῶν ἡδονῆς. ἔστιν οὖν ὅτι τῆς ποσότητος ποσότητος ἡδονῆς. 20 ἐπὶ δὲ καὶ δήλας ἐλέγετο ὅτι οὐκ ἀρετῶν. ἀλλ' ἔγω μὲν καὶ τὰ τοῖστων λόγῳ ἀναμνήσεως καὶ τῆς καὶ ἔκαστα λεγομένης ἀρετῆς. ἢ γὰρ ἀνδρεία, οὐκ ἔστιν ἀρετῶν. ἀρ' οὖν διὰ τῆς οὐκ ἀγαθόν· ἢ τῆς ἀποπῶν; ὁμοίως καὶ ὅτι τῆς ἀγῶν. ὅσθ' ἡδονῆς εἶχε τῆς ἔκ ἀγαθόν, ὅτι οὐκ ἀρετῶν. ἀπορήσε δὲ αὐ τις μετὰ μὲν καὶ ὅτι τῆς ἀρετῶν, ὅ τοῖστων οἶον ὅτι τῆς ὅ λόγος κρατεῖ ποτε τὸ παθῶν (φαιμὲν γὰρ ὅτι τῆς ἐκρετῆς) καὶ τὰ πάσῃ ὅ πάλιν ἀντεστραμμένως τὸ λόγῳ κρατεῖ· οἶον ὅτι τῆς ἀρετῶν συμβαίνει· ἐπεὶ οὖν ὅ ἀγῶν μὲν ἔστι τῆς ἀρετῆς ἔχον τὸ κακίαν, κρατεῖ τῆς λόγῳ ὅ εἶχε κει-

συμπαρορμαῖν πρὸς τὸ τιμωφυλιῶν ἔπιτελεῖν τὸ αὐτῆς ἔργον (ὅ
 γὰρ χεῖρον τὸ βελτίονος ἔνεκεν, πρὸς τὸ σπουδερῶν ὡς βελτίονι)
 ὅταν οὖν τὰ πάθη μὴ κωλύωσι τὸν νοῦν τὸ ἀπερ' ἔργον ἐνεργεῖν,
 τότε ἔσται τὸ κτ' τὸν ὄρθον λόγον γινόμενον καί. ἀλλ' ἴσως εἴποι τις
 αἰ, ὅταν πῶς ἔχωσι τὰ πάθη, ἔκωλύωσι, καὶ τότε ἔτιως ἔχοισιν; οὐ
 γὰρ οἶδα. τὸ δὲ ποιῆτον οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ῥάδιον. ὁ δὲ γὰρ οἰαίετος
 ἀλλ' ὅταν εἴπη τὰς πυρέτιον τι πασιάντων πρὸς φέρεσθαι. τὸ δὲ
 πυρέτιον πῶς ἀδάνομα; ὅταν, φησὶν, ὁρεῖται ὡς ἔχον ὄντα. τὸ δὲ ὡ-
 ρεῖον πῶς εἰδήσω; ἐν αὐτῶντα σιωπέτω οἰαίετος. εἰ γὰρ μὴ ἔχῃ πα-
 ρεῖ σαυτῶν, φησὶ, τῶν γε ποιῆτων ἀδάνομα, οὐκ ἔστι. ὡσαύτως ὅ- 10
 τῶν τῶν ἀνῶν κρινός ἐστι τῶν ποιῆτων ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ ἔχῃ καὶ ἐ-
 πί τῶν παθῶν τὸ γινόμενον δεῖ γὰρ αὐτὸν συμβάλλεσθαι πρὸς
 ἀδάνομα τι. Ἐπιζητήσθε δὲ ἀν' ἰσῶς καὶ τὸ οἰεῖτον. ἀρεῖ γὰρ ἔρ-
 γω εἰδήσας αὐτῶν, καὶ δὲ βίδα μὲν ἔσομα; οἴονται γὰρ. τὸ δὲ
 ἐστὶν ἔποιετον. ὁ δὲ μία γὰρ ὁ δὲ τῶν ἀνῶν ἔπιτημῶν πρὸς ἀδίδωσι 15
 τὰς μαθητῶν τιμὴν χρῆσιν καὶ τὴν ἐνεργῆσαν, ἀλλὰ τιμὴν ἔξιν μῶ-
 νοι. ἔτιως ἔδῃ ἐν αὐτῶντα πρὸς ἀδίδωσι τὸ εἰδήσασθαι αὐτῶν τιμὴν χρῆ-
 σιν (ἢ γὰρ βίδα μὲν ἔστιν ἐνεργῆσα, ὡς ἔφαμεν) ἀλλὰ τὴν ἔξιν.
 ἔδῃ ἐν τῶν εἰδένασθαι ὅτι ὦν ἐστὶν ἢ βίδα μὲν ἔστιν, ἀλλ' ἐκ τῶν τῶν
 χρῆσασθαι. τὴν δὲ χρῆσιν, καὶ τιμὴν ἐνεργῆσαν τῶντων, οὐκ ἔστι αὐτῶν 20
 τὴν πρὸς ἀδίδωσι τὸ πρὸς ἀδίδωσι. ὁ δὲ γὰρ ἀνῶν ἔπιτημῶν ὁ δὲ
 μία τὴν χρῆσιν πρὸς ἀδίδωσιν, ἀλλὰ τὴν ἔξιν.

1α Ἐφ' ἀπασιν δὲ τῶν τοῖς ὅτι φιλίας ἀναγκῶν ἐστὶν εἰπεῖν, τί ἐ-
 στί, καὶ ἐν τίσι, καὶ πρὸς τί. ἐπειδὴ ὁ ῥῶν μὲν πρὸς ἀδίδωσι τὴν βίον
 πρὸς ἀδίδωσιν, καὶ ἐν πᾶσι καὶ ὡς, καὶ ἔστι ἀγαθόν, συμπερὶ ἀδίδω- 25
 σιν ἀνῶν πρὸς τὴν βίδα μὲν ἔστιν. πρὸς τὸν μὲν οὖν ἴσως ἀ ἀ-
 πορρῆται καὶ ζητεῖται, βέλτιον διελθεῖν. πότερον γὰρ ἐστὶν ἢ φιλία
 ἐν τοῖς ὁμοίοις, ὡς ὁ δοκεῖ καὶ λέγεται. καὶ γὰρ κερταῖος φασὶ πρὸς
 κερταῖος

κερταῖος ἰζαῖν καί, Αἰεὶ τοὶ τὸν ὁμοῖον ἀγαθὸς θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. φασὶ
 δεχθῆναι κινῶς ποτε αἰεὶ καθ' ἑαυτοῦ ἔπι τὴν αὐτῆς κερταῖδος, ἔρω-
 τηθέντα τὸν Ἐμπεδοκλέα, ἀρεῖ τί ποτε ἢ κινῶν ἔπι τὴν αὐτῆς κε- 30
 ρταῖδος καθ' ἑαυτοῦ, εἰπεῖν, ὅτι ἔχῃ τι κερταῖδος ὁμοῖον ἢ κινῶν. ὡς 35
 ἀρεῖ τὸ ὁμοῖον τιμὴν κινῶν φοιτῶν. πάλιν δὲ αὐτὸ δοκεῖ ἀνῶν
 ἡσὶν ἐν τοῖς ἐναντίοις μῶλλον εἰδήσασθαι ἢ φιλία. ἔρεῖ μὲν γὰρ 35
 (φησὶν) ὁμοῖον γὰρ, ὅταν ξηρὸν πέδον. τὸ δὲ ἐναντίον φησὶ τὰς 35
 ἐναντίω βέλεσθαι φίλον εἶναι. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ὁμοίοις ὁ δὲ ἐνδέ-
 χεται γίνεσθαι. τὸ γὰρ ὁμοῖον φησὶ τὸ ὁμοῖος ὁ δὲ πρὸς ἀδίδωσι καὶ
 10 τὰς αὐτῶντα δὴ. ἐπὶ πότερον ἔργον δύσκολόν ἐστι φίλον γινέσθαι, ἢ ῥά-
 διον γινέσθαι; οἷον κέρταες παρὰ πρὸς ἀδίδωσιν, φίλοι μὲν
 οὐκ εἰσὶ, φάσιν) δὲ φίλοι εἶναι. ἐπὶ δὲ καὶ τὰς αὐτῶντα ἀπορρῆται,
 πότερον ἔσται ὁ σπουδαῖος τὰς φάσιν φίλος, ἢ ἔ; ἢ μὲν γὰρ φιλία
 ἐν πᾶσι καὶ βέλτιον ἢ ὅτι φάσιν ἢ κινῶν ποιῆτος. πρὸς τὸν μὲν
 15 οὖν δὲ ἀδίδωσιν ἀνῶν ἢ φιλίας ποῖας σκεπτοῦμεν. ἐστὶ γὰρ ὡς
 οἷον τε φιλία καὶ πρὸς θεὸν καὶ τὰ ἀψυχα, οὐκ ὀρθῶς. τὴν γὰρ φιλίαν
 ἐν αὐτῶντα φάσιν εἶναι) ἔ; ἐστὶ τὸ ἀντιφιλῆσθαι. ἢ δὲ πρὸς θεὸν φι-
 λία ὁ δὲ ἀντιφιλῆσθαι δέχεται, ἔθ' ὅλως τὸ φιλῆναι. ἀπορρῆται γὰρ ἀν-
 εἶναι εἰς φάσιν φιλῆναι τὸν Δία. ὁ δὲ δὲ πρὸς τῶν ἀψυχῶν ἐνδέ-
 20 χεται ἀντιφιλῆσθαι. φιλία μὲν τοῖς καὶ πρὸς τὰ ἀψυχα ἐστὶν, οἷον
 οἶνον, ἢ ἀνῶν δὴ τῶν ποιῆτων. δὲ ἔπειτα τιμὴν πρὸς τὸν θεὸν φιλίαν ἔπι-
 ζητῆμεν, ἔπειτα τιμὴν πρὸς τὰ ἀψυχα, ἀλλὰ τὴν πρὸς τὰ ἐμφυχα,
 καὶ πρὸς αὐτῶντα ἐν οἷς ἐστὶ τὸ ἀντιφιλῆναι. εἰ δὲ τις μὲν τῶν ἐ-
 πισκέψασθαι τί ἐστὶ τὸ φιλῆναι, ἐστὶν οὖν οὐκ ἄλλο τι ἢ τὰ γὰρ ὄν. ἔτε-
 25 ρον μὲν οὖν ἐστὶ τὸ φιλῆναι, καὶ τὸ φιλῆτέον, ὡς ὁ καὶ τὸ βελῆναι,
 καὶ τὸ βελῆτέον. βελῆναι μὲν γὰρ, τὸ ἀπλῶς ἀγαθόν. βελῆτέον
 δὲ, τὸ ἐκείτω ἀγαθόν. ἔπειτα καὶ φιλῆναι μὲν, τὸ ἀπλῶς ἀγαθόν. φι-
 λῆτέον δὲ, τὸ αὐτῶν ἀγαθόν. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν φιλῆτέον καὶ φιλῆναι, τὸ

δὲ φιλητὸν οὐκ ἔστι φιλητέον. ἐν αὐτῷ αὖ ἔστι καὶ ἀγαθὸν ὁμοίως
 τῆν ἡ ἀρετή, πότερ' ἔστιν ὁ ἀσπυδαῖος τῶν φάουλων φίλος, ἢ οὐ.
 σκεπτικῶν γὰρ πῶς τῶν ἀγαθῶν, ὅτι ἀγαθὸν καὶ φιλητέον ὡς
 φιλητῶν. ἔχει δὲ καὶ ἀκαθάρτη τῶν ἀγαθῶν καὶ τὸ ἡδύ (εἶ), καὶ ὁ
 συμφέρον. ἢ μὲν οὖν τῶν ἀσπυδαίων φιλία ἔστιν, ὅταν ἀπὸ φιλοῦσιν
 ἀλλήλους. φιλῶσι δὲ ἀλλήλους, ἢ φιλητοῖσι φιλητοῖσι, ἢ ἀγαθῶν οὐκ
 εἰ ἀσπυδαῖος φησι τῶν φάουλων ἔκ ἑσται φίλος, ἔστι μὲν οὖν. ὅτι
 γὰρ τὰ ἀγαθὰ ἢ καλὰ καὶ ὁ συμφέρον καὶ τὸ ἡδύ, ἢ ἔστι φάουλων ἡδύς,
 αὐτῆ φίλος. πάλιν αὖ συμφέρων, ἢ συμφέρων, αὐτῆ φίλος.
 ἀλλ' ἔκ ἑσται γὰρ καὶ τὸ φιλητὸν ἢ ποιῶν φιλία. φιλητὸν γὰρ ἡ ἀγαθὸν
 ἀγαθόν, ὁ δὲ φάουλων ἔκ φιλητός· ἔγδ', ἀλλὰ καὶ τὸ φιλητέον. εἰσὶ γὰρ
 ἀπὸ τῶν ἀρετῶν φιλίας, τῆς ἐν τοῖς ἀσπυδαῖοις, καὶ αὐτὰ ἀφι-
 λία, ἢ τε καὶ τὸ ἡδύ, καὶ ἢ καὶ τὸ συμφέρον. ὁ δὲ καὶ τὸ ἡδύ φιλοῦν, ἔκ
 φιλοῦν τῶν καὶ τὸ ἀγαθὸν φιλία, ὅτι ὁ καὶ τὸ συμφέρον. εἰσὶ δὲ ἀφι-
 λία αὐτῶν, ἢ τε καὶ τὸ ἀγαθόν, καὶ ἢ καὶ τὸ ἡδύ, καὶ ἢ καὶ τὸ συμ-
 15 φέρον· ἔκ αὐτῶν μὲν, ἔκ ἀρετῶν δὲ ὅτι ἀλλότεια ἀλλή-
 λων, ἀλλ' ἀπὸ αὐτῶν πῶς ἡρτημῶν εἰσὶν· οἷον φαρμάκων ἰατρικῶν
 ὁ μαχάριον, ἰατρικὸν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἰατρικῶν τῶν ἄλλων ἡμῶν,
 αὐτὰ ἔκ ὁμοίως λέγον· ἀλλὰ ὁ μὲν μαχάριον τῶν χρησίμων
 εἶ) παρὰ ἰατρικῶν, ἰατρικὸν λέγει· ὁ δὲ ἀνθρώπων, ὡς ποιητικῶν
 εἶ) ὑγείας· ἢ δὲ ἄλλων, τῶν ἀπὸ αὐτῶν καὶ ἀρχῆ. ὁμοίως δὲ καὶ ἀφι-
 φιλία ἔκ ὁμοίως, ἢ τε τῶν ἀσπυδαίων ἢ ἀγαθῶν, καὶ ἢ καὶ
 τὸ ἡδύ, καὶ ἢ καὶ τὸ συμφέρον· ἔτε δὲ ὁμοιότητος λέγον, ἀλλ' ἔκ
 εἰσὶ μὲν αὐτῶν, ὡς αὐτὰ δὲ πῶς, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν εἰσιν. εἰ
 25 δὲ ἡς λέγει, ὁ καὶ τὸ ἡδύ φιλοῦν, οὐκ ἔστι φίλος τῶν ἄλλων ἔγδ' κα-
 τὰ τὸ ἀγαθὸν φίλος ἔστι, βαδίζῃ ὁ ποιῶν ὅτι τῶν ἀσπυδαίων
 φιλία, τῶν δὲ ἀπὸ τῶν τῶν ἄλλων ἔστιν, ἐκ τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἐκ τῶν
 ἡδύς, καὶ ἐκ τῶν συμφέρων. ὡς τῶν ἀληθῶς οὐκ ἔστι ἐκείνῳ γὰρ
 τῶν

τῶν φιλία φίλος, ἀλλὰ τῶν κατὰ τὸ ἡδύ, ἢ καὶ τὸ συμφέρον. πότε-
 ρον οὖν ἔστι ὁ ἀσπυδαῖος τῶν ἀσπυδαίων φίλος, ἢ ἔκ ὁμοίως γὰρ
 παρὰ δεῖται φησὶν ὁμοίως τῶν ὁμοίως. ὁ δὲ ποιῶν λόγος ζητεῖ τῶν κα-
 τὰ τὸ συμφέρον φιλία. ἢ γὰρ παρὰ δεῖται ὁ ἕτερος τῶν ἕτερου,
 5 αὐτῆ ὄντες φίλοι, ἐκ τῆν κατὰ τὸ συμφέρον φιλία εἰσιν. ἀλλὰ ἔ-
 τερα διώρεται ἢ κατὰ τὸ συμφέρον φιλία, καὶ ἢ κατ' ἀρετῶν καὶ
 ἡδονῶν. εἰκὸς δὲ καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν. πᾶν γὰρ αὐτοῖς ὁ-
 πάρχῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ τὸ ἡδύ, καὶ τὸ συμφέρον. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀσπυ- 78
 δαῖος τῶν φάουλων ἢ γὰρ ἴσως ἡδύς, αὐτῆ καὶ φίλος. καὶ ὁ φάυ-
 10 λος γὰρ τῶν φάουλων ἢ γὰρ ἴσως τὸ αὐτὸ αὐτοῖς συμφέρει, αὐτῆ καὶ
 φίλοι. ὁρῶμεν γὰρ τῶν γινόμενον, ὅταν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ συμφέρον,
 φίλοις τῶν ἀγαθῶν καὶ τὸ συμφέρον. ὡς τῶν ὁμοίως καὶ φάουλων
 εἶσι, αὐτῶν πῶς συμφέρει. βεβαιότητι μὲν ἔκ μόνιμότητι καὶ
 καλλίστη ἔστι ἐν τοῖς ἀσπυδαῖοις φιλία, ἢ κατ' ἀρετῶν καὶ τῶν
 15 ἀγαθῶν εἶ)· εἰκότως. ἢ μὲν γὰρ ἀρετῆ ἀμετάσθητον, διὸ καὶ ἢ φι-
 λία· ὡς τε εἰκὸς τῶν φιλία τῶν ποιῶν ἀμετάσθητον εἶ). τὸ
 δὲ συμφέρον, φιλία οὐ βεβαιή, ἀλλὰ τῶν συμφέρων μετασπ-
 ῶν· ὁμοίως καὶ ἢ κατὰ τῶν ἡδονῶν. ἢ μὲν οὖν τῶν βελτίων φιλία,
 ἢ κατ' ἀρετῶν γινόμενῃ ἔστι· ἢ δὲ τῶν πολλῶν, ἢ κατὰ τὸ
 20 συμφέρον· ἢ δὲ κατὰ τὸ ἡδονῶν, ἐν τοῖς φορτικῶν καὶ τυχεῶν. συμ-
 βάνει δὲ καὶ ἀγαθὰ κτεῖν, ὅταν φάουλων ἐκ τῶν τοῖς φίλοις, καὶ γα-
 μάζιν· ἔστι δὲ ὁμοίως ἀποπον. ὅταν γὰρ ἢ φιλία λάβῃ τῶν ἡδονῶν
 καὶ ἀρετῶν, διὸ φάουλων εἰσὶ, ἢ τὸ συμφέρον, ἀμα αὐτῶν ἀπο-
 λείπει, καὶ ἢ φιλία ἔκ ἀγαθῶν. πολλάκις δὲ μὲν μὲν ἢ φιλία,
 25 κακῶς δὲ ἐχρησάτο τῶν φίλων δὲ ἀγαθὰ κτεῖν. ἔστι δὲ ὁμοίως τῶν
 πᾶν ἄλλων. ὅτι γὰρ διὸ ἀρετῶν ἢ φιλία σοὶ παρὰ τῶν τοῦ ὑπὴρ-
 χε. δὲ ὁμοίως ἀποπον μὲν ποιῶν αὐτὸν τῶν κατ' ἀρετῶν ἀγα-
 θὰ κτεῖν οὖν οὐκ ὀρθῶς. διὸ ἡδονῶν γὰρ ποιῶν μὲν τῶν φιλία, τῶν

τῆ ἄρετῆς οἰόνται δεῖν αὐτοῖς ὑπαρῆσαι· ὁ δὲ ἔδωκεν αὐτοῖς. ἔτι γὰρ
 ἔστιν ἡ ἀφ' ἡδονῆς καὶ ὁ συμφέρον, ἄρετῆς ἐχομένη. καὶ ὡσαύτα
 νοῖ οὖν ἡδονῆν, ἄρετῶν ζητήσιν ὡς κ' ὀρθῶς. ἔτι γὰρ ἀκολουθεῖ τῆ ἡ-
 δονῆ καὶ τῶν συμφερόντων ἢ ἄρετῆ, ἀλλὰ τῆ ἄρετῆ ἀμφοτέρω
 ταῦτα ἀκολουθεῖ. ἀποπον γὰρ εἰ μὴ τις οἴησεται τὴν ἀποουδαίωσιν
 αὐτοῖς αὐτοῖς ἡδέως εἶναι. καὶ γὰρ οἱ φαῦλοι (ὡς φησὶν Εὐειπίδης)
 25 αὐτοῖς ἑαυτοῖς ἡδέως εἶσι· κακὸς κακῶ γὰρ στυγέτηκεν. ἔτι γὰρ ἀκολουθεῖ
 τῆ ἡδονῆς ἢ ἄρετῆ, ἀλλὰ ἡ ἡδονῆ τῆ ἀρετῆ ἀκολουθεῖ. πότερον δὲ
 καὶ δεῖ ἐν τῇ τῆ ἀποουδαίωσιν φιλίαν ἢ ἡδονῆν εἶναι, ἢ ἔδει ἀποπον γὰρ ὁ
 μὴ φάναθαι δεῖν. εἰ γὰρ ἀφελῆς αὐτῶν ἡδέως εἶναι ἀλλήλοισι, δὴ ἄρα πο- 10
 εἶναι φιλίαν εἰς ὁ συζυγῶν τὴν ἡδέως. εἰς γὰρ ὁ συζυγῶν ὡς δὲ μείζον
 ἔστι τὸ ἡδέως εἶναι. ἀποπον οὖν ὁ μὴ οἴεσθαι δεῖν τὴν ἀποουδαίωσιν μάλ-
 λιστα ἀλλήλοισι συζυγῶν· τὸ δὲ ὡς ἔστιν ἀπὸ τῆ ἡδέως. δεῖοι αὖ ἀ-
 ρετα (ὡς εἴκει) μάλιστα τῆ τοῖς ὑπαρῆσαι ὁ ἡδέως εἶναι. ἐπεὶ ὅτι
 διήρλωται αἱ φιλίαι εἰς τρία εἶδη, καὶ ἐν ταῦταις ἡ πορῆτο πότερον 15
 ἐν ἰσότητι ἢ φιλία ἐγγίνεται, ἢ ἐν ἀισότητι, ἔστιν οὖν κατ' ἀμφοτέ-
 ρω. ἢ μὲν γὰρ καὶ ὁμοιότητα, ἢ τῆ ἀποουδαίωσιν, καὶ ἡ τελεῖα φι-
 λία· ἢ δὲ κατ' ἀνομοιότητα, ἢ κατ' ὁ συμφέρον. τῶν γὰρ ὑπὸ τῶν ὁ
 πέντης ἀφ' ἑαυτῶν ἐνδεῶν ὡς ὁ πλάσιος ὑπὸ τῶν φίλων ἔστι· καὶ τῶν
 ἀποουδαίωσιν ὁ φαῦλος, ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ τὴν ἄρετῆς παρ' 20
 ἑαυτοῦ αὐτῶν ἔσονται, ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ τῶν φίλων. ἔτι γὰρ ἐν τοῖς ἀνομοίοις
 25 φιλία κατ' ὁ συμφέρον. δεῖ καὶ Εὐειπίδης ἔρεσθαι μὲν ὁμοῖον γὰρ,
 ὅταν ἔξηρον ἢ πέδον. ὡς ἐναντίοις ἔσι τῶν τοῖς ἐγγίνεται φιλία ἢ ἀφ' ἑαυ-
 τῶν συμφέρον. καὶ γὰρ εἰ θελῆς τὰ ἐναντιώτατα ποιῆσαι πῦρ καὶ ὑ-
 δωρ, ταῦτα ἀλλήλοισι χρησιμὰ εἶσι. ὁ γὰρ πῦρ φαῦλον, εἰ μὴ 25
 ἔχη ὑγρὸν, φθίρεσθαι· ὡς τὸ αὐτῶν πῦρ ἀσκαδία ζῶν ὡς φθί-
 ρεσθαι. ταῦτα δὲ ἐναντιώτατα ὅσως κεραιήσεν· αὐτῶν γὰρ
 πλείω ποιήσῃ, ὁ ὑγρὸν ὅτι κεραιήσεν, φθίρεσθαι ὁ πῦρ· εἰ δὲ
 σύμ-

σύμμετρον, στυγίως. δεῖ οὖν οὖν ὅτι ἐν τοῖς ἐναντιώτατοις φιλία
 ἐγγίνεται ἀφ' ὁ συμφέρον. ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ πᾶσαι αἱ φιλίαι, καὶ
 αἱ ἐν ἰσότητι, καὶ αἱ ἐν ἀισότητι, εἰς τὰς διηρημένους βέβη. ἔστι δὲ ἐν
 ἀπάσαις ταῖς φιλίαις ἀφ' ἑαυτοῦ γίνεσθαι ὡς ἀλλήλοισι, ὅταν
 5 μὴ ὁμοῖως φιλῶσιν, ἢ ὁμοῖως ποιῶσιν, ἢ ὑπηρετῶσιν, ἢ ὁ, πᾶσι τῶν τοῖς-
 των. ὅταν μὲν γὰρ ὁ μὲν ἐκτενῶς ποιῆ, ὁ δὲ ἐλλείπη, κατ' ἑαυτοῦ ἐλ-
 λείψιν ὁ ἐκκλημα καὶ ἡ μέμφει. ἔτι μὲν δὲ ὅτι μὲν τῶν τοῖς-
 τῶν ὁ αὐτῶν ἔστι τέλος τῆ φιλίας· οἷον εἰ ἀμφοτέρω κατ' ὁ συμφέρον δι-
 10 ἡ φιλία φιλῶσιν, ἢ κατ' ὁ ἡδονῆ, ἢ κατ' ἄρετῆ, ὁ δὲ ἄλλος ἢ ἐλλείψει
 ἢ ὁ τῶν τῶν ἑτέρω, εἰ μὴ πλείω ἀγαθὰ σύ μοι ποιῆσῃ, ἢ ἐγώ σοι. ἔτι
 ἀμφοτέρω ἐπὶ μὴ ἔδειναι σε μᾶλλον ὑπὸ ἐμοῦ φιλεῖσθαι. ἐν τῇ δὲ
 φιλίᾳ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ φιλῶσιν ἐσμέν, μᾶλλον αἱ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυ-
 15 τῶν γὰρ ἢ ἐλλείψει παρ' ἑαυτοῦ· οἷον, εἰ ὁ μὲν δὲ ἡδονῆ φίλος
 ἔστιν, ὁ δὲ ἀφ' ὁ συμφέρον, ἐν ταῦτα ἢ ἀμφοτέρω. ἔτι γὰρ
 ὁ τῶν συμφέροντι ὑπὸ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ (ὡς ἑαυτοῦ) τὴν ἡδονῆν ἀπτικατα-
 20 λάττεισθαι τὴν συμφέροντες, ἔτι ὁ τῆ ἡδονῆ ὑπὸ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς ἡ-
 δονῆς ἐν τῶν συμφέροντι γὰρ ἐν ἀπολαμβάνει δὲ μᾶλλον αἱ ἀφ' ἑαυ-
 τῶν ἐν ταῖς ἐαυτοῦ φιλίαις γίνονται. οἱ δὲ ἐν ἀισότητι φί-
 λῶσιν ὄντες, οἱ μὲν ὑπὸ τῶν πλείω, ἢ ἄλλω ἢ τῶν τοῖς-
 25 τῶν δεῖν αὐτοῖς φιλῶσιν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐνδεετέρων οἷον) δεῖν αὐτοῖς φιλῶ-
 σθαι. ἔστι δὲ βέλιον ὁ φιλῶσιν ἢ ὁ φιλῶσθαι. ὁ μὲν γὰρ φιλῶσιν
 ἐνέργειά τις ἡδονῆς, καὶ ἀγαθόν· ἀπὸ δὲ τῶν φιλῶσθαι ὡς δὲ μίαν
 φιλουμένην ἐνέργειαν γίνεσθαι. ἐπὶ δὲ βέλιον ὁ γνωρίζειν, ἢ ὁ γνω-
 εῖσθαι. ὁ μὲν γὰρ γνωρίζεσθαι καὶ ὁ φιλῶσθαι καὶ τοῖς ἀψύ-
 25 χοις ὑπάρχει· ὁ δὲ γνωρίζειν, καὶ φιλῶσιν, τοῖς ἐμψύχοις. ἐπὶ ὁ δὲ
 ποιητικὸν εἶναι, βέλιον ἢ ὁ μὴ. ὁ μὲν οὖν φιλῶν, ὁ ποιητικὸς ἢ φι-
 λῶσιν· ὁ δὲ φιλῶν ὁμοῖως, ἢ φιλῶσθαι. ἔτι. ἀλλ' οἱ ἀνθρώποι ἀφ' ἑαυ-
 τῶν μίαν φιλῶσθαι μᾶλλον βέλιον) ἢ φιλῶσιν, ἀφ' ὁ ἐν τῶν φι-

κιών ὁ φαῦλος ἔχει. ἔχει τε γὰρ αὐτὸς αὐτῶν μαχόμενος καὶ ἐναν-
 τιμαίος. ἔστι δὲ φιλία καὶ ἐπίσότητι· οἷον, ἢ μὲν τῶν ἐταίρων ἐν
 ισότητι, ἄριθμῶν καὶ διωάμεν ἀγαθοῦ. ἔστι ἕτερος γὰρ αὐτῶν ὅστιν
 ἄξιος πατέρου πλέον ἔχειν, ἔτε κατ' ἀριθμὸν ἀγαθῶν, ἔτε κατ'
 διωάμεν, ἔτε κατὰ μέγεθος, ἀλλὰ τὸ ἴσον. ἴσοι γὰρ πινες ἐθέλου-
 σιν εἶ) οἱ ἐταίροι. ἐν αἰσότητι δὲ ἢ πατέρος πρὸς υἱὸν, καὶ ἄρ-
 χιούου πρὸς ἄρχοντα, καὶ κρείττονος καὶ χείρονος, καὶ γυναικὸς
 καὶ ἀνδρός, καὶ ἀπλῶς ἐν οἷς ὅστιν ὅτι τῷ χείρονος καὶ κρείττονος τάξι
 ἔχων ἐν τῇ φιλίᾳ. αὕτη γὰρ ὅστιν ἢ ἐν αἰσότητι φιλία κατ' ἀρχήν.
 ὁ δὲ ποτε γὰρ ἐπὶ ἀγαθοῦ δόσφι, ὁ δὲ εἰς ἴσον αὐτῶν βελτίονι καὶ
 τῶν χείρονι, ἀλλὰ μείζον τῶν κατ' ὑπεροχὴν ὅτι αἰεὶ τῷ το δὲ ἴ-
 σον ὅστι τῶν λόγων. ἴσον γὰρ πῶς ὅστιν ὁ ἔλαττον ἔχων ἀγαθὸν χεί-
 ρων ὦν, τῶν μείζον ἔχοντι, κρείττονι ὄντι.

13 τῶν δὲ φιλῶν ἀπασῶν τῶν εἰρημῶν τέτων, μάλιστα πῶς
 εἰλήμει) τὸ φιλῶν ἐν τῇ συγγενικῇ, καὶ ταῦτα ἐν τῇ πατρὶ πρὸς
 υἱόν. καὶ ἀφ' ἑκάστης ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν μᾶλλον φιλεῖ, ἢ ὁ υἱὸς τὸν
 πατέρα; πόττερον ἔν, ὡς ἐνίοι λέγοντες ὀρθῶς πρὸς γὰρ τὸς πολ-
 λούς, ὅτι ὁ μὲν πατὴρ ἀεργάτη καὶ πῶς τὸν υἱόν, ὁ δὲ υἱὸς χάριν ὀφεί-
 λει τῷ ἀεργασίας; αὕτη μὲν οὖν ἢ αἰτία ἐν τῇ κατὰ τὸ συμφέρον
 φιλία δόξεν αὐτῶν εἶ). ὡς πρὸς δὲ καὶ κατ' ἀφ' ἑκάστης ὀρθῶς ἔχον, 20
 ἔτι πῶς ἔχει καὶ ἐν ταῦτα. λέγω δὲ οἷον ὅστιν. ἔστι μὲν οὖν τὸ αὐ-
 τὸ τέλος τε καὶ ἐνέργεια, καὶ ὁ δὲ ἄλλο τι ὡς τὸ τέλος ἐνέργειαν τέ-
 λος· οἷον τῶν αὐλητῆ ἢ αὐτῆ ἐνέργεια καὶ τέλος· τὸ γὰρ αὐλῆν καὶ
 τέλος αὐτῶν ὅστι καὶ ἐνέργεια· ἀλλ' ἔτι οἰκοδομικῆ· καὶ γὰρ ἕτε-
 ρον τέλος πρὸς τὸ τέλος ἐνέργειαν. ἔστι οὖν ἢ φιλία ἐνέργεια πῶς ἔστι 25
 δὲ ὅστιν ἄλλο τέλος ὡς τὸ τέλος τῆ ἐνέργειαν τῷ φιλῶν, ἀλλὰ τῷ αὐτῶν.
 ὁ μὲν οὖν πατὴρ ἀεργαί πῶς αἰεὶ μᾶλλον ὡς τὸ αὐτῶν ἢ εἶ)
 ποίημα τὸν υἱόν. τῷ το δὲ ὀρθῶς καὶ ὅτι τῶν ἀγαθῶν ὄν. πᾶντες γὰρ

πρὸς

πρὸς ὁ αὐτῶν ποιήσωσι, πρὸς τῷ πῶς καὶ ὄνοοί εἰσιν. ὁ οὖν
 πατὴρ ὄνοοί πῶς πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῶν ὄντα ποίημα, τῇ μνήμῃ καὶ
 τῇ ἐλπίδι ἀγαθῶν· ἔστι μᾶλλον φιλεῖ ὁ πατὴρ τὸν υἱόν, ἢ ὁ υἱὸς τὸν
 πατέρα. Δὲ δὲ καὶ ὑπερ τῶν ἀγαθῶν φιλῶν τῷ λεγομένων καὶ
 5 δοκῶσιν ὅτι σκεψασθαι εἰ εἰσὶ φιλία· οἷον ἢ ὄνοοια φιλία δοκῶ.
 ἀπλῶς μὲν οὖν ὅτι αὐτῶν δόξεν εἶ) ἢ ὄνοοια φιλία. πολλοῖς γὰρ
 πολλάκις, ἢ ἀπὸ τῶν ἰδεῖν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀκουσῶν πῶς πῶς ἀγαθόν,
 ὄνοοι γινόμεθα. ἀρ' οὖν ἢ καὶ φίλοι, ἢ ἔ; ἔ γὰρ εἰ τις ἐπὶ Δαρείω
 ὄνοοις ἐν Πέρσας ὄντι, ὡς πρὸς ἴσως ἐπὶ, ὄνοοι καὶ φιλία ἐπὶ αὐτῶν
 10 πρὸς Δαρῶν. ἀλλ' ἀρχὴ μὲν αὐτῶν ποτε φιλίας ἢ ὄνοοια δόξεν
 εἶ). γὰρ οἷοι δὲ αὐτῶν ὄνοοια φιλία, εἰ πρὸς ἄλλοι βέλησιν τῶν πα-
 ρατῶν διωάμεν ὡν πρὸς τῶν, πρὸς τῶν ἐκείνῃς ἐνεκεν ὡς ὅστιν ὄνοοι.
 ἔστι δὲ ἢ ὄνοοια τῶν ἢ τοῖς, καὶ πρὸς τὸ ἢ τοῖς. ὁ δὲ εἰς γὰρ λέγει) ὄ-
 νοοι οἷνα, ἢ ἀγαθῶν πῶς τῶν ἀφ' ἑκάστης ἀγαθῶν ἢ ἢ δέων· ἀλλ' αὐτῶν ἢ τὸ ἢ-
 15 τοῖς ἀποδοῦναι, πρὸς τῶν ἢ ὄνοοια. ὅτι ἔστι τῶν χρεῖς τῶν φιλίας ἢ
 ὄνοοια, ἀλλ' ἐν τῶν αὐτῶν· ἔστι δὲ δοκεῖ φιλία εἶ). Ἡ δὲ ὁμόνοια ὅστι
 μὲν σὺν ἐκείνῃ τῇ φιλίᾳ, ἐάν τῶν ὁμόνοιαν ἀφ' ἑκάστης τῶν κυρίως λεγο-
 μένων. εἰ γὰρ τις Ἐμπροκλεῖ ὁμοίως ἑσπασμῶν, καὶ δοκεῖ
 αὐτῶν τὰ σοιχεῖα εἶ) ἀκακίαν, ἀφ' ἑκάστης γὰρ ὅτι Ἐμπροκλεῖ ὁμοίως,
 20 ἢ ἔ; ἐπεὶ πρὸς εἰ πῶς τοῖς. πρὸς τῶν μὲν γὰρ ὅτι ἔστι ἢ ὁμόνοια
 ἐν τοῖς νοητοῖς, ἀλλ' ἐν τοῖς πρῶν καὶ ἐν τῶν τοῖς ὅτι ἐνοῦ-
 σι ταῦτα, ἀλλ' εἰ ἄμα τῶν τῶν ὄνοοι, πρὸς αἰρεσιν ἔχοισι πρὸς
 ἀνοῦσιν ὅτι ταῦτα. εἰ γὰρ ἐνοῦσιν ἀμφοτέρωθεν ἄρχον, ἀλλ' ὁ μὲν
 αὐτὸν, ὁ δὲ αὐτὸν, ἀφ' ἑκάστης ἢ ὁμοῦσιν, ἢ ἔ; ἀλλ' εἰ καὶ γὰρ ἐμμε-
 25 τὸν βέλομα ἄρχον, καὶ κείνος ἐμμε, ἔτι πῶς ἢ ὁμοῦσιν. ἔστι δὲ ὁ-
 μοῦσιν ἐν τοῖς πρῶν καὶ μὲν βελήσως ταῦτα. πρὸς ἄρχοντος
 ἀφ' ἑκάστης ἐν τοῖς πρῶν καὶ τῶν αὐτῶν ὅτι ὁμόνοια ἢ κυ-
 ρίως λεγομένη.

Kk

ἡδισον· (ὅ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι ἡδύ) ἀλλ' αὖτις μὲν οὖν αὐτὸς ἐξ αὐτῶν
 ἐδωκάμεθα θεάσασθαι, ὅτι δὲ αὖτις αὐτὸς ἐδωκάμεθα, δὴ ἴσθαι
 ἐξ ὧν ἀγγίξω ἔπι μὲν αὖτις δὲ μαθητῶν μὲν ταῦτα ποιουῶντες.
 22 τὸ γὰρ ἡδύ δὲ ἄνοιαν, ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ, πολλοῖς δὲ ἡμῶν ταῦτα ἔπι-
 23 σιωπῆ παρὰ τὸ κρίνειν ὀρθῶς, ὡς ἄρ' οὐδ' ὅταν θελω μὲν αὖτις αὐτῶν
 ὅ παρὰ τὸν ἰδεῖν, εἰς τὸ κἀποπτεῖν ἐμβλέψαι εἰς ἴδιον, ὁμοίως
 καὶ ὅταν αὖτις αὐτὸς βεληθῶ μὲν γινώσκαι, εἰς τὸν φίλον ἰδόντες, γινώ-
 σκασαί μὲν αὖ. ἐστὶ γὰρ (ὡς φαίμεν) ὁ φίλος ἕτερος ἐγώ. εἰ οὐκ ἡδύ
 μὲν αὖ τὸ αὐτὸν εἰδέναι, τὸ δὲ ὅτι ὅτι ἐστὶν εἰδέναι αὐτὸν ἀπὸ φίλου,
 δεῖται αὖ ὁ αὐτάρκης φιλίας παρὰ τὸ αὐτὸς αὐτὸν γινώσκειν. ἐπὶ γὰρ 10
 καὶ εἰ ἄρ' ἔστι καλὸν (ὡς ἄρ' ἔστι) τὸ εὖ ποιῆν, ἔχοντα τὰ κατὰ τῆς
 ψυχῆς ἀγαθὰ, τίνα δὲ ποιήσῃ; μὲν τίνος δὲ συμβιώσῃ; ἔ γὰρ
 μόνος γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ. τὸ γὰρ συμβίβειν ἡδύ καὶ ἀγαθόν. εἰ τοίνυν ταῦτα
 καλὰ καὶ ἡδέα καὶ ἀγαθὰ, ταῦτα δὲ μὴ ἐνδέχεται εἶναι ἀπὸ φι-
 λίας, παρὰ δεῖται αὖ καὶ ὁ αὐτάρκης φιλίας. 15

15 Πότερον δὲ πολλοῖς κτητέον φίλοις, ἢ ὀλίγοις; ἔτε δὲ πολ-
 λοις, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, ἔτ' ὀλίγοις δεῖ αἰεὶ. πολλῶν μὲν γὰρ ὄντων,
 ἔργον ἐφ' ἕκαστον μερίσσει τὸ φιλεῖν. ἐφ' ἀπλότων γὰρ καὶ τῶν ἀγγίξω
 δεῖ αἰεὶ αὖτις ἡμῶν ἢ φύσις ἀσθενῆς ἔσται, παρὰ τὸ ἔπι πολὺ ἀφι-
 κνῆσθαι. ἔτε γὰρ τῆ ὀλίγη ἔπι πολὺ ὀρώμεν, ἀλλ' εἰ ἀνὰ πλέον ἔπι- 20
 σιωπῆς ἔπι συμμέβει, ἐλλείπει δὲ τὸ ἀσθενῆσαν τὸ φύσεως ἔτ' ἐπ' ἀ-
 κοῆς, ἔτ' ἔπι τῶν ἀγγίξω ὁμοίως ἔπι πτότων. ἐλλείπει ἔπι τὰ φιλεῖν
 δι' ἀδυναμίαν, καὶ ἐκλήματ' αὖτις ἔχει δικήσας, καὶ ὅτι αὖ εἴη φί-
 λος, μὴ φίλων γὰρ, ἀλλ' ἢ τὰ γὰρ λόγῳ ἢ δὲ φιλία ἔτ' ἔπι βέλε-
 ται. ἐπὶ αὖ ὡς πολλοί, ὅτι ἐστὶ παύσατο λυπούμενον. πολλῶν γὰρ 25
 ὄντων, εἰς αἰεὶ παρὰ ἕνα γὰρ τίνα συμβαίνειν πὶ αὐτὴν ἔπι γινο-
 μητῶν ἀγαθῶν λυπεῖσθαι. ἔτ' αὖ πάλιν ὀλίγοις, ἕνα ἢ δύο, ἀλ-
 λα συμμέβει τὰ κατὰ τῆ αὐτῆ ὀρμῆ παρὰ τὸ φιλεῖν.

Μετὰ

Μετὰ δὲ ταῦτα εἴη σκεπτόμενον πῶς δεῖ φίλω χρῆσθαι. ἐστὶ δὲ ἔκ 15
 ἐν ἀπάσῃ φιλίᾳ ἢ σκέψις, ἀλλ' ἐν ἡ μάλιστα ἐκκαλοῦσιν ἀλλή-
 λοις οἱ φίλοι. ὅτι ἐκκαλοῦσι δὲ ἐν ταῖς ἀγγίξω ὁμοίως· οἷον ἐν τῇ
 πατρὸς παρὰ τὸν ὅτι ἐστὶν ἐκκλήματ' οὐκ ἔστι, ἀλλ' ἐστὶν ἐν αἰσῶν
 5 ὡς ἄρ' ἐγὼ σοί, ἔγω καὶ σὺ ἐμοί. εἰ δὲ μὴ, ἐν ταῦτα τὸ σφοδρὸν ἐκ-
 κλήματ'. ἐν δὲ αἰσῶν φίλοις ὅτι ἐστὶ τὸ ἴσον. ἐστὶ δὲ ἢ παρὰ τὸ παρὰ
 ἡμῶν φιλία ἐν αἰσῶν ὁμοίως ἢ γινώσκον παρὰ ἀνδρα, ἢ οἰκέτου δι
 παρὰ δεσποτύω, καὶ ὅπως δὲ χείρονος καὶ βελτίονος. ἔχ' ἔξοισι
 γὰρ τὰ ταῦτα ἐκκλήματ'. ἀλλ' ἐν τοῖς ἴσοις φίλοις καὶ ἐν τῇ αὖ-
 10 τῇ φιλίᾳ τὸ οὐκ ἔστιν ἐκκλήματ'. ὡς σκεπτόμενον δὲ εἴη τὸ, πῶς δεῖ χρῆ-
 σθαι φίλω ἐν τῇ ἐν ἴσοις φίλοις φιλίᾳ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ

Εὐδημίω τ' Α.

15 MEN ἐν Δήλῳ κατὰ τὰ θεῶν αὐτῶν αὖτις αὖτις
 γινώσκον ἔπι φησὶ ἀνδρῶν, σιωπῆς ἔπι ἔπι
 τὸ παρὰ τὸν Λητώα, διελθὼν οὐχ ἔπι
 παρὰ τὸν πτότων τὰ αὐτῶν, τὸ, τε ἀγαθὸν καὶ
 τὸ καλὸν, καὶ τὸ ἡδύ, ποιήσας, Κάλλιον τὸ δι- 20
 κατὰ τὸν, λαῶν δὲ ἡμῶν. Πάντων δὲ ἢ
 20 δισον, ἔπι ἐρεῖ, τὸ τυχεῖν. ἡμεῖς δὲ αὐτῶν μὴ συγχωρῶμεν. ἢ γὰρ
 διδαγμονία κατὰ τὸν καὶ αἰεὶ ἀπλότων ἔσται, ἢ δισον ἔστι. πολ-

Kk 3

λων δὲ ὄντων θεωρημῶν ἢ ἀπὸ ἐκάστου θεωρήματος, καὶ ἀπὸ ἐκά-
στη φύσιν ἀπορίαν ἔχει, καὶ δεῖται σκέψεως, τὰ μὲν αὐτῶν σιωπεί-
ναι πρὸς τὸ γινῶναι μόνον, τὰ δὲ καὶ πρὸς τὰς κτήσεις, καὶ πρὸς τὰς
θεωρήσεις τῶν θεωρημάτων. ὅσα μὲν ἐν ἔχθ φιλosoφίαν μόνον θεω-
ρητικῶν, λεκτέον καὶ τὸν ἔπιθεμῶντα καθεῖν· ὅτι καὶ οἰκεῖον αὐτῶν τῆς
μεθόδου. θεωρῶν δὲ σκεπτικῶν ἐν τίνι τὸ δὲ ζῆλον, καὶ πῶς κτητῶν, πό-
τερον φύσιν γίνοντι) πόλυτες δὲ δαίμονες οἱ τυγχάνοντες αὐτῆς τῆς
προσηρησίας, ὡς καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ καὶ τὴν χειρῶν ἀγα-
φέρωντες· ἢ ἀγαθὰ μαθήσεως, ὡς ἕστις ἐπισημῆς ἑνὸς τῆς δὲ δαμ-
μονίας· ἢ ἀγαθὸν ἀσκήσεως. πολλὰ γὰρ ἔτε καὶ φύσιν, ἔτε μα- 10
θητοῖσι, ἀλλ' ἐπιθεῖσιν ἑκάστῃ τοῖς ἀνθρώποις· φαύλα μὲν τοῖς
φαύλοις ἐπιθεῖσιν, χρηστὰ δὲ τοῖς χρηστοῖς. ἢ τῶν μὲν καὶ ὁσέ-
να τῶν ἔργων, δυοῖν δὲ γάτερον, ἢ τοῖς κατὰ τὸ οἰκονομικῶν καὶ
θεοληπτικῶν τῶν ἀνθρώπων, ἐπιτηνοῖα δαμμονίᾳ ἑνὸς ὡς καὶ σθε-
σιάζοντες ἢ ἀγαθὸν τύχην. πολλοὶ γὰρ αὐτὸ φασι ἐπὶ τὴν δὲ δαμ- 15
μονίαν καὶ τὴν τύχην. ὅτι μὲν οὖν ἢ παροῖα εἶχε τῶν ἀπορῶ-
των, ἢ ἑνὸς, ἢ τίνος, ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις, ὅσα ἀδύνατον ἀπασα
γὰρ αἰγυρέσθαι χεδὸν πῶσι οἰσιν εἰς αὐτῶν τῶν ἀρχῶν, καὶ γὰρ ἀπὸ
τῆς ἀξιοῖας ἀπᾶσας πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς ἐπισημῆς αἰσῶν σιωπαζά-
γη θεωρήσει· τὸ δὲ δὲ δαμμονίαν, καὶ τὸ ζῆλον μακαρίως καὶ καλῶς, 20
εἴη αὐτῶν ἐν τρεῖσι μάλιστα, τοῖς ἐπὶ δόξῃσιν ἀρετωτάτοις. οἱ μὲν γὰρ
τῆς φρονίμου μέγιστον ἐπὶ φασι ἀγαθόν, οἱ δὲ τὴν ἀρετήν, οἱ δὲ τὴν
ἡδονὴν. καὶ πρὸς τὴν δὲ δαμμονίαν ἐνίοι πρὸς τῶν μεγάλων αὐτῶν
ἀγαμφροσῆταισι, συμβαδῆσθαι φάσκοντες γάτερον γάτερον
μᾶλλον εἰς αὐτῶν· οἱ μὲν ὡς ἔσαν μείζον ἀγαθὸν τῆς φρονίμου τῆς 25
ἀρετῆς, οἱ δὲ αὐτῆς τὴν ἀρετήν, οἱ δὲ ἀμφοτέρων τῶν τῶν τὴν
ἡδονῶν καὶ τοῖς μὲν ἐν πᾶσι δόκει τῶν τῶν, τοῖς δὲ ἐν δυοῖν, τοῖς
δὲ ἐν ἐνί πινι τῶν τῶν ἐπὶ τὸ ζῆλον δὲ δαμμονίας.

Περὶ

Περὶ δὲ τῶν ἐπισημῶν, ἀπορῶν τὸν διωάμηνον ζῆλον β-
καὶ τῶν ἀπὸ θεωρήσεων ἔσθαι ἑνὰ σκοπὸν ἔχει καλῶς ζῆλον, ἢ τοῖς ἡ-
μιῶν, ἢ δόξῃ, ἢ πλῆστον, ἢ αἰσθητικῶν πρὸς τὸν ἀποβλέπων, ποιή-
σε) πάσας τὰς θεωρήσεις ὡς τὸ γὰρ μὴ σιωπηλῶν τὸν βίον πρὸς, 5
ἢ τέλος, ἀφροσύνης πολλῆς σημείον ἔστι. μάλιστα δὲ δεῖ θεωρῶ-
τον ἐν αὐτῷ ἀφροσύνας, μὴτε θεωρητικῶν, μὴτε ῥαθύμους, ἐν
τίνι τῶν ἡμετέρων τὸ ζῆλον δὲ, καὶ τίνων ἀλλὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ ἐνδε-
χε) τῶν ὑπάρχον. ἔχθ τῶν τῶν, ὡν τε ἀλλ' ἔχθ οἷον τε ὑγίανην, καὶ
τὸ ὑγίανην. ὁμοίως δὲ ἔχθ τῶν καὶ ἐφ' ἐτέρων πολλῶν. ὡς τε ὁσέ-
10 τὸ ζῆλον καλῶς, καὶ ὡν ἀλλ' ἔχθ τὸν ζῆλον καλῶς, ἔστι τῶν τοῖς τῶν
τὰ μὲν ὅσα ἴδια τῶν ὑγείας ὁσέ- τῶν ζῆως, ἀλλὰ κοινὰ πόλυτων, ὡς
εἰπεῖν, καὶ τῶν ἔξω καὶ τῶν θεωρήσεων· οἷον ἀλλ' τῶν ἀναπνῆν ἢ ἐ-
ρηρηρέναι, ἢ κινήσεως μετέχον, ἔχθ ἐν ὑπάρχειν ἡμῶν, ἔτε ἀγα-
θόν, οὔτε κακόν. τὰ δὲ ἴδια μᾶλλον πρὸς ἐκάστου φύσιν, ἀ δεῖ μὴ
15 λαθάνον. ἔχθ ὁμοίως οἰκεῖον πρὸς ἀξίαν τοῖς εἰρημύοις κρεω-
φαγία, καὶ τῶν πρὸς πᾶσι οἱ μὲν δεῖπνον. ἔστι γὰρ αὐτῶν αἴτια
τῆς ἀμφροσῆτησεως πρὸς τῶν δαμμονίαν τί ἔστι, καὶ τῶν ἀγαθῶν πῶ-
των. ὡν ἀλλ' γὰρ ἔχθ οἷον τε δαμμονίαν, ἐνίοι μέρη τῶν δαμμονίας
ἐπὶ νομίζουσι.
20 Πάσας μὲν οὖν τὰς δόξας ἐπισημῶν ὅσας ἔχουσι ἑνὸς πρὸς
αὐτῆς, πρὸς ἑρῶν. πολλὰ γὰρ φαίνε) καὶ τοῖς αἰσθητικῶν, καὶ τοῖς κεί-
μονοῖς καὶ πρὸς ἀφροσύνας, πρὸς ὡν αὐτῶν ἔχθ οἷον ἔχθ ἀπορῶ-
σθε. δέοντα γὰρ ἔχθ ἄλογον, ἀλλ' οἱ μὲν ἡλικίας ἐν ἢ μεταβῶν οἰσιν,
οἱ δὲ ἐκλάσεως ἰατρικῆς ἢ πολιτικῆς. κόλασις γὰρ ἢ φαρμακία 25
25 τῶν πλῆστον ὅσα ἐλάττων ἔστιν. ὁμοίως δὲ αὐτῶν ὁσέ- τῶν τῶν
πολλῶν. * εἰ μὴ γὰρ λέγουσι χεδὸν πρὸς ἀπορῶν καὶ μάλιστα πῶ- *
εἰ ἐπισημῶν μόνων. * ἀπορῶν γὰρ πρὸς ἀφροσύνας ἄλογον πῶν λόγου 30
μὴ δὲν δεομύοις, ἀλλὰ πάσης. ἐπεὶ δ' εἰσὶν ἀπορίαι πρὸς ἐκάστην 35
θεωρημα-

θεωρημα-

παραματείαν οικεία, δῆλον ὅτι καὶ περὶ βίης τῆς κρατίστου, καὶ
 ζωῆς τῆς αἰείας εἰσί. ταύτας οὖν καλῶς ἔχει τὰς δόξας ἕξετάζειν.
 οἱ γὰρ τῶν ἀμφισβητηθέντων ἑλεγχοί, τῶν ἐναντιομεθ' ἑαυτοῖς λό-
 γων ἀποδείξεις εἰσίν. ἐπὶ δὲ παρ' ἑργου ὁ τοιαῦτα μὴ λαυθάνειν,
 μάλιστα παρὸς ἀδεῖ σιωπείνῃν πᾶσαν σκέψιν, ὅκ τίνων ἐνδέχεται
 μεταστῆναι τῶν καὶ καλῶς ζῶν (εἰ μακρείως ἐπιφθονώτερον
 εἰπεῖν) καὶ παρὸς τὴν ἐλπίδα τῆς περὶ ἕκαστα ἡμομεθ' ἑαυτοῦ
 ἐπιφθονίας. εἰ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀγαθῶν τύχῃ γνομεθ' ἑαυτοῖς, ἢ τοῖς ἀγα-
 θύοις ὁ καλῶς ζῶν ἔστιν, ἀνελπίστον αὐτῷ εἶναι πολλοῖς. ἔργον δὲ ἐ-
 πιφθονίας ἢ κτησίας ὁδὸς ἐπὶ αὐτοῖς, ὁδὸς δὲ τῆς παραματείας.
 εἰ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ποῖον τινα εἶναι, καὶ τὰς κατ' αὐτὸν παρὰ τῆς
 νόστον αὐτῷ εἶναι ὁ ἀγαθὸν καὶ ἡρότερον κρινόμενον, ἐν τῷ πλείοσιν
 ἐνδέχεται μεταστῆναι. ἡρότερον δὲ, ὅτ' κείσθαι τὴν ὕδαμονίαν
 τοῖς αὐτοῖς παρὰ τὸν ἀγαθὸν ποῖον τινας καὶ τὰς παρὰ τῆς

82 δ Ἔσται δὲ φανερὰ τὰ πλείστα τῶν ἀμφισβητηθέντων, καὶ ἀγα- 15
 πορευμένων, ἀνκαλῶς ὀρεσθῆναι, τίς γὰρ νομίζῃν εἶναι τὴν ὕδαμον-
 νίαν, πότερον ἐν τῷ ποῖον τινα μόνον εἶναι τῆς ψυχῆς, κατὰ τὸν πι-
 νὸς ἀνήσθησαν τῶν σοφῶν καὶ παρὰ τὸν ἑαυτοῦ ἢ δὲ μὲν καὶ ποῖον ἵνα ὑ-
 πάρχῃν αὐτὸν, μᾶλλον δὲ δεῖ τὰς παρὰ τῆς εἶναι ποῖον τινας. διη-
 ρημένων δὲ τῶν βίων, καὶ τῶν ἀμφισβητηθέντων τῶν τοιαύτης ὕδα- 20
 μερίας, ἀλλ' ὡς τῶν ἀγαθῶν χάριν σπουδαζομένων, οἷον τῶν
 περὶ τὰς τέχνας τὰς φορικῆς, καὶ τῶν περὶ τὴν χρηματισμὸν, καὶ τὰς βα-
 ναύσεις (λέγω δὲ φορικῆς μὲν, τὰς παρὸς δόξαν παραματείας ὀρε-
 σθῆναι μόνον· βαναύσεις δὲ, τὰς ἐδραίας καὶ μισηθῆναι καὶ χρημα-
 τιστικῆς δὲ, τὰς παρὸς ἀρετῆς καὶ παρὰ τῆς καπιλικῆς) τῶν αὖτ' εἰς 25
 ἀγαθῶν ὕδαμονικῶν παρομένων τελῶν ὄντων, τῶν καὶ παρ-
 τερον ῥηθέντων ἀγαθῶν ὡς μεγίστων, ἀρετῆς καὶ φρονήσεως καὶ ἡ-
 δονῆς, ἢ ὅσων μὲν καὶ βίης οἴεται, ἔστι οἱ ἐπὶ ἕξοσιᾶς τυγχάνοντες
 παρα-

παραμεθ' ἑαυτοῦ ζῶν ἀπολυτες, πολιτικῶν, φιλόσοφοι, ἀπολαυσι-
 κῶν. τῶν γὰρ ὁ μὲν φιλόσοφος, βέλτερον περὶ φρονήσιν εἶναι καὶ τὴν
 θεολογίαν τῆς περὶ τῆς ἀλήθειας· ὁ δὲ πολιτικῶν, περὶ τῆς παρὰ τῆς
 καλῆς (αὐτὰ δὲ εἰσὶν αἱ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς) ὁ δὲ ἀπολαυστικῶν, περὶ
 τῆς ἡδονῆς τῆς σωματικῆς· ἀλλ' ὅτ' ἕτερον τῆς ὕδαμονίας παρα-
 ματείας, κατὰ τὸν ἑλεγχὸν καὶ παρὰ τὸν ἑαυτοῦ. ἀναξαρτῆρας μὲν ὁ Κλα- 30
 ζομεθ' ἑαυτοῦ ἐρωτηθεὶς τίς ὁ ὕδαμονίας εἶναι, εἶπεν, ὄν σὺ νομί-
 ζεις· ἀλλ' ἀποπος αὐτῶν τίς σοι φανείη. τῶν δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι ἕξ- 35
 πον ἐκεῖνος, ὅσων ὄν ἐρωτῶμεν ἀδυνάτων ἕξοσιμῶν, μὴ
 10 μέγαν ὄντα καὶ καλὸν ἢ πλείστον, ταύτης τυγχάνειν τῆς παραμα-
 τείας. αὐτὸς δὲ ἴσως ἔπειθ' ὅτι ζῶντα ἀλύπτως καὶ κατὰ τὸν παρὸς
 δίκαιον, ἢ τίνος θεολογίας κρινουμένων θείας, τῶν ὡς ἀνθρώπων εἰ-
 πεῖν μακρείον εἶναι.

Περὶ πολλῶν μὲν οὖν καὶ ἑτέρων, ἔστι ῥαδιον ὅτ' κρινῆναι καλῶς, ε
 15 μάλιστα δὲ περὶ ἕξοσιμῶν εἶναι δοκεῖ, καὶ πλείους ἀνθρώπων ὅτ' ἡρώ-
 ναί τι τῶν ἐν τῷ ζῶν αἵρετον, καὶ ὁ λαβῶν αὐτῶν, ἔχει πλῆρη τὴν
 ἐπιθυμίαν. πολλὰ γὰρ ἔστι τοιαῦτα τῶν ἀποβαμένων, παρὰ τὸν
 ζῶν, οἷον νόστιμα, περὶ ἡδονῆς, καὶ ἡμῶν. ὡς τε δῆλον ὅτι καὶ
 20 δὲ ἀρετῆς αἵρετον αὐτῶν, εἰ τις αἵρεσιν ἐδίδου, εἶχε γὰρ ταῦτα ὅτ' μὴ γε-
 νέσθαι. παρὸς δὲ τῶν οἰσῶν, ὄν ἐπὶ ζῶσιν ἐπὶ τῶν ὄντων· καὶ γὰρ
 ὅτι τῶν ἀνακαμψῶν πάλιν ὁδὸς αὐτῶν ἕξοσιμῶν ὅτ' φρονῶν.
 ἐπὶ δὲ πολλὰ τῶν τε μηδεμίαν ἔχοντων μὲν ἡδονῆς ἢ λύπης, καὶ
 τῶν ἔχοντων μὲν ἡδονῆς, μὴ καλῶν δὲ, τοιαῦτα ἔστιν ὡς τε ὅτ' μὴ εἶναι
 κρηττόν εἶναι τῶν ὄντων. ὅσων δὲ εἰ τις ἀπολυτα σιωπαζομένη, ὅσα παρὰ τ
 25 ἴσται μὲν καὶ παροῖσιν ἀπολυτες, ἐκάντες μὲν τῶν μὴ τῶν αὐτῶν, εἶχε
 ὅτ' μὴδ' αὐτῶν χάριν, καὶ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ πλείους ἀπεραντόν τι,
 μᾶλλον ἔνεκεν αὐτῶν τῶν ἑλπίσιν ζῶν ἢ μὴ ζῶν. ἀλλὰ μὲν ὁδὸς
 εἶχε τὴν ἕξοσιμῶν μόνον ἡδονῆς, ἢ τῶν ἀφροδισίων, ἀφαιρεθῶν

τῶν δῆλων ἡδονῶν, αἳ δὲ γινώσκῃν, ἢ βλέπεῖν, ἢ τῶν δῆλων πῶς αἰσθη-
 σεων ποιεῖται τοῖς αἰθρώποισι, ἐστὶ αὖ εἰς παρὰ τὴν φύσιν τῶν ζῴων,
 μὴ παρὰ τὴν φύσιν ἀνδράποδον. δῆλον γὰρ ὅτι παρὰ τὴν φύσιν ποιεῖ-
 μὲν τὴν αἴρεσιν, ἔθεν αὖ διενέγκοιεν ἡμέραν ἡμεῖον ἢ αἰθρο-
 πον. ὁ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ βῆς, ὃν ὡς ἄπειν ἡμῶσιν, ἐν πλείοσι τῶν
 ποικίλων ἐξοισιάζει πολλῶν μοναρχῶν. ὁμοίως δὲ ὁσθὲν ἀφ' ἑαυτοῦ
 τῶν καθόλου ἡδονῶν. τί γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ καθόλου ἀνέγειρον ὑ-
 πνον ἀπὸ τῆς παρὰ τῆς ἡμέρας μέγιστης τῆς τελευταίας ἐπὶ τὴν
 χιλίῳ ἢ ποσωνοῦ, ἢ ζῴων οἷα φυτῶν, τὰ γὰρ φυτὰ τριτάτης πινός
 εἴοικε μετέχειν ζωῆς, ὡς ἄρ' καὶ τὰ παλαιά. καὶ γὰρ ταῦτα καὶ
 τὴν παρὰ τὴν φύσιν ἐν τῇ μητρὶ ἡμέσιν πεφυκῶτα μὲν ἀνατελεῖ, κα-
 θόλου δὲ ὅτι παρὰ τὴν φύσιν γέρον. ὥστε φανερόν ἐστι τῶν ποικίλων ὅτι
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποκρίματα, τί δὲ αὖ, καὶ τί δὲ ἀγαθὸν ἐστὶ ἐν τῶν ζῴων.
 20 ὅτι μὲν οὖν ἀναξαρτῶν φασὶν ἀποκρίματα παρὰ τὴν φύσιν
 25 ἐργῶτα ἵασι καὶ διερωτῶντα, ἵνα ἕνεκεν αὖ τις ἐλατῶσιν ἡμέ-
 30 ρα μᾶλλον ἢ μὴ ἡμέσιν; τῶν (φαίαι) θεωρήσασιν ὅτι ἐρανον, καὶ
 35 τὴν παρὰ τὴν φύσιν ὅλον κόσμον τάξιν. ὁσθὲν μὲν οὖν ἐπισημῆς ἵνα ἕνε-
 κεν, τὴν αἴρεσιν ἔπειτα πῆσαι εἰς τὴν ζῴων. οἱ δὲ Σαρδανάπαλον μα-
 κείζοντες, ἢ Σμινδυείδην ὅτι Σουβαρίτιον, ἢ τῶν δῆλων πῶς
 τῶν ζῴων ὅτι ἀπολαυστικὸν βίον, ἔπειτα δὲ πάντες ἐν τῶν χάριτι
 φαίνονται τάξιν τὴν ὕδαμονίαν. ἔπειτα δὲ ἵνα ἕνεκεν αὖ φε-
 ροῖσι ὁσθὲν ἵασι, ἔπειτα τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἐλατῶσιν, ἢ τῶν
 παρὰ τὴν φύσιν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. ἀρετῶτα γὰρ ἕνεκεν ἕνοι δόξης χά-
 ριν αὖτα, ἀλλὰ καὶ μὴ μέλλοντες ὕδαμονίαν. ἀλλ' οἱ πολλοὶ
 τῶν πολιτικῶν, ὅτι ἀληθῶς τυχεροὶ τῶν παρὰ τὴν φύσιν ἀρετῆς, ἔπειτα
 εἰσι πολιτικῶν καὶ τὴν ἀλήθειαν. ὁ μὲν γὰρ πολιτικῶν, τῶν κα-
 λῶν ἐστὶ παρὰ τὴν φύσιν ἀρετῶν, αὖτα χάριτι. οἱ δὲ πολλοὶ, χρη-
 μάτων καὶ πλεονεξίας ἕνεκεν ἀποκρίματα τῶν ζῴων ἔπειτα. ἐν μὲν
 οὖν

οὖν τῶν εἰρημῶν φανερόν, ὅτι πάντες ἐπὶ τῶν βίβας φέροισι τῶν
 δαμονίαν, πολιτικῶν, φιλοσοφῶν, ἀπολαυστικῶν. τῶν δὲ ἢ μὲν
 παρὰ τὴν φύσιν καὶ τῶν ἀπολαυστικῶν ἡδονῶν, καὶ τῶν καὶ ποικίλων γί-
 νεται, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἵνα, ὅτι ἀληθῶς. ὥστε ἔπειτα εἰσι δὲ ζῴων αὖ-
 5 τῶν, ἀλλ' εἰ στωκίνοισι τι παρὰ τὴν φύσιν δαμονίαν, ἢ μὴ, καὶ πῶς στω-
 κίνοισι καὶ πότερον εἰ δὲ παρὰ τὴν φύσιν τῶν ζῴων καλῶς ἡδονῶν,
 τῶν δὲ παρὰ τὴν φύσιν τῶν ζῴων μὲν ἄλλον ἵνα ἔπειτα ἀναξαρ-
 τῶν. ἔπειτα δὲ εἰσι ἡδονῶν δὲ αἳ ἐν λόγοις οἴονται ὅτι ὕδα-
 μονα ζῴων ἡδέως, καὶ μὴ μόνον ἀλύπως. ἀλλὰ παρὰ τὴν φύσιν
 10 ὕστερον ἐπισημῆς. παρὰ τὴν φύσιν ἀρετῆς καὶ φερόσεως παρὰ τὴν
 θεωρητικῶν, τὴν τε φύσιν αὐτῶν ἕκαστου ἵνα ἐστὶ, καὶ πότερον
 μῆλα τῶν τῆς ἀρετῆς ζωῆς ἐστὶν, ἢ αὖτα, ἢ αὖ παρὰ τὴν φύσιν ἀπὸ
 αὐτῶν. ἐπὶ τῶν παρὰ τὴν φύσιν ἀρετῶν αὖτα. καὶ εἰ μὴ πάντες εἰς τὴν
 ὕδαμονίαν, ἀλλ' οὖν οἱ λόγοι ἀξιοὶ τῶν ἀνθρώπων πάντες.
 15 Σωκράτης μὲν οὖν ὁ παρὰ τὴν φύσιν ἀρετῆς ἀπὸ τῆς τέλος ὁ γινώσκῃν τὴν
 ἀρετῆς, καὶ ἐπειτὴ τί ἐστὶν ἢ δικαιοσύνη, καὶ ἢ ἀνδρεία, καὶ ἔ-
 κειται τῶν μολίων αὐτῆς. ἐπειτὴ γὰρ ταῦτα δὲ λόγῶν. ἐπισημῆς
 γὰρ ἀπὸ τῆς πάσας τῶν ἀρετῶν. ὥστε ἅμα συμβαίειν εἰδέναι
 τε τὴν δικαιοσύνην, καὶ εἰ δὲ δικαίον. ἅμα μὲν γὰρ μεμαθήκα-
 20 μὲν τὴν γεωμετρίαν καὶ οἰκονομίαν, καὶ ἐσμὲν οἰκονομοὶ καὶ γεω-
 μέτραι. ὁσθὲν ἐπισημῆς τί ἐστὶν ἀρετῆς, ἀλλ' ἔπειτα γίνεται, καὶ ἐν τί-
 κων. τῶν δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ἐπισημῶν συμβαίει τῶν θεωρητικῶν. ἔ-
 πειτα γὰρ ἕτερον ἐστὶ τῆς ἀρετῆς, ὁσθὲν τῶν παρὰ τὴν φύσιν ἀρετῆς,
 ὁσθὲν γεωμετρίας, πῶς δὲ γινώσκῃν καὶ θεωρήσασιν τὴν φύσιν τῶν
 25 παρὰ τὴν φύσιν ἀρετῶν τῶν ἀποκρίμων τῶν ἐπισημῶν. ἔπειτα ἀλλὰ
 καὶ συμβεβηκὸς ἔπειτα καλῶς παρὰ τὴν φύσιν ἀναξαρτῶν εἰς χρη-
 σίμοις αὖτα ἡμῖν. τῶν δὲ ποιητικῶν ἐπισημῶν ἕτερον ὁ τέλος τῆς
 ἐπισημῆς καὶ γινώσεως. οἷον ὑγίεια μὲν ἰατρικῆς, δεινότης δὲ, ἢ

τοῖσθ' ἕτερον, τὸ πολιτικῆς. καλὸν μὲν οὖν καὶ τὸ γνωρίζειν ἕκαστον τῶν
 καλῶν· ἔτι μὲν ἀλλὰ καὶ περὶ ἀρετῆς, ἔτι δὲ εἰδέναι ἡμιώτατον τί
 ἔστιν, ἀλλὰ τὸ γινώσκον ἐκ τίνων ἔστιν. ἔτι γὰρ εἰδέναι βελόμετα τί
 ἔστιν ἀνδρία, ἀλλ' εἴ τι ἀνδρῶσι ἴσθ' ἔτι δὲ δικαιοσύνη, ἀλλ' εἴ τι δι-
 καστοί· καθάπερ καὶ ὑγιαίνον μᾶλλον, ἢ γινώσκον τί ἔστι τὸ ὑγιαίνειν·
 καὶ οὕτως ἔστιν μᾶλλον, ἢ γινώσκον τί ἔστι τὸ εἶναι.
 Περὶ αὐτῶν δὲ τῶν πρώτων ζητεῖν τὸ πῶς τῶν λόγων,
 μὴ τυχεῖς καὶ τῶν ἀδείγμασι χρωόμενοι τοῖς φαινομένοις. κερ-
 υσον μὲν γὰρ πρῶτας ἀνθρώποις φαίνεσθαι συνομολογησιῶντας
 τοῖς ῥηθροσομοῖς. εἰ δὲ μὴ, ἔσπον γὰρ ἵνα πρῶτως, ὁσπερ μετὰ βί-
 οῦ καὶ ζῶντων ποιήσοισιν· ἔχθ' γὰρ ἕκαστος οἰκεῖόν τι παρὰ τὸ ἀληθῆναι·
 ἔτι δὲ ἂν ἀναγκάσειον δεικνύειν πῶς περὶ αὐτῶν. ἐκ γὰρ τῶν ἀληθῶς μὲν
 λεγόμενων, ἔτι φῶς δὲ, παρὰ τῶν ἔστιν, ἔστι καὶ τὸ φῶς, μετὰ λαμ-
 βάνοισιν ἀεὶ τὰ γνωσιμώτερα τῶν εἰρηθῶν λέγεσθαι συσκευ-
 μῶνως. ἔτι φέρεσιν δὲ οἱ λόγοι περὶ ἕκαστην μέθοδον, οἷτε φι-
 λασόφως λεγόμενοι, καὶ μὴ φιλοσόφως. διὸ περὶ καὶ τῶν πολιτικῶν
 ἔτι χρεὶν νομίζω περὶ ἀρετῆς τῶν ποιητῶν θεωρεῖν, δι' ἧς ἔμνονον τὸ
 τί φαίνεται, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρετῆς. φιλοσόφον καὶ τὸ τοῖσθ' ἕκασ-
 τῶν μεθόδον. δεῖται μὲν οὖν τῶν πολλῆς βίλαβείας. εἰσὶ γὰρ πῖνες
 οἱ ἔτι τὸ δοκεῖν φιλοσόφως εἶναι, τὸ μὴ εἰς μὴν λέγειν, ἀλλὰ με-
 τὰ τῶν ἔσπον, πολλάκις λαμβάνοισι λέγοντες ἀλλοτεῖς λόγους τῶν
 παραφρονας καὶ κενῆς. τῶν δὲ ποιῶσιν ὅτε μὲν δι' ἀνομοίαν, ὅτε
 δὲ δι' ἀλαζονείαν· ὑφ' ἧν ἀλλοσκεσθαι συμβαίνει καὶ τὸς ἐμπείρους
 διωκόμενος παρὰ τῶν ἑσθ' ἕκαστων τῶν μὴ τὸ ἔχοντων μῆτε δυ-
 ναμῶν ἀφ' ἧσιν ἀρχιτεκτονικῶν ἢ παρακτικῶν. πάροισι δὲ
 τῶν δι' ἀπαδύσιαν ἀπαδύσια γὰρ ἔστι περὶ ἕκαστον παραφρονα
 τὸ μὴ διωκόμενος κείνην τῶν οἰκείας λόγους τῶν παραφρονας, καὶ
 τῶν ἀλλοτεῖς. καλῶς δὲ ἔχθ' καὶ τὸ χρεὶς κείνην τῶν ἀπίας λό-

γον καὶ τὸ δεικνύμενον, ἀρετῆς τὸ ῥηθῆναι ἀρετῶς, ὅτι παρὰ τῶν οὐ
 δεῖ πρῶτα τοῖς ἀρετῶν λόγων, ἀλλὰ πολλάκις μᾶλλον τοῖς φαινο-
 μένοις. καὶ οὕτως ἂν λυθῆν μὴ ἔχωσιν, ἀναγκάζοισι πῶς ἔστιν
 τοῖς εἰρημῶν, καὶ διότι πολλάκις τὸ μὲν ἑσθ' ἕκαστων δεδειχται,
 δοκεῖν ἀληθῆς μὲν ἔστιν, ἔτι μὲν οὖν ἔτι τῶν ἀπίας, δι' ἧσιν ἔ-
 σιν ὁ λόγος. ἔστι γὰρ ἀρετῶν ἀπίας ἀληθῆς δεδειχται· δὲ ἧσιν δὲ ἐκ τῶν
 ἀναλυτικῶν.
 Περὶ αὐτῶν δὲ τῶν πρώτων, λέγουσιν ἀρετῶν ἀμῶν τῶν
 τῶν ἀπίας τῶν ἀπίας, ἔτι φῶς λεγόμενων, ζητησι-
 οῦ ἔτι τῶν ἀπίας ἔστιν ἢ βίλαβείας. ὁμολογησῶν δὲ μέ-
 γιστον εἶναι καὶ ἀρετῶν τῶν ἀρετῶν τῶν ἀρετῶν. ἀρετῶν
 τῶν ἀρετῶν, ὅτι τῶν ἀπίας καὶ βελτίονος ἵνος ἀπίας τῶν ὄντων βί-
 λαβείας, οἷον ἔτι. τῶν μὲν γὰρ ἀπίας ζῶντων ὅσα χεῖρα τὴν φύσιν τῶν
 ἀρετῶν ἔστιν, ἔτι φῶς χεῖρας τῶν ἀπίας τῶν ἀπίας. ἔτι γὰρ ἔ-
 σιν βίλαβείας ἀπίας, ἔτι φῶς ὄντων, ἔτι φῶς ἀπίας τῶν ὄντων οὐ-
 ρῶν, ὅ μὴ καὶ τὴν ἐπανομίαν ἐν τῇ φύσιν μετέχθ' ἔτι φῶς, ἀλλὰ
 καὶ ἀπίας ἵνα τῶν ἀρετῶν μετὰ τῶν, τὸ μὲν βέλτιον ζῆ, τὸ ἔτι χεῖ-
 ρον αὐτῶν. ἀλλ' ὅτι τῶν ἔχθ' ἔστι τῶν ἔσπον, ἔτι φῶς ἔτι φῶς πῶς
 δὲ λέγουσιν ὅτι τῶν ἀρετῶν τὰ μὲν ἔστι ἀρετῶν παρὰ τῶν, τὰ
 δὲ ἔτι φῶς. τῶν δὲ λέγουσιν ἔτι φῶς, διότι ἔτι φῶς τῶν ὄντων ἔ-
 σιν μετέχθ' ἀπίας· ὡς τῶν ἀπίας καὶ τῶν ἔτι φῶς ἀ-
 πίας τὴν φύσιν ἔστιν. ἔτι φῶς τῶν ἀπίας μὲν, ἀλλὰ ἀπίας κρείτ-
 τῶν ἢ μὲν. ἔτι φῶς δὲ ἀπίας λέγεται τῶν ἀπίας (καὶ γὰρ ἔτι φῶς ἔ-
 νεκα ἀπίας τῶν ἀπίας, καὶ ἀπίας ἐνεκα μετέχθ' ἀπίας, οἷον καὶ
 τῶν ὑπίας, καὶ τῶν ἀπίας, τῶν ἀπίας τῶν ἀπίας, καὶ τὰ τῶν
 ἀπίας ἀπίας χεῖρα, τὰ ὑπίας καὶ τὰ ἀπίας ἀπίας) δὲ ἧσιν ὅτι καὶ
 τὴν βίλαβείαν τῶν ἀπίας ἀπίας ἀπίας ἀπίας ἀπίας.

Σκεπτικῶν ποίνω τί τὸ ἀπίας, καὶ λέγεται ἀπίας. ἐν τῶν ἢ

δὴ μέλιτα φαίνε^ς δόξαις εἶ^ς τῶπο. φασὶ γὰρ ἀεισον μὲν εἶ^ς πρῶ-
των αὐτῶ ἀγαθόν. αὐτὸ δὲ εἶ^ς ἀγαθόν, ὃ ὑπάρχει, ὅτε παρῶ-
τω εἶ^ς τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὰ ἀπία, τῆ παροισία τοῖς ἄλλοις τῶ ἀ-
γαθοῦ εἶ^ς). αὐτὰ δὲ ὑπάρχει ἀμφοτέρω τῆ ιδέα τῶ ἀγαθοῦ. λέ-
γω δὲ ἀμφοτέρω, τό, τε παρῶπον τῶ ἀγαθῶν, καὶ ὁ τοῖς ἄλλοις
ἀπιον ἀγαθοῖς, τῆ παροισία τῶ ἀγαθοῖς εἶ^ς). μέλιτά τε γὰρ πα-
γαθὸν λέγεσθαι κατ' ἐκείνης ἀληθῶς. καὶ (ὁ μελοχλίω γὰρ καὶ ὁ-
μοιοτή(α, πᾶλλα ἀγαθὰ ἐκείνης εἶ^ς), καὶ παρῶπον τῶ ἀγαθῶν. ἀ-
ναγερομύς γὰρ τῶ μετερομύς, ἀναρῶσθαι καὶ τὰ μετέχοντα τ'
ιδέας, ἀ λέγεται τὰ μετέχον ἐκείνης. ὁ δὲ παρῶπον, τῶπον ἔχον
ὅν ἔσπον παρῶς ὁ ὕπερον, ὡς τε εἶ^ς αὐτῶ ἀγαθόν τῶν ιδέων τῶ
ἀγαθοῦ. καὶ γὰρ χωριστὴν εἶ^ς τῶ μετεχόντων, ὡς παρ καὶ τῶ ἀλ-
λας ιδέας. ἐστὶ μὲν οὖν ὁ ἀφασισπεῖν παρῶ τῶ αὐτῆς τ' δόξης ἐ-
τέρας τε ἀφασισπεῖς, καὶ τὰ πολλὰ λογικωτέρας δὲ ἀνάγκης. οἱ
γὰρ ἀμα ἀναρῶσθαι τε καὶ κρινῶνι λόγῳ, κατ' ὅσδε μίαν εἰσὶν ἀλ-
λιῶ ὅπτιση μίω. εἰ δὲ δεῖ σιωτόμωως εἰπεῖν παρῶ αὐτῶν, λέγω μὲν
ὅτι παρῶπον μὲν ὁ εἶ^ς ιδέων μὴ μόνον ἀγαθοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀλλοιῶ,
λέγε^ς λογικῶς καὶ κενῶς. ἐπέσκεσθαι δὲ πολλοῖς παρῶ αὐτῆς ἔσ-
ποῖς, καὶ ἐν τοῖς ἔξωτεροις λόγοις, καὶ ἐν τοῖς κατὰ φιλοσο-
φίαν. ἐπὶ τ' εἰ καὶ ὅτι μέλιτ' εἰσὶν αὐτῶν ιδέων, καὶ ἀγαθοῦ ιδέα, μὴ-
ποτ' ὅσδε χρησίμος παρῶς ζώων ἀγαθῶν, ὅσδε παρῶς τῶ παρῶ-
ξίς. πολλαχῶς γὰρ λέγε^ς καὶ ἰσχυρῶς τὰ ὄντι ἀγαθόν. τό, τε γὰρ ὄν
(ὡς παρ ἐν ἀπίοις διήρηται) σημαίνε^ς ὁ μὲν τί ἔστι, ὁ δὲ ποιόν, ὁ δὲ
ποσόν, ὁ δὲ πότε^ς καὶ παρῶς τῶ τοῖς. ὁ μὲν ἐν τὰ κινῶσθαι, ὁ δὲ ἐν
τὰ κινῶν. καὶ ὁ ἀγαθόν ἐν ἐκείνη τῶ πῶσιπων ἔστι τῶτων ἐν ἔ-
σποῖα μὲν ὁ νοῖς καὶ ὁ θεός. ἐν δὲ τὰ ποιῶ, ὁ δίκωμον. ἐν δὲ τὰ πο-
σῶ, ὁ μέτεριον. ἐν δὲ τὰ πότε, ὁ καρῶς. ὁ δὲ διδάσχων καὶ ὁ δι-
δασχόμερον, παρῶ κίνησιν. ὡς παρ οὖν ὅσδε ὁ ὄν ἐν ἔσποῖα τὰ
εἰρη-

εἰρημύα, οὕτως ὅσδε ὁ ἀγαθόν, ὅσδε ὅπτιση μὲν ἔστι μία οὐτε^ς
όντος, ἔτε τῶ ἀγαθοῦ. ἀλλ' οὐδὲ τὰ ὁμοιοσημῶως λεγόμενα ἀ-
γαθὰ, μίαν ἔστι θεωρῶσθαι, οἷον ὅν καρῶν ἢ ὁ μέτεριον, ἀλλ' ἔτε-
ρα ἔτερον καρῶν θεωρῶν, καὶ ἔτερα ἔτερον μέτεριον. οἷον παρῶ 84
5 φῶ μὲν, ὅν καρῶν καὶ ὁ μέτεριον ἰατρικῆ καὶ γυμνασικῆ. πε-
εἰ δὲ τῶς πολεμικῶς παρῶξίς, στρατηγία. καὶ ἔτερα ἔτερα παρῶ
ἔτερον παρῶξιν. ὡς τε χολίω αὐτῶ γὰρ ὁ ἀγαθόν θεωρῶσθαι μίαν.
ἐπὶ ἐν ὅσοις ὑπάρχει ὁ παρῶτερον καὶ ὕπερον, ὅσδε ἐστὶ κρινόν τι πα-
ρα αὐτῶ, καὶ τῶτο χωριστόν. εἴη γὰρ αὐτῶ τῶ παρῶτε^ς παρῶτε-
10 ρον. παρῶτερον γὰρ ὁ κρινόν καὶ χωριστόν, ἀφῶ ὁ ἀναγερομύς ἔ-
κρινῶ, ἀναρῶσθαι ὁ παρῶπον. οἷον εἰ ὁ διπλάσιον παρῶπον τ' πολ-
λαπλάσιον, ὅσδε ἐνδέχεται ὁ πολλαπλάσιον ὁ κρινῶ κατηρη-
ρομύμον εἶ^ς χωριστόν. ἐστὶ γὰρ τῶ διπλάσιον παρῶτερον, εἰ συμ-
βαίνε^ς ὁ κρινόν εἶ^ς τῶν ιδέων, οἷον εἰ χωριστόν ποιήσθε τι ὁ κρινόν. εἰ
15 γὰρ ἔστι διχαμοσιῶ ἀγαθόν, καὶ ἡ ἀνδρία. ἐπὶ τοῖνυ φασὶν αὐ-
πὸ τι ἀγαθόν. ὁ οὖν αὐτῶ, παρῶσθαι παρῶς ὅν λόγῳ ὅν κρινόν.
τῶτο δὲ τί αὐτῶ εἴη, πᾶλλῶ ὅτι αἰδῶν καὶ χωριστόν; ἀλλ' οὐδὲν μάλ-
λον λδύκον ὁ πολλαῖς ἡμέρας λδύκον τῶ μίαν ἡμέραν. ὡς τε οὐ-
δὲ δὴ ὁ κρινόν ἀγαθόν αὐτῶ τῶ ιδέα. πᾶσι γὰρ ὑπάρχει κρινόν.
20 ἀνάπαλιν δὲ καὶ δεικτέον, πῶς κινῶ δεικνῶσι ὁ ἀγαθόν αὐτῶ. κινῶ *
μὲν γὰρ ἐκ τῶ ὁμολογηρομύων ἔχον ὁ ἀγαθόν, ἔξ ἐκείνων τὰ
ὁμολογηρομύνα εἶ^ς ἀγαθὰ δεικνύοισιν. ἔξ ἀριθμῶν, ὅτι ἡ διχαμο-
σιῶ καὶ ἡ ὑγίεια ἀγαθόν. πᾶξίς γὰρ καὶ ἀριθμοῖ, ὡς τοῖς ἀρι-
θμοῖς καὶ τῶς μονάσιν ἀγαθόν ὑπάρχον, ἀφῶ ὁ εἶ^ς ὁ ἐν αὐτῶ ἀ-
25 γαθόν. δεῖ δὲ ἐκ τῶ ὁμολογηρομύων, οἷον ὑγείας, ἰσχυρός, σφωρε-
σιῶς, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀκινήτοις μάλλον ὁ κελόν. πᾶρῶτα γὰρ
τὰδε πᾶξίς καὶ ἡρεμία. εἰ ἄρα ἐκεῖνα μάλλον. ἐκείνοις γὰρ ὑ-
πάρχει αὐτῶ μάλλον. παρῶξίς δὲ καὶ ἡ ἀπόδξίς, ὅτι ὁ ἐν
αὐτῶ

αὐτὸ ἀγαθόν, ὅτι οἱ ἀειθμοὶ ἐφίεν). ἔτε γὰρ ὡς ἐφίεν) λέγονται
 φανερώς, ἀλλὰ λίαν ἀπλῶς τότε φασὶ καὶ ὀρέξιν εἶ), πῶς αὖ τις
 ὑπολάβοι ἐν οἷς ζωὴ μὴ ὑπάρχει, δεῖ ἢ πάλιν τῆς του ποσῶς
 ἰδύσθαι, καὶ μὴ ἀλλοῖον μῆτεν ἀλόγως, ἀ καὶ μὲν λόγου πῶς ὄ-
 σαι ἐ βάλειον· τὸ, τε φαίει πᾶντα τὰ ὄντα ἐφίει, ἑνός πινος ἀγα-
 * θού, ὅτι ἀληθές. ἕκαστον γὰρ ἰδίᾳ ἀγαθὸν ὀρέγεται· ὀφθαλμὸς
 ὄντος, σῶμα ὑγείας, ἔτιως δὴ. ὅτι μὲν οὖν ὅτι ἐστὶν αὐτὸ τι ἀ-
 γαθόν, ἐχθρὸς ἀπορίας τοιαύτας, καὶ ὅτι ἐ χρῆσιμον τῇ πολιτικῇ, ἀλλ
 ἰδίον τι ἀγαθόν, ὡς πρὸς καὶ ταῖς δῆμιας· οἷον γυμναστικὴ δὲ ἐξία. ἐπὶ
 καὶ τὸ ἐν ταῖς λόγοις γεγραμμένον. ἢ γὰρ ὁδοδεμίαν χρῆσιμον αὐτὸ τὸ
 τῶ ἀγαθού εἶδος, ἢ πάσαις ὁμοίως ἐπὶ ἐ ποσῶν. ὁμοίως δὲ ὁδοδε
 τὸ κρινὸν ἀγαθόν, ἔτε αὐτὸ ἀγαθόν ἔστι· καὶ γὰρ αὖ μικρῶ ὑπάρξει
 ἀγαθῶ· ἔτε ποσῶν· ἔ γὰρ ὅπως ὑπάρξει τὸ ὅπως ὑπάρχει,
 ἰατρικὴ ποσῶν ἀλλάσσεται, ἀλλ' ὅπως ὑγίεια. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀλ-
 λων τεχνῶν ἐκάστη· ἀλλὰ ποσῶν τὸ ἀγαθόν· καὶ ἐστὶ τι αὐτὸ κα-
 15 λόν, καὶ τὸ μὲν ποσῶν, τὸ δὲ ἐ ποσῶν. τὸ ἢ ποσῶν ἀγαθόν,
 τὸ ἔ ἐνεκα. ὅτι ἐστὶ δὲ ἐ ἐν τοῖς ἀκινήτοις φανερόν, ὅτι ὁδοδε ἢ ἰδέα
 τῶ ἀγαθού τὸ ζητῶμενον αὐτὸ τὸ ἀγαθόν ἔστιν, ἔτε τὸ κοινόν. τὸ μὲν γὰρ
 ἀκίνητον καὶ ἐ ποσῶν, τὸ δὲ κινήτων μὲν, ἀλλ' ἐ ποσῶν. τὸ δὲ
 ἔ ἐνεκα, ὡς τέλος ἀεισον καὶ ἀίτιον τῶ ὑφ' αὐτὸ, καὶ ποσῶν πᾶν-
 20 των. ὡς τε τῶν ἀν' εἶη αὐτὸ ἀγαθόν τὸ τέλος τῶ ἀν' ἀφ' αὐτῶ ποσῶ-
 κτῶν. τῶ δὲ ἔστι τὸ ὑπο τῶ κρείων πασῶν. αὐτὴ δὲ ἔστι πολι-
 τικὴ καὶ οἰκονομικὴ καὶ φρονήσις. ἀφ' ἑρῶσι δὲ αὐτὰ αἰ ἐξίς
 ποσῶς τῶ δῆμιας, τῶ ποιαῦται εἶ). ποσῶς δὲ ἀλλήλας εἶ) πὶ ἀφ-
 φέροισιν, ὑφ' ἑρῶν λεκτέον. ὅτι δὲ ἀίτιον τὸ τέλος τοῖς ὑφ' αὐτὸ, δη-
 25 λοῖ ἢ διδασκαλία. ὁμοσάμμοι γὰρ τὸ τέλος, τῶ ἀλλὰ ἀφ' ἑρῶσι, ὅ-
 πὶ ἕκαστον αὐτῶν ἀγαθόν. ἀίτιον γὰρ τῶ ἔ ἐνεκα. οἷον ἔπὶ τῶ ὑγίαι-
 νῶν ποσῶ, ἀφ' ἑρῶ τῶ δὲ συμφῶρον ποσῶς αὐτῶ τὸ δὲ ὑγίαινῶ
 τῶ ὑ-

τῶ ὑγείας ἀίτιον ὡς κινήσιν, καὶ τότε τῶ δῆμια τὸ ἀγαθόν εἶ) τῶ ὑ-
 γίαι. ἐπὶ ὁδοδε ἀφ' ἑρῶσι οἷον ἔπὶ ἀγαθόν ἢ ὑγίαι, ἀλλ' ἢ σοφιστής,
 ἢ καὶ μὴ ἰατρῶς (ἔπὶ γὰρ τοῖς ἀλλοτεροῖς λόγοις σοφίζονται) ὡς πρὸς
 ἐπὶ δῆμια ἔργῶν ὁδοδεμίαν. τὸ δὲ ὡς τέλος ἀγαθόν ἀν' ἀφ' αὐτῶ,
 5 καὶ τὸ ἀεισον τῶ ποσῶν, σκεπτόν ποσῶς τὸ ἀεισον πᾶντων, ἐ-
 πὶ δὲ τῶ ἀεισον, μὲν τῶ αὐτὰ δῆμια λαβῶσιν ἔργῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
 Εὐδημίων τ Β.

10 **Μ**ΕΤΑ τῶ αὐτὰ ἀλλοῖον λαβῶσιν ἔργῶν πε-
 α εἰ τῶ ἐποσῶν λεκτέον. πᾶντα δὲ τὰ ἀγα-
 θά, ἢ ἐκτός, ἢ ἐν ψυχῇ· καὶ τῶν ἀφ' ἑρῶσι ἀφ' ἑρῶσι
 ποσῶ ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ τῶν ἀφ' ἑρῶσι ἀφ' ἑρῶσι καὶ
 ἐν τοῖς ὄζωτεροῖς λόγοις. φρονήσις γὰρ καὶ ἀ-
 15 ρετή καὶ ἠδονή, ἐν ψυχῇ· ὡν εἶνα ἢ πᾶντα τε-
 λος εἶ) δοκεῖ πᾶσι. τῶ δὲ ἐν ψυχῇ, τὰ μὲν ἐξίς ἢ διωάμεις εἶσι,
 τὰ δὲ ἐν ἑρῶσι καὶ κινήσιν. τῶ αὐτὰ δὲ ἔτιως ὑποκείσθαι, καὶ
 πάλιν ἀφ' ἑρῶσι ὅτι ἔστι ἢ βελτίστη ἀφ' ἑρῶσι, ἢ ἐξίς ἢ διωάμεις ἐκά-
 20 των ὅσων ἔστι τις χρῆσις ἢ ἔργον. δῆλον δὲ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. ἔπὶ
 πᾶντων γὰρ ἔτιως πῶν οἷον ἰμαλῖς ἀφ' ἑρῶσι ἔστι καὶ ἔργον πὶ καὶ
 20 χρῆσις, καὶ ἢ βελτίστη ἐξίς τῶ ἰμαλῖς ἀφ' ἑρῶσι ἔστι. ὁμοίως δὲ καὶ τῶ
 πλοῖς καὶ οἰκίας καὶ τῶ δῆμια· ὡς τε καὶ ψυχῆς. ἐστὶ γὰρ ἢ ἔργον
 αὐτῆς· καὶ τῶ βελτίονος δὲ ἔξω ἔξω βέλτιον τὸ ἔργον· καὶ ὡς ἔργον
 25 σιν αἰ ἐξίς ποσῶς ἀλλήλας, ἔτιως καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ τῶν ποσῶς
 ἀλλήλας ἐχέτω, καὶ τέλος ἐκάστου τὸ ἔργον. φανερόν ποσῶ ἐκ τῶ
 25 των ὅτι βέλτιον τὸ ἔργον τῶ ἔξω. τὸ γὰρ τέλος, ἀεισον ὡς τέλος·
 Μ

ὑπερφύεται γὰρ τέλος τὸ βέλλιον καὶ τὸ ἔρατον, ἔνεκα τᾶλλα πηδύ-
 τα. ὅτι μὲν ποίνω τὸ ἔργον βέλλιον τῆς ἕξεως καὶ τῆς ἀφαιρέσεως,
 δῆλον. ἀλλὰ τὸ ἔργον λέγεται διχῶς. τῷ μὲν γὰρ ἔστιν ἕτερον
 πὶ τὸ ἔργον ὡς ἀπὸ τῆς ψυχῆς οἷον οἰκονομικῆς οἰκία, ἀλλ' οὐκ οἰ-
 κοδόμησις καὶ ἰατρικῆς ὑγίαια, ἀλλ' ἔχ' ὑγίαιαις, ἐδ' ἰατρύθουσι. 5
 τῷ δὲ, ἢ χρῆσις ἔργον οἷον ὄψωσις ὄρεσις, καὶ μαθηματικῆς ὀπι-
 στήμης θεωρία. ὡςτ' ἀνάγκη ὧν ἔργον ἢ χρῆσις, τῶν χρῆσιν βέλ-
 λιον εἶναι τὸ ἕξεως. τῶν δὲ τῶν ὄντων ἔργον διωρισμένων, λέ-
 γωμεθα ὅτι τὸ ἔργον τῶν ὡς ἀφαιρέσεως καὶ τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ἔχ' ὡς-
 αὐτως οἷον σκυτοδομικῆς καὶ σκυλίσσεως ὑπόδημα. εἰ δὲ τις ἐ-
 85 σιν ἀρετὴ σκυλικῆς καὶ σπουδαῖα σκυτέως, τὸ ἔργον ἔστι σπουδαῖον
 ὑπόδημα. ὅν αὐτὸν δὲ ἔργον καὶ ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι ἐστὶ ψυχῆς
 ἔργον τὸ ζῆν ποιῆναι, τῶν δὲ χρῆσις καὶ ἐργησῆραις. ὁ γὰρ ὑπὸς ἀργία
 πῆς καὶ ἡσυχία. ὡςτ' ἐπεὶ τὸ ἔργον ἀνάγκη ἐν καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ψυ-
 χῆς, καὶ τῆς ἀρετῆς ἔργον αὐτὸ εἶναι ζῆν σπουδαῖα. τῶν δ' ἄρ' ἔστι τὸ
 15 πλεονάζειν, ὡςτ' ἢ ἡ δὴ δαμονία. δῆλον δὲ ἐκ τῆς ὑπο-
 κειμένων. ἢ μὲν γὰρ ἡ δὴ δαμονία τὸ ἀείσον· τὰ δὲ τέλη ἐν ψυ-
 χῆ, καὶ τὰ ἀείσον τῶν ἀγαθῶν· αὐτὴ δὲ ἡ ἕξις ἢ ἐνέργεια, ἐπεὶ βέλ-
 λιον ἢ ἐνέργεια τὸ ἀφαιρέσεως, καὶ τὸ βελλίσις ἕξεως ἢ βελλίση ἐν-
 ἐργεια· ἢ δὲ ἀρετὴ βελλίση ἕξις. καὶ ἢ ἐκ τῆς ἀρετῆς ἐνέργεια 20
 ἢ τῆς ψυχῆς, ἀείσον εἶναι. ἢ δὲ καὶ ἡ δὴ δαμονία τὸ ἀείσον. ἐστὶν
 ἀείσον ἢ δὴ δαμονία ψυχῆς ἀγαθῆς ἐνέργεια. ἐπεὶ δὲ ἢ ἡ δὴ δα-
 μονία τέλειον ἢ, καὶ ἐστὶ ζῆν καὶ τελέα καὶ ἀτελής, καὶ ἀρετὴ ὡς-
 αὐτως, (ἢ μὲν γὰρ ὅλη, ἢ δὲ μέρος, ἢ δὲ τῶν ἀτελῶν ἐνέργεια ἀ-
 τελής) εἶναι αὐτὴ δὴ δαμονία ζῆσις τελείας ἐνέργεια καὶ ἀρετὴ 25
 τελεία. ὅτι δὲ τὸ γῆμος καὶ ὅν ὄρον αὐτῆς λέγεται καλῶς, μὲν-
 τύεια τὰ διχῶς τὰ πᾶσιν ἡμῖν. τό, τε γὰρ ὡς ἀφαιρέσειν καὶ τὸ δὴ
 ζῆν, τὸ αὐτὸ τὰ δὴ δαμονίαν ὧν ἕκαστον χρῆσις ἔστι καὶ ἐνέργεια,
 καὶ

καὶ ἡ ζῆν καὶ ἡ ἀφαιρέσις. καὶ γὰρ ἡ ἀφαιρέσις ἀφαιρέσις ἔστιν. ὁ μὲν
 γὰρ χαλκὸς ποιεῖ χαλκόν, χρῆται δὲ ὁ ἰππικός. καὶ ὁ μήτε μίαν
 ἢ μέραν εἶναι δὴ δαμονία, μήτε πᾶσαν, μήτ' ἡλικίαν πᾶσαν· διὸ
 καὶ τὸ Σόλωνος ἔχ' κακῶς, τὸ μὴ ζῶντ' ἀφαιρέσειν, ἀλλ' ὅταν
 5 λάβῃ τέλος. ἐπὶ γὰρ ἀτελές δὴ δαμονίαν· ἐπὶ γὰρ ὄλον. ἐπὶ δὲ οἱ ἔπαι-
 νοι τὸ ἀρετῆς, ἀφ' αὐτῶν ἔργα καὶ τὰ εἰκόμια τῶν ἔργων. καὶ φα-
 νοῦνται οἱ νικῶντες, ἀλλ' ἔχ' οἱ διωκόμενοι νικῶν, μὴ νικῶντες δὲ
 καὶ τὸ κείνην ἐκ τῶν ἔργων ὁποῖός τις ἔστιν. ἐπὶ ἀφ' αὐτῶν ἢ δὴ δα-
 10 μονία οὐκ ἐπαίνοται; ὅτι ἀφ' αὐτῶν τὰ ἄλλα, ἢ τὰ εἰς αὐτῶν
 ἀναφέρεται, ἢ τὰ μίαν εἶναι αὐτῆς. διὸ ἕτερον δὴ δαμονισμός, καὶ
 ἔπαμος, καὶ εἰκόμιον. τὸ μὲν γὰρ εἰκόμιον, λόγος τῶν κατ' ἕκα-
 στον ἔργων· ὁ δὲ ἔπαμος, ποιεῖτον εἶναι κατ' ὄλον· ὁ δὲ δὴ δαμονισμός,
 τέλος. καὶ τὸ ἀπορροῦμενον δὲ ἐπίστε δῆλον ἐκ τῶν, ἀφ' αὐτῶν
 15 ποτ' ἐπὶ βελλίσις οἱ σπουδαῖοι τῶν φαύλων τῶν ἡμισυ τῶν βίαι. ὁ-
 ππος, ἀλλ' οὐκ ἐνέργεια. διὸ καὶ ἀπὸ εἰς πᾶσι μίαν ἔστι ψυχῆς, οἷον
 τὸ ἀφαιρέσειν, ἢ τῶν ἀφαιρέσειν οὐκ ἐστὶ μέρος τῆς ὅλης ἀφαιρέσεις,
 ὡςτ' ἐπὶ ἢ τῶν σῶματις. ἐπὶ γὰρ ὑπὸ γὰρ μᾶλλον ἐνέργεια τὸ ἀφαι-
 20 πτικόν· τὸ δὲ ἀφαιρέσειν καὶ ὀρεκτικόν ἀτελῆ ἐστὶ τὰ ὑπὸν. ὅσον ὅτι τῶν
 μὴ κινῆσαι μετέχει, καὶ αἱ φαντασίαι βελλίσις αἱ τῶν σπου-
 δαίων, εἰ μὴ ἀφ' αὐτῶν νόσον ἢ πῆρωσιν, μετὰ αὐτὰ τὰ ἐν ψυχῆς
 θεωρητέον ἢ γὰρ ἀρετὴ ψυχῆς, ἐκαστὴ συμβεβηκός. ἐπεὶ δὲ
 αἱ ἀφαιρέσειν ἀφαιρέσειν ζῆσις μὲν, ὑποκείσθω δύο μέρη ψυχῆς
 25 τὰ λόγου μετέχοντα· ἐπὶ αὐτὸν δὲ ἔργον μετέχειν λόγου ἀμφω,
 ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς ὀπισητήν, τὸ δὲ ὡς πείθειν καὶ ἀκέρην πεφυκέναι· εἰ
 δὲ τί ἔστιν ἕτερος ἀφαιρέσειν, ἀφαιρέσειν τῶν τὸ μέρος. ἀφαιρέσειν δὲ
 ἐπὶ ἔτ' εἰ μίαν ἢ ψυχῆν, ἔτ' εἰ ἀμερῆς. ἔχ' μὲντοι διωκόμενος
 ἀφαιρέσειν καὶ τὰ εἰρημίας, ὡςτ' ἐπὶ τὰ καμπύλα τὸ κείνην καὶ

7 Διωρισμένων δὲ τέτων, ληπτόν ὅτι ἐν ἀπόρριπτοις καὶ
 διαρεταῖς ἔστιν ὑπόρρηξις καὶ ἑλλείψις καὶ μέσον καὶ ταῦτα ἢ παρὰ
 ἀλλήλα, ἢ παρὰ ἡμᾶς οἷον ἐν γυμναστικῇ, ἐν ἰατρικῇ, ἐν οἰκοδο-
 μικῇ, ἐν κυβερνητικῇ, καὶ ἐν ὁποιαοῦν ποσῶν, καὶ ἐπισημονικῇ καὶ
 ἀνεπισημονικῇ, καὶ τεχνικῇ καὶ ἀτέχνῳ. ἢ μὲν γὰρ κινήσεις, σεωε-
 8 χές ἢ δὲ ποσῶν, κινήσεις. ἐν ταῖσι δὲ τὸ μέσον τὸ παρὰ ἡμᾶς βέλ-
 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50
 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80
 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

χαλε-

χαλεπός δὲ καὶ θυμώδης, τὰ μᾶλλον· πικρὸς δὲ, ὅτι φυλακτικὸς
 εἶ) τῶ ὀργῆς· πλήκτικος δὲ καὶ λαιδορηνικός, ταῖς κατάσει ταῖς ἀπὸ
 τῶ ὀργῆς· ὀφθαλμοὶ δὲ καὶ γαστρίμυξοι καὶ οἰνόφυλλοι, τὰ πρὸς
 ὀποτέρας Ἑσφῆς ἀπὸ λαοῦν ἔχον τὴ δυνάμιν παθητικῶν τῶ
 ὄν λόγον. εἰ δὲ ἀγνοῖν ὅτι ἕνα τὴ λεγόμενων οὐκ ἔστιν ἐν ὧ
 πῶς λαμβάνειν, αὐ πῶς λαμβάνηται τὰ μᾶλλον πάσαν ὅτι μοι-
 χροῦς, εἰ τὰ μᾶλλον ἢ δὲ πρὸς τὰς γαμέτας πλησιάζειν· ἔγρ' ἔ-
 στιν· ἀλλὰ μαθητεία τίς αὐτῆ δὴ ἔστι· συνημμένον γὰρ τό, τε πά-
 ρος λέγει, καὶ ὁ ποιόνδε εἶ). ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ὕβρις, διὸ καὶ ἀμφι-
 βητῶσι, συληνέσθαι μὲν φάσκοντες, ἀλλ' ἔμοιχθῶσιν· ἀγνοῦν-
 10 τες γὰρ, ἢ ἀνὰ κλάζομενοι· καὶ πατάξαι μὲν, ἀλλ' ἔχ ὕβρισμα. ὁ-
 μοίως δὲ καὶ ὅτι τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα.

δ' Εἰλημμένον δὲ τέτων, μετὰ ταῦτα λεκτέον, ὅτι ὅτι δὴ δύο
 μέρη τῶ ψυχῆς, καὶ αἰ ἄρεται καὶ ταῦτα διήρηται)· καὶ αἰ μὲν ἔ-
 ρον ἔχοντες, ἀφρονήτικα, ὡν ἔργον ἀλήθεια, ἢ πρὸς τὸ πῶς ἔχεται, ἢ
 πρὸς ἡμέσεως· αἰ δὲ τὸ ἀλόγου, ἔχοντες δὴ ὄρεξιν· ἔγρ' ὅτι ἔν-
 15 ερος ἔχεται ψυχῆς ὄρεξιν, εἰ μάλιστα ἔστιν· ἀνάκη δὴ φάλλον τὸ ἦθος
 καὶ σπουδαῖον εἶ) τὰ διώκον καὶ φθίνον ἡδονὰς ἕνας καὶ λύπας. δι-
 λον δὲ τὸ ἐν τῶ διακρίσεων τὸ πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς δυνάμεις καὶ
 τὰς ἔξεις. αἰ μὲν γὰρ δυνάμεις καὶ αἰ ἔξεις, τὴ παθημάτων· τὰ ὅ πα-
 20 ρη, λύπη καὶ ἡδονὴ διώκονται· ὡς τε δὴ τε ταῦτα, καὶ ἀφ' αἰ ἔμ-
 πρῶθεν ἡσυχίας, συμβαίνει πᾶσαν ἡθικῶν ἀρετῶν πρὸς ἡδονὰς εἶ-
 ναι καὶ λύπας. πάσης γὰρ ψυχῆς ὕφ' οἷον πέφυκε γίνεσθαι χεί-
 ρων καὶ βελίων, πρὸς ταῦτα ἔστιν ἡ ἡδονή. δι' ἡδονὰς δὲ καὶ λύ-
 25 πας φάλλοις εἶ), ὅτι διώκον καὶ φθίνον, ἢ ὡς μὴ δεῖ, ἢ ἀσ' μὴ δεῖ.
 διὸ καὶ ἀφελίζονται πάντες πρὸς χείρως ἀπάθησαν καὶ ἡρεμίαν πε-
 ρεῖ ἡδονὰς καὶ λύπας εἶ) τὰς ἀρετὰς, τὰς ὅ κακίας οὐκ ἔστιν ἐναντίων.

ε' Ἐπεὶ δὲ ἀποκρίται ἀρετῆ εἶ) ἢ τοιαῦτη ἔξισ ἀφ' ἧς πρῶ-
 κλικαί

κλικαί τῶν βελίων, καὶ καθ' ἑαυτὰ ἀείψα ἀφ' αἰ (καὶ βέλι-
 5 σον· βέλιον δὲ καὶ ἀείψον ὅ κατὰ τὸ ὄρθον λόγον· τὸ δὲ ἔστι ὅ
 μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως τὸ πρὸς ἡμᾶς, ἀνακρίνον αὐ εἶη
 τὴ ἡθικῶν ἀρετῶν τὴ καὶ αὐτὸν ἔχον μεσότητά εἶ), ἢ πρὸς
 5 μέσ' ἀπὸ ἐν ἡδοναῖς καὶ λύπαις, καὶ ἡδέσι καὶ λυπηραῖς. ἔστι
 δὲ ἡ μεσότης, ὅτε μὲν ἐν ἡδοναῖς (καὶ γὰρ ὑπερβολὴ καὶ ἐλλείψις) 87
 ὅτε δὲ ἐν λύπαις, ὅτε δὲ ἐν ἀμφοτέραις. ὁ γὰρ ὑπερβάλλον ὅ
 χαίρειν, τὰ ἡδέει ὑπερβολῆς· καὶ ὁ τὰ λυπείσθαι, τὰ ἐναντίω
 καὶ ταῦτα ἢ ἀπλῶς, ἢ πρὸς ἕνα ὄρον, οἷον ὅταν μὴ ὡς οἱ πολλοί·
 10 ὁ δὲ ἀγαθὸς ὡς δεῖ. ἐπεὶ δὲ ἔστι τίς ἔξισ ἀφ' ἧς τοῖσδε ἔστι ὁ ἔ-
 ρων αὐτῶν, ὡς τε τὸ αὐτὸ πρὸς ἡμᾶς ἔμ' μὲν ἀποδέχεσθαι τὴν
 ὑπερβολῶν, ἔμ' δὲ τὴ ἐλλείψιν, ἀνάκη ὡς ταῦτ' ἀλλήλοισ ἐναν-
 15 τῶ καὶ τὰ μέσῳ, ἔτω καὶ τὰς ἔξεις ἀλλήλων ἐναντίας εἶ) καὶ τῆ
 ἀρετῆ· συμβαίνει μὲν τὰς ἀντιθέσεις εἶητα μὲν φανερωτέρας εἶ)
 15 πάσας, εἶητα δὲ τὰς ὅτι τὴ ὑπερβολῶν, ἐναντιῶν δὲ τὰς ὅτι τὴ ἐλ-
 λείψιν. αἴτιον δὲ τὴ ἐναντιώσεως, ὅτι οὐκ αἰεὶ ὅτι ταῦτα τὴ ἀνι-
 στήτος ἢ ὁμοιότητος πρὸς τὸ μέσον, ἀλλ' ὅτε μὲν γὰρ τὸν αὐ μετα-
 βῶν ἀπὸ τῆς ὑπερβολῆς ὅτι τὴ μέσῳ ἔξιν· ὅτε δὲ ὅτι τὴ ἐλλεί-
 20 ψεως ἧς πλέον ἀπέχεται, ὅτι δοκεῖ ἐναντιώτερος εἶ). οἷον καὶ πρὸς
 20 τὸ σῶμα, ἐν μὲν τοῖς πόνοις ὑγιεινότερον ἢ ὑπερβολῆ τὴ ἐλλείψεως,
 καὶ εἰ γὰρ τὸν τὸ μέσου· ἐν δὲ τῆ Ἑσφῆ ἢ ἐλλείψις ὑπερβολῆς, ὡς τε
 καὶ αἰ πρῶται καὶ ἔξισ αἰ φιλοσοφικῆς καὶ φιλοπονεῖ μᾶλλον ἔ-
 25 σον) καθ' ἑκατέραν τὴν αἴρεσιν· εἶητα μὲν οἱ πολυπονώτεροι, ἐν-
 25 ἔητα δὲ οἱ ὑποσαλικώτεροι· καὶ ἐναντίως τὰ μετεῖω καὶ τὰ ὡς ὁ
 πρὸς ἀπλῶτα ὁμοίως ἀφ' ἑσθικῆς ἔμ' μέσου, ἀλλ' ἡθικῶν μὲν φιλόπο-
 νοὶ εἰσμέν, μᾶλλον δὲ ἀπολαυστικοί. ὁμοίως δὲ ταῦτ' ἔχεται καὶ πρὸς

ψυχῆς. ἐναντία δὲ πῆρμιον ἢ ἕξιν, ἐφ' ἧς τε ἀμύρτανομιον μάλ-
 λον, καὶ ἐφ' ἧς οἱ πολλοί· ἢ δὲ ἐτέρω ὡς ἄρ' οὐκ ἔσα λαυτάνη· ἔξιν
 γὰρ ὁλίγην ἀναμάθητος ἔστιν· οἷον ὀργίω πρὸς ὀφθαλμῶν, καὶ ὄν ὀργί-
 λον τὰς ἁράς. καὶ τοὶ ἔστιν ὑπερβολὴ, καὶ ἔστι τὰς ἰλεων ἔξιν, καὶ τὰς
 κατὰλλακτικὸν ἔξιν, καὶ ὀργίως ἔσται ῥαπιζομιον. ἀλλ' ὀλίγοι οἱ
 τοῖσ' τοῖς ἐπ' ἐκεῖνο ὅτι πάντες ῥέποισι μᾶλλον· ἔξιν καὶ ἐκλακτικὸν
 ὁ θυμῶς. ἐπεὶ δὲ εἰληπταὶ ἢ ἀφελογη ἢ ἔξεων καὶ ἔκαστα τὰ
 πάθη, καὶ αἱ ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις, καὶ τῶν ἐναντίων ἔξεων καὶ
 ἀσέχοισι κατὰ ὄν ὀρθὸν λόγον (τίς δὲ ὀρθὸς λόγος, καὶ πρὸς τίνα δὲ
 ὄρον ἀποβλέποντας λέγειν ὁ μέσον, ὅτερον ἔπιπροσώπιον) φανε- 10
 ρὸν δὲ ὅτι πᾶσαι αἱ ἡλικαὶ ῥεταὶ καὶ κακία, πρὸς ἡδονῶν καὶ λυπῶν
 ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις εἰσὶ, καὶ ἡδοναὶ καὶ λύπαι ἀπὸ τῆς εἰρημέ-
 νων ἔξεων καὶ παθημάτων γίνονται. ἀλλὰ μὲν ἡ γαβελπίση ἔξιν ἢ πε-
 εὶ ἔκαστα, μέση ἔστι. δὴ λον τοίνυν ὅτι αἱ ῥεταὶ ἢ πᾶσαι, ἢ τῶν
 ἑνὲς ἔσονται τῶν μεσοτήτων.

5 Λάβωμιον ἐν δὴ λω ῥετῶν ἢ ἐπιπέσης σκέψεως. εἰσὶ δὲ πᾶ-
 σαι μὲν αἱ ἔσται, καὶ φύσει τινὲς ῥεταί. ἔξιν καὶ ἔκαστη πολλὰ δύ-
 νατὶ τοιαῦτα γινώσκον, οἷον ἄνθρωπος ἀνθρώποις, καὶ ζῶον ὄν ὅλως ζῶα,
 καὶ φυτὸν φυτά. πρὸς ὅτι τῶν αἰθέρων, καὶ πρὸς ἔξεων πινῶν
 ἔστιν ῥετὴ μόνον τῶν ζῶων. τῶν γὰρ δὴ λων ἔστιν εἰποιμιον αἰ ἁρά τῆν 20
 τῶν ἀρχῶν ὅσα τοιαῦτα, ὅθεν πρῶτον αἱ κινήσεις κύειαι λέγειν, μά-
 λις δὲ δικαίως ἀφ' ὧν μὴ ἐνδέχεται δὴ λως ἧ ἴσως ὁ θεὸς ῥετῆ.
 ἐν ὅτι τῶν ἀκινήτοις ῥεταῖς, οἷον ἐν τῶν μαθηματικῶν, οὐκ ἔστι ὁ κύ-
 ειον, καὶ τοὶ λέγειται γὰρ καὶ ὁμοιότητα. καὶ γὰρ ἐν ταῦτα κινεμένης
 τῶν ῥετῆς, πᾶντα μάλιστα αἰ τὰ δὴ κινώμενα μεταβάλλοι, αὐ- 25
 τὰ δὲ αὐτὰ ἔ μεταβάλλει ἀναμετρούμενα ἰστέρου ἰστέρου, αὐ-
 τὰ μὴ τὰ τῶν ἰστέρου ἀνελεῖν, καὶ δὲ ἐκείνης δεῖξαι. ὁ δὲ αἰθερ-
 πος ῥετὴ κινήσεως πινῶς ἢ γὰρ πρὸς ἔξιν κινήσεις. ἐπεὶ δὲ ὡς ἄρ' ἐν

τοῖς

τοῖς δὴ λωῖς ἢ ἀρχὴ αἰτία ἔστι τῶν ἀπὸ τῆν ὄντων ἢ γινωσκῶν, δεῖ νοῦ-
 σαι κατὰ ἄρ' ἔπι τῶν ἀποδείξεων. εἰ γὰρ ἔξιν τῶν πρὸς ἄρ' ἔξιν ὁ ὀρ-
 θῶς, ἀνάγκη ὁ τε βράχων ἔξιν τέταρας ὀρθῶς, φανερὸν ὡς αἴτιον
 τῶν, ὁ δὲ ὀρθῶς ἔξιν ὁ τε βράχων. εἰ δὲ γὰρ μεταβάλλει ὁ τε β-
 5 ῥῶν, ἀνάγκη καὶ ὁ τε βράχων μεταβάλλει· οἷον εἰ βῆς ἔξιν, εἰ ὅτε-
 τῶν ὀκτώ, καὶ μὴ μεταβάλλοι. τοῖσ' τοῖς δὲ ἔστι καὶ ἐκεῖνο, τοῖσ' τοῖς
 ἀναμάθητος ἔξιν. δὴ λον δὲ ὁ ἐπιπροσώπιον ὅτι ἀναμάθητος, οὐκ ἔστι ἀνα-
 λυκτικῶν. καὶ δὲ ἔπε μὴ λέγειν, ἔπε λέγειν ἀκρίτως οἷον τε, πλὴν
 ποσοῦτον. εἰ γὰρ μὴ τῶν ἀπὸ τῶν τῶν, ὁ τε βράχων ἔξιν ἔξιν, ῥετῆ
 10 πῶς αἰ εἴη τῶν, καὶ αἴτιον τῶν ὑτέρων. ὡς τῶν εἰ ἄρ' ἔστιν ἔξιν ὄντων
 ἐνδέχεται ἐναντίας ἔξιν, ἀνάγκη καὶ τῶν ῥετῶν αὐτῶν ἔξιν τοῖ-
 αῦτας. οὐκ γὰρ τῶν ἀνάγκη, ἀναμάθητος ὁ συμβαῖνον ἔστι. τὰ δὲ γὰρ
 ἐνδέχεται ἐνδέχεται γινώσκοντα πάντα, καὶ ὁ ἐφ' αὐτοῖς ἔστι τοῖς αἰ-
 θερῶν, πολλὰ τῶν τοῖσ' τοῖς, καὶ ῥετῆ τῶν τοῖσ' τοῖς εἰσὶν. ὡς τε ὀ-
 15 σων πρὸς ἔξιν ὁ αἰθερῶς ἔστιν ῥετῆ καὶ κύειος, φανερὸν ὅτι
 ἐνδέχεται καὶ γινώσκοντα καὶ μὴ· καὶ ὅτι ἐφ' αὐτῶν ταῦτ' ἔστι γινώσκοντα καὶ
 μὴ, ὡν γὰρ κύειος ἔστι τῶν ἔξιν καὶ τῶν μὴ ἔξιν. ὅσα δὲ ἐφ' αὐτῶν ἔστι
 ποιῆν ἢ μὴ ποιῆν, αἴτιος τῶν ἔξιν ἔστι καὶ ὅσων αἴτιος, ἐφ' αὐτῶν.
 ἐπεὶ δὲ ἢ τε ῥετῆ καὶ ἢ κακία, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ἔργα, τὰ μὲν ἐ-
 20 παμνετὰ, τὰ δὲ ψεκτὰ, (ψετῆ) γὰρ καὶ ἐπαμνετῆ ἔξιν τὰ δὲ ἀ-
 ναμάθητος ἢ τύχης ἢ φύσεως ὑπάρχοντα, ἀλλ' ὅσων αὐτοῖς αἴτιος ἐσομῶ-
 ὅσων γὰρ δὴ λωῖς αἴτιος, ἐκεῖνος καὶ ὄν ἔξιν καὶ ὄν ἐπαμνετῆ δὴ λον
 ὅτι καὶ ἢ ῥετῆ, καὶ ἢ κακία πρὸς ταῦτ' ἔστιν, ὡν αὐτὸς αἴτιος καὶ ἀρ-
 25 χὴ πρὸς ἔξιν. ληπτέον ἄρ' αἰτίων αὐτὸς αἴτιος καὶ ῥετῆ πρὸς ἔ-
 ξιν. πᾶντες μὲν δὲ ὁμολογοῦμιον, ὅσα μὲν ἐκύβια καὶ καὶ πρὸς
 ἀμρεσιν τῶν ἐκῆτου, οὐκ ἔστιν αἴτιον ἔξιν. ὅσα δὲ ἀκρίτως, οὐκ αὐτὸν αἴ-
 τιον. πᾶντα δὲ ὅσα πρὸς ἐλθῶμιον, καὶ ἐκῶν δὴ λον ὄντι. δὴ λον τοίνυν
 ὅτι ἢ ῥετῆ καὶ ἢ κακία τῶν ἐκῶν αἰ εἴησαν.

N 2

ζ. Λησπλέον άρα τί τ' εκούσιον κχ ακούσιον, κχ τί β'στιν ή παρ'αίρε-
 σις, β'π'ή ή άρετή κχ ή κακία οείζεται τ'τοις· παρ'ον σκεπτιέον
 τ' εκούσιον κχ τ' ακούσιον. τειών δ'η τ'των, έν π'ι δόξεν ε'ί), ήτοι
 κατ' όρεξιν, ή κ'τ' παρ'αίρεσιν, ή κατ' άγ'νοιαν· τ' μ'ν εκούσιον,
 κατ' τ'των τί· τ' δ'ι ακούσιον, παρ' τ'των τί. άλλα μ'ν ή
 όρεξις εις τεία διαρρ'εται, εις β'βλησιν κχ θυμόν κχ β'πιθυμίαν. ώς-
 τε τ'ωτα διαρρετέον, κχ παρ'ον κατ' β'πιθυμίαν. δόξεν δ'ι α'ν
 π'ν τ' κατ' β'πιθυμίαν, εκούσιον ε'ί). τ' γ'ρ ακούσιον, π'ν δοκεί
 ε'ί) βίαιον· τ' δ'ε βίαιον, λυπηρόν· κχ π'ν ο' ανακ'αζ'ο' μ'νοι ποι'ε-
 22 σιν ή πάροισιν· ώς παρ' κχ Ευ'λωσ φησί· Π'ν γ'ν ανακ'αζ'ον παρ'αγ'μ' 10
 22 άριαρόν έφυ. ώστ' ε'ί'ι λυπηρόν, βίαιον· κχ ε'ί'ι βίαιον, λυπηρόν.
 τ' δ'ε παρ' τ' β'πιθυμίαν π'ν λυπηρόν· ή γ'ρ β'πιθυμία τ' ή-
 δέος. ώστ'ε βίαιον κχ ακούσιον· τ' άρα κατ' β'πιθυμίαν, εκούσιον·
 εναντία γ'ρ τ'ωτ' άλλήλοισ. έπ' ή μορθηεία άδικώτερον παρ'α
 ποι'ς· ή δ'ι άκρασία, μορθηεία δοκεί ε'ί). ο' δ'ι άκρατής ο' κατ' τ' 15
 88 β'πιθυμίαν, παρ' τ'ν λογισμόν ο'ιος παρ'ατ'ην κχ β'πιθυμίαν. έ-
 κών άρα παρ'ατ'η κχ εκούσιον, τ' κατ' β'πιθυμίαν. κχ γ'ν άποπον ε'ί
 δικαιοτέροι έσ'ν) ο'ι άκρατείς γινόμενοι. εκ μ'ν π'ν τ'των,
 δόξεν α'ν τ' κατ' β'πιθυμίαν εκούσιον ε'ί). εκ δ'ε τ'ωνδε, τ' εναντίον·
 άπ'ν γ'ν ο' εκών π'ς παρ'ατ'η, βυλόμ'νος παρ'ατ'η· κχ ο' β'βλεται, 20
 εκών. β'βλεται δ'ι άγ'εις ο' ο'έται ε'ί) κ'κόν. άλλα μ'ν ο' άκρα-
 τ'όμ'νος άκ' ά β'βλεται ποι'ς. τ' γ'ρ παρ' ο' ο'έται β'βλ'ισον ε'ί),
 παρ'ατ'ην δ'ι β'πιθυμίαν, άκρατ'όμ'νοσ'ά β'σιν. ώστ'ε άμα συμβή-
 σ'ε) τ'ν α'ντ'ον έχόντα κχ άκ'οντα παρ'ατ'ην. τ'το δ'ι άδιώ'ατον. έπ'
 δ'ι ο' έκρατής δικαιοπαρ'αγ'ήσ'ς, κχ μ'λλον τ' άκρασίας. ή γ'ρ έτ'
 25 κ'ράτ'εια άρετή, ή δ'ι άρετή δικαιοτέροις ποι'ς. έκρατ'όμ'νοσ'α δ'ε,
 όταν παρ'ατ'η παρ' τ' β'πιθυμίαν κ'τ' τ'ν λογισμόν. ώστ' ε'ί'ι τ' μ'ν
 δικαιοπαρ'αγ'ειν εκούσιον, ώς παρ' κχ τ' άδικειν· άμ'φω γ'ρ δοκεί
 τ'ω-

τ'ωτα εκούσια ε'ί), κχ ανάγκη ει θά'τερον εκούσιον, κχ θά'τερον· τ'
 τ' παρ' τ' β'πιθυμίαν, εκούσιον· άμα άρα ο' α'ντ'ος τ' α'ντ' παρ'α-
 τ'η εκών κχ άκ'ων. ο' δ'ε α'ντ'ος λόγος κχ παρ'ι θυμού. άκρασία γ'ν
 κχ έκρατ'εια, κχ θυμού δοκεί ε'ί), ώς παρ' κχ β'πιθυμίας· κχ τ' πα-
 5 ρ'ατ'ιν θυμόν λυπηρόν κχ βίαιον, ή κατ'εξις. ώστ' ε'ί'ι τ' βίαιον ά-
 κούσιον, τ' κ'τ' τ'ν θυμόν εκούσιον α'ν ε'ίη π'ν. έοικε δ'ε κχ Ηεράκλ'η-
 τ'ος λέγειν εις τ'ω'ιζ'μ'ν τ' θυμού β'βλ'εσ'ς, όπ'ι λυπηρό ή κ'άλυ-
 σις α'ντ'. χαλεπόν γ'ρ φησι θυμ'ν μά'χεσ'ατ'. ψυχ'ης γ'ρ ώντ'
 10 ται. ει δ'ι άδιώ'ατον τ' α'ντ' εκόντα κχ άκ'οντα παρ'ατ'ην άμα τ'
 10 κατ' τ' α'ντ' τ' παρ'αγ'ματ'ος, μ'λλον εκούσιον τ' κ'τ' β'βλησιν τ'
 κατ' β'πιθυμίαν κχ θυμόν. τεκμήριον δ'ε· πολλά γ'ν παρ'ατ'η-
 μ'ν έχόντες άδ'ύ όργ'ης κχ β'πιθυμίας. λείπε) άρα, ε'ί'ι τ' βυλόμ'νο-
 νον κχ εκούσιον τ'ωτ'ο, σκέψασ'ατ'· φαίνε) δ'ε κχ τ'το άδιώ'ατον.
 τ'σποκ'εται γ'ν ήμ'ν κχ δοκεί ή μορθηεία άδικωτέροις ποι'ς· ή δ'ι
 15 άκρασία μορθηεία π'ς φαίνεται· συμβήσεται δ'ε τ' εναντίον. β'β-
 λεται μ'ν γ'ρ έθ'εις ά' ο'έται ε'ί) κ'κ'ατ' παρ'ατ'η δ'ι όταν γ'ννηται
 άκρατής. ε'ί'ι τ' μ'ν άδικειν εκούσιον, τ' δ'ι εκούσιον τ' κ'τ' β'β-
 λησιν, όταν άκρατής γ'ννηται, ο'κ'έπ'ι άδικήσ'ς, άλλ' έσαι δικαιοτέ-
 20 ρ'ος ή παρ'ιν γ'ε άκρατής· τ'το δ'ι άδιώ'ατον. όπ'ι μ'ν π'ν τ'των ο'κ' έσι
 20 τ' εκούσιον τ' κατ' όρεξιν παρ'ατ'ην, ε'δ'ι ακούσιον τ' παρ' τ' όρε-
 ξιν, φανερόν.
 Όπ'ι δ'ι τ'ωτ'ε κ'τ' παρ'αίρεσιν, πάλιν εκ τ'ωνδε δ'ηλον. τ' μ'ν ή
 γ'ν κ'τ' β'βλησιν ώς ο'κ' ακούσιον, άπεδείξ'η, άλλα μ'λλον π'ν
 ο' β'βλ'ε) κχ εκούσιον. άλλ' όπ'ι κχ μ'ν βυλόμ'νον ενδέχε) παρ'ατ'-
 25 τ'ην εκόντα, τ'το δ'ε δ'εται μόνον. πολλά τ' βυλόμ'νοι παρ'ατ'η μ'ν
 δ'εξάφ'ησι· παρ'αίρεται δ'ι τ'ωτ'εις τ'ωτ'εν ε'ξάφ'ησι. ει δ'ε ανάγκη
 μ'ν έν τειών τ'των έν π'ι ε'ί) τ' εκούσιον, ή κατ' όρεξιν, ή κ'τ' παρ'-
 αίρεσιν, ή κ'τ' άγ'νοιαν· τ'των δ'ε τ'ά δύο μ'ν β'β'ι, λείπεται εν τ'α'

εἴθενοξέμυρον ἴπως πωράτην εἶ) ὁ ἐκρύσιον. ἐπὶ ἧ μικρὸν πορα-
 γαζήντες ὄν λόγον, ὅτι τὸ μύρον τέλος τῶν πωρῶν τῶν ἐκρυσιῶν καὶ ἀκρυ-
 σίς δὲ βίαια καὶ μὴ βία πὶ ποιῆν, οἰκεία τοῖς εἰρη-
 μύροις εἶ). τὸ, τε γὰρ βίαμον ἀκρύσιον, καὶ ὁ ἀκρύσιον πρὸ βίαμον
 εἶ) φαρμάκῳ ὥστε πωρῶν τῶν βία, σκεπτόντων πῶς εἶ) 5
 πωρῶν ὁ ἐκρύσιον καὶ ἀκρύσιον. δοκεῖ δὲ ὁ βίαμον καὶ ὁ ἀκρύσιον
 ἀντιπείθεσθαι, καὶ ἡ βία καὶ ἡ ἀνάγκη, τῶν ἐκρυσιῶν καὶ τῶν πωρῶν ὅτι
 τῶν πορατομύρων. καὶ γὰρ δὲ ὁ βίαμον καὶ τὴν ἀνάγκην, καὶ
 ὅτι τῶν ἀψύχων λέγεται. καὶ γὰρ ὁ πῦρ κἀπὼ βία καὶ ἀναγ-
 καζόμενον φέρεται φαρμάκῳ. τῶν δὲ ὅταν κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν 10
 καὶ αὐτὸ ὀρμὴν φέρηται, ἔβία. ἔμυρον ἔβία ἐκρύσια λέγεται,
 ἀλλ' ἀνώνυμος ἢ ἀντίθεσις. ὅταν δὲ πωρῶν τῶν βία, φαρμάκῳ. ὁ-
 μίως δὲ καὶ ὅτι ἀψύχων, καὶ ὅτι τῶν ζώων ὀρμὴν βία πολλά
 καὶ πάρα καὶ ποιῶντα, ὅταν πωρῶν τῶν ἐν αὐτῶν ὀρμὴν ἐξωθεν πῶς
 κινή. ἐν μὲν τοῖς ἀψύχοις ἀπλή ἢ ἄρχη, ἐν δὲ τοῖς ἐμφύχοις 15
 πλεονάζει. ἔβία αἰεὶ ἢ ὀρέξις καὶ ὁ λόγος συμφωνεῖ. ὥστ' ὅτι μὲν τῶν
 ἀψύχων ζώων ἀπλοῦν ὁ βίαμον, ὡς πωρῶν ὅτι τῶν ἀψύχων. ἔβία ἔ-
 ρχῶ λόγον καὶ ὀρέξιν ἐναντίαν, ἀλλὰ τῶν ὀρέξις ζῆ. ἐν δὲ ἀνθρώποις
 ἐνεστὶν ἀμφω, καὶ ἐν πνιήλικία, ἢ καὶ ὁ πωρῶν τῶν ἀποδιδόμενον. ἔβία
 φαρμάκῳ ὁ πωρῶν τῶν πωρῶν, ὅσοις ὁ θηρίων. ἀλλ' ὅταν ἡδὴ 20
 λογισμὸν πωρῶν τῶν πωρῶν. δοκεῖ δὲ ὁ βίαμον ἀπὸν λυπηρὸν εἶ) καὶ
 εἴθεις βία μὲν ποιῆ, χαίρων δὲ. εἴθ' ὅτι ἐγκρατῆ καὶ ὁ ἀ-
 κρατῆ πλείστη ἀμφισβήτησις ἔστιν. ἐναντίας γὰρ ὀρμῆς ἔχον αὐ-
 τὸς ἐκαστος αὐτῶν πωρῶν τῶν πωρῶν. ὥστ' ὁ τ' ἐγκρατῆς, βία (φασίν) ἀ-
 φέλκω αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἡδέων ὀπιθυμιῶν. ἀλλ' ἔτι γὰρ ἀφέλκων 25
 πωρῶν ἀντιπείθεσαν ὀρέξιν. ὁ τ' ἀκρατῆς βία πωρῶν τῶν λογισμὸν
 ἡπὶον δὲ δοκεῖ λυπεῖσθαι. ἢ γὰρ ὀπιθυμία τῶν ἡδέων, ἢ ἀκολυθεῖ
 χαίρων. ὡς δὲ ὁ ἀκρατῆς μᾶλλον ἐκὼν καὶ ἔβία, ὅτι ἔβία λυπηρῶς.
 ἢ δὲ

ἢ δὲ πωρῶν τῶν βία καὶ ἀνάγκη ἀντιπείθεται. ὁ δὲ ἐγκρατῆς, ἐφ' ἃ
 πέπειται ἀγῶ, καὶ πορῶν τῶν βία, ἀλλ' ἐκὼν. ἢ δὲ ὀπιθυμία ἔ-
 πείσασθαι ἀγῶ, ἔβία γὰρ μετέχῃ λόγου. ὅτι μὲν οὖν δοκεῖσιν ἔτοι μὴ-
 νοι βία καὶ ἀκόντες ποιῆν, καὶ ἀγῶ τῶν αἰτίων, ὅτι καὶ ὁμοίότη-
 5 τῶν βία τῶν βία, καὶ ἡ βία ὅτι τῶν ἀψύχων λέγεται, εἶρη).
 ἔβία ἀλλ' εἶπὶς πωρῶν τῶν ἐν αὐτῶν δὲ βίαμον πωρῶν τῶν μύρων,
 καὶ κεί λυεταὶ ὁ λυπηρὸν. ὅταν μὲν γὰρ τῶν ἐξωθεν πωρῶν τῶν ἐν
 αὐτῶν ὀρμὴν κινή ἢ ἡρεμίαν, βία φαρμάκῳ ὅταν δὲ μὴ, ἔβία. ἐν ἧ
 ὅ ἐγκρατῆ καὶ ἀκρατῆ ἡδὲ καὶ αὐτὸν ὀρμὴν ἐνεῖσα ἀγῶ. ἀμφω
 10 γὰρ ἔβία. ὥστ' ἔβία ὁ βία ὁ βία, ἀλλ' ἐκὼν ἀγῶ γὰρ τῶν πωρῶν τῶν
 βία, ἔβία ἀναγκασόμενος. τὴν γὰρ ἐξωθεν πωρῶν τῶν πωρῶν
 τῶν ὀρμὴν ἢ ἐμποδίζουσαν ἢ κινῶσαν, ἀνάγκην λέγεται. ὡς πωρῶν εἶ-
 τις λαβῶν τὴν χεῖρα τύπτοι βία ἀντιπείνοντες καὶ τῶν βία λαβῶν,
 καὶ τῶν ὀπιθυμῶν. ὅταν δὲ ἐσωθεν ἢ ἄρχη, ἔβία, ἐπει καὶ ἡδὴ καὶ
 15 λυπηρὸν ἐν ἀμφοτέροις ἐνεστὶ. καὶ γὰρ ὁ ἐγκρατῆς βίαμον λυπεῖται,
 πωρῶν τῶν ὀπιθυμῶν πωρῶν τῶν ἡδὴ, καὶ χαίρῃ τὴν ἀπ' ἐλπί-
 δος ἡδονῶν, ὅτι ὑπερὸν ὀφελήσεται, ἢ καὶ ἡδὴ ὀφελήσεται ὑγιά-
 νων. καὶ ὁ ἀκρατῆς, χαίρῃ μὲν τυγχάνων ἀκρατῆ βίαμον ἔβία-
 θυμῶν, λυπεῖται δὲ τὴν ἀπ' ἐλπίδος λυπηρῶν. οἶεται γὰρ κακὸν
 20 πωρῶν τῶν πωρῶν. ὥστε ὁ μὲν βία ἐκῆτερον φαίμαι ποιῆν, ἔβία λόγον καὶ
 ἀγῶ τὴν ὀρέξιν, καὶ ἀγῶ ὅν λογισμὸν ἐκῆτερον ἀκόντα ποτὲ
 πωρῶν τῶν πωρῶν. κερωρισμένα γὰρ ὄντα ἐκῆτερα, ἐκκρέεται ὑπὸ ἀ-
 λήλων. ὅταν καὶ ὅτι τὴν ὀλίγη μετὰ φέροισι ψυχῶν, ὅτι τῶν ἐν
 ψυχῇ πῶς τὸν ὀρμῶν. ὅτι μὲν οὖν τῶν μωρίων ἐνδέχεται) τῶν λέ-
 25 γῶν ἢ δὲ ὀληεκούσα ψυχῆ καὶ ἔβία ἀκρατῆς καὶ τῶν ἐγκρατῆς, πωρῶν τῶν
 βία, βία δὲ ὁ βία, ἀλλὰ τῶν ἐν ἐκείνοις πῶς, ἐπει καὶ φύσῃ
 ἀμφοτέρα ἔχουσαν. καὶ γὰρ ὁ λόγος φύσῃ ἄρχων, ὅτι ἐμωρῆς
 τῆς ἡμέρας καὶ μὴ πηρωθείσης, ἐνεῖται καὶ ἡ ὀπιθυμία, ὅτι 89
 ὁ βία

δύσους ἢ γρηθέως ἀκολουθεῖ καὶ ἔνεσι. σχεδὸν δὲ τέτοις δυοῖν
 φύσιν δὲ βίβλιν, καὶ τε ὅσα δύσους γινόμενοις ἀκολουθεῖ πᾶσι, καὶ
 ὅσα ἐωρμηθῆσιν τῆς γρηθέως ἀπορροῆν, ἢ ἡμῖν, οἷον πολιά καὶ γή-
 ρας, καὶ τὰλλα τὰ βίαυτα. ὥστε μὴ καὶ φύσιν ἐκότερος πορὰ τῆς
 ἀπλῶς δὲ καὶ φύσιν ἐκότερος, ἢ τὴν αὐτοῦ. αἰ μὲν οὖν πε-
 ρὶ τῆς ἐκότερης καὶ ἀκρυτέρας ἀπορροῆς, καὶ τῆς βίας πορὰ τῆς, ἢ ἀμ-
 φοτέρος, ἢ ὄν ἕτερον ὥστε ἢ μὴ ἐκόντας, ἢ ἀμα βία καὶ ἀκρυτέρας
 εἰ δὲ τῆς βίας ἐκρούσιον, ἀμα ἐκόντας καὶ ἀκρυτέρας πορὰ τῆς. σχεδὸν δὲ
 ἔκ τῆς εἰρημύρων δὴ λον ἡμῖν ὡς ἀπορροῆς. λέγοντες δὲ καὶ
 ἀλλῶν ἔσπον βία καὶ ἀναγκασθέντες πορὰ τῆς, ἢ ἀμα φωνοῦντος ἢ
 λόγου καὶ τῆς ὀρέξεως, ὅταν πορὰ τῆς ὀν καὶ λυπηρὸν καὶ φάυλον
 ἀπολαμβάνουσιν. ἀλλ' αὐτὸ μὴ τῆς πορὰ τῆς, πληρῶν ἢ γά-
 ναλοι ὄσι. ταῦτα γὰρ φασιν ἀναγκασθέντες πορὰ τῆς, ἢ ἔ. ἀλλὰ
 πρῶτες ποιοῦσιν αὐτὸ τῆς. ἔξεται γὰρ μὴ ποιοῦν, ἀλλ' ἐκείνο ἀπο-
 μεῖναι τὸ πάθος. ἐπὶ ἴσως τέτων τὰ μὲν φάη τις αὐτὸ, τὰ δὲ ἔ. ὅσα
 μὲν γὰρ ἐφ' αὐτῶν τῆς πορὰ τῆς μὴ ὑπάρξαι ἢ ὑπάρξαι δεῖ, ὅσα
 πορὰ τῆς ἢ μὴ βιάε, ἐκὼν πορὰ τῆς, καὶ ἢ βία. ὅσα δὲ μὴ ἐφ' αὐ-
 τῶν, τῆς πορὰ τῆς βία πῶς, ἢ μὲν τοῖν ἀπλῶς, ὅτι ὄν αὐτὸ τῆς
 πορὰ τῆς ὄν πορὰ τῆς, ἀλλ' ἢ ἔνεκα, ἐπεὶ καὶ ὄν τέτοις ὄν τις ἀμα-
 φορῆ. εἰ γὰρ ἵνα μὴ λάβῃ τῆς ἀπορροῆς, γελοῖος αὐτὸ εἶναι,
 εἰ λέγει ὅτι βία καὶ ἀναγκασθέντος. ἀλλὰ δεῖ μείζον κακὸν καὶ λυ-
 πηρότερον εἶναι, ὅπερ μὴ ποιοῦσιν. ἔτω γὰρ ἀναγκασθέντος, καὶ
 μὴ βία πορὰ τῆς, ἢ ἔ φύσιν, ὅταν κακὸν ἀγαθοῦ ἔνεκα, ἢ μείζονος
 κακῶν ἀπορροῆς πορὰ τῆς, καὶ ἀκρυτέρας γὰρ ἢ γὰρ ἐφ' αὐτῶν ταῦτα.
 διὸ καὶ ὄν ἔρωτα πολλοὶ ἀκρούσιον πηθεῖσιν, καὶ θυμοῖς οἴσιν καὶ τὰ φυ-
 σικῶν ὅτι ἰσχυρὰ καὶ ὄν τὴν φύσιν καὶ συγνώμην ἔχοντες πε-
 φυκότερα βιάεσθαι τὴν φύσιν. καὶ μάλλον αὐτὸ δόξαι βία καὶ ἀκρυτέρας
 πορὰ τῆς, ἵνα μὴ ἀλγὴ ἰσχυρῶς, ἢ ἵνα μὴ ἠρέμα, καὶ ὄλως ἵνα μὴ
 χαίρη.

χαίρη. ὅ γὰρ ἐφ' αὐτῶν, εἰς ὃ ἀνάγκη ὄλον, τῆς ὄν, ὃ ἢ αὐτῶν φύ-
 σις οἴατε φέρειν ὃ δὲ μὴ οἴατε, μὴ δὲ ἔστι τῆς ἐκείνης φύσιν ὀρέξεως ἢ
 λογισμῶν, ὄν ἐφ' αὐτῶν. διὸ καὶ τῆς ἀπορροῆς, καὶ πορὰ τῆς ἀμα-
 φορῆ, καὶ ἀμα ἀμα φωνοῦντος, ὄμως ἢ φάη ἐφ' αὐτοῖς
 εἶναι, ἢ εἰπεῖν αὐτὸν εἰπον, ἔτε πορὰ τῆς αὐτῶν. ἀλλὰ μὲν ἔ-
 δεῖ δὲ ὄν τῆς μίαν. ὥστε καὶ ἀμα φωνοῦντος καὶ πᾶσι ὄν ἐφ' ἡμῖν
 εἰσιν, ἢ πορὰ τῆς αὐτῶν πορὰ τῆς ἀμα φωνοῦντος καὶ λογισμοῖς.
 ἀλλ' ὡς ὄν φιλόλογος ἔφη, εἶναι τινὰς λόγους κρείττους ἢ μὲν. ὡς ὄν
 ἐκρούσιον καὶ ἀκρούσιον, καὶ πορὰ τῆς βία ἐδὲ σκέψασθαι. τῆς μὲν
 ἔτω διηρήσθω. οἱ γὰρ μάλιστα ἐμποδίζοντες τὸ ἐκρούσιον ὡς βία
 πορὰ τῆς ὄντες, ἀλλ' ἐκόντες.
 Ἐπεὶ δὲ τῆς ἔχῃ τὸ τέλος, καὶ ἔτε τῆς ὀρέξεως, ἔτε τῆς πορὰ τῆς
 σὴ τὸ ἐκρούσιον ὄνεται, λοιπὸν δὲ ὄν τῆς ἀμα φωνοῦντος. δο-
 κεῖ δὲ ἢ ἀναγκασθέντος τὸ ἐκρούσιον καὶ ἀκρούσιον, καὶ τὸ εἶδῶτα, ἢ ὄ, ἢ ὄ.
 ἢ ἔνεκα. οἴοτε γὰρ οἴδε μὲν ὅτι πατήρ, ἀλλ' ἔχῃ ἀπορροῆς, ἀλλ'
 ἵνα σώσῃ, ὡς ὄν αἱ Πηλιάδες ἤτωι ὡς ὄν μὲν πῶμα, ἀλλ' ὡς φίλ-
 ὄν καὶ οἶνον τὸ δὲ ὄν κῶνον. καὶ δὲ ἀπορροῆς καὶ ὄν, καὶ ὄ, καὶ ὄ,
 δὲ ἀπορροῆς μὴ καὶ ἀπορροῆς. τὸ δὲ δὲ ἀπορροῆς, καὶ ὄ, καὶ ὄ, καὶ
 ὄν, ἀκρούσιον. τὸ ἀναγκασθέντος ἀμα φωνοῦντος. ὄν μὲν οὖν ἐφ' αὐτῶν ὄν
 μὴ πορὰ τῆς, πορὰ τῆς μὴ ἀπορροῆς, καὶ δὲ αὐτὸν, ἐκρούσιον ταῦτα ἀ-
 ναγκασθέντος, καὶ τὸ ἐκρούσιον τῆς ὄν ὄσα δὲ ἀπορροῆς, καὶ ἀμα φωνοῦντος ἀ-
 πορροῆς, ἀκρυτέρας. ἐπεὶ δὲ τὸ ὄν τῆς ἀμα φωνοῦντος καὶ τὸ εἶδῶτα διπλὸν, ἐν μὲν
 τὸ ἔχῃ, ἐν δὲ τὸ ἀπορροῆς τῆς ἀπορροῆς, ὄν τῆς ἀπορροῆς, μὴ ἀπορροῆς δὲ, ἔστι
 μὲν ὡς ἀπορροῆς ἀπορροῆς λέγειν. ἔστι δὲ ὡς ἢ ἀπορροῆς ὄν εἰ δὲ ἀ-
 πορροῆς μὴ ἀπορροῆς. ὄμοίως δὲ καὶ μὴ ἔχῃ ἀπορροῆς ἀπορροῆς, εἰ ὄ ὄ-
 ὄν ἢ ἀπορροῆς ὄν, μὴ ἔχῃ δὲ ἀπορροῆς ἢ ἢ ὄν ἢ λυπηρῶν. ταῦτα
 οὖν πορὰ τῆς ἀπορροῆς. καὶ μὲν οὖν τῆς ἀπορροῆς καὶ ἀπορροῆς ἀπορ-
 ὄν τῆς ὄν τῆς ἀπορροῆς.

Περὶ δὲ παραιρέσεως μὲν τὸτο λέγωμεν, ἀφ' ἧσ' ἀπορήσαντες
 παρὰ τὴν λέγαν παρὲς αὐτῆς. διασφάζει γὰρ αὐτὴς ἐν ᾧ ἡμῶν πέφυ-
 κε, καὶ ἐν ποίῳ θείναι αὐτὴν γρη, καὶ πότερον ἐξ αὐτῶν τὸ ἐκρούσιον καὶ
 τὸ παραιρέτον, ἢ αὐτὰ βῆσι. μάλισα ὅτι λέγει) τὸ δὲ ἰνῶν, καὶ ζή-
 * τῆντ. δόξα εἰ δὲ δυοῖν εἴη) θάτερον ἢ παραιρέσεις, ἢ τοὶ δόξα, ἢ ὅ-
 ὀρέξεις ἀμφοτέρω γὰρ φαίνε) τὸ δὲ ἀκροθουῶντα. ὅτι μὲν οὖν ἐκ
 ἐστὶν ὀρέξεις, φανερόν. ἢ γὰρ βέλησις αὐτῆς, ἢ ἔπιθυμία, ἢ θυμὸς. οὐ-
 δείς γὰρ ὀρέγει) μηδὲν πεποιηθὼς τέτων. θυμὸς μὲν οὖν καὶ ἔπιθυ-
 μία καὶ ποῖς θηείοις ὑπάρχει, παραιρέσεις δὲ ἔ. ἐπὶ δὲ καὶ οἷς ὑπάρχει
 ἀμφο. αὐτὰ, πολλὰ καὶ ἀπὸ θυμοῦ καὶ ἔπιθυμίας παραιρέσονται. 10
 καὶ ἐν ποῖς πάθεσιν ὄντες ἐξ παραιρέσονται, ἀλλὰ κερτεροῦσιν. ἐπὶ ἐ-
 πιθυμία μὲν καὶ θυμὸς αἰεὶ μὲν λύπης παραιρέσονται, ὅτι πολλὰ καὶ
 ἀπὸ λύπης. ἀλλὰ μὲν ὁσθὲ βέλησις καὶ παραιρέσεις αὐτῶν.
 βέλησι) μὲν γὰρ ἔνια καὶ τῆς ἀδυνατῶν εἰδότες, οἷ) βασιλεύον τε
 παρῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀθάνατοι εἴη). παραιρέσονται δὲ ὁσθὲ μὴ ἀ- 15
 γνωῶν ὅτι ἀδυνατῶν, ἐπὶ ὅλως ὁ δυνατὸν μὲν, μὴ ἐφ' αὐτὰ δὲ
 οἷε) παραιρέσονται ἢ μὴ παραιρέσονται. ὡς τε τὸ μὲν φανερόν, ὅτι ἀνάγκη
 τὸ παραιρέτον ἔφ' αὐτὰ ἔ. εἴη). ὁμοίως δὲ δὴλον ὅτι ὁσθὲ δό-
 ξα, ἐπὶ ἀπλῶς εἴη) οἷεταί η. ἢ γὰρ ἐφ' αὐτὰ πῆ) τὸ παραι-
 ρετόν. δόξα ἄζομον ὅτι πολλὰ καὶ ἔ. ὅτι ὄντων ἐφ' ἡμῖν, οἷον ἔ. ἀμφο- 20
 ἔρον σύμμετρον. ἐπὶ ὅτι ἐστὶ παραιρέσεις ἀληθῆς ἢ ψευδῆς. ὁσθὲ δὴ
 ἢ ἔφ' αὐτὰ ὄντων παραιρέτων δόξα ἢ τυγχάνομεν οἷομεν δειν
 ἢ παραιρέσονται ἢ ἀπαραιρέσονται. κρινὸν δὲ παρὲς δόξης τὸτο καὶ βελή-
 σεως ἔθελος γὰρ πέλος ὁσθὲν παραιρέσονται, ἀλλὰ τὰ παρὲς τὸ πέλος
 λέγω δὲ οἷον ἔθελος ὑγιαίνον παραιρέσονται, ἀλλὰ παραιρέσονται ἢ κα- 25
 θῆσ' ἢ ὑγιαίνον ἔνεκα: ἐπὶ δὲ δὴ δαμμονῆν, ἀλλὰ χηρημαλίζεσθαι, ἢ
 κινδυνώον τὸ δὴ δαμμονῆν ἔνεκα: καὶ ὅλως δηλοῖ αἰεὶ παραιρέ-
 μῆτος τί τε, καὶ πίνος ἔνεκα παραιρέσονται. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν πίνος, ἔ. ἔνε-

κα.

κα παραιρέσονται δὴ ὅτι τὸ παραιρέσονται ἔνεκα δὴ ἔ. βέλησι) δὲ-
 γε μάλισα τὸ πέλος, καὶ δόξα εἴη) καὶ ὑγιαίνον καὶ δὲ παραιρέσονται. ὡς-
 τε φανερόν ἐξ αὐτῶν, ὅτι δὴ ὅτι καὶ δόξης καὶ βελήσεως. βέλησι) μὲν
 καὶ δόξα μάλισα τὸ πέλος: παραιρέσεις δὲ ὅτι ἐστὶν. ὅτι μὲν *
 5 οὖν ὅτι ἐστὶν ἔτε βέλησις ἔτε δόξα, ἔ. ἢ ἀπλῶς ἢ ἀπλῶς ἢ
 παραιρέσεις: τί δὲ ἐξ αὐτῶν τέτων, καὶ πῶς ἐξ αὐτῶν τὸ ἐκρούσιον.
 ἀμφο. ὅτι δὴ ἄλλο ἐστὶν, καὶ πῆ) βῆσι παραιρέσεις. ἐστὶ δὴ ἢ τὸ δυνατῶν καὶ εἴ-
 ναι καὶ μὴ, τὰ μὲν ποιῶντα, ὡς τε ἐν δὲ χεσθαι βελήσασθαι παρὲς
 αὐτῶν παρὲς οἷων δὲ ὅτι ἐκ ἀνδέχε) τὰ μὲν γὰρ δυνατὰ βῆσι καὶ εἴη) 10
 καὶ μὴ εἴη). ἀλλ' ὅτι ἐφ' ἡμῖν αὐτῆ ἢ ἡμῖσις βῆσι, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐξ αὐ-
 φύσιν, τὰ ὅτι δὴ δὴ ἀπλῶς ἢ ἢ ἢ. παρὲς ὅτι ὁσθὲ αὐτῶν ἐξ αὐτῶν βελ-
 λήσασθαι μὴ ἀγνωῶν παρὲς ὅτι ἐκ ἀνδέχε) μὴ μόνον τὸ εἴη) καὶ μὴ,
 ἀλλὰ καὶ τὸ βελήσασθαι ἢ ἀνθρώποις. αὐτὰ δὲ βῆσι ὅσα ἐφ' ἡ-
 μῖν βῆσι παραιρέσονται ἢ μὴ παραιρέσονται. δὴ ἔ. βελήσασθαι παρὲς ἢ ἐν Ἰνδοῖς,
 15 ἔ. δὲ πῶς αὐτὸ κύκλος τε βελήσασθαι: τὰ μὲν γὰρ ὅτι ἐφ' ἡμῖν. τὸ δὲ
 ὅλως ἐξ παραιρέτων. ἀλλ' ὁσθὲ παρὲς ἢ ἐν ἡμῖν παραιρέτων παρὲς ἀ-
 παρῶν. καὶ δὴ ἄλλο ὅτι ὁσθὲ δόξα ἀπλῶς ἢ παραιρέσεις βῆσι. τὰ δὲ
 παραιρέσονται καὶ παραιρέσονται, ἢ ἐφ' ἡμῖν ὄντων βῆσι. δὴ καὶ ἀπορήσθαι
 αὐτῶν, πῆ) δὴ ἢ ποῖ οἷ μὲν ἰατρῶν βελήσονται) παρὲς ὅτι ἐκροῦσι τὸ ἔπιθυ-
 20 μῆν, οἷ) ὅτι γρημαλίζεσθαι ἔ. ἀπλῶν δὲ ὅτι διχῆ γινόμενης τὸ ἀμφοτέρω
 (ἢ γὰρ λογίζομεν ἀμφοτέρω μὲν, ἢ καὶ τὸ ἀμφοτέρω ἀπὸ δυνάμεως) ἐν
 μὲν τῆ ἰατρικῇ ἀμφοτέρω ὡς ἀνδέχε) ἀμφοτέρω, ἐν ὅτι τῆ γρημμα-
 λικῇ καὶ τὸ ἀμφοτέρω καὶ παραιρέσονται, ἢ ἀπὸ σφραγῶν, εἰς ἀπλῶν ἢ ἐξ-
 σιν. ἔ. ἢ οὖν ἔτε δόξα ἔτε βέλησις βῆσι παραιρέσεις, βῆσι ὡς
 25 ἐκότερον, ἐπὶ ἀμφο. ἐξ αὐτῶν γὰρ παραιρέσονται μὲν ὁσθὲς,
 δοκεῖ δὲ παραιρέσονται καὶ βέλησονται. ὡς ἐξ ἀμφοῖν ἀμφο. ἀμφο γὰρ
 ὑπάρχει παρὲς παραιρέσονται μὲν αὐτὰ. ἀλλὰ πῶς ἐκ τέτων σκε-
 πῶν; δηλοῖ δὲ πῶς καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν. ἢ γὰρ παραιρέσεις μὲν

ἔστιν, ἔχ' ἀπλῶς δὲ, ἀλλ' ἑτέρου πρὸς ἕτερον. τὸτο δὲ ἔχ' οἶον τε
 αἰδ' σκέψεως καὶ βελῆς. δὲ ἔκ' δόξης βελδολικῆς ἔστιν ἡ πρῶ-
 αἴρεσις. πρὸς μὲν δὲ τῷ τέλει (σῶθεις βελδύει), ἀλλὰ τὸτο κεί-
 ται πᾶσι· πρὸς δὲ τῷ εἰς τὸτο τεινόντων, πότερον τόδε ἢ τόδε σῶ-
 * τείνῃ, ἢ δὲ δογματῆς τὸτο πως ἔσαι. βελδύμεθα ἢ πδύτως τῶ-
 πο, ἕως αἰ' εἰς ἡμᾶς ἀναγὰ γωμῶν τ' ἡμέσεως τιῶν ἔρχω. εἰ δὲ
 πρῶτα μὲν μῆτις, μὴ πρῶτα σάμνος μῆδὲ βελδ-
 σάμνος, ἢ χεῖρον ἢ βέλιον, βελῆ) δὲ ὅσα ἐφ' ἡμῖν ἔστι τ' διωα-
 τῶν (εἴ), καὶ μὴ τῷ πρὸς τὸ τέλος, δὲ ἡλον ὅτι ἡ πρῶτα μὲν
 ἔστιν ὄρεξις τῷ ἐφ' αὐτῷ βελδολικῆ. ἀπδρυτες γὰρ βελδύμεθα 10
 αὐτῶν πρῶτα μὲν. ἔμῳτοι γὰρ αὐτῶν βελδύμεθα, πδύτως πρῶτα μὲν
 εἰς τὸ τέλος, καὶ ὄρεγεται ἀφ' ὅ βελδύεσθαι. δὲ ἔτε ἐν τοῖς ἄλλοις
 ζώοις ἔστιν ἡ πρῶτα μὲν, ἔτε ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, ἔτε πδύτως ἔχοντος
 αἰδ' ἄρου. σῶθεις γὰρ ὅ βελδύεσθαι, ἔθ' ἡσπῶν τῶν δὲ ἔ- 15
 πί, ἀλλὰ δόξασθαι μὲν εἰ ποιητέον, ἔθ' ἡσπῶν πολλοῖς ὑπάρχῃν.
 τὸ δὲ ἀφ' ἡσπῶν ὄρεγεται. ἔστι γὰρ βελδολικὸν τ' ψυχῆς τὸ θεω-
 ρητικὸν αἰδέας ἡσπῶν. εἰ γὰρ ἔνεκα μία τῶν αἰδέων ἔστι τὸ μὲν γὰρ
 ἀφ' ἡσπῶν, αἰδέας· ἔθ' ἡσπῶν ἔστι ἡ γίνεταί τι, τὸτο αἰδέων φαιμὲν (εἴ).
 οἶον τῶν βαδίζῃν ἢ χεμῖδ ἢ τῶν χεμῖδ, εἰ τῶν ἔνεκα βαδίζῃ. 20
 δὲ οἷς μῆτις κείται σῶθεις, ἔ βελδολικῆ. ὡστ' ἔπει τὸ μὲν ἐφ'
 αὐτῶν ὄν ἡ πρῶτα μὲν ἢ μὴ πρῶτα μὲν, εἰ τις πρῶτα μὲν ἢ ἀπρῶτα μὲν,
 δὲ αὐτὸν καὶ μὴ δὲ ἀγνοῖαι, ἐκὼν πρῶτα μὲν ἢ ἀπρῶτα μὲν· πολλὰ δὲ
 τῶν ποιῶτων πρῶτα μὲν ἔ βελδολικῆ, σῶθεις πρῶτα μὲν ὄντες·
 αἰδέας τὸ μὲν πρῶτα μὲν ἀπδρυ ἐκύσιον (εἴ), τὸ δὲ ἐκύσιον μὴ 25
 πρῶτα μὲν· καὶ τὰ μὲν καὶ πρῶτα μὲν πρῶτα μὲν ἐκύσιον (εἴ), τὰ
 δὲ ἐκύσιον, μὴ πδύτως καὶ πρῶτα μὲν πρῶτα μὲν. ἀμα δὲ ἔκ' τῶν φαι-
 ρῶν καὶ ὅτι καλῶς δὲ δεικνύονται οἱ τῶν παθημάτων τὰ μὲν ἐκύσιον,
 τὰ

τὰ δὲ ἐκύσιον, τὰ δὲ ἐκὼν πρῶτα μὲν νομοθετῶσιν. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἔχῃ-
 κείσθαι, ἀλλ' ἀπῶνται γὰρ πρῶτα μὲν ἀληθείας. ἀλλὰ πρὸς μὲν τῶ-
 πων ἔργῳ μὲν ἐν τῷ πρὸς τῶν δικαίων ἔπισκεψῆ. ἢ δὲ πρῶτα μὲν
 ὅτι ἔτε ἀπλῶς βελῆσις, ἔτε δόξασθαι, δὲ ἡλον· ἀλλὰ δόξασθαι καὶ
 5 ὄρεξις, ὅταν ἔκ' τῶ βελδύεσθαι συμπαρῶσθαι. ἔπει τὸ βελ-
 δύεσθαι αἰδ' ὅ βελδύομαι ἐνεκαί πινος, καὶ ἔστι σῶθεις πρῶτα μὲν
 βελδολικῆ, πρὸς ὄν σῶθεις. τὸ συμφῆρον, πρὸς μὲν τῶ τέλει
 ἔθεις βελδύεται, ἀλλὰ τῶ ἔστιν ἔρχῃ καὶ ἡσπῶσθαι, ὡσπῶν ἐν
 τῶν θεωρητικῶν ἔπισκεψῆς ἡσπῶσθαι. εἰρηται δὲ πρὸς αὐτῶν ἐν
 10 μὲν τοῖς ἐν ἔρχῃ βελῆσις, ἐν δὲ τοῖς ἀναλυτικῶν δὲ ἀκρίβειας.
 πρὸς δὲ τῷ πρὸς τὸ τέλος φερόντων, ἢ σκέψῃ καὶ μὴ τέχνης, καὶ
 αἰδ' τέχνης πᾶσιν ἔστιν· οἶον εἰ πολεμῶσιν ἢ μὴ πολεμῶσιν τὸτο
 βελδολικῆ. ἔκ' πρῶτα μὲν δὲ μᾶλλον ἔσαι τὸ δὲ ἔ, τῶ τῶ τὸ
 ἔ ἔνεκα· οἶον πλῆθος ἢ ἡδονῆ, ἢ πᾶν ἄλλο ὄντος ὅτι γὰρ ἔ ἔνεκα.
 15 βελδύεται γὰρ ὅ βελδύομαι, ἢ ἔπει τῶ τέλει ἔσκεπῶσθαι, ὅτι
 ἐκεῖ σῶθεις ὄπως εἰς αὐτὸν ἀγὰρ, ἢ αὐτὸς διμύεται πρὸς τὸ
 τέλος. τὸ δὲ τέλος ἔστι φύσῃ μὲν αἰδ' ἀγὰρ, καὶ πρὸς ἔ καὶ μέ-
 ρος βελδύον· οἶον ἰατρῶν βελδύεσθαι αἰδ' εἰ δὲ φάρμακον, καὶ
 φρατηγῶν πρὸ φρατῶν δὲ οἷς). οἷς ἀγὰρ τὸ τέλος, τὸ ἀπλῶς ἀ-
 20 ριστὸν ἔστι· πρῶτα μὲν φύσιν δὲ καὶ ἀφ' ἡσπῶν, ἔ τὸ ἀγὰρ, ἀλλὰ τὸ
 φαινόμῳ ἀγὰρ. αἰδέας δὲ, ὅτι τῶ ὄντων τὰ μὲν ὄν ἔστιν ἐπ'
 ἄλλῳ χεῖσθαι, ἢ πρὸς αὐτὸν πέφυκεν, οἶον ὄψα. ἔ γὰρ οἶον τ' ἰδεῖν
 ἔ μὴ ἔστιν ὄψα, ἔθ' ἀκούσθαι ἔ μὴ ἔστιν ἀκούσθαι· ἀλλὰ ἔπει ἔπισκεψῆ-
 μῆς ποιῶσθαι, καὶ ἔ μὴ ἔστιν ἢ ἔπισκεψῆ. ἔ γὰρ ὁμοίως τ' ὄψα ἢ αὐ-
 25 τῆ ἔπισκεψῆ καὶ νόσου, ἀλλὰ τ' μὲν καὶ πρῶτα μὲν φύσιν, τ' δὲ πρῶτα μὲν φύ-
 σιν. ὁμοίως δὲ καὶ ἢ βελῆσις, φύσῃ μὲν ἔ ἀγὰρ ἔστι, πρῶτα μὲν φύ-
 σιν δὲ τῶ καὶ καὶ βελῆ) φύσῃ μὲν τὸ ἀγὰρ, πρῶτα μὲν φύσιν δὲ
 καὶ ἀφ' ἡσπῶν καὶ τὸ κακόν. ἀλλὰ μὲν ἐκῶσθαι γὰρ φησὶ καὶ

Δι' αρεφὴν ὅσα εἰς τὸ τυχόν, ἀλλ' εἰς τὰ ἐναντία καὶ τὰ μετὰ ζῦ. εἰ
 γὰρ ἔστιν ἐκβῶναι ἐκ τέτων, ἐπεὶ καὶ ἡ ἀπάτη ὅσα εἰς τὰ τυχόντα
 ἔστι, ἀλλ' εἰς τὰ ἐναντία ὅσοις ἔστιν ἐναντία, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐναν-
 τίων αἰετὶ τὸ ἐπισημίω ἐναντία ἔστιν. ἀνάγκη ἄρα καὶ τὴν ἀπά-
 τειν καὶ τὴν παρὰ μέρειν ἀπὸ τῶ μέσου ὅτι τὰ ἐναντία γίνεσθαι. ἐν-
 τία δὲ τὸ μέσον, καὶ τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον. αἴτιον δὲ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ
 λυπηρόν. ἔτι γὰρ ἔχει ὡς τε τῆ ψυχῆ φάινεσθαι τὸ μὲν ἡδὺ ἀγα-
 θόν, καὶ τὸ ἡδίων ἀμείνον, καὶ τὸ λυπηρόν κακόν, καὶ τὸ λυπηρό-
 τερον χεῖρον. ὡς τε καὶ ἐκ τέτων δὴ λον ὅτι πᾶσι ἡδονὰς καὶ λύπας
 ἢ ἀρετῆ καὶ ἢ κακία. πᾶσι μὲν γὰρ τὰ παρὰ μέρειν τυγχάνουσιν 10
 ἔστιν. ἢ δὲ παρὰ μέρειν πᾶσι τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸ κακόν, καὶ τὰ φαινόμε-
 να. ταῦτα δὲ φύσει ἡδονὴ καὶ λύπη. ἀνάγκη οἴνω ὅτι ἀρετῆ
 μὲν ἢ ἠθικῆ, αὐτὴ τε μεσότης ἔστι, καὶ πᾶσι ἡδονὰς καὶ λύπας πᾶσι
 ἢ δὲ κακία ἐν ὑπερβολῇ καὶ ἐλλείψει, καὶ πᾶσι αὐτὰ τῆ ἀρετῆ,
 τὴν ἀρετῆν εἶ) τὴν ἠθικῆν, ἔστιν παρὰ μέρειν μεσότητος τὸ παρὰ 15
 ἡμᾶς ἐν ἡδέσι καὶ λυπηροῖς, καθ' ὅσα ποῖος ἴσιν λέγεται τὸ ἦθος, ἢ
 χαίρων, ἢ λυπούμενος. ὁ γὰρ φιλόγλυκος ἢ φιλόπικρος, εἰ λέγε-
 ται ποῖος ἴσιν τὸ ἦθος.

1α Τέτων δὲ διωρισμένων, λέγω μὲν πότερον ἢ ἀρετῆ ἀναμάρ-
 τητον ποῖς τὸ παρὰ μέρειν καὶ τὸ τέλος ὀρθόν, ἔτι ὡς ἔνεκα δεῖ 20
 παρὰ μέρειν, ἢ ὡς παρὰ δοκεῖ ἴσιν, τὸ λόγον ἔστι δὲ τὸ εἰκράτεια. αὐ-
 τη γὰρ εἰ ἀρετῆ τὸ λόγον. ἔστι δὲ ἀρετῆ καὶ εἰκράτεια ἔτερον.
 λεκτέον δὲ ὑπερὸν πᾶσι αὐτῶν· ἐπεὶ ὅσοις γε δοκεῖ τὸν λόγον ὀρθόν
 παρέχον ἢ ἀρετῆ, τὸ το αἴτιον. ἢ μὲν εἰκράτεια τοῦτον· τὸ ἐπα-
 νετῶν δὲ ἢ εἰκράτεια. λέγω μὲν δὲ παρὰ μέρειν παρὰ μέρειν. ἔστι γὰρ τὸν 25
 μὲν σκοπὸν ὀρθόν εἶ), ἐν δὲ ποῖς παρὰ μέρειν τὸ σκοπὸν εἰκράτεια. ἔστι δὲ
 31 τὸ μὲν σκοπὸν ἢ μὲν τῆς, τὰ δὲ παρὰ μέρειν ἐκείνων περαινόμενα ὀρθῶς ἐ-
 χόν, καὶ μηδέτερον. πότερον δὲ ἢ ἀρετῆ ποῖς τὸ σκοπὸν, ἢ τὰ παρὰ μέρειν
 τὸ

τὸν σκοπὸν; ἢ ἡμέτερα δὴ ὅτι τὸ σκοπὸν. διότι τέτων ὅσα ἔστι συλλογι-
 σμός, εἰ δὲ λόγος. ἀλλὰ δὴ ὡς παρὰ μέρειν τὸ το ἀσφαλείω. ἔτι γὰρ
 ἰατρὸς σκοπεῖ εἰ δεῖ ὑγιάμεν ἢ μὴ, ἀλλ' εἰ περιπαλῆν, ἢ μὴ ἔτε ὁ γυ-
 μνασιγῆς, εἰ δεῖ δὲ ἔχειν ἢ μὴ, ἀλλ' εἰ παλαῖσαι, ἢ μὴ. ὁμοίως δὲ
 5 εἰ δὲ ἀπὸ ἡδονῆς ἀρετῆ πᾶσι τῶ τελος. ὡς παρὰ μέρειν τὸ τῶ παρὰ μέρειν αἰετὶ
 ἀρετῆς ἀρετῆ, ἔτι καὶ τὸ ποιητικῆς τὸ τέλος ἀρετῆ καὶ ἀσφαλείω. ἐ-
 πεὶ δὲ δεῖ πᾶσι ὑγιάμεν, ἀνάγκη τοῦτο ὑπάρξαι εἰ ἔσαι ἐκείνο, ὡς παρὰ
 ἐκεῖ εἰ ἔστι τὸ πᾶσι δὲ δύο ὀρθαί, ἀνάγκη τοῦτο εἶ). τὸ μὲν οὖν νοή-
 σεως ἀρετῆ τὸ τέλος, τὸ τὸ παρὰ μέρειν ἢ τὸ νοήσεως τελος τῆ. εἰ ἔστι
 10 πᾶσι ὀρθότητος ἢ ὁ λόγος, ἢ ἢ ἀρετῆ αἰτία, εἰ μὴ ὁ λόγος, εἰ δὲ τὴν
 ἀρετῆ ὀρθόν αἰετὶ τὸ τέλος, ἀλλ' εἰ τὰ παρὰ μέρειν τὸ τέλος· τέλος δὲ ἐ-
 στί τὸ εἰ ἔνεκα. ἔστι γὰρ πᾶσι παρὰ μέρειν ἴσιν, καὶ ἔνεκα πίνος. οὐ μὲν
 οὖν ἔνεκα τὸ μέσον ἔστιν, εἰ αἰτία ἢ ἀρετῆ τὸ παρὰ μέρειν εἰ ἔνεκα.
 τὸ μὲν οὖν τυγχάνον τέτων, ἀπὸ διωρισμένων, ὅσα δεῖ. ἔστι μὲν τοῖς ἢ
 15 παρὰ μέρειν εἰ τέτων, ἀλλὰ τῆς τέτων ἔνεκα. ἔνεκα τῶ τελος δεῖ
 παρὰ μέρειν τῶ δὲ τὸ τέλος ὀρθόν εἶ) τὸ παρὰ μέρειν εἰ ἢ ἀρετῆ αἰ-
 τία. καὶ εἰ δὲ τὸ το τὸ παρὰ μέρειν εἰ κρῖνομεν ποῖος τις· τέτων δὲ ἔστι
 τὸ πίνος ἔνεκα παρὰ μέρειν, ἀλλ' εἰ τὸ παρὰ μέρειν. ὁμοίως δὲ καὶ ἢ κακία τὸ
 ἐναντίων ἔνεκα ποῖς τὸ παρὰ μέρειν. εἰ δὲ τις, εἰ ἢ αὐτῶ ὄν παρὰ μέρειν
 20 ἴσιν μὲν τὰ καλὰ, ἀσφαλείω τὸ τὰ ἀγαθὰ, τὸ ἐναντίον ποῖς, δὴ λον ὅτι
 εἰ ἀσφαλείω ἔστιν ὅτι ὁ ἀνθρώπος. ὡς τὸ ἀνάγκη τῶ τε κακία καὶ
 ἐκούσιον εἶ) καὶ τῶ ἀρετῆ. ὅσα δὲ μὲν τὰ ἀναγκη τὰ μορθηρῶ
 παρὰ μέρειν. ἀπὸ αὐτῶ καὶ ψεκτὸν ἢ κακία, καὶ ἢ ἀρετῆ ἐπαμνετόν.
 τὰ γὰρ ἀκούσια ἀγαθὰ καὶ κακά, εἰ ψεκτῶ. ὅσα δὲ τὰ ἀγαθὰ ἐπαμ-
 25 νετῶν, ἀλλὰ τὰ ἐκούσια. ἐπιποθύτας ἐπαμνεόμεν καὶ ψεκτῶμεν, εἰς τὴν
 παρὰ μέρειν βλέποντες, μᾶλλον, ἢ εἰς τὰ ἔργα· καὶ τοῖς ἀρετῆτε-
 ρον ἢ ἀνεργῶ τῆς ἀρετῆς. ἐπὶ παρὰ μέρειν μὲν φάσκει καὶ ἀνα-
 κηζόμενοι, παρὰ μέρειν δὲ ὅσα εἶς, ἐπὶ ἀπὸ τὸ ῥάδιον εἶ) ἰδεῖν τῆς
 παρὰ μέρειν

πρωαίρεσιν ὅποια τις, ἀλλὰ ταῦτα ἐκ τῶν ἔργων ἀναλκάζομεθα κρείων ὅποιός τις. αἰρετώτερον μὲν οὖν ἢ ἐνέργεια, ἐπιαινετώτερον δὲ ἢ πρωαίρεσις. ἐκ τε τῶν κειμένων οὖν συμβαίνει ταῦτα, καὶ ἐπιόμοιοι γίνονται τοῖς φαινομένοις.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ 5
Εὐδημίων 3 Γ.

ΤΙ μὲν οὖν μεσότητες εἰσὶ τε ἐν ἀρεταῖς, καὶ αὐταὶ πρωαίρεσις, καὶ αἱ ἐναντία κακία, καὶ τίνες εἰσὶν αὐταί, καὶ πόθεν εἴρηται. καθ' ἑκάστην δὲ λαμβάνοντες λέγωμεν ἐφεξῆς, καὶ 10 πρωτόν εἴπωμεν περὶ ἀνδρείας. ἡ δὲ δόξα ἐστὶν ὅτι ἀνδρῶς εἶναι περὶ φόβου, καὶ ἀνδρεία μία τῶν ἀρετῶν. διαίλον μὲν δὲ ἐν τῇ ἀρετῇ πό- 15 τερον θράσος καὶ φόβου ἐναντία· καὶ γὰρ ἔστι πως ἀντικείμενα ἀλλήλοις. δὴ λαν οὖν ὅτι καὶ οἱ κατὰ τὰς ἐξῆς ταύτας λεγόμενοι ὁμοίως ἀντικείμενα σφίσιν αὐτοῖς· οἷον ὁ δειλὸς (ὅστις γὰρ λέγεται κατὰ τὸ φοβῆσθαι μᾶλλον ἢ δεῖ, καὶ θάρρην ἢ τῆον ἢ δεῖ) καὶ ὁ θρα- 20 σὺς· καὶ γὰρ ὅστις κατὰ τὸ ποιεῖν εἶναι, οἷος φοβῆσθαι μὲν ἢ τῆον ἢ δεῖ, θάρρην δὲ μᾶλλον ἢ δεῖ. δὲ καὶ παρωνυμιάζεται· ὁ γὰρ θρασύς κατὰ τὸ θράσος λέγεται παρωνύμως. ὡς τ' ἐπεὶ τῇ ἀνδρείᾳ ἔστιν 20 ἢ βελτίστη ἐξῆς περὶ φόβου καὶ θάρρη, δεῖ δὲ μὴ ἔτιως ὡς οἱ θρα- σεῖς (τὰ μὲν γὰρ ἐλλείποισι, τὰ δὲ ὑπερβολῆσοι) μὴ ἔτιως ὡς οἱ δειλοὶ (καὶ γὰρ ἔτι τὸ ποιεῖν, πλὴν ἔτι περὶ ταῦτα, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας· τὰ μὲν γὰρ θάρρην ἐλλείποισι, τὰ δὲ φοβῆσθαι ὑπερ- 25 βολῆσοι) δὴ λαν ὡς ἡ μέση ἀρετὴ θρασύτης καὶ δειλίας, ἔστιν ἀνδρεία.

ἀνδρεία· αὐτὴ γὰρ βελτίστη. δοκεῖ δὲ ὁ ἀνδρῶς ἀφόβος εἶναι, ὡς ὅτι ὁ πολὺ· ὁ δὲ δειλὸς, φοβηλικός. καὶ ὁ μὲν πολλὰ καὶ ὀλίγα, καὶ με- 5 γάλα καὶ μικρὰ φοβῆται, καὶ σφόδρα καὶ ταχύ· ὁ δὲ τὸ ἐναντίον, ἢ ἐφοβῆται, ἢ ἠρέμα, καὶ μόλις καὶ ὀλιγάκις, καὶ μέγαλα. καὶ ὁ μὲν ὑπομὴν τὰ φοβερά σφόδρα, ὁ δὲ ὡς τὰ ἠρέμα. ποῖα οὖν ὑπομὴν ὁ ἀνδρῶς πρωτόν; πότερον τὰ αὐτὰ φοβερά, ἢ τὰ ἑτέ- 10 ρα; εἰ μὲν δὴ τὰ ἑτέρω φοβερά, οὐκ ἐν σεμνὸν φαίη αἰ τις εἶναι· εἰ δὲ τὰ αὐτὰ, εἴη αἰ αὐτὰ μέγαλα καὶ φοβερά, φόβος ποιητικὸς ἐκείτω ἢ φοβερά· οἷον εἰ μὲν σφόδρα φοβερά, εἴη αἰ ἰσχυρὸς ὁ φό- 15 βος· εἰ δὲ ἠρέμα, ἀσθενής. ὡς τε συμβαίνει τὸν ἀνδρῶν μεγάλους φόβους καὶ πολλοὺς φοβῆσθαι. ἐδόκει δὲ τὸ ἐναντίον ἢ ἀνδρεία φόβον πρωτασκευάζειν. τὸ δὲ εἶναι ἐν ταῖς ἢ μὴ τὴν, ἢ ὀλίγα φοβῆσθαι, καὶ ἠρέμα καὶ μόλις. ἀλλ' ἴσως τὸ φοβερόν λέγεται, ὡς ὅτι καὶ τὸ ἠ- 20 δύ καὶ τὰ γὰρ, διχῶς. τὰ μὲν γὰρ ἀπλῶς, τὰ δὲ ἰνὶ μὲν καὶ ἡδέα καὶ ἀγαθὰ ἔστιν, ἀπλῶς δὲ ἔ· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον φαῦλα καὶ ἔχῃ ἡδέα, οἷον ὅσα τοῖς πονηροῖς ὠφέλιμα, καὶ ὅσα ἡδέα τοῖς κακοῖς ἢ κακίαις. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ φοβερά τὰ μὲν ἀπλῶς εἰσὶ, τὰ δὲ ἰνὶ. αἰ μὲν δὲ δειλὸς φοβῆται ἢ δειλὸς, τὰ μὲν ὡς ἔστιν φοβερά, τὰ δὲ ἠ- 25 ἠρέμα. τὰ δὲ τοῖς πλείστοις φοβερά, καὶ ὅσα τῇ ἀνδραπίνῃ φύσει, τὸ αὐτὸ ἀπλῶς λέγουμεν. ὁ δὲ ἀνδρῶς πρωτὸς ταῦτα ἔχει ἀφόβως, καὶ ὑπομὴν τὰ ταῦτα φοβερά, ἄ ἐστὶ μὲν ὡς φοβερά αὐτὰ, 30 ἔστι δὲ ὡς ἔ· ἢ μὲν ἀνδραπίνος, φοβερά· ἢ δὲ ἀνδρῶς, ἐφοβερά, ἀλλ' ἢ ἠρέμα, ἢ ἔδαμψος. ἔστι μὲν τοῖς φοβερά ταῦτα· τοῖς γὰρ πλεί- 35 στοις φοβερά. δὲ καὶ ἐπιαινεταὶ ἢ ἐξῆς ὡς ὅτι γὰρ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἡγήσιος ἔχει. καὶ γὰρ ἔτι, ἔτι τὰ ὑπομὴν μὴ τὸν, ὁ μὲν πόνος τελεῖσθαι, ὁ δὲ ὑπομὴν μὴ τὸν ὑπερβολῆς, τοῖς τοῖς εἰσὶν, ἀλλὰ τὰ ὑπομὴν τῶν ἀπαθείς εἶναι, ἢ ἀπλῶς, ἢ ἠρέμα, ὑφ' ὧν οἱ πολλοὶ καὶ οἱ πλείστοι. οἱ μὲν οὖν νοσώδεις καὶ ἀσθενεῖς καὶ δειλοὶ, καὶ ὑπομὴν τῶν κρινῶν παθη-

μάτων πάροισι, πλιώ θάπτον τε κὺ μάλλον ἢ οἱ πολλοί· καὶ ἔπι
 ὑφ' ὧν οἱ πολλοὶ πάροισιν, ὑποτέτων ἀπαθείς ἢ ὄλωσ ἢ ἠρέμα.
 ἄπορτα δ' εἰ τὰ ἀνδρεία ὡς ἐν βῆτι φοβερὸν, εἰ δ' αὖ φοβηθῆν, ἢ
 εἴην κωλύει τὴν εἰρημὸν ἔσπον. ἢ γὰρ ἀνδρεία ἀκαρῶντος ἔρ-
 γῶ βῆτι· ὁ δὲ λόγος τὴν καλὴν ἀναρῶσαι κελεύει. εἰς κὺ ὁ μὴ ἀφ' ἑ-
 τῆτον ὑπομῶν αὐτῶ, ὡς ἢ τοῖ δ' ἐξέστηκεν, ἢ δρασὺς· ὁ δὲ ἀφ' ἑ-
 τῆ καλὴν ἀφοβος, κὺ ἀνδρῶς μόνος. ὁ μὲν οὖν δειλὸς καὶ ἀμὴ δει-
 φοβῆται, ὁ δὲ δρασὺς κὺ ἀμὴ δειθάρρῃ, ὁ δ' ἀνδρῶς ἀμφω ἀδῆ,
 κὺ τῶν μῆσος βῆτι. ἀ γὰρ αὖ ὁ λόγος κελεύει, τῶντα κὺ θάρρῃ καὶ
 φοβῆται. ὁ δὲ λόγος τὰ μεγάλα λυπηρὰ καὶ φθαρικὰ ἔκελεύει
 ὑπομῶν, ἀμὴ καλὰ ἢ ὁ μὲν οὖν δρασὺς, καὶ εἰ μὴ κελεύει, 10
 τῶντα θάρρῃ· ὁ δὲ δειλὸς, εἰ δ' αὖ κελεύει· ὁ δ' ἀνδρῶς μόνος, εἰ μὴ
 κελεύει. εἰ δὲ εἴδῃ ἀνδρείας πέντε λεγόμενα καθ' ὁμοιότητα.
 αὐτῶ γὰρ ὑπομῶσιν, ἀλλ' ἔδῃ τὰ αὐτά, μία μὲν πολιτικὴ αὖ-
 92 τη δ' ἐστὶν ἢ δὲ ἀδῶ ἔσα. δδύτερον, ἢ φρασιωικὴ αὐτῆ ὅτι ἐμπει- 15
 εἶαν κὺ τὸ εἰδέναι, ἔχῃ (ὡς ἔφρ Σωκράτης ἔφρ) τὰ δεινὰ, ἀλλ' ὅτι τὰ
 βοηθείας τῶ δεινῶν. τῆτι δ', ἢ δὲ ἀπειεἶαν καὶ ἀγνοίαν, δι' ἡ τὰ
 παρδία καὶ οἱ μισθόμενοι, οἱ μὲν ὑπομῶσοι τὰ φοβερά, οἱ δὲ
 λαμβάνουσι τὸς ὄφεις. ἀλλ' ἢ ὅ, ἢ καὶ ἐλπιδά, καθ' ἡ οἴτε καὶ δω-
 χηκῆτες πολλὰς ὑπομῶσοι τὸς κινδύους, καὶ οἱ μεθύοντες· 20
 21 ἐλπίδας γὰρ ποῖς ὁ οἶνος. ἀλλ' ἢ δ' ἔχῃ πάθος ἀλόγισον· οἶον δ' ἔ-
 ρωτῶ κὺ θυμὸν. ἀν τε γὰρ ἔρῃ, δρασὺς μάλλον ἢ δειλὸς, ἢ ὑπο-
 μῶς πολλοῖς κινδύους· ὡς ἔφρ ὁ ἐν Μετῶ ποντίῳ τὸν τυρηνον ἀ-
 ποκτεῖνας, κὺ ὁ ἐν Κρήτη μυθολογούμενος· καὶ δὲ ὄργιζ, κὺ θυμὸν
 22 ὡσαύτως. ἐκφρατικὸν γὰρ ὁ θυμὸς. εἰς καὶ οἱ ἀγροὶ γῆρες ἀνδρῶι 25
 δοκῶσιν εἶ), ὡς ὄντες. ὅταν γὰρ ἐκφῶσι, ποῖς τοῖ εἰσίν· εἰ δὲ μὴ, ἀ-
 νώμαλοι, ὡς ἔφρ οἱ δρασεῖς. ὁ μὲν δὲ μέγιστα φρικτὴ ἢ τῶ θυ-
 23 μῶ ἀνήτητον γὰρ ὁ θυμὸς εἰς καὶ οἱ παῖδες ἀεισαμάχον). ἀφ' ἑ
 νόμος

νόμον δὲ ἢ πολιτικὴ ἀνδρεία. κατ' ἀλήθειαν δὲ ὁ δειλία τέτων,
 ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας κελύεις τὰς ἐν τοῖς κινδύοις χρέσιμα
 τῶντα πόρτα. πρὸ δὲ τῶ φοβερῶν κὺ μὲν ἀπλῶς εἰρηκαμῶ·
 βέλιον ὅ δ' ἐρείσασθ μάλλον. ὄλωσ μὲν οὖν φοβερά λέγεται τὰ
 5 ποιητικὰ φόβος. τῶντα δ' ἐστὶν ὅσα φαίνε) ποιητικὰ λύπης φθαρ-
 ικῆς. τοῖς γὰρ ἀλλ' ἡμῶν τῶντα πρὸς δειλίους λύπην, ἔτερον μὲν αὖ
 ἡς ἴσως λύπη γῆροῖς, καὶ πάθος ἔτερον, φόβος δ' ὡς ἔσαι· οἶον εἰ
 ἡς πρὸς τὸ ὅτι λύπη ἔσαι, λύπην ἡμῶν φθονοῦντες λυπαῶνται ἢ
 αὐτῶ, οἶον οἱ ζῆλοῦντες, ἢ οἱ ἀγροῦμοι. ἀλλ' ἐπὶ μόνως τῶς
 10 τῶντα τῶντα φαινομένων ἔσονται λύπης φόβος γίνε), ὅσων ἢ φύσις
 ἀναρῶσιν τῶ ζῶν. εἰς καὶ σφόδρα ἡνὲς ὄντες μαλακῶ, πρὸ ἔ-
 νια ἀνδρῶι εἰσι κὺ ἐνοὶ σκληροὶ κὺ καρτεροὶ, κὺ δειλοὶ, καὶ δὴ δο-
 κεῖ γὰρ ἰδιον τῆς ἀνδρίας εἶ), τὸ πρὸ τὸν θάνατον καὶ τῶν τῶντου
 λύπην ἔχῃ πῶς. εἰ γὰρ τίς εἶη ποῖς τῶντα ἀλέας κὺ φύχη κὺ
 15 τῶς τῶντα λύπης ὑπομῶσιν, ὡς ὁ λόγος, ἀκινδύους ἔσας,
 πρὸς δὲ τὸν θάνατον καὶ μαλακὸς καὶ πρὸ φόβος, μὴ δὲ ἄλλο ἢ
 πάθος, ἀλλὰ δι' αὐτῶ τῶ φθαρῶ· ἄλλος δὲ πρὸς μὲν ἐκείνας
 μαλακὸς, πρὸς δὲ τὸν θάνατον ἀπαθῆς· ἐκεῖνος μὲν αὖ εἶ) δὲ δει-
 λὸς, ὡς δ' ἀνδρῶς. καὶ γὰρ κινδύους ἐπὶ τοῖς ποῖς τοῖς λέγε-
 20 ται μόνως τῶ φοβερῶν, ὅταν πλησίον ἢ τὸ τῆς τῶντα φθαρῆς
 ποιητικῶν. φαίνεται δὲ κινδύους, ὅταν πλησίον φαίνεται. τὰ μὲν
 οὖν φοβερά, πρὸ ὅσα φαίνε) τὸν ἀνδρῶν, εἰρηται, εἰς πὶ τὰ
 φαινόμῃ ποιητικὰ λύπης τῆς φθαρικῆς· τῶντα μὲν τοῖ πλη-
 σίον τε φαινόμῃ, καὶ μὴ πόρρω, καὶ τῶντα τὰς μεγέθη ὄντα ἢ
 25 φαινόμῃ, ὡς τ' εἶ) σύμμετρα πρὸς ἀνδρῶν. ἐνια γὰρ ἀνδρῶ-
 κη παρὰ φαίνεσθαι ἀνδρῶν πρὸ φοβερά καὶ ἀφ' ἑ τῶντα οὐ-
 δὲν γὰρ κωλύει ὡς ἔφρ τῶ καὶ ψυχρὰ, καὶ τῶν ἀλλ' ὡν δυνά-
 μων ἐνίας ὑπὸ ἡμῶς εἶ), κὺ τῶ τῶ ἀνδρῶν πρὸ πῶμα τῶς ἐξῆς.

ἔτω καὶ τὸ πρὸς τὴν ψυχὴν παθημάτων. οἱ μὲν δειλοὶ καὶ θρα-
 σεῖς ὅτι πρὸς τὸν Δία ἔξῃς. τὰ μὲν γὰρ δειλῶ, τὰ τε μὴ φο-
 βερεῖ δοκεῖ φοβερεῖ εἶναι, καὶ τὰ ἡρέμα, σφοδρὰ. τὰ δὲ θρασεῖ
 τὸνανθίον, τὰ τε φοβερεῖ τὰ ῥαλάα, καὶ τὰ σφοδρὰ, ἡρέμα. τὰ
 δὲ ἀνδρεία τὰ ληγὴ μάλισα. δὲ ἄρ' ἔτ' εἴ τις ἄπο μὲν τὰ φοβε-
 ρὰ δι' ἀγνοίαν, ἀνδρῆς, οἷον εἴ τις τὸς κεραυνὸς ἄπο μὲν φερε-
 μῆς, Δία μάλισαν ἔτ' εἰ γινώσκων ὅσος ὁ κίνδυνος, ἔξῃ θυμὸν
 οἷον οἱ Κελτοὶ πρὸς τὰ κύματα ὅπλα ἀπορυτῶσι λαβόντες· καὶ
 ὅλως ἢ βαρβαρικῆ ἀνδρία μὲν θυμοῦ ἔστιν. ἐνιοὶ δὲ καὶ δι' ἄλλας
 ἡδονὰς ἄπο μὲν οἰσι. καὶ γὰρ ὁ θυμὸς ἡδονῶν ἔχει ἵνα· μετ' ἐλπί- 10
 δος γὰρ ἔστι ἡμμερίας. ἀλλ' ὅμως ἔτ' εἰ ἔξῃ τῶν τῶν, ἔτ' εἰ δι' ἄ-
 λλιον ἡδονῶν ἄπο μὲν ἵς τὸν θάνατον, ἢ ψυχῶν μεζόνων λυπῶν,
 ὁσδεῖς δικαίως ἀνδρῆς λέγοιτο τῶν. εἰ γὰρ ἡδὺ τὸ ἀποθνή-
 σκην, πολλὰ κίς ἀνδρῶν ἀπέθνησκον οἱ ἀκράτατοι ὡς ἄρ' καὶ
 ἡμῶν, αὐτὸ μὲν τῶ ἀποθνήσκον ὁκ ὄντος ἡδέος, τῶ ποιητικῶν δὲ 15
 αὐτῶν, πολλοῖς δὲ ἀκροασίαν πρὸς τὴν πρῶτον εἰδότες· ὡν ὁσδεῖς ἀν-
 δρῆς εἶναι δὲ ἔξῃ, εἰ καὶ πρὸς ἔτοιμος ἀποθνήσκον. ἔτ' εἰ φέρων-
 τες τὸ πόνον, ὅσων πολλοὶ ποιεῖσιν, ὁσδεῖ τῶ ποιῶτων ὁσδεῖς ἀνδρῆς·
 καὶ ἄρ' καὶ Ἀγαθῶν φησὶ, Φαῦλοι βροτῶν γὰρ τῶ πόνον ἡσάμμε-
 νοι, Θανθὴν ἐρῶσι. ὡς ἄρ' καὶ τὸν Χείρωνα μυθολογοῦσιν οἱ ποιηταί, 20
 Δία μὲν τὴν τῶ ἔλκους ὁδὴν δὲ ἔξῃ αἰσθῶν ἀποθνήσκον, ἀθάναν
 ὄντα. τῶ ἀπλησίως δὲ τῶ τοῖς, καὶ ὅσοι δι' ἐμπειρίαν ἄπο μὲν ἔ-
 σι τὸς κινδύνους· ὄντων ἔσπον γὰρ οἱ πλῆστοι τῶν ἐρασιῶν καὶ
 ἀνδρῶν ἄπο μὲν οἰσι. αὐτὸ γὰρ τὸνανθίον ἔχει, ἢ ὡς ἄρ' ὁ Σω-
 κράτης, ὅτι τῶ μὲν οἰομῆτος τὴν ἀνδρίαν εἶναι. ἔτε γὰρ ἔξῃ τὸ εἰ- 25
 δέναι τὰ φοβερεῖ, τὰ ῥῶσιν οἱ ὅτι τὸς ἴσους ἀναβαίνον ὅτι τῶ με-
 νοι, ἀλλ' ὅτι τῶ τῶ βοηθείας τῶν δειλῶν ἔτε δὲ τὰ ῥαλάα ὅτε-
 ρον ἀγνώσκονται, τῶ ἀνδρεία. καὶ γὰρ ἀνὴρ ἰσχυρὸς καὶ πλῆθος, καὶ
 Θεόγιν,

Θεόγιν, ἀνδρεία· Πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενή δεδμημένος. φανερώς ἐνιοὶ ὡ
 δειλοὶ ὄντες, ὅμως ἄπο μὲν οἰσι δι' ἐμπειρίαν τῶ τῶ, ὅτι ἔκ οἰόν-
 ται κίνδυνον εἶναι. ἴσασι γὰρ τῶ βοηθείας. σημεῖον δὲ ὅταν γὰρ
 μὴ ἔχον οἰώνται βοηθῆσαι, ἀλλ' ἡδὴ πλησίον ἢ τὸ δεινόν, ἔχον ἄπο-
 μῆ οἰσι. ἀλλὰ πρὸς τῶν τῶ ποιῶτων ἀπὸ τῶν οἰσι Δία τὴν αἰ-
 δῶ ἄπο μὲν ὄντες, μάλισα φανθῶν ἀνδρῶν· καὶ ἄρ' καὶ Ὀμηρος
 ὄν· Ἐκτορα φησὶν ἄπο μὲν ὄν κίνδυνον ὄν πρὸς τὸν Ἀχιλλ-
 λέα· Ἐκτορα δὲ αἰδῶς εἶλε· Πηλεοδάμας μοι πρὸς τῶν ἔλεγε· ὡ
 χεῖν ἀνδρῶν καὶ ἔστιν ἢ πολιτικῆ ἀνδρία αὐτή. ἢ δὲ ἀληθῆς ὡ
 10 ἔτε αὐτή, ἔτε ἐκείνων ὁσδεῖς, ἀλλὰ ὁμοία μὲν, ὡς ἄρ' καὶ τῶ τῶ
 θηλείων, ἀ Δία τὸν θυμὸν ὁμοῖο τῶ πληγῆ φέρεται. ἔτε γὰρ ὅτι
 ἀδδξήσῃ, δεῖ μὲν φοβερεῖ οἰσι, ἔτε δὲ ὄργῶν, ἔτε Δία τὸ μὴ νο-
 μίζῃν ἀποθνήσκειν, ἢ ἔξῃ τὸ δυνάμεις ἔχον φυλακτικῶς· ἔτε γὰρ
 οἰσεται ἔτε γὰρ φοβερεῖ εἶναι ἔξῃ· ἀλλ' ὅτι πᾶσα ἄρετῆ πρὸς
 15 ἀρετικῆ (τῶ τῶ πᾶς λέγει μὲν, εἶρη) πρὸς τῶν, ὅτι ἐνεκα ἡμνος
 πρὸς τῶ ἀρεθῶν ποιῶ· καὶ τῶ τῶ ἔξῃ ἐνεκα, τὸ καλόν) δὴ λαν ὅτι
 καὶ ἢ ἀνδρία ἄρετῆ ἵς ἔσται, ἐνεκα πνος ποιῶ τῶ φοβερεῖ ἄπο-
 μῆ, ἔτε δὲ ἀγνοίαν (ὄρθῶς γὰρ μάλλον ποιῶ κείνῃ) ἔτε δὲ ἡδον-
 νῶν, ἀλλ' ὅτι καλόν. ἐπεὶ, ἀνὴρ γὰρ μὴ καλόν ἢ, ἀλλὰ μαμικόν, ἔχον ἄ-
 20 πο μὲν· ἀγρὸν γὰρ. πρὸς τῶ πᾶς μὲν οἰσι ἔστιν ἢ ἀνδρεία μεσῶ-
 τῆς, καὶ πίνων, καὶ Δία τῶ, καὶ τὰ φοβερεῖ πῶ δυνάμιν ἔχει, γὰρ
 εἶρη) καὶ τὴν παρῶσαν ἐφοδὸν ἰσχυρῶς.

Περὶ δὲ σωφροσύνης καὶ ἀκρασίας, μὲν τῶν διελέσθαι β-
 πειρατέον. λέγεται δὲ ὁ ἀκράτος πολλὰ χῶς. ὅτε γὰρ μὴ κε-
 25 κρασμένος πᾶς, μὴ δὲ ἰαβδύομῆτος ὡς ἄρ' ἀτμητός, ὁ μὴ τε-
 τμημένος· ἢ τῶ τῶ ὄρθῶς, ὁ δὲ ἀδυνάτος. ἀτμητὸν γὰρ
 30 τῶ, τε δυνάμιν τμηθῆναι, καὶ τὸ δυνάμιν μὲν, μὴ τετμημέ-
 νον δὲ τὸν αὐτὸν ἔσπον καὶ τὸ ἀκράτος. καὶ γὰρ τὸ μὴ πεφυκὸς δέ-

χρεαται κλάσειν, καὶ τὸ πεφυκὸς μὲν, μὴ κεχρησμένον δὲ πρὸς
 ἀμύρτιας, πρὸς ἀσ' ὀρθοπαραγί' ὁ σάφρων, ὡς καὶ οἱ σάφρονες. καὶ
 τῷ τῷ γὰρ ἀκόλαστοι λέγονται τὴν ἀκολασίαν. ἐπὶ δὲ δῆλον ἔσθ' ὅτι οἱ
 δυσίατοι καὶ ἀνίατοι πάμπαν διακρίσονται. πλεοναχῶς δὲ
 λεγομένης τῆς ἀκολασίας, ὅτι μὲν πρὸς ἠδονὰς πινάς καὶ λύπας
 εἰσι, φανερόν, καὶ ὅτι ἐν ταῖς πρὸς τούτους διακρίσονται πῶς καὶ δὴ
 λήλων διαφέρουσι καὶ τῶν δῆλων διεγράψαμεν δὲ πρὸς ἄλλοις,
 πῶς τὴν ἀκολασίαν ὀνομάζοντες μεταφέρουσι. τὰς γὰρ ἀκι-
 νήτους ἔχοντας δι' ἀναμνησίαν πρὸς τὰς αὐτὰς ἠδονὰς, οἱ μὲν κα-
 λούσιν ἀναμνησίους, οἱ δὲ ἄλλοις ὀνόμασι ποῖοις πρὸς ἄλλοις
 10 σιν. ἐστὶ δὲ ἕκαστος γινώσκων τὸ πάθος ὁσπὲρ ἐπιπόλαιον, διακρί-
 πτόν τε ἅπτερον ἀμύρτιαν μῆλλον, καὶ πᾶσιν ἐστὶ σύμφυ-
 τόν τε τῶν ποῖοτων ἠδέων ἦσαν καὶ ἀμνησίαν. μάλιστα δὲ εἰσι ποι-
 ῆτοι, οἷος οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι πρὸς ἄλλοις ἀρχαίοις, οἱ ὁσπὲρ τὰ
 μέτρια καὶ τὰ δυνάμειά πλεονάζουσι τοῖς ἠδέσιν. ἐπεὶ δὲ ὁ σά-
 15 φρων ἔστι πρὸς ἠδονὰς, ἀνάγκη καὶ πρὸς ἐπιθυμίας πινὰς αὐτὸν
 εἶναι. δεῖ δὲ ἠελῶν πρὸς πινάς, ἕκαστος πρὸς πάσας, ὁσπὲρ πρὸς ἄ-
 πορτα τὰ ἠδέα ὁ σάφρων ἔστι, ἀλλὰ τῆ μὲν δόξῃ πρὸς δύο τῶν
 ἀμνησίων, περὶ τε τὸ γόστρον καὶ τὸ ἀσπῖον· τῆ δὲ ἀληθείᾳ, πρὸς
 τὸ ἀσπῖον. πρὸς γὰρ τὴν ἀσπῖον ὄψεως ἠδονῶν τὴν καλὴν ἀπὸ ἐπιθυ-
 20 μίας ἀφροδισίων, ἢ λύπῃ τῶν ἀμνησίων καὶ πρὸς τὴν ἀσπῖον τὴν ἀσπῖον
 τῆς ἀναμνησίων ἢ ἀναμνησίων ἐπὶ τὸ πρὸς τὰς δι' ὀσφρήσεως, τὰς τε
 ἀπὸ βωδίας, καὶ τὰς ἀπὸ δυσωδίας ὅτι ἐστὶν ὁ σάφρων. ὁσπὲρ γὰρ
 ἀκόλαστος ὁσπὲρ λέγεται τὰ πάσῃ ἢ μὴ πάσῃ. εἰ γοῦν τις ἢ
 καλὸν ἀνδριάντα θεώμενος, ἢ ἵππον, ἢ ἀγροπικόν, ἢ ἀκροώμενος
 25 ἀδόντος, μὴ βέλδοιο μῆτε ἐαδίην, μῆτε πίνην, μῆτε ἀφροδισι-
 ζῆν, ἀλλὰ τὰ μὲν καλὰ θεώμενος, τῶν δὲ ἀδόντων ἀκούων, ὅτι αὐ-
 τὸς εἶναι ἀκόλαστος ἐστὶ, ὡς καὶ ἐστὶ οἱ κηλοῦμενοι πρὸς τὰς Σφρη-
 σιν.

σιν. ἀλλὰ πρὸς τὰ δύο τῶν ἀμνησίων τούτων, περὶ ἄσπῃ καὶ τὰ ἄλλα
 θηρία μόνον τυγχούσιν ἀμνηστικῶς ἔχοντα, καὶ χαίροντα καὶ λυπού-
 μενα, περὶ τὰ γόστρα καὶ ἀπῖα. πρὸς δὲ τὰ τῶν δῆλων ἀμνησίων ἠδέα
 χρεδὸν ὁμοίως ἀπορτα φαίνε) ἀναμνηστικῶς διακρίσονται, οἷον πρὸς
 5 διαμνησίων ἢ κέλλος. ὁσπὲρ γὰρ, ὅτι καὶ ἀξίον λόγου, φαίνε) πα-
 ροῦσα αὐτῇ τῇ θεωρίᾳ τῶν καλῶν, ἢ τῇ ἀκροασίᾳ τῶν διαμνη-
 σίων, εἰ μὴ ἢ που συμβέβηκε τετρατάδες· ἀλλ' ἕδὲ πρὸς τὰ δύο
 δὴ ἢ δυσωδία καὶ τοῖς τὰς ἀμνηστικῶς ὀξυτέρας ἔχουσι πάσας. δὴ
 λαὶ καὶ τῶν ὀσμῶν τούτων χαίρουσιν ὅσα καὶ συμβέβηκες ἀφροδι-
 10 σιν, ἀλλὰ μὴ καθ' αὐτάς. λέγω δὲ καθ' αὐτάς, αἷς μὴ ἐλπίζοντες
 χαίρουσιν, ἢ μεμνημένοι, οἷον ὄψων καὶ ποτῶν. δι' ἑτέραν γὰρ ἠδον-
 ῶν τούτων χαίρουσιν, τὴν τῶν φαγῶν ἢ πινῶν. καθ' αὐτάς δὲ, οἷον
 αἱ τῶν αἰσθῶν εἰσι. δεῖ ἔμμελῶς εἶναι Σφραπτικῶς, τὰς μὲν καλὰς
 ὀξῆς, τὰς δὲ ἠδύ· ἐπεὶ καὶ τῶν πρὸς πινάτων, ἕκαστος πᾶσαν ἠδον-
 15 ῶν ἐπιπόλαια τὰ θηρία, ἕδὲ ὅσον τὰς ἀκροῦς γλώττης ἢ ἀμνηστικῶς,
 ἀλλ' ὅσον τὰς φάρυγγας· δεῖ οἱ ὄψοφάρι ὅτι ἔχον) τὴν γλώτ-
 ταν ἔχον μετὰ τὴν φάρυγγα γαστήρα, ὡς καὶ Φιλῶζενος ὁ
 δεῖ ἕδὲ. ὡς τε περὶ τὰ ἀπῖα, ὡς ἀπῖα εἰπεῖν, θετέον τὴν
 ἀκολασίαν ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀκόλαστος πρὸς τὰς ποῖαυτας ἔστιν. οἶνο-
 20 φλυγία γὰρ, καὶ γαστριμύργια, καὶ λαγνεία, καὶ ὄψοφαγία, καὶ
 πόρτα τὰ τούτων, πρὸς τὰς εἰρημίας ἔστιν ἀμνηστικῶς, εἰς ἄσπῃ
 μέρη ἢ ἀκολασία διακρίσται. περὶ δὲ τὰς δι' ὄψεως, ἢ ἀσπῖον, ἢ
 ὄσφρήσεως ὀσπῶς, ἕδὲ λέγεται ἀκόλαστος, ἐὰν ἕκαστος δὴ· ἀλλ'
 αὐτὸ ὀνειδίδοις τὰς ἀμνηστικῶς φέρουσι τούτων, καὶ ὅπως περὶ ὅσα
 25 μὴ λέγονται ἕκαστοι· οἱ δὲ ἀσπῖον, ὅτι εἰσὶν ἀκόλαστοι ὁσπὲρ
 σάφρονες. ἀναμνηστικῶς μὲν οἷον, ἢ ὅπως δεῖ ὀνομάζον, ὅσπῃ ἔ-
 χων, ὡς τε καὶ ἐλλείπειν ὦν ἀνάγκη κοινῶν ὡς ἔστι τὸ πολὺ πόρτα
 καὶ χαίρειν· ὁ δὲ ἕκαστος ἀλλοῦ, ἀκόλαστος. πόρτες γὰρ τέτοις
 φύσιν

νος· ὡς ἀλογιστὴς δὲ καὶ ὁ ἀποστρεφτὴς, ὁ ἀδίκος κατ' ἀελθε-
 εἶαν. καὶ τὰ ἀσώτου ὡσαύτως φυλακτικὴς μὲν, ὁ δὲ τὰ ἀπά-
 κτως ἀναλίσκει· ἀλόγιστος δὲ, ὁ δὲ τὰ μὴ ὑπομῖνεν τὴν ἀπὸ
 ἀλογισμῶν λύπην.
 ε Περὶ δὲ μεγαλοψυχίας ὅτι τοῖς μεγαλοψύχοις ἀποδίδο-
 μῶν δὲ δὴρείσασθαι ἀπὸν. ὡς ὅτι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα καὶ τὰ γὰρ τὴν ἰσχύον
 καὶ ὁμοιότητά μετρητὴ λαμβάνειν πόρρω παρῶντα, καὶ περὶ τὴν
 μεγαλοψυχίαν τὴν πρὸ συμβέβηκε. διὸ ἐνίοτε οἱ ἐναντίοι τῶν αὐ-
 τῶν ἀντιποιουμένων οἷον ὁ ἀσώτος τὰ ἐλθεῖν, καὶ ὁ αὐθάδης τὰ
 σεμνῶν, καὶ ὁ δραστὴς τὰ ἀνδρείων· εἰσὶ γὰρ καὶ περὶ ταῦτα καὶ ὁμοιοί 10
 μέτρησι πίνος, ὡς ὅτι ὁ ἀνδρῶν ὑπομονητικὸς κινδυνῶν, καὶ ὁ δρα-
 στὴς ἄλλ' ὁ μὲν ὠδὸν, ὁ δὲ ὠδὸν. ταῦτα ἵθι δὴ φέρει πλῆθον. λέγει μὲν
 ἵθι τὴν μεγαλοψυχίαν καὶ τὴν ὀνόματι παρῶντα, ὡς ὅτι ἐν με-
 γάλῃ πνιψυχίᾳ καὶ διωάμεως· ὥστε καὶ τὰ σεμνῶν καὶ τὴν μεγαλο-
 παρῶντα ὁμοιοί (εἶ) δοκεῖ, ὅτι καὶ πάσας τὰς ἀρετὰς ἀκλουθεῖν 15
 φαίνεται). καὶ γὰρ ὁ ὀρθῶς κρίνει τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ τὰ ἀγαθῶν,
 ἐπαμειβόμενος. δοκεῖ δὲ ταῦτα (εἶ) μεγάλα, ἀδιώκῃ ὁ τὴν κρατίστην
 ἔχων ἔξιν περὶ τὰ τοιαῦτα (εἶ) ἡδέα. ἡ δὲ μεγαλοψυχία κρατίστη·
 κείνη δὲ περὶ τὰ ἕκαστον ἀρετῆ, ὁ μείζων καὶ ὁ ἑλάττω ὀρθῶς, ἀ-
 ὅτι ὁ φρόνιμος ἀνὴρ κελύσσει καὶ ἡ ἀρετὴ· ὥστε ἐπεὶ αὐτὴ πᾶ- 20
 στας τὰς ἀρετὰς, ἡ αὐτὴν ἐπέσσει πάσας. ἐπὶ δοκεῖ μεγαλο-
 ψυχῶν (εἶ), ὁ κατὰ φρονητικὸν (εἶ). ἐκάστη δὲ ἀρετὴ κατὰ φρονη-
 τικὴν τῶν ὡς ὅτι τὸν λόγον μεγάλων· οἷον ἀνδρεία κινδυνῶν· μέγα
 γὰρ οἶεται (εἶ) τὴν ἀγέων, καὶ πλῆθος ἔργων φοβερόν· καὶ σφῶρον ἡδ-
 ὶων μεγάλων καὶ πολλῶν, καὶ ἐλθεῖν χρεμῶν. μεγαλοψύχους 25
 δὲ τὸ δοκεῖ, ἀλλὰ ὁ περὶ ὀλίγα σπουδαῖον, καὶ ταῦτα μεγάλα,
 καὶ ἔχει ὅτι δοκεῖ ἑτέρῳ ἰνί· καὶ μάλλον ἀνὴρ φρονήσσει ἀπὸρ μεγα-
 λῶν ψυχῶν, πὶ δοκεῖ εἶναι σπουδαῖον, ἢ πολλοῖς τυγχάνουσιν· ὡς ὅτι
 Ἀντι-

Ἀντιφῶν ἔφη παρὸς Ἀγάθωνα, κατεψηφισμένους τὴν ἀπολογία
 ἐπαμειβόμενα· καὶ ὁ ὀλίγων τῶν μεγαλοψύχου μάλιστα (εἶ) πᾶ-
 ρος ἴδιον. πάλιν περὶ τῆς πνιψυχίας καὶ τῶν ζῶν καὶ πλῆθους, περὶ ὧν σπου-
 δαῖον δοκῶσιν οἱ ἀνδραποιοί, ἐξὲν φρονήσσει περὶ τὴν ἄλλων, πνιψύ-
 5 περὶ τῆς πνιψυχίας. καὶ λυπηθήσονται ἀπὸ τῆς ζῶν καὶ πλῆθους ὑ-
 πὸ ἀνείκελ· καὶ χαίρει μάλιστα τυγχάνων. ἔτι μὲν οὖν δοκεῖ ἀν-
 ἐναντίως ἔχειν. ὁ γὰρ εἶναι τε μάλιστα περὶ τῆς πνιψυχίας καὶ κατὰ φρο-
 νητικὸν (εἶ) τῶν πολλῶν, καὶ δόξης, ἐχὼ ὁμοιοποιεῖσθαι. δεῖ δὲ τὸ
 δὴρείσασθαι εἰπεῖν. ἐστὶ γὰρ ἡμῶν καὶ μικρὰ καὶ μέγα διχῶς, ἢ γὰρ
 10 τὰ ὑπὸ πολλῶν τὴν τυγχάνων, ἢ τὰ ὑπὸ τῶν ἀλίγων λόγου, καὶ
 πάλιν τὰ ὑπὸ πνιψυχίας ἢ πνιψυχίας φέρει. μέγα γὰρ ἔστι τὰ πνιψύχων
 ἡμῶντων, ὅσοι τὰ ποιῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πνιψύχων (εἶ). τῆ ἀλη-
 θεία δὲ καὶ ἀρετῆ καὶ πᾶσι ἀγαθὰ ἴμα καὶ ἀξία σπουδῆς ταῦ-
 τα, ὅτι μεγάλα ἀληθῶς ἐστὶ. ὥστε καὶ ἀρετῆ ὅσοι μάλιστα
 15 τοῖς δὴ δοκῶσι μεγάλοις ποιῶν ἐκάστη, περὶ ὁ ἐστὶν ἐκάστη αὐτῶν,
 ὡς ὅτι εἴπομεν. ἀλλ' ὅμως ἐστὶ πῶς περὶ τὰς ἀρετὰς μίαν με-
 γαλοψυχία, ὡς ὅτι καὶ ἴδια μεγαλοψύχων τῶν πλεονέκτων τὴν ἔργ-
 ον ταῦτα. ἐπεὶ δὲ ἐστὶν ἕνα τῶν ἀγαθῶν, τὰ μὲν ἴμα, τὰ δὲ
 ὡς διωείδη παρῶντα, τῶν ποιῶν δὲ ἀγαθῶν ἐστὶ τὰ μὲν με-
 20 γάλα κατὰ ἀλήθειαν, τὰ δὲ μικρὰ, καὶ τῶν εἶναι ἀξιοὶ καὶ ἀξιοῖ-
 σιν αὐτῶν, ἐν τῶν ζήτητός ὁ μεγαλοψύχους. τετραχῶς δὲ ἀνά-
 κη ἀφ' ἑαυτῶν. ἐστὶ μὲν γὰρ ἀξιοὶ (εἶ) μεγάλων, καὶ ἀξιοῖ ἑαυ-
 τὸν τῶν ἑστὶ δὲ μικρὰ καὶ ἀξιοὶ πνιψύχων τῶν πνιψύχων, καὶ ἀξιοῖ
 25 αὐτὸν τῶν ἑστὶ δὲ ἀνάπαλιν παρὸς ἐκάτερα αὐτῶν. ὁ μὲν γὰρ
 ἀνὴρ εἶναι τοῖς τοῖς ἀξιοὶ ὡς μικρῶν, μεγάλων ἀξιοῖ ἑαυτὸν τῶν
 ἐν τῶν ἀγαθῶν· ὁ δὲ ἀξιοὶ ὡς μεγάλων, ἀξιοῖ αὐτὸν τῶν μικρῶν ἑαυ-
 τὸν. ὁ μὲν ἔν ἀξιοὶ μικρῶν, μεγάλων δὲ ἀξιοῖ ἑαυτὸν, φεκτός·
 ἀπὸ τῶν γὰρ καὶ ἔχει κατὰ τὴν ἀξία τῶν ἀξιοῖ τυγχάνων. φεκτός

Q 2

δὲ καὶ ὅστις ἀξιόσων ὑπαρχόντων αὐτῶν, τῶν ποιέτων μετέχον μὴ
 ἀξιόσων. λέγει δὲ ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐναντίος τῶν ἀμφοτέροις,
 ὅστις ἀξιόσων μεγάλων, ἀξιόσων αὐτὸν τῶν ἀμφοτέροις, καὶ ποιέτος ἐ-
 σιν οἷος ἀξιόσων αὐτὸν. οὗτοῦτο ἐπαμνετός, καὶ μέσος τῶν. ἐπεὶ
 οὗτοῦτο ἐπιμῆς αἴρεσιν καὶ χροῖσιν, καὶ τῶν δῆλων ἀγαθῶν τῶν ἐπι- 5
 μων, ἀείρη βῆτι ἀγαθῶν ἢ μεγαλοφυχία, καὶ τῶν ἀποδίδορμυ,
 καὶ ἐπεὶ τὰ χροῖσιν οὖν μεγαλοφυχον, ἀμα δὲ καὶ ἡ μεσότης
 αὐτῆ ἐπαμνετατάτη, δῆλον ὅτι καὶ μεγαλοφυχία μεσότης αὐ εἶη.
 τῶν δὲ ἐναντίων, ὡς περὶ διεγράφαμυ, ἡ μὲν ἐπι τῶν ἀξιόσων ἐ-
 αὐτὸν ἀγαθῶν μεγάλων ἀξιόσων ὄντα, χροῖσιν. τῶν ποιέτους γὰρ 10
 χροῖσιν λέγει μυ, ὅσοι μεγάλων οἰόνται ἀξιόσων εἶη, οὗτοῦτο. ἡ δὲ
 ἐπεὶ δὲ ἀξιόσων ὄντα μὴ ἀξιόσων αὐτὸν μεγάλων, μικροφυχία. μι-
 κροφυχου γὰρ εἶη δδοκί, ὅστις ὑπαρχόντων διὰ διχαίως ἀν ἀξιόσων
 το, μὴ ἀξιόσων μητερός μεγαλοῦ αὐτὸν. ὡς τῶν ἀνάγκη καὶ τῶν με-
 γαλοφυχίαν εἶη μεσότησα χροῖσιν καὶ μικροφυχίας. ὅτι 15
 τέτατος τῶν διεγράφοντων, ἔτε πᾶμπομ φυκτός, ἔτε μεγαλο-
 φυχος, ἐπεὶ οὗτοῦτο ἔχων μέγθος. ἔτε γὰρ ἀξιόσων, ἔτε ἀξιόσων με-
 γάλων· δὲ οὗτοῦτο ἐναντίος. καίτοι δδοκίεν ἀν ἐναντίον εἶη τῶν με-
 γάλων ἀξιόσων ὄντα, μεγάλων, δὲ, μικρῶν ὄντα ἀξιόσων, ἀξιόσων αὐ-
 25 τὸν. οὗτοῦτο ἐστὶ δὲ ἐναντίος ἔτε τῶν μεμωτός εἶη) ὡς γὰρ ὁ λόγος κε-
 λδὲ ἔχῃ. καὶ ὁ αὐτός βῆτι τῆ φύσῃ τῶν μεγαλοφυχῶν ὡν γὰρ
 ἀξιόσων, τῶν ἀξιόσων αὐτῶν ἀμφο. καὶ ὁ μὲν γῆλοῖσὶ ἀν μεγαλο-
 φυχος ἀξιόσων γὰρ ὡν βῆτιν ἀξιόσων. ὁ δὲ μικροφυχος, ὅς ὑπαρχόν-
 των αὐτῶν μεγάλων καὶ ἐπιμῆς ἀγαθῶν οὗτοῦτο ἀξιόσων, πᾶν εἶποι, εἰ
 μικρῶν ἀξιόσων; ἡ γὰρ ἀν μεγάλων ἀξιόσων χροῖσιν ἰού, ἡπὶ ἐλαί- 25
 τόνων· δὲ καὶ ἔχῃ ἀν εἶποι μικροφυχον, εἰ πῆς μεμωτός ὡν, ἀρ-
 χῆν μὴ ἀξιόσων αὐτὸν, ἀλλ' ὑπέκῃ· ἀλλ' εἰ πῆς δὲ γῆλοῖσὶ ὡν, καὶ ἡ γῆ-
 λος μέγθα εἶη) δὲ ἀρχῆν.

Ἔστ

Ἔστ δὲ ὁ μεγαλοφρονης ἐπεὶ τῶν τυχοῦσαν ἀρετῶν καὶ 5
 ἀρετῶν, ἀλλὰ τῶν ἀποδίδομυ, εἰ μὴ που καὶ ἀν μεταφορᾷ
 λέγει μυ. ἀλλ' οὗτοῦτο δὲ ἀποδίδομυ μεγαλοφρονησία οὗτοῦτο. ὁ μὲν γὰρ
 ἀρετῶν ἐν χροῖσιν βῆτιν. ὁ δὲ χροῖσιν οὗτοῦτο ἐκ τῶν τυχοῦσαν αἰα-
 5 λωμάτων, ἀλλ' ἐν ὑπερβολῇ τῶν ἀναγκῶν βῆτι. ὁ δὲ ἐν μεγά-
 λῃ ἀποδίδομυ τῶν ἀρετῶν μεγαλοφρονης ἀρετῶν, καὶ τῶν αὐτῆς
 μεσότητος, καὶ ἐπι τῆ ποιούτῃ ἡδονῇ ὀρεκτικῶς, μεγαλοφρονης.
 ὁ δὲ ἐπι τῶν μετῶν καὶ τῶν μέσων, ἀνώνυμος· οὗ μὲν ἀλλ' ἔχῃ
 ἵνα γῆλοῖσιν· ἔς καὶ οὗτοῦτο ἀπειρηκῶν καὶ σαλάκωνας·
 10 οἷον εἰ εἰς γάμον ἀποδίδομυ ἵς τῶν ἀγαπητῶν, πλάσιος ὡν, δδοκί
 ἀρετῶν αὐτῶν αὐτῶν καὶ ἀποδίδομυ, οἷον ἀγαθοδαμνοιασῶς
 ἐστῶντι, οὗτοῦτο μὲν μικροφρονης. ὁ δὲ ποιέτους δεχόμενος ἐκείνως μὴ
 δδοκίς χροῖσιν μὴ δὲ διὰ χροῖσιν, ὅμοιος τῶν σαλάκωνι. ὁ δὲ κατ'
 ἀξίαν καὶ ὡς ὁ λόγος, μεγαλοφρονης. ὁ γὰρ ἀρετῶν κατ' ἀξίαν
 15 βῆτιν. οὗτοῦτο γὰρ ἀρετῶν τῶν ἀξίαν. δδοκί δὲ ἀρετῶν εἶη).
 καὶ γὰρ τῶν ἀρετῶν κατ' ἀξίαν, καὶ ἀρετῶν, καὶ ἐπεὶ ὁ οἷον ἐπεὶ
 οἰκέτου γάμον ἔτερον δὲ ἀρετῶν, καὶ ἐπεὶ ἐρωδιῶν καὶ αὐτῶν, εἰ περ
 ἐπι τοσοῦτον ἢ ποιέτων οἷον τῶν ἀρετῶν οὗτοῦτο ὅμοιος ἀρετῶν
 20 νότησα, ἀλλὰ Κίμωνι. ὁ δὲ ὅπως ἔτυχεν ἔχων ἀρετῶν τῶν ἀξίαν, ὁ
 ἔχῃς τῶν. καὶ ἐπὶ ἐλδὲ ἀρετῶν ὡς αὐτῶν. ἐστὶ γὰρ πῆς ὡς ἐ-
 λδὲ ἀρετῶν, ὅταν ἐλδὲ ἀρετῶν.

Σχεδὸν δὲ καὶ τῶν δῆλων ἕκαστα τῶν ἐπι τῶν ἀρετῶν 3
 καὶ φυκτῶν· τὰ μὲν γὰρ ὑπερβολαί, τὰ δὲ ἐλλείψῃς, τὰ δὲ με-
 25 σότητες εἰσι παθητικῶν· οἷον ὁ φρονης καὶ ἐπι χροῖσιν ἀρετῶν. καὶ
 ἀρῶν ἔχῃς λέγειται, ὁ μὲν φρόνος δὲ λυπεῖσθαι ἐπι τοῖς κατ'
 ἀξίαν δὲ ἀρετῶν οἷον βῆτι. ὁ δὲ τῶν ἐπι χροῖσιν ἀρετῶν παῖτος ἐπι τῶν
 αὐτῶν, ἀνώνυμος· ἀλλ' ὁ ἔχῃ δῆλος, ἐπι τῶν χροῖσιν τῶν ἀρετῶν

Q 3

τιῶν ἀξίαν κακωπραγίας, καὶ δὲ πωραγίας, μὴ χαίρειν δὲ ἔπι τῆ
 ἀξίαις. μέσος δὲ τῶν ὀνεμεσηλικῶν, καὶ ὁ ἐκάλουσι οἱ ἄρχαιοι
 τιῶν νέμεσιν, ὅτι λυπεῖσθαι μὲν ἔπι ταῖς πῶρα τιῶν ἀξίαι κακω-
 πωραγίας· δὲ καὶ θεὸν οἶον) εἶ) τὴν νέμεσιν. αἰδῶς δὲ, μεσότης
 αἰαγμυτίας καὶ κατὰ πλῆξεως. ὁ μὲν γὰρ μηδεμίαν φρονητικῶν
 δόξης, ἀναγμυτῶν· ὁ δὲ πάσης ὁμοίως, κατὰ πλῆξε· ὁ δὲ τῆ φαι-
 νομύων ἔπι φκῶν, αἰδήμον. φιλία δὲ, μεσότης ἐξήρας καὶ χυ-
 λαικίας. ὁ μὲν γὰρ δὲ χερῶς ἀπὸντα πρὸς τὰς ἔπι θυμίας ὁμι-
 λῶν, κῶλαξ· ὁ δὲ πρὸς ἀπάσας ἀντικρῶν, ἀπερρηλικῶς· ὁ δὲ μὴ-
 τε πρὸς ἀπάσαν ἠδονίω μὴτ' ἀκρῶν μὴτ' ἀντιπείνων, ἀλλὰ
 πρὸς τὸ φαινόμῳν βέλιτον, φίλος. σεμνότης δὲ, μεσότης αὐ-
 θαδείας καὶ ἄρεσκείας. ὁ μὲν γὰρ μὴδὲν πρὸς ἕτερον ζῶν, ἀλλὰ
 κατὰ φρονηλικῶν, αὐθαδέης· ὁ δὲ πᾶντα πρὸς ἄλλον, ἢ καὶ πᾶντων
 ἐλάττων, ἄρεσκος· ὁ δὲ τὰ μὲν, τὰ δὲ μὴ, καὶ πρὸς τὰς ἀξίαις ἕτως
 ἔχων, σεμνός. ὁ δὲ ἀληθῆς καὶ ἀπλῆς, ὃν καλῶσιν αὐτῆκασι, μέ- 15
 σος ἢ εἴρωνος καὶ ἄγαζονος. ὁ μὲν γὰρ ἔπι τὰ χείρω κατ' αὐτῆ φδ-
 δόμῳν μὴ ἀγρῶν, εἴρων· ὁ δὲ ἔπι τὰ βελτίω, ἄγαζών· ὁ δὲ ὡς ἔ-
 χῃ, ἀληθῆς, καὶ καθ' ὅμῳν πεπνυμένος· καὶ ὅλως ὁ μὲν φιλαλή-
 θης, ὁ δὲ φιλοφθόνης. ἔστι δὲ καὶ ἡ δὲ βραπελία μεσότης, καὶ ὁ δὲ
 βράπελος μέσος ἢ ἀργίκοι καὶ δεξάπελος καὶ ἢ βωμολόχῃ· ὡς- 20
 πρὸ γὰρ πῶρα ἔσφιω ὁ σικχὸς τῆ παμφάγῳν δεξάφερῃ τῶν, ὁ μὲν
 μὴτὲν ἢ ὀλίγα, καὶ χαλεπῶς πρὸς ἕαξ· ὁ δὲ πᾶντα δὲ χερῶς· οὐ-
 πῶ καὶ ὁ ἀργίκοι ἔχῃ πρὸς τὸν φορλικὸν καὶ βωμολόχον· ὁ μὲν
 γὰρ ἔστιν γελῶν, ἀλλὰ χαλεπῶς πρὸς ἕαξ· ὁ δὲ πᾶντα δὲ χε-
 ρῶς καὶ ἠδέως. δεῖ δὲ ἄδῶτερον, ἀλλὰ τὰ μὲν, τὰ δὲ μὴ, καὶ κα- 25
 τὰ λόγον. ἔστι δὲ δὲ βράπελος. ἢ δὲ ἀπόδειξις ἢ αὐτῆ. ἢ τε γὰρ
 δὲ βραπελία ἢ τῶν αὐτῆ, καὶ μὴ μὲν μετὰ φέροντες λέγονται, ἐ-
 πιφκῆσά τῃ ἔξις· καὶ ἢ μεσότης ἐπαμνετῆ, τὰ δὲ ἄκρῃ φκῆσά.

ἔστις

ἔστις δὲ διττῆς δὲ βραπελίας (ἢ μὲν γὰρ ἐν τῶν χαίρειν ἔστι τῶν γε-
 λοῖω, καὶ τῶν εἰς αὐτὸν, ἐὰν ἢ τοιοῦτῃ, ὡν ἐν καὶ σκῶμμά ἔστιν· ἢ δὲ
 ἐν τῶν δυνάσθαι τῶν αὐτῶν πορίζεσθαι) ἕτεροι μὲν εἰσιν ἀλλήλων,
 ἀμφοτέροι μὲν τοῖ μεσότης. καὶ γὰρ τὸν δυνάμῳν τῶν αὐτῶν πο-
 ρίζεσθαι ἐφ' ὅσοις ἠδῆσεται δὲ κείνων, καὶ εἰς αὐτὸν ἢ τὸ γελῶν,
 μέσος ἔστι τῶ φορλικῶν καὶ τῶ ψυχρῶ. ὁ δὲ ὅρος ἔστι βελτίων, ἢ
 τὸ λυπηρὸν εἶ) τὸ λεγθῆν τῶ σκῶπῳ μὲν ὄντι ὁποιοῦν. μᾶλ-
 λον γὰρ δεῖ τῶ ἐν μεσότητι ὄντι ἄρεσκῆν· ἔστι γὰρ κείνῃ δὲ.
 πᾶσαι δὲ αὐτῶν αἰ μεσότητες ἐπαμνετῶν μὲν, ὅτι εἰσὶ δὲ ἄρετῶν,
 10 ἢ δὲ αἰ ἐναντία κακίαι· ἀνὰ πρὸς ἀρετῶν γὰρ. τῶν αὐτῶν δὲ πᾶντ'
 ἔστιν ἐν ταῖς τῶν παθητικῶν διαρέσειν. ἕκασον γὰρ αὐτῶν πᾶ-
 ρος τί ἔστι. ἀφ' ἃ δὲ τὸ φυσικῶν εἶ), εἰς τὰς φυσικῶν συμβάλλει) ἀ-
 ρετῶν. ἔστι γὰρ (ὡς πρὸ λεγθῆσεται ἐν τοῖς ἕτερον) ἕκαση πῶς ἀ-
 ρετῆ, καὶ φυσικῶν ἄλλως μετὰ φρονητικῶν. ὁ μὲν οὖν φθόνος εἰς ἀ-
 15 δικίαν συμβάλλεται· πρὸς γὰρ ἄλλον αἰ πρὸς ἕξῃς αἰ ἀπ' αὐ-
 τῶ καὶ ἢ νέμεσις εἰς δικαιοσύνην, ἢ αἰδῶς εἰς σωφροσύνην· διὸ καὶ
 ὀείζον) ἐν τῶν γῆρ τῶν τῶ σωφροσύνην. ὁ δὲ ἀληθῆς καὶ φδ-
 δῆς, ὁ μὲν ἔμφρων, ὁ δὲ ἀφρων. ἔστι δὲ ἐναντιώτερον τοῖς ἀ-
 κροῖς τὸ μέσον, ἢ ἐκείνα ἀλλήλοισ· διότι τὸ μὲν μετ' ἄδῶτερον
 20 γίνε) αὐτῶν, τὰ δὲ πολλὰς μετ' ἀλλήλων, καὶ εἰσιν ἐνίοτε οἱ αὐ-
 τοῖ δρασὺ δέλοισ· καὶ τὰ μὲν ἄσωτοι, τὰ δὲ ἀνελεύθεροι· καὶ ὅλως ἀ-
 νόμαλοι κακῶς. ὅταν μὲν γὰρ καλῶς ἀνώμαλοι εἰσιν, μέσοι γίνον-
 ται. ἐν τῶν μέσῳ γὰρ ἔστι πῶς τὰ ἄκρῃ. αἰ δὲ ἐναντιώσθῃς ἢ δὲ κακῶ- 25
 σιν ἢ πᾶρ ἄρῃν τοῖς ἀκροῖς πρὸς τὸ μέσον ὁμοίως ἀμφοτέροι, ἀλλ'
 25 ὅτε μὲν καὶ ἢ πᾶρ βολίω, ὅτε δὲ κατὰ ἕλληφιν. αἴτια δὲ τὰ
 τε πρὸς τὰ ῥηθέντα δύο· ὀλιγότης τε, οἷον τῶν πρὸς τὰ ἠδέα ἀ-
 ναμῆτων, καὶ ὅτι ἐφ' ὁ ἀμῶρτῆνομῳ, μᾶλλον τῶ πᾶρ ἐναντιώτα-
 τον εἶ) δὲ καί. τὸ δὲ πείτον, ὅτι τὸ ὁμοίωτερον, ἢ πῶν ἐναντιώτερον 30

Φαίης-

φαίνεται οἷ πεπονθε ὁ θάρσος παρὸς ὁ θράσος, καὶ ἀσουλία παρὸς ἐλδθερείτητα. καὶ μὲν οὖν τῶν δῆλων ἄρετων τῶν ἐπαρνετων εἶρη) γαδόν. καὶ δὲ δικαιοσυμῆς ἡδὴ λέξεται.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
Εὐδημίων ὁ Δ.

ΕΡΙ δὲ δικαιοσυμῆς καὶ ἀδικίας σκεπτόμεν, καὶ ποίας τε τυγχάνουσιν ἕσται παρὰ ἑξῆς, καὶ ποία μεσότης ἐστὶν ἢ δικαιοσύνη, καὶ ὅ δικαιοσύνων μέσον. ἢ δὲ σκέψις ἡμῖν ἔστω καὶ τὰ τῶν αὐτῶν μέτρον τοῖς παρὰ φημιδμοῖς. ὁ 10
ρῶ μὲν ὅτι πῶντας τὴν τοιαύτην ἔξιν βελο-
μῶντες λέγην δικαιοσύνην, ἀφ' ἧς παρὰ κλικὸν τῶν δικαίων εἰσὶ, καὶ ἀφ' ἧς δικαιοπαρὰ γῶσι καὶ βέλων) τὰ δίκαια. ὅν αὐτὸν δὲ ἔσ-
πον καὶ καὶ ἀδικίας, ἀφ' ἧς ἀδικῶσι καὶ βέλωνται τὰ ἀδικα. δὲ 15
καὶ ἡμῖν παρὰ τὸν ὡς ἐν τύπῳ ἔσκεισθαι τῶντα. ὅσδε γὰρ ὅν
αὐτὸν ἔχῃ ἔσπον ὅτι τε τῶν ὅτισημῶν καὶ διωάμεων, καὶ ὅτι τῶ
ἔξω. διωάμεν μὲν γὰρ καὶ ὅτισημῆ δοκεῖ τῶ ἐναντίων ἢ αὐτῆ εἶ).
ἔξιν δὲ ἢ ἐναντία, τῶν ἐναντίων ἔσπον ἔσπον τῶ ὑγείας ἔσπον τ-
τεται τὰ ἐναντία, ἀλλὰ τὰ ὑγεία μόνον. λέγεται γὰρ ὡς ὑγείας
βαδίζῃ, ὅταν βαδίζῃ ὡς αὐτῶ ὑγείων. πολλάκις μὲν οὖν κωεί- 20
ζεται ἢ ἐναντία ἔξιν ἀπὸ τῶ ἐναντίας. πολλάκις δὲ αὐτῶ ἔξιν ἀπὸ τῶ
ἔσπον κωείων. εἰ τε γὰρ ἢ δὲ ἐξία ἢ φανερα, καὶ ἢ καχε-
ξία φανερα γῶ, καὶ ἐκ τῶν δὲ κλικῶν ἢ δὲ ἐξία, καὶ ἐκ τῶν
της τὰ δὲ κλικῶ. εἰ γὰρ ἐστὶν ἢ δὲ ἐξία πυκνότης ἄρκος, ἀνάγκη καὶ
τὴν καχεξίαν εἶ) μαρότητα ἄρκος. καὶ ὅ δὲ κλικῶν, ὅ ποιη- 25
χθ

κὸν πυκνότητος ἐν σαρκί. ἀκροαθεῖ δὲ ὡς ὅτι ὁ πολὺ, εἰ δὲ θά-
τερα πλεοναχῶς λέγη) καὶ θάτερα πλεοναχῶς λέγεται οἷον
εἰ ὁ ἀδικῶν, καὶ ἢ ἀδικία. εἶοικε δὲ πλεοναχῶς λέγεται ἢ δικαιο-
σύνη καὶ ἢ ἀδικία. ἀλλὰ εἶχε ὁ σὺν ἑλίς εἶ) τῶ ὁ μόνον αὐτῶ,
5 λαίθησθαι, καὶ ἔχῃ ὡς παρὰ ὅτι τῶν πῶρῶ δὲ ἡλη μάλλον. ἢ γὰρ εἶχε-
φορα πολλή ἢ καὶ τὴν ἰδέαν οἷον ὅτι καλεῖται κλεισὸ μωνύμους, ἢ
τε ἔσπον ὅν ἀρχῆνα τῶν ζῶων, καὶ ἢ τῶν θύρας κλειεῖσθαι. εἰλήφθω
δὲ ὁ ἀδικῶς πο(αχῶς λέγε). δοκεῖ δὲ ὅ, τε τῶν ἄνομος ἀδικῶς εἶ),
καὶ ὁ πλεονέκτης καὶ ὁ ἀίσιος. ὡς τε δὲ ἡλὸν ὅτι καὶ ὁ δίκαιος ἔσται ὁ,
10 τε νόμιμος καὶ ὁ ἴσος. ὅ μὲν δίκαιον ἄρα ὁ νόμιμον, καὶ ὁ ἴσον. ὅ
δὲ ἀδικῶν, ὅ τῶν ἄνομον καὶ ὁ ἀίσιον. ἐπεὶ δὲ πλεονέκτης ὁ ἀδι-
κῶς, καὶ τὰ ἀίσια ἔσπον ἄρα, ἀλλὰ καὶ ὅσα δὲ τυχεῖα καὶ ἀτυχεῖα,
αὐτῶ μὲν ἀπλῶς ἀεὶ ἀγαθὰ, πῶν δὲ ὅσα ἀεὶ. οἱ δὲ ἀίσιος ποι-
τῶντα δὲ ἔσπον καὶ διωκόσι. δεῖ δὲ ἔ, ἀλλὰ δὲ ἔσπον μὲν τὰ ἀ-
15 πλῶς ἀγαθὰ, καὶ ἀπλῶς ἀγαθὰ εἶ), ἀίσιος δὲ τὰ ἀπλῶς ἀγα-
θὰ. ὁ δὲ ἀδικῶς ὅσα ἀεὶ ὅ πλῶν ἀίσιος, ἀλλὰ καὶ ὅ ἔσπον ἔσπον, ἐ-
πὶ τῶν ἀπλῶς κακῶν. ἀλλὰ ὅτι δοκεῖ καὶ ὅ μὴ κακὸν ἀγαθὸν πῶς
εἶ), τῶ δὲ ἀγαθῶν ἐστὶν ἢ πλεονεξία, εἶχε τῶ δοκεῖ πλεονέκτης
εἶ). ἔσπον δὲ ἀίσιος. τῶ γὰρ πειλέχθαι καὶ κρινόν, καὶ τῶ ἄνομον. τῶ
20 γὰρ ὅ τῶ ἄνομία ἢ τοῖ ἢ ἀίσιος, πειλέχθαι πῶσαν ἀδικίαν, καὶ κρι-
νόν ἐστὶ πῶσης ἀδικίας. ἐπεὶ δὲ ὁ τῶ ἄνομος ἀδικῶς ἔσπον, ὁ δὲ νόμι-
μος δίκαιος, δὲ ἡλὸν ὅτι πῶντα τὰ νόμιμα ἐστὶ πῶς δίκαια. τὰ τε γὰρ
ἔσπον ἔσπον τῶ νομοθετικῆς νόμιμα ἐστὶ, καὶ ἔσπον τῶ τῶν δι-
25 κῶν εἶ) φαμῶ. οἱ δὲ νόμοι ἀγροῦοι καὶ πῶντων, σοχαζόμε-
νοι ἢ τῶ κρινῶ συμφῶροντος πῶσαν, ἢ τῶς ἀίσιος, ἢ τῶς κωείος, ἢ
κατ' ἄρετων, ἢ κατ' ἄλλον πῶντα ἔσπον τῶ τῶν. ὡς τε εἶα μὲν ἔσ-
πον δίκαια λέγεται τὰ ποιητικὰ καὶ φυλακτικὰ τῶ δὲ δαμονίας
καὶ τῶν μείων αὐτῆς τῶ πολιτικῆς κοινωῖα. παρὰ τῶ δὲ ὁ νό-

τως. ἢ μὲν οὖν καὶ τὸ ὅλως ἄδικον τε (αἰμαμένη δικαιοσύνη
καὶ ἀδικία, ἢ μὲν τὸ ὅλης ἄρετῆς ἕσσα χρῆσις παρὰ δὴ ὄν ἢ δὲ τῆς
κακίας, ἀφείδω· καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀδίκον τὸ κατ' αὐτάς, φανε-
ρον ὡς διαιρετέον. ἀλλὰ γὰρ τὰ πολλὰ τῶν νομίμων τὰ ἀπὸ τῶ ὅλης
ἄρετῆς παρὰ τὸ μὲν ἔστι. καὶ ἐκάστη γὰρ ἄρετιώ παρὰ 5
πάτηξ (ζῶ, καὶ καὶ ἐκάστη μορφηεῖαν καλωδὴ ὁ νόμος. τὰ δὲ ποιη-
τικὰ τὸ ὅλης ἄρετῆς, ἔστι τῶν νομίμων ὅσα νενομοθέτη) παρὲς παι-
δείαν τὴν παρὰ τὸ κρινόν. παρὲς δὲ τὸ καὶ ἐκάστην παρὰ δειάς καὶ
ζῶ ἀπλῶς ἀνὴρ ἀγαθός ἔστι, πότερον τὸ πολιτικῆς ἔστιν ἢ ἐτέρας,
ἕτερον διαιρετέον. ἔ γὰρ ἴσως αὐτὸν ἀνδρὶ ἀγαθῷ ἔστι) καὶ πολιτῆ 10
παρὰ τῆ. τὸ δὲ κατ' μέρος δικαιοσύνης καὶ τῆ κατ' αὐτὴν δικαίου, ἐν
μὲν ἔστιν εἶδος τὸ ἐν ταῖς διαφορῆσι τιμῆς, ἢ χρῆσις, ἢ τὸ ἄλλων
ὅσα μετὰ τοῖς κοινωνοῖσι τὸ πολιτείας. ἐν τῆτοις γὰρ ἔστι καὶ ἀν-
σὸν ἔχον, καὶ ἴσον ἕτερον ἕτερου. ἐν δὲ, τὸ ἐν τοῖς σωμαλλάγμασι
διερωτικῆν· τῆτου δὲ μέρη δύο. τῶν γὰρ σωμαλλάγμάτων, τὰ μὲν 15
ἐκ φύσιν ἔστι, τὰ δὲ ἀκρῶσι. ἐκούσια μὲν τὰ τοιαῦτα, οἷον παρὰ τῆσι,
ὠνῆ, ἀδελφισμός, εἰρήνη, χρῆσις, παρὰ καὶ ἀθήκη, μίσθωσις. ἐκούσια
δὲ λέγει, ὅτι ἢ ἀρχὴ τῶν σωμαλλάγμάτων τῆτων ἐκούσιος. τὸ
δὲ ἀκούσιον τὰ μὲν λα. θραῖα, οἷον κλοπῆ, μοιχεία, φαρμακεία,
παρὰ γαγῆ, δουραπατία, δουλοφονία, ψευδομάρτυρία. τὰ δὲ 20
βίαμα, οἷον ἀγρία, δεσμὸς, θάνατος, ἀρπαγῆ, πῆρωσις, κακηγρία,
παρὰ πηλακισμός. ἐπεὶ δὲ ὁ, τὸ ἀδικῶς ἀπίσως, καὶ τὸ ἀδίκον ἀ-
νισον, δῆλον ὅτι καὶ μέσον τὸ ἔστι τῆ ἀπίσως· τῆτο δὲ ἔστι τὸ ἴσον. ἐν ὁ-
ποία γὰρ παρὰ τῆ ἔστι τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον, ἔστι καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ
ἀπίσως. εἰ οὖν τὸ ἀδίκον ἀπίσως, τὸ δίκαιον ἴσον· ὅπως καὶ ἀπὸ λόγου 25
δοκεῖ πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ τὸ ἴσον μέσον, καὶ τὸ δίκαιον μέσον ἀπὸ τῆ εἶν. ἔστι ὃ
τὸ ἴσον ἐν ἐλαχίστοις δυοῖν. ἀνάγκη ποίνω τὸ δίκαιον μέσον τε εἶν),
καὶ ἴσον, καὶ πῆσι, καὶ παρὰ πῆ· καὶ ἢ μὲν μέσον, ἴνων (αὐτὰ δὲ ἔστι
πλῆρον

πλῆρον καὶ ἔλαττον) ἢ δὲ ἴσον, δυοῖν ἢ δὲ δίκαιον, πῆσι. ἀνάγκη ἀ-
ρα τὸ δίκαιον ἐν ἐλαχίστοις εἶν) τέταρτον. οἷς τε γὰρ δίκαιον τυγχα-
νῆ ὄν, δὴ ἔστι καὶ ἐν οἷς τὰ παρὰ γαγῆ, δύο· καὶ ἢ αὐτὴ ἰσότης ἔ-
σαι οἷς, καὶ ἐν οἷς. ὡς γὰρ ἐκεῖνα ἔχῃ τὰ ἐν οἷς, ἔτω καὶ ἐκεῖνα ἔχῃ. εἰ γὰρ
5 μὴ ἴσοι, οἷς ἴσα ἔξοισιν, ἀλλὰ ἐκείνην αἰ μάχαι καὶ τὰ ἐκείνη μα-
τα, ὅταν ἢ ἴσοι μὴ ἴσα, ἢ μὴ ἴσοι ἴσα ἔχουσι καὶ νέμονται. ἐπὶ οἷς τῆ
κατ' ἀξίαν τῆτο δῆλον. τὸ γὰρ δίκαιον ἐν ταῖς νομοῖς ὁμολογοῦ-
σι παρὰ τῆ κατ' ἀξίαν δεῖν εἶν). τὴν μὲν τοῖς ἀξίαν ἔτ' αὐτὴν λέ-
γρουσι παρὰ τῆ, ἀλλὰ οἱ μὲν δημοκρατικοὶ ἐλαττωεῖαν, οἱ δὲ ὀλι-
10 γαρχικὸι πλεον, οἱ δὲ ἀριστοκρατικοὶ ἄρετιώ· ἔστιν ἀρα τὸ δὲ
καμον ἀνάλογον πῆ. τὸ γὰρ ἀνάλογον ἔ μόνον ἔστι μοναδικῷ ἀριθμῶ,
ἴδιον, ἀλλ' ὅλως ἀριθμοῦ. ἢ γὰρ ἀναλογία ἰσότης ἔστι λόγου καὶ ἐν
τέταρτον ἐλαχίστοις. ἢ μὲν οὖν διηρημένη ὅτι ἐν τέταρτον δῆλον,
ἀλλὰ καὶ ἢ στωεχῆς. παρὰ γὰρ ἐν, δυοῖς χρῆται, καὶ δις λέγει· οἷον,
15 ὡς ἢ τῆ α παρὰ τὴν τῆ β, ἔπως ἢ τῆ β παρὰ τὴν τῆ γ. δις ἔν
ἢ τῆ β εἶρη)· ὡς τε εἰάν τὸ β δις τετῆ, τεταρτα ἔσαι τὰ ἀνάλογα.
ἔστι δὲ καὶ τὸ δίκαιον ἐν τέταρτον ἐλαχίστοις, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός. διῆ-
ρηται γὰρ ὁμοίως, οἷς τε καὶ α. ἔσαι ἀρα ὡς ὁ α ὅρος παρὰ τῆ β, ἔ-
πως ὁ γ παρὰ τῆ δ. ἐκείνη δὲ ἀρα ὡς ὁ α παρὰ τῆ γ, ὁ β παρὰ
20 τῆ δ, καὶ τὸ ὅλον παρὰ τὸ ὅλον, ὅπως ἢ νομῆ στωδύαζι· καὶ ἔτω
στωτετῆ, δικαίως στωδύαζι. ἢ ἀρα τῆ α ὅρου παρὰ γ, καὶ ἢ τῆ β
παρὰ δ συζῆσις, τὸ ἐν διαφορῆ δίκαιόν ἔστι, καὶ μέσον τὸ δίκαιον,
τῆτεσι τὸ παρὰ τὸ ἀνάλογον. τὸ γὰρ ἀνάλογον, μέσον τὸ δὲ δίκαιον,
ἀνάλογον. καλῶσι δὲ τὴν τοιαύτην ἀναλογίαν γεωμετρικῶν οἷ
25 μαθηματικοῖ. ἐν γὰρ τῆ γεωμετρικῆ συμβαίνει καὶ τὸ ὅλον παρὰ τὸ
ὅλον, ὅπως ἐκάτερον παρὰ ἐκάτερον. ἔστι δὲ ἢ στωεχῆς αὐτῆ ἢ ἀ-
ναλογία· ἔ γὰρ γίνε) ἰσᾶριθμος ἢ καὶ ὁ. τὸ μὲν οὖν δίκαιον τῆτο,
τὸ ἀνάλογον· τὸ δὲ ἀδικον τῆτο, τὸ παρὰ τὸ ἀνάλογον. τὸ ἀνάλογον

ἢ ἄρα ὁ μὲν πλεόν, ὁ δὲ ἔλαττον· ὁ δὲ καὶ ἐπι τῶν ἔργων συμ-
 βαίνει, ὁ μὲν γὰρ ἀδικῶν, πλεόν ἔχει· ὁ δὲ ἀδικουμένου, ἔλαττον, ἐπι-
 τὸ ἀγαθού· ἐπι τῶν κακῶν, ἀνάπαλιν. ἐν ἀγαθού γὰρ λέγεται ἢ ὁ
 ἔλαττον κακὸν παρὸς τὸ μείζον κακόν. ἐστὶ γὰρ ὁ ἔλαττον κακὸν μάλ-
 λον αἰρετὸν τῶν μείζονος. ὁ δὲ αἰρετὸν, ἀγαθόν· ὁ δὲ μάλλον, μεί-
 ζον. ὁ μὲν ἔν ἐν εἶδος ἢ δικαίᾳ, τὸ τὸ ἐστὶ. ὁ δὲ λοιπὸν ἐν, ὁ δὲ ἄρ-
 θωλικόν, ὁ γίνε) ἐν τοῖς σωμαλλάγμασι καὶ τοῖς ἐκθεσίοις καὶ τοῖς ἀ-
 κθεσίοις. τὸ τὸ δὲ ὄν δίκαιον ἀπὸ εἶδος τῶν παρῶτερον. ὁ μὲν γὰρ ἀρ-
 νεμητικόν τῶν κοινῶν, ἀεὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἐστὶ τὴν εἰρημνίαν.
 καὶ γὰρ ἀπὸ χρημῶν κρινῶν ἐὰν γίνη) ἀφαιρηθῆ, ἐστὶ κατὰ τὴν λό- 10
 γον ὅν αὐτὸν ὄντως ἔχειται παρὸς ἀνάλογον τὰ εἰσενεχθέντα· καὶ ὁ ἀ-
 δικῶν ὁ ἀντικείμενον τῶν δικαίᾳ τῶν τῶν, ὁ τῶν ἀνάλογον ἐστὶ.
 ὁ δὲ ἐν τοῖς σωμαλλάγμασι δίκαιον, ἐστὶ μὲν ἴσον ἴ, καὶ ὁ ἀδικῶν
 ἀνίσον, ἀλλ' ἔκαστος κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἐκείνῳ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀ-
 εθμητικῶν. ἔστι γὰρ ἀφαιρηθῆ, εἰ ἐπιδικῆς φαῦλον ἀπετέρη 15
 σεν, ἢ φαῦλος ἐπιδικῆς· ἢ εἰ ἐμοίχλευσεν ἐπιδικῆς ἢ φαῦλος, ἀλ-
 λά παρὸς τῶν βλάβος ἀφαιρηθῆ βλάβος μόνον ὁ νόμος, καὶ χρη-
 ται ὡς ἴσοις, εἰ ὁ μὲν ἀδικεῖ, ὁ δὲ ἀδικεῖται, καὶ εἰ ὁ μὲν ἔλαττον, ὁ
 ἢ βέβηλαται ὡς τὸ ἀδικῶν τὸ ἀνίσον ὄν, ἴσάξιν περὶ τῶν ὁ δι-
 κασίης. καὶ γὰρ ὅταν ὁ μὲν πληγῆ, ὁ δὲ πατάξῃ ἢ κατείνῃ, ὁ δὲ ἀπο- 20
 θάνῃ, διήρηται ὁ πάθος καὶ ἢ παρῶν εἰς ἀνίκα, ἀλλὰ περὶ τῶν
 τῶν ζημίας ἴσάξιν, ἀφαιρῶν τῶν κέρδους. λέγεται γὰρ ὡς ἀπλῶς
 εἰπεῖν ἐπι τοῖς τοῖς τοῖς, καὶ εἰ μὴ πῶς οἰκείον ὄνομα ἢ ὁ κέρδους, οἷον
 τῶν πατάξιν, καὶ ἢ ζημία τῶν παθόντι· ἀλλ' ὅταν γε μετρηθῆ ὁ
 πάθος, καλεῖται ὁ μὲν ζημία, ὁ δὲ κέρδους. ὡς τὸ μὲν πλείονος 25
 98 καὶ ἔλαττονος ὁ ἴσον μέσον· ὁ δὲ κέρδους καὶ ἢ ζημία, ὁ μὲν πλε-
 ον, ὁ δὲ ἔλαττον ἐναντίως· ὁ μὲν τῶν ἀγαθού πλεόν, τὸ τὸ τῶν κα-
 κῶν ἔλαττον, κέρδους· ὁ δὲ ἐναντίον, ζημία· ὡν ἴσον μέσον ὁ ἴσον, ὁ
 λέγεται

λέγεται ἢ δίκαιον. ὡς τὸ ἐπιδιορθωτικόν δίκαιον ἀν εἶν ὁ μέ-
 σον ζημίας καὶ κέρδους. δὲ καὶ ὅταν ἀμφισβητῶσιν, ἐπι τὸν δικα-
 σὴν κατὰ φάρασι. ὁ δὲ ἐπι τὸν δικαστὴν ἰέναι, ὁ ἰέναι ἐστὶν ἐπι τὸ
 δίκαιον. ὁ γὰρ δικαστὴς βέβη) ἢ οἷον δίκαιον ἐμφυλον, καὶ ζητῶσι
 5 δικαστὴν μέσον, καὶ καλοῦσιν ἐνίοι μεσοδίκους ὡς ἐὰν ἢ μέσου τῶν
 σι, ἢ δικαίου τῶν ἐξομῶν. μέσον ἄρα, εἰ τῶν καὶ ὁ δικαστὴς. ὁ ἢ δι-
 καστὴς ἐπιδιορθῶσι, καὶ ὡς τῶν γραμμῆς εἰς ἀίσι τετμημῆς, ὡς ὁ
 μείζον τμήμα τῆς ἡμισείας ὑπερέχει, τὸ τὸ ἀφείλεται ἔλατ-
 τον τμήματι. ὅταν δὲ διαμερῆ ὁ ὅλον δίχα, τότε φασὶν ἔχειν ὁ
 10 αὐτῶ, ὅταν λάβωσι ὁ ἴσον. ὁ δὲ ἴσον μέσον ἐστὶ τῆς μείζονος καὶ ἔ-
 λαττονος κατὰ τὴν ἀεθμητικῶν ἀναλογίαν. ἀλλ' ἔτι καὶ ὄνο-
 μάξεται δίκαιον ὅτι δίχα ἐστὶ ὡς τῶν ἀν εἰς εἰς εἰς δίκαιον, καὶ ὁ
 δικαστὴς δικαστὴς. ἐπιδιορθῶ δὲ δύο ἴσων ἀφαιρηθῆ ἀπὸ θάτερον,
 παρὸς θάτερον δὲ παρῶν τῶν, δύο τῶν ὑπερέχει ὁ θάτερον. εἰ
 15 γὰρ ἀφαιρηθῆ μὲν, μὴ παρῶν τῶν δὲ, ἐνὶ ἀν μόνον ὑπερέχει ὁ μέ-
 σον, ἐνὶ καὶ ὁ μέσον ἀφ' ἢ ἀφαιρηθῆ. ἐνὶ τῶν ἄρα γινώσκοντι, τί τε
 ἀφαιρῶν δὲ ἀπὸ τῶν πλεόν ἔχοντος, καὶ τί παρῶν τῶν ἔλαττον
 ἔχοντι. ὡς μὲν γὰρ ὁ μέσον ὑπερέχει, τὸ τὸ παρῶν τῶν δὲ τῶν ἔ-
 λαττον ἔχοντι· ὡς δὲ ὑπερέχεται, ἀφαιρῶν ἀπὸ τῶν μεγίστου. ἴσα αἰ
 20 ἐφ' ὧν αα, ββ, γγ, ἀλλήλας. ἀπὸ τῶν αα ἀφαιρηθῆ) ὁ αε, καὶ παρῶν
 κῆται τῆ γγ ὁ ἐφ' ὧν γδ· ὡς τὸ ὅλη ἢ δγγ τῶν εα ὑπερέχει τῶν
 γδ, καὶ τῶν γζ τῆς ἄρα ββ, τῶν γδ. ἐστὶ δὲ τὸ καὶ ἐπι τῶν
 ἀπὸν τεχνῶν. ἀπαιρηθῶ γὰρ, εἰ μὴ ἐπὶ τῶν ποιῶν καὶ ὅσον καὶ οἷον,
 καὶ ὁ πάθος ἔπαγε τὸ τὸ, καὶ ποσῶν καὶ τοῖς τῶν. ἐλήλυθε δὲ τὰ
 25 ὀνόματα τῶν ἢ τῶν ζημίας καὶ ὁ κέρδους ἐν τῶν ἐκκοσίς ἀλλαγῆς ὁ
 μὲν γὰρ πλεόν ἔχειν ἢ τῶν αὐτῶ, κέρδους λέγεται· ὁ δὲ ἔλαττον
 τῶν δὲ ἀφαιρηθῆ. ζημίας εἶναι· οἷον γὰρ ὁ ἀφαιρηθῆ καὶ πῶν, καὶ ἐν
 τοῖς ἀπὸν δὲ δὲ ὄνομα. ὅταν δὲ μὴτε πλεόν μὴτε ἔλαττον,
 ἀλλ'

ἀλλ' αὐτὰ δι' αὐτῶν γήνηται, πὰ αὐτῶν φασὶν ἔχθιν, καὶ ἔτε ζήμιον αὐτῶν
ἔτε κερδαίνην ὥστε κέρδους πινός καὶ ζήμιος μέσον ὅ δίκαιον ἔστι,
πὰ πῶς δὲ ἐκρύσιον ὅ ἴσον ἔχθιν καὶ πῶς τερον καὶ ὑστερον.

γ Δοκεῖ δὲ ἴσιν καὶ ὁ ἀπιπεπονητός ἀπλῶς εἶναι δίκαιον, ὡς ὅσοι οἱ
Πυθαγόρειοι ἔφασαν· ὡρίζοντο γὰρ ἀπλῶς ὅ δίκαιον ὁ ἀπιπε- 5
πονητός δῆλον. ὅ δὲ ἀπιπεπονητός, ὅσον ἐφαρμότης, ἔτ' ἔστι ὁ δὲ
νεμηλικὸν δίκαιον, ἔτ' ἔστι ὁ δὲ ἰσοδικῆν· καὶ τοὺς βέβηλονταί γε τῶ
λέγθιν καὶ ὁ Ραδαμανθῆος δίκαιον·

„ Εἶκε πάσι τὰ κ' ἐρεξε, δίκη κ' ἰθαῖα γήοιτο·
πολλαχού γὰρ δὲ φωνῆσ' οἶον εἰ δὲ ἔχθιν ἔχων ἐπάταξεν, ἔ δὲ ἀπι- 10
πληγῶν καὶ εἰ ἀφροντα ἐπάταξεν, ἔ πληγῶν μόνον δεῖ, ἀλλὰ
καὶ κολασθῆναι. ἐπὶ, ὅ ἐκρύσιον καὶ ὁ ἀκρύσιον ἀφέρει πολὺ.
ἀλλ' ἐν μὲν πῶς κοινωνίας τ' ἀλλαντικῆς σωτέρας ὅ τῶ ἔτε δὲ
καμον ὁ ἀπιπεπονητός, κατ' ἀναλογίαν, καὶ μὴ κατ' ἰσότητητα· ὅ ἀπι- 15
πονητός γὰρ ἀνάλογον συμμείνῃ ἡ πόλις ἢ γὰρ ὁ κακῶς ζήτιον
εἰ δὲ μὴ, δουλεία δοκεῖ εἶναι, εἰ μὴ ἀπιποιήσῃ ἢ ὁ δὲ εἰ δὲ μὴ, με-
τάδοσις ἔ γινεῖ· τῆ μετὰδοσει δὲ συμμείνοισι. δὲ καὶ Χαλείτων ἰε-
ρον ἐμποδῶν ποιούμεται, ἵνα αὐτὰ πόδοσις ἢ τῶ γὰρ χάριτος ἴδιον
αἰθρηπρητήσιν γὰρ δεῖ ὅ γὰρ χειρομαρτύω, καὶ πάλιν αὐτὸν ἀφῆσαι χα- 20
ριζομένον. ποῖς δὲ τ' ἀπιδδῶν τιλὸν κατ' ἀναλογίαν, ἢ κατ' ἀφῆσαι
μέτρον σύμβουλις οἶον οἰκοδόμος ἐφ' ᾧ α, σκυτοτόμος ἐφ' ᾧ β, οἰκία
ἐφ' ᾧ γ, ἡ ἀποδήματα ἐφ' ᾧ δ. δεῖ οὖν λαμβάνην τ' οἰκοδόμον πα-
ρὰ τῶ σκυτοτόμου ὅ ἐκείνῃ ἔργον, καὶ αὐτὸν ἐκείνῃ μετὰδιδόναι
τῶ αὐτῶ. εἰ οὖν παρῶν ἢ ὁ κατὰ τ' ἀναλογίαν ἴσον, εἴτα ὁ ἀπι- 25
πεπονητός γήνηται, ἔσαι ὁ λεγόμενον· εἰ δὲ μὴ, ὅσον ἴσον, ὅσον δὲ
συμμετρήσ' ἔστι γὰρ καλὴ κρήνη εἶναι ὁ θατέρου ἔργον, ἢ ὁ θατέ-
ρου. δεῖ οὖν δὲ ἑαυτὰ ἰσαδικῶν. ἔστι δὲ τῶ καὶ ὅτι τ' ἀπλῶν τε-
χνῶν ἀπρησιώτο γὰρ ἀπὸ, εἰ μὴ ἐπιείκῃ ὁ ποιούμ', ὅσον καὶ οἶον, καὶ ὁ
πάρον

πάρον ἔπαχε τῶ, καὶ ἰσοῦτον, καὶ ἰσοῦτον· ἔ γὰρ ὅσον δύο ἰσῶν
γίνεται κρινωνία, ἀλλ' ἔξ ἰσῶν καὶ γεωργῶ, καὶ ὅπως ἑτέρων καὶ
ὅσον ἴσον· ἀλλὰ τῶτοις δεῖ ἰσαδικῶν. δὲ πᾶντα συμβλητὰ δεῖ
πῶς εἶναι, ὡν ἔστιν ἀλλαγῆ, ἐφ' ὅ ὁ νόμισμα ἐλήλυθε, καὶ γίνεταί πῶς 5
μέσον· πᾶντα γὰρ μετὰ ὡς τε καὶ τῶ ἀποδήματα καὶ τῶ ἐλλείψιν,
πῶσα ἀπὸ δὲ ἡ ἀποδήματα ἴσον οἰκία, ἢ ἔργον. δεῖ τοίνυν ὅσον ὁ
οἰκοδόμος παρὰ σκυτοτόμον, τοῦ δὲ ἀποδήματα παρὰ οἰκίαν, ἢ
ἔργον· εἰ γὰρ μὴ τῶ, ὅσον ἔσαι ἀλλαγῆ, ὅσον κρινωνία. τῶ δὲ,
εἰ μὴ ἴσα εἶναι πῶς, ὅσον ἔσαι. δεῖ ἄρα ἐνὶ πῶν πᾶντα μετὰ, ὡς- 10
ἔτε ἐλέγθη παρῶν. τῶ δὲ ἔστι, τῆ μὲν ἀληθεία ἢ χρεῖα, ἢ
πᾶντα σωτέρας· εἰ γὰρ μὴ τῶν δέοιτο, ἢ μὴ οἰκίως, ἢ ὅσον ἔσαι ἀλ-
λαγῆ, ἢ ἔχθιν αὐτῆ· οἶον δὲ ὑπάλλαγμα τῶ χρεῖας ὁ νόμισμα γέ-
ρα κατὰ σωτέρας καὶ ἀφῆσαι τῶ νόμισμα ἔχθιν νόμισμα, ὅτι οὐ
φύσῃ, ἀλλὰ νόμῳ ἔστι, καὶ ἐφ' ἡμῖν μεταβαλῆν καὶ ποιῆσαι ἀφρη- 15
σαν. ἔσαι δὲ ἀπιπεπονητός, ὅταν ἰσαδικῶν. ὡς τε ὅσον γεωργῶς παρὰ
σκυτοτόμον, ὅ ἔργον τῶ σκυτοτόμου παρὰ τῶ γεωργῶν· εἰς γήματα
δὲ ἔ δὲ ἀφῆσαι ἀναλογίας, ὅταν ἀλλάζωνται· εἰ δὲ μὴ, ἀμφοτέρας
ἔξῃ τῶ ὑποχρεῶν ὅ ἔτερον ἄκρον· ἀλλ' ὅταν ἔχθιν τὰ αὐτῶν, οὐ-
πῶς ἴσοι καὶ κρινωνοί· ὅτι αὐτῆ ἢ ἰσότης διώαται ἐπὶ αὐτῶν γίνεταί. 20
γὰρ γεωργῶς α, ἔργον β, σκυτοτόμος γ, ὅ ἔργον αὐτῶ ὅ ἰσαδικῶν δ. εἰ
δὲ ἔτε μὴ ἴσιν ἀπιπεπονηταί, ὅσον αὐτῶ κρινωνία. ὅτι δ' ἢ χρεῖα
σωτέρας ὡς ὅσον ἐν τῶν, δηλοῖ ὅτι ὅταν μὴ ἐν χρεῖα ὡς ἡμῶν,
ἢ ἀμφοτέροι, ἢ ἔτερος, ὅσον ἀλλάτῃον, ὡς ὅσον ὅταν ἔχθιν αὐτῶς,
δέηται πῶς, οἶον οἶον, διδόντες σίτες δὲ ἀγαθῶν. δεῖ ἄρα τῶ ἰσα- 25
δικῶν. ὑπὸ δὲ τῆς μελλέσης ἀλλαγῆς, εἰ νῦν μὴ δὲν δεῖται,
ὅτι ἔσαι, εἰ δὲ δεηθῆ, ὁ νόμισμα οἶον ἐπιτητής ἔστιν ἡμῶν· δεῖ γὰρ τῶ
φύσῃ, εἶναι λαβῆν. πᾶσα μὲν οὖν καὶ τῶ ὅ ἄλλῃ· ἔ γὰρ αἰ ἴσον
διώαται. ὅμως δὲ βέβη) μὲν μᾶλλον· δὲ δεῖ πᾶντα τελεμῆ-

αδαι· ἔτι γὰρ ἔσαι αἰεὶ ἀλλαγὴ· εἰ δὲ τὸ το, κοινωνία· ὅ δὲ νόμι-
 σμα, ὡς παρ μέτρον σύμμετρα ποιῆσαν, ἰσότης· ἔτι γὰρ αἰ μὴ οὐ-
 σης ἀλλαγῆς, κοινωνία ἴση· ἔτι ἀλλαγῆς, ἰσότητος μὴ ἔσης· ἔτι ἰσο-
 τῆς, μὴ ἔσης συμμετείας. τῆ μὲν οὖν ἀληθείας, ἀδυνάτων τὰ το-
 σούτων ἀφαιρέονται, σύμμετρα γινέσθαι· παρὸς δὲ τὴν χρεῖαν, 5
 εἰ δὲ χρεῖται ἰσόμεως, ἐν δὲ πῆ δει (εἶ)· τὸ το δὲ δὲ ἰσοπέρας δὲ νό-
 μισμα καλεῖται· τὸ το γὰρ πᾶντα ποιῆς σύμμετρα· μετρίται γὰρ
 πᾶντα νομισματι· οἰκία, ἐφ' ἧς α, μναῖ δέκα β, κλίνη γ. ὅ δὲ α
 τὸ β ἡμισυ, εἰ πέντε μνῶν ἀξία ἢ οἰκία ἢ ἴσον· ἢ ὅ κλίνη ἢ δέκα-
 τον μέρος ὅ γ, τὸ β δὲ ἡλον τοίνυν πόσαι κλίμαι ἴσων οἰκία, ὅτι πέν- 10
 τε. ὅτι δὲ ἔτιως ἢ ἀλλαγῆς, παρὸν ὅ νόμισμα ἢ, δὲ ἡλον· ἀφα-
 φέρει γὰρ ὁσάν ἢ εἰ κλίμαι πέντε ἀπὸ οἰκίας, ἢ ὅσου αἰ πέντε κλι-
 ναι. πᾶ μὲν οὖν ὅ ἀδικον, καὶ τί ὅ δίκαιον ἔστιν, εἴρηται. διωρισμένον ὅ
 τῶτων, δὲ ἡλον ὅτι ἢ δικαιοπραγία μέσον ἔστι τὸ ἀδικεῖν, καὶ ἀδικεῖ-
 σθαι· ὅ μὲν γὰρ, πλεονέχῃ· ὅ δὲ, ἐλαττόν ἔστιν· ἢ δὲ δικαιοσύνη, 15
 μεσότης ἔστιν, ἢ τὸ αὐτὸν ἔσπον παῖς παρὸς τὸν ἄλλο, ἀλλ' ὅτι
 μέσον ἔστιν ἢ δὲ ἀδικία, τῶν ἀκρων. καὶ ἢ μὲν δικαιοσύνη ἔστι καθ'
 ἴση ὅ δικαίος λέγεται παρὰ κλίνας καὶ παρὰ ἀίρεσιν τῶ δικαίος, καὶ
 ἀφαιρητικῶς καὶ αὐτὰ παρὸς ἀκρῶν, καὶ ἑτέρω παρὸς ἑτέρω· ἢ χ
 ἔτιως, ὡς τε μὲν αἰρετῶν, πλεον αὐτὰ· ἐλαττόν δὲ, τὰ πλη- 20
 σίον· τῶ βλαβεροῦ δὲ, ἀνάπαλιν· ἀλλὰ τῶ ἴσου τῶ κατ' ἀναλο-
 γίαν ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλω παρὸς ἄλλον. ἢ δὲ ἀδικία τοῦ ἀκρῶν τῶ
 ἀδικου. τῶ το δὲ ἔστιν ὑπερβολὴ καὶ ἑλλείψις τὸ ὠφελίμου ἢ βλα-
 βεροῦ παρὰ τὸ ἀνάλογον· δὲ ὑπερβολὴ καὶ ἑλλείψις ἢ ἀδικία, ὅτι
 ὑπερβολῆς καὶ ἑλλείψεως ἔστιν ἐφ' αὐτῶ μὲν, ὑπερβολῆς τῶ ἀ- 25
 πλῶς ὠφελίμου· ἑλλείψεως δὲ, τῶ βλαβεροῦ. ἔπι δὲ τὸ ἄλλων,
 ὅ μὲν ὄλον, ὁμοίως ὅ δὲ παρὰ τὸ ἀνάλογον, ὅποτέρας ἔτυχε· τῶ
 δὲ ἀδικήματος, ὅ μὲν ἐλαττόν, ὅ ἀδικεῖσθαι ἔστι· ὅ δὲ μείζον, ὅ
 ἀδικεῖν.

ἀδικεῖν. παρὸ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας, πῆς ἑκατέρας ἔστιν
 ἢ φύσις, εἰρήσθω τῶτον ὅν ἔσπον ὁμοίως ὅ καὶ παρὸ δικαίος καὶ ἀδι-
 κρου κατ' ὄλου.
 Ἐπεὶ δὲ ἔστιν ἀδικεῖν μὴ πᾶ ἀδικον εἶ, ὅποια ἀδικήματα δ'
 5 ἀδικῶν ἢ δὲ ἀδικῶς ἔστιν ἑκατέστη ἀδικία, οἷον κλέπτης, ἢ μοιχός, ἢ
 ληστής· ἢ οὕτω μὲν ὁσάν δὲ ἰσότης· καὶ γὰρ ἀπὸ συνηθῶτος γυναικί,
 εἰδῶς ὅ ἢ ἀλλ' ἢ ἀφαιρέσεως ἄρχῆς, ἀλλὰ ἀφαιρέσεως.
 ἀδικεῖ μὲν οὖν ἀδικῶς δὲ ὅσον ἔστιν ὅσον ὁσάν κλέπτης, ἐκλεψῆ δὲ·
 ὁσάν μοιχός, ἐμοίχθῆ δὲ ὁμοίως ὅ καὶ ἔπι τὸ ἀκρῶν. πῶς μὲν οὖν
 10 ἔστι ὅ ἀπὸ πεπονηδὸς παρὸς ὅ δίκαιον, εἴρηται παρὸς τὸν δει· ὅ μὴ
 λαυθάνῃ, ὅτι ὅ τῆ μὲν ἔστι καὶ ὅ ἀπλῶς δίκαιον, καὶ ὅ πολυ-
 κῶν δίκαιον· τῶ το δὲ ἔστιν ὅτι κοινωνῶν βίος παρὸς ὅ εἶ) ἀπὸ ἀρκεί-
 αι, ἐλαττόν καὶ ἴσων, ἢ κατ' ἀναλογίαν, ἢ κατ' ἀριθμῶν ὡς τε ὅσοις
 μὴ ἔστι τῶ το, ὅσον ἔστι τῶ τοις παρὸς ἀλλήλους ὅ πολυκῶν δίκαιον,
 15 ἀλλὰ πῆ δίκαιον καὶ κατ' ὁμοιότητα· ἔστι γὰρ δίκαιον, ἐν οἷς καὶ νό-
 μος παρὸς αὐτοῖς· νόμος δὲ, ἐν οἷς ἀδικία· ἢ γὰρ δίκη, κρίσις τῶ δι-
 κῶς καὶ τῶ ἀδικου· ἐν οἷς δὲ ἀδικία, καὶ ὅ ἀδικεῖν ἐν τῶ τοις· ἐν οἷς
 δὲ ὅ ἀδικεῖν, ἢ πᾶσιν ἀδικία· τῶ το δὲ ἔστι, ὅ πλεον αὐτὰ νέμῃ τὸ
 ἀπλῶς ἀγαθῶν· ἐλαττόν δὲ, τῶ ἀπλῶς κακῶν. δὲ ὅσον ἐῶ μὲν
 20 ἀρχῆν ἀφαιρέσθαι, ἀλλὰ ὅν λέγον· ὅτι αὐτὰ τῶ το ποιῆς, καὶ γίνε) ,,
 τύραννος· ἔστι δὲ ὁ ἀρχῶν, φύλαξ τῶ δικαίος· εἰ δὲ τῶ δικαίος, καὶ τῶ
 ἴση· ἐπεὶ δὲ ἔστιν αὐτὰ πλεον εἶ) δοκεῖ, εἴ παρ δίκαιος· ἢ γὰρ νέμῃ
 πλεον ἢ ἀπλῶς ἀγαθῶν αὐτὰ, εἰ μὴ παρὸς αὐτὸν ἀνάλογον ἔστι·
 δὲ ἑτέρω ποιῆς καὶ ἀφαιρέσει τῶ το ἀλλόπεριον εἶναι φασι ἀγαθὸν τὴν
 25 δικαιοσύνην, κατὰ παρ ἐλαττόν καὶ παρὸς τὸν δει. μιᾶς πῆς ἀρεθ-
 τῶς. τῶ το δὲ, ἢ μὴ καὶ γέρας ὅσοις δὲ μὴ ἰσόμετρα τῶ τα, ἔπι γίνον)
 τύραννοι· ὅ ὅ δεσποτικὸν δίκαιον καὶ ὅ πατερικῶν, ἢ τὰ τῶ τοις,
 ἀλλ' ὁμοίον· ἢ γὰρ ἔστιν ἀδικία παρὸς τὰ αὐτῶ ἀπλῶς. ὅ δὲ κτῆ-

μα κὺ τὸ τέκνον, ὥς δὴ ἢ πηλίκον, καὶ μὴ χειροδῆ, ὡς τῶν μέσων αὐτῶν. αὐτὸν δὲ ἐθέλει παραρρήται βλάπτειν· διὸ ὅτι ἐστὶν ἀδικία πρὸς αὐτὸν· ἐδὲ ἄρα ἀδικον ὁπότε δίκαστον τὸ πολίτικόν· καὶ νόμον γὰρ ἴσῳ, καὶ ἐν οἷς ἐπεφύκει εἶναι νόμος· ἔτσι δὲ ἦσαν, οἷς ὑπάρχει ἰσότης τῆ ἀρχῆς καὶ ἀρχοῦσθαι· διὸ μᾶλλον πρὸς γυναικὰ ἔστι δίκαστον, ἢ πρὸς τέκνα καὶ κτήματα· τὸτο γὰρ ἔστι τὸ οἰκονομικὸν δίκαστον· ἔτερον δὲ ἔστι καὶ τὸτο τῶ πολίτικόν.

Ἔτι δὲ πολίτικόν δικαίον, τὸ μὲν φυσικόν ἔστι τὸ ὅτι, νομικόν· φυσικὸν μὲν, τὸ πρὸς τὸν τιμὴν αὐτῶν ἔχον διώσασθαι, καὶ ἐπὶ δόκειν ἢ μὴ νομικὸν δὲ, ὃ δὲ ἐξ ἐπιθέσεως καὶ ἀφαιρέσεως ἔσται ἢ ἀδικίᾳ ὅταν δὲ θῶνται, ἀφαιρέσει, οἷον τὸ μὴ λυεῖσθαι, ἢ τὸ αἶμα θύειν, ἀλλὰ μὴ δὴ οὐ πρὸς βλάπτειν. ἐπὶ, ὅσα ἔστι τῶν καὶ ἕκαστα νομοθετήσασιν οἷς, τὸ θύειν Βρασιδα, καὶ τὰ ψηφισματα δὴ δόκειν ὅτι οἷς πρὸς ταῖς ἰσότησιν, ὅτι, τὸ μὲν φύσιν, ἀκίνητον καὶ πρὸς τὸν τιμὴν αὐτῶν ἔχον διώσασθαι· ὡς τῶν τῶ πυρὸς καὶ ἐνθάδε καὶ ἐν Πέρσας καὶ τὰ δὲ δίκαστα κινεῖσθαι ὁρῶσι. τὸτο δὲ, ὅτι ἐστὶν οὕτως ἔχον, ἀλλ' ἐστὶν ὡς καὶ τοῖς θεοῖς ἰσῶς ἔσθαι ἔχον· παρ' ἡμῖν δὲ, ἔστι μὲν πῖ καὶ φύσιν κινήτων· ἔ μὲν τοῖς πρὸς, ἀλλ' ὁμοίως ἔστι, τὸ μὲν, φύσιν τὸ δὲ, ἐ φύσιν. ποῖον δὲ φύσιν τῶν ἐνδεχομένων καὶ ἀδικίᾳ ἔχον, καὶ ποῖον ἔ· ἀλλὰ νομικὸν καὶ στωϊκῆς, εἰ τῶ ἀμφοῖν κινήτων ὁμοίως, δὴ ἔχον καὶ ἔστι τῶν ἀδικίᾳ ὁ αὐτὸς ἀμφοῖν διορισμός· φύσιν γὰρ ἢ δὴ δὴ κρείττων· καὶ τοῖς ἐνδεχεται πρὸς ἀμφοῖν δὴ οἷς γινέσθαι. τὰ δὲ καὶ στωϊκῆς, καὶ τὸ συμπέρον τῶ δικαίων, ὁμοίως ἔστι τοῖς μέσοις· ἔ γὰρ πρὸς τὸν ἴσα τὰ οἰνηρὰ καὶ σιτηρὰ μέτρα, ἀλλ' ἔ μὲν ὠνοῦνται, μείζων· ἔ δὲ πωλοῦσιν, ἐλάττω. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μὴ φυσικὰ, ἀλλ' ἀνθρώπινα δίκαστα, ἔ τῶ τὰ πρὸς τὸν, ἐπεὶ ὁπότε πολιτεία· ἀλλὰ μία μόνον πρὸς τὸ καὶ φύσιν ἢ ἀδικίᾳ. τῶ δὲ δικαίων καὶ νομῶν ἕκαστον, ὡς τὰ καὶ τοῦ πρὸς τὰ καὶ

καὶ ἕκαστα ἔχον τὰ μὲν γὰρ πρὸς τὸν ἴσα, πολλὰ ἕκαστων ἔστι καὶ τοῦ γὰρ. ἀφαιρέσει τὸ ἀδικίᾳ καὶ τὸ ἀδικον, καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ δίκαστον ἀδικον μὲν γὰρ ἔστι τῆ φύσιν, ἢ τὰ ξὺ τὸ αὐτὸ δὲ τὸτο, ὅταν πρὸς τὸν ἀδικίᾳ ἔστι τῶν πρὸς τὸν ἴσα, ἔπι, ἀλλ' ἀδικον. ὁμοίως δὲ καὶ δικαίωμα. καλεῖται δὲ καὶ τὸ κρινόν, μᾶλλον δίκαστον πρὸς τὸ δικαίωμα, τὸ ἐπὶ τὸν ἴσα τῶ ἀδικίᾳ τῶ. καὶ ἕκαστον δὲ αὐτῶν, ποῖα τε εἶδη καὶ πόσα, καὶ τῶ ποῖα τυλάνα ὄντα, ἔτερον ἔπι σκεπτόμενον.

Ὅντων δὲ τῶ δικαίων καὶ ἀδικίᾳ τῶ εἰρημύων, ἀδικίᾳ μὲν καὶ δίκαστον πρὸς τὸν ἴσα, ὅταν ἕκαστων αὐτὰ πρὸς τὸν ἴσα· ὅταν δὲ ἀδικον, οὐτ' ἀδικίᾳ, οὔτε δίκαστον πρὸς τὸν ἴσα, ἀλλ' ἢ καὶ συμβεβηκός· οἷς γὰρ συμβεβηκε δίκαστον εἶναι ἢ ἀδικίᾳ, πρὸς τὸν ἴσα. ἀδικίᾳ καὶ δίκαστον πρὸς τὸν ἴσα ὡς τῶν τῶ ἀδικίᾳ, καὶ ἀδικίᾳ· ὅταν γὰρ ἐκρύσιον ἢ, φέρεται· ἄμα δὲ καὶ ἀδικίᾳ τότε ἔστιν ὡς τῶ ἀδικίᾳ πῖ, ἔσται. μὲν, ἀδικίᾳ δὲ ὁπότε πῖ, εἰ μὴ τὸ ἐκρύσιον πρὸς τὸν ἴσα. λέγω δὲ, ἐκρύσιον μὲν, ὡς τῶ καὶ πρὸς τὸν ἴσα, ὃ αὐτῶν τῶ ἐφ' αὐτῶν ὄντων εἰδῶς, καὶ μὴ ἀγνοῶν, πρὸς τὸν ἴσα, μῆτε ὄν, μῆτε ὄ, μῆτε ἔ· ἐνεκα· οἷον πῖνα τυλάνα, καὶ πῖ, καὶ πῖνος ἐνεκα· καὶ ὁπότε ἕκαστων, μὴ καὶ συμβεβηκός, μὴ δὲ βία· ὡς τῶ εἰ πῖ λαβῶν τῶ χεῖρα αὐτῶν, τυλάνα ἔτερον· ἔ καὶ ἕκαστων δὲ· ἔ γὰρ ἔπ' αὐτῶν. ἐνδεχεται δὲ τὸν τυλάνα πρὸς τὸν ἴσα, τῶ δὲ, ὅτι μὲν ἀνθρώπος, ἢ τῶ παρὸντων πῖ γινώσκων ὅτι τῶ πατῆρ, ἀγνοῶν ὁμοίως δὲ τὸ τῶ τῶ διωρίσθαι καὶ ἔστι τῶ ἔ ἐνεκα, καὶ τῶ τῶ πρὸς τὸν ἴσα ὄλλω· τὸ δὲ ἀγνοῦσθαι, ἢ μὴ ἀγνοῦσθαι μὲν, μὴ ἐπ' αὐτῶν δὲ ὄν, ἢ βία, ἀκρύσιον· πολλὰ γὰρ καὶ τῶ φύσιν ὑπαρχόντων εἰδότες καὶ πρὸς τὸν ἴσα καὶ πρὸς τὸν ἴσα, ὡς ἔστιν ἔτε ἐκρύσιον, ἔτε ἀκρύσιον ἔστιν· οἷον τὸ γινέσθαι, ἢ ἀποθνήσκων. ἔστι δὲ ὁμοίως ἔστι τῶ ἀδικίᾳ καὶ τῶ δικαίων, τῶ καὶ συμβεβηκός· καὶ γὰρ αὐτῶ τῶ πρὸς τὸν ἴσα ἀδικίᾳ τῶ ἀδικίᾳ πῖ ἀδικίᾳ

κὺ δὲ φόβον, ἔτε δίκαια κωράτην, ἔτε δικαιοπραγεῖν φατέον·
 ἀλλ' ἢ καὶ συμβεβηκός. ὁμοίως δὲ καὶ τ' ἀνάδικα ζῶντων κὺ ἀκόντα
 τ' ὡς ἀδικαζήκω μὴ ἀποδιδόντα, καὶ ἀ συμβεβηκός φατέον
 ἀδικεῖν, κὺ τὰ ἀδικα κωράτην τ' ἢ ἐκροσίων, τὰ μὲν παρθελέμμοι
 κωράτημοι, τὰ δὲ ἔ παρθελέμμοι παρθελέμμοι μὲν, ὅσα παρθε- 5
 βελθυσάμμοι· ἀπαρθερέτα δὲ, ὅσα ἀπαρθερέθλυτα. τειῶν
 δὴ ἔσων βλαβῶν τ' ἢ ἐν ταῖς κρινωνίαις, τὰ μὲν μετ' ἀγροίας ἀ-
 μῦρτήματα ἔστιν, ὅταν μὴτε ὄν, μὴτε ὡς, μὴτε ὦ, μὴτε ἔ ἔνεκα
 ὑπέλαβε, ταῦτα παρθεξή. ἢ γὰρ, ἔ βαλεῖν, ἢ ἔ τῆτον, ἢ οὐ τῆτον, ἢ
 ἔ τῆτου ἔνεκα ὦήθη· ἀλλὰ σιωβῆ ἔχ ἔ ἔνεκα ὦήθη· οἶον, ἔχ ἰ- 10
 να βῶση, ἀλλ' ἵνα κεντήση· ἢ οὐχ ὄν, ἢ ἔχ ὡς, ὅταν μὲν οἶον παρθε-
 λόγως ἢ βλαβῆ γῆ, ἀτύχημα· ὅταν δὲ μὴ παρθελόγως, ἀίθι
 ἢ κακίας, ἀμῦρτήματα· ἀμῦρτάν μὲν γὰρ, ὅταν ἐν αὐτῷ ἢ ἀρχῆ ἢ
 τ' αἰτίας· ἀτύχει δὲ, ὅταν ἔξωθεν. ὅταν δὲ, εἰδῶς μὲν, μὴ παρθεβ-
 λῦσας δὲ, ἀδίκημα· οἶον ὅσα τε δὲ θυμῶν, καὶ ἄλλα πάθη, ὅσα 15
 ἀνάδικα ἢ φυσικά, συμβαίνε ταῖς ἀνθρώποις· ταῦτα γὰρ βλα-
 πτοντες κὺ ἀμῦρτάνοντες, ἀδικεῖσι μὲν, κὺ ἀδικήματα ἔστιν· ἔ μὲν
 τοι πῶ ἀδικοὶ ἔχ ταῦτα, ὅσα ἐ ποιησὶ ὅσα γὰρ δὲ ἀμῦρτησίαν
 ἢ βλαβῆ. ὅταν δὲ ἐκ παρθεαρέσεως, ἀδικεῖς κὺ μοχθηρός· ἔχ κα- 20
 λῶς τὰ ἐκ θυμοῦ ὅσα ἐκ παρθενοίας κρίνετα· ἔ γὰρ ἀρχῆ ὅ θυμῶ
 ποιῶν, ἀλλ' ὄ ὀργίσας. ἐπὶ δὲ ὅσα ἐ πῶ τῆ γῆ ἔσται ἢ μὴ, ἀμφισ-
 βητεῖται· ἀλλὰ πῶ τῆ δικαίαι· ἔπὶ φαινομένη γὰρ ἀδικία ἢ ὀργῆ
 ἔστιν· ἔ γὰρ ὡς παρ ἐν τοῖς σιωδημάμασι πῶ τῆ γῆ ἔσται ἀμ-
 φισβητῆσιν, ὡν ἀνάδικη τ' ἔτερον ἔστι μοχθηρὸν, ἀν μὴ ἔχ λήθην
 αὐτῶ δρωσιν· ἀλλ' ὁμολορηῶντες πῶ τῆ παρθεγάματος, πῶ τῆ 25
 ποτέρως δίκαιον ἀμφισβητῆσιν. ὄ δὲ ἔπὶ βλαβῶσας, ὅσα ἀγροῖ·
 ὡς τε, ὄ μὲν οἶον ἀδικεῖσιν, ὄ δὲ ἔ· ἀν δὲ ἐκ παρθεαρέσεως βλα-
 βῆ, ἀδικεῖ· κὺ καὶ ταῦτα ἢ δὴ τὰ ἀδικήματα ὄ ἀδικῶν, ἀδικεῖς, ὄ-

τα

παν ὡς τὸ ἀνάλογον ἢ, ἢ ὡς τὸ ἴσον. ὁμοίως δὲ καὶ ὄ δικαίος,
 ὅταν παρθελέμμος δικαιοπραγεῖ, δικαιοπραγεῖ δὲ, ἀν μόνον ἐ-
 κῶν παρθετή. τ' ἢ δὲ ἀκροσίων, τὰ μὲν, ἔπὶ συγγωμονικά· πα
 δὲ, ἔ συγγωμονικά· ὅσα μὲν γὰρ μὴ μόνον ἀγροουῶτες, ἀλλὰ κὺ
 5 δὲ ἀγροῖαι ἀμῦρτάνοισι, συγγωμονικά· ὅσα δὲ μὴ δὲ ἀγροῖαι, ἀλλ'
 ἀγροουῶτες μὲν, ἔχ παρθε δὲ, μὴτε φυσικόν, μὴτ' ἀνθρώπικόν,
 ἔ συγγωμονικά.

Ἀπορήσκει δὲ ἀν τις, εἰ ἰσθῶς δικάσειται πῶ τῆ ἀδικεῖσθαι κὺ
 τῆ ἀδικεῖν. παρθεπὸν μὲν, εἰ ἔστιν ὡς παρ Εὐειπίδης εἶρηκε, λέγων·
 10 ἀπόπως, Μητέρε κατέχε τιῶ ἐμῶν· βραχὺς λόγος· ἔκων,
 ἐκροῦσαν, ἢ θελοῦσαν ἔχ ἐκῶν· ποτέρων γὰρ ὡς ἀληθῶς ἔστιν, ἐ-
 κόντα ἀδικεῖσθαι, ἢ ἔ· ἀλλ' ἀκροῦσιον ἀπῶν, ὡς παρ καὶ τὸ ἀδικεῖν
 παρθε ἐκροῦσιον. καὶ ἔρε ἀπῶν ἔπως ἢ ἐκείνως, ὡς παρ κὺ τὸ ἀδικεῖν
 παρθε ἐκροῦσιον· ἢ τὸ μὲν, ἐκροῦσιον· τὸ δὲ, ἀκούσιον. ὁμοίως δὲ καὶ ἔπὶ
 15 τ' δικαιοπραγεῖσθαι· τὸ γὰρ δικαιοπραγεῖν παρθε ἐκροῦσιον. ὡς τ' ἀλό-
 γον ἀντικεῖσθαι ὁμοίως καὶ ἔκατέρον, τὸ τ' ἀδικεῖσθαι καὶ τὸ δι-
 καιοπραγεῖσθαι, ἢ ἐκροῦσιον, ἢ ἀκροῦσιον ἔστι. ἀποπον δὲ ἀν δόξαι καὶ ἔπὶ τῆ
 δικαιοπραγεῖσθαι, εἰ ἀπῶν ἐκροῦσιον· ἐνοι γὰρ δικαιομουῖται ἔχ ἐκόντες·
 ἐπὶ καὶ τὸ γὰρ ἀπορήσκει ἀν τις, ποτέρων ὄ τὸ ἀδικῶν πεπονηῶς,
 20 ἀδικεῖται πῶς· ἢ ὡς παρ καὶ ἔπὶ τῆ παρθετή, καὶ ἔπὶ τῆ παρθε ἐ-
 σί· καὶ ἀ συμβεβηκός γὰρ ἐνδέχεται ἐπὶ ἀμφοτέρων μεταλαμ-
 βάνει τ' ἢ δικαιοῶν· ὁμοίως δὲ δὴ λον, ὅτι κὺ ἔπὶ τ' ἢ ἀδικῶν· ἔ γὰρ
 ταῦτον τὸ τὰ ἀδικα παρθετή, ὡς ἀδικεῖν· ὅσα δὲ τὸ ἀδικα παρθε, ὡς
 ἀδικεῖσθαι· ὁμοίως δὲ κὺ ἔπὶ τ' ἢ δικαιοπραγεῖν καὶ δικαιοπραγεῖσθαι·
 25 ἀδύνατον γὰρ ἀδικεῖσθαι, μὴ ἀδικουῦτος· ἢ δικαιοπραγεῖσθαι, μὴ δι-
 καιοπραγεῖν· εἰ δὲ ἔστιν ἀπλῶς τὸ ἀδικεῖν, τὸ βλαβῆ ἐκόντα
 πινά· τὸ δὲ ἐκόντα, εἰδῶτα κὺ ὄν, κὺ ὦ, κὺ ὡς· ὄ δὲ ἀκροῦσθαι ἐκῶν βλα-
 βῆ αὐτὸς αὐτὸν, ἐκῶν τ' δὴ ἀδικεῖτο, καὶ ἐνδέχεται αὐτὸν αὐτὸν

ἀδ

ἀδικεῖν. ἔστι δὲ καὶ τὸ ἐν πῖ τ' ἀπορουμένων, εἰ ἐνδέχεται αὐτ' αὐ-
 τὸν ἀδικεῖν. ἐπὶ ἐκῶν αὖ τις δι' ἀκροασίαν ὑπ' αἰσ βλάπτειτο ἐκόν-
 τος· ὡστ' εἴη αὖ ἐκόντ' ἀδικεῖσθαι· ἢ ὅτε ὀρθὸς ὁ διορισμὸς, ἀλλὰ
 παρεστειότερον τὰ βλάπτειν, εἰδόντα καὶ ὄν, καὶ ᾧ, καὶ ὡς, τὸ πρὸς τὴν
 ἐκείνης βέλῃσιν. βλάπτεται μὲν οὖν τις ἐκῶν, καὶ τὰ ἀδικα πάρα. 5
 ἀδικεῖται δὲ ἐθελὺς ἐκῶν· ἐθελὺς γὰρ βέλεται, ἐπὶ ὁ ἀκροατῆς ἀλ-
 10 γὰρ τὸ πρὸς τὴν βέλῃσιν παρεστειότερον· ἔτε γὰρ βέλεται ἐθελὺς, ὁ μὴ οἶε-
 ται εἶναι ἀσπουδαῖον· ὁ δὲ ἀκροατῆς, ὁ ἐκ οἴεσθαι δειν παρεστειότερον, παρὰ τ-
 15 ῆς· ὁ δὲ τὰ αὐτῶν διδοῦς, ὡς παρ' Ὀμηροῦ φησὶ διδύμαι τὸν Γλαῦκον τῷ
 20 Διομήδεϊ, Χρυσέα χαλκείων, ἐκαστόμβοι ἄνεα βοίων, ὅτε ἀδι-
 δεῖται· ἐπὶ αὐτῶν γὰρ ἔστι τὸ διδόναι· τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι, ὅτε ἐπὶ
 αὐτῶν, ἀλλὰ τὸν ἀδικουῦντα δεῖ ὑπάρχειν. παρὲν μὲν οὖν τὸ ἀδικεῖ-
 σθαι, ὅτι ἐχ' ἐκούσιον, δὴ ἴθι. ἐπὶ δὲ, ὡν παρεστειότερον, δὴ ὅτι ἔστιν
 εἰπεῖν, πότερον ποτε ἀδικεῖ ὁ νείμας τὸ πρὸς τὴν ἀξίαν τὸ πλεον- 15
 ὄν, ἢ ὁ ἔχων· καὶ εἰ ἔστιν αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν· εἰ γὰρ ἐνδέχεται τὸ παρ-
 ἄλλοθεν λαβεῖν, καὶ ὁ ἀχρηνέμων ἀδικεῖ, ἀλλ' ὅτε ἔχων τὸ πλεον· εἰ τις
 πλεον ἐτέρῳ ἢ αὐτῶν νέμεται, εἰδὼς καὶ ἐκῶν, ὅτε αὐτὸς αὐτὸν ἀδικεῖ·
 ὁ παρ' ἀδικουῦσιν οἱ μέτεροι ποῖσιν· ὁ γὰρ ἔπιπτεκῆς, ἐλαττωτικός ἔστιν.
 ἢ ὅτε τὸ πρὸς ἀπλοῦν ἐτέρου γὰρ ἀγαθού, εἰ ἔτυχε, ἐπλεονέκτει
 οἶον δόξης, ἢ τὸ πρὸς ἀπλοῦς καλοῦ. ἐπὶ λύεται καὶ κατ' τὸ διορισμὸν τῷ 20
 ἀδικεῖν· ἐθελὺς γὰρ τὸ πρὸς τὴν αὐτῶν πάρα βέλῃσιν ὡς τε ἐκ ἀδικεῖται,
 ἀλλὰ γὰρ τὸ πρὸς τὸ πρὸς· ἀλλ' εἰ παρ' βλάπτεται μόνον. φανερόν δὲ καὶ ὅτι ὁ
 ἀχρηνέμων ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐχ' ὁ πλεον ἔχων αἰεὶ· ἐπὶ γὰρ ὁ πρὸς ἀδικον
 ὑπάρχει, ἀδικεῖ· ἀλλ' ὁ πρὸς ἐκόντα τὸ πρὸς ποῖσιν· τὸ πρὸς δὲ, ὅθεν ἢ ἐρ- 25
 χῆ τὸ πρὸς ἐξέως, ἢ ἔστιν ἐν τῷ ἀχρηνέμοντι, ἀλλ' ὅτε ἐν τῷ λαμ-
 βάνοντι. ἐπὶ, ἐπεὶ πολλαχῶς τὸ πρὸς λέγεται, καὶ ἔστιν ὡς τὰ ἀψυ-
 χα κτείνῃ, καὶ ἡ χεῖρ, καὶ ὁ οἰκέτης ἐπιτάξαιτος, ὅτε ἀδικεῖ μὲν,
 ποῖσιν ἢ τὰ ἀδικα. ἐπὶ, εἰ μὲν ἀγνοῶν ἐκρινεν, ὅτε ἀδικεῖ κατ' τὸ νομι-
 κὸν

κὸν δίκασον, οὐδὲ ἀδικεῖς ἢ κρίσις ἔστιν· ἔστι δὲ, ὡς ἀδικεῖς· ἔτερον γὰρ
 τὸ νομικὸν δίκασον καὶ τὸ παρῶτον. εἰ δὲ γνώσκων ἐκρινεν ἀδικεῖς,
 πλεονέκτει καὶ αὐτὸς, ἢ χεῖρος, ἢ τιμωρίας. ὡς παρ' οὖν καὶ εἰ τις
 μελίσσειτο τὸ ἀδικήματος, καὶ ὁ ἀδικεῖ τὰ κρίνας ἀδικεῖς, πλε- 5
 ὄν ἐχ'· καὶ γὰρ ἐπὶ ἐκείνων ὁ πρὸς ἀχρηνέμων κρίνας, ὅτε ἀχρηνέμων, ἀλλ'
 ἀχρηνέμων ἐλαβεν. οἱ δὲ ἀχρηνέμοι ἐφ' ἑαυτοῖς οἴονται εἶναι τὸ ἀδι-
 κεῖν. ὅτε καὶ τὸ δίκασον εἶναι ῥαδίον. τὸ δὲ, ὅτε ἔστι συζητῆσθαι μὲν γὰρ
 τῆ τὸ γίγνεται, καὶ πατάξαι τὸ πλεον, καὶ διδύμαι τῆ χεῖρ τὸ ἀχρ- 10
 ηνέμων, ῥαδίον, καὶ ἐπὶ αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ὡς ἐχ' ἔχοντα τὰ ποῖσιν, ἐ-
 15 τε ῥαδίον, ἐπὶ αὐτοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γινώσκειν τὰ δίκασα καὶ τὰ
 ἀδικα, ὅτε ἐν οἴοντ' ὅτι παρῶν οἱ νόμοι λέγῃσιν, ἐχ' ἀ-
 λεπὸν ζυμῆσθαι· ἀλλ' ἐχ' αὐτῶν ἔστι τὰ δίκασα, ἀλλ' ἢ κατ' συμβεβη-
 κῆς· ἀλλὰ πῶς παρῶν ὁμοῖα καὶ πῶς νεμόμενα, δίκασα. τὸ πρὸς δὲ
 πλεον ἔργον, ἢ τὰ ὑγιᾶ εἰδέναι· ἐπεὶ, καὶ κατ' μὲν μέλι καὶ οἶνον καὶ 15
 20 ἐλλέβορον, καὶ καῦσιν καὶ τομῶν εἰδέναι ῥαδίον, ἀλλὰ πῶς δεῖ νῆμα
 παρῶν ὑγιᾶ, καὶ πῆνι, καὶ πότε, ὅσοῦτον ἔργον, ὅσον ἰατρῶν εἶναι. δι' αὐ-
 τὸ ἢ τὸ πρὸς, καὶ τὸ δίκασον οἴοντ' εἶναι ἔθελὺς ἢ τὸν τὸ ἀδικεῖν· ὅτι ἐθελὺς ἢ τὸν
 ὁ δίκασος, ἀλλὰ καὶ μάλλον διδύμαιτ' αὐτῶν παρῶν τῶν τῶν. καὶ
 γὰρ συζητῆσθαι γυμναστικῆ καὶ πατάξαι, καὶ ὁ ἀνδρῶς τὸ ἀσπίδα ἀ- 20
 φῆσαι, καὶ γραφεῖς ἐφ' ὅποτε ῥαδίον· ἀλλὰ τὸ δὲ ἀδικεῖν καὶ
 τὸ ἀδικεῖν, ἐπὶ αὐτῶν ποῖσιν ἔστι, πλεον κατ' συμβεβηκῆς· ἀλλὰ τὸ
 ὡς ἐχ' ἔχοντα, αὐτῶν ποῖσιν ἔστιν, ὡς παρ' καὶ τὸ ἰατρῶν καὶ τὸ ὑγιᾶ, καὶ
 τὸ τεμνῆν ἢ μὴ τεμνῆν, ἢ φαρμακῶν ἢ μὴ φαρμακῶν ἔστιν,
 ἀλλὰ τὸ ὡς· ἔστι δὲ τὰ δίκασα ἐν τῶν οἴσιν μέτεσι τὸ ἀπλοῦς ἀ- 25
 γαθῶν· ἐχ' ἔχοντα δὲ καὶ ἢ παρῶν ἐν τῶν οἴσιν καὶ ἔλλεψιν· πῶς μὲν
 γὰρ ὅτε ἔστιν ὑπερβολὴ αὐτῶν, οἴοντ' ἴσως τοῖς θεοῖς· τοῖς δὲ οὐθέν μῶ-
 ερον ὡφέλιμον τοῖς ἀνθρώποις καὶ κακῆς, ἀλλὰ πᾶντα βλάπτει· τοῖς
 δὲ, μέγιστον τὸ ἀδικεῖν τὸ πρὸς, ἀχρηνέμων ἔστι.

T

Περὶ δὲ ἐπιφικίας καὶ τῆς ἐπιφικείας, πῶς ἔχῃ, ἢ μὴ ἐπιφικία
 πρὸς δικαιοσύνην, ὅτι δὲ ἐπιφικὲς πρὸς τὸ δίκαιον, ἐχόμενον ἔστιν
 εἰπεῖν· ἔτε γὰρ ὡς ταῦτ' ἄπλῶς, οὐθ' ὡς ἕτερον τὰ γῆρας φαί-
 νεται σκοποῦμενοι· καὶ, ὅτε μὴ, ὅτι ἐπιφικὲς ἐπαμειβόμεν, καὶ ἀνδρα
 τ' ἴσους ὡς τε καὶ ἐπὶ τὰ δῆλα ἐπαμειβόμενοι μετὰ φέρονται, ἀντὶ τῆς
 ἀγαθῆς δὲ ἐπιφικείας, ὅτι βέλτιον, δηλοῦντες· ὅτε δὲ, τὰ λόγῳ
 ἀκλουθοῦσι φαίνεται ἄτοπον, εἰ δὲ ἐπιφικὲς τῶν δίκαιον τὸν,
 ἐπαμειβόμεν ἔστιν· ἢ γὰρ τὸ δίκαιον ἐσπουδαῖον, ἢ δὲ ἐπιφικὲς ἐδίκαιον,
 εἰ δῆλο· ἢ εἰ ἄμφω σπουδαῖα, ταῦτ' ἔστιν. ἢ μὴ ἐν ἀπορία γε-
 δὸν συμβαίη· ἀλλὰ ταῦτα περὶ τῆς ἐπιφικείας· ἔχῃ δὲ ἄπλῶς τῶν 10
 πον πινὰ ὀρθῶς, καὶ ἔστιν ἑναντίον ἑαυτοῖς· πό, τε γὰρ ἐπιφικὲς, δι-
 καίε πινὸς ὄν, βέλτιον ἔστι δίκαιον· καὶ ἔχῃ ὡς ἄλλο τι γῆρας ὄν, βέλ-
 τιον ἔστι τῆς δικαίε. ὅτι αὐτὸ ἄρα δίκαιον καὶ ἐπιφικὲς· καὶ ἄμφοιν
 σπουδαῖον ὄντων, κρῖται δὲ ἐπιφικὲς. ποῖς δὲ τῶν ἀπορίων, ὅτι δὲ
 ἐπιφικὲς, δίκαιον μὴ ἔστιν, ἐπὶ τῆς πόν νόμου δὲ, ἀλλ' ἐπιφικὲς 15
 νομίμου δικαίε. ἀπὸν δὲ, ὅτι, ὅ μὴ νόμος κατόλου πᾶς περὶ ἐπι-
 φικείας, ἐχῃ οἷον τε ὀρθῶς εἰπεῖν κατόλου. ἐν οἷς οὖν, ἀνάγκη μὴ εἰ-
 πεῖν κατόλου, μὴ οἷον τε δὲ ὀρθῶς, ὅτι ὡς ἐπιφικὲς πλέον λαμβανῆς ὁ
 νόμος, ὅτι ἀγνοῶν τὸ ἀμειβόμενον· καὶ ἔστιν οὐθ' ἔστιν ὀρθῶς· ὅτι
 γὰρ ἀμειβόμενα, ὅτι ἐν τῶν νόμῳ, ἐπὶ τῶν νομοθέτη, ἀλλ' ἐν τῆ 20
 φύσει τῆς ἀδικίας ἔστιν. οὐθ' ὡς γὰρ ἢ τῶν ἀδικιῶν ὕλη τῶν
 αὐτῆ ἔστιν· ὅταν οὖν λέγη μὴ ὁ νόμος κατόλου, συμβαίη δὲ ἐπὶ τῶν
 τοῖς τῶν κατόλου, πό τε ὀρθῶς ἔχῃ, ἢ τῶν ἀδικιῶν ὀνομαστέας,
 καὶ ἢ μὴ ἀπλῶς εἰπὼν, ἐπιφικὲς τῶν ἐλλείπει, ὅτι ἢ ὀνομα-
 στέας ἔπειτα ἀπὸν, ὅτι ἐπὶ παρὼν· καὶ εἰ ἢ δει, ὀνομαστέας ἀπὸν. δὲ, 25
 δίκαιον μὴ ἔστι, καὶ βέλτιον πινὸς δικαίε· ἐπὶ τῶν ἀπλῶς δὲ, ἀλλὰ τῶν
 ἀλλὰ τῶν ἀπλῶς ἀμειβόμενα, καὶ ἔστιν αὐτῆ φύσει τῆς ἐπιφικείας,
 ἐπιφικὲς νόμου, ἢ ἐλλείπει ἀλλὰ τῶν κατόλου· τῶν γὰρ ἀπὸν καὶ
 τῶν

τῶν μὴ πᾶντα καὶ νόμον εἶ, ὅτι περὶ ἐπιφικείας ἀδικίας ἔστιν ἀνο-
 μον ὡς τε φησὶσιν ἀδικίας, δεῖ ἔτι γὰρ ἀδικίας, ἀδικίας καὶ ὁ κατὰ ἔστιν,
 ὡς τῶν καὶ τῆς ἀδικίας οἰκοδομῆς, ὁ μολύβδινος κατὰ τῶν πρὸς γὰρ τὸ
 γῆρας τῶν λίθου μετὰ κινῆται, καὶ ἔτι μὴ ὁ κατὰ τῶν καὶ τῶν φησὶσιν
 πρὸς τὰ ἀδικία. τί μὴ οὖν ἔστι τῶν ἐπιφικὲς, καὶ τῶν δίκαιον,
 καὶ πινὸς βέλτιον δικαίε, δὴ ἔστιν. φανερόν δὲ ὅτι τῶν καὶ τῶν ἐπιφικείας
 πινὸς ἔστιν· ὅ γὰρ τῶν ἀδικίας ἀδικίας, καὶ ἀδικίας, καὶ ὁ μὴ ἀ-
 κριβοδίκαιος ἐπὶ τῶν χεῖρον, ἀλλ' ἐλαττωτικὸς, καὶ τῶν ἔχων τὸν νόμον
 βοηθόν, ἐπιφικὲς ἔστι, καὶ ἢ ἔστι αὐτῆ, ἐπιφικία, δικαιοσύνη πινὸς ἔ-
 10 τῶν, καὶ ἔτι ἕτερος πινὸς ἔστι.
 Πότερον δὲ ἐπιφικὲς ἑαυτὸν ἀδικεῖν ἢ ἔτι, φανερόν ὅτι τῶν εἰ-
 ρημῶν· τὰ μὴ γὰρ ἔστι τῶν δικαίων, τὰ καὶ πᾶσαν ἀδικίαν ὑ-
 πὸ τῶν νόμου τεταγμένα, ὅτι ἔτι κελύβη ἑαυτὸν ἀδικεῖν ὁ νόμος· ἀ-
 15 δὲ μὴ κελύβη, ἀπαγορεύει ἐπὶ, ὅταν τῶν τῶν νόμον βλάπῃ, μὴ
 ἀδικίας, ἐκὼν ἀδικεῖ· ἐκὼν δὲ, ὅ εἰδώς καὶ ὄν, καὶ ὡς ὡς· ὅ δὲ
 δὲ ὀρθῶς ἑαυτὸν σφάτῃ, ἐκὼν τῶν δὲ τῶν ὀρθὸν νόμον, ὅ
 ὅτι ἔτι ὁ νόμος· ἀδικεῖ ἄρα· ἀλλὰ τίνα; ἢ τῶν πόλιν, αὐτὸν δὲ ἔτι;
 ἐκὼν γὰρ πάρα· ἀδικεῖται δὲ ἔτι ἐκὼν. δὲ καὶ ἢ πόλιν ζημιῶν
 καὶ πινὸς ἀδικίας πρὸς τῶν ἑαυτὸν ἀδικεῖται, ὡς τῶν πόλιν
 20 ἀδικεῖται. ἐπὶ καὶ τῶν ἀδικος ὁ μόνον ἀδικῶν, καὶ μὴ ὅλως φανῶν,
 ὅτι ἔστιν ἀδικεῖται αὐτὸν· τῶν γὰρ δὲ ὄν ἐκείνη. ἔτι γὰρ πινὸς ὁ ἀ-
 δικος οὐτῶ πονηρὸς, ὡς τῶν ὁ δὲ ἀδικίας· ἔτι ὡς ὄλως ἔχων τῶν πονη-
 ρίαν ὡς τῶν τῶν ἀδικεῖ· ἀμα γὰρ τῶν αὐτῶν ἀπὸν, ἀ-
 φηρῆσθαι καὶ ἀδικεῖται τῶν αὐτῶν· τῶν δὲ ἀδικίας· ἀλλ' ἀπὸν
 25 ἐν πλείοσιν ἀνάγκη εἶ τῶν δίκαιον καὶ τῶν ἀδικον. ἐπὶ δὲ, ἐκὼν οἷον
 τε καὶ ὅτι ἀδικεῖται, καὶ ἀδικεῖται. ὅ γὰρ διότι ἔπαθε, καὶ τῶν αὐ-
 τῶν ἀπὸν ποιῶν, ἐπὶ ἀδικεῖ ἀδικεῖν αὐτὸς δὲ αὐτὸν, τὰ αὐτὰ ἀμα καὶ πᾶ-
 ρα καὶ ποῖς. ἐπὶ, εἴη ἀδικεῖται ἀδικεῖται. πρὸς δὲ τῶν τοῖς, ἀδικεῖ
 T 2

τῆς καὶ μέρος ἀδικημάτων, ἔστις ἀδικεῖ· μοιχοὶ δὲ ὁμοίως τὴν
 ἑαυτῶν ὁμοίως τὴν ἑαυτῶν ποίησιν, ὁμοίως κλέπτει τὰ ἑαυτῶν. ὅπως
 δὲ λύεται τὸ ἑαυτὸν ἀδικεῖν, καὶ τὸν δεισιμόν τ' ὡς τὸ ἐκούσιως
 ἀδικεῖσθαι. Φανερόν τ' ἔστι ὅτι ἀμφοτέρωθεν φαύλα, καὶ τὸ ἀδικεῖ-
 σθαι, καὶ τὸ ἀδικεῖν τὸ μὴ γὰρ, ἔλαττον τὸ δὲ, πλεονέχων ἔστι τὸ μέ- 5
 σου· ὡς παρ' ὑγιάνων μὲν, ἐν ἰατρικῇ ἢ κενεῖσθαι δὲ, ἐν γυμναστικῇ.
 ἀλλ' ὁμοίως καὶ τὸ ἀδικεῖν τὸ μὴ γὰρ ἀδικεῖν, μετὰ κακίας, καὶ
 ψεκτόν τ' ἔστι καὶ κακίας, ἢ τὴν τελείας, καὶ ἀπλῶς, ἢ ἐγγύς· ἔτι γὰρ ἀ-
 πᾶτον τὸ ἐκούσιον, μετὰ ἀδικίας τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι, ἀπὸ κακίας καὶ
 ἀδικίας. καθ' αὐτὸ μὲν οὖν τὸ ἀδικεῖσθαι, ἢ τὸν φάουλόν· καὶ συμ- 10
 βεβηκὸς δὲ, ἔστιν κωλύει μὴ ζῶν κακίαν· ἀλλ' ὁμοίως μέλη τῆς τέχνης
 ἀλλὰ πᾶσι πιν λείπει μείζων νόσον παρὰ πλάσματος. καὶ ποι γέ-
 νοιτ' αἰ ποτε θάτερον κατὰ συμβεβηκός, εἰ παρὰ πλάσματα ἔχει
 τὸ πεσεῖν συμβαῖν ἢ τὸ τῆς πολέμων ληφθῆναι καὶ ἀποθανεῖν.
 κατὰ μεταφορὰν τ' ἔστι ὁμοιότητά ἔστιν ὅτι αὐτὰ παρὰ αὐτὸν δι- 15
 καίον, ἀλλὰ τῆς αὐτῶν πῶς ἔστι δὲ δίκαιον, ἀλλὰ τὸ δεσποικόν,
 ἢ τὸ οἰκονομικόν· ἐν τέτοις γὰρ ποῖς λόγους διέστηκε τὸ λόγον ἔχον μέ-
 ρος τὴν ψυχῆς παρὰ τὸ ἀλόγον. εἰς αὐτὸν βλάπτουσι, καὶ δικαίαι ἔστι ἀ-
 δικία παρὰ αὐτὸν, ὅτι ἔστιν ἐν τέτοις πάσῃσι τὸ ὅτι ἑαυτῶν
 ὁρέξας. ὡς παρ' οὖν ἀρχόντι καὶ ἀρχομένην ἔστι παρὰ δῆμον δι- 20
 καίον τι, καὶ τέτοις. παρὰ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ τῆς δῆμων τῆ
 ἠθικῶν ἀρετῶν, διωρίζω τὸν ἔσπον τέτον.

API-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
Εὐδημίων Β Ε.

5

ΠΕΙ δὲ τυχερόν μιν παρὰ τὸ εἰρηκότες, α
 ὅτι δὲ τὸ μέσον αἰρεῖσθαι, μὴ τὸ ὑπερβολικῶς,
 μήτε τὴν ἐλλείψιν τὸ δὲ μέσον ἔστιν, ὡς ὁ λό-
 γος ὁ ὀρθὸς λέγει, τὸ το διελωμῶν· ἐν πάσῃσι
 γὰρ ταῖς εἰρημύταις ἔξῃσι, καθάπερ καὶ ὅτι τ'
 δῆμων, ἔστι τις οὐκ ὄντος, παρὰ τὸν ἀποβλέπων
 ὅτι τὸ λόγον ἔχων, ὅτι πείθει καὶ αἰήσι· καὶ τις ἔστιν ὄρος τῆ μεσοτήτων,
 10 αὐτὰ μεταξὺ φάουλόν τ' ἢ ὑπερβολῆς καὶ τ' ἐλλείψεως, ἔστας κατὰ
 τὸν ὀρθὸν λόγον. ἔστι δὲ, τὸ μὴ εἰπεῖν οὕτως, ἀληθῆς μὲν, οὐδὲν δὲ
 ἀφές· καὶ γὰρ ἐν ταῖς δῆμων ὅτι μελείας παρὰ ὅσας ἔστιν ὅτι σῆ-
 μη, τὸ το δῆμων μὲν εἰπεῖν, ὅτι οὐτε πλείω, ἔτε ἐλάττω δὲ πο-
 νεῖν, ὁμοίως ἔστιν, ἀλλὰ τὰ μέτρα, καὶ ὡς ὁ ὀρθὸς λόγος· τὸ το δὲ μὴ-
 15 νον ἔχων αὐτὸς, οὐδὲν αἰεὶ εἰδὴ πλεον· οἷον ποῖα δὲ παρὰ φέρεσθαι
 παρὰ τὸ σῶμα, εἰ τις εἰποι, ὅτι ὅσα ἡ ἰατρικὴ κελεύει, καὶ ὡς ὁ
 αὐτὸν ἔχων. δὲ δὲ καὶ παρὰ τῆς ψυχῆς ἔξῃσι, μὴ μόνον δῆ-
 θῶς ἔστι τὸ εἰρημύτων, ἀλλὰ καὶ διωρισμένον, τίς τε ἔστιν ὁ ὀρθὸς
 λόγος, καὶ τέτοις οὐκ ὄντος. αὐτὸ δὲ τὴν ψυχῆς ἀρετῆς διείσομεν, καὶ
 20 αὐτὸ μὲν, ἔστι τὸ ἠθικῶν ἔφαυλον· αὐτὸ δὲ, τὸ ἀφαινοῖας. παρὰ μὲν οὖν τῆ
 ἠθικῶν διελωμῶν μιν· παρὰ δὲ τῆ λαιπῶν, παρὰ ψυχῆς παρὰ τὸν
 εἰπόντες, λέγωμεν ἔστας. παρὰ τὸ μὲν οὖν ἐλέγη δὲ οὐ ἔστι μέ-
 ρη τὴν ψυχῆς, τὸ, τε λόγον ἔχον, καὶ τὸ ἀλόγον· καὶ δὲ παρὰ τῆς λό-
 γον ἔχοντος, τὸ αὐτὸν ἔσπον διαμετέον. καὶ ἢ ποικίλῃ δὲ οὐκ ἔστι τὰ λό-
 25 γον ἔχοντα, ἐν μὲν, ὅτι παρὰ τὸ μιν τὰ το αὐτὰ τῶ ὄντων, ὡν αἰ ἀρχαί
 μὴ ἐνδέχονται ἄλλως ἔχον· ἐν δὲ γε, ὅτι τὰ ἐνδέχονται· παρὰ γὰρ
 τὰ ὅτι γὰρ ἔτερε, καὶ τὴ τὴ ψυχῆς μετὰ ἔτερον ὅτι γὰρ, ὅ παρὰ

ἔτερον δὲ ἔστι, ποιήσις, καὶ ποιεῖσθαι. πρὸς δὲ οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτῶν
καὶ τοῖς ἄλλοις ἀποτέλει τοὺς λόγους ὥστε καὶ ἡ μετὰ λόγου ἔξις ποικιλι-
κή, ἔτερον δὲ ἔστι ἢ μετὰ λόγου ποιητικῆς ἔξεως, καὶ ὅσα δὲ πρὸς αὐτῶν
ὑπὸ ἀλλήλων ἔτε γὰρ ἡ ποιεῖσθαι, ποιήσις ἔτε ἢ ποιήσις, ποιεῖσθαι
ἔστιν. ἐπεὶ δὲ ἡ οἰκονομικὴ τέχνη τις ἔστι, καὶ ὅσα ἔξις τις μετὰ λόγου
ποιητικῆς, καὶ ὅσα δὲ μία ἔτε τέχνη ἔστιν, ἢ τις ἔτε μετὰ λόγου ποιητικῆς
ἔξις ἔστιν, ἔτε τοιαύτη, ἢ ἔτε τέχνη, αὐτὸν δὲ εἶναι τέχνη καὶ ἔξις μετὰ
λόγου ἀληθοῦς ποιητικῆς, ἔστι δὲ τέχνη, πάντα πρὸς ἡμέσιν, καὶ ὅσα τε-
χνικά ἐστιν, καὶ θεωρεῖν, ὅπως δὲ ἡμέτερά τι τῶν ἀνελεγχόμενων καὶ εἶναι, καὶ
μὴ εἶναι καὶ ὧν ἡ ἀρχὴ ἐστὶν τὰς ποιουμένων, ἀλλὰ μὴ ἐστὶν ποιημέ- 10
νω ἔτε γὰρ τῶν ἄλλων ἀνάγκης ὄντων, ἢ γινόμενων, ἢ τέχνη ἔστιν ἔτε
ἢ κατὰ φύσιν, ἐν αὐτοῖς γὰρ ἔχουσι αὐτὰ τὴν ἀρχὴν. ἐπεὶ ὅσα ποι-
ήσις καὶ ποιεῖσθαι, ἔτερον, ἀνάγκη τὴν τέχνην ποιήσεως, ἀλλ' οὐ
ποιεῖσθαι εἶναι. καὶ ὅσα πῖνα πρὸς τὰ αὐτὰ ἔστιν, ἢ τύχη, καὶ ἢ
20 τέχνη, κατὰ φύσιν καὶ ἀγαθῶν Φησὶ, Τέχνην τὴν τύχην ἔτερξε, καὶ τύ-
χη τέχνην ἢ μὴ οὖν τέχνην, ὡς φησὶ εἰρη, ἔξις τις μετὰ λόγου ἀ-
ληθοῦς ποιητικῆς ἔστιν ἢ δὲ ἀτεχνία, τοιαύτην μετὰ λόγου ψυ-
δαῖς ποιητικῆς ἔξις, πρὸς τὸ ἀνελεγχόμενον ἀλλῶς ἔχειν.

ε Περὶ ὅσα φρονήσεως, οὕτως αὐτῶν οὐ μόνον θεωρήσαντες, πῖνας δὲ ἢ
λέγουσιν τὰς φρονήσεις. δοκεῖ δὲ ἡ φρονήσις εἶναι, ὅσα δὲ ἀγαθὰ κα- 20
λῶς βελούται πρὸς τὰ αὐτὰ ἀγαθὰ καὶ συμφέροντα, ἢ κατὰ
μέρος, ὅσα ποῖα πρὸς ὑμῶν ἢ ἡμῶν ἀλλὰ, ποῖα πρὸς τὸ δὲ ζῶν
ὄλον. σημεῖον δὲ, ὅτι καὶ τὰς πρὸς τὴν φρονήσεως λέγουσιν, ὅταν πρὸς
τέλος ἢ ἀποδοῦναι δὲ λογιστῶν, ὧν μὴ ἔστι τέχνη. ὥστε καὶ ὅλως
ἀν εἶναι φρονήσις, ὅσα βελούται βελούται δὲ οὐταῖς πρὸς τῶν αὐτῶν 25
διωμάτων ἀλλῶς ἔχειν, ὅσα δὲ τῶν ἀνελεγχόμενων αὐτῶν ποιεῖσθαι
ὡς εἶ φησὶ, ὅσα πρὸς ἡμῶν, μετὰ ἀποδείξεως ὧν δὲ αὐτῶν ἀρχὴν ἀ-
δέχοντα ἀλλῶς ἔχειν, τῶν μὴ ἔστιν ἀπόδειξις πῶν γὰρ ἀνδέχε-
ται

ται καὶ ἀλλῶς ἔχειν, καὶ ὅσα ἔστι βελούται πρὸς τὸ ἄλλῶς ὄν-
των ὅσα δὲ εἶναι ἢ φρονήσις ὅσα πρὸς ἡμῶν, ὅσα δὲ τέχνη ὅσα πρὸς ἡμῶν
ὅσα ἀνδέχεται ὅσα πρὸς ἡμῶν ἀλλῶς ἔχειν τέχνη δὲ, ὅτι ἄλλο ὅσα ἡμῶν
ποιεῖσθαι, καὶ ποιήσεως. λέγει ἄρα αὐτὴν εἶναι, ἔξις ἀληθῆς με-
5 λόγου ποικιλικῶς πρὸς τὰ ἀνθρώπων ἀγαθὰ καὶ κακὰ. ἢ μὴ γὰρ
ποιήσεως, ἔτερον ὅσα τέλος ἢ ὅσα ποιεῖσθαι, ὅσα αἰεὶ ἔστι γὰρ αὐτὴ ἢ
ἀποδείξεως τέλος. ἀλλὰ τὸ Περικλέα καὶ τὰς τοιαύτους, φρονί-
μοις οἰόμεθα εἶναι, ὅτι τὰ αὐτοῖς ἀγαθὰ, καὶ τὰ τοῖς ἀνθρώποις δύ-
ναντα θεωρεῖν εἶναι ὅσα τοιαύτους ἡμῶν μετὰ τὰς οἰκονομικὰς, καὶ πολι-
10 τικὰς εἶναι καὶ τὸ σωφροσύνην, τῶν πρὸς ἀγαθῶν οὐ μόνον
μαλὶ, ὡς σὺ ζῶσαν τὴν φρονήσιν. σὺ ζῶ ὅσα τὴν τοιαύτην ἀπολη-
ψιν ἢ γὰρ πᾶσαν ἀποληψιν ἀγαθῶν, ὅσα δὲ ἀγαθῶν ὅσα ἢ
δύ, καὶ ὅσα λυπηρὸν, ὅσα ὅτι ὅσα τῶν ἀγαθῶν οὐ μόνον ὄντας ἔχει, ἢ ὅσα
ἔχει ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ποικιλικῶς αὐτῶν γὰρ ἀρχὴν ὅσα ποικιλικῶν,
15 ὅσα ἔνεκα τὰ ποικιλικῶν δὲ διεφθαρμένων δι' ἡδονῆν, ἢ λύπην,
δύσους ἢ φανερὰ ἢ ἀρχὴν, ὅσα δὲ εἶναι τῶν ἀγαθῶν, ὅσα δὲ ἀγαθῶν
ἀγαθῶν πῶντα καὶ ἀγαθῶν ἔστι γὰρ ἢ κακία, φθαρτικὴ ἀρχὴς
ὡς ἀνάγκη τὴν φρονήσιν εἶναι εἶναι μετὰ λόγου ἀληθῆς, πρὸς τὰ ἀν-
θρώπων ἀγαθὰ ποικιλικῶς. ἀλλὰ μὲν, τέχνης μὲν ἔστιν ἀ-
20 ρετῆ φρονήσεως δὲ, ὅσα ἔστι. καὶ ἐν μὲν τέχνη ὅσα ἀμύρτανων,
ἀρετῶν πρὸς πρὸς πρὸς φρονήσιν, ἢ πῶν, ὡς φησὶ καὶ πρὸς τὰς ἀρετὰς.
δὴλον οὖν ὅτι ἀρετὴ τις ἔστι, καὶ ἔτε τέχνη. δύο δὲ ὄντων μερῶν ἢ
ψυχῆς ἢ λόγων ἐχόντων, γὰρ τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀνθρώπων ἢ
τε γὰρ ἀρετῶν, πρὸς τὸ ἀνελεγχόμενον ἀλλῶς ἔχειν ἔστι, καὶ ἢ φρονήσις
25 ἀλλὰ μὲν ἢ δὲ ἔξις μετὰ λόγου μόνον. σημεῖον δὲ, ὅτι ἀληθῆς, ἢ μὲν
τοιαύτης ἔξεως ἔστι φρονήσεως δὲ, ὅσα ἔστιν.

Ἐπεὶ δὲ ἢ ὅσα πρὸς ἡμῶν ἔστιν ἀποληψίς, καὶ
ἢ ἄλλῶς ὄντων. εἰσὶ δὲ ἀρχὴν τῶν ἀποδείξεων καὶ πάσης ἐ-

λις· εἴη) ἢ καὶ αὐτὸν καὶ ἕνα. καὶ ἔχει αὐτὴ τὸ κοινὸν ὄνομα, φρονη-
 σις· ἐκείνων δὲ, ἢ μὲν, οἰκονομία· ἢ δὲ, νομοθεσία· ἢ δὲ, πολιτικὴ· καὶ
 τῶν τῆς, ἢ μὲν, βυβαλδία· ἢ δὲ, δικαστική. εἶδος μὲν οὖν πᾶσι εἴη
 γνώσεως, τὸ αὐτὰ εἰδέναι· ἀλλ' ἔχει διαφορὰν πολλὰ· καὶ δοκεῖ
 οὐτὰρ καὶ αὐτὸν εἰδῶς καὶ διαφορῶν, φρόνιμος εἴη)· οἱ δὲ πολιτι-
 21 καὶ, πολυπράγμονες· διὸ καὶ Εὐειπίδης, Πῶς δὲ αὐτὸ φρονοῖω,
 22 ὡς παρὶν ἀπορημάτων· Ἐν τοῖσι πολλοῖσι ἡλιθιωτάτων φρατῶ,
 23 ἴσον μεταχειρῖν τῶν σφωτάτων τύχης· τοῖς γὰρ πλείστοις καὶ πᾶσι
 24 πλείστοις πλείον Ζῶς μισεῖ. ζητῶσι γὰρ αὐτοῖς ἀγαθόν, καὶ
 οἴονται τὸ δεῖν παραίτην. ἐκ τῶν τῆς ἐν τῷ δόξῃς ἐλήλυθε τὸ τῶ-
 10 τοις εἴη) φρονοῖσι· καὶ τοῖς ἴσως ἐκ ἑστὶ τὸ αὐτὸ οἰκονομίας, ἐστὶ
 αἰδὸ πολιτείας. ἐπὶ δὲ, τὸ αὐτὸ πῶς δὲ διακρίν, ἀδελφὸν καὶ σκε-
 πτήον. σημεῖον δὲ ἔστι τῶν εἰρημύς, καὶ διότι γεωμετρικοί μὲν νέοι
 καὶ μαθηματικοὶ γίνονται, καὶ σοφοὶ τὰ τοιαῦτα· φρόνιμος δὲ οὐ
 δοκεῖ γίνεσθαι. αἴτιον δὲ, ὅτι καὶ τῶν καθ' ἕνα εἶδη ἔστιν ἡ φρόνησις, 15
 αὐτὸ γὰρ γνώριμα δὲ ἐμπειρίας· νέος δὲ, ἐμπειρος οὐκ ἔστι· πλήθος
 γὰρ χρόνος ποιῆσαι τὴν ἐμπειρίαν· ἐπεὶ καὶ τῶν αὐτῶν πρὸς σκέψασθαι,
 διακρίν, μαθητικὸς μὲν πᾶσι γίνονται· αὐτὸ σφῶς δὲ, ἢ φυσικὸς, ἢ ἢ
 ὅτι, τὰ μὲν δὲ ἀφαιρέσεώς ἔστι· τὸ δὲ, αἰσθητικὸν, δὲ ἐμπειρίας. καὶ τὰ
 μὲν, ἐστὶ πρὸς δόξῃσι οἱ νέοι, ἀλλὰ λέγουσι· τῶν δὲ, τὸ τί ἔστιν οὐκ ἀ- 20
 δηλον· ἐπὶ, ἢ ἀμύρπια, ἢ καὶ τὸ κατὰ λόγου ἐν τῶν βυβαλδίασασθαι, ἢ
 καὶ τὸ καθ' ἕνα σφῶν ἢ γὰρ, ὅτι πᾶσι τὰ βαρῦσαθμα ὑδατα, φαῦ-
 λα· ἢ ὅτι ποδὶ βαρῦσαθμον. ὅτι δὲ ἢ φρονησις οὐκ ἔστι βυβαλδία,
 φανερόν· τῶν γὰρ ἐξάτου ἔστιν, ὡς πρὸς εἴρηται· τὸ γὰρ παρακτὸν
 τοιοῦτον, ἀπὸ κείνου μὲν δὲ τῶν γὰρ· ὁ μὲν γὰρ νοῖς, τῶν ὄρων, ὡν 25
 οὐκ ἔστι λόγος· ἢ δὲ, τῶν ἐξάτου, οὐ οὐκ ἔστιν βυβαλδία, ἀλλ' ἀμύρ-
 σις· ἢ γὰρ ἢ τῶν ἰδίων, ἀλλ' οἷα ἀμύρπια, ὅτι τὸ ἐν τοῖσι μαθη-
 ματικοῖς ἐξάτον, πλείστον· γήσεται γὰρ καὶ κεί. ἀλλ' αὐτὴ μάλ-

λον ἀμύρπια ἢ φρονησις· ἐκείνης δὲ, ἄλλο εἶδος.
 Τὸ ζητεῖν δὲ, καὶ τὸ βυβαλδίασθαι· ἀμύρπια· τὸ γὰρ βυβαλδίασθαι, θ
 ζητεῖν ἢ ἔστι. δεῖ δὲ διακρίν καὶ καὶ βυβαλδίας, τί ἔστι, πότερον
 ἔστι βυβαλδία, ἢ δόξα, ἢ βυβαλδία, ἢ ἄλλο τι γένος· βυβαλδία μὲν δὲ
 5 οὐκ ἔστιν· ἐστὶν ζητῶσι καὶ ὠνίσασιν ἢ δὲ βυβαλδία, βυβαλδία ἔστιν·
 ὅτι βυβαλδία μὲν, ζητεῖ καὶ λογίζεσθαι. ἀλλὰ μὲν, ἐστὶ βυβαλδία· ἀ-
 νδρὸν γὰρ λόγου, καὶ ταχὺ ἢ ἢ βυβαλδία· βυβαλδία) ὅτι πολλὸν χρό-
 νον, καὶ φασὶ, παραίτην μὲν δεῖν ταχὺ τὰ βυβαλδίασθαι, βυβαλδίασθαι ὅτι
 βυβαλδίασθαι. ἐπὶ, ἢ ἀμύρπια ἔτερον, καὶ ἢ βυβαλδία. ἐστὶ βυβαλδία πρὸς, ἢ
 10 ἀμύρπια. οὐτὸ δὲ δόξα, ἢ βυβαλδία οὐδὲ μίαν· ἀλλ' ἐπεὶ, ὁ μὲν κα
 καὶ βυβαλδία μὲν, ἀμύρπια· ὁ δὲ δὲ, ὀρθῶς βυβαλδία)· δὴ λον ὅτι
 ὀρθότης ἢ ἢ βυβαλδία ἔστιν· ἔτ'· βυβαλδίας δὲ, ἔτε δόξῃς· βυβαλ-
 δίας μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὀρθότης· οὐτὸ γὰρ ἀμύρπια· δόξῃς δὲ ὀρθότης,
 ἢ ἀλήθεια. ἀμύρπια καὶ διώκεται ἢ δὲ πᾶσι ἢ δόξα ἔστιν. ἀλλὰ μὲν
 15 ἐστὶ αἰδὸ λόγου ἢ βυβαλδία· ἀμύρπια ἀμύρπια)· αὐτὴ γὰρ ἔπει-
 φασὶ καὶ γὰρ ἢ δόξα, ἐστὶ βυβαλδία, ἀλλὰ φασὶ ἢ δὲ ὅτι βυβαλδία-
 μὲν, ἐάν τε δὲ, ἐάν τε κακῶς βυβαλδία), ζητεῖ ἢ, καὶ λογίζεσθαι.
 ἀλλὰ ὀρθότης πρὸς ἔστιν ἢ βυβαλδία, βυβαλδίας· διὸ ἢ βυβαλδία ζητητέα
 πᾶσι πᾶσι, καὶ καὶ πᾶσι. ἐπεὶ ὅτι ὀρθότης πλείστον γὰρ, δὴ λον ὅτι οὐ
 20 πᾶσι· ὅτι ἀμύρπια καὶ ὀρθότης, ὁ πᾶσι) ἰδὲν οὐκ ἔστι λογί-
 σμα, ἢ βυβαλδία) ὡς τε ὀρθῶς ἔσται βυβαλδία μὲν, κακὸν ὅτι μίαν εἰλη-
 φῶς. δοκεῖ δὲ ἀγαθόν πᾶσι, τὸ δὲ βυβαλδίασθαι· ἢ γὰρ τοιαῦτη ὀρθότης
 βυβαλδίας, βυβαλδία, ἢ ἀγαθὸν τὸ βυβαλδία. ἀλλ' ἔστι καὶ τῶν πρὸς δὲ
 25 πρὸς δὲ ἢ τὸ μέσον ὄρον εἴη) ὡς τ' ἐστὶ αὐτὴ πᾶσι βυβαλδία, καθ' ἑαυτὴν, ἢ
 δεῖ μὲν τυχερῶς, ἢ μὲν τοῖς δὲ ἢ δὲ φ. ἐπὶ, ἔστι πολλὸν χρόνον βυβαλδία
 μὲν τυχερῶν τῶν γὰρ. οὐκοῦν, ἐστὶ ἐκείνη πᾶσι βυβαλδία· ἀλλ' ὀρ-
 θότης ἢ καὶ τὸ ὀφείλιμον, καὶ δεῖ, καὶ ὡς, ὅτε. ἐπὶ, ἔστι καὶ ἀπᾶσι

πρᾶκτικώτεροι τὰ ἔχον ἰατρικῶν ἢ γυμναστικῶν ἔσμεν. εἰ δὲ
 μὴ τῶν χάριν φρονίμων θετέον, ἀλλὰ τὸ γινῆσθαι, πῶς οἱ σπου-
 δαίοις ἔθεν αὐτὸν εἰς χροῖσιμος ἐπὶ τῷ, ὅθεν τοῖς μὴ ἔχουσιν· ἔθεν γὰρ
 διότι αὐτοῖς ἔχον, ἢ ὁμοῖοις ἔχουσι πείθεσθαι. ἰσχυρῶς τ' ἔχου αὐτῶν
 ὡς καὶ καὶ τὸ ὑγιάν· βεβλήμενοι γὰρ ὑγιάνειν, ὁμοῖοι δὲ μαθητῶν
 ἰατρικῶν. πρὸς δὲ τῶν τοῖς, ἀποπον αὐτῶν εἰ δόξεν, εἰ χείρων τ'
 20 σοφίας ἔσαι, κυριώτερον αὐτῆς ἔσαι· ἢ γὰρ ποιῶσα, ἀρχῆ, καὶ ἔπι-
 22 τὰ τῆς καὶ ἔκαστον. καὶ δὲ τῶν λεκτέον· καὶ μὲν γὰρ ἡ πόρηται
 καὶ αὐτῶν μόνον. πρᾶτον μὲν οὖν λέγουσιν, ὅτι καὶ αὐτὰς ἀνα-
 κῆρον ἀρετῆς αὐτῶν εἰς, ἀρετῆς γ' ἔσας, ἕκαστέραν ἕκαστερου μο-
 10 εἰς· καὶ εἰ μὴ ποιῶσι μηδὲν, μηδὲ ἕτερον αὐτῶν. ἐπὶ ταῦτα καὶ, ποιῶσι
 μὲν, ἔχ' ὡς ἰατρικῆ δὲ, ὑγιάν, ἀλλ' ὡς ἢ ὑγιάν· ἔτι τῆς σοφία, δι-
 δακμοῖαν. μέγας γὰρ ἔσαι τῆς ὅλης ἀρετῆς, τὰ ἔχουσαι ποιεῖ,
 καὶ τὰ ἐνεργεῖν διδάσκονα. ἐπὶ, τὸ ἔργον ἀποτελεῖται κατὰ τὸ
 φρονίμων καὶ τῶν ἡθικῶν ἀρετῶν ἢ μὲν γὰρ ἀρετῆ, τ' σκεπτόν ποῖς
 15 ὀρθόν· ἢ δὲ φρονίμοις, τὰ πρὸς τῶν. τῶ δὲ τετάρτη μοῖρα τ' ψυ-
 χῆς ὅσα ἐστὶν ἀρετῆ ἑαυτῆ, τῶ ἀρετικῶν· ἔθεν γὰρ ἔπ' αὐτῶν
 πρᾶτῆν, ἢ μὴ πρᾶτῆν. καὶ δὲ τῶ μηδὲν εἰς πρᾶκτικώτε-
 ροις ἔχου τ' φρονίμων, τ' καλῶν καὶ δικαίων, μικρὸν αὐτῶν ἀρετέον,
 λαβόντας ἀρχῶν αὐτῶν· ὡς καὶ γὰρ καὶ τὰ δίκαια λέγουσιν
 20 πρᾶτῆν (τῶ πῶς ἔπ' αὐτῶν εἰς), ὅτι τῶ τὰ ἑαυτῶν νόμον τε-
 ταγμένα ποιῶντας, ἢ ἀκοντάς, ἢ ἀγνοῖαν, ἢ δὲ ἕτερόν τι, καὶ μὴ
 δι' αὐτὰ· καὶ τοῖ πρᾶτῆνοῖς γὰρ αὐτῶν, καὶ ὅσα γρητ' σπουδαῖον· ἔ-
 τῶς ὡς εἰκον, ἔστι τὸ πῶς ἔχοντα πρᾶτῆν ἕκαστα, ὡς τ' εἰς ἀγα-
 25 θόν· λέγω δὲ, οἷον, εἰς πρᾶτῆσιν, καὶ αὐτῶν ἕνεκα τ' πρᾶτῆμο-
 νων. τ' μὲν οὖν πρᾶτῆσιν ὀρθῶν ποιεῖ ἢ ἀρετῆ· τὸ δὲ ἔσαι ἐκεί-
 νης ἕνεκα πέφυκε πρᾶτῆσιν, ὅσα ἐστὶ τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ἕτερας
 διδυμῶς, λεκτέον δὲ ἔπι τῆσιν σαφέστερον καὶ αὐτῶν. ἐστὶ δὲ ἢ

ἴς διδυμῶς, καὶ καλοῦσι δὲ φρόνησιν· αὐτὴ δὲ ἔστι ἑαυτῆ, ὡς τε τὰ
 πρὸς τ' ἑαυτῆσιν σκεπτόντα, διδυμῶς αὐτῶν πρᾶτ
 ἴν καὶ τυγχάνει αὐτῶν. ἀλλ' μὲν οὖν ὁ σκεπτόν ἢ καλῶς, ἐπαμειβῆ ἔστιν
 αὐτῶν δὲ φάσας, πρᾶτῆσιν· εἰς καὶ τῶ φρονίμοις, δεινοῖς, καὶ ἔπι πρᾶτ-
 5 ροῖς φανερῶν εἰς. ἐστὶ δὲ ἢ φρονίμοις, ἔχ' ἢ διδυμῶς, ἀλλ' ὅσα αὐτῶν
 τ' διδυμῶς αὐτῆς. ἢ δὲ ἔστις ὅ ὁμοῖα τῶ τ' ψυχῆς,
 ὅσα αὐτῶ ἀρετῆς, ὡς εἰρητῆ τε, καὶ ἐστὶ δὲ ἄλλο· οἱ γὰρ συλλογισμοὶ
 τ' πρᾶκτῶν ἀρχῶν ἔχοντες εἰσιν· ἔπι τ' ποῖον δὲ τὸ τέλος, καὶ τὸ ἀ-
 10 ρεῖσιν, ὅτι δὲ ἦτοτε ὄν· ἔσαι γὰρ λέγουσιν χάριν τὸ τυχόν· τῶ τὸ δὲ, εἰ μὴ
 τὰ ἀγαθῶν, ἢ φαίνε). ἀγαθῶν γὰρ ἢ μαθητῆς, καὶ εἰς ἀγαθῶν
 ἀγαθῶν ποῖς καὶ τῶ πρᾶκτικῶν ἀρχῶν· ὡς τε φανερόν, ὅτι ἀδύ-
 νατον φρονίμων εἰς, μὴ ὄντα ἀγαθόν.

Σκεπτόν δὲ ἢ πάλιν καὶ καὶ ἀρετῆ· καὶ γὰρ ἢ ἀρετῆ πρᾶτῆσιν
 σίως ἔχου, ὡς ἢ φρονίμοις πρὸς τ' δὲ φρόνησιν· ἔπι τὸν μὲν, ὁμοῖον δὲ
 15 ἔπ' αὐτῶν καὶ ἢ φροῖκή ἀρετῆ πρὸς τ' κυρίαν· πᾶσι γὰρ δοκεῖ ἕκαστα τ'
 ἢ τῶν ὑπάρχον φύσῃ πρᾶτῆ καὶ γὰρ δίκαιοι, καὶ σωφρονιστοῖ, καὶ ἀνδρῶν,
 καὶ τὰ ἄλλα ἔχου μὲν οὖν τῶ ἀρετῆς· ἀλλ' ὁμοῖοις ζῆτῆ μὲν ἕτερόν τι,
 τὸ κυρίως ἀγαθόν εἰς· καὶ τὰ ἑαυτῶν δὲ ἔπ' αὐτῶν ὑπάρχον· καὶ γὰρ
 πρᾶτῆ καὶ τῆσιν αἰ φροῖκή ὑπάρχουσιν εἰς· ἀλλ' αὐτῶν εἰς βλαβῶ-
 20 ρα φαίνον) ἔσαι· πάλιν ποσὺ τὸν εἰκον ὅσα, ὅτι ὡς καὶ σάμαλι
 ἰσχυρῶ αὐτῶ ὄφως κενεμῶν συμβαίνει σφάλλεσθαι ἰσχυρῶς, εἰς
 τὸ μὴ ἔχον ὄφιν, ἔπ' αὐτῶν. εἰ δὲ λαβῆ νοῦν, ἔπ' αὐτῶν
 ἴν εἰς φέρει· ἢ δὲ ἔστις ὁμοῖα ἔσαι, τὸτ' ἔσαι κυρίως ἀρετῆ. ὡς τε
 καὶ τὰ πρᾶτῆ τῶ δόξαστικῶν, δὲ ὅ ἔστιν εἰδῆ, δὲ φρόνησιν, καὶ φρονίμοις·
 25 ἔπ' αὐτῶν ἔπ' αὐτῶν τῶ ἡθικῶν, δὲ ὅ ἔστι τὸ μὲν, ἀρετῆ φροῖκή· τὸ δὲ, ἢ κυ-
 ρία· καὶ τῶ τῶν, ἢ κυρία ἢ αὐτῶ φροῖσῶς· εἰς καὶ φασί, πᾶ-
 σῶς τῶ ἀρετῆ φροῖσῶς εἰς) καὶ Σωκράτης, τῆ μὲν, ὀρθῶς ἐζῆ-
 τει τῆ δὲ, ἢ μὲν τανεν· ὅτι μὲν γὰρ φροῖσῶς ἔπ' αὐτῶν εἰς) πᾶσῶς τῶ ἀ-

ρεῖται, ἢ μὴ ῥηταιεν· ὅτι δὲ ὁκ ἀνδρῶν φρονησεως, καλῶς ἔλεγε. ση-
 μιον δὲ καὶ γὰρ κινῶ πρῶτες, ὅταν ὁεί(ων) τινὲ ἀρετικῶν, παρθε-
 γέασι τινὲ ἔξιν, εἰπόντες καὶ παρθε ἀ βῆτι, τὴ καὶ ὄν ὄρθον λόγρον· ὄρ-
 ρος δὲ, ὁ καὶ τὴ φρονησιν. εἰκοισι δὴ μαυιδύεαταί πως ἀπὸρτες,
 ὅτι ἡ τοιαύτη ἔξιν, ἀρετὴ βῆτι ἢ καὶ αὐτὴ φρονησιν. δεῖ δὲ μικροὺς
 μετρεῖν καὶ ἔξιν μόνον ἢ καὶ αὐτὴ ὄρθον λόγρον, ἀλλὰ καὶ ἡ μὲν ὄρ-
 ρου λόγρου ἔξιν, ἀρετὴ βῆτι. ὄρθος ὅ λόγρος παρθε τὴ τοιαύτων, ἢ φρο-
 νησίς βῆτι. Σωκράτης μὲν οὖν λόγρος (αὶ ἀρετῆς ἄπετο εἶ)· ὅπι-
 σήμας γὰρ εἶ) πᾶσας ἢ μεις δὲ, μὲν λόγρου. δὴ ἡλον τῶν καὶ τῶν
 εἰρημῶν, ὅτι ἔχου ὁδόν τε ἀγαθὸν εἶ) κωείως ἀνδρῶν φρονησεως· οὐ- 10
 δὲ φρονημον, ἀνδρῶν τὴ ἡθικῆς ἀρετῆς· ἀλλὰ καὶ ὁ λόγρος αὐτῆ λυοιτ
 αὐ, ὅ ἀγαθῆς πῆσι αὐ, ὅτι χωεί(ων) ἀλλήλων αὐ ἀρεταί· ἔξιν
 ὁ αὐτὸς ἀφύεσας παρθε ἀπᾶσας ὡστε, τινὲ μὲν ἡδὴ, τινὲ δὲ ἔ-
 πα εἰληφῶς ἔσαι· τῆτο γὰρ, καὶ αὐτὸ μὲν (αὶ φρονησεως ἀρετῆς, ἐν-
 δέχε)· καὶ αὐτὸ ἀπλῶς λέγε) ἀγαθὸς, ὁκ ἐνδέχε)· ἀμα γὰρ 15
 τῆ φρονησεως μᾶ ἔση, πᾶσιν ἔσασιν ἀρετῆς. δὴ ἡλον δὲ, καὶ εἰ μὴ
 παρθε κινῶ, ὅτι ἔδδ ἀν αὐτῆς ἀρετῆς τῆ μωείε ἀρετικῶν εἶ).
 καὶ ὅτι ὁκ ἔσαι ἢ παρθε ἀρετῆς ὄρθη ἀνδρῶν φρονησεως, ἔξιν ἀνδρῶν ἀρε-
 τῆς· ἢ μὲν γὰρ, ὁ τέλος· ἢ δὲ, τὰ παρθε ὁ τέλος ποιεῖ παρθε τῆ.
 ἀλλὰ μὲν ὁκ κωεία γὰ βῆτι τὴ σοφίας, ὁκ τῆ βελπίονος μω- 20
 εἰς ὡς παρθε ὁκ τὴ ὑγιείας, ἢ ἰατρικῆ· ἔξιν γὰρ χωεί(ων) αὐτῆ· ἀλλ
 ὁκ ὅπως ἡμῶν. ἐκείνης οὖν ἐνεκα ὅπι τῆς, ἀλλ ὁκ ἐκείνη.
 ἐπὶ, ὁμοιον καὶ εἰ πῆσι τινὲ πολυτικῶν φαῖν ἀρετῆς τῶν, ὅτι ἐ-
 πα τῆ παρθε πρῶτα τὰ ἐν τῆ πόλῃ.

ΑΡΙ-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ

Εὐδημίων Ζ.

ΕΤΑ ὅ ταυτα λεκτέον, ἀλλ' ἴτω ποιησαμῆρας α
 ἀρχῶν, ὅτι τῶν παρθε τὰ ἡθικῶν φρονησεως, τῆ α
 βῆτι εἶδη, κακία, ἀκρασία, θμελιότης· τὰ δὲ
 ἐκείνη, τοῖς μὲν δυσι, δὴ ἡθικῶν· ὁ μὲν γὰρ, ἀρε-
 τῶν· ὁ δὲ, εἰκράσεια καλυμῆν παρθε δὲ τῆ
 θμελιότη(α, μάλιστ' ἀν ἀρετῆς τοῖς λέγαν τῆ ὁ-
 παρθε ἡμας ἀρετῶν, ἢ ἡθικῶν ἢ ἡθικῶν, ὡς παρθε Ὀμηροσ παρθε
 10 Ἐκ τῶν πεποικη λέγοντα τὴ Πείαμον· ὅτι σφόδρα κινῶ ἀγαθὸς,
 ὁκ εἰ ἀνδρῶν γὰρ θμελιότης πᾶσι ἐμμεδρα, ἀλλὰ θεοῖο. ὡστ', εἰ
 κατὰ παρθε φασίν, δὲ ἀνδρῶν γίνονται θεοὶ δὲ ἀρετῆς ὁκ παρθε
 κινῶ, τοιαύτη ἡσ ἀν εἶδη ἡθικῶν ἢ τῆ θμελιότη(α ἀν πῆσι θμελιότη
 ἔξιν· καὶ γὰρ ὡς παρθε ὁκ θμελιότη(α βῆτι κακία, ἔξιν ἀρετῆ, ἔξιν
 15 δὲ θεῶν· ἀλλ' ἢ μὲν, ἡμῶν τερον ἀρετῆς· ἢ δὲ, ἔπερον τῆ ἡθικῶν κα-
 κίας, ἐπει δὲ ἀσθῆμιον καὶ ὁ θεῶν ἀνδρῶν εἶ), κατὰ παρθε οἱ Λάκωνες
 εἰώθασι παρθε ἀρετῶν, ὅταν ἀγαθῶσι σφόδρα τῆ, Σείος ἀνδρῶν
 φασίν· ἔξιν καὶ ὁ θμελιότη(α ἐν πῆσι ἀνδρῶν ἀσθῆμιος· μάλισα
 δὲ ἐν πῆσι βαρβάρους βῆτι· γίνονται δὲ ἐνια καὶ ἀρετῆς καὶ πη-
 20 ρῶσι· καὶ τῆς ἀρετῆς κακίαν δὲ τῶν ἀνδρῶν ὁκ παρθε ἀλλοτῆ(α,
 οὕτως ὅπι δυσφρονημον. ἀλλὰ παρθε μὲν τῆς τοιαύτης ἀρετῆ(α
 ὡς, ὁκ παρθε ποιητέον ἢ ἀν μείαν. παρθε ὅ κακίας εἰρηται παρθε
 παρθε ὅ ἀκρασίας καὶ μαλακίας καὶ βυφῆς λεκτέον, καὶ παρθε εἰκρά-
 25 τῆ καὶ καρτερίας· ἔξιν γὰρ ὡς παρθε τῶν αὐτῶν ἔξιν τῆ ἀρετῆ
 καὶ τῆ μορθεῆ(α, εἰκράσειαν αὐτῶν ὁκ παρθε ἀλλοτῆ(α, ἔξιν ὡς ἔπερον γέ-
 νος. δεῖ δὲ, ὡς παρθε ὅπι τῶν ἀνδρῶν, ἡθικῶν τὰ φαινόμενα, καὶ παρθε
 τῶν ἀρετῶν ἀρετῶν, ἔξιν δὲ κακίαν· μάλισα μὲν οὖν πρῶτα τοῖ

ἐνδοξα, καὶ τῶν τὰ πάθη· εἰ δὲ μὴ, τὰ πλεῖστα καὶ κυριώτατα·
 εἰαὶ γὰρ λύπηται τὰ διεσχερῆ, καὶ καταλείπη) τὰ ἐνδοξα, δεδῆγμένον
 αἰεὶ ἢ ἰσχυρῶς, δοκῆ δὴ ἢ τε ἐκράτεια καὶ ἡ καρτεία, τῆσσι ἀποουδαίων
 καὶ τῆσσι ἐπαμεινῶν (εἶ)· ἢ δὲ ἀκρασία τε καὶ μαλακία, τῆσσι φαύλων
 τε καὶ ψεκτῶν· καὶ ὁ αὐτὸς ἐκκρατῆς καὶ ἐμμενηλικὸς τῶν λογισμῶν,
 καὶ ἀκρατῆς καὶ ἐκσαικὸς τῶν λογισμῶν· καὶ ὁ μὲν ἀκρατῆς, εἰδὼς
 ὅτι φαῦλα πρῶτα, εἰ δὲ πάθος· ὁ δὲ ἐκκρατῆς, εἰδὼς ὅτι φαῦλα
 αἰεὶ βῆσιθυμία, ὅτι ἀκλουθεῖ ἀφ' ὧν λόγῳ, καὶ τῆσσι σφραγισμῶν,
 ἐκκρατῆ καὶ καρτεία· ὧν δὲ τοῖσιν, οἱ μὲν, πλεῖστα σφραγισμῶν· οἱ
 δὲ, εἰ καὶ τῶν ἀκράτων, ἀκρατῆ καὶ τῶν ἀκρατῆ, ἀκράτων συλ- 10
 κεχυμῶν· οἱ δὲ, ἐτέροις εἶναι φασι. τῶν δὲ φρονίμων, ὅτε μὲν, εἰ φα-
 σιν ἀκράτεια (εἶ) ἀκρατῆ· ὅτε δὲ, οἰοῖται φρονίμοις ὄντας καὶ δφ-
 νοῖς, ἀκρατεῖς (εἶ). ἐπὶ, ἀκρατεῖς λέγειν), καὶ θυμοῦ, καὶ τιμῆς, καὶ
 κέρδους. τὰ μὲν οὖν λεγόμενα, ταῦτ' ἐστίν.

β Ἀπορήσκει δὲ αἰεὶ πῶς ἡσυχασμῶν ὀρθῶς, ἀκρατῆ· 15
 τὰ πῶς· βῆσιθυμία μὲν εἰ καὶ φασὶ πῶς οἶον τε (εἶ)· δφνον γὰρ βῆσι-
 θήμης ἐνέσης, ὡς ἔπειτα Σωκράτης, ἀλλ' ὅτι κρατεῖν, καὶ πειεῖ-
 κειν αὐτὸν ὡς πρὸς ἀνδράποδον· Σωκράτης μὲν γὰρ ὅλως ἐμάχε-
 το πρὸς τὸν λόγον, ὡς ὅτι οὐσης ἀκρασίας· οὐδένα γὰρ ἡσυχ-
 ασμῶν, πρῶτα τῶν βέλυσον, ἀλλὰ δι' ἀγνοίαν. ὅτι 20
 μὲν οὖν ὁ λόγος ἀμφισβητεῖ πῶς φαινομένων ἐναργῶς, καὶ δεόν
 ζητεῖν καὶ τὸ πάθος, εἰ δὲ ἀγνοίαν, πῶς ὁ ἔσπος γίνε) τῆς ἀγνοίας·
 ὅτι γὰρ ὅτι οἶεταί γε ὁ ἀκρατῆς ὁ μὲν, ὅτι ἐν τῶν πάθη ἡμέα, ὅτι
 φανερόν· εἰσὶ δὲ πῶς, οἱ, τὰ μὲν, συγχωρεῖται τὰ δὲ, εἰ τῶν μὲν γὰρ βῆσι-
 θήμης μὴ (εἶ) κρῆτον, ὁμολογοῦσι· τῶν δὲ μὴ τῶν πρῶτα πα- 25
 ρα τῶν δόξαν βέλυσον, εἰ καὶ ὁμολογοῦσι· καὶ ἀφ' ὧν τῶν, τῶν ἀκρατῆ
 φασιν ὅτι βῆσιθυμία ἔχοντα, κρατεῖσθαι ἡσυχῶν, ἀλ-
 λα δόξαν· ἀλλὰ μὲν εἰ γε δόξα, καὶ μὴ βῆσιθυμία, μὴ δὲ ἰσχυρῶς ὑ-
 πόληψις

πόληψις ἢ ἀπιτείνεσθαι, ἀλλ' ἡρεμῶς, κατὰ τὸ ἐν τοῖς διατάξου-
 σι, συγγνώμη, τῶν μὴ ἐν ταῦταις μὲν πρὸς βῆσιθυμίας ἰσχυ-
 ρῶς· τῆ δὲ μορφή εἰ συγγνώμη, ὅτι τῶν δφνων ὁ δφνει τῶν ψε-
 κτῶν· φρονήσεως ἀφ' ἀπιτείνουσας· αὐτὴ γὰρ ἰσχυρότατον· ἀλλ' ἀ-
 5 πορον· ἔσαι γὰρ ὁ αὐτὸς ἀμα φρονίμος καὶ ἀκρατῆς· φησὶ δὲ αἰ-
 ὅτι φρονίμου (εἶ) τῶν πρῶτα ἐκόντα τὰ φαυλότατα· πρὸς δὲ
 τῶν τοῖς, δὲ δφνει) πρῶτον, ὅτι πρῶτον γὰρ ὁ φρονίμος· τῶν εἰ-
 χράτων γὰρ πῶς καὶ τῶν δφνων ἔχον πρῶτα, ἐπὶ, εἰ μὲν ἐν τῶν βῆσι-
 θυμίας ἔχον ἰσχυρῶς καὶ φαύλας, ὁ ἐκκρατῆς, ὅτι ἔσαι ὁ σά-
 10 φρων ἐκκρατῆς· εἰ δὲ ὁ ἐκκρατῆς, σάφρων· ἔπειτα γὰρ τῶν ἀγῶν, σά-
 φρωνος, οὐτε τῶν φαύλας ἔχον· ἀλλὰ μὲν δεῖ γε· εἰ μὲν γὰρ πρῶ-
 ται αἰεὶ βῆσιθυμία, φαύλη ἢ κωλύσθαι ἔστι μὴ ἀκλουθεῖν· ὡς
 ἢ ἐκκρατῆς, εἰ πῶς ἀποουδαία· εἰ δὲ ἀσθενεῖς καὶ μὴ φαῦλα,
 οὐδὲν σεμνόν· οὐδὲ εἰ φαῦλα καὶ ἀσθενεῖς, οὐδὲν μέγα· ἐπὶ, εἰ πῶ-
 15 ση δόξη ἐμμενηλικὸν ποιεῖ ἢ ἐκράτεια, φαύλη, οἶον εἰ καὶ τῶν ψε-
 δεῖ· καὶ εἰ πάσης δόξης ἢ ἀκρασία ἐκσαικὸν, ἔσαι πῶς ἀποουδαία
 ἀκρασία· οἶον ὁ Σοφοκλῆς Νεοπτόλεμος ἐν τῶν Φιλοκτήτη· ἐ-
 παμεινὸς γὰρ, ὅτι ἐμμενων οἷς ἐπέσθη ἡσυχῶν τῶν Ὀδυσσεύς, ἀφ' ὧν
 τῶν λυπεῖσθαι ψεδδόμενος· ἐπὶ, ὁ σοφιστικὸς λόγος ψεδδόμενος, ἀ-
 20 πορία· ἀφ' ὧν γὰρ τῶν δόξαν βέλυσθαι ἐλέγχον, ἵνα δφνοι ὦσιν,
 ὅταν βῆσιθυμῶν, ὁ γῆμῶν συλλογισμὸς ἀπειρία γίνεται· δὲ δε-
 ται γὰρ ἢ εἰσενόια, ὅταν μὲν μὲν μὴ βέλυσθαι), ἀφ' ὧν τῶν μὴ πρῶτον
 τῶν συμπεραθέν· πρῶτον δὲ μὴ διῶνται, εἰ τῶν λυσεῖ μὴ ἔχον
 τῶν λόγον· συμβαίνει δὲ ἐκ πῶς λόγου ἢ ἀφροσύνη μὲν ἀκρασίας
 25 πρῶτον· πάνανθια γὰρ πρῶτον τῶν ἡσυχασμῶν, ἀφ' ὧν τῶν ἀκρα-
 σίαν· ἡσυχασμῶν δὲ πῶς καὶ καὶ (εἶ), καὶ οὐ δεῖν πρῶτον
 ὡς τε πῶς καὶ οὐ τὰ καὶ πρῶτον· ἐπὶ, ὁ τῶν πεπεισθαι
 πρῶτον καὶ διῶν τὰ ἡδέα, καὶ πρῶτον μὲν, βελύτων ἀφ' ὧν

δδξάξεν εἶ) τῷ μὴ εἶχε λογισμὸν, ἀλλὰ δι' ἀκραισίαν διατότερος
 γὰρ εἶχε τὸ μεταπερδύωαι αἰ. ὁ δὲ ἀκρατής ἐνοχός τῃ παρτι-
 20 μίᾳ ἐν ἡ φαρμῷ, Ὅταν δ' ὕδωρ πνίγη, τί δέῃ ἔπιπνῆν; εἰ μὲν γὰρ
 μὴ ἐπέπεισο ἀπερτίη, μεταπειθεῖς αἰ ἐπαύσατο· νῦν δὲ πε-
 πεισμένος, ὁ δὲν ἦπλον δῆλα περτίη. ἔπι, εἰ παρὶ πάντων ἀκραισία
 ἔστι καὶ ἐκράτεια, τίς ὁ ἀπλῶς ἀκρατής; ἔστι γὰρ ἀπάσας ἐχρ
 τὰς ἀκραισίας. φαρμῷ δὲ εἶναι ἕνας ἀπλῶς. αἰ μὲν οὖν ἀποεία
 τῶν αἰμάτων ἕνας συμβαίνοσι. τῶν δὲ, τὰ μὲν, αἰελεῖν δεῖ τὰ δὲ, κα-
 25 τάλιπειν· ἢ γὰρ λύσις τ' ἀποείας, ἀρεσίς ἔστι.

γ Πρῶτον μὲν οὖν σκοπεῖον, πότερον εἰδότες, ἢ ἔ, καὶ πᾶς εἰδόμε- 10
 ντες εἶτα, παρὶ ποῖα τ' ἀκρατῆ καὶ ὄν ἐκκρατῆ θετέον. λέγω ὅτι, πό-
 τερον περὶ πᾶσαν ἡδονίαν καὶ λύπην, ἢ περὶ πῖνας ἀφωρισμένας
 καὶ ὄν ἐκκρατῆ καὶ τ' καρτερικόν, πότερον ὁ αὐτὸς, ἢ ἕτερός ἔστιν
 ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τ' δῆλων ὄρα συγείη τ' θεωρίας ἔστι τῶν τῆς. εἰ-
 15 σι δὲ ἀρχὴ τ' σκέψως, πότερον ὁ ἐκκρατής καὶ ἀκρατής εἰσι, ὡς
 περὶ αἰ, ἢ τὰς πᾶς ἔχοντες τῶν ἀφωρισμένων λέγω δὲ, πότερον τὰς
 περὶ τὰ δὲ εἶ) μόνον ἀκρατής ὁ ἀκρατής, ἢ ἔ. ἀλλὰ τὰς ὡς, ἢ ἔ,
 ἀλλὰ τὰς εἶ ἀμφοῖν· ἔπειτ' εἰ περὶ ἀπδρτ' ἔστιν ἢ ἀκραισία καὶ
 ἢ ἐκράτεια, ἢ ἔ. οὔτε γὰρ περὶ ἀπδρτ' ἔστιν ὁ ἀπλῶς ἀκρα-
 20 τής, ἀλλὰ περὶ ἀπρ ὁ ἀκράτεις, ἔτε τὰς περὶ τῶν ἀπλῶς
 ἔχον τῶν γὰρ αἰελεῖ τῇ ἀκραισίᾳ· ἀλλὰ τὰς ὡς ἔχον· ὁ μὲν
 γὰρ, ἀγέ) περὶ αερούμνος, νομίζων αἰελεῖν δὲ παρὸν ἡδὺ διώ-
 κειν ὁ δὲ, ὅτι οἶεται μὲν, διώκει δέ. περὶ μὲν οὖν τῶν δδξάξεν δῆ-
 25 γῆ, ἀλλὰ μὴ ἔπιπνῆν εἶ), παρ' ἰὺ ἀκρατῶνται, ἔθεν εἰσε-
 φέρει περὶ τὸν λόγον· ἐνιοὶ γὰρ τῶν δδξάξεντων, ἔδισάξουσι, ἀλλ'
 οἶον) ἀκριβῶς εἰδέναι. εἰ οὖν εἶχε τὸ ἡρέμα πῖς δῆλον, οἱ δδξάξον-
 30 τες, μάλλον τ' ἔπιπνῆν, ὡς τῶν ἀπλῶς ἀποεία περτίησιν,
 οὐδὲν εἰσεφ' ἔπιπνῆν δδξῆς· ἐνιοὶ γὰρ πῖς δῆλον οὐδὲν ἦπλον οἶς
 δδξά-

δδξάξουσι, ἢ ἕτεροι οἶς ἔπιπνῆν)· δηλοῖ δὲ Ἡρακλῆος. ἀλλ' ἔ-
 5 πὶ δῆλως λέγει μὲν τὸ ἔπιπνῆναι καὶ γὰρ, ὅ ἔχον μὲν, ἔχον μὲν
 δὲ τῇ ἔπιπνῆν, καὶ ὁ χρωμῆμος λέγεται ἔπιπνῆναι· εἰσεφ' ὅ, ἔχον-
 τα μὲν, μὴ θεωροῦντα δὲ, περτίην αἰ μὴ δεῖ περτίην, τῶν ἔχον-
 10 τα καὶ θεωροῦντα· τῶν γὰρ δὲ δεῖ δῆλον, ἀλλ' ὅτι εἰ μὴ θεωρῶν. ἔ-
 πι, ἐπεὶ δύο ἔσονται τῶν περτίησιν, ἔχοντα μὲν ἀμφοτέρως, οὐ-
 θὲν καλὴ περτίην ὡς τῶν ἔπιπνῆν· χρωμῆμον μὲν τοι τῇ
 κατόλου, ἀλλὰ μὴ τῇ κτ' μέρος· περτίην γὰρ καὶ ἕκαστα. εἰσε-
 φέρει ὅ καὶ τὸ κατόλου τὸ μὲν γὰρ, εἰ εἰσεφ' ὅ δὲ, ἔπι τῶν περτί-
 15 γματὸς ἔστιν· οἶον, ὅτι πδρτ' αἰ εἰσεφ' περτίησιν τὰς εἰσεφ', καὶ ὅτι
 ὅτι αἰ εἰσεφ' ἢ ὅτι εἰσεφ' τῶν δῆλον· ἀλλ' εἰ τὸδε τῶν δῆλον, ἢ ὅτι εἰ-
 χρ, ἢ ὅτι εἰσεφ'· κατὰ γὰρ δὲ τῶν εἰσεφ' τῶν εἰσεφ' ἀμύχα-
 νον ὅσον ὡς τε δδξῆν, οὕτω μὲν εἶ) μὴ τὸν ἀποποι, δῆλως δὲ θυμω-
 20 σόν. ἔπι, ὅ ἔχον τῶν ἔπιπνῆν, δῆλον ἔσονται τῶν ῥηθέντων ὅ-
 15 πᾶρ τῶν αἰ εἰσεφ'· ἐν τῶν γὰρ, ἔχον μὲν, μὴ χρωμῆμον δὲ, ἀφω-
 ρέουσαν ὁρῶ μὲν τῶν εἰσεφ' ὡς τε καὶ ἔχον πῖς, καὶ μὴ ἔχον οἶον, ὅτι
 καὶ δῆλον, καὶ μὴ μόνον, καὶ οἶον μόνον. ἀλλὰ μὲν οὕτω ἀφω-
 25 πῆνται οἶον ἐν τοῖς πάθει ὄντες· θυμοὶ γὰρ, καὶ ἔπιπνῆν αἰ-
 φωρτίησιν, καὶ εἶνα τῶν τῶν τῶν, ἔπιπνῆν καὶ τὸ σῶμα μετῆσιν·
 20 σιν· ἐνίοις δὲ καὶ μαυρίας ποιοῦσι. δῆλον οὖν ὅτι ὁμοίως ἔχον λε-
 κτέον τῶν ἀκρατεῖς τῶν τῶν. ὅ δὲ λέγει τῶν λόγους τῶν ἀπὸ τῆς
 ἔπιπνῆν, ἔθεν σημαῖον· καὶ γὰρ οἱ ἐν τοῖς πάθει τῶν τῶν ὄντες, ἀπο-
 25 δεῖξας καὶ ἔπιπνῆν λέγεισιν ἔπιπνῆν· καὶ οἱ περτίησιν μαυρόντες,
 στωεῖροισι μὲν τῶν λόγους· ἴσασι δὲ ἔπιπνῆν γὰρ συμφῶναι· τῶν
 25 δὲ, χρωμῆμον δέ· ὡς τε καὶ τῶν τῶν ἀποκρινόμενοι, ἔπιπνῆν ἀπο-
 ληπτόν λέγει καὶ τῶν ἀκρατῶν μόνον. ἔπι, καὶ ὡς τε φρεσικῶς αἰ-
 30 νῆς ἔπιπνῆν τῶν αἰπῶν· ἢ μὲν γὰρ, κατόλου δδξῆ· ἢ δὲ ἔτερος,
 περὶ τῶν καὶ ἕκαστα ἔστιν, ὡν ἀμύχης ἢ δὲ κερία ὅταν ὅ μίᾳ γέ-
 νῃ)

τὰς τῶν αἰαλικῶν ἐνδείας λυπηγχερά. ἐπεὶ δὲ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ
 τῶν ἠδονῶν, αἱ μὲν εἰσι τὰς γῆρας καλῶν καὶ σπουδαίων τῶν γὰρ
 ἠδέων ἕνα, φύσιν αἰρετά· τὰ δὲ, ἐν αἰνία τέτων τὰς, μεταξὺ, κα-
 τά τινος διείλουτο πρὸς τὸν οἶον γένημα, καὶ κέρδος, καὶ νίκη, καὶ
 ἡμῆ· πρὸς ἀπὸματα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὰ μεταξὺ, ἐπὶ τὰς
 ῥαγ καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ φιλεῖν ψέρονται, ἀλλὰ τὰς πῶς, καὶ ὑπερ-
 βολῆν· δις, ὅσοι μὲν πρὸς τὸν λόγον ἢ κεραιώται, ἢ διώκεισι τῶν
 φύσιν ἡ καλῶν καὶ ἀγαθῶν, οἷον οἱ πρὸς ἡμῶν καὶ μάλλον ἢ δεῖ
 σπουδαζόντες, ἢ πρὸς τέμνα καὶ γνήσι· καὶ γὰρ ταῦτα, τῶν ἀγαθῶν·
 καὶ ἐπαμνοῦται οἱ πρὸς ταῦτα σπουδαζόντες· ἀλλ' ὁμοίως ἐστὶ τις 10
 ὑπερβολὴ καὶ ἐν τέτοις, εἴ τις ὡς τινος ἢ Νιόβη μάχιστο καὶ πρὸς
 τὸς θεοὺς ἢ ὡς τινος Σάτυρος ὁ Φιλοπάτωρ ἐπιτηλαυρόμυθος, πρὸς
 τῶν πατέρων· λίαν γὰρ ἐδόκει μωραίνην μορθηρία μὲν αἰὲν σὺδεμία
 πρὸς ταῦτ' ἐστὶ, ἀλλ' ὁ εἰρημύρον, ὅτι φύσιν τῶν αἰρετῶν ἕκαστον
 ἐστὶ δι' αὐτὸ· φαῦλα δὲ καὶ φθικτὰ αὐτῶν εἰσιν αἱ ὑπερβολαί. ὁ- 15
 μίως δὲ, σὺδὲ ἀκραισία· ἢ γὰρ ἀκραισία, ἐμὸτον φθικτὸν, ἀλλὰ
 καὶ τῶν φθικτῶν ἐστὶ. δι' ὁμοιότητά τ' ἢ πάσις πρὸς ἐπιπλήντες τῶν ἀ-
 κραισίαν, πρὸς ἐκείνου λέγρουσιν, οἷον κεραιὸν ἰάξιν, καὶ κεραιὸν ὑπο-
 κριτικῶν, ὃν ἀπλῶς σὺδὲ αἱ εἴποιεν κεραιὸν ὡς τινος ἐδὲ ἐν ταῦτα, ἀλλ'
 τὸ μὴ κεραιὸν εἶναι ἐκείνου αὐτῶν, ἀλλὰ τὰς ἀνάλογον ὁμοίαν· ἔτι 20
 δηλονότι κεραιὸν ὑποληπτικὸν μόνον ἀκραισίαν καὶ ἐκείνου εἶναι
 ἢ τις ἐστὶ πρὸς τὰ αὐτὰ τῆ σωφροσύνης καὶ τῆ ἀκρασίας. πρὸς δὲ
 θυμῶν, καθ' ὁμοιότητά λέγρου μὲν· δις καὶ πρὸς ἐπιπλήντες ἀκραιτῆ θυ-
 μοῦ, ὡς τινος ἡμῆς καὶ κέρδος φαμῶν.

Ἐπεὶ δὲ ἐστὶν ἕνα μὲν, ἠδέα φύσιν καὶ τέτων, τὰ μὲν, ἀπλῶς 25
 τὰ δὲ, καὶ γῆρας καὶ ζῶων καὶ ἀνθρώπων τὰ δὲ, σὺδὲ ἐστὶν· ἀλλὰ, τὰ
 μὲν, ἀλλ' ἢ πρῶσις τὰ δὲ, δι' ἕτη τῶν· τὰ δὲ, ἀλλ' ἢ μορθηρίας φύ-
 σεις, ἐστὶ καὶ πρὸς τέτων ἕκαστα πρὸς ἀπλησίας ἰδεῖν ἐξῆς· λέγω τῶν
 τὰς

τὰς θηριώδεις, οἷον τῶν ἀνθρώπων, καὶ λέγρουσι τὰς κέρδεις αἰα-
 λίζουσαν, τὰ παθία κατεδίην· ἢ οἷσι φασι χαίρην ἐπίοις τῶν
 ἀπηγριωμένων πρὸς τὸν Πόντον, τὸς μὲν, ὡμοῖς· τὸς δὲ, κέρδεις
 ἀνθρώπων· τὸς τῶν, τὰ παθία δαμνείζην ἀλλήλοισι εἰς βίωσιαν ἢ τῶν
 πρὸς Φάλαριν λέγρου μὲν· αὐτὰ μὲν, θηριώδεις αἱ δὲ, ἀλλ' ἢ τε νό-
 σοις γίνονται καὶ μαρῶν ἐπίοις· ὡς τινος ὁ τῶν μητέρας κατεπερ-
 βῆς, καὶ φαγῶν καὶ ὁ τῶν στυδύλου τῶν ἢ παρ. αἱ δὲ, νοσηματώδεις,
 ἢ δὲ ἔθους οἷον, αἱ τῶν τεχνῶν πλῆσις, καὶ ὄντων βίωσις ἐπὶ δὲ, ἀν-
 θρώπων, καὶ γῆς· πρὸς δὲ τέτοις, ἢ τῶν ἀφροδισίτων τοῖς ἀρρεσι·
 10 τοῖς μὲν γὰρ, φύσιν τοῖς δ', ἐξ ἔθους συμκαίνοσιν οἷον, τοῖς ἐπιπλήνοισι
 ἐκ παθίων, ὅσοις μὲν ἔν τῶν φύσις αἰτία, τέτοις μὲν, οὐδὲ ἀν εἰς εἰ-
 ποι ἀκραιτῆς ὡς τινος σὺδὲ τὰς γυμνασίας, ὅτι σὺδὲ ὀπύοισι, ἀλλ' ὀ-
 πύονται ὡς τινος δὲ καὶ τοῖς νοσηματώδεις ἔθουσι δι' ἔθους· τὸ μὲν
 οἷον ἔχον ἕκαστα τέτων, ἐξῆς τῶν ὄρων ἐστὶ τῶν κεραιῶν, κατὰ τινος καὶ
 15 ἢ θηριότης· τὸ δὲ ἔθουσι κεραιτῆν ἢ κεραιεῖσθαι, ἐχὴν ἀπλή ἀ-
 κραισία, ἀλλ' ἢ καθ' ὁμοιότητά, κατὰ τινος καὶ τὸν πρὸς τὸς θυμοῖς
 ἔχοντα τέτων τὸν ἔθουσι τῶν πάσις ἀκραιτῆ δὲ οὐ λευτέον· πᾶσα
 γὰρ ὑπερβολὴ καὶ κεραιῶν, καὶ ἀφροσύνη, καὶ δφλία, καὶ ἀκρα-
 σία, καὶ χαλεπότης, αἱ μὲν, θηριώδεις· αἱ δὲ, νοσηματώδεις εἰσιν· ὁ
 20 μὲν γὰρ, φύσιν τοῖς τῶν, οἷος δεδιέναι πύματα, καὶ ψοφῆση μῦς, θη-
 ριώδη δειλίαν δειλῆς ὁ δὲ, τῶν γαλίω ἐδεδίς, ἀλλ' ἢ νόσον καὶ τῶν
 ἀφροσύων, οἱ μὲν, ἐκ φύσεως ἀλόγοισι, καὶ μόνον τῆ αἰσθησῆς ζῶντες,
 θηριώδεις, ὡς τινος ἕνα γῆρας τῶν πᾶσις βαρβαρῶν. οἱ δὲ, ἀλλ' ἢ νό-
 σοις, οἷον τὰς ἐπιπλητικῆς, ἢ μαρῶν, νοσηματώδεις· τέτων δὲ, ἐστὶ
 25 μὲν ἔχον πῆνα ἐπίοις μόνον, μὴ κεραιεῖσθαι δὲ· λέγω δὲ, οἷον, εἰ Φά-
 λαρις κατεῖχεν, ἐπιπλητικῶν παθίων φαγῶν, ἢ πρὸς ἀφροδισίτων
 ἀποπῶν ἠδονῶν· ἐστὶ δὲ καὶ κεραιεῖσθαι, μὴ μόνον ἔχον ὡς τινος οἷον καὶ
 μορθηρία, ἢ μὲν κατ' ἀνθρώπων, ἀπλῶς λέγω μορθηρία· ἢ δὲ

θυμίας κὺ φυγας, ὡς ἢ τε ἀκρασία κὺ ἡ σωφροσύνη διωρί-
 σθη παρ' ἄλλοις ἐστὶ μὲν ἕως ἔχθην, ὡς τε ἡτῆσθα κὺ ὧν οἱ πολλοὶ
 κρείττους· ἐστὶ δὲ κρατεῖν, καὶ ὧν οἱ πολλοὶ ἡτῆσις· τῶτων δὲ, ὁ μὲν
 περὶ ἡδονάς, ἀκρατής· ὁ δὲ, εἰκρατής· ὃ περὶ λύπας, μαλακός·
 ὁ δὲ, καρτερικός· μεταξὺ τῶν πλείστων ἔξῃς, καὶ εἰ ῥέπωσι μάλ-
 λον παρὲς τὰς χεῖρας. ἐπεὶ δὲ ἕναι τῶν ἡδονῶν, ἀναγκασίαι εἰσὶν· αἱ
 δὲ, ἔξ· κὺ μέγρι πίνος· αἱ δὲ ὑπερβολαί, ἔξ· ἔδὲ αἱ ἐλλείψεις· ὁμοίως
 δὲ καὶ περὶ ὀπιθυμίας ἔχθην κὺ λύπας· ὁ μὲν τὰς ὑπερβολὰς διώ-
 κων τῶν ἡδονῶν, ἢ καὶ ὑπερβολὰς, ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ παρ' αἰρέσειν, καὶ δι' αὐ-
 τὰς, κὺ μηδὲν δι' ἕτερον ἀποβαῖνον, ἀκόλαστος· ἀνάγκη γὰρ τῶτων μὴ 10
 εἶναι μεταμελητικόν· ὡς τ'· αἰτία τος· ὃ ἐλλείπτων, ὁ ἀντικείμενος· ὃ ἢ
 μέσος, σώφρων· ὁμοίως δὲ κὺ ὁ φύλων τὰς σωματικὰς λύπας, μὴ
 δι' ἡτῆσι, ἀλλὰ ἀφ' ἑαυτοῦ παρ' αἰρέσειν. τῶν δὲ μὴ παρ' αἰρέσειν, ὁ
 μὲν, ἀγεται, ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν ἡδονῶν· ὁ δὲ, ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν λύπων, τὴν
 ἀπὸ τῶν ὀπιθυμίας· ὡς τε ἔχει φέρουσιν ἀλλήλων. πονητὴ δὲ ἀνδρῶν 15
 χείρων εἶναι, εἴ τις μὴ ὀπιθυμῆ, ἢ ἡρέμα, παρ' αἰτέσειν ἢ αἰσθρόν, ἢ εἰ
 σφόδρα ὀπιθυμῆ· κὺ εἰ μὴ ὀργισθῆ μῆκος τύποι, ἢ εἰ ὀργισθῆ μῆκος·
 τί γὰρ ἀνέποιός, ἐν πάθῃ ὧν; δὲ ὁ ἀκόλαστος, χείρων τῶν ἀκρατῶν.
 τῶν δὲ ἡ λερθέντων, ὁ μὲν, μαλακίας εἶδος μάλλον· ὁ δὲ, ἀκόλα-
 στος· ἀντικεῖν δὲ, τῶν μὲν ἀκρατεῖ, ὁ εἰκρατής· ὃ δὲ μαλακῶν, ὁ 20
 καρτερικός· ὁ μὲν γὰρ καρτερεῖν, ἔστιν ἐν τῶν ἀντέχθην· ἢ δὲ εἰκρά-
 τεια, ἐν τῶν κρατεῖν· ἕτερον ἢ ὁ ἀντέχθην καὶ κρατεῖν, ὡς παρ' κὺ ὁ
 μὴ ἡτῆσθα τῶν νικῶν· δὲ κὺ ἀρετώτερον εἰκράτεια καρτερίας
 ἔστιν. ὁ δὲ ἐλλείπτων, παρὲς αἱ οἱ πολλοὶ καὶ ἀντιτείνουσι, κὺ διώσαν-
 ται, ὅτι μαλακός κὺ βυφῶν· κὺ γὰρ ἡ βυφή, μαλακία τίς ἔστιν· ὅς 25
 ἔχ' ἔλκει τὸ ἱμάτιον, ἵνα μὴ πονήσῃ τῶν ἀπὸ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ λύπῶν· κὺ
 μιμούμενος τῶν κάμωντα, ὅτι οἶε· ἀθλίος εἶναι, ἀθλίω ὁμοίος ὧν.
 ὁμοίως δὲ ἔχθην κὺ περὶ εἰκράτεια κὺ ἀκρασίαν· ἔξ γὰρ εἴ τις ἰσχυρῶν
 καὶ

καὶ ὑπερβαλλουσῶν ἡδονῶν ἡτῆσθα, ἢ λυπῶν, θαυμαστὸν, ἀλλὰ
 καὶ συνηθωμονικόν, εἰ ἀντιτείνων, ὡς παρ' ὁ Θεοδέκτου Φιλοκλήτης
 ἔστω τ' ἔχειος πεπληγμένος· ἢ ὁ Καρκίνος ἐν τῇ Ἀλόπη Κερ-
 κύων· καὶ ὡς παρ' οἱ κατέχθην πέρω μῆνοι τῶν γέλωτα, ἀφ' ἑαυτοῦ ὀκ-
 5 καὶ χάζουσι, οἷον στυγέσει Ζενοφάντω· ἀλλ' εἴ τις παρὲς αἱ οἱ
 πολλοὶ διώσαν· ἀντέχθην, τῶτων ἡτῆσθα, κὺ μὴ διώσαν ἀντιτε-
 νῆν, μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ φύσιν ἔχθην, ἢ ἔχει νόσον, οἷον ἐν τοῖς Σκυθῶν βασι-
 λῶσιν ἢ μαλακία ἔχει τὸ γῆμος, κὺ ὡς τὸ γῆλος παρὲς τὸ ἀρρεῖν διέ-
 σπικε· δοκεῖ δὲ κὺ ὁ παρ' αἰτέσειν, ἀκόλαστος εἶναι· ἔστι δὲ μαλακός· ἢ
 10 γὰρ παρ' αἰτέσειν, ἀνέσις ἔστιν, εἴ παρ' αἰτέσειν ἀπάταις· τῶ δὲ παρὲς τῶν
 ὑπερβαλλόντων, ὁ παρ' αἰτέσειν ἔστιν. ἀκρασίας δὲ, ὁ μὲν, παρ-
 πέτεια· ὁ δὲ, ἀσθένεια· οἱ μὲν γὰρ, βυλδυσάμενοι, ὅτι ἐμμένουσιν
 οἷς ἐβυλδύσαντο, ἀφ' ἑαυτοῦ πάθος· οἱ δὲ, ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ βυλδύσανται,
 ἀγεται ἔστω τῶν πάθους· ἐνοι γὰρ, ὡς παρ' οἱ παρ' αἰτέσειν γαλίαν-
 15 τες, ἔξ γὰρ γαλίανται, ἔστω καὶ παρ' αἰτέσειν μῆνοι, καὶ παρ' αἰτέσειν
 κὺ παρ' αἰτέσειν εἰσὶν ἑαυτοῖς καὶ τῶν λογισμῶν, ἔχθην ἡτῆσθα ἔστω τῶ
 πάθους· ἔξ αἱ ἡδὺ ἢ, ἔξ αἱ λυπηρόν· μάλιστα ἢ οἱ ὄξῃς κὺ μελα-
 χολικῶν, τῶν παρ' αἰτέσειν ἀκρασίαν εἰσὶν ἀκρατεῖς· οἱ μὲν γὰρ, ἔξ τῶ
 παχύτητα· οἱ δὲ, ἀφ' ἑαυτοῦ σφοδρότητα, ὅτι ἀναμῆνοι τῶν λέρων,
 20 ἀφ' ἑαυτοῦ ἀκρολουθῆναι εἶναι τῶ φαντασία.
 ἔστι ἢ, ὁ μὲν ἀκόλαστος, ὡς παρ' ἐλέγη, ἔξ μεταμελητικός· ἐμ-
 μῆν γὰρ τῶ παρ' αἰτέσειν· ὁ δὲ ἀκρατής, μεταμελητικός πᾶς· δὲ
 ἔξ ὡς παρ' ἢ πορήσασθαι, ἔστω καὶ ἔξ· ἀλλ', ὁ μὲν, αἰτία τος· ὁ δὲ, ἰα-
 τός· εἰσκει γὰρ, ἢ μὲν μορθηεῖα, τῶ νοσημάτων οἷον ὑδέρω κὺ φθίσθ·
 25 ἢ δὲ ἀκρασία, τοῖς ὀπιληπτικοῖς· ἢ μὲν γὰρ, στυγέσει· ἢ δὲ, ἔξ στυ-
 γέσει πονηεῖα· καὶ ὅλας δὲ, ἕτερον τὸ γῆμος ἀκρασίας κὺ κακίας· ἢ
 μὲν γὰρ κακία, λαυθάνθ· ἢ δὲ ἀκρασία, οὐ λαυθάνθ· αἰτέσειν δὲ
 τῶτων βελτίους οἱ ἐκτακῶν, ἢ οἱ τῶ λέρων ἔχοντες μῆν, μὴ ἐμμέ-

νοντες δέ· ἕως ἔλαττονος γὰρ πάντας ἠπλών), καὶ οὐκ ἀπερρέ-
 λαύτοι, ὡς περ ἕτεροι· ὁμοίως γὰρ ὁ ἀκρατής ἐστὶ τοῖς ταχὺ μεθυ-
 σκαμένοις, καὶ ἕως ὀλίγου οἴνου, καὶ ἔλαττονος ἢ ὡς οἱ πολλοί. ὅτι
 μὲν οὖν κακία ἢ ἀκρασία οὐκ ἐστὶ, φανερόν· ἀλλὰ πηΐσις· ὅ-
 μῶν γὰρ ἕως ἀπερρέσειν· ὅ δὲ, καὶ ἀπερρέσειν ἐστίν. ἔτι μὲν ἀλλῶς
 ὁμοίον γὰρ καὶ ἕως ἀπερρέσειν, ὡς περ ὁ Δημόδοκός εἰς Μιλησίους·
 Μιλήσιοι γὰρ ἀξιώεσσι μὲν οὐκ εἰσὶ· δρῶσι δὲ οἵα περ οἱ ἀξιώ-
 εσσι· καὶ οἱ ἀκρατεῖς, ἀδικοὶ μὲν οὐκ εἰσὶν, ἀδικουσι δὲ· ἐπεὶ δὲ,
 ὁ μὲν, τοῖστος ἐστίν, οἷος ἀφ' ἧς μὴ πεπεῖσθαι διώκειν καὶ καθ' ὑ-
 περβολῶν καὶ ἕως ὀρθὸν λόγον σωμαλικῶς ἠδονῶν· ὁ δὲ, πέ- 10
 πείσθαι, ἀφ' ἧς τοῖστος ἐστίν, οἷος διώκειν αὐτῶν, σκῆνος μὲν οὖν, ἀ-
 μεταπέψος· ὁ δὲ, ἔ· ἢ γὰρ ἄρετή καὶ μορθηρία τιμῶν ἄρχῶν, ἢ
 μὲν, φθέρῃ· ἢ δὲ, σῶζῃ· ἐν δὲ ταῖς ἀφ' ἧς ἐξέκευ, ἄρχῃ·
 ὡς περ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς αἱ ὑποθέσεις· ἔτε δὲ οὐκ εἶ ὁ λόγος
 διδασκαλικῶς τῶν ἄρχων, ἔτε ἐν ταῦτα, ἀλλ' ἄρετή, ἢ φυσικῇ, 15
 ἢ ἠθικῇ τῶ ὀρθοδόξῳ περὶ τιμῶν ἄρχῶν. σῶφρων μὲν οὖν ὁ τοιοῦ-
 τος ἀκράτης, ὁ ἐναντίος· ἐστὶ δὲ τις ἀφ' ἧς ὁ πάθος ἐκ σαλικῶς πα-
 ρεῖ ὀρθὸν λόγον· ὄν, ὡς τε μὲν μὴ ἀφ' ἧς τῶ ὀρθὸν λόγον,
 κρατεῖ ὁ πάθος· ὡς τε δὲ ἐστὶ τοῖστος οἷον πεπεῖσθαι διώκειν ἀνέ-
 δῶν δὲ ἕως τοιαύτας ἠδονῶν, ἔ· κρατεῖ· ἔτις ἐστίν ὁ ἀκρατής, 20
 βελπίων τῶ ἀκράτους· ὅσθ' ἐφαύλος ἀπλῶς· σῶζῃ γὰρ ὁ βέλ-
 λισον, ἢ ἄρχῃ· ἄλλος δὲ, ἐναντίος, ὁ ἐμμενεύκῃς, καὶ οὐκ ἐκ σαλι-
 κῆς, ἀφ' ἧς ὁ πάθος· φανερόν δὲ ἢ οὐκ ἐστὶν ὅτι, ἢ μὲν, σπουδαία
 ἔξις· ἢ δὲ, φαύλη.

Πότερον οὖν ἐκκρατής ἐστίν ὁ ὀποιοῦν λόγον, καὶ ὀποιοῦν 25
 ἀπερρέσειν ἐμμενῶν, ἢ ὁ τῆ ὀρθῆ· καὶ ἀκρατής δὲ, ὁ ὀποιοῦν μὴ
 ἐμμενῶν ἀπερρέσειν, καὶ ὀποιοῦν λόγον, ἢ ὁ τῶν ἄδιδεῖ λόγον
 καὶ τῆ ἀπερρέσειν τῆ μὴ ὀρθῆ, ὡς περ ἢ πορθητῆ ἀπερρέσειν, ἢ κατὰ
 συμ-

συμβεβηκός ὁ ὀποιοῦν καὶ αὐτὸ δὲ τῶ ἀληθεῖ λόγον καὶ τῆ ὀρ-
 θῆ ἀπερρέσειν, ὁ μὲν, ἐμμενῶν· ὁ δὲ, οὐκ ἐμμενῶν· εἰ γὰρ ἕως τοῦ
 ἀφ' ἧς τοῦ ἀφ' ἧς διώκει, καὶ αὐτὸ μὲν, τῶ διώκει καὶ ἀφ' ἧς
 καὶ συμβεβηκός δὲ, ἀπερρέσειν· ἀπλῶς δὲ λέγειν, ὅτι καὶ αὐτὸ·
 ὡς τε, ἐστὶ μὲν ὡς ὀποιοῦν δόξῃ, ὁ μὲν, ἐμμενῶν· ὁ δὲ, ἐξέσταται ἀ-
 πλῶς δὲ, τῆ ἀληθεῖ· εἰσὶ δὲ τινες οἱ ἐμμενεύκῃς τῆ δόξῃ· εἰσὶ δὲ
 οἱ καλοῦσιν ἰσχυρογνώμονας, οἷον δις πέψος καὶ οὐκ ἀμετάψος·
 οἱ ὁμοῖον μὲν πῖ ἔχουσι τῶ ἐκκρατεῖ· οἷον ὁ ἄσφαλτος ὁ ἐλθῶν τῶν
 καὶ ὁ θρασὺς τῶ θάρραλέω· εἰσὶ δὲ ἕτεροι καὶ πολλοί· ὁ μὲν γὰρ,
 10 ἀφ' ἧς πάθος καὶ ὀποιοῦν ἔμελλε ἀλλῶς, ὁ ἐκκρατής· ἐπεὶ ἀφ' ἧς
 σος, ὅταν τύχη, ἔσαι ὁ ἐκκρατής· ὁ δὲ, ἔ· ἕως ὀλίγου· ἐπεὶ ὀποιοῦν
 θυμίας γὰρ λαμβάνουσι, καὶ ἀφ' ἧς πολλοί ἕως ὀλίγου ἠδονῶν· εἰ-
 σὶ δὲ ἰσχυρογνώμονες οἱ ἰδῶν γνῶμονες, καὶ οἱ ἀμαθῆς καὶ ἀφ' ἧς
 οἱ μὲν ἰδιογνώμονες, δὲ ἠδονῶν καὶ λύπῃ· χαίρουσι γὰρ νικῶν-
 15 τες, ἐὰν μὴ μετὰ πείθων· καὶ λυποῦνται, ἀλλ' ἀκρῶς τὰ αὐτῶν
 ἢ, ὡς περ ψηφίσματα· ὡς τε μᾶλλον τῶ ἀκρατεῖ εἰκόσιν ἢ τῶ
 ἐκκρατεῖ· εἰσὶ δὲ ἕντες οἱ τοῖς δόξασιν οὐκ ἐμμενῶσιν, ἔ· δὲ ἀκρα-
 σίαν, οἷον ἐν τῶ Φιλοκλήτῃ τῶ Σοφοκλέους ὁ Νεοπτόλεμος· καὶ
 20 τῶ καλὸν ἕως· ἐπεὶ δὲ ἕως ὀλίγου ὀδυσσεὺς ψεύδεσθαι· οὐ
 γὰρ πᾶς ὁ δὲ ἠδονῶν ἢ ἀφ' ἧς τῶν, ἐστὶν ἀκράτης, οὔτε φαύλος,
 οὔτε ἀκρατής· ἀλλ' ὁ δὲ ἀφ' ἧς· ἐπεὶ δὲ ἐστὶ τις καὶ τοῖστος οἷος ἢ τ-
 τον ἢ δὲ τοῖς σωμαλικῶς χαίρων, καὶ οὐκ ἐμμενῶν τῶ λόγον ὁ
 τοῖστος, τῶ του καὶ τῶ ἀκρατοῦς μέσος ὁ ἐκκρατής· ὁ μὲν γὰρ ἀκρα-
 25 τῆς οὐκ ἐμμενῶν τῶ λόγον, ἀφ' ἧς μᾶλλον ἢ· ὅτι δὲ, ἀφ' ἧς ἢ τ-
 τον πῖ· ὁ δὲ ἐκκρατής ἐμμενῶν, καὶ ὅσθ' ἐπὶ ἕτερον μετὰ πείθῃ· δὲ
 δὲ, εἰ περ ἢ ἐκκρατεῖα σπουδαῖον, ἀμφοτέρας καὶ ἐναντίας ἔξις
 φαύλας ἐστίν, ὡς περ καὶ φάνοσται· ἀλλ' ἀφ' ἧς τῶν ἕτερον

ὀλίγους καὶ ὀλιγάκις εἶ) φανεραὶ ὡς περ ἡ σωφροσύνη τῆ ἀκο-
 λασία δοκεῖ ἐναντίον εἶ) μόνον, ἔτι καὶ ἡ ἐκράτεια τῆ ἀκρα-
 σία. ἐπεὶ δὲ καθ' ὁμοιότητα πολλὰ λέγει, καὶ ἡ ἐκράτεια ἡ τῆ
 σωφροσίου καθ' ὁμοιότητα ἡ καλοῦσθαι ὅ, τε γὰρ ἐκκρατῆς οἶος
 μηδὲν πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ποιεῖν, καὶ ὁ σώ-
 φρων ὁ μὲν ἔχων ὁ δὲ, οὐκ ἔχων φάσκει ἐπιθυμίας· καὶ ὁ
 μὲν ποιεῖτος οἶος μὴ ἡδεσθαι πρὸς τὸν λόγον ὁ δὲ, οἶος ἡδεσθαι, ἀλ-
 λά μὴ ἀγασθαι. ὁμοιοὶ δὲ καὶ ὁ ἀκρατῆς καὶ ὁ ἀκόλαστος, ἔτεροι μὲν
 οὔτε, ἀμφοτέροι δὲ τὰ σωματικὰ ἡδέα διώκουσιν· ἀλλ' ὁ μὲν, καὶ
 οἰόμενος δεῖν ὁ δὲ, οὐκ οἰόμενος.

10 Οὐδὲ ἄμα φρονίμων καὶ ἀκρατῆ ἐνδέχεται εἶ) τὸν αὐτὸν ἄ-
 μα γὰρ φρονίμος καὶ ἀσπουδαῖος τῆ ἡσυχίας δὲ δέχεται ὦν. ἐπὶ, ἔτι εἰδὲ-
 και μόνον φρονίμος, ἀλλὰ καὶ τὰς πρᾶξεις. ὁ δὲ ἀκρατῆς, οὐ
 πρᾶξις. τὸν δὲ δέχεται ὡς ἐν καλύψαι ἀκρατῆ εἶ) ὁ δὲ καὶ δοκεῖ-
 σιν εἰότε φρονίμοι εἶναι τινες, ἀκρατεῖς δὲ, ἀλλὰ τὸ τί τὸ δέχεται 15
 ἀλλὰ φέρει τὸ φρονήσεως τὸ εἰρημῶν ἔχον ἐν τοῖς πρᾶξις λό-
 γοις καὶ καὶ μὲν τὸν λόγον ἐγγίς εἶ), ἀλλὰ φέρει δὲ καὶ τὸ πρᾶξι-
 σιν. ὡς δὲ δὴ ὡς ὁ εἰδὼς καὶ θεωρῶν, ἀλλ' ὡς ὁ καθ' ἑαυτὸν ἢ οἰνω-
 μένος· καὶ ἐκὼν μὲν. ἔχον γὰρ τίνα εἰδὼς, καὶ ὁ ποιεῖ, καὶ οὐ ἔ-
 νεκα· πονηρὸς δὲ, ἔτι γὰρ πρᾶξεις, ἐπιθυμίας ὡς ἡμῶν 20
 ρος, καὶ οὐκ ἀδίκος· οὐ γὰρ ἐπιθυμίας· ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν, οὐκ
 ἐμμενεύει, οἷς ἀν' βελούση) ὁ δὲ, μελαγχολικός, ὡς ἐν βελού-
 τικός ὅλως· καὶ εἶοικε δὲ ὁ ἀκρατῆς πόλῃ, ἢ ψηφίζεσθαι μὲν ἀπὸ τῆ
 τὰ δέοντα, καὶ νόμοις ἔχει ἀσπουδαίους, χρῆται δὲ ὡς ἐν Α-
 25 ναξάνδριδος ἔσκαψαν· Ἡ πόλις ἐβλάθη, ἢ νόμοις ὡς ἐν μέλῃ,
 ὁ δὲ πονηρὸς, χρῆται μὲν τοῖς νόμοις, πονηρὸς δὲ χρῆται. ἔστι δὲ
 ἀκρασία καὶ ἐκράτεια πρὸς τὸ ὑπερβολικὸν τὸ τῶν πολλῶν ἔξωτος·
 ὁ μὲν γὰρ, ἐμμενέει μᾶλλον ὁ δὲ, ἢ τὸν, τὸ τῶν πλείων διωκόμενος.

δία-

διὰ τῶν ἀκρασιῶν, καὶ οἱ μελαγχολικοὶ ἀκρατεῖ-
 ονται, τῶν βελούτων μὲν, μὴ ἐμμενόντων δὲ· καὶ οἱ δὲ ἐ-
 θεοὶ ἀκρατεῖς, τῶν φυσικῶν· ῥᾶον γὰρ ἔθος μετὰ κινήσασιν φύ-
 σεως· ἀλλὰ γὰρ τῶν καὶ ὁ ἔθος χαλεπὸν, ὅτι τῆ φύσεως εἶοικεν, ὡς περ
 5 καὶ Εὐλύκος λέγει, Φημὶ πολυχρόνιον μελέτω ἐμμενῶν φίλος καὶ δὴ,
 ταύτῃ αἰθερῶν ποιητῶν τῶν φύσιν εἶ). τί μὲν οὖν ἔστιν ἐκ-
 κράτεια, καὶ τί ἀκρασία, καὶ τί καρτερία καὶ μαλακία, καὶ πῶς ἐ-
 χρῶνται αἱ ἔξωτος αὐτὰ πρὸς ἀλλήλας, εἶρη).

Περὶ δὲ ἡδονῆς καὶ λύπης θεωρήσασιν, τὸ τί τὸ πολυτελεῖ φιλο-
 10 σοφουῦτος· οὐ γὰρ, τῶν τέλους ἀρχαίων, πρὸς ὁ βλέποντες,
 ἔκαστον, ὁ μὲν, κακόν· ὁ δὲ, ἀγαθὸν ἀπλῶς λέγει μὲν. ἐπὶ δὲ, καὶ
 τῶν ἀναγκάων ἐπιθυμίας πρὸς αὐτῶν· τί τὸ γὰρ ἀρε-
 τῆ καὶ τί τὸ κακίαν τί τὸ ἡθικῶν πρὸς λύπας καὶ ἡδονὰς ἔθελεν·
 καὶ τί τὸ δόξα μόνον οἱ πλείους μὲν ἡδονῆς εἶναι φασί· δὲ καὶ τὸν
 15 μακάριον ὠνομάκασιν ἀπὸ τῆ χαρῆς. τοῖς μὲν οὖν, δοκεῖ ὡς ἐν-
 μία ἡδονῆ εἶ) ἀγαθόν, ἔτε καὶ αὐτὸ, ἔτε καὶ συμβεβηκός· οὐ
 γὰρ εἶ) ὁ αὐτὸ ἀγαθὸν καὶ ἡδοναῖ· τοῖς δὲ, ἔνια μὲν εἶ), αἱ ὅ πολ-
 λαί, φασί. ἐπὶ δὲ, τῶν πλείων, εἰ καὶ πᾶσαι ἀγαθόν, ὅμως μὴ
 ἐνδέχεται εἶ) ὁ ἀρετῶν ἡδοναῖ. ὅλως μὲν οὖν οὐκ ἀγαθόν, ὁ-
 20 τι πᾶσαι ἡδονῆ ἡδοναῖ εἶναι εἰς φύσιν ἀσθητῆ, ὡς ἐν μία δὲ ἡδοναῖ
 συγγενῆς τοῖς τέλεσιν· οἷον ὡς ἐν μία οἰκοδόμοις οἰκία. ἐπὶ, ὁ σώ-
 φρων φάσκει τὰς ἡδονὰς. ἐπὶ, ὁ φρονίμος τὸ ἀλυποῖ διώκει, ἔτι ἡ-
 δὴ· ἐπὶ, ἐμπεδῶν τὰς φρονῆναι ἡδοναῖ· καὶ ὅσα μᾶλλον χαρῆς
 μᾶλλον· οἷον τί τὸ ἀφροσύνη· ὡς ἐν γὰρ ἀν' διωκόμενα
 25 νοῦσασιν ἐν αὐτῇ. ἐπὶ, τέχνη ὡς ἐν μία ἡδονῆ· καὶ τοῖς πλείων ἀγα-
 θόν, τέχνης ἔργον. ἐπὶ, τὰ πᾶσι καὶ τὰ θεῖα διώκει τὰς ἡδονὰς.
 τῶν δὲ μὴ πᾶσι ἀσπουδαίους, ὅτι εἰσὶ καὶ αἰσθητῆ καὶ ὀφθαλμῶ-
 ναί, καὶ ὅτι βλαβεραὶ· νοσῶν γὰρ ἔνια τῆ ἡδονῶν. ὅτι δὲ οὐκ ἀρε-

σον η̄ ἡδονή, ὅτι ἔ τέλος, ἀλλὰ ἡμέσις· τὰ μὲν οὖν λεγόμενα γε-
δὸν αὐτ' ἔστιν.

β Οὐ δὲ συμβαίνει ἀπὸ αὐτὰ μὴ εἶναι ἀγαθόν, μηδὲ δ' αἰ-
σον, ὡς τῶν δὲ δὴ λον· παρὸν μὲν, ἐπεὶ δ' ἀγαθὸν διχῶς δ' μὲν γὰρ,
ἀπλῶς δ' δὲ, ἡνίκα καὶ φύσεως καὶ αἰεζέως ἀκροαυθῆσοισιν. ὥστε καὶ αἱ
κινήσεως καὶ αἱ ἡμέσεως ἀκροαυθῆσοι καὶ αἱ φαῦλαι δοκῶσαι, αἱ μὲν,
ἀπλῶς φαῦλαι· τινὲ δὲ, ἔ· ἀλλ' αἰρεταὶ τὰ δὲ ἔνια δὲ, ὅσθι τὰ δὲ,
ἀπλῶς καὶ ὀλίγον χρῶνον αἰρεταὶ δὲ, ἔ· αἱ δὲ, ὅσθι ἡδοναί, ἀλλὰ
φαίμων, ὅσα μὲν λύπης, καὶ ἰαφείας ἐνεκεν οἶον αἱ τ' καμνόντων.
ἔπι, ἐπεὶ τὰ ἀγαθῶν, δ' μὲν ἐνέργεια, δ' δὲ ἔξις, καὶ συμβεβηκός, 10
αἱ κατὰ αἴσασιν εἰς τ' φρεσικῶν ἔξις, ἡδεῖαί εἰσιν. ἔστι δὲ ἡ ἐνέργεια ἐν
ταῖς ἐπιθυμίαις τ' ἡ ἀπολύτου ἔξεως καὶ φύσεως· ἐπεὶ καὶ αἱ ἀπὸ
λύπης καὶ ἐπιθυμίας εἰσὶν ἡδοναί· οἶον αἱ τὰς φρεσὶν ἐνέργεια, τῆς
φύσεως ὅσα ἐνδεύσεως. σημεῖον δὲ, ὅτι ἔ τὰ αὐτὰ ἡδεῖ χεῖρεσιν,
ἀναπληρουμένης τε τῆς φύσεως καὶ κατὰ ἐνηκίας· ἀλλὰ κατὰ ἐ- 15
κίας μὲν, τοῖς ἀπλῶς ἡδεῖσιν· ἀναπληρουμένης δὲ καὶ τοῖς ἐναν-
τίοις· καὶ γὰρ ὀξέσι καὶ πικροῖς χεῖρεσιν· ὡν ὅσθι ἔτε φύσεως ἡ-
δύ, ἔθ' ἀπλῶς ἡδύ· ὥστε ἔθ' αἱ ἡδοναί· ὡς γὰρ τὰ ἡδέα παρὸς ἡ-
ληλα σιωπῆσιν, ἔτω καὶ αἱ ἡδοναί αἱ ἀπὸ τῶτων. ἔπι, ὅσα ἀνάγκη
ἔτερον ἢ εἶναι βέλιον τ' ἡδονῆς, ὡς παρ' ἡνίκα φασι δ' τέλος τ' ἡμέ- 20
σεως· ἔθ' ἡμέσεως εἰσὶν αἱ ἡδοναί, ὅσθι μὲν ἡμέσεως πᾶσαι, ἀλλ'
ἐνέργεια καὶ τέλος· ὅσθι γινόμενων συμβαίνοισιν, ἀλλὰ χρω-
μύων· καὶ τέλος, ἔ πασῶν ἔτερον π, ἀλλὰ τ' εἰς τὴν τελείω-
σιν ἀγομύων τ' φύσεως· ὅσα καὶ ἔ καλῶς ἔχθ' ἀσθητικῶν ἡμέσιν
φαίμα εἶναι τ' ἡδονῶν, ἀλλὰ μᾶλλον λεκτέον ἐνέργειαν τ' καὶ φύ- 25
σιν ἔξεως· ἀπὸ δὲ τὰ ἀσθητικῶν, ἀνεμπόδιον. δοκεῖ δὲ ἡμέσις ἡς
εἶναι, ὅτι κυρίως ἀγαθόν· τὴν γὰρ ἐνέργειαν ἡμέσιν οἶοντα εἶναι· ἔ-
σι δὲ ἔτερον δ' δὲ εἶναι φαύλας, ὅτι νοσῶν ἔνια ἡδέα, δ' αὐτὸ καὶ
ὅτι

ὅτι ὑγίαν, ἔνια φαῦλα παρὸς χρηματισμόν. αὐτὴ οὖν φαῦλα
ἀμφω, ἀλλ' ἔ φαῦλα κατὰ γένη· ἐπεὶ καὶ δ' φεωρῆν ποτὲ βλα-
πῆ παρὸς ὑγίαν· ἐμποδίζε δὲ, ἔτε φεωρήσθ, ἔθ' ἔξθ ὁσθιμαῖ ἡ
ἀφ' ἐκείνης ἡδονῆ, ἀλλ' αἱ ἀλλότεια· ἐπεὶ αἱ ἀπὸ ἔ φεωρῆν καὶ
5 μαθητῶν, μᾶλλον ποιήσοισι φεωρῆν καὶ μαθητῶν. δ' δὲ, τέχνης
μὴ εἶναι ἔργον μηδεμίαν ἡδονῶν, ἀλλ' ὁσθιμαῖ συμβεβηκεν· οὔτε γὰρ
ἀσθιμαῖ ἐνέργειας ὁσθιμαῖ τέχνη ἔστι, ἀλλὰ τ' διωάμεως· καὶ τὰ καὶ
ἡ μυρεφικὴ τέχνη, καὶ ἡ ὀψοποιητικὴ, δοκεῖ ἡδονῆς εἶναι· δ' δὲ τ'
σάφρονα φάλαγαν, καὶ τὸν φεωρῆν διώκειν τὸν ἀλυττον βίον, καὶ δ'
10 τὰ παρὰ τὰ φησὶ διώκειν, τὰ αὐτὰ λύεται παρὸν· ἐπεὶ
γὰρ εἴρηται πῶς ἀγαθὰ ἀπλῶς, καὶ πῶς ὅσα ἀγαθὰ πᾶσαι αἱ
ἡδοναί, καὶ τὰ αὐτὰς τὰ παρὰ τὰ φησὶ διώκει, καὶ τὴν τῶ-
των ἀλυτπῆν ὁ φεωρῆν, καὶ μετ' ἐπιθυμίας καὶ λύπης, καὶ τὰς
στωμαλικῶν· τὰ αὐτὰ γὰρ αὐτὰ καὶ τὰ τῶτων ὁσθιμαῖ, καὶ αἱ
15 ὁσθιμαῖ ἀκόλαστοι· ὅσα ὁσθιμαῖ φάλαγαν αὐτὰς· ἐπεὶ εἰσὶν ἡ-
δοναί καὶ σάφρονα.

Ἀλλὰ μὲν ὅτι καὶ ἡ λύπη κακόν, ὁμολογεῖται, καὶ φθικτόν. ἡ 19
μὲν γὰρ ἀπλῶς κακόν· ἡ δὲ, πῆ, ὅσα ἐμποδιστικὴ· ὅσα δὲ φθικτὰ δ'
ἐναντίον, ἡ φθικτόν π καὶ κακόν, ἀγαθόν. ἀνάγκη οὖν τὴν ἡδονῶν
20 ἀγαθόν π εἶναι· ὡς γὰρ Σπύσιππος ἔλεγε, ἔ συμβαίνει ἡ λύσις
ὡς παρ' ὁ μείζον τὰ ἐλαττοῖν, καὶ τὰ ἴσα ἐναντίον· ἔθ' ἀφ' αἱ
ὅσα κακόν π εἶναι τὴν ἡδονῶν. αἰσον δὲ ὅσθι κωλύει ἡδονῶν ἡ-
να εἶναι, εἰ ἔνια φαῦλα ἡδοναί, ὡς παρ' καὶ ἐπιθυμῶν ἡνίκα, ἐνίων
φαύλων ἔσων· ἴσως δὲ καὶ ἀνάγκη, εἰ παρ' ἐκείνης ἔξεως εἰσὶν ἐνέρ-
25 γεια ἀνεμπόδιον, εἴθ' ἡ πασῶν ἐνέργεια ἔστιν ἀδαιμονία· εἴτε ἡ
ἡνός αὐτ', αἱ ἡ ἀνεμπόδιον, ἀρετῶν τὰ τὴν εἶναι· τῶ δὲ ἔστιν ἡδονῆ·
ὡς τε εἴθ' αἱ ἡδονῆ δ' αἰσον, τ' πολλῶν ἡδονῶν φαύλων ἔσων, εἰ
ἔτυχεν ἀπλῶς καὶ ἀπὸ τῶτων παρὸν τὸν ἀδαιμονία, ἡδονῶν οἶοντα

βίον εἶ), καὶ ἐμπλέκουσι τὴν ἡδονὴν εἰς τὴν ὕδαμονίαν, ἀλόγως·
 ὡς δὲ μάλιστα γὰρ ἐνέργεια τέλος, ἐμποδίζουμένη· ἢ δὲ ὕδαμονί-
 α, τῆς τελείων· διὸ παρεσδέεται ὁ ὕδαμον τὸ ἐν σώματι ἀ-
 γαθῶν, καὶ τῆς ἐκτός, καὶ τῆς τύχης, ὅπως μὴ ἐμποδίζηται τῶ-
 πα. οἱ δὲ τὸ ἔσχατον καὶ τὸ δευτέρου μεγάλας περιπέτω- 5
 πα, ὕδαμονα φάσκοντες εἶ), εἰ μὴ ἢ ἀγαθός, ἢ ἐκόντες, ἢ ἀκον-
 τες, ὡς δὲ λέγουσι. εἶχε δὲ τὸ παρεσδέεται τὴν τύχης, δοκεῖ ποι-
 τῶν τῶν εἶ) ἢ ὕδαμονα τῆς ὕδαμονίας, ὅτι εἶ)· ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ὑ-
 παρβαλλόμενα, ἐμπόδιός ἐστι. καὶ ἴσως ὅτι ἐπὶ ὕδαμονα καλεῖται δι-
 κημον· παρὲς γὰρ τὴν ὕδαμονίαν ὁ ὅρος αὐτῆς. καὶ τὸ δικάειν δὲ 10
 ἀπορῶν καὶ θηρίων καὶ ἀνθρώπων, τὴν ἡδονὴν, σημεῖόν τι τῆς εἶναι
 πῶς ἀείρον αὐτήν. Φήμη δὲ οὐ τί γὰρ πᾶμπαν ἀπόλλυ), ἡδονα
 λαοὶ Πολλοὶ φημίζωσιν. ἀλλ' ἐπεὶ ἔχῃ ἢ αὐτὴ, οὐτε φύσις, οὐθ' 15
 ἔξις ἢ ἀείρη, ἔτ' ἔστιν, οὐτε δοκεῖ, ἔθ' ἡδονὴν δικάεισι τὴν αὐ-
 τὴν πᾶντες· ἡδονὴν μὲν τοὶ πᾶντες· ἴσως δὲ καὶ δικάεισιν, ἔχῃ ἡδονὴν 15
 οἴονται, ἔθ' ἢ ἢ ἀφ' αἰν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν· πᾶντα γὰρ φύσιν ἔχῃ
 ἢ θεῖον· ἀλλ' εἰλήφασιν γὰρ τὴν τῆς ὀνόματος κληρονομίαν αἰσθησι-
 καὶ ἡδοναί, ἀφ' ὅ τὸ πλεονέκτης τε ὡς ἀγαθὴν εἰς αὐτὰ, καὶ πᾶν-
 τας μετέχῃ αὐτῶν. ἀφ' ὅ τὸ μόνος οὐκ ἠγεῖται εἶ), τῶντας
 μόνος οἴονται εἶ). φανερόν γ' καὶ ὅτι, εἰ μὴ ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ ἢ ἐνέρ- 20
 γεια, ὅτι ἔστι ζῆν ἢ δέως ὅτι ὕδαμονα· τίος γὰρ ἔνεκα δέοι αὐ-
 αὐτῆς, εἰ μὴ ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ λυπηρῶς ἐνδέχεται ζῆν; ἔτε
 κακὸν γὰρ, ἔτ' ἀγαθόν, ἢ λύπη, εἰ μὴ ἀγαθόν· ὡς τὸ ἀφ' αἰν πᾶν
 ἀφ' αἰν; ὡς δὲ δὴ ἡδονῶν ὁ βίος ὁ τῆς ἀποουδαίει, εἰ μὴ καὶ ἐνέρ-
 γεια αὐτῆς. 25

περὶ δὲ τῆς σωματικῆς ἡδονῆς ὅτι σκεπτόμενοι τοῖς λέγουσιν,
 ὅτι εἶναι ἡδοναί ἀρετῶν σφόδρα, οἷον αἰσθησι, ἀλλ' οὐχ αἰσθησι-
 καὶ, καὶ ὡς αἰσθησι ὁ ἀλόγιστος. εἶχε τί ἐν αἰσθησι ἀντιπᾶν λύπη, μορθη-
 μαί;

ραί; κακῶ γὰρ ἀγαθόν ἐναντίον. ἢ ἔτιος ἀγαθὰ αἰσθησι, ὅτι
 καὶ τὸ μὴ κακὸν ἀγαθόν ἐστίν, ἢ μέγχι τὰ ἀγαθὰ; τῆς μὲν γὰρ ἔ-
 ξεων καὶ κινήσεων ὅσων μὴ ἐστὶ τῆς βελτίονος ὑπαρβολῆς, ὡς δὲ τῆς
 ἡδονῆς· ὅσων δὲ ἐστὶ, καὶ τῆς ἡδονῆς ἐστὶ. τὸ δὲ σωματικῶν ἀγαθῶν ἐστίν
 ὑπαρβολῆ· καὶ ὁ φαῦλος, τὰ δικάειν τὴν ὑπαρβολὴν ἐστίν, ἀλλ'
 ἔθ' αἰσθησι καὶ ἀφ' αἰν πᾶντες γὰρ χαίρουσι πῶς καὶ ὄφιοι, καὶ οἴνοις, καὶ
 ἀφροδίταις, ἀλλ' ἔχῃ ὡς δεῖ· ἐναντίως δὲ ὅτι τὴν λύπης· ἔθ' γὰρ τὴν
 ὑπαρβολὴν φθύνει, ἀλλ' ὅλως· ἔθ' γὰρ ἐστὶ τῆς ὑπαρβολῆς λύπη
 ἐναντία, ἀλλ' ἢ τὰ δικάειν τὴν ὑπαρβολὴν. ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον
 10 δεῖ ἀληθῆς εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ αἴτιον τῆς ὑπαρβολῆς· τῆς γὰρ συμ-
 βαλλεῖ) παρὲς τὴν πίσιν· ὅταν γὰρ ὕδαμον φανῇ τὸ ἀφ' αἰν πᾶν
 νεταί ἀληθῆς, ὅτι ὅτι ἀληθῆς, πᾶν δὲ πᾶν πᾶν τὰ ἀληθῆς μάλλον·
 ὡς τε λεκτέον εἶχε τί φαίνονται αἰσθησι καὶ ἡδοναί, ἀρετώτερα.
 παρὲς τὸν μὲν οὐκ ἔστι, ὅτι ἐκκρεῖται τὴν λύπην, καὶ ἀφ' αἰν ὑπαρ-
 15 βολῆς τῆς λύπης, ὡς ἔστις ἰαβείας, τὴν ἡδονὴν δικάεισι τὴν ὑ-
 παρβολῆς, καὶ ὅλως τὴν σωματικὴν. σφοδραὶ δὲ γίνονται αἰσθησι
 ἰαβείας· διὸ καὶ δικάει) ἀφ' ὅ τὸ παρὲς τὸ ἐναντίον φαίνονται. καὶ ἔθ'
 ἀποουδαίει δὲ δοκεῖ ἢ ἡδονὴ, ἀφ' ὅ τὸ τῶντα, ὡς παρ' εἶρη)· ὅτι, αἰ-
 μὲν, φαύλης φύσεώς εἰσι παρ' εἶρη, ἢ ἐν θηρετῆς, ὡς παρ' θηρίων, ἢ
 20 δι' ἔθ' οἷον αἰσθησι φαύλων ἀνθρώπων αἰσθησι, ἰαβείας, ὅτι ἐνδεοῖς, καὶ
 ἔθ' ἢ βέλτιον ἢ γίνονται αἰσθησι, ἀλλ' ἐνδεοῖς τελεφεμένων καὶ συμ-
 βαλλεῖ) οὐκ ἀποουδαίει. ἐπὶ δικάειν εἶχε τὸ σφοδραὶ εἶ), ὡς
 τῆς ἀφ' αἰν μὴ διουαμῶν χαίρειν· αὐτῶν γὰρ αὐτοῖς δι' αἰσθησι
 παρ' αἰσθησι ἀφ' αἰν. ὅταν μὲν οὐκ ἀβλαβῆς, ἀρετῆς μὲν· ἔταν δὲ
 25 βλαβεράς, φαῦλον· ἔτε γὰρ ἔχουσιν ἔτερε, ἐφ' οἷς χαίρουσι· τὸ, τε-
 μηδέτερον πολλοῖς λυπηρῶν, ἀφ' ὅ τὸ φύσιν· αἰσθησι γὰρ πᾶν τὸ ζῶον,
 ὡς παρ' καὶ οἱ φησὶν ἰαβείας μὲν τυροῦ, τὸ ἔθ' αἰν, τὸ ἀκούειν, φάσκον-
 τες εἶ) λυπηρῶν· ἀλλ' ἡδονὴ σωματικῆς ἐστὶν, ὡς φασι. οἰμώως δὲ ἐν
 μὲν

μὴ τῆ νεότητι, ἀλλὰ τὴ ἀύξει, ὡς καὶ οἱ οἰνωμένοι ἀφαινεῖται, καὶ
 ἡδὺ ἢ νεότης· οἱ δὲ μελαγχολικὸί τινες φύσιν, αἰεὶ δέονται ἰατρίας·
 καὶ γὰρ τὸ σῶμα δακνόμενον ἀφαινεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ αἰεὶ
 ἐν ὀρέξει σφοδρᾷ εἶσιν ἄξελαυνοὶ δὲ ἡδονὴν λυπῶν, ἥ τε ἐναντία, καὶ
 ἡ τυχεύουσα, εἰ μὴ ἡ ἰατρική· καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀκόλαστοι καὶ φαῦλοι γί- 5
 νονται. αἱ δὲ αὐτὴ λυπῆς, ὅτε ἐχρῶσιν ὑπερβολῶν. αὐτὰ δὲ, αἱ τὴ
 φύσιν ἡδέων, καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός. λέγω δὲ καὶ τὴν συμβεβηκός
 ἡδέα τὰ ἰατρῶν· ὅτι γὰρ συμβαίνει ἰατρῶν εἶναι τὴν ὑπομέ-
 νοντος ὑμῶν ὑπερβολῆς, ὅτε τὸ ἡδὺ δοκεῖ εἶναι· φύσιν δὲ ἡ-
 δέα, ἀποκρίσθαι τὴν ἰατρῶν φύσεως. ὅτε αἰεὶ δὲ οὐ γὰρ ἡδὺ 10
 αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀπλῶν εἶναι ἡδὺ τινος φύσιν, ἀλλ' ἐνεῖναι τι καὶ
 ἕτερον, καὶ τὸ φθαρτὰ· ὡς τε αἱ τὴν ὑπερβολῆς, τὸ τῆ ἕτε-
 ρα φύσιν ὑπερβολῆς· ὅταν δὲ ἰσάζῃ, ἕτερον λυπηρὸν δοκεῖ, οὐδ' ἡδὺ
 τὸ ὑπερβολῆς· ἐπεὶ εἴ τὸ ἡ φύσιν ἀπλῆ εἶναι, αἰεὶ ἢ αὐτὴ ὑπερ-
 βῆς ἡδίστη εἶναι· ὅτε ὁ θεὸς αἰεὶ μίαν καὶ ἀπλῶν χαίρει ἡδονῶν· οὐ 15
 γὰρ μόνον κινήσεως εἶναι ἐνέργεια, ἀλλὰ καὶ ἀκινήσεως· καὶ ἡδονὴ
 μᾶλλον ἐν ἡρεμίᾳ εἶναι, ἢ ἐν κινήσει. μετὰ βολῆ δὲ πόντων γλυ-
 κῦτα, καὶ τὸν ποιητῶν, ἀφ' ἑαυτοῦ πονηρίαν· ὡς καὶ γὰρ ἀνθρώπος
 ὑπερβολῆς, ὁ πονηρὸς καὶ ἡ φύσιν, ἢ δεομένη μετὰ βολῆς· ἔτι γὰρ
 ἀπλῆ, ἔτι δὲ βλαπτικῆς. καὶ μὴ οὐκ ἔγκρατειας καὶ ἀκρασίας, καὶ 20
 καὶ ἡδονῆς καὶ λυπῆς, εἰρηται, καὶ τί ἐκαστον, καὶ πῶς τὰ μὴ ἀγα-
 θὰ αὐτῶν εἶναι· τὰ δὲ, καὶ αἰεὶ· λυπηρὸν δὲ καὶ κατὰ φιλίας ἐρεῖν.

ΑΡΙ-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
Εὐδημίων ὁ Η.

ΕΠΙ Φιλίας τί εἶναι, καὶ ποῖον τι, καὶ τίς ὁ φί- α
 λος, καὶ πότερον μοναχῶς λέγεται ἢ Φιλία, ἢ
 πλεοναχῶς, καὶ εἰ πλεοναχῶς, ποῖα εἶναι ἐ-
 πι δὲ πῶς χρῆστέον τῇ Φιλίᾳ, καὶ τί τὸ δίκαιον
 τὸ Φιλικόν, ὅτι σκοπεῖται, ἕθενός ἢ τῆον τῆ
 κατὰ τὰ ἡθικὰ καλῶν καὶ ἀρετῶν. τὴν τε γὰρ
 πολιτικῆς ἐργῶν εἶναι δοκεῖ μάλιστα ποιῆσαι Φιλίαν· καὶ τινὲς ἔρε-
 10 τινὲς ἀφ' ἑαυτοῦ φασι εἶναι χρῆσιμον. ἔτι δὲ ἐνδεχόμενα Φίλους εἶ-
 αυτοῖς τὸς ἀδικουμένους ὑπὸ ἀλλήλων. ἐπὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀδι-
 κον κατὰ τὸς Φίλους εἶναι μάλιστα πάντες φησὶν· καὶ ὁ αὐτὸς δοκεῖ
 ἀνὴρ εἶναι καὶ ἀγαθὸς καὶ φίλος, καὶ Φιλία ἡθικῆ πῆς εἶναι ἕξις, καὶ εἰ μὴ
 15 τις βλάβη ποιῆσαι, ὡς τε μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' εἰς Φίλους ποιῆσαι. οἱ γὰρ
 δὴ ἡθικοὶ Φίλοι, ὅτε ἀδικεῖσιν. ἀλλὰ μὴ καὶ εἰ δίκαιοι ὦσιν, ὅτε
 ἀδικήσουσιν. ἢ τῶν πόντων ἀρεῶν, ἢ ἐργῶν τι ἢ δικαιοσύνη καὶ ἢ Φιλία.
 κατὰ δὲ τῆς τῆς μεγίστων ἀγαθῶν τὸν Φίλον εἶναι ὑπολαμ-
 20 βόμενον· τὴν δὲ ἀφιλίαν καὶ τινὲς ἐρημίαν, διφρότατον, ὅτι ὁ βίος ἀ-
 πας, καὶ ἡ ἐκθύσιος ὁμιλία μετὰ τῆτων. μετ' οἰκείων γὰρ ἢ μετὰ
 συγγενῶν, ἢ μετ' ἑτέρων σευδιημερβόμοι, ἢ τέκνων, ἢ γυνεῶν, ἢ
 γυναικός, καὶ τὰ ἴδια δίκαια κατὰ τὸς Φίλους εἶναι ἐφ' ἡμῖν μόν-
 25 νον· τὰ δὲ κατὰ τὸς ἀλλοίους, νενομοτέτηται, καὶ ὅτε ἐφ' ἡμῖν. ἀπο-
 ρήται δὲ πολλὰ κατὰ τὴν Φιλίαν· κατὰ τὸν μὴ ὡς ἕξωθεν ἐπιλαμ-
 βάνοντες, καὶ ὅτι πλέον λέγοντες· δοκεῖ γὰρ τοῖς μὴ τὸ ὅμοιον εἶναι,
 30 ὅμοιον εἶναι Φίλον. ὅταν εἰρηται, ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἀλλὰ θεὸς εἰς τὸν ὅ-
 μοιον. καὶ γὰρ καλοῖς ποτὶ καλοῖον· ἐργῶν δὲ φῶρ τε φῶρα, καὶ λύκος
 λύκον. οἱ δὲ φυσιολόγοι καὶ τινὲς ὅλιον φύσιν ἀφαινεῖσιν, ἔρε-

χλὺ λαβόντες ὁμοιονίεναι. διὸ καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ τὴν κω' ἔ-
 φηκε γῆσθαι ὅτι τὸ κεραμίδιον, ἀλλὰ τὸ ἔχον πλῆστον ὁμοιον. οἱ
 μὲν οὖν ἔτι τὸν φίλον λέγουσιν οἱ ὅτι τὸ ἐναντίον τῶν ἐναντίων φα-
 σὶν εἶναι φίλον. τὸ μὲν γὰρ ἐρώμενον καὶ ὅτι θυμητὸν πᾶσιν εἶναι φίλον.
 ὅτι θυμῷ δὲ ἔτε ζῆσθαι τὸ ζῆσθαι, ἀλλ' ὕστερον. ὅταν εἴρη, Ἐρεξί μὲν
 ὁμοίως γαῖα. καὶ τὸ, μετὰ βολὴν πύργων γλυκύ. ἢ ὅτι μετὰ βολὴν εἰς
 τὸ ἐναντίον. τὸ δὲ ὁμοιον ἔχρον τῶν ὁμοίων. καὶ γὰρ κεραμίδιον κεραμῖ
 κοτέει καὶ τὰ ἀπὸ τῶν αὐτῶν βεφόμενα πολέμα ἀλλήλοισιν ζῶα.
 αὐτὰ μὲν ἔναι ἀπολήψας ποσὺτο διεσᾶσιν. αἱ μὲν γὰρ, ὁ ὁμοι-
 ον, φίλον τὸ ἐναντίον, πολέμιον. τῶν πλεονί δ' αἰεὶ πολέμιον κατὰ
 τὸ γὰρ τὸ ἔλασσαν, ἔχρον θ' ἡμέρα κατὰρχῆ. ἔτι ὅτι καὶ οἱ τύποι κε-
 χειρισμένοι τὸ ἐναντίον ἢ ὅτι φιλία δοκεῖ στυγᾶν. οἱ ὅτι, τὰ ἐναντία
 φίλα καὶ Ἡράκλειδος ὅτι πῦμα τῶν ποιήσαντι, ὡς εἰς ἕκ τε θεῶν
 καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ λῖθο. ἔτι γὰρ αἱ εἶναι ἀρμονίαν, μὴ ὄντος ὀξέος καὶ
 βαρέος, ἔτι τὰ ζῶα ἀνδρῶν καὶ ἀρρένος ἐναντίων ὄντων. δύο
 μὲν αὐτὰ δόξα κατὰ φιλίας εἰσὶ, λίαν τε κατὰ λου χειρισμένα
 τσοῦτον. ἀλλὰ δὲ ἡδὴ εἰγύτεραι καὶ οἰκείαι τῶν φαινομένων. τοῖς
 μὲν γὰρ ὅτι ἐνδέχεται δοκεῖ τὸς φάουλαις εἶναι φίλας, ἀλλὰ μό-
 νον τὸς ἀγαθοῖς. τοῖς δὲ ἀποπον εἰ μὴ φιλοῦσιν αἱ μητέρες τὰ τέ-
 κνα. φαίνε' ὅτι καὶ ἐν τοῖς θηρίοις ἐν τῶν φιλία. τσοραποθνήσκον ἐν
 αἰσιῶται τῶν τέκνων. τοῖς δὲ ὅτι χρεσίμων δοκεῖ φίλον εἶναι μόνον.
 σημείον δὲ, ὅτι καὶ διώκεισι τῶν παρῶν. τὰ δὲ ἀχρηστα, καὶ αἱ
 * τῶν αὐτῶν τῶν ἀποβάλλουσιν ὡς τῶν Σωκράτους ἀγέ-
 ρων ἔλεγε, τὸ πῦμα καὶ τὰς τείχας καὶ τὸς ὄνυχας τῶν ἀβάλλ-
 λων, καὶ τὰ μόρια ὅτι πῖπτον μὲν τὰ ἀχρηστα, καὶ τέλος τὸ σῶμα, ὅταν
 ἀποθάνῃ ἀχρηστος γὰρ ὁ νεκρός. οἷς δὲ χρεσίμων, φυλάττουσιν, ὡς
 τῶν ἐν Αἰγύπτῳ. τῶν δὲ ἡδὴ πῶντι δοκεῖ μὲν ὑπεναντία ἀλλήλοισιν
 εἶναι. τό, τε γὰρ ἀχρηστον τῶν ὁμοίων, καὶ ἐναντιότης ὁμοιότητος αἰπέ-

χ

καὶ πλῆστον, καὶ τὸ ἐναντίον ἀχρηστότατον τὸ ἐναντίον. φθαρτικὸν γὰρ
 τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον. ἐπιδοκεῖ τοῖς μὲν ῥάδιον τὸ κτήσασθαι
 φίλον. τοῖς δὲ στυγῶν τὸν γῶνα, καὶ ὅτι ἐνδέχεται ἀνδρῶν
 τυχίας. τοῖς γὰρ ὅτι τσορᾶσι, βέλον) πῶντες δοκεῖ φίλοι εἶναι. οἱ
 δὲ ὅτι τὸς στυγῶν μὲν οἰσιν ἐν τῶν ἀτυχίας ἀξίσι πῶν βίῳ, ὡς
 εἰς πατῶντας καὶ τσορᾶσι μὲν, ἵνα κτήσων) ἀλλὰ τὸ ἀτυ-
 χουῶν ὁμιλίας πάλιν ἐντυχουῶν φιλία.
 Δηπίεος δὲ τσοπος, ὅτις ἡμῖν ἄμα τὰ δοκῶντα κατὰ τῶν β
 μάλιστ' ἀποδώσκει, καὶ τὰς ἀπορίας λύσκει, καὶ τὰς ἐναντιώσκει. τὸ
 δὲ ἔσαι, ἐὰν ἐν λόγῳ φαίη) τὰ ἐναντία δοκῶντα. μάλιστ' ἀλλὰ
 ὁμολογούμενος ὅτις τσοπος ἔσαι λόγῳ τοῖς φαινομένοις. συμβαίνε δὲ
 μὲν τὰς ἐναντιώσκει, ἐὰν ὡς ἀληθῆς ἢ τὸ λεγόμενον, ἔσαι ὡς ἔ.
 ἔχκει δὲ ἀπορίαν καὶ πότρεον τὸ ἡδὴ ἢ τὸ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ φιλέμενον.
 εἰ μὲν γὰρ φιλέμενον ὅτι θυμῶν, καὶ μάλιστ' ὅτις τσοπος. οὐ
 δὲ τσοπος ἔσαι ὅτις ὅτι αἰεὶ φιλέ. ἢ δὲ ὅτι θυμῶν τὸ ἡδέος. τῶν τσο
 μὲν τὸ φιλέμενον τὸ ἡδὴ, ὅ βελόμενα τὸ ἀγαθόν. ἐστὶ δὲ ἔτερον τὸ
 ἡδὴ καὶ τὸ ἀγαθόν. κατὰ τῶν καὶ τῶν ἀλλῶν τῶν συγχεῶν τῶν τσο, τσο
 τῶν δὲ τσο, λαβῶσιν ἀχρηστον τῶν τσο. τσο ὅτις τσο καὶ βελητόν, ἢ
 τσο ἀγαθόν ἢ τσο φαινομένων ἀγαθόν. διὸ καὶ τσο ὅτις τσο ὅτις τσο. φαινόμε-
 νον γὰρ πῶν ἀγαθόν. τοῖς μὲν γὰρ δοκεῖ, τοῖς δὲ φαίνε' καὶ μὴ δοκεῖ. ἔ
 γὰρ ἐν τῶν τσο τσο ψυχῆς ἢ φαντασίας καὶ ἡδὴ. ὅτι μὲν τσο φί-
 λον καὶ τσο ἀγαθόν καὶ τσο ἡδὴ, δὴ ἡδὴ. τῶν δὲ διωρισμένῳ, λη-
 πῶν τσο τσο ἔτερον. τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὰ μὲν ἀπλῶς ἐστὶν ἀ-
 γαθὰ, τὰ δὲ πῶν, ἀπλῶς δὲ ἔ. καὶ τὰ αὐτὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ, καὶ ἀ-
 πλῶς ἢ δὴ. τὰ γὰρ τσο ὑγίανον. φαινομένων σῶματι συμφέροντα, ἀ-
 πλῶς ἢ δὴ σῶματι ἀγαθὰ. τὰ ὅτι τῶν καμνονί, ἔ, ὅτι φαρμακείας
 καὶ τσο. ὁμοίως δὲ καὶ ἡδὴ ἀπλῶς σῶματι, τὰ τῶν ὑγίανον καὶ
 ὁλοκλήρῳ. οἷον τσο ἐν τῶν τσο ὅτις τσο, καὶ ἔ ἐν τῶν τσο τσο καὶ τσο

τὰ ὀφθαλμῶν ἐναντίως. καὶ οἶνος ἠδίων ἐχὶ τὰ διεφθαρμένα
 τὴν γλῶτταν ὑποοίνοφλυγίας (ἐπεὶ ἔτι εἶγε ὄξος παρελχέου-
 σιν) ἀλλὰ τῆ ἀδιαφθόρῳ ἀσθήσει. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ψυχῆς, ἔχ
 αἰ τοῖς παθῆσι καὶ τοῖς θηείοις, ἀλλὰ τοῖς κατὰ τῶν ἀμφοτέρων
 ἡμῶν μενημενοί, αὐτὸ ἀεγύμεθα. ὡς δὲ ἐχὶ παθῆσι καὶ θη- 5
 εῖον παρὲς αἰθροπον κατὰ τῶν, ἔτιως ἐχὶ ὁ φαῦλος καὶ ἀφρων,
 παρὲς δὲ ἐπιφικῆ καὶ φρόνιμον. τῆ τοῖς δὲ ἠδέα τὰ κατὰ τῶν ἐξῆς·
 αὐτὰ δὲ ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κατὰ. ἐπεὶ ἐν τὰ ἀγαθὰ πλεο-
 ναχῶς (ὁ μὲν γὰρ τὰ τοῖονδε εἶ) λέγει μὲν ἀγαθόν, ὁ δὲ τὰ ὠ-
 φέλιμον καὶ χρησίμον· ὅτι δὲ ἠδύ ὁ μὲν ἀπλῶς καὶ ἀγαθόν ἀ- 10
 πλῶς, ὁ δὲ ἡνι, ἢ φαινόμενον ἀγαθόν, ὡς παρὲς καὶ ἐπὶ τῆ ἀψύ-
 χων) δὲ ἐκαστον τῶν ἐνδέχε() ἡμᾶς ἀρεσθαι ἢ καὶ φιλεῖν, ὡς παρὲς
 καὶ αἰθροπον. ὁ μὲν γὰρ τοῖονδε καὶ δὲ ἀρετῶν, ὁ δὲ ὅτι ὠφέλι-
 μος καὶ χρησίμος, ὁ δὲ ὅτι ἠδύς καὶ δὲ ἠδονίω. φίλος δὲ ἡ γῆ ὅταν
 φιλοῦ μῆκος ἀντιφιλῆ, καὶ τῆτο μὴ λαυθάνη πως αὐτοῖς. ἀνάκη 15
 ἀρετῆς φιλίας εἶδη εἶ, καὶ μήτε κατ' ἐν ἀπάσας, μήτ' ὡς εἶδη
 ἐνός ἡμῶν, μήτε πᾶμπαν λέγεσθαι ὁμοθυμῶν. παρὲς μίαν γὰρ
 ἡνα λέγειν) καὶ παρὲς τῶν ὡς παρὲς ὁ ἀπαιτῶν καὶ ψυχῶν ἰαπει-
 κίω, καὶ σῶμα λέγει μὲν καὶ ὄργον καὶ ἔργον· ἀλλὰ κυρίως ὁ
 παρὲς τὸν δὲ ἔργον ἐν ἡμῶν ὑποαρχῆ ὅσον ὄργον ἰαπεικόν, ὡς αὐ 20
 οἰατῶν χρησάμε. ἐν δὲ τὰ τῆ ἰατῆ ἔργον, ὅσον ἐστὶν ὁ τῆ ὄργον.
 ζητεῖται μὲν οὖν πᾶμπαν ὁ παρὲς τὸν. ἀρετῆ δὲ ὁ κατὰ τῶν εἶ)
 ὁ παρὲς τὸν, λαμβάνουσιν καὶ παρὲς τὸν κατὰ τῶν. τῆτο δὲ ἐστὶ ἰα-
 δος· ὡς τε καὶ ἐπὶ τῆ φιλίας ἐδύ αὐ) πᾶμπαν ἀποδιδόναι τὰ φαι- 25
 νόμῳ. ἔχ γὰρ ἐφαρμότῳ ἐνός λόγου, ὅσον οἶονται ἄλλας φιλ-
 λίας εἶ). αἰ δὲ εἰσὶ μὲν, ἀλλ' ἔχ ὁμοίως εἰσίν. αἰ δὲ ὅταν ἡ παρὲς τῆ
 μὴ ἐφαρμότῳ, ὡς ἔσαν κατὰ τῶν αὐ, εἰ παρὲς τῶν παρὲς τῆ, ἔχ εἶ) φιλ-
 λίας τῶν ἀμῶν φασίν. ἐστὶ δὲ πολλὰ εἶδη φιλίας. τῆ γὰρ ῥηθέν-

των

των ἡδὴ ὅτι διώεται τειχῶς λέγεσθαι τὴν φιλίαν. ἢ μὲν
 γὰρ διώεται δὲ ἀρετῶν, ἢ δὲ ἀρετῶν ὁ χρησίμος, ἢ δὲ ἀρετῶν ἠδύ.
 τῆτων ἢ μὲν ἀρετῶν ὁ χρησίμος ἐστὶν, ἢ τῆ πλείων φιλία. ἀρετῶν γὰρ
 ὁ χρησίμος εἶ) φιλοῦσιν ἀλλήλους, καὶ μέγρι τῆτου ὡς παρὲς ἢ
 5 παρὲς μίαν, Γλαυκὸν ὅτι κούρος αὐτῶν ὅσον φίλον ἔσκε μέγριται·
 καὶ, Οὐκέτι γινώσκουσιν Ἀθλοῦσι Μεγάρῳ. ἢ δὲ δὲ ἠδονίω, ὡς
 τῆ νέων· μέγρι βαλλόντων γὰρ τὰ ἡνι καὶ τῆ ἠλικίας, μέγρι ἀλλ-
 λῆ καὶ ὁ ἠδύ. ἢ δὲ καὶ ἀρετῶν, τῆ βελτίων. φανερόν δὲ ἐκ
 τῆτων ὅτι ἡ παρὲς τῆ φιλία, ἢ τῆ ἀγαθῶν ἐστὶν ἀντιφιλία καὶ ἀν- 10
 τιφιλία παρὲς ἀλλήλους. φίλον μὲν γὰρ ὁ φιλοῦ μῆκος τὰ,
 φιλοῦσι· φίλος δὲ τὰ φιλοῦ μῆκος καὶ ἀντιφιλῶν. αὐτῆ μὲν οὖν
 ἐν ἀρετῶν μόνον ὑποαρχῆ φιλία. μόνον γὰρ ἀρετῶν) παρὲς
 ἀρετῶν. αἰ δὲ ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς θηείοις· καὶ χρησίμος ὅτι μικρόν
 ἢ φαινό) ἐνυπάρχον, καὶ παρὲς αἰθροπον τοῖς ἡμέροις καὶ παρὲς
 15 ἀμῶν· οἶον δὲ ἔργον φησὶν Ἡρόδοτος τὰ χρόνος εἶλω, καὶ ὡς οἰ-
 μαντῆς τῶν στυμφορείας καὶ δροδείας λέγουσι. καὶ οἰ φαῦλοι αὐ εἶεν
 φίλοι ἀλλήλους, καὶ ἀρετῶν ὁ χρησίμος, καὶ ἀρετῶν ἠδύ. ἔχ δὲ ὅτι ἡ
 παρὲς τῆ ἐχ ὑπάρχει αὐτοῖς, ἔχ φασὶ φίλος εἶ). ἀδικήσῳ γὰρ ὅγε
 φαῦλος ὁ φαῦλον· οἰ δὲ ἀδικού μῆκος ἔ φιλοῦσι σφᾶς αὐτοῖς. οἰ
 20 δὲ φιλοῦσι μὲν, ἀλλ' ἔχ τὴν παρὲς τῆ φιλίαν, ἐπεὶ τῶν γὰρ ἑτέρας
 ὁμοίως κωλύει. δὲ ἠδονίω γὰρ ὑπονοῦσιν ἀλλήλους βλαπτόμε-
 νοι, ὡς αὐ ὡσιν ἀκρατεῖς. ἔχ δὲ οἰ δὲ οἰ δὲ ἠδονίω φιλοῦσι τῶν ἀλλ-
 λήλους φίλοι εἶ), ὅταν κατ' ἀκρίβειαν ζητῶσιν, ὅτι ἔχ ἡ παρὲς τῆ.
 ἐκείνη μὲν γὰρ βέβαιος· ἢ δὲ ἐστὶ μὲν, ὡς παρὲς εἶρηται, φιλία· ὅσον
 25 ἐκείνη δὲ, ἀλλ' ἀπὸ ἐκείνης. ὁ μὲν οὖν ἐκείνης μόνον λέγειν ὅσον φί-
 λον, βιάζεσθαι τὰ φαινόμῳ ἐστὶ, καὶ τῶν ἀρετῶν λέγειν ἀνάγκ-
 αῖον καὶ ἕνα δὲ λόγον πᾶσας διωαπίν. λείπει) τοῖσι ὅτι ἐστὶ μὲν
 ὡς μόνον παρὲς τῆ φιλία· ἐστὶ δὲ ὡς πᾶσας, ἔτε ὡς ὁμοθυμῶν, καὶ ὡς

100 ἔτυχεν ἔχουσαι παρὲς ἑαυτὰς, ἕτε καὶ ἐν εἶδος, ἀλλὰ μᾶλλον
 παρὲς ἐν. ἐπεὶ δὲ ἀπλῶς ἀγαθὸν καὶ ἀπλῶς ἡδύ τ' αὐτὸ, καὶ ἅμα,
 αὐτὴ μὴ ἴσ' ἐμποδίζη. ὁ δὲ δῆμιονος φίλος, καὶ ἀπλῶς ὁ παρ' αὐτὸς ἐ-
 σιν. ἔστι δὲ ποῖτος ὁ δὲ αὐτὸν αὐτὸς αἰρετός. ἀνάγκη δὲ εἶναι τοῖσιν.
 ὡς γὰρ βέβηται πῖς δι' αὐτὸν εἶναι παρὰ τὰ, ἀνάγκη καὶ αὐτὸν αἰρετός
 εἶναι. ὁ δὲ δῆμιονος φίλος, καὶ ἡδὺς ἔστιν ἀπλῶς. διὸ δοκεῖ καὶ ὁ ὅπως-
 οῦ φίλος ἡδὺς. ἐπὶ δὲ δεξιέρον παρὲς τῆς του μᾶλλον ἔχει ἔπι-
 τασιν. πότερον γὰρ τὸ αὐτὰ ἀγαθὸν, ἢ τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν φίλον
 καὶ πότερον τὸ κατ' ἐνέργειαν φιλεῖν μὴ ἡδονῆς. ὡς τε καὶ τὸ φιλε-
 τὸν ἡδύ, ἢ ἕ' ἀμφω γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ σιωακτέον. τὰ τε γὰρ μὴ ἀ-
 πλῶς ἀγαθὰ, ἀλλὰ κακὰ, ἀπλῶς τύχη φουκτά. καὶ τὸ μὴ αὐ-
 τὰ ἀγαθὸν, ἕτεν παρὲς αὐτὸν, ἀλλὰ τὸ εἶναι ὁ ζητεῖται, τὰ ἀ-
 πλῶς ἀγαθὰ ἕτεν εἶναι ἀγαθὰ. ἔστι γὰρ αἰρετὸν μὴ τὸ ἀπλῶς ἀ-
 γαθὸν, αὐτὰ ἢ τὸ αὐτὰ ἀγαθὸν, ἀδὲ συμφωνῆσαι, καὶ τῆτον ἔρε-
 τὴ ποιῆ. καὶ ἡ πολιτικὴ ἔπι τῆτον, ὅπως οἷς μὴ πω ἔστι, γῆμι). δι.
 15 ἡτέρας ἢ καὶ παρ' ὁδοῦ ἀνθρώπος ὦν. φύσις γὰρ αὐτὰ ἀγαθὰ, τὰ ἀ-
 πλῶς ἀγαθὰ ὁμοίως ἢ καὶ ἀνὴρ ἀνὴρ γυμνασῆς, καὶ ἀφύσις ἀφύσις
 εἶναι ἢ ἡδέος δὲ ἡ ὁδοῦ ἀνάγκη εἶναι τὰ καλὰ ἡδέα. ὅταν ἢ τῆτον εἴρε-
 φωνῆ, ἕτεν σπουδαῖον τελέως. ἐν δὲ γὰρ ἐπὶ ἐνέασαι ἀκρασίαν.
 τὸ γὰρ ἀφύσιον παρὰ τὸν τὰ ἡδέι, ἐν ποῖς παρὰ τὸν ἀκρασία ἔστιν.
 20 ὡς τ' ἔπι ἢ παρ' αὐτὴν φιλία κατ' ἐρετιῶν, ἔστιν καὶ αὐτὴ ἀπλῶς
 ἀγαθὴ. τῆτον δὲ ἕχ' ὅτι χρησιμοί, ἀλλ' ἄλλον ἔστιν. διχῶς γὰρ ἔ-
 χ' τὸ, ἔστι ἀγαθὸν, καὶ ἀπλῶς ἀγαθὸν. καὶ ὁμοίως ὡς παρ' ἔπι τῆ
 ὠφελίμου, καὶ ἔπι τῆ εἴρων. ἄλλο γὰρ τὸ ἀπλῶς ὠφελίμου,
 καὶ τὸ καλὸν ποῖτον γυμνασῆσαι παρὲς τὸ φαρμακεία. ὡς-
 25 τε καὶ ἡ ἔστι ἢ ἀνθρώπου ἔρετὴ. ἔτι γὰρ ὁ ἀνθρώπος τῆ φύ-
 σις σπουδαῖων. ἢ γὰρ ἢ φύσις σπουδαῖα ἔρετὴ, ἀπλῶς ἀγαθὸν ἢ
 δὲ τῆ μὴ, ἐκείνου. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ ἡδύ. ἐν τῆτον, γὰρ ἔπι τῆ-
 τῆτον,

τῆτον καὶ σκεπτεῖον πότερον ἔστιν αὐτὸ ἡδονῆς φιλία, καὶ τὸ ἀφύ-
 ρη, καὶ ἐν πότερον ποτ' ἔστι τὸ φιλεῖν καὶ πότερον ὅτι ἀγαθὸς, καὶ
 εἰ μὴ ἡδὺς, ἀλλ' ἕ' ἀφύ τῆτον. διχῶς δὲ λεγομένη τῆ φιλεῖν, πότε-
 ρον ὅτι ἀγαθὸς τὸ κατ' ἐνέργειαν, ὅτι αὐτὸ ἡδονῆς φαίνεται. δῆ-
 5 λον δὲ ὅτι ὡς παρ' ἐπιτήμης αἰ παρ' ἐσφατοί παρὰ τὰ καὶ μαθησῆς,
 ἀφύσιον μάλιστα τὰ εἶδη, ἕτεν καὶ αἰ τῆ σιωακτέων ἀναγνώ-
 σῆς, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτὸς ἔπι ἀμφω. φύσις οἶον τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν,
 ἡδύ ἀπλῶς καὶ οἷς ἀγαθὸν, τῆτον ἡδύ. διὸ ἔστιν τὰ ὁμοία ἀλλή-
 λους χαίρει, καὶ ἀνθρώπου ἡδονῆς ἀνθρώπος. ὡς τε ἔπει καὶ ἀτελεῖ,
 10 δῆλον ὅτι καὶ τελεωθέντα ὅτι σπουδαῖος τέλεος. εἰ δὲ τὸ κατ' ἐν-
 ἔργειαν φιλεῖν μὴ ἡδονῆς ἀντιπαρὰ τῆς ἀντιπαρὰ τῆς ἀλλήλων γυμ-
 σῆς, δῆλον ὅτι καὶ ὅπως ἢ φιλία παρ' αὐτὴ ἀντιπαρὰ τῆς ἀ-
 πλῶς ἀγαθὸν καὶ ἡδέων, ὅτι ἀγαθὰ καὶ ἡδέα. ἔστι δὲ αὐτὴ ἢ φιλία
 ἔστι, ἀφ' ἧς ἢ τοιαύτη παρὰ τῆς ἀντιπαρὰ τῆς ἀντιπαρὰ τῆς ἀ-
 15 αὐτὴ δὲ ὅτι ἔστι, ἀλλ' ἐν αὐτὰ τὰ φιλοῦντι, δυνάμειος ἢ πα-
 σῆς ἔστι. ἢ γὰρ ἐν ἑτέρω, ἢ ἑτέρω. διὸ τὸ φιλεῖν, χαίρειν, ἀλλ' ἕ' τὸ φι-
 λεῖσθαι ἔστι. τὸ μὴ γὰρ φιλεῖσθαι φιλεῖσθαι ἐνέργειαν, τὸ δὲ καὶ φιλίας.
 καὶ τὸ μὴ ἐν ἐμφύχῳ, τὸ δὲ καὶ ἐν ἀφύχῳ. φιλεῖται γὰρ καὶ τὰ ἀ-
 φύχα. ἐπεὶ ἢ τὸ φιλεῖν τὸ κατ' ἐνέργειαν τὸ φιλεῖσθαι, ὅ ἔστι χρεῖ-
 20 σθαι ἢ φιλεῖσθαι ὁ δὲ φίλος φιλεῖσθαι, καὶ φίλος ἢ φίλος, ἀλλὰ
 μὴ ἢ μοισικὸς, ἢ ἢ ἰατρικὸς. ἡδονῆς ποῖτον ἢ ἢ αὐτὴ, ἢ αὐτὸς, αὐ-
 τη φιλική. αὐτὸν γὰρ φιλεῖ, ἕχ' ὅτι ἀφύ. ὡς τ' αἰ μὴ χαίρει ἢ ἀγα-
 θὸς, ἕχ' ἢ παρ' αὐτὴν φιλία. ὅτι δὲ ἢ ἐμποδίζη ἕτεν τῆ συμπερι-
 25 τῆτων μᾶλλον, ἢ τὸ ἀγαθὸν ἀφύραίνη. τί γὰρ σφόδρα διχῶς δὲ λεί-
 πῆ). ἀγαπᾶται γὰρ τὸ ἔστιν, συζῆ δὲ μὴ. αὐτὴ μὴ ἔν ἢ παρ' αὐ-
 τη φιλία, ἢ παρ' αὐτὴς ὁμοιογενῆσιν. αἰ δὲ ἀφύ, δι' αὐτὴν καὶ δοκῶσι
 καὶ ἀμφισβητοῦνται. βέβαιον γὰρ τι δοκεῖ ἢ φιλία. μόνη δὲ αὐτὴ
 βέβαιος. τὸ γὰρ κεκρυμμένον βέβαιον. τὰ μὴ ταχὺ γινόμενα μῆ-
 30 δὲρα.

τωτη σωμαρμότιοισιν ἀλλήλοισι. ἐπιχρησίμοι αὐ εἶεν ἀλλήλοισι καὶ
 ὠφέλιμοι ἔχ ἀπλῶς, ἀλλὰ παρβαίρειν, ἢ ὠφέλιτεροι. ἐν δὲ χεταί
 ὅ καὶ τὰ ἑπιφίλει φαῦλον εἶ) φίλον καὶ γὰρ χρησίμον ἀπ εἶη παρὲς
 τὸ παρβαίρειν, ὁ μὲν φαῦλος παρὲς τὸ ὑπερβαίρειν ὅ σπουδαίω,
 ὁ δὲ τὰ μὲν ἀκρατεῖ, παρὲς τὸ ὑπερβαίρειν, ὅ δὲ φαῦλω, παρὲς 5
 τὸ κτ' φύσιν καὶ βελήσει) τὰ ἀγαθὰ ἀπλῶς μὲν τὰ ἀπλᾶ, τὰ δὲ
 ἐκείνω εἶ) ὑποθέσεως, ἢ πενία συμφέρει ἢ νόσος. ταῦτα τ' ἀπλῶν
 ἀγαθῶν ἐνεκα, ὡς παρ καὶ αὐτὸ ὅ φάρμακον ποιῶν. ἔχ γὰρ βέλεια),
 ἀλλὰ τὸ δὲ ἐνεκα βέλεια). ἐπι καὶ οὐκ ἔσπου καὶ ἀλλήλοισι οἱ μὴ
 σπουδαῖοι εἶεν ἀφίλοι. εἶη γὰρ ἀπὸ ἡδῆς, ἔχ ἢ φαῦλος, ἀλλ' ἢ τῶν 10
 κοινῶν ἴνως μετέχῃ, οἷον εἰ μοισικός. ἐπὶ ἢ ἐν τι παῖσιν ἑπιφίλει. εἶ) οἱ
 εἶη οἱ μελλήτικοι εἶεν αὐ καὶ σπουδαῖοι, ἢ εἰ παρσαρμότιοισιν ἐκά-
 τω. ἔχουσι γὰρ τι πᾶντες τὸ ἀγαθόν.

γ Τεῖα μὲν οὖν εἶδη ταῦτα φιλίας. ἐν παῖσι δὲ τέτραις, καὶ ἰσό-
 τητά πως λέγει) ἢ φιλία. καὶ γὰρ οἱ κατ' ἀρετῆν φίλοι ἐν ἰσό- 15
 τητά πως ἀρετῆς εἰσι φίλοι ἀλλήλοισι. ἀλλ' ἢ δὲ εἶθε φορεῖ τέτραις,
 ἢ καὶ ὑπερβολῶν, ὡς παρ καὶ ἀρετῆ παρὲς ἀπὸ σπουδῆς. τὸ γὰρ
 ἕτερον εἶδος φιλίας, καὶ ὅλως ἀρχοντος καὶ ἀρχομένου, κατὰ παρ
 καὶ τὸ δίκαιον ἕτερον. κατ' ἀναλογίαν γὰρ ἴσον, καὶ ἀριθμῶν δὲ οὐκ
 ἴσον. ἐν τέτρω τὰ γῆς πατὴρ παρὲς υἱόν, καὶ ὁ ὑπεργέτης παρὲς τὸν 20
 ὑπεργετηθέντα. αὐτῶν δὲ τέτρω εἶθε φορεῖ εἰσιν, ἀπὸ παρὲς παρὲς
 υἱόν, καὶ ἀδελφὸς παρὲς γυναικῆ. αὐτὴ μὲν ὡς ἀρχοντος καὶ ἀρχο-
 μένου, ἢ δὲ ὑπεργέτης παρὲς ὑπεργετηθέντα. ἐν ταῦταις δὲ ἢ οὐκ
 εἶσιν, ἢ ἔχ ὁμοίως τὸ ἀντιφιλεῖσθαι. γὰρ οἷον γὰρ εἶ) πῶς ἐκκαλοῖται
 ὅ παρ, ὅτι ἔχ ὁμοίως τὰ ἀντιφιλεῖσθαι ὡς φιλεῖται ἢ ὅ ἀρχον- 25
 τῆ καὶ ἀρχομένου. φιλεῖται γὰρ, ἔχ φιλεῖται, τὸ ἀρχοῦτος, ἢ φιλεῖται ἀπὸ
 ἔσπου. καὶ ἡδῆς ἀφ' ἐφ' ὅσον εἶ) τε τὸ ἀπὸ παρὲς ὅτι τὰ αὐ-
 τὸ κτήματι ἢ παρὲς, καὶ τὸ ἐνδεὲς ὅτι τὰ γινόμενα. ὡς δὲ αὐ-

τῶς

πως καὶ ὅτι τὸ ἀφ' ἑτ' χρησὶν φίλων, καὶ ὅτι τῶν δὲ ἡδονῶν, οἱ μὲν
 κατ' ἰσότητά εἰσιν, οἱ ὅ καὶ ὑπερβολῶν. εἶ) καὶ οἱ ἐκείνω οἱ ὁμοῖοι
 εἶθε λαοῦσιν, ἐὰν μὴ ὁμοίως χρησὶμοι καὶ δὲ ποιῶσι καὶ ὅτι τῆς ἡδο-
 νῆς. δὴ λον δὲ ἐν τοῖς ἐρωτικαῖς. τὸ γὰρ ἀπὸ τῆς μάχεσθαι δὲ-
 5 λήλοισι πολλάκις. ἀγνοεῖ γὰρ ὁ ἐρῶν, ὅτι ἔχ ὁ αὐτὸς λόγος τοῖς ὅτι
 τὸ παρβαίρειν. εἶ) δὲ ὑπερβαίρειν ἢ ὁ ἐρῶν ὁμοῖος ταῦτα αὐτὸν ἐνδε-
 ρῶν λέγει. οἱ δὲ νομίζουσι τὸν αὐτὸν εἶ) λόγον.

Ως παρ οὖν εἶρη) τεῖων ὄντων εἰδῶν φιλίας, καὶ ἀρετῶν, καὶ δ
 τὸ χρησίμον, καὶ κτ' ὅ ἡδύ, αὐτὰ πάλιν διήρη) εἰς δύο. αἱ μὲν γὰρ
 10 κτ' ὅ ἴσον, αἱ δὲ καὶ ὑπερβολῶν εἰσι. φιλία μὲν οὖν ἀμφοτέρω,
 φίλοι δὲ οἱ κατὰ τὸ ἰσότητά. ἀπὸ παρ γὰρ αὐ εἶη εἰ ἀπὸ παρ δὲ. φι-
 λῆ δὲ γὰρ φιλεῖται. ἐνιαχὲ φιλεῖσθαι μὲν δεῖ τὸν ὑπερβαίρειν. ἐὰν
 δὲ φιλεῖται, ὁ δὲ εἶ) ὡς ἀνάξιον φίλων. τῆ γὰρ ἀξία τὸ φίλων μετρί-
 15 ται, καὶ πῶς ἴσω. τὰ μὲν ἐν δὲ ἡλικίας ἐλλείπειν, ἀνάξια ὁμοίως φι-
 λεῖσθαι τὰ ὅ καὶ ἀρετῆν, ἢ γῆρος, ἢ κτ' ὅ ἡλικίω ταῖς τῶν ὑπερβολῶν.
 ἀεὶ ὅ τὸν ὑπερβαίρειν, ἢ ἡπτόν, ἢ μὴ φιλεῖται ἀξιοῦν, καὶ ἐν τὰ χρησί-
 μω, καὶ ἐν τὰ ἡδῆς, καὶ κατ' ἀρετῆν. ἐν μὲν ἐν τὸ μικραῖς ὑπερβολαῖς
 εἰκότως γίνον) ἀμφισβητήσης. τὸ γὰρ μικρὸν ἐνιαχὲ, ἔδὲ ἐν ἰσότη,
 ὡς παρ ἐν ἔσπου σθεμῶν, ἀλλ' ἐν χροῖω) ἀλλὰ τὸ μικρὸν κακῶς
 20 κρίνουσι. φαίνε) γὰρ τὸ μὲν οἰκείον ἀγαθόν, εἶ) τὸ ἐγῆς, μέγα. τὸ δὲ
 ἀλλότριον, εἶ) τὸ πῶρ, μικρόν. ὅταν δὲ ὑπερβολῆ, ἔδὲ αὐτὸ εἶ-
 πι) τῆς πῶν ὡς δεῖ ἢ ἀντιφιλεῖσθαι, ἢ ὁμοίως ἀντιφιλεῖσθαι. οἷον εἶ-
 25 υς ἀξιοῖ τὸν θεόν. φαίνο) ὅτι φίλοι μὲν, ὅταν ἐν τὸ ἴσω. τὸ ἀντι-
 φιλεῖται δὲ ὅτι, αὐτὸ ἔ φίλοισι εἶ). δὴ λον ὅ καὶ ἀφ' ἑτ' ἡπτόσι μάλ-
 25 λον οἱ ἀπὸ σπουδῆς καὶ ὑπερβολῶν φιλίαν τ' κατ' ἰσότητά. ἀμα
 γὰρ ὑπερβαίρει ἔτως αὐτῶς πό, τε φιλεῖται καὶ ἢ ὑπερβολῆ. διὸ ὁ ἐκκαλοῖται
 παρ ἐπίοις ἐν μῶτερος ἔ φίλου. ἀμφο γὰρ φαίνο) τῶν ποῖς ὑπερ-
 βαίρειν ὅ καὶ ἀκαλοῦ μὲν) μάλισα δὲ οἱ φιλότιμοι ταῖς τῶν τὸ γὰρ γα-

Bb 2

μείζονα ἐν ὑπεροχῇ. φύσιν δὲ γίνοντο οἱ μὲν φιλητικοί, οἱ δὲ φι-
 λώτιμοι. φιλητικὸς δὲ, ὁ τὰ φίλην χαίρων μάλλον ἢ τὰ φίλησθαι·
 ἐκεῖνος δὲ, φιλότιμος μάλλον. ὁ μὲν οὖν χαίρων τὰ θυμαίεστα
 καὶ φίλησθαι, τὸ ὑπεροχῆς φίλος· ὁ δὲ τὸ ἐν τῷ φίλην ἠδονῆς, ὁ φι-
 λητικός. ἔστι γὰρ ἀνάγκη ἐνεργουῦντα· ὁ μὲν γὰρ φίλην συμβε-
 βηκός· ἔστι γὰρ λανθάνειν· φιλεῖται δὲ ἔ· ἔστι δὲ καὶ κτ'· τὴν φι-
 λίαν ὁ φίλην μάλλον ἢ ὁ φίλησθαι, ὁ δὲ φίλησθαι κτ' ὁ φιλη-
 τόν. σημεῖον δὲ ἔλπειτ' ἀνὸ φίλος μάλλον εἰ μὴ ἐνδέχεται ἄμφω,
 γνώσκειν ἢ γνώσκεσθαι· οἷον ἐν ταῖς ὑπεροχαῖς ἀγνοῦσθαι ποιῶ-
 σι, καὶ ἡ Ἀνδρομάχη ἢ Ἀντιφῶντος. καὶ γὰρ ἔοικε ὁ μὲν ἐγγέλων γι-
 νώσκεσθαι αὐτῶ ἐνεκα, καὶ τὸ παράδειγμα ἀγαθόν, ἀλλὰ μὴ ποιῶν. ὁ
 δὲ γνώσκων, τὸ ποιῶν καὶ τὸ φίλην ἐνεκα. διὸ καὶ τὸς ἐμμερόντας
 τὰ φίλην πρὸς τὸς τεθνεῶτας ἐπαυξάνει. γνώσκουσι γὰρ, ἀλλ' ἔ
 γνώσκων). ὅτι μὲν οὖν πλείονες εἰσὶ φιλίας, καὶ πόσοι εἰ-
 ποί, ὅτι βίβας, καὶ ὅτι ὁ φίλησθαι καὶ οἱ φίλοι ἀφαίρεσι, οἱ τε
 κατ' ἰσότητά, καὶ οἱ καθ' ὑπεροχὴν, εἰρήνη).
 ε Ἐπεὶ δὲ ὁ φίλον λέγει καὶ καθόλου μάλλον, ὡς παρ' καὶ κατ'
 ἀρχαῖς ἐλέγηται ἀπὸ τῶν ἐξώτων συμπειλαμβαίωντων (οἱ μὲν
 γὰρ ὁμοίον φασιν εἶναι φίλον, οἱ δὲ ὁναντίον) λεκτέον καὶ πρὸς
 τῶτων πῶς εἰσι πρὸς τὰς εἰρημίας φιλίας. ἀνάγκη δὲ ὁ μὲν
 ὁμοίον καὶ εἰς ὁ ἠδὺ καὶ εἰς ὁ ἀγαθόν. τό, τε γὰρ ἀγαθόν ἀπλοῦν, ὁ
 ὁ κακὸν πολύμορφον· καὶ ἀγαθὸς μὲν ὁμοίος ἀεὶ, καὶ ἐμετρεσθῆναι
 ὁ ἦθος· ὁ δὲ φαῦλος καὶ ὁ ἀφρων ἐπὶ ἔοικεν ἔωθεν καὶ ἐσπέρας. διὸ
 εἰ μὴ συμβάλλωσιν οἱ φαῦλοι, ἔ φίλοι εἰσὶ τοῖς, ἀλλὰ διίταται)
 ἢ δὲ ἔ βεβαία φιλία. ὡς τε ἔτω μὲν ὁμοίον φίλον, ὅτι ἀγαθὸν ὁ-
 μοίον. ἔστι δὲ ὡς καὶ κτ' ὁ ἠδὺ. τοῖς γὰρ ὁμοίοις τῶν ἠδέα, καὶ ἐκα-
 πον δὲ φύσιν αὐτῶ αὐτῶ ἠδὺ. διὸ καὶ φωναὶ καὶ ἐξέξας καὶ σιωπημερῶ-
 σος τοῖς ὁμοιογυέσιν ἠδίσται ἀλλήλοισι, καὶ τοῖς ἀλλοίοις ζώοις· καὶ τῶ-
 τη ἐν-

τη ἐνδέχεται καὶ τὸς φαύλους ἀλλήλους φίλην· κακὸς δὲ κακῶσιν·
 τέτηκεν ἠδονῆ. ὁ δὲ ἐναντίον τὰ ἐναντίον φίλον, ὡς ὁ χρησι-
 μον. αὐτὸ γὰρ αὐτῶ ὁμοίον, ἀχρηστον. διὸ δεαστότης δούλας δεῖται,
 καὶ δούλος δεαστότης, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἀλλήλων, καὶ ἠδὺ καὶ ἔπιθυ-
 μητὸν ὁ ἐναντίον ὡς χρησιμὸν, καὶ ἔχ ὡς ἐν τέλει, ἀλλ' ὡς πρὸς
 ὁ τέλος. ὅταν γὰρ τύχη ἔ ἔπιθυμῶν, ἐν τῷ τέλει μὲν ἔστιν ὁ
 ῥέγεται ὁ τὸ ἐναντίον, οἷον ὁ θερμὸν τὸ ψυχρῶ. ἔστι δὲ πῶς καὶ ἡ τὸ
 ἐναντίον φιλία τὸ ἀγαθῶ. ὁρέγει γὰρ ἀλλήλων ἀφ' ὁ μέσον·
 ὡς σύμβολα γὰρ ὁρέγεται ἀλλήλων. διὸ ἔ τὰ γίνεσθαι εἰς ἀμφοῖν
 ἐν μέσον. ἐπὶ κτ' συμβεβηκός ἐστὶ τὸ ἐναντίον, καθ' αὐτὸν ὁ τὸ μεσό-
 τητος. ὁρέγει γὰρ ὁ ἀλλήλων πρὸς ἐναντία, ἀλλὰ τὸ μέσον. ὑπερ-
 ψυχρῶντες γὰρ, εἰς θερμανθῶσιν, εἰς ὁ μέσον καθίσταν). καὶ ὑπερ-
 θερμανθῶντες, εἰς ψυχρῶσιν. ὁμοίως δὲ καὶ ἔπι τῶν ἄλλων. εἰ δὲ
 μὴ, ἀεὶ ἐν ἔπιθυμίας, ἔκ ἐν τοῖς μέσοις, ἀλλὰ χαίρει ὁ ἐν τῷ μέ-
 σω ἀνδ' ἔπιθυμίας τοῖς φύσιν ἠδέσιν. οἱ δὲ πᾶσι τοῖς ἔξιστοι τῆς
 φύσιν ἔξεως. τὸ π μὲν οὖν εἶδος καὶ ἔπι τῶν ἀψύχων ἐστὶ ὁ φίλην
 δὲ γίνε), ὅταν ἢ ἔπι τῶν ἐμψύχων. διὸ ἐπίστε ἀπομοίοις χαίρου-
 σιν· οἷον ἀνεργὸι ἀβραπέλοισι, καὶ ὄξεις ραθύμοις. εἰς ὁ μέσον γὰρ
 καθίστανται ὑπὸ ἀλλήλων. κατὰ συμβεβηκός οὖν, ὡς παρ' ἐλέχθη,
 τὰ ἐναντία φίλοι, καὶ ἀφ' ὁ ἀγαθόν. πόσα μὲν οὖν εἶδη φι-
 λίας, καὶ τίνες ἀφ' ὁ καὶ ἀσλέγον) οἱ τε φίλοι καὶ οἱ φίλων-
 τες καὶ οἱ φίλῶμοι, καὶ ἔ τῶς ὡς τε φίλοι εἶναι) καὶ αὐτὸ τῶς, εἰρήνη).
 Περὶ ὁ τὸ αὐτὸν αὐτῶ φίλον εἶναι ἢ μὴ, πολλὰ ἔχ ἔπισκε-
 ψιν. δοκεῖ γὰρ ἐπίστε μάλιστα ἐκαστος αὐτὸς αὐτῶ φίλος εἶναι) καὶ τὸ
 τὸς λογισ, καὶ τὰ ἐκκοῦθ ὑπάρχον τοῖς φίλοις, τὰ μὲν ὑπεναν-
 τιῆται, τὰ δὲ ὁμοία φάινε) ὄντα. ἔστι γὰρ πῶς καὶ ἀγαθὸν αὐ-
 τη ἡ φιλία, ἀπλοῦς δὲ ἔ. ἐν δὲ γὰρ διηρημένοις ὁ φίλησθαι καὶ
 B b 3

* φιλήν δι' ἄμᾶλλον ὄντα αὐτῷ φίλος ἔστι τῷ ἀκραιτέρῳ καὶ εἰκρα-
 τῆς, εἴρηται πῶς ἐκὼν ἢ ἀκων, τὰ τὰ μέρη ἔχον πῶς πρὸς ἀλλή-
 λαι τὰ τὴ ψυχῆς· καὶ ὁμοιον τὰ τοιαῦτα πόνητα, εἰ φίλος αὐτὸς αὐ-
 τῷ καὶ ἑτέρῳ, καὶ εἰ ἀδικεῖ ἕως αὐτὸς αὐτόν. πόνητα γὰρ ἐν δυοῖ
 ταῦτα καὶ διηρημένως. ἢ δὲ δύο πῶς, καὶ ἡ ψυχὴ ἕως ἀρχῆς πῶς 5
 ταῦτα· ἢ δὲ εἰ διηρημένα, ἔχ ὑπάρχει. ἀπὸ δὲ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐ-
 ξεως, ὡς οἱ λοιποὶ ἔσονται φίλῳ διωρισμένοι, καθ' ἕνα ἐν τοῖς λό-
 γοις ἔπισησπῆν εἰώθαμεν. δοκεῖ γὰρ φίλος εἶναι, ὁ βεβλήμενος ἡ-
 νι πάρα τὰ, ἢ οἷα οἶεται ἀγαθὰ, μὴ δὲ αὐτὸν, ἀλλ' ἐκείνῳ ἐνεκεν. ἀγ-
 λων δὲ ἔσονται ὅτι εἶναι βέλεται δι' ἐκείνον, καὶ μὴ δι' αὐτὸν, καὶ εἰ μὴ 10
 ἀφ' ἑνὸς μόνον πάρα τὰ, μὴ δὲ

δοξῆε μάλιστα φιλήν. ἀπὸν δὲ ἔσονται ὅτι συζῶν αἰρήσεται δι' αὐτὸν ἢ
 ὁμιλίαν, καὶ μὴ δι' ἕτερον τι· οἷον οἱ πατέρες, ὁ μὲν εἶναι τοῖς τέκνοις,
 συζῶσαι δὲ ἕτεροις. μάχεται δὲ ταῦτα πόνητα πρὸς ἀλλήλα. ὁ 15
 μὲν γὰρ ἀμὴν δὲ εἰσὶν, ὁ δὲ ἀμὴν δὲ εἶναι. οἱ δὲ ὅτι συζῶν ὄντα οἶον-
 ται φιλεῖσθαι. ἐπὶ τῷ ἀγρῶν πῶς ἀγαθῶν μὴ δι' ἕτερον τι, ἀγα-
 πᾶν ἡσσομεν· οἱ δὲ οἱ δούλοισι πρὸς τῆς δεσποτίας, ὅτι χαλεποὶ, ἀγ-
 ρισῶντες, ἀλλ' εἰ δὲ αὐτοῖς, ὡς πρὸς ἀμητέρας τοῖς τέκνοις, καὶ οἱ στω-
 ωδίνοντες ὄρνιθες. βέλεται γὰρ μάλιστα τε εἰ μόνον συλλυπεῖσθαι 20
 ὁ φίλος τῷ φίλῳ, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτὸν λύπειν· οἷον διψῶντι στω-
 διψῆν, εἰ ἐνεδέχετο, ὅτι μὴ ἐγγύτατα. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἔστι τῷ
 χαίρειν μὴ δι' ἕτερον τι, ἀλλὰ δι' ἐκείνον ὅτι χαίρειν, φιλικόν. ἐπὶ τὰ
 22 τοιαῦτα λέγει πρὸς φιλίας, ὡς ἰσότης φιλοῦς, καὶ μὴ μίαν φιλίαν
 23 εἶναι τῆς ἀληθῶς φίλοις· ἀπὸ τῶν ταῦτα ἐπισησπῆν πρὸς τὸ ε-
 24 να. καὶ γὰρ βέλεται πάρα τὰ αὐτῷ τῶν ὄντων ἔσονται. ὁ δὲ αὐτὸς
 25 αὐτὸν δὲ ποῖς ἀφ' ἑνὸς ἕτερον, ὁ δὲ χάριτος· ὁ δὲ λέγει ὅτι ἐποίη-
 σεν ἢ εἶς. δοκεῖ γὰρ φιλήν βέλεται ὁ δὲ ἡλὸν ποιῶν ὅτι φιλεῖ, ἀλλ' εἰ φι-
 λῆν,

λήν, καὶ ὅτι εἶναι μάλιστα, καὶ ὅτι συζῶν, καὶ ὅτι συχαίρειν, καὶ ὅτι στωδ-
 γῆν· καὶ μίαν δὲ ἡ ψυχὴ· καὶ ὅτι μὴ διωρισθαι ἀλλὰ ἀλλήλων μῆ·
 δὲ ζῶν, ἀλλὰ στωαποδησπῆν. ἔτω γὰρ ἔχῃ ὁ εἶς, καὶ ἴσως ὁμιλεῖ
 αὐτὸς αὐτῷ. πόνητα δὲ ταῦτα τὰ ἀγαθῶν ὑπάρχει πρὸς αὐτόν·
 5 ἐν δὲ τῷ πονηρῷ ἔχει φωνῆ, ὅτι ἐν τῷ ἀκραιτέρῳ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἕτερον
 καὶ ἑτέρῳ ἐνεδέχεσθαι αὐτὸν αὐτῷ εἶναι ἢ δὲ εἰς καὶ ἀδικεῖσθαι, ὁρεκτός
 αὐτὸς αὐτῷ· τοῖς τοῖς ὁ ἀγαθὸς καὶ ὁ κατ' ἀρετὴν φίλος· ἐπεὶ ὅτι
 μορφοῦς ἔχῃ εἰς ἀλλὰ πολλοὶ, καὶ τὴν αὐτῆς ἡμέρας ἕτερος καὶ ἐμ-
 πηλικός· ὡς τε καὶ ἡ αὐτῆς πρὸς αὐτὸν φιλία, ἀνάγει πρὸς τὸ
 10 ἀγαθόν. ὅτι γὰρ πᾶς ὁμοιοι, καὶ εἰς καὶ αὐτὸς αὐτῷ ἀγαθός, ταῦτα αὐ-
 τὸς αὐτῷ φίλος καὶ ὁρεκτός· φύσῃ τῷ τοῖς τοῖς, ἀλλ' ὁ πονηρὸς πρὸς
 φύσιν. ὁ δὲ ὁ ἀγαθός, ἔθ' ἅμα λειδερῆται ἑαυτῷ, ὡς πρὸς ὁ ἀκραιτέρῳ
 ἔθ' ὁ ὑπερῶς τῷ πρὸς ἕτερον, ὡς πρὸς ὁ μετὰ ἀληθινός· ἔτε ὁ ἐμφο-
 ροῦν τῷ ὑπερῶν, ὡς πρὸς ὁ ψύχῃς. ὁ λῶς τε εἰ δὲ ὡς πρὸς οἱ σοφισαί
 15 διορίζουσι, ὡς πρὸς τῷ κρείσσονος, καὶ κρείσσονος σπουδαῖος. δὴ ἡλὸν γὰρ
 ὡς ὁ αὐτὸς πόσον σπουδαῖον αὐτῷ· ἐπεὶ ὅταν εἰσκαλέσθωσιν αὐτοῖς,
 ἀποκλινύσασιν αὐτὸν. ἀλλὰ δοκεῖ πᾶς αὐτὸς αὐτῷ ἀγα-
 θός. ζητεῖ δὲ ὁ ἀπλῶς ὡν ἀγαθός, εἶναι καὶ αὐτὸς αὐτῷ φίλος, ὡς
 πρὸς εἴρηται, ὅτι δὲ ἔχῃ ἐν αὐτῷ ἀφ' ἑνὸς βέλεται εἶναι φίλος καὶ
 20 ἀφ' ἑνὸς ἀδιδύατον. διὸ ἐπὶ ἀνθρώπου μὲν δοκεῖ ἕκαστος αὐ-
 τὸς αὐτῷ φίλος· ἔστι δὲ τῷ ἀπλῶν ζῶων οἷον ἵππου αὐτὸς αὐτῷ
 ὄντα ἔστι φίλος. ἀλλ' ὁ δὲ τὰ παρὰ τὰ, ἀλλ' ὅταν ἡδὴ ἔχη πρὸς
 αἴρεσιν. ἢ δὴ γὰρ τότε ἀφ' ἑνὸς ὁ πᾶς πρὸς τὸν ὅτι τῷ μίαν.
 εἶσθε δὲ ἢ φιλία ἢ πρὸς αὐτὸν τῷ κατὰ συζῶν. ἔτετερον γὰρ
 25 ἐφ' αὐτοῖς λῦσαι· ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑνὸς φέρωνται, ὁμοῦς εἰ μὴ συγ-
 γηρῆς ἐπὶ· ὁ δὲ ἐπὶ εἶς, ἕως ἀπὸ τῆς. ποτὶ ἕως μὲν οὖν ὁ φιλήν λέ-
 γεται, καὶ ὅτι πᾶσαι εἰ φιλία ἀκραιτέρῳ πρὸς τὸ πρὸς τῷ, δὴ ἡ-
 λων ὄντα τῷ εἴρημένῳ.

103 ζ Οἰκείον ὅτι τῆ σκέψις θεωρησάμεν καὶ ἐπιόμοιόσας καὶ ὁμοίους, δοκεῖ γὰρ τοῖς μὲν εἶναι τῶν πατέρων, τοῖς δὲ οὐκ ἀλλήλων. ἔστι δὲ ἡ ὁμοιοφιλίας ἕτερον, ἕτερον τῶν πατέρων. διηρημένης γὰρ τῆς φιλίας καὶ τῆς φιλίας, ἕτερον ἐν τῇ χρησίμῃ, ἕτερον ἐν τῇ καθ' ἡδονὴν ἐστίν. εἴτε γὰρ ὅτι χρησίμῃ, βέλων) αὐτὰ παρὰ τὰ, ἕτερον ἐκείνων, δι- 5
 * λαὶ δὲ αὐτὸν βέλων) αὐτὰ. δοκεῖ δὲ ὡς ἄλλοι καὶ ἡ οὐκ αὐτὸν ὁμοιοφιλία τῶν ὁμοιοφίλων (εἶναι), ἀλλὰ τῶν ὁμοιοφίλων. εἰ δὲ ἡ ἐν τῇ τῆς ἡδονῆς φιλία, καὶ τοῖς ἀφύχους ὁμοιοφίλων. ὥστε δὴλον ὅτι καὶ τῆς ἡδονῆς φιλίαν ἡ ὁμοιοφιλία ἐστίν. ἀλλὰ τῶν μὲν ὁμοιοφίλων βέλων) αὐτὰ, ἕτερον ἐκείνων, δι- 10
 λίας, ὁ μὲν γὰρ φίλος πᾶς ὁμοιοφίλος, ὁ δὲ ὁμοιοφίλος, ἕτερον πᾶς φίλος. ἕτερον μὲν γὰρ ἔοικεν ὁμοιοφίλων μόνον. εἰ δὲ ἕτερον φιλίας, ἀλλ' ἕτερον φιλία. δοκεῖ γὰρ ὅτι οἱ τε φίλοι ὁμοιοφίλων, καὶ οἱ ὁμοιοφίλοι φίλοι (εἶναι). ἔστι δὲ ἕτερον τῶν πατέρων ἡ ὁμοιοφιλία ἡ φιλία, ἀλλὰ καὶ τὰ παρὰ τὰ τῶν ὁμοιοφίλων, καὶ ὅσα εἰς τὸ συζῆσαι σιωπῆν. ἕτερον μόνον καὶ ἕτερον φιλίας, 15
 ἡ καὶ ὁμοιοφίλων. ἔστι γὰρ τῶν πατέρων τῶν κινουμένων ὅτι θυμῶν, ὡς ἄλλοι ἐν τῇ ἀκροατικῇ ἕτερον φιλίας τῶν. ἕτερον καὶ τῶν πατέρων ὁμοιοφίλων καὶ τῶν ἐπιθυμῶν ὅτι τῶν ἀγαθῶν, ἡ ὁμοιοφιλία. οἱ γὰρ φαῦλοι τῶν πατέρων παρὰ τὰ ὁμοιοφίλων καὶ ὅτι θυμῶν βέλων) αὐτὰ ἀλλήλων. εἴτε ὅτι καὶ ἡ ὁμοιοφιλία ἕτερον ἀπλῶς λέγειται, ὡς ἄλλοι ἡ φιλία. ἀλλ' ἡ μὲν παρὰ 20
 τῆ καὶ φύσιν σιωπῆν. διὸ ἕτερον τῶν πατέρων ὁμοιοφίλων ἕτερον, καθ' ἡδονὴν καὶ οἱ φαῦλοι ὁμοιοφίλων, ὅταν τῶν αὐτῶν τῶν πατέρων καὶ τῶν ἐπιθυμῶν ἕτερον. ἕτερον δὲ τῶν αὐτῶν ὁμοιοφίλων, ὡς ἄλλοι ἕτερον ἀμφοτέρωθεν ὅτι ἀγαθῶν. ἀλλ' ἕτερον τῶν πατέρων ὁμοιοφίλων, ἀμφοῖν, μαχρῶν) αὐτῶν οἱ ὁμοιοφίλων, ἕτερον μαχρῶν) αὐτῶν. ἔστι δὲ ἡ ὁμο- 25
 φιλία, ὅταν καὶ τῶν πατέρων καὶ τῶν πατέρων ἡ αὐτὴ παρὰ τὰ φιλίας ἡ, μὴ τῶν ἕτερον, ἀλλὰ τῶν καὶ ἐστὶν ἡ ὁμοιοφιλία φιλία πολιτικῆ. περὶ μὲν οὖν ὁμοιοφιλίας καὶ ὁμοιοφιλίας εἰρηάζω τῶν πατέρων.

Ἀπο-

Ἀπορροῦται δὲ ἀγαθὴ μᾶλλον φιλοφίλων οἱ ποιήσαντες ὅτι τῶν πατέρων, ἡ οἱ πατέρες ὅτι τῶν ποιήσαντες, δοκεῖ δὲ δίκαιον εἶναι τῶν πατέρων. τῶν δὲ ὁμοιοφίλων μὲν αἰτίας ἀγαθῶν χρησίμων, καὶ τῶν αὐτῶν ὁμοιοφίλων συμβαίναν) ὅτι μὲν γὰρ ὁμοιοφίλων, ὅτι δὲ ἀποδοῦναι δεῖ. οὐκ ἔστι δὲ τῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ φιλίας. ἡ γὰρ ἐνέργεια ἀρετῶτερον. ὅτι αὐτὸν δὲ λόγον ἕτερον ἕτερον καὶ ἡ ἐνέργεια. ὁ δὲ ὁμοιοφίλων, ὡς ἄλλοι ἕτερον τῶν ποιήσαντες. εἰ δὲ καὶ ἐν τοῖς ζώοις ἡ καὶ τὰ τέκνα σιωπῆν ἕτερον, καὶ τῶν ἡμετέρων καὶ ἡμετέρων σιωπῆν. καὶ φιλοφίλων δὲ μᾶλλον οἱ πατέρες τὰ τέκνα, καὶ αἱ μητέρες τῶν πατέρων, ἡ φιλοφίλων) καὶ ἕτερον πάλιν τὰ αὐτῶν ἡ τῶν ἡμετέρων, ἀγαθῶν τῶν ἐνέργειαν εἶναι) ὁμοιοφίλων. καὶ αἱ μητέρες τῶν πατέρων, ὅτι μᾶλλον οἶονται αὐτῶν εἶναι) ἕτερον τὰ τέκνα. ὁμοιοφίλων τῶν χαλεπῶν εἰρηάζωσι. πλείω δὲ λυπεῖται καὶ τῶν ἡμετέρων μήτηρ. καὶ καὶ μὲν φιλίας τῶν πατέρων αὐτὸν καὶ τῶν πλείοσι, διαιρῶν) τῶν ἕτερον τῶν. 15
 Δοκεῖ δὲ τῶν, τε δίκαιον εἶναι) ἴσον τι, καὶ ἡ φιλία ἐν ἰσότητι, εἰ μὴ θμάτιον λέγει) ἰσότης ἡ φιλίας. αἱ δὲ πολιτεῖαι πᾶσαι δίκαιες ἡ, εἰδὸς κοινωνία γὰρ. ὁμοιοφίλων δὲ κοινωνὸν παρὰ τὰ δίκαιον σιωπῆν, ὅσοις αἰεὶ ἀγαθῶν φιλίας καὶ δίκαιος καὶ κοινωνίας, καὶ τῶν πατέρων τῶν σιωπῆν 20
 οὐκ ἀλλήλων, καὶ ἐγγίς ἕτερον ἀγαθῶν. ἐπεὶ δὲ ὁμοιοφίλων ἕτερον ψυχὴ καὶ τῶν σιωπῆν, καὶ τεχνίτης καὶ ὁμοιοφίλων, καὶ δεσπότης καὶ τῶν δούλων, τῶν μὲν οὐκ ἔστι κοινωνία. ἕτερον δὲ ἐστὶν. ἀλλὰ ὁμοιοφίλων, ἐν τῶν δὲ τῶν ἐνός, ὁμοιοφίλων. ὁμοιοφίλων διαρετὸν τῶν ἀγαθῶν ἐκκατέρω, ἀλλὰ ὁμοιοφίλων τῶν ἐνός ἕτερον ἐνεκα) ἐστὶ. τῶν, τε γὰρ σιωπῆν ἐστὶν ὁμοιοφίλων 25
 σύμφυτον, καὶ τῶν δεσπότης ὁ δούλος, ὡς ἄλλοι μᾶλλον καὶ ὁμοιοφίλων ἀφαιρετὸν. ὁμοιοφίλων ὡς ἄλλοι δούλος ἀψυχος. αἱ δὲ δίκαιες κοινωνία εἰσὶν, ἡ μᾶλλον τῶν τῶν πόλεως κοινωνίων, οἷον ἡ τῶν φρεσῶν ἡ τῶν ὁμοιοφίλων, ἡ αἱ χρηματικῆ ἐπὶ πολιτεῖαι. αἱ δὲ πολιτεῖαι πᾶ-

CC

σαμ ἐν οἰκείοις στυπάρησι καὶ αἰ ὀρθαί, καὶ αἰ παρεκβάσας. ἔστι
 γὰρ τὸ αὐτὸ ὡς παρ' ἑπιτήν ἀρμονιών, καὶ τ' ἐν ταῖς πολιτείαις. βα-
 σιλικὴ μὲν, ἢ τ' ἄρρησαντες· ἀεισκρατικὴ δὲ, ἢ ἀνδρὸς κ' γωμα-
 κὲς· πολιτεία δὲ, ἢ τ' ἄδελφῶν. παρέκβασις δὲ τούτων, τυραν-
 νίς, ὀλιγαρχία, δῆμος· καὶ τὰ δίχισμα δὲ τ' αὐτὰ. ἐπεὶ δὲ τ' ἴσον
 τ' μὲν κατ' ἀειθμόν, τ' δὲ κατ' ἀναλογίαν, καὶ τ' ἄδικα εἶδη ἔ-
 σαι καὶ τῆς φιλίας καὶ τ' κοινωίας. κατ' ἀειθμόν μὲν γὰρ ἢ κοινω-
 νία, καὶ ἢ ἑταμεικὴ φιλία. τὰ γὰρ αὐτὰ ὅρα μετρίσται. κατ' ἀνα-
 λογίαν δὲ ἢ ἀεισκρατικὴ ἀείση καὶ βασιλική. οὐ γὰρ αὐτὸν δι-
 χισμὸν τὰ ὑπερέχοντα καὶ ὑπερχομένα, ἀλλὰ τὸ ἀνάλογον. καὶ ἢ 10
 φιλία δὲ ὁμοίως πατρὸς καὶ πατρὸς· καὶ ἐν ταῖς κοινωίαις ὁ αὐ-
 τὸς ἔσται.

Λέγουσι δὲ φιλίαν, συγγενικὴν, ἑταμεικὴν, κοινωϊκὴν, ἢ λεγομένην
 πολιτικὴν. ἔστι μὲν συγγενικὴ πολλὰ ἔχουσα εἶδη· ἢ μὲν ὡς ἀδελ-
 φῶν, ἢ δὲ ὡς πατρὸς καὶ υἱῶν. καὶ γὰρ κατ' ἀναλογίαν, ὅτι ἢ πατερική· 15
 καὶ κατ' ἀειθμόν, ὅτι ἢ τ' ἀδελφῶν. ἐπίς γὰρ αὐτῆ τ' ἑταμεικῆς. ἐ-
 πιλαμβάνουσι γὰρ καὶ ἐν αὐτῆ παρ' ἐξείων. ἢ δὲ πολιτικὴ στυπῆση-
 κε μὲν κατ' ὅσον καὶ μάλιστ'· εἴθε γὰρ τ' μὴ ἀντάρκη δοκῆσαι
 στυπῆσαι· ἐπεὶ στυπῆσον γ' αἰ καὶ τ' συζῆσαι χάριν. μόνη δὲ ἢ πο-
 λιτικὴ καὶ ἢ παρ' αὐτῆ παρέκβασις, ἢ μόνον φιλία, ἀλλὰ καὶ ὡς 20
 φίλοι κοινωϊσῶν· αἰ δὲ ἀλλὰ καὶ ὑπερχομένα. μάλιστ' ὅσον τ' δίχισμον τ'
 ἐν τῇ τ' χρησίμων φιλία, ἀλλὰ τ' τ' εἶδη τ' πολιτικὴν δίχισμον.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἔσται στυπῆσον πατρὸν καὶ τέχνη, ἔχ' ἕνεκα κοινῆς πινος (ὁ-
 λον γὰρ ὄργισμον καὶ ψυχῆ) ἀλλὰ τ' ἄδικα ἕνεκα. συμβαίνει δὲ καὶ
 τ' το ὄργισμον ὅτι μελείας τυτ' ἀδελφῶν, ἢς δίχισμον πατρὸς τ' ἔργον. ἐκεῖ 25
 καὶ γὰρ ἕνεκα ἔστι καὶ τὰ ὑπερχομένα εἶδη διττῶν, ὧν τ' κλειώτερον ἢ
 αἰ ἔργον, ἢ ὑπὸ πινος· καὶ ἐν τούτῳ τὰ εἶδη σώμα καὶ δούλους, ὡς
 παρ' εἴρηται παρ' ἑτέρων. τ' ζῆτεῖν πῶς δὲ τὰ φίλων ὁμοίαν, τ' ζῆ-
 τεῖν

τεῖν δίχισμόν τι. ἔστι γὰρ ὅλως τὸ δίχισμον ἀπὸ πατρὸς φίλον. τὸ, τε γὰρ
 δίχισμόν υἱοῦ, καὶ κοινωϊοῦ· καὶ ὁ φίλος κοινός, ὁ μὲν γὰρ υἱός, ὁ δὲ βίος. ὁ
 γὰρ αἰθροῦ μόνον, ἢ πολιτικὸς, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὸν ζῶν, καὶ
 ἔχ' ὡς παρ' ἄλλα ποτὲ στυπῆσαι καὶ τὰ τυτ' καὶ τῆ φιλία καὶ
 5 ἀρρησι, ἀλλ' αἰ ἀφ' ἀδύμον ἀδικόν· ἀλλὰ κοινωϊκὸν αἰθροῦ
 ζῶν πατρὸς ἢ φύσιν στυπῆσαι ἔστι καὶ κοινωϊκὴ στυπῆσαι καὶ δίχισμόν 104
 υἱοῦ, καὶ εἰ μὴ πόλις εἴη. οἰκία δὲ ἔστι υἱοῦ φιλία. δεσπότου μὲν αὐτοῦ καὶ
 δούλου, ἢ παρ' ἑτέρων καὶ ὄργισμων, καὶ ψυχῆς καὶ σώματος. αἰ τ' ἑπι-
 αὐται, ἔτε φιλία ἔτε δίχισμὸν, ἀλλ' ἀνάλογον, ὡς παρ' καὶ τ' ὑ-
 10 γήθον ἢ δίχισμον, ἀλλ' ἀνάλογον. γωμακὸς δὲ καὶ ἀνδρὸς φιλία, ὡς
 χρησίμων καὶ κοινωϊκὴ. πατρὸς δὲ καὶ υἱῶν αὐτῆ, ἢ παρ' ἑτέρων πατρὸς αἰ-
 θροῦ, καὶ τ' ὅσον ποιήσαντες πατρὸς τ' πατρίτα, καὶ ὅλως τ' φύσιν
 ἀρρησι πατρὸς τ' φύσιν ἀρρησιμων. ἢ δὲ τ' ἀδελφῶν πατρὸς
 ἀλλήλων, ἑταμεικὴ μάλιστ' ἢ κατ' ἰσότητά. ἔχ' ἄρα ἢ νότος τὰ δὲ 20
 15 ἀπεδείχθη· ἀμφοῖν δὲ πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη Ζῆλος ἐμὸς ἀρρησι. 20
 αὐτὰ γὰρ ὡς ἴσον (ἢ αὐτῶν λέγει). δὲ ἐν οἰκία πατρὸν ἀρρησι
 καὶ πηγαί φιλίας, καὶ πολιτείας, καὶ δίχισμ. ἐπεὶ δὲ φιλία ἔστι, κατ'
 ἀρρησι, κατ' ὅσον καὶ τ' ἡδύ, τ' ἔργον δὲ ἐκείνης δύο ἀφ-
 φοραί (ἢ μὲν γὰρ κατ' ὑπερχομένα, ἢ τ' κατ' ἰσότητά ἔστιν ἐκείνη αὐ-
 20 τῶν τ' ὅσον τ' δίχισμον τ' παρ' αὐτῆ, ἐκ τ' ἀμφοῖν ἑταμεικῶν δὴ ἄλλων) ἐν
 μὲν τ' κατ' ὑπερχομένα ἀρρησι τ' ἀνάλογον ἔχ' ὡς αὐτῶν, ἀλλ'
 ὁ μὲν ὑπερχομένα ἀρρησι μὲν ὡς ἀνάλογον, ὡς αὐτὸ πατρὸς τ' ἐ-
 λατῆ, ἔτε τ' πατρὸς τ' ἐλατῆρος γινόμενον πατρὸς τ' αὐτὸ παρ'
 αὐτῆ ἀρρησι μὲν, ὡς παρ' ἀρρησι πατρὸς ἀρρησι μὲν. εἰ τ' μὴ τ' το, ἀρ-
 25 λα τ' ἴσον καὶ ἀριθμῶν ἀρρησι. καὶ γὰρ δὲ καὶ τ' ἀρρησι κοινωϊκῶν ἔ-
 τω συμβαίνει. ὅτε μὲν γὰρ ἀριθμῶν ἔστι μετέχουσι, ὅτε τ' λόγῳ. εἰ
 μὲν γὰρ ἴσον ἀριθμῶν εἰσὶν ἕκαστον ἀρρησι, ἴσον καὶ τ' ἴσον ἀριθμῶν ἀρ-
 ρησι συμβαίνει· εἰ δὲ μὴ ἴσον, ἀνάλογον. ὁ δὲ ὑπερχομένος, τ' ἄλλων

ἴον ἀρέφει ἀνάλογον, καὶ καὶ ἀφ' αὐτῶν συζύγηται. δὲξίε δὲ
 ἀν' ἕτως ἐλαττωθεῖσθαι ὁ ἄφρονος καὶ λήθουργία ἢ φιλία καὶ ἡ κρι-
 νονία. δεῖ ἄρα ἕνι ἑτέρω ἀπιστάσθαι καὶ ποιῆσαι ἀνάλογον. τὸτο δὲ
 23 βῆτιν ἢ ἡμῶν, ὁ ἄφρονος καὶ τῶν ἀρχόντων φύσει καὶ θεῶν παρὰ τὸ ἀρχό-
 μηδον. δεῖ καὶ ἰσοσθένειαν τὸ κέρδος παρὰ τὴν ἡμῶν ἢ δὲ κατ' ἴσους
 φιλία, βῆτιν ἢ πολιτικῆ. ἢ δὲ πολιτικῆ βῆτιν καὶ τὸ χρησίμου καὶ
 ὡς ἄφρονος ἀπόλας φίλων ἀλλήλων, ἕτω καὶ οἱ πολῖται καὶ ὁμοίως
 23 Οὐκέτι γινώσκουσιν Ἀθλιωταῖοι Μεγαρήνας. καὶ οἱ πολῖται ὅταν
 μὴ χρησίμοι ἀλλήλοις, ἀλλ' ὅταν χρεὸς εἰς χεῖρα ἢ φιλία. ἐστὶ δὲ
 ἐν ταῦτα καὶ ἀρχῶν καὶ ἀρχομηδον, ἕτε δὲ φροσικόν, ἕτε δὲ βασιλι- 10
 κόν, ἀλλὰ τὸ ἐν ταῖς μέρσι. ὅσοι τὸ τοῦ ἑνεκα ὅπως δὲ ποιῆ ὁ θεός,
 ἀλλ' ἵνα ἴσων ἢ τὸ ἀγαθόν, ἢ τὸ λήθηργίας. κατ' ἴσότηρα δὲ βέλε-
 ται εἶ) ἢ πολιτικῆ φιλία. ἐστὶ δὲ τὸ χρησίμου φιλίας εἶδη δύο·
 ἢ μὲν νομικῆ, ἢ δὲ ἠθικῆ. βλέπει δὲ ἢ μὲν πολιτικῆ εἰς τὸ ἴσον καὶ εἰς
 23 τὸ παρὰ γμα, ὡς ἄφρονος οἱ πωλοῦντες, καὶ οἱ ἀνὰ μῦθοι. δεῖ εἶρηται Μι- 15
 23 αὐτὸς ἀνδρὶ φίλω. ὅταν μὲν οὖν καὶ ὁμολογίαν ἢ πολιτικῆ αὐτῆ
 φιλία, καὶ νομικῆ· ὅταν δὲ ὅτι βέβηται αὐτοῖς, ἢ ἠθικῆ βέβηται) εἶ) φιλία,
 καὶ ἑταρική. δεῖ μάλιστα εἰκλήμα ἐν ταῦτα τῆ φιλία·
 αἴτιον δὲ ὅτι παρὰ φύσιν. ἑτερον γὰρ φιλία, ἢ καὶ τὸ χρησίμου καὶ
 ἢ καὶ τὴν ἀρετῶν. οἱ δὲ ἀμφοτέρω βέβηται) ἀμα ἔχον, καὶ ἁμι- 20
 λουσι μὲν τὸ χρησίμου ἑνεκα, ἠθικῶν δὲ ποιῶσιν ὡς ὅτι φκεῖς. δεῖ
 ὡς πρὸς βύοντες, ἕ νομικῶν ποιῶσιν. ὅλως μὲν γὰρ ἐν χρησίμῃ τῆ
 πειρῶν παρὰ εἰκλήματα. ἢ μὲν γὰρ ἀρετῆ ἀνέκκλητον· οἱ δὲ ἢ
 δεῖς ἔχοντες καὶ δόντες, ἀπαλλάττον)· οἱ δὲ χρησίμοι ὅταν δὴ τὸ
 ἀφ' αὐτῶν, ἀν' μὴ νομικῶν καὶ ἑταρικῶν παρὰ φέρων). ὁμοῦ δὲ 25
 τὸ χρησίμου ἢ νομικῆ ἀνέκκλητος. ἐστὶ δὲ ἢ μὲν νομικῆ ἀφ' αὐτῶν
 παρὰ νόμισμα· μετῆται γὰρ τὸ ἴσον ἢ δὲ ἠθικῆ ἐκούσιος.
 δεῖ ὅτι αὐτοῦ νόμος βῆτι τοῖς ἕτως ὁμιλοῦσι φιλικῶς, μὴ εἶ) δὲ καὶ
 τῆ

τῆ ἐκούσιων σωμαλαγματῶν ὀρθῶς. τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς ἕ πέφυκε
 δίκαιον εἶ)· οἱ δὲ ὡς ἀγαθοί, καὶ τοῖς σπουδαῖοις. ἐστὶ δὲ ἐν ταῦ-
 τη τῆ φιλία τὰ εἰκλήματα ἀμφισβητόντα αὐτοῖς ἀμφοτέρω, πῶς
 5 ἐκάτερος εἰκαλεῖ, ὅταν ἠθικῶς, ἀλλὰ μὴ νομικῶς πρὸς βύσσει. καὶ
 5 ἔχῃ δὲ ἀπορία ποτέρως δεῖ κείνην ὅταν δίκαιον, ποτέρω παρὰ τὸ
 παρὰ γμα βλέποντα τὸ ὑπηρετητῆν, ποσὸν ἢ ποιόν, ἢ ὡς πεποιη-
 ῖ. ἐνδέχεται δὲ εἶ) ὁ ἄφρονος λέγει Θεοργίς. Σοὶ μὲν τὸτο θεὰ συμ- 23
 κρον, ἐμοὶ δὲ μέγα. ἐνδέχεται) γὰρ καὶ τὸναντιον γινέσθαι, ὡς ἄφρονος ἐν 23
 ταῖς λόγῳ, σοὶ μὲν ἀγαθόν τὸτο εἶ), ἐμοὶ δὲ θάνατον. ἐν τῷ τῶν 23
 10 δὲ εἶρηται τὰ εἰκλήματα. ὁ μὲν γὰρ ἀξιοῖ ἀντιπαθεῖν ὡς μέγα ὑ-
 πηρετήσας, ὅτι δεομένη ἐποίησεν, ἢ πῖ ἄλλο τοῖτο λέγων παρὰ τὴν
 ἐκείνῃ ὡφέλῃαν ποσὸν ἢ διωάτω, ἀλλ' ὅτι ἡ αὐτῶν. ὁ δὲ τὸναντίον
 ὅσον ἐκείνῳ, ἀλλ' ἕχ' ὅσον αὐτῶν. ὅτε) καὶ μετὰ λαμβάνων καὶ ἀμ-
 15 φιβάλλῃ. ὁ μὲν γὰρ ὅσον αὐτῶν μικρὸν ἀπέβη, ὁ δὲ ὅσον αὐτῶν μέγα
 15 ἐδιωάτω· οἷον εἰ κινδυνώσας δραχμῆς ἀξιοῖ ὡφέλησεν, ὁ μὲν
 τὸ τὸ κινδυνῶς μέγεθος, ὁ δὲ τὸ τὸ ἀρετῆς, ὡς ἄφρονος ἐν τῆ τῆ νομι-
 σμάτων ἀποδόσῃ καὶ γὰρ ἐν ταῦτα παρὰ τῶν ἢ ἀμφισβητήσας.
 ὁ μὲν γὰρ ἀξιοῖ πῶς τὸτο ἡ, ὁ δὲ πῶς κινῶ, ἀν' μὴ διέπῳν). ἢ μὲν
 οὖν πολιτικῆ, βλέπει εἰς τὴν ὁμολογίαν καὶ εἰς τὸ παρὰ γμα ἢ δ'
 20 ἠθικῆ, εἰς τὴν παρὰ φέρειν. ὡς τε καὶ δίκαιον τὸτο μᾶλλον βῆτι, καὶ
 δίκαιοσύνῃ φιλικῆ αἴτιον δὲ τὸ μετῆσθαι. ἀφ' αὐτῶν καλλίων μὲν
 ἢ ἠθικῆ φιλία, ἀναγκασιότερα δὲ ἢ χρησίμη. οἱ δὲ ἔρχονται μὲν ὡς
 ἠθικῆ φίλοι καὶ δὲ ἀρετῶν ὄντες· ὅταν δὲ ἀπικρῆς ἢ πῖ τῆ ἰδίῳν,
 25 δὴ ἴσῳ γίνον) ὅτι ἕτεροι ἦσαν. ὅταν παρὰ εἰσίας γὰρ διώκουσιν οἱ πολ-
 25 λοὶ τὸ καλόν. δεῖ καὶ τῆ καλλίῳ φιλία. ὡς τε φανερόν πῶς δια-
 ρετέον παρὰ τῶν. εἰ μὲν γὰρ ἠθικῆ φίλοι, εἰς τὸ παρὰ φέρειν βλέ-
 πῶν εἰ ἴσῳ, καὶ ἔθεν δὴ ὁ ἀξιοτέον παρὰ φέρειν παρὰ φέρειν. εἰ
 δὲ ὡς χρησίμοι καὶ πολιτικῆ, ὡς ἀν' ἐκείνῃ τῆ ὁμολογησῶσιν. ἀν' δὲ

ὁ μὲν φησὶ ὡς δὲ, ὁ δὲ ἐκείνως, ἔκκαλον μὲν ἀντιποιήσασθαι, δέον τὰς κα-
 λῆς λέγειν λόγους, ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι πατέρου. ἀλλ' ὅτι ἔχει δει-
 ποντο ὡς ἠθικῶς, δεῖ κείνῃ ἵνα, μηδὲ ὑποκρινόμενος μηδέτε-
 ρος αὐτῶν ἕξασπατῶν. ὡς τε δεῖ φέρειν αὐτὸν τὴν τύχην. ὅτι
 δ' ἔστιν ἡ ἠθικὴ κατὰ παρὰ μέρους, δὴ ἄλλο ἐπεὶ καὶ εἰ μεγάλα πα-
 θῶν μὴ ἀποδῶ, ἢ δι' ἀδυναμίαν, ἀλλ' ὡς ἐδυνάτο, καλῶς καὶ ὁ
 θεὸς ἀνέχεσθαι καὶ δυνάμειν λαμβάνων τὰς θυσίας. ἀλλὰ τὰ πω-
 λουῦν ἔχει ἰσχυρῶς ἕξει, ἀλλ' ἢ φήσει δυνάσασθαι πλέον δουῶναι, ἔ-
 δὲ τὰ δαμνείσασθαι πολλὰ ἐκλήματ' αὐτῶν ἐν ταῖς φιλίαις, τοῖς μὴ
 κατὰ δύσθειαν καὶ τὸ δίκαιον ἰδεῖν. ἔραδιον γὰρ χαλεπὸν μετῆσθαι
 ἐνὶ τῷ μὴ κατὰ δύσθειαν, οἷον συμβαίνει ὅτι τὸ ἐρωτικῶν. ὁ μὲν
 γὰρ διώκει ὡς τὸ ἡδυνῶ ὅτι τὸ συζῆναι, ὁ δὲ ἐκείνους ὥστε ὡς χρῆσι-
 μων. ὅταν ὅτι παύσῃ τὰ ἔραδιον, ἀλλ' ἔραδιον μὲν, ἀλλ' ὡς τὸ πότε λο-
 γίζοντο πῶς πινος, καὶ ὡς Πύθων καὶ Παμμύνης διεφέροντο, καὶ ὁλως
 διδάσκαλος καὶ μαθητής. ὅτι τῆσθε γὰρ καὶ χρῆματ' αὐτῶν ἐνὶ με-
 τῆσθαι καὶ ὡς Περσίδης ὁ ἰατρὸς παρὰ τὸν ἀποδιδόντα μικρὸν τὸ μι-
 αθόν. καὶ ὡς ὁ κίθαριδος καὶ ὁ βασιλῆος. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἡδέει, ὁ δὲ ὡς
 χρῆσιμῶ ὁμιλεῖ. ὁ δὲ ἐπεὶ ἔδδ' ἀποδιδόναι αὐτὸν, αὐτὸν ὡς ἡδυνῶ ἐ-
 ποίησεν, καὶ ἔφη ὡς παρ' ἐκείνους ἀσάνια δύσθειαν, ἔπειτα καὶ αὐτὸς ὑπο-
 κρίνομαι ἐκείνῳ. ὅπως δὲ φανερόν καὶ ἐν ταῦτά πῶς γνωρίζον. ἐνὶ
 γὰρ μετῆσθαι καὶ ἐν ταῦθ', ἀλλ' ἔχει ὄρω, ἀλλὰ λόγῳ. τὸ ἀνάλογον
 γὰρ μετῆσθαι, ὡς παρ' ἢ ἡ πολιτικὴ μετῆσθαι κρινωσία. πῶς γὰρ κρινω-
 σία γὰρ ἡ σκευὴ σκευοτόμος, εἰ μὴ τὸ ἀνάλογον ἰσαδότης τὰ ἔργα,
 τοῖς ὅτι μὴ κατὰ δύσθειαν, τὸ ἀνάλογον μετῆσθαι οἷον εἰ ὁ μὲν σφίαν
 δουῶναι ἐκείνῳ, ὁ δὲ ἐκείνῳ ἀργύριον, τῆσθαι παρὰ τὸ πλέσιον
 εἶτα τί δίδοναι παρὰ ἐκείνῳ. εἰ γὰρ ὁ μὲν τὸ ἐλάττω ἢ μισυ ἔδω-
 κεν, ὁ δὲ τὸ μείζονος μὴ πολλοσὸν μέρος, δὴ ἄλλο ὅτι τὸ ἀδικεῖ. ἐστὶ ὅτι
 κείνῳ τὰ ἐν ἄρχῃ ἀμφισβήτησις, ἀλλ' ἢ φησὶ μὲν ὡς χρῆσιμους
 σκευε-

σκευελεῖν αὐτοῖς. ὁ δὲ μὴ δῆλως, κατ' ἄλλῳ ἵνα φιλίας.
 Περὶ δὲ τὰ ἀγαθῶν καὶ κατὰ ἄρετὴν φίλος, σκευελεῖον πότερον
 δεῖ ἐκείνῳ τὰ χρῆσιμα ὑπηρετεῖν καὶ βοηθεῖν, ἢ τὰ ἀντιποιουῦντι
 καὶ δυναμίδῳ. τὸτο δὲ τὸ αὐτὸ παρὰ βλημά ἐστι, πότερον δὲ φί-
 λον ἢ τὸ σπουδαῖον ὅτι ποιητέον μᾶλλον. ἀλλ' ἢ γὰρ φίλος καὶ σπου-
 δαῖος, ἴσως ἔστιν ἰσχυρὸν, ἀλλ' ἢ ἡς τὸ μὲν αὐξήσει, τὸ δὲ ταπει-
 νώσει, φίλον μὲν σφόδρα ποιῶν, ὅτι τῆσθαι ὅτι ἡρέμα. εἰ ὅτι μὴ, πολλὰ
 παρὰ βλημάτα γίνεσθαι οἷον εἰ ὁ μὲν αὐτῶν ἔχει ἔσθαι ὅτι ὅτι ἔσθαι, ἔπειτα ὅτι ἢ
 ὁ μὲν ἐγγύς, ἐστὶ δὲ ἔραδιον, ἐκείνῳ ὅτι, ὅσοι ἔσθαι. ἀλλ' ἐκείνῳ ἐρ-
 ῶδες ἔσθαι. μὴ γὰρ τὴ λέγειν Εὐεπίδης, ποιήσας, Λόγῳ δίκαιον, μὲν
 αὐτὸν ἀλλ' ἢ εἰς φέρης. ἔργων δὲ ἐκείνους ἔργα παρὰ βλημά. καὶ ἔπειτα
 δεῖ τὸ πατέρει, ἀλλ' ἔστιν ἀλλ' ὅτι τῆσθαι μῆτερι. καὶ τοῖς βελτίων ὁ πα-
 τήρ. ὅσοι γὰρ τὸ Διὸς πόματα ἡδέει, ἐστὶ ἔραδιον πάσας τὰς ἡμέρας, ἀλλὰ
 ἵνα ἴσως ἐν ἔσθαι. δεῖ τὰ χρῆσιμῶν, ἀλλ' ἢ δὲ τὰ ἀγαθῶν οἷον ἔχει
 οἷον δίδωσι, καὶ πάντα ἔχει, καὶ συζῆναι τὸτο δεῖ. ἔστι ὅτι πίνω τὸ
 ζῆναι, τὸτο δὲ μὴ τὸ δίδωσι, ἀλλὰ χρῆσιμος. ἀλλ' οἱ τὸτο ποι-
 οῦντες, τὸτο πῶς τὰ ἐρωμίδῳ δίδωσι, ἔστι δέον. ἔστι εἰσὶν ἄξιοι
 καὶ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ὅσοι τὸ φιλίας. πόματες μὲν πῶς εἰσὶ φιλίας,
 ἀλλ' ἔστι αὐτῆσθαι. τὰ μὲν γὰρ χρῆσιμῶν, τὸ βλάπτει τὰ ἐκείνῳ ἀγα-
 θὰ, καὶ τὰ δὲ ποιήσασθαι, καὶ τὰ ὁποῖος δεῖ. ἔστι γὰρ ὅτι τῆσθαι ὅσοι ὅ-
 ρισμός τὸ φιλίας, ἀλλ' ἢ δὲ τὸ εἶναι, καὶ ἀλλ' ὅτι συζῆναι. τὰ δὲ κατὰ
 ἡδυνῶν, τὸ σκευελεῖν καὶ συγχαίρειν. πόματες δὲ ἔσθαι οἱ ὅσοι κατὰ φιλ-
 λία μὲν λέγονται πῶς, ἔστι παρὰ μίαν δὲ ὅσοις. ἔστι πολλοὶ εἰσὶ, καὶ
 ἕκαστος μίαν εἶναι δοκεῖ φιλίας, ὅσοι ἂν οἷον ἢ τὸ εἶναι παρὰ μέρους. καὶ
 γὰρ ὁ κατὰ ὑποσχίω, καὶ ποιήσας, ἔστι βλάπτει τὸ ἔργῳ ὅτι αὐτῶν ὑπάρ-
 χῃ, καὶ τὰ δίδοντι τὸ εἶναι δεῖ καὶ ἀνταποδιδόναι. ἀλλὰ συζῆναι ἔστι τὸ
 τῶν, ἀλλὰ ὅτι ἡδέει. ἀδικεῖσθαι οἱ φίλοι ἐννοῖ ἀλλήλους. τὰ γὰρ παρὰ
 γματ' αὐτῶν, ἀλλ' ἔστι φιλίας τὰ ἔχοντα. ἔστι φίλοι ἐκείνους
 οἷον

οἶνον διότι ἡδύς ὄν οἶνον εἴλετο, καὶ ὅτι χρῆσιμος ὄν πλεόντων εἴλετο·
χρησιμώτερος γὰρ. διὸ δεῖ ἀγαθὰ κτείν, ὡς παρ' αὐτῶν εἰ μᾶλλον εἴ-
λετο αὐτὴν ἡπίονος. ὁ δὲ εἴλετο λαοῦσιν. ἐκείνον γὰρ νῦν ζητῶσι ὄν ἀγα-
θόν, παρ' ἑτέροις ζητήσαντες ὄν ἡδυνῶν ἢ ὄν χρῆσιμον.

13 Σκεπτικῶν δὲ καὶ περὶ αὐταρκείας καὶ φιλίας πῶς ἔχουσι παρ' ἑ-
αυτῶν ἀλλήλων διωδάμεις. ἀπορήσκει γὰρ αὐτῶν πότερον εἴη κτ' ἐπι-
πύτα αὐταρκείας ἔσται τέττα φίλος. ἢ ἔσται ἀγαθὸς αὐταρκείας-
τος, εἰ ὁ μετ' ἄλλου δὴ δαίμων, τί αὐτῶν δέοι φίλου; ἔτε γὰρ τῷ χρῆ-
σίμῳ δεῖσθαι αὐταρκείας, ἔτε τῷ δὲ φρονιμώτῳ, ἔτε τῷ συζυῖ.
ὅτι γὰρ ἰσχυρὸς αὐτῶν σιωφίνας. μάλιστα δὲ τῷ φανερόν ὅτι γὰρ 10
δὴ ἴσον γὰρ ὡς ὁ δεινὸς παρ' ἑαυτοῦ δέοι φίλου δεήσειται· ἔτι
ἔσται αὐτῶν ἔτε μῆτιν δεασότα. ὡς τε καὶ ὁ ἀδραστοῦ δὴ δαίμων-
τατος ἡκιστα δεήσει φίλου, ἀλλ' ἢ κατὰ τὸν ἀδυνάτον εἶη αὐταρ-
κῆ. ἀνάγκη ἄρα ἐλαχίστους εἶη φίλους τῶν ἀείρων ζῶντι, καὶ δεῖ
ἐλαττοῦς γίνεσθαι, καὶ μὴ σπουδαίειν ὅπως ὡς φίλοι· ἀλλ' ὀλιγω- 15
ρῶν μὴ μόνον τῶν χρῆσιμων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ συζυῖ ἀρετῶν. δι-
λα μὲν καὶ τότε φανερόν αὐτῶν δόξαι ὡς ἔχρησεως ἕνεκα ὁ φί-
λος, ἔτι ὁ φειλείας· ἀλλ' ὁ δὲ ἄλλου φίλος μόνος. ὅταν γὰρ μη-
θιανὸς ἐνδεὴς ὦμεν, τότε τῶν σιωπολαουσομύθους ζητῶσι πρῶτες,
καὶ τῶν δὲ πρῶτομύθους μᾶλλον, ἢ τῶν ποιήσαντας. ἀμείνω δὲ ἔχο- 20
μεν κρίσιν αὐταρκείας ὄντες, ἢ μετ' ἐνδεείας, μάλιστα τε τῶν συζυῖ
ἀξίων δεόμεθα φίλων. περὶ δὲ τῆς ἀπορίας ταύτης σκεπτικῶν,
μὴ ποτε τὸ μὲν πῶς λέγει καλῶς, τὸ δὲ λαθάνει ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν παρ' ἑ-
αυτοῦ. δὴ ἴσον δὲ λαθεῖσι τί τὸ ζυῖ κατ' ἐνέργειαν, καὶ ὡς τέλος.
Φανερόν οὖν ὅτι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ γνωρίζειν· ὡς τε καὶ τὸ συζυῖ 25
τὸ σιωπολαοῦσθαι καὶ τὸ συγνώμειν ἔστιν. ἔτι δὲ τὸ ἀλλοῦ ἀγαθ-
νοῦ καὶ τὸ ἀλλοῦ γνωρίζειν ἀρετῶν τῶν ἐκείνου· καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ζυῖ
πᾶσιν ἐμφυτοῦ ἢ ὀρεξίς. τὸ γὰρ ζυῖ ἀφ' ἑαυτοῦ γινώσκοντα. εἰ οὖν

ἡς

ἡς ἀποτέμωι καὶ ποιήσκει τὸ γινώσκον αὐτῶν κατ' αὐτὸ καὶ μὴ· ἀλλὰ
τῷ το μὲν λαθάνειν, ὡς παρ' ἐν τῶν λόγων γέγραπται, τῶν μὲν τοι-
ποσάματι ἔστι μὴ λαθάνειν, ἔστιν αὐτῶν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ τὸ γινώσκον δι-
λον αὐτῶν αὐτῶν. τὸ δὲ ὁμοίον τῷ ζυῖ αὐτῶν αὐτῶν ἄλλον. ὁ δὲ λόγος δὲ τὸ
5 ἑαυτῶν ἀγαθῶσθαι καὶ γνωρίζειν ἀρετῶτερον. δεῖ γὰρ ἅμα σιω-
φίνας δύο ἐν τῶν λόγων, ὅτι τε τὸ ζυῖ καὶ ἀρετῶν, καὶ ὅτι τὸ ἀγαθόν,
καὶ ἐκ τῶν ὅτι τὸ ἀλλοῦ τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν τῶν αὐτῶν φύσιν. εἰ ἔτι
ἔστιν αὐτῶν τῶν αὐτῶν ὁμοίους ἢ ἑτέροις ἐν τῶν ἑτέροις παύσει, καὶ τὸ
γνωστὸν καὶ τὸ ἀρετῶν ἔστιν, ὡς ὁ ἄλλος εἰπεῖν, τὸ κρινῶν τὸ ἐπιστήμης
10 φύσεως· ὡς τε τὸ ἀλλοῦ βέβαιον ἀγαθῶσθαι, τὸ αὐτῶν εἶη τῶν
δι βέβαιον ἔστιν. ἐπεὶ οὖν ἔχει αὐτῶν ἐσμέν ἕκαστον τῶν,
ἀλλὰ κατὰ μεταλήψιν τῶν διωδάμειων ἐν τῶν ἀγαθῶσθαι ἢ γνω-
ρίζειν ἀγαθῶν ὁμοίους γὰρ, ἀγαθῶν γὰρ τῶν αὐτῶν, καὶ κατὰ τῷ κα-
θὰ παρ' ἑτέροις ἀγαθῶν, καὶ ἢ, καὶ ἔ. γνωστὸς δὲ γινώσκων. ὡς τε ἀφ' ἑ-
15 τῶν καὶ ζυῖ αὐτῶν βέβαιον, ὅτι βέβαιον αὐτῶν γνωρίζειν. τῷ τὸ ὅτι αὐ-
τῶν εἶη τὸ γνωστὸν. τὸ δὲ συζυῖ ἀφ' ἑαυτοῦ, δόξαι μὲν αὐτῶν εἶη σιωπου-
μύθους πῶς δὴ ἴσους, ὅτι τῶν κρινῶν παρ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἀλλοῖς ζώοις
οἷς τὸ σιωπολαοῦσθαι ἢ τὸ συμπίπειν. τί γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ πλησίον ἔσι
ταῦτα συμβαίνειν, ἢ ἡρῶς ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν λόγον; ἀλλὰ μὴ καὶ ἔ. λό-
20 γου κρινῶν τῶν τυχόντος ἑτέροις τῶν αὐτῶν ἔτε δοκεῖν οὔτε
μαθάνειν τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ φίλοις οἰόνται. μαθάνειν μὲν γὰρ αὐτῶν
ὅτι ἔχει ὡς δεῖ. διδασκόντος δὲ ἔ. φίλος ἢ ἑ. ὁμοιότης φιλία. δι-
λα μὲν φαίνεται γὰρ καὶ πρῶτες ἡδίων τῶν ἀγαθῶν μὲν τῶν φί-
λων κρινῶν μὲν κατὰ τὸν ὅτι βέβαιον ἔκαστον, καὶ ἔ. διωδάμειον αὐτῶν.
25 ἀλλὰ τῶν τῶν μὲν ἡδονῆς σωματικῆς, τῶν δὲ θεωρίας μουσικῆς,
τῶν δὲ φιλοσοφίας. καὶ πόλμῳ δεῖ εἶη τῶν φίλων. διὸ φησι, μάλιστα,
οἱ τῶν φίλοι· ὡς ἔ. δεῖ ἡμέτερον ἀπὸ ἀλλήλων τῶν γινώσκοντων.
ὅτι καὶ ὁ ἔρος δοκεῖ φιλία ὁμοίον εἶη. τῷ γὰρ τῶν ζυῖ ὀρέγεται ὁ

Dd

έρων· ἀλλ' ἔχῃ μάλιστα δεῖ, ἀλλὰ κατ' ἀθήσιν. ὁ μὲν γοῖνω
 λόγος ἐκεῖν' ἀφισι ἀξιοπορῶν· ὁ δὲ ἔργον ἔτω φαίνεῖ) γινόμενον.
 ὡς τε δὴ ληθὼν ὅτι τὸ ἄκρ' ἔεται πως ἡμᾶς ὁ ἀξιοπορῶν. σκεπτόμεν ἔν-
 25 θεν παληγῆς. ὁ γὰρ φίλος βέλεῖ) εἶ), ὡς τῶν ἢ παρομιμία φησὶν, ἀξ-
 106 λος Ἡρακλῆς, ἀμῶς εἶπ'· διέσπασσαι δὲ καὶ χαλεπὸν τὰ ἐφ' εἰος δ
 γνέσθαι· ἀλλὰ κατ' μὲν φύσιν ὁ συγγενέσθαι, κατ' δὲ σῶμα ὁμοίος
 ἕτερος, ἀμῶς ὅ κατ' τὴν ψυχὴν, καὶ τῶν κατ' μάλλον ἕτερον. ἀλλ' ἔθεν
 τε ἡττον βέλεται ὡς τῶν αὐτὸς διαρετὸς εἶ) ὁ φίλος. ὁ ἔν' ἔφίλου
 ἀσπείραται, ὁ αὐτὸς πως ἀνάγκη ἀσπείραται εἶ), καὶ ὁ αὐτὸν
 πως γνωρίζειν. ὡς τε καὶ φορικῆ μὲν σπυγνέσθαι καὶ συζῆ) 10
 τὰ φίλων ἢ δὲ δὴ λόγος. συμβαίνει γὰρ ἐκείνους ἄμα ἀθήσιν αἰεί·
 μάλλον δὲ τὰς ἡσυχίας ἢ δὴνας. αἶτιον δὲ ὅτι αἰεὶ ἡδὼν ἑαυτὸν θεω-
 ρῆν ἐν τῷ βελτίονι ἀγαθῷ. τὸ δὲ ἔστιν ὅτε μὲν πάθος, ὅτε ὅ τῶν
 ξίς, ὅτε δὲ ἔτερον ἢ, εἰ δὴ αὐτὸν δὲ ζῆ) καὶ ἔτω καὶ τὸν φίλον. ἐν
 δὲ τὰ συζῆ) σπυρραῖν, ἢ κρινωθῆναι τῶν ἐν τέλει μάλιστα γὰρ. 15
 δὴ σπυρραῖν καὶ σπυρραῖν, ἢ τὰ ἀξί) ἔργων καὶ τὰ ἀ-
 ναγκαῖα αἰ τοιαῦτα ὁμιλία δοκῶσιν εἶ), ἀλλὰ ἀπολαύσεως. ἀλλ'
 ἕκαστος ἔδωκα) τυχερῶν τέλους, ἐν ταῦτα βέλεῖ) συζῆ). εἰ δὲ
 μὴ, καὶ ποῖν δὲ καὶ πάσθαι ἔτω τῶν φίλων ἀξιοπορῶν μάλιστα. ὅτι
 μὲν γοῖνω καὶ δεῖ συζῆ), καὶ ὅτι μάλιστα βέλεῖ) πᾶντες, καὶ ὅτι ὁ 20
 δὴ δαμονέσθαι καὶ ἀξίος μάλιστα τοῖστος, φανεροῖν. ὅτι δὲ κατ' τὸν
 λόγον εἰ φαίνετο, καὶ τῶν δὴ λόγος σπυρραῖν λέγοντες ἀξίη.
 κατὰ τὸ σπυρραῖν γὰρ τὸ ἀξιοπορῶν ἀξίησιν, ἢ λύσις ἔστιν. ὅτι
 γὰρ ὁ θεὸς ἔποιεστος, οἷον δεῖαξί) φίλος καὶ τὸ ἄμειον ἀξίος καὶ τοῖ τῶ-
 25 τὸν τὸ λόγον, ὅσοι νοήσθαι ὁ σπυρραῖν. ἢ γὰρ ἔπειτα ὁ θεὸς δὴ ἔχῃ, ἀξ-
 25 γὰρ βέλεῖ) ἢ ὡς τε ἀλλο πὶ νοῦν αὐτὸς παρ' αὐτὸν. αἶτιον δὲ ὅτι ἡμῖν
 μὲν τὸ δὴ κατ' ἕτερον, ἐκεῖν δὲ αὐτὸς αὐτὸν τὸ δὴ ἔσθαι, καὶ τὸ ζῆ) τῶν
 25 ἡμῖν καὶ δὴ κατ' πολλοὺς φίλους. ἄμα ὅ λέγειν ὡς ἔχῃ φίλος ὡ

πολ-

πολλοὶ φίλοι, ἄμω λέγεται ὀρθῶς. ἐνδεχομένη γὰρ πολλοῖς συ-
 ζῆ), ἄμα καὶ σπυρραῖν ὡς πλείους ἀξιοπορῶν. ἐπει δὲ
 χαλεπώτατον ἐν ἐλάττωσιν, ἀνάγκη τὸ ἐνέργειν τὸ σπυρραῖν
 εἶ). ὡς τ' ἔμεινον χαλεπὸν τὸ πολλοὺς κτήσασθαι· πείρας γὰρ αἰεί· 25
 5 ἀλλὰ καὶ ἔσι γρησασθαι· καὶ ὅτε μὲν ἀπείραται τὸ ἀξιοπορῶν τὸν 25
 φιλοῦ μὲν βελεῖ) μὲν, ὅτε ὅ μετέχῃ τὸ αὐτῶν, καὶ τὰ ἄμα βέ-
 λεσθαι εἶ) φιλικόν. ἐνδεχομένη μὲν γὰρ ἄμα καὶ δὴ, τῶν πᾶντες
 ἀξίη)· μὴ ἐνδεχομένη ὅ, ἀλλ' ὡς τῶν Ἡρακλῆς ἴσως αἰ ἢ μή-
 τηρ εἶλετο θεὸν εἶ) μάλλον, ἢ μεῖ αὐτὸν ὄντα τὰ εὐρυθεῖ) ἡδύην.
 10 ὁμοίως γὰρ αἰ εἶποιεν καὶ ὁ Λάκων ἔσκωψεν, ἐπει πῶς ἐκάλεισεν αὐ-
 τὸν χῆμα ζῆ) μὲν ὅτι καλέσθαι τὸς Διοσκούρας. δοκεῖ δὲ τὸ μὲν
 φιλοῦτος ὁ ἀπείραται εἶ) τὸ συμμετέχῃ τὸ χαλεπῶν τῶν τὸ ὅ
 βελεῖ) μὲν τὸ βέλεαξ) συμμετέχῃ, καὶ ταῦτα ἀμφοτέρω συμβαί-
 νη δὴ λόγος. δεῖ γὰρ τὰ φίλων μὴ τῶν εἶ) ἔτω ληθηθῆναι, ὡς ἡδὲ τὸν 25
 15 φίλον. δοκεῖ ὅ δὲ ἀξίη) μὴ τὸ αὐτῶν. δὴ καλύσει συμμετέχῃ. 25
 ἰκθμοὶ γὰρ αὐτῶν κακοπαθοῦντες, ἵνα μὴ φαίνων) τὸ αὐτῶν σπυρραῖν-
 τες, καὶ ἀξίη) τὸ χαρῆν λυπομένης ἔφίλου. ἐπὶ δὲ καφότερον εἶ)
 μὴ μόνον φέροντες τὰ κακά. ἐπει δὲ ἀξίη) τὸν πό, τ' δὴ καὶ τὸ ἄμα,
 δὴ ληθὼν ὅτι καὶ τὸ ἄμα εἶ) μετ' ἐλάττωσιν ἀγαθῶν, ἀξίη) τὸν πως, ἢ
 20 χρεῖς μὲν μείζονος. ὅτι ἂν ἀδὴ ληθὼν τὸ ποσὸν δὴ αὐτῶν τὸ ἄμα ἢ δὴ
 ἀξίη) φέρον, καὶ οἷον καὶ τὸ μετέχῃ ἄμα πᾶντων φιλικόν, καὶ ὡς τῶν
 σπυρραῖν ἄμα φασὶν ἡδὼν ταῦτα ἔχοντες· οἱ δὲ αὐτῶν μὲν τὸ βέ-
 λων). ἐπει δὲ γε πῶς ἔτω βελεῖ) ποιήσθαι, ὁμοιογῶσιν ἄμα κα-
 κῶς ἀξίη) τὸ σφόδρα, ἢ δὴ σφόδρα χρεῖς. τῶν ἀπλήστων
 25 δὲ τῶν καὶ τῶν ἀτυχίας. ὅτε μὲν γὰρ βελεῖ) τὰς φίλους
 εἶ) ὅσοι λυπεῖν, ὅταν μὴ τῶν μέλλωσι ποιήσθαι πλέον· ὅτε δὲ τῶν
 ἡδύων παρῆναι. ἔν δὲ τὸ ὑπειαινώσεως ταῦτης καὶ μὲν δὴ λόγον.
 ἀξίη) γὰρ τὰ ἀξιοπορῶν συμβαίνει, καὶ ὅτι μὲν τὸ λυποῦ μὲν

Dd 2

ἢ ἐν Φαύλῃ ὄντα ἔξει τὸν φίλον θεωρεῖν φθόρον μὲν ἀπλῶς, ὡς ἄν
 καὶ ἡμᾶς ἀλλοῖς· ὁ δὲ ὄρεται τὸν φίλον ἡδύ, ὡς ἄν ἄλλοι πὶ τῷ ἡδί-
 ταν, ἀλλὰ τὴν εἰρημνύει ἀγίαν· καὶ μὴ κέμνοντα εἰ αὐτός. ὥστε
 ὁ πότερον αὐτῶν ἢ, μᾶλλον ἡδύ ποιῆ τὴν ῥοπιῶν τῆ βέλειαται
 παρῆναι ἢ μὴ, καὶ πότε ἔπι τῷ χερόνων συμβαίνην ἀλλὰ τῷ αὐτῶν
 ἀγίαν γνέσθαι, μάλιστα γὰρ φιλοδιμῆνται τὴς φίλους μὴ παρῆναι
 ἴδν δὲ, μηδὲ εἶ) ἀνάγκη ἀλλοῖς κακῶς, δὲ) εἴοτε τὴς ἐρω-
 μνύουσι, σιωπαποκλιτύασι. μᾶλλον γὰρ εἰ οἰκείας ἀσθάνεσθαι κα-
 κοῦ· ὡς ἄν αὐτῶν καὶ μεμνημῆνος ὅ, τί ποτε δὲ ἔωρατε μᾶλλον,
 ἢ εἰ ἄλλο αἰεὶ κακῶς παρῆναι. *

17 Ἀπορήσθε δὲ αὐτῶν εἰ ἔστιν ἐκείτω φίλω χρῆσασθαι, καὶ ἐφ'
 αἰπέφυκε, καὶ δῆλως, καὶ τῆτο ἢ ἄλλο ἡδύ καὶ συμβεβηκός· οἶον ἢ ὀ-
 φθαλμοῖς ἰδεῖν, ἢ καὶ δῆλως παιδεῖν ἀλλὰ σφρέψαντα, ὡς τε δὲ οὐδὲ
 ἐν Φαυλῶν. αὐτῶν μὲν δὲ ἄμφω ὅτι μὲν ὀφθαλμοῖς, ὅτι ἴδν δὲ ὀ-
 φθαλμῶ· δῆλ' ἢ καὶ συμβεβηκός· οἶον εἰ ἴδν ἀποδύσθαι ἢ φα- 15
 γνῖν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπισημη. καὶ γὰρ δῆλως καὶ ἀμῶρτεῖν· οἶον ὀ-
 ταν ἐκῶν μὴ ὀρθῶς γράψῃ, ὡς ἀγνοία δὲ χρῆσθαι, ὡς ἄν μετ-
 σφρέψας τὴν χεῖρα· καὶ τὰ ποδὶ ποτὲ ὡς χεῖρ, καὶ τῶν τῶν ὡς πο-
 20 δι χεῖρται. ὀρχησφριάδες ἡδὲ ἢ πᾶσαι αἰ ἀεῖσαι ἐπισημη εἴπε, καὶ
 τῆ δικαιοσύνη ὡς ἀδικία χρῆσθαι, εἰ δίκης. εἰ ἄρα ἀπὸ δικαιο-
 σῶν τὰ ἀδικία παρῆναι, ὡς ἄν καὶ τὰ ἀγνοητικὰ ἀπὸ ἐπιση-
 μης· εἰ δὲ τῆ ἀδύατον, φανερόν ὅτι ὅσα αὐτῶν εἰ ἐν ἐπισημη αἰ
 ἀρεταί. εἰ δὲ εἰ μὴ ἔστιν ἀγνοῖν ἀπὸ ἐπισημης, ἀλλὰ ἀμῶρτάνην
 μόνον, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπὸ ἀγνοίας ποιῆν, εἰ πὶ ἀπὸ δικαιοσύνης γὰρ ὡς
 ἀπὸ ἀδικίας παρῆναι· ἀλλ' ἐπεὶ φρονήσις ἐπισημη, καὶ ἀληθῆς πὶ 25
 ὁ αὐτὸ ποιήσθαι κακείνη. ἐν δὲ χεῖρ γὰρ αὐτῶν ἀφρονῶς ἀπὸ φρονήσεως,
 καὶ ἀμῶρτάνην τῶν αὐτῶν ὁ ἀφρων. εἰ δὲ ἀπλῆ ἢ ἐκείτου χεῖρα
 ἢ ἐκείτου, καὶ φρονήσις ἐπὶ ἄλλο ἔτω παρῆναι. ἐπὶ μὲν ἔν
 ταῖς

ταῖς δῆλως ἐπισημης, δῆλ' ἢ κυρία ποιῆ τὴν ἐπισημη· αὐτῆς δὲ τῆ
 πασῶν κυρίας τίς; εἰ γὰρ ἐπὶ ἐπισημη γὰρ ἢ νοῖς, ἀλλὰ μὲν ἔδν
 εἰρητή· χρῆται γὰρ αὐτῆ· ἢ γὰρ τῆ εἰρητήτος εἰρητή, τῆ τῆ εἰρ-
 χουμῶν χρῆται. τίς οὖν ἔστιν, ἢ ὡς ἄν λέγεται ἀκροαία κακία τῆ
 5 ἀλόγους τῆ ψυχῆς, καὶ πῶς ἀκόλαστος ὁ ἀκρατής ἔχων νοῦν. ἀλλ'
 ἡδὲ αὐτῶν ἢ ἢ ἐπισημη, σφρέψῃ καὶ λογισται πάναντια.

σφι δηλονότι, καὶ μὲν ἐν τῆτω εἰρητή, ἐν τῆ
 τῆ λόγῳ αἰοία ἢ, ἕτεροι μετὰ ποιουῖται. ὡς τε ἔσαι δικαιοσύνη
 ὁ δικαίως χρῆσθαι καὶ κακῶς, καὶ φρονήσις ἀφρονῶς· ὡς τε καὶ
 10 πάναντια. ἀποπον γὰρ, εἰ τῆ μὲν ἐν τῆ λογιστικῆ εἰρητή μαρθη-
 εἰα ποτὲ ἐγγενομένη μὲν τῆ λόγῳ βέβη καὶ ποιήσθαι ἀγνοῖν. ἢ δὲ
 εἰρητή ἐν τῆ λόγῳ αἰοίας ἐνέσις, εἰ σφρέψῃ τῶν τῶν, καὶ ποιήσθαι
 φρονήσις κρινῆν καὶ τὰ δέοντα. καὶ πάλιν ἢ φρονήσις ἢ ἐν τῆ λο-
 γιστικῆ, τὴν ἐν τῆ ἀλόγῳ κλάσιν αὐτῶν φρονῶς παρῆναι· ὡς
 15 δοκεῖ ἢ ἐκείτω. ὡς τε ἔσαι καὶ ἢ ἀπὸ ἀγνοίας φρονήσις, ἐπὶ τε
 τῶν αὐτῶν ἀποπα, δῆλως τε καὶ ἀπὸ ἀγνοίας χρῆσθαι φρονήσις. τῆ-
 πο γὰρ ἐπὶ τῆ δῆλως εἰρημῶς ὀρθῶν μὲν· ὡς ἄν τὴν ἰατρικῶν ἢ 107
 γραμματικῶν βέβη ἀκροαία. ἀλλ' οὖν ὁ τῆ ἀγνοῖαν, ἐὰν ἢ ἐν-
 αἰαία, ἀλλὰ ὁ μὴ εἰρημῶν τῆ ὑπολογιστικῆ ἀλλὰ τὴν εἰρημῶν, ὅλως
 20 μᾶλλον εἰ) παρῆναι τῆ κακίαν ἔπως ἔχῃ (καὶ γὰρ ὁ ἀδικῶς παρῆ-
 τα ὁ δικαίως διυά), καὶ ὅλως ἐνεστὶν ἐν τῆ διυάμῃ ἢ ἀδύαμῆ.
 ὡς τε δὲ ἴδν ὅτι ἀμῶ φρονήσις καὶ ἀγαθαὶ ἐκείνη αἰ δῆλως ἔξει, καὶ
 ὀρθῶς ὁ σῶμῃ κρατητικῶν, ὅτι ὅσα ἐν ἰσχυρότερον φρονήσις· ἀλλ'
 ὅτι ἐπισημη μὲν ἔφη, ὅσα ὀρθῶν. εἰρητή γὰρ ἔστι, καὶ ὅσα ἐπισημη,
 25 ἀλλὰ γῆρος δῆλως γῆρος *

Ἐπεὶ δὲ εἰ μόνον ἢ φρονήσις ποιῆ τὴν ἀδικία καὶ εἰρη-
 τῶν, ἀλλὰ φαμῶν καὶ τῆς ἀδικίας ἀδικία παρῆναι, ὡς καὶ τῆ ἀδικ-
 χίας ἀδικίας ἀδικία παρῆναι, καὶ τὰ αὐτῶν τῆ ἐπισημης, σφρέψῃ

πότερον ἔστι φύσις, ὁ μὲν δὲ τυχεῖς, ὁ δὲ ἀτυχεῖς, ἢ ἔ, καὶ πῶς ἔχει
 κατὰ τῶν. ὅτι μὲν γὰρ εἰσι ἕναι δὲ τυχεῖς ὁρῶμεν. ἀφρονες γὰρ
 ὄντες, καθάρτουσι πολλὰ, ἐν οἷς ἡ τύχη κυρία. εἰ δὲ καὶ ἐν οἷς τέχνη
 ἔστι, πολὺ μὲν τοι καὶ τύχης ἐνυπάρχει· οἷον ἐν φραττηγία καὶ κυβερ-
 νητικῇ. πότερον ἔν ἀπό πινος ἐξέως ἑτοί εἰσιν, ἢ ἔ τὰ αὐτοῖ ποιόπι-
 νες εἶ, παρεκκλίει εἰσι τὴ δὲ τυχημῆ. νῦν μὲν γὰρ ἔπως οἶον) ὡς
 φύσις ἑνῶν ὄντων· ἢ δὲ φύσις ποιεῖς ἕνας ποιεῖς, καὶ δὲ ἕνους ἐκ γμε-
 πῆς ἔχει φέρεισιν· ὡς παρ οἱ μὲν γλαυκοί, οἱ δὲ μελανόμομοι, τὰ
 δεῖν τοιοῦδι ἔχον· ἔτω καὶ οἱ δὲ τυχεῖς καὶ ἀτυχεῖς, ὅτι μὲν γὰρ ἔφρο-
 νήσῃ καθάρτουσι, δὴ ἄλλον. ἔ γὰρ ἀλογος ἢ φρόνησις, ἀλλ' ἔχει λόγον ἔχει
 πῆ ἔτω παρὰ τοῖσι. οἱ δὲ ὅτι ἀνέχουεν εἰπεῖν ἔχει πῆ καθάρτουσι· τέ-
 χνη γὰρ αὐτῶν. ἔστι ὅ φανερόν ὄντες ἀφρονες, ἔχ ὅτι κατὰ δῆλα. τὸ το
 γὰρ ἔχεν ἀποποι· οἷον ἰπποκράτους γεωμετρικὸς ὢν, ἀλλὰ κατὰ τὰ
 δῆλα δοκῆ βλαξὶ καὶ ἀφρων εἶ) καὶ πολὺ χρεῖστον πλέον ἀπώλεσεν
 ἔτω τὸ ἐν Βυζαντίῳ πεντηκασολόγων, δι δὲ ἠήθησαν, ὡς λέγουσιν. 15
 ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν ἐνοῖσι δὲ τυχεῖσιν ἀφρονες. κατὰ γὰρ ναυκλήριον ἔχ
 οἱ δὲ φρόνηται δὲ τυχεῖς, ἀλλ' ὡς παρ ἐν κύβων πλώσῃ, ὁ μὲν ἔδεν, ἄλ-
 λος ὅ βλάβη κατὰ ἢ φύσις ἔστιν δὲ τυχεῖς, ἢ τὰ φιλοσοφῶν ὡς παρ φα-
 σιν ἔτω θεῶν, καὶ ἔξωθεν πῆ) ὅ καθάρτουσι· οἷον πλοῖον κακῶς νε-
 ναυπηγημῶν ἀμύμον, πολλάκις ὅ πλῆ, ἀλλ' ἔ δι αὐτὸ, ἀλλ' ὅτι ἔ- 20
 22 καὶ κυβερνήτην ἀγαθόν· ἀλλ' ὅτι δὲ τυχεῖν τὸ δαίμων ἔχει κυβερ-
 23 νήτην ἀγαθόν. ἀλλ' ἀποποιθεὶ ἢ δαίμονα φιλοσοφῶν τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ
 μὴ τὸ βέλυσον καὶ τὸν φρονιμῶτατον. εἰ δὲ ἢ ἀνάγκη, ἢ φύσις, ἢ νόος, ἢ
 ὅτι φροσύνη ἢ καθάρτουσι· τὰ ὅ δὲ οὐ μὴ ἔστι, φύσις αὐ εἶεν οἱ δὲ τυ-
 χεῖς. ἀλλὰ μὲν ἢ φύσις αἰτία, ἢ ἔ αἰεὶ ὡσαύτως, ἢ ἔ ὡς ὅτι- 25
 ὅ πολὺ ἢ δὲ τύχη τὸ ναυτίον. εἰ μὲν ἔν ὅ τὸ ἀλόγως ὅτι τυχεῖ-
 νον, τύχης δοκεῖ εἶ)· ἀλλ' εἰ παρ ἔχει τύχην δὲ τυχεῖς, ἐκ αὐ τοιοῦ-
 τον εἶ) ὅ ἀίπον, οἷον αἰεὶ ἔ αὐτὸ ὡς ὅτι ὅ πολὺ. ἔπῃ ὅ τοιοῦτον ἔπι-
 τυχεῖ-

τυχεῖν ἢ ἀποτυχεῖν· ὡς παρ ὅτι ὁ γλαυκὸς ἐκ ὅξυ ὀρεθῆ, ἢ τύχης
 αἰτία, ἀλλὰ φύσις· ἐκ ἀρὰ ἔστιν δὲ τυχεῖς, ἀλλ' οἷον δὲ φύσις. ὡς παρ
 τῆ τ' αὐ εἶη λεκτέον, ὅτι ἔς λέγουμεν δὲ τυχεῖς, ἔ ἔχει τύχην εἰσιν·
 ἐκ ἀρὰ εἰσιν δὲ τυχεῖς. τύχης γὰρ, ὅσων αἰτία τύχη ἀγαθῆ ἀγα-
 5 θῶν. εἰ δὲ ἔτω, πότερον ἢ ἔσαι τύχη ὅλως, ἢ ἔσαι μὲν, ἀλλ' ἐκ ἔπι,
 ἀλλ' ἀνάγκη καὶ εἶ) καὶ αἰτίαν εἶ). ἔσαι ἀρὰ καὶ ἀγαθῶν ἢ αἰτία ἢ κα-
 κῶν. εἰ δὲ ὅλως ἔχει ἀρετέον, καὶ ἔδεν ἀπὸ τύχης φαρτέον γίνεσθαι,
 ἀλλ' ἢ μὲν δὲ ἔχει αἰτίας, ἔχει ὅ μὴ ὀρεῖν, τύχην εἶ) φαρτέον αἰ-
 τίαν. ἔχει καὶ ὅτι ὅτι μὲν, τὴ τύχην πητέσιν αἰτίαν ἀνάλογον ἀνθρώ-
 10 πίνω λογιμῶν, ὡς ἔχει ἕνους φύσεως. τῆ το μὲν ἔν δὲ ὅ καθάρτουσι
 αὐ εἶη· ὅτι ὅ ὀρῶμεν πινος ἀπαξ δὲ τυχεῖσιν ἄντας, ἔχει πῆ καὶ πᾶ-
 λιν αὐ, ἔχει ὅ ἀποκαθάρτουσι καὶ πάλιν καὶ πάλιν; ὅ γὰρ αὐτὸ ἔτ' αἰ-
 πον. ἐκ ἀρὰ ἔσαι τύχης· ἔτ' ἢ ὅ αὐτὸ ἀποκαθάρτουσι ἀπείρων καὶ ἀο-
 εἰτων. ἔσαι μὲν ὅ ἀγαθόν ἢ κακόν· ὅτι ἔχει μὲν δὲ ἔσαι αὐτὸ ἢ δὲ
 15 ἀπφείαν· ἐπεὶ ἐμαύθησαν αὐ ἕνους δὲ τυχεῖς, ἢ καὶ πᾶσαι αὐ αἰ ε-
 πιτήμη, ὡς παρ ἔφη Σωκράτης, δὲ τυχεῖς ἢ ἔ. πῆ ἔν καλὴ συμ-
 βλώσῃ πιν εἰ φεξῆς τὰ τοιαῦτα πολλάκις, ἔχ ὅτι δεῖ, ἀλλ' οἷον
 αὐ εἶεν ὅ κύβους αἰεὶ μακρὸν βλάβη. τί δὲ δὴ. ἀλλ' ὅτι ἔναισιν ὀρ-
 μηῖ ἐν τῇ ψυχῇ, αἰ μὲν ἀπὸ λογιμῶν, αἰ δὲ ἀπὸ ὀρέξεως ἀλόγως,
 20 καὶ παρ ἔτεραι αὐται. εἰ γὰρ ἔστι φύσις ἢ δὲ ὅτι τυχεῖσιν ἢ δέος καὶ ἢ
 ὀρέξεις, φύσις γὰρ ὅτι ὅ ἀγαθόν βαδίζοι αὐ πῆ. εἰ δὲ ἢ πινες εἰσιν δὲ
 φύσις ὡς παρ οἱ ἀδίκῃ ὅτι ὅτι ὅτι ἀμύμονι ἀδίκῃ, ἔπως ἔ πεφύκασι καὶ
 αὐ δὲ λόγου ὀρμησιν, ἢ φύσις πέφυκε, καὶ ὅτι τυχεῖσιν καὶ τῆ του
 ποτὲ, καὶ ἔπως ὡς δεῖ, καὶ ἔ δεῖ, καὶ ὅτε, ἔτοι καθάρτουσι, καὶ τῆ-
 25 χωσιν ἀφρονες ὄντες καὶ ἀλογῶν, ὡς παρ καὶ ὅ ἔσαι οἱ διδασκα-
 λικῶν ὄντες. οἱ δὲ γὰρ τοιοῦτοι δὲ τυχεῖς, ὅσοι αὐ δὲ λόγου καθάρτου-
 σιν ὡς ὅτι ὅ πολὺ. φύσις ἔφα οἱ δὲ τυχεῖς εἶεν αὐ, ἢ αὐ ἢ πλεο-
 ναχῶς λέγει) ἢ δὲ τυχεῖς. τὰ μὲν γὰρ παρ ἔται ἀπὸ τὸ ὀρμηῖς,
 καὶ

εως δὲ ἔργον· ἀλλ' ἀναγκάσιον πάλυτα, ἢ τὰ πλεῖστα καὶ κυριώτατα,
 ἢ αὐτὸν ἔχον ἔσπον ὧ ὄλω. ἔστι δὲ τὸ ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸ καλὸν κα-
 γαθὸν, ἔ μόνον καὶ τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ κατ' αὐτὰ ἔχοντα δια-
 φοραί. τῶν γὰρ ἀγαθῶν πάλυτων τέλη ἐστίν, αἱ αὐτὰ αὐτῶν ἐνε-
 καὶ ἐστὶν ἀρεταί. τῶν δὲ καλῶν, ὅσα δὲ αὐτὰ ὄντα, πάλυτα ἐπαμνε-
 τά ἐστὶ. ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἐφ' ὧν αἵ τε ποσάξιδες εἰσὶν ἐπαμνεταί, καὶ
 αὐτὰ ἐπαμνετὰ, δικαιοσύνη καὶ αὐτὴ καὶ αἵ ποσάξιδες· καὶ οἱ σώ-
 φρονες· ἐπαμνετὴ γὰρ καὶ ἡ σωφροσύνη. ἀλλ' ἔχ ὑγιῖα ἐπαμνε-
 τόν· ὥστε γὰρ τὸ ἔργον· ὥστε δὲ ἰχυρῶς· ἀλλ' ἀγαθὰ μὲν, ἐπαμνε-
 τά δὲ ἔ. ὁμοίως δὲ τῆτο δ' ἡλόν καὶ ἔπι τῶν δμῶν δια- 10
 γῆς. ἀγαθὸς μὲν οὖν ἐστὶν ὧ τὰ φύσδι ἀγαθὰ ἐστὶν ἀγαθὰ. τὰ
 γὰρ ποειμέχητα καὶ μέγιστα εἶναι δὲ κριῦντα ἀγαθὰ, ἡμῆ καὶ πλε-
 πος, καὶ σώματος ἄρεταί, καὶ ἄτυχίαι καὶ διωδάμεις, ἀγαθὰ μὲν
 φύσδι ἐστὶν, ὡς δὲ εἶναι βλαβερεῖα πῶς δια- 15
 ἄφρων, ἔτ' ἀδίκος ἢ ἀκόλαστος ὢν, ἔδ' ὀνήσδε γρώμυτος ἀλῶις,
 ὡς πορ ἔδ' ὁ κἀμῶν τῆ τῆ ὑγιάνοῦτος ἔσφῆ γρώμυτος, ἔδ' ὁ ἀ-
 οδιπὸς καὶ ἀιάπηρος ποῖς τῆ ὑγίεος τῆ ὄλοκληῖρου κόσμοις. καλὸς
 δὲ καγαθός, τὰ τῆ ἀγαθῶν τὰ καλὰ ἔσφάξιν αὐτὰ δὲ αὐτὰ,
 καὶ τὰ ποσάκικὸς εἶναι τῶν καλῶν καὶ αὐτῶν ἐνεκα. καλὸς δὲ ἐ-
 σὶν αἵτε ἄρεταί, καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. ἔστι δὲ πῆς ἔξιδι 20
 πολυικη, οἷαν οἱ Λάκωνες ἔχοισιν, ἢ δμῶι ποῖετοι ἔχοισιν ἀλ' αὐτὴ δ'
 ἐστὶν ἔξιδι τοιαῦτη. εἰσὶ γὰρ οἱ οἷον τῆ ἄρετῆω δεῖν μὴ ἔχον, ἀλλὰ τῆ
 φύσδι ἀγαθῶν ἐνεκα. δὲ ἀγαθὸι μὲν ἄνδρες εἰσὶ· τὰ γὰρ φύσδι μὲν
 ἀγαθὰ ἀλῶις ἐστὶ· καλοκαγαθίαν γὰρ ὅσα ἔχοισιν. ἔ γὰρ ὑπάρ-
 χει ἀλῶις καλὰ δὲ αὐτὰ, καὶ ποσάμειῦνται καλοὶ καγαθοί, καὶ ἔ 25
 μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ μὲν φύσδι ὄντα, ἀγαθὰ τῆ φύ-
 σδι ὄντα, τῆτοις καλὰ. καλὰ γὰρ ἐστὶ, ὅταν ἔ ἐνεκα ποσάπῶσι καὶ
 ἀμειῦνται καλὰ, ἢ δὲ πῆ καλῶ καγαθῶ καλὰ ἐστὶ τὰ φύσδι ἀ-
 γαθὰ

γαθὰ. καλὸν γὰρ τὸ δίκαιον· τῆτο τῆ κατ' ἀξίαν ἀξίος δὲ ὅσα
 τῆτων. καὶ τὸ πορέπον καλόν· πορέπιδε ταῦτα τῆτω, πλεῖτος, δὲ-
 γῆτα, διωδάμεις. ὡς τε τὰ καλῶ καγαθῶ, καὶ αὐτὰ συμφείροντα
 καὶ καλὰ ἐστὶ· τοῖς δὲ πολλοῖς ἔσφφωνῆ τῆτο. ἔ γὰρ τὰ ἀπλῶς ἀγα-
 5 θὰ, καὶ κείνοις ἀγαθὰ ἐστὶ, τὰ δὲ ἀγαθῶ ἀγαθὰ καὶ καλὰ. πολλὰς
 γὰρ καὶ καλὰς ποσάξιδες δὲ αὐτὰ ἐποσάξεν. ὁ δὲ οἰόμυτος ταῖ ἀρε-
 ταῖ ἔχον δεῖν ἐνεκα τῶν ὀκτὸς ἀγαθῶν, καὶ τὸ συμφείρηκὸς τὰ κα-
 λὰ ποσάπῆ. ἐστὶν οὖν καλοκαγαθία ἀρετὴ τέλεις. Καὶ ποῖ
 ἡδονῆς δὲ εἶρη) ποῖον πῆ καὶ πῶς ἀγαθόν, καὶ ὅτι τὰ τε ἀπλῶς ἡδέα
 10 καὶ καλὰ, καὶ τὰ τε ἀπλῶς ἀγαθὰ ἡδέα. ἔ τῆ δὲ ἡδονῆ μὴ ἐν
 ποσάξιδε, δὲ τῆτο ὁ δὲ ἡθῶς δὲ δαίμυον καὶ ἡδῆσα τῆσδι, καὶ τῆτο οὐ
 μάτῆω οἱ ἀνδρποποῖ ἀξίεσι. ἐπει δὲ ἐστὶ πῆς ὄρος καὶ τὰ ἰαφῶ,
 ποσῶς ὄν ἀιαφείρων, κείνιδε τὸ ὑγιάνοῦ σώμα, καὶ μὴ ποσῶς ὄν μέγρι
 ποσοῦ ποητέον ἐνεκα καὶ δὲ ὑγιάνοῦ· εἰ δὲ ἔλαπῆον ἢ πλεόν, ἔκέπῆ
 15 ἔτω καὶ τὰ ποσοδαίω ποῖ ταῖ ποσάξιδες καὶ ἀρέσδεις, τῶν φύσδι
 μὲν ἀγαθῶν, ὅσα ἐπαμνετῶν δὲ, δεῖ ἵνα εἶναι ὄρον καὶ τῆ ἔξιδεως καὶ
 τῆ ἀρέσεως, καὶ ποῖ φυγῆς χρημάτων πλεῖτοις, καὶ ὀλιγῆτος
 καὶ τῶν ἄτυχημῆ. ἐν μὲν οὖν ποῖς ποσῶτερον ἔλεγῆ τῆ ὡς
 ὁ λόγος· τῆτο δὲ ἐστὶν ὡς πορ ἀν εἶ πῆς ἐν ποῖς ποῖ τῆω ἔσφφῶ εἶ-
 20 ποῖεν ὡς ἡ ἰαπεικὴ καὶ ὁ λόγος ταύτης. τῆτο δὲ δὲ ἡθῶς μὲν, ἔ σα-
 φείς δὲ. δεῖ δὲ ὡς πορ καὶ ἐν τοῖς δμῶις ποσῶς τὸ ἄρχον ζῆω, καὶ
 ποσῶς τῆω ἔξιδι καὶ τῆω ἐνέρχαι τῆω τῆ ἄρχοντος· οἷον δὲ ὄλον,
 ποσῶς δεασῶ τῆ, καὶ ἔνασον ποσῶς ἐνεκα ποσῶς καθηκουῖ ἄρχῆω.
 ἐπει
 τῆ καὶ ἀνδρποπος φύσδι ποῖ ἔσφφῆκεν δὲ ἄρχοντος καὶ ἄρχομῆς, καὶ ἔ-
 25 κασον δὲ δέοι ποσῶς τῆ ἑαυτῶν ἄρχῆω ζῆω. αὐτὴ τῆ διτῆ· δμῶς
 γὰρ ἡ ἰαπεικὴ, καὶ δμῶς ἡ ὑγία. ταύτης δὲ ἐνεκα ἐκείνη. ἔτω δὲ
 ἔχῆ καὶ τὸ ποσάκικόν. ἔ γὰρ ἔπιτακικῶς ἄρχον ὁ ποῖος, ἀλλ' ἔ ἐνε-
 κα ἢ φείρηκῶς. ἔπιτακῆον δὲ τῆ ἔ ἐνεκα· διωείσαι δὲ ἐν δμῶις, ἐπει

καὶ κείνους τε ἕτερον δειναι. ἢ τις οὖν ἀρεσις καὶ κτήσις τῆς φύσεως ἀ-
 20 γαθῶν ποιησὸς τῶν ἕτερον μάλιστα θεωρεῖται, ἢ σώματος, ἢ χρημα-
 20 τῶν, ἢ φίλων, ἢ τῶν δούλων ἀγαθῶν, αὐτὴ ἀείρη, καὶ οὐδὲν ὄρεσις καὶ λ-
 20 λιστος. εἴ τις δὲ ἢ δι' ἐνδεῖαν, ἢ δι' ὑπερβολὴν καλύει τὸν θεοῦ
 20 πῶς καὶ θεωρεῖται, αὐτὴ δὲ φαύλη. ἔχει δὲ τὸ τοιοῦτον ψυχῆς, καὶ οὐδὲν ἔστι
 ψυχῆς ὄρεσις ἀείρητος, πᾶσι ἡμισυ ἀποδίδεται τῶν ἄλλων μερῶν τῆς
 ψυχῆς, ἢ τοιοῦτον. τίς μὲν οὖν ὄρεσις τῆς καλοῦ ἀγαθίας, καὶ τίς ὁ
 σκεπτός τῆς ἀπλῶς ἀγαθῶν, ἔστω εἰρημῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΑΡΕ-
 τῶν καὶ κακιῶν.

10

ΠΑΙΝΕΤΑ μὲν ἔστι τὰ καλὰ, καὶ κατὰ τὴν
 τὰ ἀγαθὰ. καὶ τῶν μὲν καλῶν ἡγεῖται αἱ ἀρε-
 ται, τῶν δὲ ἀγαθῶν, αἱ κακίαι. ἐπαινετὰ δὲ εἰ-
 15 σι καὶ τὰ αἴτια τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰ παρεπόμε-
 να ταῖς ἀρεταῖς, καὶ τὰ γινόμενα ἀπὸ αὐτῶν, 15
 καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν. κατὰ δὲ τὰ σκαιὰ. τει-
 μερεῖς δὲ τῆς ψυχῆς λαμβανόμενης κατὰ Πλάτωνα, τῶν μὲν λο-
 γιστικοῦ ἀρετὴ ἔστιν ἡ φρόνησις· τῶν δὲ θυμοειδῶν, ἢ τε σωφροσύνης,
 καὶ ἡ ἀνδρεία· τῶν δὲ ἐπιθυμητικοῦ, ἢ τε σωφροσύνης, καὶ ἡ ἐγκρά-
 20 τεία· ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς, ἢ τε δικαιοσύνης, καὶ ἡ ἐλευθεριότης, καὶ ἡ 20
 μεγαλοψυχία. κακία δὲ ἔστι, τῶν μὲν λογιστικοῦ ἢ ἀφροσύνη·
 τῶν

τῶν δὲ θυμοειδῶν ἢ τε ὀργιλότης, καὶ ἡ δολία· τῶν δὲ ἐπιθυμητικοῦ,
 ἢ τε ἀκαλοσύνη, καὶ ἡ ἀκράτεια· ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς, ἢ τε ἀδικία, καὶ
 ἀεὶ ἐλευθεριότης, καὶ μικροψυχία.

Φρόνησις.

5 Ἔστι δὲ φρόνησις μὲν ἀρετὴ τῆς λογιστικοῦ, ἡ δὲ ἀσκήσια καὶ τῆς
 πρὸς ὑδάμονίαν σωφροσύνης.

Προσοφίας.

Προσοφίας δὲ ἔστιν ἀρετὴ τῆς θυμοειδῶν, καὶ ἡ ἐπιθυμίας ὀργῆς
 γίνουσι δεσκήσει.

Ανδρεία.

10 Ἀνδρεία δὲ ἔστιν ἀρετὴ τῆς θυμοειδῶν, καὶ ἡ ἐπιθυμίας εἰ-
 σιν ἀπὸ φόβου τῆς ἀνδρείου.

Σωφροσύνη.

15 Σωφροσύνη δὲ ἔστιν ἀρετὴ τῆς ἐπιθυμητικοῦ, καὶ ἡ ἀπό-
 ρεκτοὶ γίνουσι πρὸς τὰς ἀπολαύσεις τῆς φαύλων ἡδονῶν.

Ἐγκράτεια.

Ἐγκράτεια δὲ ἔστιν ἀρετὴ τῆς ἐπιθυμητικοῦ, καὶ ἡ κατέχευ-
 σι τῶν λογισμῶν τῆς ἐπιθυμίας ὀργῶσαν ἐπὶ τῆς φαύλης ἡδονῆς.

Δικαιοσύνη.

20 Δικαιοσύνη δὲ ἔστιν ἀρετὴ ψυχῆς, ἀνεπιθυμητικὴ τῆς κατὰ
 ἀξίαν.

Ἐλευθεριότης.

Ἐλευθεριότης δὲ ἔστιν ἀρετὴ ψυχῆς, ἀπὸ ἀπαιτίας εἰς τὰ καλὰ.

Μεγαλοψυχία.

25 Μεγαλοψυχία δὲ ἔστιν ἀρετὴ ψυχῆς, καὶ ἡ διὰ τὴν φέ-
 ρειν ὑπὸ τυχίαν καὶ ἀτυχίαν, καὶ ἡμιῶν καὶ ἀπιμῶν.

Ἀφροσύνη.

Ἀφροσύνη δὲ ἔστι κακία τῆς λογιστικοῦ, αἴτια τῆς ζῆλι κακίως.

Ὀργιλότης.

Ὀργιλότης δέ ἐστι κακία τῆς θυμοφθοῦς, καθ' ἣν δύνηται γίνοντο) πρὸς ὀργίω.

Δφλία.

Δφλία δέ ἐστι κακία τῆς θυμοφθοῦς, καθ' ἣν ἐκπλήθονται ὕψος φόβων, καὶ μάλιστα τῶν πρὸς θάνατον.

Ἀκρασία.

Ἀκρασία δέ ἐστι κακία τῆς ἐπιθυμητικῆς, καθ' ἣν αἰσθύνεται τὰς φάυλας ἢ δοναίς.

Ἀκράτεια.

Περὶ μὲν τῆς ἀκρατείας ὡς ἐν· ἔγω δὲ σὺ διώασαί οἰείζην.

Ἀκράτεια δέ ἐστι κακία τῆς ἐπιθυμητικῆς, καθ' ἣν ὡς ἀσύνετοι τῇ ἀλογίᾳ τιῶν ἐπιθυμίαν, ὡς οὖν ἐπὶ τὰς τῆς φάυλων ἢ δονῶν ἀπολαύσεως.

Ἀδικία.

Ἀδικία δέ ἐστι κακία ψυχῆς, καθ' ἣν πλεονεκτικῶς γίνονται ὡς ἀπὸ τῆς ἀξίας.

Ἀνελευθερία.

Ἀνελευθερία δέ ἐστι κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ὀρέζονται τῆς πρὸς ταχέων κέρδεσ.

Μικροψυχία.

Μικροψυχία δέ ἐστι κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ἀδυνάτοι εἰσι φέρειν δυνάμειαν, καὶ ἀτυχίαν, καὶ ἡμιλίαν, καὶ ἀτιμίαν.

Τὰ τῆς φρονησεως.

Τῆς δὲ φρονησεως ἐστὶ, ὅτι βεβλήσασθαι, ὅτι κριναι τὰ ἀγαθὰ, καὶ τὰ κακὰ, καὶ πρὸς τὰ ἐν τῷ βίῳ αἰρετὰ καὶ φθικτὰ· ὅτι χρῆσθαι πᾶσι καλῶς τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, ὅτι ὁμιλῆσαι ὀρθῶς, ὅτι σπουδαῖν τὰς καρεῖς, ὅτι ἀλγύνως χρῆσθαι καὶ λέγειν καὶ ἔργα, ὅτι

10

15

20

25

γῶ, ὅτι τιῶν ἐμπειρίαν ἔχον τῆς χρησίων πόλτων. ἢ μνήμη δὲ καὶ ἐμπειρία, καὶ ἀλγύνωια, ἢτοι ἀπὸ τῆς φρονησεως ἐκείνη αὐτῶν ἐστίν, ἢ παρέπει τῆς φρονησεως ἢ τὰ μὲν αὐτῶν οἷον στωαίτια τῆς φρονησεως ἐστὶ, καθ' ἣν ἐμπειρία καὶ ἢ μνήμη τὰ δὲ οἷον μέρη αὐτῆς, οἷον ἀβελία καὶ ἀλγύνωια.

Πραότης.

Πραότης δέ ἐστι, ὅτι διώασαί φέρειν μετεῖως ἐκλήματα καὶ ὀλιγαίρας, καὶ ὅτι μὴ ταχέως ὀρμᾶν ἐπὶ τὰς πικρίας, καὶ ὅτι μὴ δύνηται ἐπὶ πρὸς τὰς ὀργαίς, ἀπικρον ὅτι τὰς ἡγῆ καὶ ἀφιλόνοτον, ἔχοντα ὅτι ἡρεμῶν ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ εἰσιμον.

Ἀνδρεία.

Ἀνδρεία δέ ἐστι, ὅτι διεκπληκτον ἔστω φόβων τῶν πρὸς θάνατον, καὶ ὅτι ἀθαρσῆ ἐν τοῖς δεινοῖς, καὶ ὅτι ἀπολμον πρὸς τὰς κινδύνους, καὶ ὅτι μάλλον ἀρῆσθαι τεθναίαι καλῶς, ἢ ἀγρῶς σωθῆναι, καὶ ὅτι νίκης αἴτιον εἶναι. ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ ἐστὶ καὶ ὅτι ποιῆν, καὶ καρτερεῖν, καὶ ἀρῆσθαι ἀνδραγαθίᾳσθαι. παρέπειται δὲ τῇ ἀνδρείᾳ καὶ ἢ ἀπολμία, καὶ ἢ ἀψυχία, καὶ ὅτι θάρσος, καὶ ὅτι θράσος· ἐπὶ δὲ καὶ ἢ φιλοπονία, καὶ ἢ καρτερία.

Σωφροσύνη.

Σωφροσύνη δέ ἐστι, ὅτι μὴ θαυμάζειν τὰς ἀπολαύσεως τῆς σωματικῶν ἢ δονῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πάσης ἀπολαύσεως ἀγρᾶς ἢ δονῆς ἀόρεκτον, καὶ ὅτι φοβῆσθαι καὶ τῆς δικαίαν ἀδφειαν, καὶ ὅτι τεταῖσθαι πρὸς τὸ βίον ὁμοίως ἐν τε μικροῖς καὶ μεγάλοις. παρέπει τῇ σωφροσύνῃ ἀταξία, κρομιότης, ἀδῶς, ἀλγύβεια.

Ἐγκρατείας.

Ἐγκρατείας δέ ἐστι, ὅτι διώασαί καταχεῖν τῶν λογισμῶν τῆς ἐπιθυμίαν ὀρμᾶσθαι ἐπὶ φάυλας ἀπολαύσεως καὶ ἢ δοναίς, καὶ ὅτι καρτερεῖν, καὶ ὅτι ἀπομονηκτον εἶναι τῆς φύσιν ἐνδείας καὶ λύπης.

Δικαιο-

Ακροασίας.

Ακροασίας δέ ἐστι, ὃ κωλύοντος ἢ λογιμῶς ἢ ἀπολαύσεισιν ἢ ἡδονῶν ἀρῆσθαι, καὶ ὃ ὑπολαμβάνοντα κρῆτιον εἶναι, μὴ μετὰ ἑαυτῶν αὐτῶν, μετέχῃν δὲ μηδὲν ἦτιον· καὶ ὃ οἶεσθαι μὴ δεῖν ὡρεσθῆναι καὶ τὰ καλὰ, καὶ τὰ συμφέροντα, ἀφίστασθαι δὲ αὐτῶν ἄλλὰ ἢ ἡδοναίς. ἀκολουθεῖ δὲ τῆ ἀκροασία, μαλακία, καὶ μεταμέλεια, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν τὰ ἀκαλοασία.

Αδικίας.

Αδικίας δέ ἐστι εἶδη τρία, ἀσέβεια, πλεονεξία, ὕβρις. ἀσέβεια μὲν, ἢ πρὸς θεοὺς πλεονεξία, καὶ πρὸς δαίμονας, ἢ καὶ πρὸς τοὺς ἰοκαταχομένους, καὶ πρὸς γυνῆς, καὶ πρὸς πατερίδα. πλεονεξία δὲ, πρὸς τὰ συμβόλαια, ὡς τὰ ἄξια ἀρεσμευμένη ὃ ἀξίφορον. ὕβρις δὲ, καθ' ἑαυτὴν ἢ ἡδοναίς αὐτοῖς ὡς ἀσκαυάροιον, εἰς ὄνηδος ἀγαθόντες ἑτέροις. ὅταν εὐλόως πρὸς αὐτὸ λέγῃ. Ἡ πρὸς κερδαίνουσα ὡς ὅταν, ὁμοῦς ἀδικεῖ. ἐστὶ δὲ τὴ ἀδικίας, ὃ ὡς ἀβάνην τὰ πά- 15 τρια εἶδη καὶ τὰ νόμιμα, καὶ ὃ ἀπῆλθιν τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ἄρχοις, ὃ ἑδύδαται, ὃ ἔπιτορκεῖν, ὃ ὡς ἀβάνην ἢ ὁμολογίας, καὶ ἢ πείρας. ἀκολουθεῖ δὲ τῆ ἀδικία συκκοφαντία, ἀλαζονία, φιλανθρωπία ὡς ἐσπίητος, κακοήθεια, παυεργία.

Ἀνελευθερίας.

20

Ἀνελευθερίας δέ ἐστι εἶδη τρία, ἀγροκερδία, φθδωλία, κίμβεία. ἀγροκερδία μὲν, καθ' ἑαυτὴν κερδαίνην ζητῆσαι πᾶντα χρόν, καὶ ὃ κέρδος τὴ ἀγρομῆς πρὸς πλείονος ποιοῦνται. φθδωλία δέ ἐστι, καθ' ἑαυτὴν ἀδάπνομοι γίνοντι ἢ ἡρημῆς εἰς ὃ δέον. κίμβεία δέ ἐστι, καθ' ἑαυτὴν δαπνοῦσι μὲν, καὶ μικρὸν δὲ, καὶ κακῶς, καὶ πλεόν 25 βλάπτουσα, τὰ μὴ κατὰ κράτος ποιεῖσθαι ὃ ἀξίφορον. ἐστὶ δὲ τὴ ἀνελευθερίας, ὃ πρὸς πλείους ποιεῖσθαι ἡγήματα, καὶ ὃ μηδὲν ὀνήδος ἡγεῖσθαι τῶν ποιοῦντων ὃ κέρδος βίος θηλικῆς, καὶ δουλο- ὡρεπῆς.

ὡρεπῆς, καὶ ῥυπαρῆς, φιλομυίας καὶ ἐλευθερίας ἀλλότριος. ἀκολουθεῖ δὲ τῆ ἀνελευθεριότητι, μικρολογία, βαρυθυμία, καὶ μικροφυχία, ταπεινότης, ἀμετεία, ἀγῆμῆα, μισανθρωπία.

Μικροφυχίας.

Μικροφυχίας δέ ἐστι, ὃ μὴ τε τιμῶν, μὴ τε ἀτιμίας, μὴ τε δότυχίαν, μὴ τε ἀτύχίαν διώσασθαι φέρειν, ἀλλὰ ὑμφορῶν μὲν ἡρανεσθαι, μικρὰ δὲ ἀτύχησάντα ὡς εἰσάρεσθαι ἀτιμίαν ὃ, μηδὲ τὴ ἐλαχίστην ἐνεγκεῖν διώσασθαι· ἀπὸ τῶν δὲ, ἀτιμῶν καὶ ἀτύχίαν κείνην μεγάλῳ ὀδύρεσθαι δὲ ἐπὶ πᾶσι, καὶ διςφορῆν. 10 ἐπὶ ὃ τοῖσδε ἐστὶν ὃ μικροφυχῆς, οἷος πᾶντα τὰ ὀλιγαρήματα καλῶν ὕβρις καὶ ἀτιμίας, καὶ τὰ δι' ἀγροίαν ἢ λήθην γιγνώσκοντα. ἀκολουθεῖ δὲ τῆ μικροφυχίας, μικρολογία, μεμψιμοιρία, διςελπίστια, ταπεινότης.

Καθόλου.

Καθόλου ὃ τὴ μὲν ἀρετῆς ἐστὶ, ὃ ποιῆν ἀπουδαίαν ἢ ἀξίθε- 15 σιν πρὸς τιμῶν ψυχῶν, ἢ ἡρεμίας καὶ τεταγμένους κινήσεις ἡραμῆνίω, συμφωνῆσαι καὶ πᾶντα τὰ μέρη, δὲ καὶ δοκεῖ ὡς ἀδύναμα πολιτείας ἀγαθῆς εἶναι, ψυχῆς ἀπουδαία ἀξίθεσις. ἐστὶ δὲ ἀρετῆς καὶ ὃ ἀεργητεῖν πρὸς ἀξίους, καὶ ὃ φιλεῖν πρὸς ἀγαθοὺς, καὶ ὃ μὴ τε 20 καλοσχεῖν εἶναι, μὴ τε ὑμφορηκῆν, ἀλλὰ ἰλεων, καὶ δὲ μὲνικῶν, καὶ συγνώμωνικῶν. ἀκολουθεῖ ὃ τῆ ἀρετῆς, ἡρησότης, ἔπιτεία, ἀγρομωστωμένη, ἐλπίς ἀγαθῆ. ἐπὶ δὲ καὶ τὰ ἑαυτῶν, οἷον φίλοισιν εἶναι, καὶ φιλόφιλον, φιλέταρον, φιλόξενον, φιλανθρωποπον, καὶ φιλόκαλον· ἀδὴ πᾶντα τῶν ἐπαυερῶν ἐστὶ. τὴ δὲ κακίας ἐστὶ τὰ ἐπὶ 25 ἀπῆα.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΗΘΙΚΟΙ ΧΑ-
ρακτήρες.

ΔΗ μὲν καὶ πλεονέκτητον πολλάκις ὀπίσθησας
 τὴν ἀφάνειαν, ἐθαύμαζαν, ἵσως δὲ ὁσὲν παύ-
 σμα γαυμάζων, τί γὰρ δὴ ποτε τῆς Ἑλλά-
 5 δος ἕσπετο ὅν αὐτὸν ἀέρεα κειμήλιος, καὶ πρῶτον
 τῷ Ἑλλήνων ὁμοίως παιδδολογῶν, συμβέβη-
 κεν ἡμῖν ἐπὶ τὴν αὐτὴν τάξιν τῷ Ἑσπῶν ἔχον. ἐγὼ
 γὰρ, ὡς Πολύκλδς, σιωπηρῶσας ἔκ πολλοῦ τὴν ἀνδραπίνην
 φύσιν, καὶ βεβιωκῶς ἔτη ὀνεινήκοντα ὀνέα, ἐπὶ δὲ ὠμιλικῶς πολ-
 10 λαῖς τε καὶ πρῶτα παῖς φύσει, καὶ πρῶτα τεταμῆρος ἐξ ἀκεί-
 βείας πολλῆς τῆς ἀγαθῶν τῆς ἀνδραπίνης καὶ τῆς φιλίας,
 ἕσπετο λαβὸν δεῖν συγχεῖσθαι ἀ ἐκάτεροι αὐτῶν ὀπιτηδύοισιν
 ἐν τῷ βίῳ. ἔκρησα δὲ σοι κτῆ γῆμος, ὅτε τε τυχερὰ γῆμη Ἑσ-
 15 πῶν τῆσιν πλεονέκτημα, καὶ ὅν Ἑσπῶν τῆ οἰκονομία χρεῶνται. ὅ-
 πολα μβαίνω γὰρ, ὡς Πολύκλδς, τῆσιν ἡμῶν βήτιοις ἔσεσθαι,
 καὶ ἀλλοφέντων αὐτοῖς ἕσπομην τῶν Ἑσπῶν, οἷσιν πρῶτα δειγματοσι
 χρεῶμιοι, ἀρήσονται τοῖς ἀχρημονεσάτοις σιωπῆσιν τε καὶ ὀμιλῶν,
 ὅπως μὴ καὶ ἀδέεσθαι ὡσιν αὐτῶν. βέφομην δὲ ἡδὴ ὅτι ὅν λό-
 20 γων. σὸν δὲ, πρῶτα χρονησά τε καὶ εἰδῆσθαι εἰ ὀρθῶς λέγω.
 πρῶτον μὲν οὖν ποιήσασθαι ὅν λόγον ἀπὸ τῆ τὴν εἰρωνείαν ἐξη-
 λωκῶτων, ἀφείδς ὅ πρῶτα μάζεσθαι, καὶ πολλὰ πρὸ τῆ πρῶτα
 γματος λέγειν. καὶ ἀρξομην πρῶτον ἀπὸ τῆ εἰρωνείας, καὶ ὀμιλῶ
 αὐτῶν.

αὐτῶν εἶθ' ἕστωσ ὅν εἰρωνία διέξωμι, ποῖος τις ἔστι, καὶ εἰς τίνα Ἑσ-
 πῶν κατελιώκε. καὶ τὰ δὴ δὴ τῆ παθημῆ, ὡς πρὸ ὕπρθεμῶν,
 πειρασμοῦ κτῆ γῆμος φανερὰ καὶ ἀσπῆσθαι.

Περὶ εἰρωνείας.

5 Ἡ μὲν ἔν εἰρωνεία διέξωμι αὐτῶν (εἶ), ὡς πρῶτα λαβῶν, πρῶτα ποιή-
 σις ὅτι χεῖρον πρῶτα ἕσθαι καὶ λόγων. ὁ δὲ εἰρων, τοῖσιν οἷος
 πρῶτα ἕσθαι τοῖς ἕσθαι ἕσθαι λαβῶν, ἕ μισεῖν. καὶ ἐπαμῆν πα-
 ρόντας, οἷσιν ἐπέθετο λαβῶν, καὶ τῆσιν συλλυπείσθαι ἡττωμένοις.
 καὶ συγχεῖσθαι δὲ ἕσθαι τοῖς κακῶς αὐτὸν λέγειν. καὶ ὅτι τοῖς καὶ
 10 εἰ μὲν λαβῶν, καὶ πρῶτα τῆσιν ἀδικουμένοις καὶ ἀγλακτικῶν-
 τας πρῶτα ἀγλακτικῶν. καὶ τοῖς ἐντυχερὰν καὶ ἀσπῆσθαι
 βυλομένοις, πρῶτα ἕσθαι ἐπαμῆν καὶ μὴ δὲ ὡν πρῶτα τῆσιν ὀμο-
 λογησθαι, ἀλλὰ φῆσθαι βυλοσθαι. καὶ πρῶτα ποιήσασθαι ἀρῆτι
 πρῶτα χρονησθαι, καὶ ὅτε γῆμῶν αὐτὸν καὶ μαλακτικῶν. καὶ
 15 πρῶτα τῆσιν δὴ μὲν λαβῶν, καὶ ἐρεμῶν, ὡς ἕ πωλῆς καὶ μὴ πω-
 λῶν, φῆσθαι πωλῆν. καὶ αὐτοῦσας τί, διέξω μὴ πρῶτα ποιήσασθαι. καὶ ἕ-
 δῶν, φῆσθαι μὴ ἕσθαι καὶ ὀμιλογησθαι, μὴ μεμῆσθαι. καὶ τὰ
 μὲν σκέψασθαι φάσκει, τὰ δὲ ὅτε εἰδέναι, τὰ δὲ γαυμάζω, ἕ δὲ
 ἡδὴ ποτε καὶ αὐτὸς ἕστω ἀγλακτικῶν. καὶ ὅλον, δὴ γῆμος τῶν
 20 τοῖσιν ἕστω τῆσιν λόγου χρονησθαι, ἕ πρῶτα, ἕ ἕσθαι ἀσπῆσθαι,
 ἕσθαι πρῶτα. καὶ λέγει αὐτὸν ἕσθαι χρονησθαι. καὶ μὲν ἕσθαι
 πρῶτα ἐμὲ διέξω, πρῶτα διέξω μαι ὅ πρῶτα, δὴ γῆμον λέγει.
 ὅπως δὲ σοι ἀπαιτήσθαι, ἡ ἐκείνῃ καὶ ἀγῶν, ἀπαιτήσθαι ἀλλ' ὅρα μὴ
 σὺ θῆσθαι πρῶτα τοῖσιν φωνῆσ καὶ πλοκῆσ καὶ παλιλλογίας.
 25 ἕ χεῖρον ἕσθαι ἕσθαι ὅσον. τὰ δὴ τῆσιν ἡθῶν μὴ ἀπλῶ, ἀλλ' ὅτι-
 βυλο, φησθαι μαιλλον δεῖ ἡ τῆσιν ἕσθαι.

Περὶ κολακείας.

Τὴν δὲ κολακείαν ἕσθαι ἀπὸ τῆσιν ὀμιλῶν ἀγῶν (εἶ), β
 Ff 3

συμφέρονται δὲ τὰ κολακίδοντι. ὅτι δὲ κολακὰ τοιοῦτον ἵνα,
 ὥστε πορβόμοιρον ἀμα εἰπεῖν, ἐνθυμῆ ὡς ἀποβλέπουσιν εἰς σὲ οἱ
 ἀνθρώποι; τὸ τοσοῦτον ἵνα τῷ ἐν τῇ πόλει πλεῖον ἢ σοί. ἡυδο-
 κίμαις ῥῆς ἐν τῇ σοῦ. πλῆθόνων γὰρ ἢ τειάκοντα ἀνθρώπων κα-
 θημύων, καὶ ἐμπροσθέντος λόγου τίς εἴη βέλτιστος, ἀπ' αὐτῶν ἄρ-
 ξαμύους πόντας, ὅτι τὸ ὄνομα αὐτῶν κατενεχθῆναι· καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα λέγειν. ἀπὸ τῶν ἱματίων ἀφελθὲν κροκίδα, καὶ εἰς τὴν
 τὸ τεύχος τῆς κεφαλῆς ἀχρονι παροσαρῆν ἀπὸ πινύματος,
 κερφολογῆσαι. καὶ ὅτι γελασας δὲ εἰπεῖν, ὅρα; ὅτι δυοῖν σοι
 ἡμερῶν ὅσα ἐν τετύχημα, πολιῶν ἔρηκας τὸ πῶγονα μεσόν· καὶ 10
 ὡς, εἴ τις καὶ ἄλλος, ἔχεις παρὰ ἔτη μέλαινα τὴν τεύχος, καὶ
 λέγοντος δὲ αὐτῶν ἡ, τὸς ἄλλοις σιωπῶν κελύσαι, καὶ ἐπαμνε-
 σαι δὲ ἀκοντος. καὶ ὅτισημύαομαι δὲ, εἰ παύσεται, ὀρθῶς. καὶ
 σκώφαλι πικρῶς ὅτι γελασας, τό, τε ἱματίον ὄσαι εἰς τὸ σῶμα,
 ὡς δὴ οὐ διωάμοιρος κατὰρχειν ὅτι γέλωτα· καὶ τὸς ἀπυρτων 15
 τῶν ὅτισηναι κελύσαι ἕως αὐτὸς παρέλθῃ. καὶ πῶς πα-
 δίοις μῆλα καὶ ἀπίοις παρὰμοιρος, εἰσενέγκας δουῶναι, ὀρώντος αὐ-
 20 τῶν· καὶ φιλήσας δὲ εἰπεῖν, Χρηστοῦ πατρὸς νεότης. καὶ σιωπῶν-
 μοιρος δὲ κρηπίδας, ὅτι πόδα φῆσαι εἶναι ὀρυθμότερον τῶν ἄπο-
 δήματος. καὶ πορβόμοιρος παρὰς ἵνα τῷ φίλων, παροδραμὸν 20
 εἰπεῖν, ὅτι παρὰς σὲ ἔρχεται, καὶ ἀνασρέφας, ὅτι παροσῆγελμα.
 ἀμέλδ' δὲ καὶ τῶν ὅσα γωακείας ἀρῶναι Διχαρῆσαι διωατὸς
 ἀπυρτων. καὶ τῷ ἐσιωμύων, παροστος ἐπαμνεσαι ὅτι οἶνον· καὶ
 παρὰμοιρων εἰπεῖν, ὡς μαλακῶς ἐαδίς· καὶ ἀρῶς τὴν τῷ ἀπὸ
 τῆς τρεπέτης, φῆσαι, τοῦτ' ἀρῶ ὡς χρῆσόν ὅτι. καὶ ἐρωτήσαι 25
 μὴ ῥιζῆ, καὶ εἰ ὅτιβαλέομαι βούλεται καὶ ἐπὶ παρὰεἶλα αὐ-
 τόν. καὶ μὴ τῶν λέγων, παρὰς τὸ οὐς παροσπίτων, ψιθυρί-
 ζῆν, καὶ εἰς ἐκείνων ἀποβλέπων, τοῖς ἄλλοις λαλῆν. καὶ τῶν πα-
 δός

δὲς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενος τὰ παροσκέφαλαμα, αὐτὸς ἄπο-
 σρῶσαι. καὶ τὴν οἰκίαν φῆσαι ὅτι ἡρχιτεκτονῆσαι, καὶ ὅτι ἀρῶν ὅτι
 πεφυδύομαι, καὶ τὴν εἰκόνα ὀμοίαν εἶναι. καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ κῆ-
 λακὰ ὅτι θεάσομαι πόντα καὶ λέγοντα καὶ παρὰπῶντα οἷς χῆ-
 5 εἶσαι. ἄπολαμβάνῃ.

Περὶ ἀδολεγίας.

Ἡ δὲ ἀδολεγία, ἐστὶν ἀπὸ δὴγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπαρ-
 βελύτων· ὁ δὲ ἀδολεγῆς, τοιοῦτός ἐστιν οἷος ὃν μὴ γινώσκῃ, τῶ-
 τῶ παρὰρκαθεζόμενος πλησίον, παροσπον μὲν τῆς ἐαυτῶ γωα-
 10 κῆς εἰπεῖν ἐκώμοιρον· εἶτα ὁ τῆς νυκτὸς εἶδεν ἐνύπνιον, τῶτο διη-
 γήσομαι· εἶθ' ὡν εἶχεν ὅτι τῷ δειπνῶ τῶ κατὰεσα διεξελ-
 θεῖν· εἶτα δὴ παροσρωμῶτος ὅτι παρὰρκαθεζόμενος, λέγειν ὡς πολὺ πο-
 κροῦτεροί εἰσιν οἱ νῦν ἀνθρώποι τῶν ἀρχαίων· καὶ ὡς ἄξιοι γε-
 γνάσιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀρῶν· καὶ ὡς πολλοὶ ὅτιδημοῦσι ζένοιοι.
 15 καὶ τὴν παρὰρκαθεζόμενος ἐκ Διονυσίων πλωῖμον εἶναι. καὶ, εἰ ποιήσειεν
 ὁ Ζεὺς ὕδωρ, τῶ ἐν τῇ γῆ βελίω ἐσομαι· καὶ ὁ ἀρῶς εἰς νέω-
 τῶ γωαργῆσῃ. καὶ, ὡς χαλεπὸν ὅτι τὸ ζῆν. καὶ, ὡς Δάμπεπος
 μυσηλοῖς μεγίστην δάδα ἔστησε. καὶ πόσοι εἰσὶ κίονες τῶ ὀδέιου.
 καὶ, ῥῆς ἡμεῶ. καὶ, τίς ἐστὶν ἡμέρα σήμερον; καὶ ἄπομοιρῆ πῆ-
 20 αὐτὸν, μὴ ἀφίσαομαι. καὶ ὡς βοηδρομῶνος μὲν τῶ μυσηλοῖς,
 πυανεφίωνος δὲ ἀπατῆλοῖς, ποσφδεῶνος δὲ κατ' ἀρῶς Διονύ-
 σια. παρὰρκαθεζόμενος δὲ χρῆ τὸς τοιοῦτοις τῶ ἀνθρώπων καὶ ἀρῶ-
 ράμοιρον ἀπαλλάττεομαι, ὅτις ἀπύρετος βούλεται εἶναι. ἔργον,
 γὰρ σιωαρχεῖομαι τοῖς μῆτε γολιῶ, μῆτε σπουδῶν Διχαρῆ. 25
 25 νῶσχοισιν.

Περὶ ἀρῶνικίας.

Ἡ δὲ ἀρῶνικία δόξεν αὐτῶν εἶναι ἀμαρτία ἀρῶνικων· ὁ δὲ ἀρῶν-
 κῆς, τοιοῦτός τις οἷος κυκῶνα πῶν, εἰς ἐκκλησίαν πορβύομαι.
 καὶ

καὶ τὸ μύρον φάσκειν ὁδὸν τῶν ἄνθρωπων ἡδίων ὄζειν. καὶ μείζων ἔστω
 δὲ τὰ ὑποδήματα φορεῖν. καὶ μεγάλη τῆ φωνῆ λαλῆν. καὶ τοῖς
 μὲν φίλοις καὶ οἰκείοις ἀπειθεῖν, πρὸς δὲ τοὺς αὐτῶν οἰκέτας ἀνα-
 κρινῶντα πρὸς τῶν μεγάλων, καὶ τοῖς παρ' αὐτῶν ἔργα ἱεροῦ μὲν μι-
 ατωτοῖς ἐν ἀρχῶν, πρῶτα τὰ ἀπὸ τῆ ἐκκλησίας διηγεῖσθαι. καὶ ἀ-
 ναβεβλημῶν ἀνα τῶν ἰσχυρῶν, καὶ τῶν ἀνδρῶν, ὥστε τὰ γυμνά ἀνδρῶν
 φαίνεσθαι. καὶ ἐπὶ ἀνδρῶν μὲν μήτε γαυμάζειν, μήτε ἐκπλήθει-
 σθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὅταν δὲ ἰδῆ βοῦν, ἢ ὄνον, ἢ ἵππον, ἔσθικως γεω-
 ρῆν. καὶ πρὸς αὐτῶν δὲ τι ἐκ τῶν ταμίων, δὴν ὡς φαγεῖν, καὶ ζωρότε-
 ρον πῆν. καὶ τὴν σιτοποιὸν πειθεῖν λαθεῖν. καὶ τὴν ἀγέρας μετ' αὐ-
 τῆς τοῖς ἐνδον πᾶσι καὶ αὐτὰ τὰ ἐπιτήδεα. καὶ ἀεικῶν δὲ ἅμα τοῖς
 ὑποζυγίοις ἐμβολῆν τὸν χόρτον. καὶ κέφαλος τὴν θύραν ἐπακου-
 σαι αὐτῶν. καὶ τὸν κύνα πρὸς κελῶν ἀμῶν, καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν
 ῥύγχων, εἰπεῖν, ὅτι φυλάττει τὸ χωρίον, καὶ τὴν οἰκίαν, καὶ τὸς ἐν-
 δον. καὶ τὸ πρὸς ἄλλοις δὲ πρὸς τῶν λαβῶν ἀποδοκιμάζειν, λίαν μὲν
 λυπεῖν (εἶ), καὶ ἔτερον ἅμα ἀλλάττεισθαι. καὶ ὁ ἀεὶ ἔχον ἔχρησεν,
 ἢ κέφινον, ἢ δρέπανον, ἢ θύλακον, αὐτὰ τῆς νυκτὸς κατὰ ἀγρυ-
 πνίαν ἀναμνησκόμενος, καὶ εἰς ἅς υ κατὰ βαίνων, ἐρωτήσας τὸν
 ἀποδῶντα πόσου ἦσαν αἱ διφθέρα καὶ τὸ πάειρος, καὶ εἰ σήμερον
 ὁ ἀγὼν νεμύσει ἀγῆ. καὶ εἰπεῖν ὅτι βέλεται κατὰ βαῖς, ἀ-
 ποκείσθαι. καὶ ἐν βαλανείῳ δὲ ἄσας, καὶ εἰς τὰ ὑποδήματα ὅ
 ἡλοῖς ἐκρῶσθαι. καὶ τὸ αὐτῆς ὁδοῦ παλαιῶν κομίσασθαι παρ' ἀρχῆς
 τὸς ταμίους.

Περὶ ἀρεσκείας.

Ἡ δὲ ἀρεσκεία, ἐστὶ μὲν, ὡς ὄρω πρὸς ἐλαβεῖν, εἰδὼς ὅτι
 τῶν βελτίων ἡδονῆς πρὸς ἀσκητικῆς ὁ δὲ ἀρεσκῶς, ἀμέλει τοῖς
 πῶς τις οἷος πᾶρῶθεν πρὸς ἀσκητικῆς, καὶ ἀνδρα κρείττον εἰπῶν, καὶ
 γαυμάσας ἰσχυρῶς, ἀμφοτέρας ταῖς χερσὶ μὴ ἀφιέναι, καὶ μικρὸν
 πρὸς

πρὸς ἀρεσκείας, καὶ ἐρωτήσας πότε αὐτὸν ὄψεται, ἐπὶ ἐπαμνῶν ἀ-
 παλλάττεισθαι. καὶ πρὸς ἀσκητικῆς δὲ πρὸς διαίτην, μὴ μόνον ὡς πᾶ-
 ρεσι βέλειασθαι ἀρεσκῆν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀντιδικῶν, ἵνα κρινὸς εἶη δα-
 κῆ· καὶ τὸς ξένους δὲ εἰπεῖν ὡς δικαιοτέρας λέγῃσι τῶν πολιτῶν.
 καὶ κεκλημῶν δὲ ἐπὶ δεῖπνον, κελύσας καλέσας τὰ φαθῖα τὸν
 ἐσιώπωντα· καὶ εἰσιόντα, φῆσαι σύκου ὁμοίωτερας εἶη τῶν πατρῶν καὶ,
 πρὸς ἀσκητικῆς, φιλήσας, καὶ παρ' αὐτὸν κελύσας· καὶ τοῖς μὲν
 συμπάζειν αὐτὸς, λέγων, ἀσκήσας, πέλεκυς· τὰ δὲ ἐπὶ τῶν γαστρῶν,
 εἶναι κελύσας, ἅμα θλιβόμενος. καὶ πρὸς ἀσκητικῆς δὲ ἀποκείσας,
 καὶ τὸς ὀδόντας λαβῶν ἔχον. καὶ τὰ ἰμάτια δὲ χρῆσθαι μετὰ ἀλά-
 λεισθαι, καὶ χρῆσθαι ἀλείφεισθαι· καὶ τὸ μὲν ἀγρῶν πρὸς τῶν
 βραπέζας πρὸς φοιτῶν· τῶν δὲ γυμνασίων ἐν τῶν δὴ ἀσκητικῶν,
 εἶναι ἔφηβοι γυμνάσειν). τῶν δὲ θεῶν κατὰ τῶν, ὅταν ἡ θεὰ πλη-
 σίον τῶν φρατηγῶν. καὶ ἀγρῶν εἶναι αὐτὸν μὲν μηδὲν, ξένους δὲ εἰς
 Βυζάντιον ἐπιτάλαμασθαι· καὶ Λακωνικῶς κίνας, εἰς Κύζικον· καὶ
 μέλι Ἰμῆτιον, εἰς Ρόδον. καὶ αὐτὰ ποιῶν, τοῖς ἐν τῇ πόλει διη-
 γεῖσθαι. ἀμέλει δὲ καὶ τίθησκον ἀρεσκῶν δεινός, καὶ τίτυρον κτή-
 σασθαι, καὶ Σικελικῶς πρὸς ἀσκητικῆς, καὶ δροκαδεῖους ἀσκητικῶν,
 καὶ θυμακῶς τῶν φρογύλων ληκῶν, καὶ βακτικῆς τῶν σπο-
 λιῶν, ἐκ Λακεδαιμόνων, καὶ αὐλαμῶν ἔχον Πέρσας ἐνοφασμέ-
 νοις, καὶ αὐλίδιον παλαμῶν κόνιν ἔχον, καὶ σφαιρικῶν καὶ τῶν
 τοῖς αἰετῶν ἀεὶ τοῖς φιλοσόφοις, τοῖς σοφισταῖς, τοῖς ὀπλομαχῶν,
 τοῖς ἀρμονικῶν ἐπιδείκνυσθαι. καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν ὕψε-
 ρον εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν θεωμῶν, πρὸς ἔτερον, ὅτι τῶν ὅτιν ἡ πα-
 λῶν.

Περὶ ἀπονοίας.

Ἡ δὲ ἀπονοία, ἐστὶν ὑπομονὴ ἀγρῶν ἔργων καὶ λόγων. ὁ δὲ
 ἀπονονημῶν, τοῖς πῶς οἷος ὁμόσας παχὺ, κακῶς ἀγρῶν, καὶ
 G g

λοιδορηθῆναι διωάμνος· τὰς ἦν ἀγροαῖός τις, καὶ αἰασευρ-
 μῆνος, καὶ παρλοποιός. ἀμέλῃ διευατὸς καὶ ὀρχεῖσθαι νήφων ὄν
 κέρδακα, καὶ παρσωπείον ἔχων ἐν κωμικῷ χορῷ, καὶ ἐν ταύμα-
 σι δὲ τὸς χαλκούς ἐκλέγην, καθ' ἕνασον παειών. καὶ μάχεσθαι
 τοῖς δὲ σύμβολον φέροισι, καὶ παρσῖκα θεωρῆν ἀξίῃσι. δεινός δὲ καὶ
 παρδοχεύσασθαι, καὶ παρνοδοσκήσασθαι, καὶ τελωνῆσθαι, καὶ μηδεμίαν
 ἀγροαῖν ἐργασίαν ἀποδοκιμάσασθαι, ἀλλὰ κηρύττην, μαγάρων, κω-
 βόων, τὴν μητέραν μὴ βέβην, ἀπάχεσθαι κλοπῆς, δὲ δεσμω-
 τήειον πλείω χρόνον οἰκεῖν ἢ τὴν αὐτῆς οἰκίαν. καὶ τὸ τοιοῦτον
 δόξῃ τῶν παρσῖκα μῆδων τὸς ὄχλους, καὶ παρσῖκα κωμῶντων, με-
 γάλῃ τῇ φωνῇ καὶ παρρῶν γὰρ ἀπαλεγομῶν παρσῖκα αὐτοῖς καὶ
 λοιδορομῶν καὶ μετὰ αὐτοῖς οἱ μὲν παρσῖκασι, οἱ δὲ ἀπίασι παρσῖκα
 ἀκούσασθαι αὐτῶν. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀρχαῖς, τοῖς δὲ συλλαβῶν, τοῖς
 δὲ μέγας τὸ παρσῖκα λέγει· ὅτι ἄλλως θεωρῶσθαι ἀξίῃων
 τὴν ἀπὸ νοῦν αὐτῶν, ἢ ὅταν ἢ παρσῖκασι. ἰκανός δὲ καὶ δίκης τῶν
 μὲν φάσθαι, τῶν δὲ δῶκεν, τῶν δὲ ἀξίῃων παρσῖκα, τῶν δὲ παρσῖ-
 καῖ ἔχων ἔχον ἐν τῶν παρσῖκα κωμῶν, καὶ ὀρχησθῶν γραμματικῶν
 ἐν ταῖς χερσίν. ὅτι ἀποδοκιμάζων δὲ οὐδὲ ἄμα πολλῶν ἀγρο-
 αῖων φρασηγεῖν, καὶ ἀξίῃων τῶν τοῖς δεινῶν, καὶ τῆς δραχμῆς τό-
 χον πλείω ἡμωβόλια τῆς ἡμέρας παρσῖκα παρσῖκα, καὶ ἐφοδοῦν
 τῶν μαγάρων, τῶν ἰχθυοπωλῶν, τῶν παρσῖκα κωμῶν, καὶ τὸς τό-
 χους ἀπὸ τῶν ἐμπολήματος εἰς τὴν γὰρ ἐκλέγην. ἐργάδεις δὲ
 εἰσὶ δὲ σῶμα ἀλλοῦτον ἔχοντες παρσῖκα λοιδορεῖν, καὶ φησὶ γρόμμοι
 μεγάλη τῇ φωνῇ, ὡς σιωπηγεῖν αὐτοῖς τὴν ἀγροαῖν καὶ τῶν ἐργα-
 σῖκα. 25

Περὶ λαλιαῖς.

Ἡ δὲ λαλιαῖ, εἴ τις αὐτὴν οὐκ εἴσεται βούλοισι, εἴ αὐτὸς δόξῃ
 ἀνεκσία τῶν λόγων. ὁ δὲ λαλῶν, τοιοῦτός τις οἷος τῶν ἐντυγχάνον-
 τῶν εἰ-

ἢ εἰπεῖν αὐτῷ, ὅτι οὐκ εἰσεται αὐτὸν φησὶ ξηται, ὅτι ὁσὸν λέγει· καὶ
 ὅτι αὐτὸς παρσῖκα οἶδε, καὶ αὐτὸν ἀκούσασθαι, μαθήσεται. καὶ μετὰ
 αὐτὸν δὲ ἀποκλεινομῶν, ἢ παρσῖκα, εἴπας σὺ, μὴ ὅτι λαλῶν ὁ μέλ-
 λης λέγειν· καὶ ὅτι μετὰ ἐμῶν παρσῖκα. καὶ λαλῶν ὡς χρησιμῶν
 5 που καὶ ὁ παρσῖκα παρσῖκα καὶ παρσῖκα παρσῖκα. καὶ παρ-
 λαλασε παρσῖκα εἰ ὅτι αὐτὸ ἐμοὶ κατενεργήσῃ. καὶ ἑτέρας
 ἀφορμὰς τοιαύτας παρσῖκα παρσῖκα, ὡς τε μηδὲ ἀναπνεύσασθαι ὄν ἐν-
 τυγχάνοντα. καὶ ὅταν γὰρ τὸς καθ' ἕνα ἀποκλήσῃ, δεινός καὶ ὅτι τὸς
 ἀξίῃων καὶ σιωπηγεῖν παρσῖκα, καὶ φησὶ ποιῆσαι με-
 10 τὰς ἑξὶ χρησιμῶν παρσῖκα. καὶ εἰς τὰ διδασκαλῶν δὲ καὶ εἰς τὰς παρσῖκα
 παρσῖκα εἰσῶν, καλῶν τὸς παρσῖκα παρσῖκα παρσῖκα, καὶ
 παρσῖκα παρσῖκα παρσῖκα καὶ διδασκαλῶν· καὶ τὸς ἀπίων
 φάσθαι δεινός παρσῖκα παρσῖκα, καὶ ἀποκλεισθῶν εἰς τὴν οἰκίαν.
 καὶ παρσῖκα τῶν ἐκκλησιῶν ἀπαληψῶν. παρσῖκα παρσῖκα δὲ
 15 καὶ τὴν ἐπὶ Ἀεισοφῶντος ποτὲ γρομῶν τῶν ῥήτορας μάχῃ, καὶ
 τὴν Λακεδαιμονίων ὅτι Λυσάνδρου, καὶ οἷς ποτὲ λόγους αὐτὸς
 εἶπεν ἀποδοκιμάσας ἐν τῶν μέσῃ. καὶ κατὰ τῶν πληθῶν γὰρ ἄμα
 διηρομῶν, κατηρησίαν παρσῖκα ὡς τε τὸς ἀκούοντες, ἢ τοῖ
 ὅτι λαλῶν, ἢ νυσῖκα, ἢ μετὰ αὐτὸν κατὰ κωμῶν ἀπαλλάττε-
 20 σθαι. καὶ σιωπηγεῖν δὲ, κωλύσασθαι κωμῶν καὶ σιωπηγεῖν, παρ-
 σῖκα καὶ σιωπηγεῖν, φησὶν· λέγων ὅτι χαλεπὸν τῶν λαλῶν
 ὅτι σιωπῶν, καὶ ὡς ἐν ὑπερῷ ὅτι ἢ γλώττια· καὶ ὡς ὅτι αὐτὸν σιωπή-
 σειεν, εἰ εἰ τῶν χελιδόνων δόξῃ αὐτῶν ἢ λαλίστερος. καὶ σιωπη-
 25 μῶν ἢ παρσῖκα καὶ παρσῖκα αὐτῶν παρσῖκα, ὅταν αὐτὸν ἢ παρ-
 σῖκα βελόμῶν κελῶν λέγειν τῶν παρσῖκα, λαλῶν ἢ ἡμῖν, ὅπως
 αὐτὸν ἢ παρσῖκα παρσῖκα.

Περὶ λογοποιίας.

Ἡ δὲ λογοποιία, ἐστὶ σιωπηγεῖν τῶν λόγων καὶ παρσῖκα, ὡν
 Gg 2

βέλεται ὁ λοῦσποιῶν· ὁ δὲ λοῦσποιὸς, τοιοῦτός τις οἶος ὑπομητίσας
 τὰ φίλω, δὴθὺς καὶ βαλαλῶν ὁ ἦτος καὶ μειδιάσας, ἐρωτήσας, πό-
 θαν σὺ, καὶ τί λέγεις; καὶ ἔχεις πᾶσι τῶδε εἰπεῖν καμνόν; καὶ ὅτι βαλαλῶν
 ἐρωτᾶν, μὴ λέγεταί τι καμνότερον; καὶ μὴ ἀγαθὰ γέ βῆσι τὰ λε-
 γόμενα. καὶ ὅτε εἰσας ἀποκρίνασθαι, εἰπεῖν, τί λέγεις; ὁ δὲ ἐν ἀ-
 κήκας; δοκῶ μοι σὲ δὶωχῆσαι καμνῶν λόγων. καὶ ἔστιν αὐτῷ ἡ φρα-
 σιῶτης, ἢ πᾶσι Ἀφείδ τῶ ἀυλητῆ, ἢ Λύκων ὁ ἐργασίας τῶ βρα-
 γηρονῶς δὲ αὐτῆς τῆ μάχης, ἔφησιν ἀκηκέναι. αἱ μὲν οὖν ἀ-
 ναφοραὶ τῶν λόγων τοιαῦταί εἰσιν αὐτῶ, ὧν ὁσθεῖς αὐτῶ ἔχει ὅτι βα-
 λῆσθαι. διηγεῖται δὲ τέτοις φάσκων λέγειν, ὡς Πολυπέρων καὶ 10
 ὁ βασιλεὺς μάχη νενίκηκε, καὶ Κάσσανδρος ἐζώρηται. καὶ εἶπη
 τις αὐτῶ, σὺ δὲ ταῦτα πιτεύεις; φησὶ δὲ τῶ βραγῆμα βοᾶσθαι γὰρ
 ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅτι λόγον ἐπεντείνην, καὶ πᾶντα συμφωνῆν. ταῦτα
 γὰρ λέγειν πᾶσι τῆς μάχης, καὶ πολλῶν ὅτι φόνον γηρονῆσαι. εἶ
 δὲ αὐτῶ καὶ σημεῖον τὰ τῶσῶτα τῶν ἐν τοῖς βραγῆμασιν· ὁ 15
 ῥῶν γὰρ αὐτῶν πᾶντων μετὰ βελήκῶτα. λέγει δὲ ὡς καὶ πα-
 ρακλήσας τῶ βραγῆμασιν κρυπτόμενον πῖνα ἐν οἰκίᾳ, ἢ δὴ πέμπτῳ
 ἡμέραν ἦκοντα ἐκ Μακεδονίας, ὅς πᾶντα ταῦτα εἶδε. καὶ πᾶντα
 διεξίων, πῶς οἶεσθε, πιθανῶς σχετλιάζει; λέγων, δυστυχῆς Κά-
 σσανδρος· ὡ παλάμωρος· ἐν θυμῷ δὲ τῆς τύχης· ἀλλ' οὖν ἰσχυρὸς 20
 γυρόμενος. καὶ δεῖ δὲ αὐτῶ σε μόνον εἰδέναί· πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει
 τῶσδε δειράμῃκε λέγων· τῶν τοῖστων ἀνθρώπων τεθαύμακα
 τί ποτε βέβηον) λοῦσποιουῶτες. ἔ γδ μόνον φέβονται, ἀλλὰ καὶ
 ἀγαστελῶς ἀπαλλάττοισι. πολλὰ μὲν γὰρ αὐτῶν οἱ μὲν ἐν τοῖς
 βαλακείοις πᾶσι τῶσδε ποιέμενοι, τὰ ἰμέπια ἀποβελήκασιν· 25
 οἱ δὲ ἐν τῇ σοᾶ πεζομαχία καὶ ναυμαχία νικῶντες, ἐρήμοις δίκης
 ὠφλήκασιν· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ πλῆστοι λόγῳ καὶ ἀκράτος ἀρεσιῶτες
 παρεδῆφνήθησαν. πᾶν δὲ ἡ παλάμωρον αὐτῶν βῆσι ὅτι ἐπιτηδύ-
 μα.

μα. ποία γδ ἔ σοᾶ, ποία δὲ ἐργασηίω, ποία δὲ μέρη τῆς ἀρεσίας
 ἔ διημερῶσιν, ἀπαυδαῖν ποιουῶτες τῶς ἀκρυόντας ἔ τως, καὶ
 καὶ ἀπονοῶτες τῶς φέβονται;

Περί ἀναγκωπίας.

5 Ἡ δὲ ἀναγκωπία, ἔστι μὲν, ὡς ὄρα λαβῆν, καὶ ἀφῶρησις δόξης
 ἀρεσίας ἐνεκα κέρδους· ὁ δὲ ἀναγκωπῶς, τοιοῦτός τις οἶος τῶστων μὲν ὅτι
 ἀποτρεφῆ, πᾶσι τοῦτον ἀπελθῶν δὴ μείζεσθαι· εἴτα θύσας τοῖς θεοῖς,
 αὐτὸς μὲν δειπνῆν παρ' ἐτέρῳ, τὰ ἡ κρέα ἀποτρεφῆναι ἀλοῖ πᾶσας·
 καὶ τῶσδε καλεσάμενος ὅτι ἀκρόλουθον διουῶν ἀπὸ τῶ βραγῆμασιν ἀ-
 10 ρεσίας καὶ ἀρεσίας, καὶ εἰπεῖν ἀκούοντων πᾶντων, δὶωχῶν ἡμῶν
 καὶ ὁφωνῶν δὲ ἡσπομνήσκην ὅτι κρεωπῶλω, εἴ τι χρῆσιμον αὐ-
 τῶ γέρονε. καὶ ἔσηκῶς πᾶσι τῶσθαι μῶ, μάλιστα μὲν κρέας, εἴ ἡ
 μῆ, ὅσῳ εἰς ὅτι ζυγὸν ἐμβάλλην· καὶ εἰ μὲν λαβῆν, ὅτι ἔχῃ· εἰ δὲ
 15 λαβῆσθαι. καὶ ξένοις δὲ αὐτῶ κρέα ἀρεσίας, μὴ δοῖς δὲ μέρες,
 θεορῶν. ἀγῶν δὲ καὶ τῶς εἰς τῶν ὑπερβαίον, καὶ ὅτι παυδαυγῶν καὶ ὅ-
 σα ἐωνημέρος ἀξία τις φέρη, μετὰ δουῶναι κελύσασθαι καὶ αὐτῶ· καὶ
 ὅτι τῶν ἀλλοτρίων οἰκίαν ἐλθῶν, δὴ μείζεσθαι κρητῆς, ποτὲ δὲ
 ἀχρον. καὶ ταῦτα χρῆσαντας, ἀναγκασθαι ἀποτρεφῆναι πᾶσι αὐτῶν
 20 δεινὸς δὲ καὶ πᾶσι τῶσθαι χαλκεία τὰ ἐν τῶ βαλακείοις τῶσθαι
 θῶν, καὶ βάλκας ἀρύταμναι, βοῶντος τῶ βαλακείως, αὐτὸς αὐτῶ
 καὶ ἀκράσθαι, καὶ εἰπεῖν, ὅτι λέγουται ἀπῶν· καὶ κεί, ὁσθεῖς μῖα σοι
 χᾶεις.

Περί μικρολογίας.

25 Ἡ δὲ μικρολογία βῆσι φέβονται τῶ ἀφῶρου ἡσπο τῶ κα-
 ῥῶν. ὁ δὲ μικρολόγος, τοιοῦτός τις οἶος ἐν τῶ μὴ μὴ ἡμῶ βόλιον ἀ-
 παμπεῖν ὅτι τῶ οἰκίαν, καὶ συσιτῶν ἀειθμῶν πᾶσι κῶλικῶς ἔ-
 κρεσος πέπῳκε. καὶ ἀπάρχεσθαι ἐλάχισον τῶ Ἀρτέμιδι τῶ στωδει-

πνοιούτων. καὶ ὅσα μικρὰ πρὸς ἑαυτὸν ἀναλαμβάνει, πάντα φά-
 σκην εἶναι ἀγρῶν. καὶ οἰκέτου χύτρην ἢ λαπάδα κατὰ ξανθὸς, εἰς-
 πορᾶσαι ἀπὸ τῆς ἐπιτηδείων. καὶ τῆς γυναικὸς ἀποβαλούσης
 πείραλκον, οἷος μετὰ φέρην τὰ σκόλη καὶ τὰς κλίνας καὶ τὰς κι-
 βωτὰς, καὶ διφᾶν τὰ καλύμματα. καὶ εἰ αἰὲν πωλῆ, ἑσούτους
 ἀποδόσθαι ὥστε μὴ λισιτελεῖν τὰς ἑαυτῶν. καὶ ὅταν αἰὲν εἰσάσῃ
 ἕτε συστραγεῖσθαι ἐκ τῆς αὐτῆς κήπου, ἕτε ἀφ' αὐτῆς ἀγρῶν
 πορβύθειαι, οὔτε ἐλάειν ἢ φοίνικας τῆς χαμῆς πεπωκέντων ἀ-
 νελέσθαι. καὶ τοῖς ὄρεσι δὲ ἐπισηπείσθαι ὁσημέραι, εἰ ἀφ' αὐτῶν
 σιν οἱ αὐτοί. δεινὸς δὲ καὶ ἡ ἑσπέρημερίαν πορᾶσαι, καὶ τόκην τόκῃ· 10
 καὶ ἐστῶν δημότας, μικρὰ τὰ κρέα κέρφας πορᾶσαι, καὶ ὄψω-
 κῶν, μηδὲν ἑαυτὸν εἰσελθεῖν. καὶ ἀπαγορεύσθαι τῇ γυναικὶ μή-
 τε ἄλλας χρωσσῆν, μήτε ἐλλύχθαι, μήτε κύμινον, μήτε οὐρί-
 γλον, μήτε ἑλάειν, μήτε σέμιμα, μήτε θυηλάματα, ἀλλὰ
 λέγειν ὅτι τὰ μικρὰ τῶντα, πολλὰ εἶναι τῆς ἐαυτῆς. καὶ ὅλον, 15
 τῆς μικρολόγων καὶ τῆς ἀγρονομίας εἶναι ἰδεῖν ὄρωσιώσας καὶ
 κλῆσιώσας. καὶ αὐτοῖς δὲ φοροῦσας ἐλάττω τῆς μικρῶν τὰ
 ἰμάτια, καὶ ἐκ ληκυθίων μικρῶν πᾶν δὲ φοροῦσας, καὶ ἐν χροῖ
 κειρομένης, καὶ ὅ μὲσον τῆς ἡμέρας ἡπολυομένης, καὶ πορᾶσαι τὰς
 γραφῆς ἀφ' αὐτῶν, ὅπως ὅ ἰμάτιον αὐτοῖς ἐξὲς πολλῶν γλῶ, 20
 ἵνα μὴ ῥυπαῖν ταχῆ.

Περὶ βδελυείας.

10α Οὐ χαλεπὸν δὲ εἶναι τὴν βδελυείαν διδρασκεῖσθαι. εἶτι γὰρ
 παρὰ τὴν ἀφροσύνην καὶ ἐπονείδιστος. ὁ δὲ βδελυρὸς, τοιοῦτος οἷος ὑ-
 παρτήσας γυναικῶν ἐλδύθρας, ἀνασυστάμενος δεῖξαι τὸ αἰ- 25
 δίοον. καὶ ἐν θεάτρῳ κερτεῖν, ὅταν οἱ ἄλλοι παύονται, καὶ συρίτ-
 τῆν οὐκ ἠδέως θεωροῦσιν οἱ λοιποί. καὶ ὅταν σιωπήσῃ ὁ θεᾶτρον,
 ἀνακύψας ἐρυγεῖν, ἵνα τὰς κερτεῖς ποιήσῃ μετὰ γραφίαν.

καὶ

καὶ πληθούσης τῆς ἀγρονομίας πορᾶσθαι πρὸς τὰ κέρνα, ἢ τὰ
 μήλα, ἢ τὰ ἀκρόδρυα, ἐσηκῶς βραγμαπίζεσθαι, ἀμὰ τῆς πο-
 λευῖτι πορᾶσθαι. καὶ καλέσαι τῆς παριόντων ὀνομασίαν ἵ-
 κᾶ, ὅ μὴ σιωπήσῃ εἶτι. καὶ ἀπεύδοντα δὲ πορᾶσθαι, ὡς ἐμείναι
 5 κελύσσαι. καὶ ἡττωμένη δὲ μετὰ κίβωτον, ἀπείοντι ἀπὸ τῆς δι-
 κασθείας πορᾶσθαι, καὶ σιωπηθῆσαι, καὶ ὄψωσθαι ἑαυτὸν, καὶ
 αὐληθείας μιμοῦσθαι. καὶ δεκνύειν δὲ τοῖς ἀπιδρωσῶσι τὰ ὄ-
 ψωνημένα, καὶ πορᾶσθαι ἐπὶ τῶντα. καὶ διηγεῖσθαι πορ-
 σᾶς πρὸς κούρην, ἢ μωροπῶλιον, ὅτι μετὰ σκεῖσθαι μέλλει. καὶ
 10 οἶνοπωλῶν, κεκερομένην τὸν οἶνον τὰς φίλων ἀποδόσθαι. καὶ ἐπὶ
 θεᾶτρον ἰδέσθαι δὲ πορᾶσθαι, ἀπείον τὰς ἑαυτῶν, ἰδέσθαι πορᾶσαι
 ἀφίαισιν οἱ θεᾶτρῶνα. καὶ ἀποδημῶν δημοσίαν, ὅ μὲν ἐκ τῆς πό-
 λεως ἐφόδιον οἶκον κατὰ λιπεῖν, πορᾶσαι δὲ τῆς συμπορᾶσθαι
 δαμείζεσθαι. καὶ τὰς ἀκροβύθων ἐπιτελεῖναι μείζον φορῶν ἢ δύ-
 15 ναται φέρην, καὶ ἐλάττω ἐπιτηδεύειν τῆς ἰκθῶν. καὶ ἀπὸ τῆς
 ξενίων τὸ μέρος τὸ αὐτῆς ἀπατήσθαι ἀποδόσθαι. καὶ ἀλφόμε-
 νος ἐν τῆς βαλανείῳ, καὶ εἰπὼν, σιωπῶν γὰρ τὸ ἔλαμον ἐκρίω,
 τὰς σιωπᾶσαι. τὰς ἀλλοτρίων δεῖξαι πορᾶσαι. καὶ τῆς βδελυκεί-
 κων χαλκῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἡπο τῆς οἰκετῶν δεινὸς ἀπατήσθαι τὸ
 20 μέρος, κρινὸν εἶναι φήσας τὸν Ἑρμῆν. τὰ δὲ δὴ τῶντα φηδωνίω
 μέγαν τὸν σιωπᾶσαι ἐκκερομένην μέγαν αὐτὸς τοῖς ἑνδόν, τὰ
 ἐπιτηδεύει σφόδρα ἀποψῶν, ἡποπορᾶσαι φίλου ἐπιλαβῶν
 ἀποδόσθαι ἀμέλει δὲ καὶ χροῖ ἀποδίδουσι τελέωντα μῶν, ἐ-
 25 λαπὸν τέσσασι δραχμαῖς ἀποδίδουσι. καὶ πορᾶσαι ἐστῶν, αἰ-
 τεῖν τοῖς αὐτῆς πασῶν ἐκ τῆς κρινῆς ὄψον. τὰ δὲ κατὰ ἀφ' αὐτῶν
 ἀπὸ τῆς βραπέζης ἡμίση τῆς φαφιδῶν ἀπορᾶσαι, ἵνα οἱ
 ἀφ' αὐτῶν πᾶν μὴ λάβωσιν.

Περὶ

Περὶ ἀλαμείας.

18 Ἡ μὲν δὲ αὖ ἀλαμεία, ἐστὶν ὅτι τὸ δόξιν λυποῦσθαι τὸς ἐντυγχάνοντας· ὁ δὲ ἀλαμείας, τοῖς τὸς πρὸς ἀγροθυμῶν παροσθηθῶν ἀνακοινῶσαι, καὶ παρὲς τὴν αὐτὴν ἐρωμῶν καμῶν πύρετις-
 5 Γεν. καὶ δίκλιω ἀφληκτά ἐγῆνης παροσθηθῶν κελύσασιν αὐτὸν δὲ ἀδῆξασθαι· καὶ μῦρτυρήσων παρῆναι, τὸ παρῆματος ἡδὴ κερμῶν. καὶ κεκλημῆρος εἰς γάμοις, τὸ γυναικεία γῆρους κατη-
 10 γρηῖν. καὶ ἐκ μακροῦς ὁδοῦ ἤκοντας ἄρτι, τὸ παρῆματος εἰς παρῆματον. δεινὸς δὲ καὶ παροσθηθῶν ὠνητῶν πλείω δίδόντα ἡδὴ πε-
 15 παροσθηθῶν. καὶ ἀκηκρότας καὶ μεμαθηκῶντας αἰῆσασθαι ὅτι ἄρ-
 20 χῆς διδάσκων. καὶ παρῆματος δὲ ὅτι μεληθῶν αὐτὴν μὴ βέλε-
 25 τὰ πρὸς γῆρας. ἀγῶνεται δὲ ἀπείπασθαι καὶ θύοντας καὶ ἀνα-
 30 λίσκοντας, ἡκων τῶν ἀπατηθῶν. καὶ μασηθῶν οἰκῆτος πα-
 35 ρεσῶς, διηγῆσθαι ὅτι καὶ αὐτὴ ποτε παρῆματος οὕτω πληγὰς λαβῶν
 40 ἀπῆγξασθαι. καὶ παρῶν διαίτη, συκρέθην, ἀμφοτέρων βυλομῶν
 45 ἀγαλύεσθαι. καὶ ὀρχησῶντος ἀφασθαι ἐταίρου μηδὲ πω με-
 50 θύοντος.

Περὶ παρῆματος.

19 Ἀμέλιος παρῆματος δόξιν εἶναι παροσθηθῶν πρὸς λόγων καὶ παρῆ-
 5 ξεων, μετὰ δυνάμει. ὁ δὲ παρῆματος, τοῖς τὸς πρὸς ἀπαγῆλας ἀ-
 10 νασῶς ἀ μὴ δυνῆσαι. καὶ ὁμοθυμῶν τὸ παρῆματος δικαίως
 15 εἶναι, ἐν πρὸς εἰς ἐλεῖθῶν. καὶ πλείω δὲ ἐπῆματος ὅτι παρῆματος
 20 κερῶν ἡ ὅσα δυνῶν οἱ παρῶντες ἐκπῆν. καὶ διεγῆρῶν τὸς
 25 μαχομῶν, καὶ ἡς ἐ γινώσκῶν ἀφασθαι ἡγῆσασθαι, εἶτα μὴ δυνῶ-
 30 σθαι ἄρτιν εἰ πορῶνεται. καὶ ὅτι φρατηρῶν δὲ παροσθηθῶν ἐρωτη-
 35 σθαι, ποτε μέλλῶν παρῆματος πῆσασθαι, καὶ τί μὲν τὴν αὐρεον παρῆ-
 40 γῆλας. καὶ παροσθηθῶν τὰ παρῆματος εἰπεῖν, ὅτι ἡ μήτηρ ἡδὴ κη-
 45 θῶν ἐν τὰ δωματίω. καὶ ἀπαρῶντος τὸ ἰατρῶν, ὅπως μὴ
 50 δώσῃ

δῶσῃ οἶνον τὰ κελύσασθαι, φήσας βέλεσθαι ἀφῆσθαι
 λαμβῶν, ἀφῆσθαι τὸ κακῶς ἔχοντα. καὶ γυναικῶς δὲ τελευ-
 5 τησῶν, ὅτι παρῆματος ὅτι τὸ μῆμα, ὅτι τὸ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τὸ πα-
 10 ρῆμα καὶ τὸ μῆμα καὶ αὐτῆς τὸ γυναικῶς τῆνομα, καὶ ποταπῆ ἔστῃ· καὶ
 15 παροσθηθῶν ὅτι εἶται παρῶντες γρησῶν ἦσαν. καὶ ὀρχησῶν μέλ-
 20 λων, εἰπεῖν παρὲς τὸς παροσθηθῶν, ὅτι καὶ παρῶντες πολλὰ κίς
 25 ὀρχησῶν.

Περὶ ἀναμῆματος.

Ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀναμῆματος, ὡς ὄρω εἰπεῖν, βραδυτῆς ψυχῆς ἐν ἰδ
 10 λόγῳ καὶ παρῆματος. ὁ δὲ ἀναμῆματος, τοῖς τὸς πρὸς λογισμῶν τὸ
 15 ψήφοις καὶ κεφάλαιον ποιήσας, ἐρωτῶν ὅτι παρῆματος ἡμῶν, τί γί-
 20 νῆ). καὶ δίκλιω φῶν, καὶ τῶν εἰσῆσαι μέλλων, ὅτι παρῆματος
 25 νος εἰς ἀρῶν πορῶν. καὶ παρῶν ἐν τῶν παρῶντος κατὰ λεί-
 30 πῶσαι κελύσασθαι. καὶ πολλὰ φῶν τὸ νυκτῶς, καὶ ὅτι παρῶντος ἀ-
 35 νισμῶν, ὅτι παρῶντος τὸ γῆρας δηρῶν. καὶ λαβῶν καὶ ἀπο-
 40 θῆς αὐτὸς τὸ ζῆταιν, καὶ μὴ δυνῶν ἄρτιν. καὶ ἀπαγῆλλοντος ἡ-
 45 νος αὐτῶν ὅτι τελεθῶν πρὸς αὐτῶν τὸ φίλων, ἵνα παρῆματος) συ-
 50 θρωπῶν καὶ δακρύσας, εἰπεῖν, ἀγαθῆ τύχη. δῆλός τῃ καὶ, ἀπαρῶν-
 55 τῶν παρῶντος ὅτι παρῶντος, μῦρτυρας παρῶντος καὶ παρῶντος
 60 ὄντος μάχασθαι τὰ παρῶντος, ὅτι σικύοις ἐκ ἡγῆσασθαι. καὶ τὰ παρῶ-
 65 δια εἰς παρῶντος ἀναγῶν, καὶ παρῶντος, καὶ εἰς κῶντος ἐμῶν-
 70 λην. καὶ ἐν ἀρῶντος ἀρῶντος φακῶν ἐφῶν, δις ἀλλας εἰς τὸ γῶντος ἐμ-
 75 βῶντος, ἀρῶντος ποιῶν. καὶ ὄντος τὸ Διός, εἰπεῖν, ἡδὲ γὰρ τὸ ἀ-
 80 φρων νομῶν, ὅτι δὴ καὶ οἱ ἀρῶντος λέγῶντος πῶντος. καὶ λέγῶντος πῶντος,
 85 πόσους οἱ καὶ τὸ ἱεράς πύλας ὅτι εἰλωθῶν νεκρῶν; παρὲς τὸν
 90 εἰπεῖν, ὅσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γῶντος.

Περὶ ἀναμῆματος.

Ἡ δὲ ἀναμῆματος, ἐστὶν ἀπῶντος ὀρχησῶν ἐν λόγῳ. ὁ δὲ ἀναμῆματος
 Hh

δης, τοῖς τίς οἷος ἐρωτηθεῖς, ὁ δεῖνα ποῦ ἔστιν, εἰπεῖν, πρῶτον
 ταῖ μοι μὴ πάρεχε, καὶ πρῶτον ἰσχυροῦς, μὴ αἰτιώσῃς. καὶ
 πωλῶν τι, μὴ λέγῃς τοῖς ὠνευμένοις, πόσου δὴν ἀποδοίτω, ἀλλ' ἐρω-
 τῶν τί βέλους. καὶ τοῖς ἡμῶσι, καὶ πέμπουσιν εἰς τὰς ἐορτὰς, εἰπεῖν
 ὅτι οὐκ αἰγῶνιτο διδόμενα. καὶ οὐκ ἔχον συγγνώμην ἔτε τὰ ἀ-
 πώσαντι αὐτὸν ἀκουσίως, οὔτε τὰ ὠσαντι, οὔτε τὰ ἐμβάτη. καὶ
 φίλοι δὲ ἔρενον κελύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπὼν ὅτι οὐκ αἰγῶνι, ἔφε-
 ρον ἢ κεν φέρων, καὶ λέγῃς ὅτι ἀπόλλισι καὶ τῆτο ὁ δ' ἐργύριον. καὶ
 πρῶτον αἰτίας ἐν τῇ ὁδῷ, δεινὸν καὶ ἀεὶ ἀεὶ τὰ λίθων, καὶ αἰ-
 ῶσιν αἰσίναι, οὐκ αἰσίναι πολὺν χρόνον ὁδῶνα. καὶ οὔτε 10
 ἄσιν, ἔτε ῥῆσιν εἰπεῖν, ἔτε ὀρχήσασθαι αἰσίναι. διφῶς δὲ καὶ τοῖς
 θεοῖς μὴ ἐπὶ ἄσιν.

Περὶ δ' ἰσχυροσύνης.

15 Ἀμέλις ἢ δ' ἰσχυροσύνη δόξεν εἶναι δειλία πρὸς τὸ δαμόνιον.
 ὁ δὲ δ' ἰσχυροσύνη, τοῖς τίς οἷος ἀπονομήσας τὰς χεῖρας καὶ πε-
 15 εἰρησάμενος ἀπὸ ἰεργῶ δ' ἀφῆς εἰς τὸ σῶμα λαβῶν, ἔτω τὴν ἡ-
 μέραν πειπατεῖν καὶ τὴν ὁδὸν εἰς ἀπιδράμη γαλῆ, μὴ πρῶ-
 20 τερον πορεύσασθαι, ἕως διεξέλθῃ τις, ἢ λίθους ῥῆς ἄσιν τὸ ὁδοῦ
 ἀφ' ἀφῆ. καὶ εἰς ἰδῆ σοφίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἰεργῶ ἐν τῷ ἰδῆ ἰδῆ σα-
 25 σασθαι, καὶ τὸ λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν τῇ πειροδῶν, παρῶν ἐκ τῆ λη-
 κῆτου ἔλαμον καὶ ἀφῆ καὶ ἔτε ἰσχυροσύνη καὶ πρῶτον αἰσίναι, καὶ
 ἀπαλλάττεισθαι. καὶ εἰς μῶς ἰσχυροσύνη ἀλφίτων ἀφῆ φῆ, πρῶτον
 30 τὸν δ' ἐρηγητῶν ἔλθων, ἐρωτῶν τί χρῆ ποιῆν. καὶ εἰς ἀποκρίνην αἰ-
 τὰ ἐκδοῦναι τὸ σκευδέφῃ, ἀποκρίνη μὴ πρῶτον τῆτοις,
 ἀλλ' ἀποκρίνη ἐκδοῦσασθαι. καὶ πυκνὰ δὲ τὴ οἰκίαν καθαιεῖν. καὶ 25
 ἔτε ἐπιβλέψαι μνήματα, ἔτε ἐπὶ νεκρὸν ἔλθῃν, ἔτε ἐπὶ λέξῃ. καὶ
 ὅταν ἐνύπνιον ἰδῆ, πορεύσασθαι πρῶτον τὸν ὀνησικήτας, πρῶτον τὸν
 μάλιστα, πρῶτον τὸν ὀνησικήτας, ἐρωτήσων τίς ἡγεῖται ἢ ἡγεῖται πρῶτον
 ἄσιν.

ἄσιν δὲ. καὶ τελεσθῶντος, πρῶτον τὸν ὀνησικήτας καὶ
 μῶς πορεύσασθαι μῶς τὸ γυμνασῆς. εἰς δὲ μὴ ἰσχυροσύνη, με-
 30 τὰ τὸ πῆτος καὶ τὸ παιδίων. καὶ ἐπὶ τοῖς πειροδῶν ἀπὸ τῶν καὶ κε-
 φαλῆς λαύσασθαι. καὶ ἰεργῶς καλέσας, σκύλλη ἢ σκύλακι κελύ-
 35 σασθαι αὐτὸν πρῶτον ἀφῆ. μνησόμενον τῶν ἰδῆ ἰσχυροσύνη, φεῖσας
 εἰς κῆλον πρῶτον.

Περὶ μεμψιμοιείας.

Ἔστι δὲ ἡ μεμψιμοιεία, ἐπιτίμησις πρῶτον τὸ πρῶτον δε- 15
 δόμενος. ὁ δὲ μεμψιμοιεῖς τοῖς τίς οἷος, ἀποκρίνησας μεμψιδα
 10 τῶ φίλου, εἰπεῖν πρῶτον τὸν φέρωντα, ἐφθόνος μοι τῶ ζώμου καὶ
 τῶ οἴνα εἰς, οὐκ ἐπὶ δειπνον καλέσας καὶ ἄσιν τὸ ἐπῆτος κα-
 15 τὰ φιλοῦμενος, εἰπεῖν, θαυμάζω εἰ σὺ καὶ ἀπὸ ψυχῆς με φίλος.
 καὶ τὰ Διὶ ἀγλακτεῖν ἐδῆσι ἔφ, ἀλλὰ δῆσι ἔφτερον. καὶ ἄσιν
 20 ἡ καὶ ἐν τῇ ὁδῷ βαλαῖνον, εἰπεῖν, ἀλλ' οὐ φησιν ἐν ἄσιν οὐ-
 25 δέποτε. καὶ πορεύσασθαι ἀπὸ τῶν ἀφῆ, καὶ πολλὰ δεηθεῖς τῶ
 πωλοῦτος, θαυμάζω, εἰπεῖν, ὅτι ἔφτερον ἄσιν ἐώνησιν. καὶ
 πρῶτον τὸν ἀφῆ ἰσχυροσύνη ὅτι ἔφτερον γένηεν, εἰπεῖν, ὅτι αἰσίναι
 30 ἡ, καὶ τὸ ἔφτερον τὸ ἡμῶσι ἀπτεσιν, ἀφῆ ἔφτερον. καὶ ἰσχυροσύνη καὶ
 λαβῶν πᾶσας τὰς ψήφοις, εἰσίναι τὰ γράφασθαι τὸν λόγον, ὡς
 20 πολλὰ πρῶτον ἀφῆ τὸ δειπνῶν. καὶ ἔφτερον εἰσενεγκέντος πρῶτον τὸ
 φίλων, καὶ φησάντος ἡνος, ἰσχυροσύνη ἔφτερον, καὶ πῶς, εἰπεῖν, ὅτι δεῖ τὸ
 30 ἐργύριον ἀποδοῦναι ἐφῆστω, καὶ χρεὶς τῆτων, χρεὶν ὀφείλην ὡς
 ἄσιν ἰσχυροσύνη.

Περὶ ἀπιστίας.

25 Ἔστιν ἀμέλις ἀπιστία, ἀπὸ ληψίς ἡ ἀδικίας καὶ τὰ πρῶτων. 17
 ὁ δὲ ἀπιστος, τοῖς τίς οἷος, ἀποκρίνησας τὸν πρῶτον ὀφωνήσασθαι, ἔ-
 30 τερον πρῶτον πέμπειν πρῶτον ἰσχυροσύνη πόσιν ἐπῆτος καὶ φέρων αἰ-
 πὸς τὸν δ' ἐργύριον, καὶ κατὰ σάδιον ἐρησάμεν πόσιν ἔφτερον. καὶ τῶν

γυναικα τιω αυτῳ ερωτων κατακειμενος, ει κεκληκε τῳ κισωτον,
 και ει σεσημανῳ) ο κριλιχρον, και ει ο μοχλος εις τιω θυραν τῳ αυ-
 λααν εμβεβληται. και εαν εκεινη φη, μηδεν ητηον αυτες ανασας
 γυμνος εκ τῳ ερωμῳ και ανυποδητος, ον λυχνον αφας, αυτα
 ποδυτα πεδιρα μων επισκεψασθαι, και ετω μολις υπησ τυχα- 5
 κην. και τες οφειλονται αυτω εργυριον, μῦ μῦρτυρων απαιτειν
 τες τικεις, οπως μη δουαυτο εξαρνοι γηρασθαι. και ο ιματιον δε
 εκδυωαι δεινος, εχως βελιγα εργασε, δλλῳταν η αξιος εχλυ-
 ητης τῳ κναφεως. και οταν ηκη τις αιτησομενος εκπωματα, μα-
 λιστα μὲν μη δουωαι. και ον παυδα δε ακουλουωυτα κελδύην αυ- 10
 τῳ οπισθεν μη βαδιζην, δλλῳ εμπαροθεν, ινα φυλακτηται αυτῳ
 μη εν τη οδω εμποδισθαι. και τως ειληφοσι τι παρ αυτῳ και λε-
 γοισι, ποσου κατατου. ε γαρ χρυαζω πεμπειν.

Πεει δεσχερειας.

10 'Εστι δε η δεσχερεια, αθεραπδισια σωματος, λυπης τῳ ε- 15
 σκδασακη. ο δε δεσχερης, ποιετος ις οιος λεπαρεν εχων και δυφον
 και τες ονυχας μεγαλους, παειπατην και φησται αυτα ει) αυτω
 συβενη αρρωσηματα, και ον πατερα εχην και ον παππων. α με-
 λει δε δεινος και ελκη εχην εν τοις αντικνημιοις, και παροσπασμα- 20
 τα εν τοις δακτυλοις, και αυτα μη θεραπδισαι, δλλῳ εασα ηη-
 ειωθιωαι. και τας μαχαλας θηειωδης και δασειας εχην α χει-
 επιπολυ τῳ πλδρωων και τες οδοντας μελανας και εαδιομδους
 ωστε δεσενιδυκτος ει) και ανδης, και τα τοιαυτα. εαδιων εμπομυτ-
 λεσθαι. θυην ερξαλιμνος, παροσλαθην, και εποριωτην επο τῳ ε-
 ματος. αμα πιην, παροσπερυηλμην. ελαμω σαπαροθ εν βαλαειω 25
 χησθαι. ιματιον κηλιδων μεσον αναβαλδμενος, εις ασηραν δεχ-
 θειν. και εις ορνιθοσκαπου τῳ μηεθς εζεληθουσης, βαροσημησθαι. και
 δυχομδων και απενδοντων εμβεαλην ο ποτηριον, και γλασθαι ως
 τερα-

τερασιον τι πεποιηκως. και αυλουμδρος δε κροτησθαι τῳ χειροι μ-
 νος τῳ αλλων. και σιωτερετιζην, και επιμιαν τη αυλητειδι μη
 ταιχυ παυπαρμην. και εποσπυσθαι δε βαλδμενος εωφ τῳ βαπε-
 ζης, παροσπυσθαι τῳ οινοχοφ.

Πεει ανδίας.

5 'Εστι δε ανδία, ως ορω παειλαβην, ενιδυεις λυπης ποιηλικη α- κ
 νδ βαλδης. ο δε ανδης, ποιετος ις οιος εχειρην ερτι καθδδδον-
 τα, εισελθων, ινα αυτω λαλη. και αναγεαζ δη μελλοιτας κωλυην,
 και παροσπλθων, δεσθαι επιαχειν, εως αν παειπατηση. και ο πα- 10
 διον τῳ ητηης αφελεμδρος μααμδμον, σπιζην αυτος, και εω-
 κολιζεσθαι ποσπυζων και εαδιων δι αμα διηηαδισθαι ως ελλε-
 βορον πιων, ανω και κατω καθαρθειν. και ζωμου τῳ τῳ κειμδρος
 εν τοις εωσ αυτω μελαντερα η γηλη. και ερωτησθαι ο *
 15 χηρον υδωρ εστι παρ αυτω λακεχον και ως κηπος λαχμα πολλα
 εχων και απαλα και οτι η οικια αυτῳ, πδουδο χειον εστι. και ξενιζων
 δε δειζα ον τῳ εσιτον αυτῳ ποιος τις. και τῳ εαλων δε εστι ο
 ποτηρις οτι τερψον τες παροντας.

Πεει μικροφιλιμίας.

20 'Η δε μικροφιλιμια δεξθεν ει) ορεξια λιμης ανελδθερος. και
 ο ο μικροφιλοτιμος, ποιετος ις οιος αουδασθαι, εστι δειπνον κη-
 θεις, παρ αυτον ον καλεσονται κατακειμενος δεπνησθαι. και ον
 υον εποκειραμ απαγαγων εις Δηφοις. και επιμεληθιωαι δε ο-
 πως αυτω ο ακολυθος Αιθιοψ εσαι. και εποδουι μαν εργυεις, 25
 καινον ποιησθαι εποδουωαι και βουη θυσας, ο παροσμετωπιδιον α-
 πδουικρυ της εισοδου παροσπαηαλδισθαι, εμμμασι μεγαλους
 παειδησας, οπως οι εισιοντες ιδωσιν οτι βουω εθουσε και παμπαδ-
 τας δε μῦ τῳ ιπωων, τει μδν δεηα ποδυτα εποδουωαι τῳ παιδι.

ἀπενεγκεῖν οἴκαδε, ἀναβαλόμενος ἢ φοιμάτιον εἰς τὴν ἀγρὰν παρ-
 πατεῖν. καὶ κίωαίς δὲ τελευτήσαντες, αὐτὰ μνήμα ποιῆσαι· καὶ
 σηλίθιον ποιήσας, ἔπιγραψάμεν, ΚΛΑΔΟΣ ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ. καὶ ἀ-
 ναγείς δακτύλιον χαλκοῦ ἐν τῷ Ἀσκληπιῷ, τῆτον ἐκτελέσθην
 φεφαιούτα. ἡγεῖσθε δὲ ὅσημέραι. ἀμέλῃ δὲ καὶ σιωδοικῆσα-
 5 σθαι παρὰ τὴν φρυγάνων ὅπως ἀπαγείληται τὰ δῆμον τὰ ἱερά. καὶ
 παρὰ σκιάσας, μένος λαμπερὸν ἱμάτιον, καὶ ἐφεφαιόμενος, πα-
 ρελθὼν εἰπεῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθλιῶται, ἐθύομεν οἱ φρυγάνης τὰ ἱερά
 τῆ μητρὸς τῆ ἑωῖν ἄλγιστα καὶ καλὰ, καὶ ὑμῖν ἐδέχεσθε τὰ ἀγαθὰ.
 καὶ ταῦτα ἀπαγείλας, ἀπιὼν διηγήσασθαι οἴκαδε τῆ ἑαυτοῦ γυ-
 10 νακίῳ ὡς καὶ ὑπεβολὴν δῆμηρῶν.

Περὶ ἀνελευθερίας.

κβ Ἡ δὲ ἀνελευθερία, ἐστὶ περὶ οἰκισίας πῆς ἀπὸ φιλομῆμίας δα-
 πτύλῳ ἔχουσα. ὁ δὲ ἀνελευθερὸς, τοῖσδε πῆς οἶος νικῆσαι φραγ-
 δοῖς, ταμίαν ἀναγεῖναι ξυλίνῳ τῷ Διονύσῳ, ἔπιγραψάμεν αὐτῷ ὅτι
 15 ὄνομα. καὶ ἔπιδίδουσαν γνομῶν, ἐκ τῆ δῆμου ἀνασῆς, σιωπαῖν. ἢ
 ἐκ τῆ μέσης ἀπελθὼν καὶ ἐκ διδοῖς αὐτῷ θυγατέρας, τῆ μὲν ἱερείας,
 πηλὴν τῆ ἱερείων, τὰ κρέα ἀποδίδουσαι. τῆς δὲ ἀφαικνοῦντας ἐν
 τοῖς γάμοις οἰκοῖσι μισθώσασθαι. καὶ τειρερχῶν, τὰ τῆ κωβερ-
 νήτης φρώματα ὑπὸ τῆ κατὰ φρώματος ὑποσφάρινον, τὰ ἢ
 20 αὐτῷ ἀποδίδουσαι. καὶ ἐξ ἀγροῦ δὲ ὀφωνήσας, τὰ κρέα αὐτὸς φέρειν
 καὶ τὰ λάχρα ἐν τῷ παρὰ κελπίῳ, καὶ ἐνδὸν μένῳ ὅταν ἐκδῶ
 φοιμάτιον ἐκ πηλῶν. καὶ φίλου ἔρενον συλλέξοντος, παρὰ δὲ με-
 νος, ἀποκρίμας ἐκ τῆ ὀδοῦ, οἴκαδε πορεύουσαι, καὶ μὴ παρὰ αὐ-
 25 θεραπαῖνας, ἀλλὰ μισθοῦσαι εἰς τὰς ἐξ ὀδοῦ. καὶ ἀνασῆς, τὴν οἰ-
 κίαν καλλιῶναι, καὶ τὰς κλῖνας ἐκκορῆσαι. καὶ κατὰ ζῶντος πα-
 ρατρέψαι τὸν τρέβονα ὃν αὐτὸς φορεῖ.

Περὶ

Περὶ ἀλαζονείας.

Ἀμέλῃ δὲ ἢ ἀλαζονεία δὲξεν εἶναι παρὰ σοφία ἰνῶν ἀγαθῶν καὶ
 οὐκ ὄντων. ὁ δὲ ἀλαζῶν, τοῖσδε πῆς οἶος ἐν τῷ ἀφαικνοῦντα ἐ-
 σηκῶς διηγεῖσθαι ἕξινος ὡς πολλὰ χεῖμα ἄλλοις ἐστὶν ἐν τῇ τα-
 5 λάτῃ. καὶ παρὰ τῆ ἐργασίας τῆ δαμνητικῆς διεξίεναι, ἢ λίκνη, καὶ ἀσ-
 πῆς ὅτι εἴληφε. καὶ σιωδοικῆσαι ἀπολαύσας ἐν τῇ ὀδοῦ, λέγειν
 ὡς μετὰ εὐαῖδρος ἐφαικνοῦσθε. καὶ ὅσα λιθοκόλληται ποτήρια
 ἐχόμεσε, καὶ παρὰ τῆ τεχνιτῶν τῆ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι βελτίους εἰσὶν
 ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀμφισβητήσαι. καὶ γραμματεῖα εἰπεῖν ὡς παρὰ
 10 παρὰ Ἀντιπάτρου, τρέπον δὲ λέγειν τὰ παρὰ ἀγαθῶν αὐτὸν εἰς Μα-
 κεδονίαν· καὶ διδομένης αὐτῷ ἐξαγωγῆς ξύλων ἀτελοῖς, εἰπεῖν
 ὅτι ἀπείρη) ὅπως μὴ ὑφ' ἐνὸς συκκοφαντηθῆ. καὶ ἐν τῇ σποδῆ
 ὡς πλείω ἢ πέντε τάλαντα γένοιτο αὐτῷ τὰ ἀναλώματα διδόντι
 15 τοῖς ἀπὸ τοῖς τῆ πολιτῶν. καὶ ἀγνώτων δὲ παρὰ ἀφαικνοῦντων, κελῶ-
 σαι γεῖναι τὰς ψήφοις, καὶ ποσοῦ αὐτῶν καὶ ἐξακροῖσι, κατὰ
 μίαν. καὶ παρὰ ἀφαικνοῦντων ἐκείνοις τῆτων ὀνόματα, καὶ ποιῆσαι
 δέκα τάλαντα. καὶ τῆτο φήσας εἰσενέμοχεναι εἰς ἐσθῆνος αὐτὸν. καὶ
 τὰς τειρερχίας εἰπεῖν ὅτι ἐπῆσαι, ὅτι δὲ τὰς λειτερχίας ὅτις λε-
 20 λήτουργικε. καὶ παρὰ ἀφαικνοῦντων εἰς τῆς ἵππους τῆς ἀγαθῆς πω-
 λοῦσι, παρὰ ποιῆσασθαι ὠνηλίαν. καὶ ἔπι τὰς κλῖνας ἐλθὼν, ἱμα-
 νομὸν ζητήσαι εἰς δύο τάλαντα. καὶ τὰ παρὰ μάλιστα εἶναι οὐκ ἔ-
 χων χρυσὸν καὶ ἀχρυσθεῖν. καὶ ἐν μισθῷ τῆ οἰκίαν οἰκῶν, φη-
 σαι αὐτῷ εἶναι τῆ παρὰ φῶν, παρὰ δὲ μὴ εἰδῶτα· ὅτι μέλλει πω-
 λθῆν αὐτῷ, ὅτι δὲ ἐλάτῃ εἶναι παρὰ τὰς ξινοδοχίας.

ΑΛΕ-

ἐκκλισην τῶν τέτοις ἐναντίων, δεῖ δηλονότι παρῆναι ἀκλῆξεν).
 ἔγγρα δὴ αἰεὶ τὰ ἀνθρώπων ταῦτα παρέσι. Διὰ γὰρ τὴν τῶν
 ἑνδύων, ὁ τὴν ἀρετὴν ἔχων ἑαυτὸν δὲ ἀγαπᾷ. ὅθεν γὰρ δεῖ
 τὸ ἀδύνατον ἐκλέγεσθαι ταῦτα, ἢ δὲ ἀγαπᾷ, ὅθεν ἔργον τῆς ἀρε-
 τῆς· ἀλλὰ τὰ μὴ παρῆναι ἀρετῆς ἐπὶ αὐτῇ. εἰ δὲ ὅσον ἐπὶ αὐτῆς
 μὲν ἢ τέτων παροισία, ἢ δὲ ἐνέργεια αὐτῆς πρὸς τὴν τέτων ἐκ-
 λογίαν, αὐτάρκης ἢ ἀρετὴ πρὸς τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν. ἐπιδι-
 τῆς ἔσης τὴν ἐνέργειαν καθ' ἑκάστην τέχνῳ, τὴν μὲν ἐν πρῶτῳ
 μὲν οἷς, ὡς τὰ ἀυλητῆ εἰ ὑγαίνοι τε τὰ σώματα, καὶ αὐτοῖς οἷοις
 βάλει) ἔχει, καὶ μηδὲν ἔξωθεν αὐτῶν ἐνοχλεῖ τὴν δὲ ἐν ἀβελήτοις 10
 καὶ ἐναντίοις τῶν πρῶτων, ὡς πρὸς τῆς ἀλλοτρίων τεχνῶν, ὅτε τέλος
 ἐν ταῖς ὅτι τὰ βλαπτὰ καὶ ἐν πρῶτῳ μὲν οἷς ἐνέργειαις, οὕτω
 καὶ ὅτι τὴν ἀρετῆς· εἴη καὶ αὕτη τέχνη. ἐπι εἰ μηδεμία τέχνη
 αὐτάρκης πρὸς τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν, ὅτε δεῖσθαι δι' ὧν τε ἐνερ-
 γῆσι, καὶ πρὸς αὐτῆς· τέχνη δὲ καὶ ἢ ἀρετῆς, ἔστι αὐτῆς αὐτάρκης εἴη 15
 πρὸς τὴν κατ' αὐτὴν ἐνέργειαν. ἐπι εἰ ἢ ἀρετῆς πρὸς τὴν ἐκλογίαν
 τῶν κατὰ φύσιν, μὴ οἷον τε δὲ ἐκλογίαν ἡνῶν ποιῆσθαι καὶ κεί-
 σιν, μὴ πρῶτον φαῖσθαι ὅτι αὐτῶν λαβόντα, ταῦτα δὲ
 ἔχ' οἷον τε μὴ ἀποθανομένη ὑπάρξαι, καὶ ἀποθανομένη ὑγίως δεῖ
 μὲν ἀποθνήσκου ὑγαίνοισι πρὸς τὴν καὶ πρὸς ταῦτα ἐνέργειαν αὐτῆς. 20
 ἐκ ἔστι δὲ ταύτης κυρία, ἔστι αὐτῆς ἐνέργειαν εἴη κυρία. ὡς γὰρ μὴ
 ὄντων τῶν ἀποκειμένων, ἔχ' οἷον τε ἡν ἐνέργειαν ὧν ἐκ ἡν αὐτῆς κυ-
 εία· ἔτω καὶ ἀποκειμένων μὲν, μὴ πρῶτον ἀποθνήσκου δὲ φαῖσθαι
 σίας, ὁρμητὴ ἀδύνατον γνῶσθαι. φαῖσθαι ἢ ἀποθνήσκου πῶς ἐχού-
 σης, αἰ μὴ δεῖσθαι αὐτῶν αἰ φαῖσθαι. εἰ ἢ μὴ τε πρὸς τὴν 25
 ἀποθνήσκου τῶν ὅτι αἰ ἢ ἐνέργειαν, μὴ τε πρὸς φαῖσθαι καὶ ἀποθνήσκου
 ἢ ἀρετῆς αὐτάρκης ὧν γὰρ οἷς ὅσον ἐνέργειαν, ἔστι αὐτῆς πρὸς τὴν ἐνέργειαν
 αὐτάρκης εἴη τὴν αὐτῆς. ἐπι εἰ οἷον τε τὴν ἀρετῆς ἔχοντα καὶ ἐν λη-
 θάρχει

θάργου καὶ ἐν μαλαχολία, καὶ ἐν σφραγίσθαι, καὶ ἐν πρῶτον γνῶσθαι,
 ἐν οἷς ὄντα ἀδύνατον κατ' ἀρετῆς ἐνέργειαν, ὅσον αὐτάρκης ἢ ἀ-
 ρετῆς πρὸς τῆς οἰκείας ἐνέργειαν. πῶς γὰρ οἷον τε λέγειν τὴν πρῶ-
 κόπιοντα καὶ δεσμοῖν δεόμενον δεῖσθαι τῶν καὶ τὴν ἐκ τῶν φίλων βοη-
 5 θείας, φρονίμως ἐνέργειαν τότε μὴ βλαβερὰς γέσιν φυλάττειν·
 ἐπι εἰ ἢ ἀρετῆς τὰ μὲν διωθεῖ καὶ ἐκκλίνει τῶν ἀδιαφόρων καὶ τέ-
 τοις, τὰ δὲ ἀφῆται καὶ ἐκλέγεται, ὅσον αὐτάρκης αἰ εἴη πρὸς δι-
 δομῶν. πῶς γὰρ διδάμωσιν ὧν ἐν τέτοις αἰ ἢ ἀρετῆς διωθεῖ-
 10 ται, ἢ γὰρ ὅσον δι' οἷς διωθουμένη αὐτοῖς, ἢ ἔχ' οἷον τε διδάμω-
 σθαι, παρῆναι τέτων, αὐτὴν διωθεῖσθαι τὴν ἀρετῆς ἔργον. αἰ δὲ ἀποθ-
 σθαι καὶ αὐτῆς, εἰ μὲν πρὸς τὴν εἴη ὧν ἀποθνήσκου ἀναγκάσθαι γάρ
 ἔχουσιν, μηκέτι δὲ σφραγίσθαι πρὸς τῆς ἐνέργειαν τὴν ἀρετῆς, ὧν
 ὧν ὅσον ἀποθνήσκου ἔχουσιν αἰ. εἰ δὲ πρὸς τὰ ἀναγκάσθαι εἴη ὧν ἀ-
 ποθνήσκου, καὶ σφραγίσθαι πρὸς τῆς πρῶτον, καὶ πρὸς γνῶσθαι αὐ-
 15 τῆς ἢ ἀρετῆς πρὸς τῆς ἰδίαν ἐνέργειαν· ἢ γὰρ φαῖσθαι κειτῆς τῆς
 κατ' ἀρετῆς πρῶτον, ὅσον ἔχουσι τὴν ὧν ὅσον ἀποθνήσκου πρὸς
 τῆς καὶ αὐτῆς ἐνέργειαν, ὡς ἔχ' ὅσον ἔχουσιν καὶ γῆ, καὶ ὅσον καὶ ὅ-
 γνῶσθαι. εἰ γὰρ ἐνέργησθαι καὶ ἀρετῆς, ὅσον οἷον ἔχουσιν τῶν ἀποθ-
 20 σθαι, ἢ τοῖς καὶ τῶν ἀποθνήσκου φαῖσθαι ταῖς ἀποθνήσκου τῶν ἀποθνήσκου
 συγκαταθροῦσθαι, καὶ ταῖς ἀποθνήσκου πρῶτον καὶ πῶς
 ἀποθνήσκου τῶν; ἢ εἰ ἐφῆσθαι, καὶ μὴ συγκαταθροῦσθαι, ὅθεν
 δὲ πρῶτον μὲν τῶν ἐπὶ αὐταῖς, ὡς τῶν ἀποθνήσκου. εἰ δὲ ἀ-
 λάττειν ἐνέργησθαι, ἐφῆσθαι ἢ πρὸς τέτων, ἢ πρὸς πᾶντα καὶ
 τὴν βίον καὶ τῶν ἀρετῆς ἐνέργησθαι ὅσον ἀρετῆς ἔχον. ὡς τε ὅσον
 25 αὐτάρκης πρὸς τῆς οἰκείας ἐνέργειαν, ἀσ γὰρ διὰ τῶν πᾶντων ἀποθ-
 σθαι ὅθεν ἐνέργησθαι. ὅσον λέγειν καὶ κειτῆς ἐνέργησθαι καὶ γὰρ μνη-
 μονόθεν ἡνῶν διεγερθέντες γνῶσθαι ἔχουσι τῶν μνήμῳ καὶ ὅσον ἀ-
 ποθνήσκου· ὅμοιον καὶ ὅσον λέγειν κειτῆς ὅθεν, ἐπεὶ καὶ

τέρου τέτων τελφότητος τε καὶ οίας δὴ καὶ αὐτὰς οἰκείωσεν ἡ-
μας. ὥστε ὅτ' τὸ ἐτέρου τέτων τελφότητος καὶ φύσιν φερόμενος,
οὐδ' αὖ κατὰ φύσιν βιοῖ. Ὁ γὰρ κατὰ φύσιν, ὁ κατὰ τὸ βέλτη-
μα τὸ φύσεως ἀκρούεται. εἰ δὲ μὴ τῆτο, ὅσδε δὲ δαμμόνας. ἔπι
εἰ τὸ σῶμα ἡμῖν ὄργανον ὄν ὑπὸ τὸ φύσεως δέδδοι πρὸς τὰς καὶ 5
φύσιν πρῶτος. ἐν πᾶσι δὲ ὄργανα δεομένης ἔχειν ὄργαν-
νόν ὅστιν, εἰς τῆτο σιωτείνης καὶ τὸ ὄργανον ἀρετῆ, εἴη αὖ καὶ τὸ σῶ-
ματος ἀρετῆ σιωτείνης πρὸς τὰς καὶ φύσιν πρῶτος, καὶ ὅτι
κατὰ φύσιν βιοῖ. ὅτι ἀρεο οἶον τε αὐτὸ τῆ τὸ σῶματος ἀρετῶν
κατὰ φύσιν βιοῖ. εἰ δὲ τῆτο, ὅσδε δὲ δαμμόνας. ἔπι εἰ μηδέν 10
ματίω ἢ φύσις ποιῆ. ὅσδε γὰρ δὴ πῆς τέχνη τὸ ὑπὸ αὐτῆς γινο-
μένων ματίω πῆ ποιῆ, ἀλλ' ἕκαστον τῆ ὑπὸ τέχνης γινομένων
σιωτείνης πρὸς τὸ οἰκείον αὐτῆς τέλος. τέχνη δὲ πῆς τῆ καὶ φύ-
σις ὥστε καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς γινομένα σιωτείνης αὖ πρὸς τὸ οἰκείον ἔ-
σῶ τῆ τῆ τέλος. οἰκείως δὲ ἡμᾶς πρὸς τῆτο τὰ τε σωματικὰ καὶ 15
ἐκτὸς ἀγαθὰ. σιωτείνης ἀρεο καὶ αὐτὰ πρὸς τὸ καὶ φύσιν ἡμῶν
τέλος, καὶ ἔματίω ἢ οἰκείωσις ἢ πρὸς αὐτὰ. ὅτι ἀρεο αὐτάρκης
ἢ ἀρετῆ πρὸς τὸ καὶ φύσιν τῆ ἀνθρώπου τέλος. εἴγε μήτε πρὸς
τὴ κτήσιν, μήτε πρὸς τὴ τήρσιν τέτων, πρὸς αὖ ἐκ φύσεως οἰ-
κείωσις, ἐσῶ αὐτάρκης. ἔπι εἰ ὑπὸ ἐκλογῆς πῆ τῆ αὐτὰ τῆ 20
ἀρετῆ καὶ αὐτῆς, καὶ ἢ φύσις τὸ τέτων ἐκλογῆς ἐνεκεν, οἰκείωσιν ὄν-
των ἡμῶν τὴ ἀρετῆ πρὸς ἀγαθὰ βελόν, τὴ δὲ τῆτοις ἀντικειμένων
ἀποικονομίας, ἀρεο ἐκλέγεσθαι μὲν δεῖ τὰ σωματικὰ καὶ ἐκ-
τὸς ἀγαθὰ, ἔχει δὲ καὶ βῆτι μελέσθαι αὐτῶν, πῆ δὲ τῆτο μὲν, ἔχει δὲ
καὶ κτᾶσθαι αὐτὰ; πῆ δὲ κτᾶσθαι μὲν, ἔχει δὲ καὶ τῆ τῆ τῆ πρὸς 25
πῆ αὐτῶν σιωτείνης; πρὸς πῆ οἶω, εἰ μὴ πρὸς τὸ τέλος; ἔτε γὰρ
αὖ ἢ φύσις ἐσῶ εἶθε, ἔθ' ἢ ἀρετῆ πρὸς ἀγαθὰ τῆ, ἔθ' ὅσπος ἐξελέ-
γεθ, εἴ πρ ὅσθεν διέφερον ἔχῶν αὐτὰ, ἢ μὴ. ὅσδε γὰρ δὴ πῆς τέχνη
ἐκλέ-

ἐκλέγεσθαι πῆ αὐτὸ χᾶειν τὸ ἐκλέγεσθαι μόνον. ἀλλὰ πῆτων
ἢ ἐκλογῆ, πρὸς τὸ τέλος ἔχει τῆ ἀναφορᾶ. ἐν γὰρ τῆ τῆ τῆ
ἐκλογῆς, ὅτι ἐν τῆ ἐκλογῆ τῆ ὑπὸ ἀποικειμένων τὸ τέλος.
καὶ κατὰ πῆτος ὅτι ἀποικει τὸ τῆ ἀρετῆ βῆτι τῆτο λέγειν εἴ-
5 ναί μόνον, βῆτι τὸ ἐκλέγεσθαι; εἰ γὰρ ἀναφορῆς ἢ κτήσιν τῆ ἐκ-
λογῆς, καὶ μὴ σιωτείνης πρὸς τὸ τέλος, καὶ αὖ εἴη καὶ μα-
ταίω ἢ ἐκλογῆ. ἀλλ' εἰ καὶ δὲ δαμμόνας ἐν πᾶσι δὲ ζῶν εἴη, ἔ-
δε πρὸς τῆτο ἢ ἀρετῆ αὐτάρκης. λέγεται γὰρ δὲ ζῶν ὁ χρωμέ-
νος ἀρετῆ, καὶ ζῶν κατ' ἀρετῆ καὶ πρῶτος πῆ. ἐν γὰρ πρῶτος
10 παιδῆ δὲ ζῶν αὖ ἀνθρώπου. τὴ δὲ πρῶτος αὖ μὲν εἰσι κτήσιν καὶ,
αὖ δὲ χρωστικῆ τοῖς κτήσιν. ἐν μὲν οἶω τὴ κτήσιν, ὅτι αὖ εἴη τὸ
τέλος. ἐτέρου γὰρ χᾶειν αὐτῆ. ἐν δὲ ταῖς χρωστικῆς. ὅσδε γὰρ τοῖς
τεχνίταις τὸ τέλος, ἐν δὲ κτᾶσθαι τὰ οἰς χρωστικῆ, ἀλλ' ἐν τῆ τῆ
σῆ τέτων, τῆ καὶ τῆ τέχνῆ. καὶ τῆ ἀρετῆ δὴ τὸ ἔρατον καὶ τὸ
15 τέλος, ἔση τέχνη καὶ αὐτῆ, ὅτι ἐκλογῆ καὶ πρῶτος πῆτων,
ἀλλ' ἐν χρωστικῆ πρῶτος πῆτων. εἰ δὲ ἐν ταῖς χρωστικῆς τὴ ἐνερ-
γῶν καὶ πρῶτος ἢ δὲ δαμμόνας καὶ ἢ δὲ ζῶν. αὐτῆ τὴ ὅτι ἀ-
νδρῶ τὴ σωματικῶν ἀγαθῶν, καὶ τῆ ἐκτὸς, καὶ τῆ οἰκείων, καὶ κα-
τὰ φύσιν, ὡν ἢ ἀρετῆ ἐκλεκτικῆ, ὅτι αὖ ἢ ἀρετῆ εἴη αὐτάρκης
20 πρὸς δὲ ζῶν τε καὶ δὲ δαμμόνας. ἔπι εἰ ὑπὸ τῆς φύσεως τὸ
σῶμα ὄργανον πᾶ ἀνθρώπου πρὸς τὰς πρῶτος δὲ δέδοται, καὶ τὰ
τέτων ἀγαθὰ σιωτείνης αὖ πρὸς τὸ ἐν τῆ πρῶτος ἀγαθῶν τῆ
ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέλος, ὡς πρ καὶ βῆτι τῆ τεχνῶν. καὶ γὰρ τὸ τῆ
αὐτῶν ἀγαθῶν, πρὸς τὸ δὲ αὐτῆ. εἰ δὲ τῆτο, ὅτι αὐτάρκης ἢ ἀρε-
25 τῆ πρὸς δὲ δαμμόνας. εἰ γὰρ μηδέν πρὸς τῆ κατὰ τὸν βίον ἐνερ-
γῶν, καὶ τὴ δὲ δαμμόνας, καὶ τὸ τέλος αὐτὰ σιωτείνης, ματίω αὖ
εἴη ὑπὸ τὸ φύσεως ἡμῶν δεδομένον τὸ σῶμα. ἔτε γὰρ δὲ ἀ παρῶν
πῆ ὡφελῆς, αὐτὰ ἀπῶντα ὅτι ἐλατῆσι τὸ ἔργον ὅσπος φελῆς. ἔπι εἰ 30
ὅσπος.

ὅσα τ' ἰατρικῆς ἔστιν ἕνεκεν, ταῦτα καὶ τ' ὑγείας χάριν ἔστιν ἡ γυ-
νομήνης ὑπὸ αὐτῆς· καὶ ὅσα τῆς κυβερνητικῆς, καὶ τ' ἀπλοίας, καὶ
αὐτῆ ποιῆς καὶ ὅσα τ' ἀρετῆς, ἕνεκεν καὶ τ' ἀδαιμονίας ἔσαι εἰ ταῦ-
της ἔργον ἢ ἀδαιμονία. τὰ δὲ σωματικὰ, καὶ τὰ ὀκτὸς, καὶ αὐτὰ
φασὶ τ' ἀρετῆς ἕνεκα εἶναι, ὅπως ὀκλήγηται αὐτὰ, καὶ πεποιήται. ὅ-
στε καὶ πρὸς τὸ τέλος ταῦτα χρῆσιμα. εἰ δὲ τῆτο, ὅτι αὐτάρ-
κης πρὸς τὸ τέλος ἢ ἀρετῆ. ἐπὶ ὅτι ἰατρικῆ χάριν, ἢ ἰατρῆς,
ταῦτα καὶ τ' ὑγείας, ὁ τέλος ἔστι τῆς κυβερνητικῆς. καὶ ὅσα δὲ τῆς ἀν-
θρώπου ἕνεκεν, ἢ ἀνθρώπου, ταῦτα καὶ τῆς τέλους αὐτῆς, τῆς τῆς τ'
ἀδαιμονίας. τὰ δὲ σωματικὰ, καὶ τὰ ὀκτὸς, τῆς ἀνθρώπου ἕνεκα 10
ἔστι, καὶ ἢ ἀνθρώπου· ὅστε καὶ τ' ἀδαιμονίας. ὅτι αὐτάρκης ἀ-
ρεῖ ἢ ἀρετῆ πρὸς τὸ τέλος. ἐπὶ εἰ ὡς περὶ τῆς νοῦ πρὸς τῆς
λέγουσιν πῖνα, ἔχ' ὅτι νοῦ ἔχον πρὸς τῆς ὅπως δὴ, ἀλλ' ὅτι ὡς ὄντως
βέλεται· καὶ τῆς ψυχῆς, ἔχ' ὅτι ψυχῆς ἔχον, ἀλλ' ὅτι ὡς ἢ ψυ-
χῆ βέλεται· ἔτι καὶ ἢ κατὰ ἀρετῆς πρὸς τῆς, πρὸς τῆς αὐτῆ 15
ἀρετῆς, ἔχ' ὅτι ἔχ' ἀρετῆς, ἀλλὰ ὅτι ὡς ἢ ἀρετῆ βέλεται, καὶ
ἐν οἷς, καὶ δι' ὧν. ἔστι δὲ τ' ἀδαιμονίας, ἐν ὅτι καὶ ἀρετῆς πρὸς τῆς
τῆς ἀδαιμονίας ἀρεῖ ἔστιν, ἐν τῆς καὶ τ' βέλεται τ' ἀρετῆς. κα-
τὰ βέλεται ἢ τ' ἀρετῆς ἔστι, τ' εἶναι μὲν τῆς ὀκλετῶν τε αὐ-
τῆ καὶ οἰκείων, καὶ αὐτῆς ἕνεκα κατεπελάσμενων. πορὰ ἀρεῖ καὶ 20
ταῦτα πρὸς τῆς κατὰ ἀρετῆς ἐργασίαν, τῆς τῆς πρὸς ἀδαι-
μονίαν. εἰ δὲ τῆτο, ὅτι αὐτάρκης ἢ ἀρετῆ. ἐπὶ ὡς περὶ τῆς αὐλη-
τῆ πρὸς τὸ ἀδαιμονίας ἐν τῆς αὐλητῆς ἔστιν, καὶ ὅτι ἔστιν ἀδιάφορον
τῆς αὐλητῆς πρὸς τὸ ἀδαιμονίας, καὶ τ' ἴδιον τέλος, τ' αὐλητῆς ὁμοίως
δὲ καὶ ὅτι τῆς ἀνῶν τεχνῶν, ἔτι καὶ εἰ τῆς ἀδαιμονίας ἐν τῆς 25
τῆς ζῆς ἔστι τ' ἀδαιμονίας, ὅτι αὐτῆς αὐτῆς ἀδιάφορον τ' ζῆς
πρὸς τὸ ἀδαιμονίας, ἀλλὰ σιωπελοῦ πρὸς τὸ ἀδαιμονίας. εἰ δὲ τῆτο,
ὅτι αὐτάρκης ἢ ἀρετῆ πρὸς τὸ τέλος· εἴγε κατὰ ταῦτα οὐδὲ
ζῆς,

ζῆς, ἀλλὰ τὸ ἀδαιμονίας ἢ ἀρετῆς ἕνεκα ἕνα μόνον. ἐπὶ εἰ ὅτι ἀρετῆς ἔχον,
μέγιστα δὲ παρῆται αὐτῆ βέλεται τὰ τε σωματικὰ ἀγαθὰ, καὶ τὰ
ὀκτὸς, καὶ παρῆται τε φυλακῆται, καὶ μὴ παρῆται ὀκλήρητο τε καὶ
κατὰ, καὶ ὡς αὐτῶν ἀρετῆς τοῖς θεοῖς, δὴ ἔστιν ὡς ἐλατῆς ἕνεκα
πρὸς τὸ πρὸς ἀδαιμονίας αὐτῆ, εἰ μὴ παρῆται ταῦτα, βέλεται αὐτῆ
αὐ-
τά. εἰ δὲ ἐλατῆται τῆς ἀνῶν τῆς παρῆται αὐτῆ, πῶς
ἀδαιμονίας; ἐπὶ εἰ ὅτι μὴ τῆς ἀρετῆς ἔχοντα ἐνδέχεται μὴ-
νεοθῆται καὶ νοσεῖν, ἀδαιμονίας ἢ ὅτι μὴ ἀδαιμονίας ὅτι μὴνεοθῆται, ἢ ὅτι
νοσεῖται ἢ ὅτι κατὰ ἀδαιμονίας ὅτι εἰ τοῖς, ὅτι αὐτῆ τ' ἀδαι-
μονίας ἐν τῆς τῆς ἀρετῆς ἔχον. ἐπὶ εἰ ὅτι πρὸς τὸ εἶναι τε
καὶ ὅπως οὐκ ἐνεργεῖ ἢ ἀρετῆς δεῖται ἕνεκα, ἐν δὲ τῆς κατὰ αὐτῆ
ἐνεργεῖ τ' ἀδαιμονίας ἕνεκα, πῶς αὐτῆ ἀρετῆς πρὸς ἀδαιμο-
νίαν εἶναι δεομένη ἕνεκα πρὸς τὸ ἐνεργεῖ ἐν τῆς ἀδαιμο-
νίας; ἐπὶ εἰ τῆς σφῶ τὰ κατὰ φύσιν ὀρεκτὰ, ὅτι εἶναι ἢ κατὰ
ὅτι σφῶ ὀρεγεται, ἔχον αὐτῆ ὀρεγεται πρὸς τὸ τέλος τ' οἰ-
κείον αὐτῆ τ' ἀναφορῆν, καὶ σιωπελοῖ αὐτῆ αὐτῆ πρὸς ἀδαιμο-
νίαν. ἐπὶ ἢ τοῖς πρὸς ἀδαιμονίας πῶς ἢ ἀρετῆς τῆς τέλους, ἢ
ὅτι αὐτῆ κατὰ αὐτῆ. εἰ μὴ δὲ ἢ πρὸς ἀδαιμονίας, ὅτι αὐτῆ ἀρετῆς
ἔσαι πρὸς τὸ τέλος· εἰ ἢ κατὰ αὐτῆ, ταῦτα ἔσαι ἀρετῆ καὶ ἀδαι-
μονία. ἀλλὰ ὅτι ἀδαιμονίας ἀδαιμονίας ὅτι τῆς τεχνῶν τ' οἰκείων γὰρ
δεῖ κατὰ ἕνεκα πρὸς τὸ τέλος, τ' τέλους, καὶ τ' τῆς ἀδαιμονίας τῆς τέ-
λους, καὶ τ' ὅτι ἀδαιμονίας τ' τέλους. ὅτι μὴ γὰρ τῆς ἀδαιμονίας, ἢ ἀρετῆς, ἢ κυβερ-
νητικῆς τ' ἢ τέλους, ἢ ἀπλοίας, ἢ ὑγείας τ' ὅτι ἀδαιμονίας ταῦτα, ἢ ἀρε-
τικῆ, ἢ κυβερνητικῆς. καὶ ὅτι ἀδαιμονίας δὴ, ὅτι μὴ τῆς ἀδαιμονίας, ὅτι σφῶ
τ' ἢ τέλους, ἢ ἀδαιμονίας τ' ὅτι ἀδαιμονίας, ἢ ἀρετῆς. ὡς ἔστι ἢ ἰατρικῆ
καὶ ὅτι ἔστι ὑγείας, ὑγείας ἢ ποιητικῆ· καὶ ἢ κυβερνητικῆς ἔσαι ἀδαι-
μονίας ποιητικῆ, εἶναι αὐτῆ ἀδαιμονίας. ἔστι γὰρ ἔστι τῆς ποιητικῆς τῆ
Kk

αὐτῶ ποιητικόν. ὥστε οὐκ ἀντάρκης ἢ ἄρετὴ πρὸς τὴν βύδαμ-
 μονίαν τὴν γινόμενῃ ὑπὸ αὐτῆς. ἐπὶ εἰ ἐκαστος τῶν τεχνι-
 τῶν ἀ κατὰ τὴν τέχνῃ ἐκλέγεται, σιωεργὰ πρὸς τὸ τέλος τῆς
 τῆς τέχνης ἐξῆς· καὶ ὁ τὴν ἄρετῃ ἔχων, ἀ ἐκλέγεται κατὰ τὴν
 ἄρετῃ, ὡς σιωεργὰ αὐτῶ πρὸς τὸ τέλος αὐτῶ ἐκλέγεται. ἐκ-
 λέγεται δὲ τὰ τε σωματικὰ, καὶ τὰ ἐκτός· εἴγε καὶ ὁλως ἢ ἄρε-
 τῇ τῶ τῶτων χάριν ἐκλογῆς παρήλθεν. ἔ γάρ δὴ ἄρετῆ ἔσα μᾶ-
 τῆν ἐκλέγεται πάντα. οὐκ ἄρα ἀντάρκης, εἰ δὲ ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι
 πᾶσαι τέχναι ἐκλέγεται, καὶ τὰ σωματικὰ ἀγαθὰ, καὶ τὰ ἐκτός,
 μὴ λέγουσιν αὐτὰ ὄργανα γίνεσθαι τῆς ἄρετῆς, ῥητέον, πρῶτον
 μὲν, ὅτι ὁσάν αὐτοῦ τῶ τῶτων πλείοσι τέχναις ἐστὶ χρῆσιμα· εἰ-
 τα ἐκείων μὲν ὁσάν, καὶ ὅτι τεχνίτης τῆς δὲ πῆνος τῆς τέχνης,
 ἐκλέγεται αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ συμβεβηκός. ἔ γὰρ καὶ αὐλητῆς πῆς ἐ-
 σιν ἢ κυβερνήτης, ἐκλέγεται πῆς πῆς ἢ δόξαν, ἀλλὰ καὶ ἄφρο-
 νος, ἢ δὲ ὑγιᾶ εἰ μὴ καὶ κείνοις ὄργανον, τῆ δὲ ἄρετῇ πρῶτην.
 μὲν ὡς τῶτων ἐκλογῆ· τῶ τῶ γὰρ ἔργον αὐτῆς ἐκλεκτικῆ γὰ τῶ-
 των ἔστ, καὶ δοκιμαστικῆ· ὥστε εἴη αὐτῶ καὶ ὄργανον αὐτῆς, καὶ σιωεργὰ
 πρὸς τὸ ὑπὸ αὐτῆς γινόμενον τέλος. ἐπὶ οὐκ εἰ ὁ ὀρώμεν, τῆ τῶ-
 του ἄρετῇ βὶ ὀρώμεν· καὶ ἄ κούμεν, τῆ τῶ του ἄρετῇ βὶ ἀκυσό-
 μεν· καὶ ἄγε τῶ τῶ ζῶμεν, τῆ τῶ του ἀρετῇ βὶ ζῶμεν. ὥστε εἴη αὐτῶ
 τῶ ψυχῆς ἄρετῇ βύδαμμονία. ψυχῆ γὰ ζῶμεν. ἔ δὴ ἀφῶ τῶ τῶ
 ὁσάν ὁσάν ἐξῶθεν ἀφῶ δεισόμενα πρῶτα τῶ ἄρετῆ τῶ ψυχῆς πρὸς
 τὸ βὶ ζῶμεν. καὶ γὰρ ὅτι τῶ ὀφθαλμοῦ, τῶ μὲν ὀφθαλμοῦ ὀρώμεν,
 καὶ τῆ τῶ του ἄρετῇ βὶ ὀρώμεν· ἀλλ' ὁμοίως πρὸς τὸ βὶ ὀρώμεν, καὶ φω-
 τὸς δεόμεθα, καὶ ἀφῶ πινῶν· καὶ γὰρ ἔ μὴδὲν ὀπισκοφῆν, καὶ ἀφῶ
 μᾶτος συμμέβει, καὶ μεγέτους ποσοῦ, καὶ τῶ ὀραθῶ σισμῶν χρῶ-
 ματος. ἔ τῶ δὴ καὶ βὶ μὲν ζῶμεν τῆ τῶ ψυχῆς ἀρετῇ δεόμεθα μὲν-
 ποι καὶ ἀφῶ πινῶν εἰς τῶ τῶ σιωεργῶν τε καὶ ὀργάνων. καὶ γὰρ καὶ
 κατὰ

κατὰ τῶς τέχναις, καὶ τῶς κατὰ αὐτῶς ἄρετῆς, βὶ πρῶτα ὀρώμεν
 πᾶ κατὰ αὐτῶς· ἀλλ' ὁμοίως δεόμεθα πρὸς τὰ κατὰ τῶς τέχναις
 τέλη καὶ ἄλλων ἡνῶν, ἀ ἔστιν ἔτερον πρῶτα τῶς τέχναις. καὶ ἢ ἀ-
 ρετῇ δὴ, ὡς τέχνη ποιητικῆ τῆς βύδαμμονίας ἔσαι· οὐ μὲν ἀφῶ
 τῶ τῶ αὐτῶ τῶ ὑλης καὶ τῶ οἰκείων ὀργάνων. ἐπὶ εἰ μὲν ἔ τῶ λέ-
 γεται ἢ ἄρετῇ ἀντάρκης πρὸς βύδαμμονίαν, ὡς καὶ τῶ τῶ τεχνῶν
 ἐκάστη πρὸς τὸ οἰκείον ἔργον, ὅτι οὐκ ἄλλης πῆνος τέχνης πρῶ-
 δέον) πρὸς τὸ κατὰ αὐτῶ ποιῆν ὑγιᾶ ὁσάν γὰρ ἢ ἀρετῇ ἄλλης ἡ-
 νὸς διωάμεως καὶ τέχνης πρῶς δειῖται, πρὸς τὸ σὺν ἐκείνῃ τῶ βύ-
 10 δαμμονίαν ποιῆν· πρῶς δειῖται) μὲντοι κατὰ τῶ τῶ ὁμοίως τῶς τέ-
 χναις καὶ ἀφῶ ἡνῶν πρὸς τὸ ἴδιον ἔργον ἀποδιδόναι. εἰ δὲ
 ἡς λέγει τῶς ἄρετῆς ἔ τῶς ἀντάρκεις πρὸς βύδαμμονίαν, ὅτι μῆ-
 δὲ ἡνὸς ὁλως ἐξῶ πρῶς δέονται, οὐχ ὑγιᾶς ἐρῶ. πολλῶν γὰρ ἐξῶ-
 ρην ὡς πρῶ αἱ τέχναι, ἔ τῶ δὲ καὶ ἢ ἄρετῇ δειῖται, ὡς εἰδείρη, πρὸς
 15 τὸ πρῶτα ποιῆσαι τὸ τέλος. τὸ δὲ φαίμαι, ὡς πρῶ τὴν αὐλητικῆν πᾶ-
 τῆ τῶ δὴ μὲν μέλει ὀρθῶς διωάσθαι χρῆσθαι, οὐτῶ καὶ τὴν ἀ-
 ρετῆν πᾶ τῶ πρῶτα ποιῆσαι, ὑγιᾶς μὲν ἔ τῶ πρῶς διασαλτέον δὲ, ὡς
 οὐτε ἢ αὐλητικῆ αὐτῶ τῶ οἰκείων ὀργάνων διωατῆ ποιῆσαι τῶ-
 20 πο, οὐθ' ἢ ἄρετῆ· ἀλλὰ μόνως μὲν αὐτῆς τὸ ἔργον ἔ τῶ τῶ, ἔ μὲν
 χρεῖς γὰ τῶ εἰς αὐτῶ σιωεργῶν. ἐπὶ οὐκ ἐπὶ πᾶσι τοῖς πρῶ-
 γμασι καλῶς χρῆται, ἢ δὴ καὶ ἢ πᾶτος χρῆσις βύδαμμονικῆ,
 ἀλλ' ἢ τῶ βυλητικῶν τοιάδε χρῆσις. ἔ τῶ δὲ πάντα καὶ ἀβέβητα τῶ
 σπουδαῖα πρῶς πῶ τῶ τῶ, οἰς βὶ μὲν καὶ αὐτῶς χρῆται, οὐ μὲν
 ὅτι αὐτῶ ἐνέργεια αὐτῶ. καὶ ἢ τοιάδε χρῆσις τῶν δὲ βύδαμμονι-
 25 κῆ. ἐπὶ τὰ οἰκεία πρῶσηγμένα, καὶ βύχρησα, καὶ ἀβέβητα ἔχοντα, πρὸς
 τί ποτε αὐτῶς ἐξῆς τῶ ὀνομασίας, εἰ μὴδὲν σιωεργῆ πρὸς βύδαμ-
 μονίαν; πᾶ γὰρ τὸ πρῶσηγμένον πρὸς τὴ πρῶσηκῆ, καὶ τῶ φορὸν εἰ-
 ναι πρὸς τὸ πρῶσειμένον μᾶλλον ἀφῶ· ἀφῶ τῶ τῶ λέγει) καὶ πρῶ-
 κατὰ

ῥα πρὸς τὸ τέλος. καὶ ἡ παρομοιωσις αὐτῶν δὴ ἴσως ὡς σιωπερῶς
 πρὸς ὕδαμονίαν. εἴ ὅ μὴ πρὸς τὸ σιωπερῶς, πρὸς ὅ τ' ἔστι
 φύσιν βίου, ἀξίον ἔρεσθαι πρὸς τὸ καὶ φύσιν ἀλλοίως βίου, πότερον ἔ-
 στω ἀγαθὸν ἔστιν, ἢ ἔκ ἀγαθὸν μὲν, οἰκείον ὅ καὶ αὐτὸ παρορηγμένον,
 ἢ ἀλλότριον καὶ ἀποπαρορηγμένον, ἢ ἀρρεπὲς ὅλως; ὡς γὰρ αὐ-
 τα, ὅθεν οἷόν τε ἀποκρίνασθαι. εἰ γὰρ δὴ κακὸν γὰρ ἐροῦσιν αὐτόν. εἰ
 μὲν οὖν ἀγαθόν, παρορηγμένον, πῶς ἔστι τὰ συμπληρωτικὰ αὐτῶν,
 καὶ ποιητικὰ ἀγαθὰ αὐτῶν καὶ αὐτὰ εἶη; ὡς τε ἀγαθὰ τὰ παρορηγμένα.
 ἔπειτα ὅ ἢ μόνον ἔσαι τὸ καλὸν, ἀγαθόν. καὶ γὰρ ὅ καὶ φύσιν βίου, εἰ-
 γὰ ἀγαθόν, καὶ πρὸς ὕδαμονίαν ἔσαι σιωπερῶν· εἴγε ἡ ὕδα-
 μονία συμπληρωσις ἀγαθῶν. ὡς τε οὖν αὐτάρκης πρὸς ὕδα-
 μονίαν ἢ ἄρετή. εἰ δὲ ἀλλότριον καὶ ἀποπαρορηγμένον ἢ ἀρρεπὲς,
 πῶς ἔστι γὰρ οἷόν τε ποιητικὰ αὐτῶν, παρορηγμένα λέγειν; πῶς γὰρ μὲν
 ἄλλο τὰ πρὸς τὸ σιωπερῶς παρορηγμένα, ἢ τὰ πρὸς τὸ ἀντικείμενον
 αὐτῶν; εἴ ὅ καὶ αὐτὸς παρορηγμένος τὸ καὶ ἀξίαν ἔχων ἔστιν ὁμοίως
 ἐκείνοις, καὶ ἔχει τὸ πρὸς αὐτῶν ἔστιν, καὶ τὰ ποιητικὰ αὐτῶν εἰς τὴν παρο-
 ρηγίαν καὶ ἀξίαν ἔχει, πρὸς ὅ μεθ' αὐτῶν, ὡς παρ' αὐτῶν καὶ πρὸς
 τὸ τῶν ποιητικῶν ἔπειτα πρὸς τὸ παρορηγμένον πρὸς τὴν παρο-
 ρηγίαν. εἰ μὲν οὖν εἰς τὴν ὕδαμονίαν φήσουσιν, σιωπερῶς αὐτῶν
 καὶ φύσιν εἶη βίου πρὸς ὕδαμονίαν ἔστιν ὅ καὶ τὰ τῶν ποιη-
 τικῶν καὶ οὖν αὐτάρκης ἢ ἄρετή πρὸς αὐτόν. εἰ δὲ πρὸς ἄλλο τι
 φήσουσιν, ὁ αὐτὸς καὶ πρὸς ἐκείνους καὶ τὸ εἰς ἀπειρον. καθόλου δὲ
 εἴ ἢ ἄρετή αὐτάρκης πρὸς τὸ παρορηγμένον βίον ἢ μὲν ἀκρως
 ὕδαμονα καὶ μακαρίον, πῶς ὕδαμονος ἔξαγωγὴ τὰ τὴν ἀρε-
 τὴν ἔχοντι ἐν μακαρίῳ βίῳ ὄντι; ὡς γὰρ ἀποπον τὸ λέγειν ὅν 25
 Δία ἔτελεν ἀποθανῆν, οὕτως ἀποποιεῖ τὸ ὄντι τὸ τῶν μακα-
 ρείως ζῶντα ἑαυτὸν ἔξαγαν ὕδαμονος τῶνδε τῶν βίῳ· ὅ μὲν σωμα-
 τικῶν καὶ ἐκτὸς ἀδιαφόρων ὄντων, καὶ μὴτε ποιούτων τὴν
 ὕδα-

ὕδαμονίαν, μὴτε δύναμεν ὅ τ' δὲ ἄρετης, ἢ μόνον καὶ καὶ
 σκιδάξῃ ὅν μακαρίον βίον, καὶ φυλακτὴν βέβαιον παρορηγμένα, μη-
 δε ποτ' ἀπὸ ἀποληψύσης ὅν σοφόν. ὅ γὰρ μὴτε παρορηγμένον υἱὸς κα-
 κῶν, μὴτε πρὸς ἀποκαμύνας, ὅ τε ἀκρως ὕδαμονίας πρὸς αὐτὸν
 ἔστιν, ὅν βίον ἀποληψύσει καὶ αὐτὴν τὴν ἄρετὴν βέβαιον, ἡ
 μακαρίον, καὶ τὰ καὶ λόγον μακαρίον. πῶς γὰρ ὕδαμονος ὅ ἀρε-
 τὴν τῶν ἀποκαμύνας τὰ σοφῶν; ὅθεν γὰρ ὡς παρ' ὅτι τῶν ἀγῶν
 υἱὸς, ἔστιν ὅ καὶ ὕδαμονίας ὕδαμονος ἀλλοίως ἔχειν. ὅθεν γὰρ ἔ-
 ρος ὕδαμονίας καὶ ἄρετης. εἰς ἀπειρον γὰρ τῶν τελῶν ἢ ὀρεξίς, καὶ
 10 ὅθεν ἐπὶ ἄλλο ἢ αὐτῶν ἢ ἀναφορῶν. ὅ γὰρ ὕδαμονος ἔξαγωγὴν πρὸς
 θεοῦ, ἔξαγωγῶν ὅθεν τὸ ἀδύνατον εἶη ἡ γὰρ τῶν σωμα-
 τικῶν καὶ ἐκτὸς, ὕδαμονα ἡμέτερα βίον. ἔπειτα ὕδαμονος μὲν
 ἢ ἔξαγωγῆ, καλυπτή μὲν δὲ ἔξαγαν ἑαυτῶν ἀπὸ υἱὸς, πῶς οὖν
 ἀθλιος ὁ βίος ἐν τοῖς ποιηταῖς, διὸ καὶ ὕδαμονος ἔξαγαν ἑαυτόν; εἰ δὲ
 15 ἀθλιος ὁ βίος, δὴ ἴσως ὡς οὖν ὕδαμονος ἔπειτα ὡς τὸ ὅθεν ἀναπόβλη-
 τος ἡ ὕδαμονία ἔσαι κατὰ γὰρ τὸ.

ADNOTATIO EORVM IN QVIBVS

ceterarum horum librorum editiones a nostra discrepant. His addi-
 tarum coniecturae, partim ex interpretum versione, partim aliunde
 sumptae: Opera & studio Frid. Sylburgij.

Pag. 1, v. 14, in Insigniana editionis margine pro σιωπερῶς legitur σιωπερῶν: qui casus ad infinitum verbum quadrat melius.

P. 3, v. 2, pro τέλος λόγος, (quod habet & Cam. editio) Walderiana legit ἄλλος λόγος. vt Valla etiā vertit, de eo alia habenda fuerit oratio.

P. 2, v. 1, pro εἰδωμιν malim εἰδω-
 μιν: contra exemplarium consen-
 sum: sicut scilicet mox sequitur ei-
 δησαι. V. 17, si quis malit ἐκείνῳ
 pro ἐκείνου, non magnopere im-
 probauero.

P. 4, v. 2, 2, pro αὐτῆς possit etiā
 diuise legere αὐτῆς. Valla, ne igitur
 quidem rei civilis est.

P. 6, v. 13, γυμνάσιον habet etiam
 ceterae editiones; & confirmat
 quod infra legitur, 10, 18. sed non

minus fortasse quadrabit γυμνασία, vel pluraliter γυμνασίου.

P. 7, v. 10, ἐκ τῶν legitur etiam in ceteris ed. Sed conuenientius ἐκ τῶν: vt etiam interpres, felicitas conflata ex quibusdam bonis est. Idem interpres pro ἀρε, v. 9 & 13, legisse videtur ἀρε, interrogatiue. nam v-trobique vertit an.

P. 9, v. 19, Cam. τῶν pro τῶν. Vallæ versio magis ad nostram lectionem accedit: nam si fuerit, non est dubium quin etiam eadem agere opus sit.

P. 10, v. 11, If. & Wald. omittunt ἀατε ὄσται. V. 22, C. ἡ ὑγεία: cōtracte.

P. 11, v. 11, δ legitur etiam in ceteris editionibus: idemque videtur agnoscere Vallæ quoque versio, idque certum. sed verius forsā φ, id est ὄδον, unde, ex quo. V. 19, Camot. & Wald. omittunt ὄπ: minus conuenienter. Eadem mox pro ἔ habent ἔς. sic & Valla, horum quaedam sit virtus.

P. 12, v. 11, post ἀρετὴ desideratur particula ὄν vel ὄς, etiam in ceteris edit. V. 14, Ifingr. & Wald. μοιρία, monophthongo penultima: quod Ionicæ dialecti magis est proprium. V. 19, Cam. πῶτον ἢ ὑπερβ.

P. 13, v. 1, interpres videtur legisse δὲ δύο δὴ αἰτίαι: duabus itaq; de causis. sed ratiocinatiua omissa est etiam in ceteris edit. V. 14, Wald. & Cam. ὄπ pro ἦ. quod ferri potest si diuise scribas ὄ ἔ. solent enim relativa nonnunquam pro interrogatiuis vsurpari.

P. 14, v. 6, si ἀποπον retineamus, legendum videtur νομοθετεῖν: sin parti-

cipium νομοθετεῖν retinere lubeat, legendum videtur ἀποπος. V. 26, ἐχῆ precedente ἐδῶ, habent etiam ceteræ: cū potius requiratur subiunctiuum ἐχῆ. V. 27, caput quod in Vallæ versione vndecimum est, quodque inscribitur Apertissima huius loci enarratio, deest in Camotiana & vtraq; Basiliensi editione. Id ne forte cum iactura desideres, e versione hic visum est subiungere: Triangulum namque, siue discretam siue continuam spectes quantitatem, figurarū est omnium principium. adeo in ipsam ceteræ omnes resolvuntur, cum ipsa nō in aliam quam in sese redeat. Cum ergo quadrangula sequatur statim triangulam, in bina saltem triangula resoluitur necesse est. cumque triangulum tres habeat angulos æquales duob. rectis, quadrangulum (quippe quod in bina triangula resoluitur) quatuor angulos, quatuor rectis æquales habeat necesse est: hoc modo ab angulo ad angulum ducta diagono, siue parallelogrammum, siue non. nam trapezium ἔ trapezoides, parallelogrammum non est, nempe huiusmodi. Hoc vndecimum est in Vallæ versione caput; a scholiaste potius quam ab Aristotele insertum. neque enim huius est loci.

P. 15, v. 17, Cam. & Wald. πάντως pro πάντων. interpres nobiscum, omnium optimum habebit corpus. & sic mox v. 19.

P. 16, v. 1, rectius cum Wald. finita post δδξῆ periodo, interrogatiue leges sequentia ista, δδξῆ, καὶ ποθεν; sic certe interpres quoque, cur ita, ἔ unde id?

P. 17,

P. 17, v. 7, pro ἢ rectius cū Cam. legemus καὶ: vt etiam Valla, Vis enim etiam in carentib. anima. V. 17, ἀφ' ἧς legitur etiam in ceteris. sed vsitatius ἀφ' ἧς, vt v. 15. V. 27, Cam. pro τὸ ἐκούσιον habet τὸ ἀκούσιον. interpres vt nos, in nullo est impulsu spontaneum.

P. 19, v. 19, ἀρετικαῖς legitur etiam in cet. ed. sed verius fortasse ἀρετικῆς, vt v. 24. Sic sane & Valla, in iis qua sub actionem cadunt.

P. 20, v. 17, C. βυλευεῖς pro βύλευς: vt etiam Valla, ob hoc ibi iam existit consultari. V. 23, ἀμφοβία datiuo casu habent etiam ceteræ editiones. sed rectius cum interprete nominandi casu leges ἀμφοβία.

P. 21, v. 9, καὶ ἔπον sine adiectiuo agnoscunt ceteræ quoq; editiones. Valla vertit modo aliquo. V. 13, pro τῶν πῶν ταύτη, If. & Wald. in marg. ponit ταῦτα τῶν τῆς. Valla, sunt nepe hoc ipsius. V. 16, If. & Wald. margo, τῆς ἀρετῆς δὲ πῶν τῆς ἔστ' ἔστ'. Sic & Valla, Virtutis demum id omnino est. V. 17, C. & Wald. ἀρετῶν pro πόπρον. nostram lectionem secutus est Valla. V. 18, Cam. ὄν pro ἔ: quod non congruit cum seq. ἔπ.

P. 23, v. 2, versus ex II. χ. qui & infra citatur, 117, 8. V. 3, Cam. omittit δῆ: sed infra retinet v. 8. V. 5, C. αἰδρεία pro αἰδρεία. nos quoque cum If. ed. modo αἰδρεία scriptimus, vt hic; modo αἰδρεία, vt paulo post, v. 14, & alibi saepe. quod semel hic monuisse sufficiat. potest autem deriuari, αἰδρεία quidem, a genitiuo αἰδρείας: αἰδρεία vero, ab adiectiuo αἰδρείος. V. 13, Ifingr. & Wald. edit. margo post παρῆς, addunt καμῆς: quod vocabulum

agnoscit etiam Vallæ interpretatio: seu aliqua, seu nulla oblata fuerit occasio. V. 22, τῆς ἀρετικαῖς τῆς ὁσίας agnoscit etiam Vallæ versio hæc, non omne, sed essentia quadam delectum. Ego opinor legendum esse αἰδρελικαῖς: sicut infra in Ethicis Eudemiis (115, 10) a cunctis metui, & a forti impauide adiri dicit, ὄσαν ἡ φύσις αἰδρελικῆ ἢ ζῆν: vbi & alia reperies quæ coniecturam meam stabiliant: itidemque in lib. De virtutibus & vitiis, 221, 11, 223, 12. Interpretis sane versio violenta est.

P. 24, v. 10, Camot. ὄδ δῆ, omissa δῆ: sed ferri fortasse scriptura nostra potest, vt supra 21, 13, legitur ὄλος ὄ δῆ. V. 14, πῶν ἢ δὲ αὐτῶ κἀουῦ habent & ceteræ editiones. Sensus videtur postulare τὸ μῶου πῶ κἀουῦ ἔρεκεν. V. 28, πῶν πῶ legitur etiam in seq. 25, 1. alioqui suspicetur aliquis legendum esse πῶν τῆ καὶ πῶν τῶς, vt supra 6, 15.

P. 25, v. 11, ὄ δῆ est etiam in ceteris editionibus. Sed aptius videtur ὄ τ: vt 28, 1, 2. V. 15, nota μεστότης pro μέσος: vt infra, 27, 10, in fine cap. 28.

P. 26, v. 2, πολλῶν sine articulo legitur etiam in ceteris editionibus. sed malim τὸ πολλῶν: vt sit idem quod τῶ πῶν, promiscuæ multitudinis, vulgi. V. 10, Cam. & Wald. omittunt particulam ἢ ante ἧς ἀρετικῆ. quæ si retineatur, sententia est magis perspicua. V. 24, Cam. μεστότης ἐλλείλαως: omisso articulo.

P. 27, v. 1, Ifingr. & Wald. scribunt φθονεῖας, vt πονηεῖας. sed malui Cam: sequi: cū primitiuū quoq; φθονδός perscribatur. V. 17, Cam. αἰάμισον: coniuncte: vt alibi passim αἰάλοζον.

P. 28, v. 8, *καλαίας* legitur etiam in ceteris editionibus: nec non apud Pausaniam. & sic non modo *μοιχία* supra legitur in vtraque Basiliensi, (12, 14) sed etiam in hac ipsa pag. 28, v. 16, Cam. scribit *ειρωίας*, quæ scriptura si mendo caret, formatio facienda est a nominibus, *μοιχός, κόλαξ, εἰρων, non a verbis μοιχεύειν, κολακεύειν, εἰρωνεύειν*. V. 17, Camot. *παύτως*, pro *παύταις*.

P. 29, v. 1, nota hic *ωρεσίην* pro *εξεγγερε*: vt etiam paulo post v. 5. alibi *ωρεσιπάειν* dicit. Vide not. ad 132, 5. & 172, 10.

P. 30, v. 3, *πὸ πολλὰ* reperies etiam in cet. ed. Sed nō minus apte omitti potest articulus, vt in seq. membro.

P. 31, v. 10, Cam. pro *ἡρξεν* *ωρεσῆρος* habet *ἡρξεν* *πὸ* *ωρεσῆρον*.

P. 32, v. 11, *ῥηγετώμεν* habent ceteræ quoque, sed aptius *ῥηγετώμεν* opratio verbi modo. V. 12, facta est mutatio in numero & genere, nam *πὸ* *δελιά* post se postulat *ἤ* *ἀριστράων*: & rursum *ἤ* *ἀριστράων* requirit ante se *ἢ* *δελιά*. V. 14, Cam. diuise *ἢ* *αὖ*, at non.

P. 33, v. 3, si *ωρεσίην* cum II. Wald. & Cam. edit. retineas, accipiendum erit vt *ωρεσίην* infra, 40, 2. vel legendum est *ωρεσίη*. V. 3, Cam. pro *ἀδικος* legit *δικαιος*: forsan quia philosophus discrimen facit inter *τὸ* *δικαιον* *ωρεσίην*, & inter *τὸ* *δικαιον* *ἔθ*. V. 6, *μὲν* *τοῖ* habent & cet. ed. sed verius esse videtur *μὲν* *τοῖ*. V. 17, Cam. *πιεῖν* pro *πίνειν*.

P. 36, v. 3, Cam. post *τὸ* *ἀντι* repetit initium huius membri, *ἢ* *δέ*. vnde conicere licet, fuisse diuersam in exemplari scripturam; & veriore em-

se, *ἢ* *τὸ* *ἀντι* *δοικωῖ* *ἔθ* *δικαιον*: omisso accusatio *παύτῳ*.

P. 37, v. 5, Cam. *πὸ* *ἔθ*: structura parum vsitata. V. 16, & 17, *παιδικαῖς* habent etiam ceteræ: cum præcedentia pariter & sequentia videantur postulare *παιδικῶς*, talis diuersitas notata etiam supra, 19, 19. V. 19, parum sanus videtur hic locus: ideoque asterisco notatus est in editione Wald. & Isingr.

P. 38, v. 9, Cam. *πὸ* pro *τῷ*: minus apte. Valla quoque nostram lectionem secutus est in sua versione, *non habent eo modo, vt nō inter se inuicem permulentur*. V. 17, Cam. *ἢ* *ἢ* *σοφία*: sine *πὸ*. V. 25, *πὸν* *σωπῶν* habent etiam ceteræ ed. nec aliter legisse videtur interpres.

P. 39, v. 17, Isingr. & Wald. inter *αἰ* & *δὴ* inferunt *ἢ*. V. 25, & 26, plurale *λόγων* habet & Cam. ed. Sed aptius videtur singulare *λόγον*, vt paulo post v. 28.

P. 41, v. 5, Isingr. & Wald. *ἔπος* pro *ὄπος*. mihi Cam. sequi libuit. Sic certe & Valla, *sed nondum idem imperat omnibus*.

P. 42, v. 13, inter *ἔπον* & *πὸν* distinguunt etiam ceteræ: & *ἔπον* sine adiectione habuimus etiam supra, 21, 9. Interpres transpositione hic vsus est. sic enim vertit: *nam quibus ratio deest quod optimum sit considerans, ubi quoquomodo eueniat aliquid, hunc promptum neququam dixeris, sed fortunatum*. V. 27, *αὐτὸ* *ἀγαθόν* habent eadem editiones. sed malet forasse quispiam *αὐτὰ* *ἀγαθόν*: vt seq. pag. v. 12 & 13. interpres sane vertit, *eidem bonum*.

P. 43

P. 43, v. 3, *ὕμνηται* habent omnes: cum & præcedentia & sequentia postulent *ὕμνηται*.

P. 44, v. 6, Cam. pro *ἀρχῆς* legit *ἀρχῆς*: minus apte: vt perspicuum ex v. 26. V. 14, Is. in marg. mutato verborum ordine legit, *ὡς* *πε* *ἀμα* *καὶ* *τὸ* *λέγεσθαι* *π* *ἀρεσῶν*. V. 28, C. & Wald. *ἔφρησιν*: absque distinctione.

P. 45, v. 16 & 17, locus parum sanus est etiam in cet. ed. Interpres videtur dempto vtrobique articulo pluraliter legisse *ἀρετὰ* *καὶ* *κακία*. sic enim vertit, *quemadmodum fuerit alienum has in virtutum vitiorumq. numerum redigere*. V. 19, *ὅπ* *τῶ* *τα* legitur etiam in ceteris. sed procul dubio verius *ὅπ* *τῶ* *ταῖ*: sicut interpres quoque vertit, *eodem tendunt*. V. 20, *ἐναντιώται* scriptum in iisdem: cū præcedens *ὁρμῶσι* postulet plurale *ἐναντιωώται*. Non multum absimilis anomalia supra fuit, 43, 3: forsan liberiorū magis incuria quā auctoris voluntate. Sic Metaphy. 1.39, 1.49, 2.2.

P. 46, v. 16, Is. in margine ponit *ἐκ* *ὀρθῶς*: vt supra 39, 25. Sed ferri & hæc lectio potest. nam idem valet quod *ἀλλ'* *ἐκ* *ὀρθῶς*.

P. 47, v. 24, Cam. pro *καλοῖσι* habet *καλοῖ*: vt mox in seq. periodo.

P. 48, v. 17, Cam. post *τῶ* *τη* distinguit; non ante. Sic etiam interpres.

P. 49, v. 14, Cam. *ἤ* *δέ* *μέθης*, pro *ἤ* *μέθης*: demonstratione parum necessaria. Quæ vero ibidem inclusa sunt, videntur (vt adnot. in Isingr. edit. marg.) redundare.

P. 50, v. 6, *δοκῆ* legitur etiam in ceteris. sed verius esse videtur *ἔδοκῆ*, historia hæc repetita infra, 172, 24.

V. 19, constanter omnes habent *ἀνεωρεσίως*. sed *ωρεσίως*; legendum esse, patet tum ex iis quæ præcedunt, tum ex 169, 8. 170, 23. 172, 1.

V. 28, posterius *ψαλοπάτη* vsurpatum pro comparatio *ψαλοπέτρα*: sicut infra 172, 7, dicit *ἢ* *πὸν* *αἰρησά*.

P. 52, v. 17, Cam. pro *ἢ* habet *ἢ*, sine interrogatione. sed nostra lectio melior. Idem infra dicitur expressius, 173, 26.

P. 53, v. 14, Camot. *ἀλλ'* *ὅ*, sine *καὶ*. V. 16, Cam. *ὅ* *τ'* *ἔσ* *κρ*. ferri potest vtraque. Sic v. 17, Wald. & Cam. pro *πὸν* *δὲ* habent *πὸν* *π*.

P. 54, v. 6, Isingr. & Wald. *δ* *κατὰ* *π* *π* *ρος*, scribunt per *ω*; nō hic duntaxat, sed etiam aliis aliquot in locis: contra grammaticorum obseruationes. nam *α* in deriuatis verbi *ἰσχυρῶς* produci solet. Idem dici potest de *ἐναντιώπ* *ρος*, *ισχυρῶς*, & similibus.

P. 55, v. 1, Cam. omittit *ὅ* *ταῖ*: minus belle. V. 23, Cam. & Wald. *εἰ* ante *εἴ* non habent.

P. 56, v. 3, Cam. *δ* *εἰ* *δὴ*, pro *δ* *εἰ* *δὲ*. Eadem versu præcedente *ὡς* pro *ὡν*: perperam.

P. 57, v. 3, articulus *ἢ* ante *ἐν* *ἰ* *λαῖ*, omissus etiā in ceteris editionibus; non inepte potest inferi.

P. 58, v. 17, pro *δ* *εἴ* non male reposueris indicatiuum *δ* *εἰ*. V. 26, Isingr. in marg. post *αὐ* addit *εἴ* *η*.

P. 59, v. 2, Isingr. legit *πιήσαντα*: tempore aoristo. locum satis intricatum interpres sic vertit; *namque ad magis agendum, inde suscitata, impellit: quia probum faciendo, agit que ex virtute*. V. 6, pro *ωρεσίην* non male legeris *ωρεσίον*: vt paulo

post, v. 11, *λυπόμενος παρῆσι*. V. 20, Cam. omittit *ἴπιν*: parum bene.

P. 60, v. 8, Cam. omittit posterius *εὖ* ante participium *ἔχουσι*. V. 12, omnes habent *ὁ δὲ λόγος παρ*. Rectius fortasse *ὁ δὲ ὁ λόγος παρῆσι*.

P. 61, v. 9, Cam. omittit negatiuā *ἔ*, interpres nobiscum retinet. V. 15, subiunctiuum *ἄπονεμομεν* habet omnes: cum aptius sit indicatiuum *ἄπονεμομεν*.

P. 62, v. 4, Wald. *κ. δ. δαίνοισα*: Cam. *κ. δ. δαίνοισα*. rectius forsan *κ. δ. δαίνοισα*. V. 7, Cam. omittit *ἄ*. V. 21 & 22, in If. & Wald. edit. marg. adnot. rectius legi posse *ὄσπιν οὐδ*, vel *ἀλλ' οὐδ*.

P. 63, v. 3, Camot. masculino genere legit *πὴν καλόν*.

P. 64, v. 10, Cam. pro *φύσι* habet *φύσις*, *natura*. rectius fortassis *φύσις*. V. 28, mentio huius prouerbij etiam in Nicomacheis, 136, 5: sed omisso verbo *ἰσχύς*, & posita Dorice *ποπὴ* pro *ᾤσχύς*, vt etiam infra in Eud. 185, 26.

P. 65, v. 1, versus ex Odyss. *ρ*: citatur etiam infra in Eudemiis, 185, 25. V. 7, locus de cœli & terræ amore, desumptus ex Eurip. vt adnotauit ad Nicomach. 136, 8: repetitur etiam infra, 68, 22: & in Eudem. 186, 5. V. 21, *ἄλλο δὲ* legitur etiam in ceteris. sed verius esse videtur *ἄλλό τι*.

P. 66, v. 8, omnes habent *εἰ ἔστι*: itidemque Valla, *si malus est qui suauis, hac de causa amicus*. nostræ lectionis ratio petita ex sequentis paginae versu 9. V. 12, Iningrin. & Wald. ante *πὴς ἐν πὴς ἀποδ.* habent *καί*. ego eam cum Valla & Camotiana ed. malui omittere.

P. 67, v. 25, Cam. pro *ἔδεν* habet *ἔδῃ*. qui *ἔδεν* retinere volet, tueri se potest eo quod præcedit v. 22, *ἔστι δὲ ἔδεν ἀποπν*.

P. 68, v. 7, versus iste infra in Eudemiis citatur aliquoties, adiecto finali vocabulo *ἡδονῆ*. V. 18, omnes habent *ἢ καὶ τὸ συμφέρον*. ego ἢ reposui ex eo quod mox seq. v. 23. V. 22, de loco Euripidis dictum paulo ante, ad 65, 7. V. 28, post *θεύρεα* desideratur *ποιήσις* in omn. edit.

P. 69, v. 12, in Iningrin. & Wald. est *φίλοις ἐσμέν*. quasi nomen id regatur a præced. *ἑσμέν*, non a seq. *ἐσμέν*.

P. 70, v. 16, in ceteris editionibus sic est, *πότερον δὲ θεῖν ἀντὶ φιλία, καὶ παρὸς αὐτὸν φιλία*. ego nostræ lectionis rationem petij ex eo quod mox sequitur v. 22, & ex 71, 7. Attamen interpres quoque vulgatam geminationem agnoscit, *nunquid sibi Erga se amicitia, an non*. V. 19, comma posterius, *καὶ τὸ ζῆν*, non male praposueris ei quod antecedit, *καὶ τὸ εὖ ζῆν*: vt 71, 10. Præcedens membrum agnoscit etiā interpretis versio, *id fere etiam necessarium*. V. 28, Iningrin. margo, *ὄσπιν οὐδ* *δικαίαν εἶδη*: non absurde.

P. 71, v. 10, in ceteris editionibus post *βυλοίμεθα* posita est distinctio periodica: & mox inter *καὶ* & *παρατά* interiecta est causalis *καρ*: sensu plane intricato. Valla sic conuertit, *quod ex singularibus amare cognoscitur; singularia vero nobis ipsi in primis velimus, nempe bona, & esse, & bene esse*. quibuscum confer quæ præcedente pagina philosophus dixit versu 17, & seq. V. 22, Camot. pro

pro

pro *πὸ τ'* habet *πὸ τ'*: parum apte.

P. 72, v. 3, *ἔδῃ* *ἔπερος* habent etiam ceteræ. si quis coniuncte malit *ἔδῃ* *ἔπερος*, sicut *ἔδῃ*, per me licebit. V. 6, Iningrin. habet, *οἱ πατέρες παρὸς υἱοῖς, καὶ ἀρχόμενοι παρὸς ἀρχοντας*: Wald. & Camot. *οἱ πατέρες παρὸς υἱόν, καὶ ἀρχόμενοι παρὸς ἀρχοντας*. mendose utræque. in neutra enim lectione commata similem structuram habent. nostræ lectioni viam monstrauit tum syntactica ratio, tum corrupta Wald. & Camot. editionis vestigia; nec non interpretis versio hæc, *at per inaequalitatem, patris erga filium, & subditi erga imperantem*. & consentit hæc lectio cum iis quæ infra sub finem libri repetuntur, 77, 6: & in Eudemiis 194, 21. Si quis etiam pro *πατέρος* malit syncopatum *πατρ*, vt paulo post v. 15, non multum refragabor. V. 18, *εὐδότηκε* sine augmento habent etiam ceteræ. sed rectius *εὐηρέτηκε*. qua de re dictum etiam ad Rhetoric. 20, 18. V. 25, *ᾤετι δὲ* *ἰέρρηται* est in iisdem. sed verius opinor *ᾤετι*: vt paulo ante versu 22: & mox v. 26.

P. 73, v. 1, *εὐνοοῖ* habent omnes. malim *εὐνοῖ*, contracte: vt mox versu 8. V. 17, Camot. omittit *μέν*. V. 21, *παρῆλικαῖς* etsi repetitur paulo post, versu 26 & 27; non tamen congruit cum præced. *νοησῖς*. quare interpres iis in locis maluit *παρῆλικαῖς*. vertit enim, *in eis quæ sub actionem cadunt*. quam lectionem si etiam penultimo versu retineamus, genitiuus *πὸ αὐτῶ* referendus erit ad sequens substantiuum *ὁμόνοια*. Sed cum id sit paulo durius, retento per omnia

παρῆλικαῖς, pro *νοησῖς* legere queas *νοηλικαῖς*: vt significantur ij qui in rerum consideratione atque intelligentia versantur: præsertim quum mox dicat, *οὐκ ὀνοητοὶ ἑσάντων*. V. 27, hic quoque consentiunt editiones. sed verior fortasse lectio, *ἀμα τῷ τὸ αὐτὸ νοεῖν*: vel omisso *τὸ*, *ἀμα τῷ τὸ νοεῖν*. Sed & sequenti versu dubitarit aliquis, sit ne *ταῦτα* retinendum, an legendum *ταῦτ*, vel *ταῦτά*. interpres vertit, *circa qua pariter intelligunt*. Confer cum his quæ tractatur in Ethicis Nicomacheis libro nono, capite septimo: 166, 26: & infra in Eudemiis, 200, 1.

P. 74, v. 2, Cam. & Wald. *πόπρον* *ἑ* *ἀποδῆτος* *ἀπὸ φίλων*; ἢ *ἔ*. minus concinne. V. 11, *χρησάται* pro *χρησάται* habent omnes. V. 21 & 22: hic quoque consentiunt editiones: nisi quod Camot. pro *ἢ* habet *ἢ*. Verior fortasse hæc lectio, *ἀλλ' ἢ τούτων ἔξιστάμενος τῷ φίλῳ, ἑαυτῷ τὸ καλὸν ἀειποιεῖται*. confirmant vtiq; lectionem eam quæ mox sequuntur v. 25. Faciunt huc & ea quæ præcedunt v. 13 & 14. V. 25, Cam. & Wald. omitunt accusatiuum *αὐτὸν*: qui tamen ad perficiendam sententiam magis est necessarius quam nominatiuus *αὐτός*. V. 26 & 27, sensus videtur melius constare, si legas, *ἔστι μὲν οὐδὲ καὶ φιλάγαθος, οὐ φιλάστος μόνον*. ἐπειὶ τῷ φιλεῖ αὐτὸς ἑαυτὸν, ὅπιν ἀγαθός. nam retentis ceteris pro *εἰ τῷ φιλεῖ* legere *ἑαυτὸν φιλεῖ*, vereor ne sit audacius.

P. 75, v. 1, Cam. & Wald. pro *οὐτως* legunt *ἕτως*, aduerbialiter. minus recte. V. 5, iambus hic citatur etiam in Nicomacheis, 166, 25. V. 8, in

his quoq; salebris consentiunt editiones. Suspiceretur aliquis legendum, *εἰ μὴ αὐτὸ συμβιβάζονται*, sed verior esse videtur hæc lectio, ἢ *κατὰ τὸ συμβιβάζονται*; interrogatiue nimirum pro *ἔνοσ*, vt 76, 12. Talis certe articuli vsurpatione Attica esse putatur: vt apud Demosth. *ἢ χάρις δὴ τῶν λέγων*; atque ita interpres quoque vertit: *cui enim benefaciet, aut quocum vitam ducet?* V. 9, Cam. *δὲξαι*. sed *δὲξαι* repetitur infra 76, 13. Ibidem Cam. sine δὲ legit, *εἰ τῶν*. minus belle. Non magis apte eadem ed. v. 26, pro φίλον habet φίλος. Dictum quod sequitur, repetitur etiam infra in Eudemis, 210, 5. Non absimile prorsus illud vatis Delphicæ ad Herculem, apud Pausan. 3 29, 2 1, Ἄλλος δ' Ἐρακλῆος Τρωάδος, ἢ καὶ Κανώβας.

P. 76, v. 3, τῶντα legitur in omnibus. sed nō minus aptum τῶντα: sicut interpres vertit, *quod eadē faciamus*.

P. 77, v. 9, Camot. ἢ αὐτὴ φίλια: omissa ἐν. Eadem seq. v. omittit ὡς π: minus conuenienter. V. 13, Εὐδαιμόνων per i scribit etiam Camotiana: Νικομαχείων tamen per ei. V. 19, pentameter huius distichi priore sui parte aliter legitur in Nicomacheis, (12, 18) eadem tamen sententia: ἢ δὲ τὸν ἢ πύχον, ἢ πὺς ἐρᾶ, πὸ τυχῆν. Porro in his Ethicis, duob. tātum exemplaribus vti nobis licuit, Isingriniano & Camotiano; iisque passim mendosis & mutilis, quæ incommoda Aretino quoque obstitisse satis indicat eius versio.

P. 78, v. 12, obserua hic πὺς φάλλοις ἐπιθεῖσι: pro φάλλως. cuius structuræ exempla notata etiam in Rhetor. ad

79, 22: & in Poet. ad 237, 5. necnon infra, 95, 19. V. 14, Camot. *δαμονία* pro *δαμονίε*: quod nō quadrat ad seq. genitiuum *ἡνός*. V. 16, M. in marg. post ἢ παρρησία addit ἢ ἐν δαμονίας.

P. 79, v. 3, Cam. in *ἀποβλέπων* omittit præpositionem ἀπό. V. 24, nihil hic variant editiones. Placebit forsitan alicui hæc lectio, *κόλασις γδ, φαρμακεία, ἢ ἄλλ' πληρῶν ἐκ ἐλάττων ἐστὶ*: vt infra, 93, 8, *αἰ γδ κολάσις, ἰατρείαι ἕσται*; & in Rhet. 52, 16, ἢ γδ κόλασις, ἰασις. Sed quid si minori mutatione ἢ in ἢ verso, sic legas, *κόλασις γδ, ἢ φαρμακεία, ἢ πληρῶν ἐκ ἐλάττων ἐστὶ*: sicut videlicet præcessit, *ἰατρικῆς ἢ πηλικῆς*. vt *κόλασις* sit politica, *φαρμακεία* vero medica castigatio; vtraque non minorem plagis vim habens. V. 26, post ἢ πολλῶν subaudiendum ex præced. *ἀδελφῶν* vel potius corruptus hic locus ita est legendus: *ὁμοίως, ἢ τῶντα ἢ πὺς ἢ πολλῶν (εἰ καὶ γδ λέγουσι γὰρ δὲ ἀπὸ πάντων, καὶ μάλα καὶ ἀδελφῶν) ἢ πὺς ἢ πὺς ἢ πὺς ἢ πὺς*. nam *γῶμαις* pro *μόνας* reponere, nō videtur consentaneum, quanquam Aretini versio id videtur innuere: *Similiter & vulgus, de rebus omnibus fere pronunciantis, obmittenda est sententia*.

P. 80, v. 6, Cam. ante *μακαρίως* addit πῶς: sed perperam pro πὸ. sensus enim est, *εἰ πὸ μακαρίως εἰπείν, ὅτι φησὶ ἄτῳ ἐστὶ*. In præced. membro, vtraque editio articulo πὸ ante ζῆν posito, sententiam plane obscurat. V. 12, Isingr. margo post *κοινότρον* addit μέν: recte. Seq. v. Cam. legit πὸ κείνου: minus probe. V. 25, Cam. post *ἀγρορας* addit μέν: mallet pro ambobus istis dedisset nobis *ἀγροεράς*.

P. 81,

P. 81, v. 9, ἰσολαμβαίνοντα habet etiam Cam. Verius forsitan, ἰσολαμβαίνοντα: vt ordo sit, *αἰδωῶτον ὄντα ἰσολαμβαίνοντα, ἢ ὄχι* posse animo suo complecti. significat sane, interrogationis illius auctorem persuasum habuisse, beati appellationem ei duntaxat tribuendam esse, qui vel statura, vel forma, vel opibus ceteros antecelleret. Ad hæc pro ἢ ἐρόμενον aptius cum Camot. leges ἢ ἐρόμενον, id est τὸν ἐρωτῶντα. V. 17, ante *ἀεζίντων* videtur deesse *δὲ, propter qua*. coniecturam meam adiuuant quæ mox sequuntur v. 19. Aretinus vertit, *multa quippe mortalium vitam circumstant, & molestam faciunt & acerbam: vt sunt morbi, dolorum intentio, tempestates*.

P. 82, v. 4, pro *διενέσκον* grammaticorum regulæ postulat *διενέσκοι*, vel *διενέσκετε*: vel etiam retento *ν*, *διενέσκεν*. cuius generis erratum in Rhetor. quoque notatum est, ad 11, 19. Postremum *διενέσκεν* defendi potest tum eo exemplo quod in Rhetoricis adnotauimus, tum hoc in Arte poetica, 2 3 1, 4, *ἐκ ἀδ' ὁμοίως εὐφραίνεν, καὶ λυκοργαφῆς εἰκόνα*.

V. 6, Isingr. margo pro *μοναρχῶν* reponit *μονάρχων*. V. 10, pro *καὶ* legendum fortasse *καὶ*. pro *μητέ* vero si *μήτε* legere verearis, synecdochice intelligendus erit vterus maternus. Aretinus vtique sic vertit, *vt primum in utero concepti sunt*. V. 20, obserua hic ἢ in redditione.

P. 83, v. 1 1, aut *ἐκατέρως* legendū: aut cum *ἐκατέρως* subaudiendum extrinsecus substantiuum neutrum.

P. 85, v. 10, si quis pro *ὅτι* malit *ἔπ*, non longe forsitan aberrabit.

P. 86, v. 2, Cam. pro πῶς π habet π. quod ferri posset, nisi proxime sequentia nonnihil repugnarent. V. 19, qui fuerint Aristorelis libri De philosophia, quodq; illorum argumentum, disquirat Muretus Var. lect. lib. 7, c. 2 1. V. 25, πῶσων hic dicit pro *κατηρεῶν*: vt supra, 4, 11: & 56, 19.

P. 87, v. 1, Cam. omittit ὅτι. V. 7, Isingr. margo pro *χολῶ* ponit *χολῆς*. sed recte fortasse *χολῆ*: vt in Rhetor. 103, 10, *εἰ μὴ οἱ θεοὶ πάντες ἴσασιν, χολῆ ἢ γὰ ἀνθρώποι*. V. 20, pro *δείκνυσι* forsitan pluraliter legendum *δεικνύουσι*, vt paulo post, v. 22. Interpretis versio nihil a vulgata lectione discrepat. V. 27, distingue post *ἄε*. sic enim interpres, *quod si sic habet, illa utique magis bona sunt*.

P. 88, v. 4, *μὴ δὲν*, & *ἄ*, non consentiunt in numero. Interpres videtur legisse *μὴ δέτω*. sic enim vertit, *neque committere vt citra rationem transmittantur, quæ ratione adhibita non difficulter persuadeantur*. V. 7, idem Aretinus pro *ὄντος* legit *ψατος*: vt hæc eius versio arguit: *vnūquodq; enim proprium bonum expetit: oculus, visum; corpus, sanitatem*. V. 9, Cam. datiuo casu habet *ἐν δέτω*: minus apte. nostram lectionem agnoscit etiam Aretinus. V. 15, idem Aretinus ante *ἔπ* videtur legisse *ὡς* seu *ὅπ*. sic enim vertit, *quomodo dicatur bonū, & quod in eo sit pulchrum, quod agibile, non agibile*.

P. 89, v. 4, Cam. *ἄλλων* pro *ἀλλως*; & mox seq. v. *ὕστερον* pro *ἄε*. Posterior *ἄε* agnoscit etiam Aretinus: prius vero membrum sic vertit, *neq; ullius artis principium monstrant*.

P. 90, v. 1, ὑπερήκται habet etiā Camot. sed haud scio an verius sit ὑπερήκται, vt cum alibi, tum pag. seq. v. 23: & 92, 2, 4: nec non 89, 16. interpres tamē & ipse superiore lectionem agnoscit, dum vertit, *supra concessum est*. V. 10, interpres post ὠσαύτως, ponit hypodiatolen, totumque locum sic reddit, *verum non eodem pacto, vt sutoria sutionisque calceus: Et si quidem sutoria bonique sutoris virtus est aliqua, opus erit ipsius bonus accommodatusq; calceus*. In nostra distinctione ante ὑπόδημα subaudiendum est ἔργον βῆτιν. V. 12, C. ἔσω pro ἔπ. interpres nobiscum facit. P. 91, v. 19, interpres omiſſa coniunctione ὅ, ὅσον accipit pro καὶ ὅσον, quatenus. P. 92, v. 2, Cam. πὸ εὐδὺ ἢ λευκόν, omiſſa καί. V. 5, pro ἦ, quod habet & Cam. rectius fortasse scribemus ἡ. V. 18, aptius esse videtur εἰς ἕντων: vt interpres quoq; vertit, *per que fiant*. P. 93, v. 20, ἀπληγεμένοις habet & Cam. sed verius ἀπληγεμένοις, vel κατπληγεμένοις: sicut interpres quoque vertit, *ex affecluum enumeratione*. Præcedentem vero periodum confer cū iis quæ supra in Magnis Ethicis dixit philosophus, 11, 17. P. 94, v. 16, in vtroque exemplari pro φθόνος inuenies σάφρονος, cum distinctione periodica. quæ lectio interpretem quoque turbauit. sic enim vertit locum, *intemperantia, siue sensu vita, modestia: nam oppositum modestia, quod hic ἀναισθησίαν vocamus, nomine vero caret: vindicta* nostræ lectionis ratio petita ex 27, 1, 95, 16. 125, 26. neque aliter ter-

naria medietatum descriptio potest consistere. Vise & Nicomach. Eth. 32, 12. V. 26, Cam. omittit comma istud, μήθ' ὅπε: perperam: vt perspicuum est tum e præced. tum e seq. P. 95, v. 16, cum datiuo τῶν λυπεῖσθαι subaudiendum est verbum ὑπερήκται, vel simile. V. 19, de structura illa, πῶς αἰσθητοῖς εὖ ᾤεται, dictum supra, ad 78, 12. P. 97, v. 19, Camot. ὅ καί, omiſſa καί. V. 22, Cam. φιλοῦργίης, sine apostropho: quod minus est vsitatum. P. 98, v. 3, in vtroque exemplari est, ὅ ὀργῶν, παραόργια, καὶ τὸν ὄργ. corrupta sententia. nostram lectionem probat etiā Aretini versio, *ita enim iram opponimus mansuetudini*. V. 7, nota hic εἰσλογῆ pro εἰσρηαφῆ, seu ὑπορηαφῆ: quorum hoc supra vtitur, 94, 14: illo infra, 112, 13. Sic etiam ἀπληγεμένοις habuimus supra, 93, 20. V. 11, Cam. φαιδὸν εἰ ὅπε. quæ lectio excusari potest eo exēplo quod supra obseruatum est 82, 20. Ibidem legendum, καὶ ἡδονῶν καὶ λυπῶν ὑποβολαῖς καὶ ἐλλείψεις: vt supra 93, 10: & infra 110, 13. Eandem lectionem sequitur etiam Aretini versio, *circa voluptaria tristiaque excessus quosdam esse atque defectus*. V. 18, ὅν si retinere lubet, λαδὸν ὃν accipiendum pro, *quod animal est*. P. 99, v. 13, non minus aptum ἐπ' αὐτοῖς. vel inuersio structuræ facta est, perinde ac si dixisset, ὅ πῶς αἰσθητοῖς βῆτιν ἐπ' αὐτοῖς. Aretinum paulo aliter hunc locum legisse ac distinxisse, indicat hæc eius versio, *quæ vero a nobis oriuntur, etiā contrarie euenire possunt. equidē quæ penes homines sunt,*

plera-

pleraq; eius generis comperiuntur; atque ipsi talia etiam principia existunt. P. 100, v. 4, in vtroq; exemplari legitur, πὸ μὴ ἐκείσιν, καὶ τῶτων ἡ: mēdose μὴ positio pro μὲν: vt perspicuū est ex iis quæ sequuntur v. 8, 13, 17, 19: item 101, 10, 20. Recte interpres: *nā voluntariū, secundū hæc aliquid est: inuoluntariū, præter hæc aliquid est*. V. 24, C. p τὸν h. π: vt feratur nō ad proximū αὐτὸν, sed ad remotius ᾤεται: sicut 101, 9. P. 101, v. 2, pro καὶ legendum videtur καὶ: vt mox v. 6, 10, 20. vel ἀκρίστον, ἢ ἐκείσιν. Attamen & Aretinus, *quod vero præter cupiditatem sit, voluntarium*. V. 9, pro πὸ αὐτὸ pag. præced. v. 24, habuimus τὸν αὐτὸν. Ibidem Il. distinguit ante ἄμα, Cam. post. ego sublata distinctione liberam cuique permisi eius transponendæ potestatem. Aretinus locum sic vertit, *Sin impossibile, eundem quidpiam nolentem volentemque unum idem facere, magis voluntarium est quod a voluntate, quam cupiditate aut irascētia fit*. P. 102, v. 25, malim εἶπε καὶ ἡδέος βῆτιν αὐτῶν: vel, εἶπε καὶ ἡδέων βῆτιν αὐτῶν: vt Aretinus quoq; vertit, *seipsum a sensuum cupiditate abstrahere*. P. 103, v. 6 & 7, Cam. post καὶ distinguit, non ante: sicut etiam Aretinus, *quod in determinatione positū istis fuerat*. V. 9, καὶ αὐτὸν habet etiā Cam. vt supra 99, 13. V. 13, sensus est, εἰ πῶς καὶ τῶν πῶν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ἡδέος καὶ τῶν βῆτιν καὶ τῶν βῆτιν αὐτῶν. Dilucidius idem refertur infra, 141, 19. V. 23, Il. pro καὶ habet sing. καί. nostræ lectioni ad stipulatur v. 26. P. 104, v. 16, Cam. δι pro δέ. V. 20, eadem ἢ γὰ pro εἰ γὰ: perperam:

vt arguit etiam Aretini versio, *nam ridere vult fuerit, si, vt contactum quis vitaret, occidisset alterum*. P. 105, v. 8, Cam. sic, ὡς ὅ ἐκείσιν καὶ ἀκρίστον καὶ καὶ τῶτων ἡ: mēdose μὴ ἢ ἢ πῶ διαείδω. Aretini versio coniunctionem ὃ non agnoscit. V. 16, Aretini versio particulas illas ὡς ὅπε, seu (vt Camot. habet) ὡς ὅπε, omittit. sic enim vertit, *Peliades petebant quidem poculum, sed vt amatorium. & facile abesse possunt*. P. 106, v. 2, Camot. ἐν τῶν γῶν. quæ lectio ferri potest, si accipiatur interrogatiue pro ἡ. de qua huius vocis vsurpatione dictū supra, ad 75, 8. P. 107, v. 3, forsan legendum, βῆτιν αὐτῶν ἢ γὰ καὶ δόξα. sic certe interpres, *voluntas enim ἔσ' opinio maxime finem spectat; quod non facit electio*. V. 6, Cam. πὸ δέ: vt sit pro καὶ τῶ. Aretinus interrogatiuum retinet, sed mutatis cōmatum sedibus. sic enim locum vertit, *quo simul elucet ἔσ' quid sit, quidve ab iis differat, ac vt se ad voluntarium habeat*. V. 15, Cam. πῶς βῆτιν αὐτῶν ἡ, pro πῶς βῆτιν αὐτῶν ἡ. P. 108, v. 1, rectius forsan ἐτέρου καὶ ἐτέρου: vt significetur alterius præ altero electio: sicut scilicet in Nicomacheis, 40, 13, καὶ τῶτων αἰσθητοῖς. Aretinus tamen vulgatam scripturam secutus vertit, *alterius ad alterum*. V. 5, Cam. ἢ ὃ δόξαν. perperam vtraque. verū ne sit ἢ δέ γινόμενον, affirmatē

non possum. Aretinus hoc membrum in sua versione transiit. Ibidem Cam. πως, velut interrogatiue. Ibidem mox βυλευμεθα, consultamus, agnoscit etiam interpres: Cam. habet βυλούμεθα. V. 23, Cam. πολλά δὴ, pro δε. Aretinus nobiscum facit.

P. 109, v. 19, subiunctiuum σραβ-πεδύσεται habet etiam Cam. sed non minus aptum fuerit indicatiuū σραβ-πεδύσεται. V. 20, Isingr. in marg. ante δεσφορῶ addit præpos. κατὰ. V. 22, Cam. δεσφάσαι pro δεσφ. Aretinus vertit, ut sunt visibilia, quasi legerit οπτα. V. 28, Isingr. margo, καὶ κατὰ δεσφορῶ: ut paulo ante v. 20. Sed quid si utrobique καὶ pro καὶ sit posita, omiſsa coniunctione?

P. 110, v. 4, in utroque exemplari est καὶ πῶ ἀπάτω, pro κατὰ πῶ ἀπάτω. quam posteriorem lectionem, ut veriorem, secutus est etiā Aretinus, dum sic vertit, necessum est errorē & electionē a medio ad contraria ferri. V. 3, utrunq; exemplar habet, τὸ ἥδιον καὶ ἀμύρον. sed καὶ hinc abesse debere, tum sequentia satis docent, tum Aretini versio, incundius vero melius. V. 17, φιλόλοκος habet etiam Cam. sed malim φιλόλοκος. V. 25, Aretinus videtur legisse λέγμεν, dum futuro tempore vertit ostendetur. atque ita fuit etiam supra, 106, 1.

P. 111, v. 13, aliam lectionem secutus est Aretinus in hac versione; cuius igitur gratia medium est, eius causa virtus, que id cuius gratia eligit. V. 15, si post prius hypodistolen ponamus, ἐνεκα τῆ (quod sequitur) interrogatiue potest accipi pro ἐνεκα τῆος. V. 16, Aretinus post

ὁρδὸν εἶ) distinguit, & cum genitio & παραιρέσας subaudit ἔργον δε. sic enim vertit hanc periodum; verum ut finis rectius præfigatur, electionis munus est, cuius causa est virtus. V. 20, If. editionis textus habet ἀπρακτεῖν. sed ἀπρακτεῖν reponit nō modo eiusdem edit. margo, sed etiam Cam. Et verbum hoc vsurpatum etiam supra, 106, 23. 108, 22. V. 23, Isingr. indicatiue habet παρὰ. Camot. & nostram lectionem secutus etiam Aretinus; quum nulla necessitas ad mala perpetranda cogat.

P. 112, v. 11, Cam. αἰδρεία: & mox tamen αἰδρεία diphthongos, de qua diuersitate monui etiā in superioribus Ethicis, ad 23, 5. V. 23, utriusque exēplar habet κατὰ τῶπα. sed verius τῶπα agnoscit etiam Aretini versio; non eodem tamen, sed contrario modo. In iisdem editionibus coniuncte scriptum ταῦτα πῶσι. de quo verbo supra dictum, ad 73, 27.

P. 113, v. 11, Cam. πειθεσαι pro φοβεῖσαι: nihil ad rem. V. 16, Cam. omittit τῆ: minus recte.

P. 114, v. 6, ὅτι post δρασι deest etiam in Cam. V. 16, ὅτι in utroque exemplari est: sed superfluum. V. 19, articulus ἡ ante κατὰ ἐλπιδε, omisus in ed. If. V. 28, πῶδες agnoscit etiam Aretini versio, pueri optime pugnant.

P. 115, v. 1, Cam. omisso ἰδέ habet tantum μία, sed nostram lectionem probat etiam Aretini versio. V. 21, posterius φαίνεται, rectius mutari potest in subiunctiuum φαίνονται: licet illius etiam generis structuræ aliquoties occurrant. V. 26, Cam. omit-

omittit φοβεῖσαι: perperam.

P. 116, v. 2, Camot. δεσφύδονται. V. 16, vereor ne πολλοί scribendum sit pro πολλοῖς. V. 17, Cam. ἐπιμωσ pro ἐπιμωσ: minus apte. V. 21, eadem Camot. δεσφύτω ἀπὸ τῆ ἑλλ. ὁδ. non absurde.

P. 117, v. 1, Cam. post αἰδρεία inserit εἶν. Versus autē qui sequitur, in Theognidis editionibus est 177, & his verbis absoluitur, ἔτι τι εἶπεν, οὐδ' ἔρξαί δυνάται γλώσσα δέ οἱ δέδεται. Paulo anteprecedit in eandem sententiam hic, Ἄνδρ' ἀγαθὸν πένη πάντων δαιμόνησι μάλα. V. 8, locus ex ll. χ: citatus etiam supra, 23, 2: & in Nicomacheis 49, 2. V. 12, conuenientius plurale ἀδελήσισσι.

P. 118, v. 10, Cam. ἰόμασι τῶσι, eodem casu. V. 14, in utroque exempl. scriptum καμφοδιδάσκαλοι: ut semel etiam in Phisicis repeti. sed rectius καμφοδιδάσκαλοι, ut καμφοδοπιοί, in Rhetoricis & Poeticis, 124, 9. 227, 17. & βαρφοδοδιδάσκαλοι 227, 18. V. 22, ἐναρμότων habet etiam Cam. sed verius esse reor ἐναρμότων, ut pag. seq. v. 5 & 6.

P. 119, v. 18, ἐξ ὑειδος agnoscit etiam Aretini versio, Philoxenus ex Hyride. sed vera scriptura est Ερύξειδος: & significatur Philoxenus Eryxidis filius: ut apud Plutarch. Sympos. probl. lib. 4, pag. 1188, Φιλῆξενος πατρὸς Ερύξειδος: & eo libro quo disquiritur an recte dictū sit λάθε βιβάσας, in ipso statim principio, κατὰ Φιλῆξενον τὸν Ερύξειδος. Similiter Theophilus apud Athen. lib. 1, agnoscit Philoxenum τὸν Ερύξειδος. In Nicomacheis, 53, 26, legitur Ερύξιος, more Ionico. Sic in A-

ristophanis Ranis est, ἐξ ὅ τὸν Φιλοξέ-νεγ' ἄμλω Ερύξιν εἶναι. Duo autem ab Athenæo memorantur Philoxeni, alter Leucadius, alter Cytherius: gula deditus uterque. atque ut illum Theophilus cum Aristotele nostro gruis guttur sibi optasse refert: ita Φιλόξενος τῆ, αἰς λέγουσ, ὁ κρηθελος, εὐζα-το περιὰν ἔχον λαρυγγία πηχέων: sicut Macho comicus testatur apud eundem Athen. lib. 8. V. 27, Cam. ὁλων pro ὁλν: nihil ad rem.

P. 120, v. 2, Cam. καὶ γδ, pro ἔγδ: perperam. V. 20, ἔχχει habet utraque editio. verius esse puto παχύ: ut non tantum innuunt quæ mox sequuntur, sed etiam quæ supra leguntur, 113, 3.

P. 121, v. 19, Isingr. ἰσοδηματε pro ἰσοδηματι. Aretinus vertit, emittuntur enim & calcei. V. 24, Isingr. diuise, κατὰ τὸ σίμ. Aretini versio ad nostram & Camotianam scripturam magis accedit, ex abundantia copia largitur.

P. 122, v. 1, φυλάκτες agnoscit etiā Aretini versio, cautus est. V. 11, malim ἰσομετηνικός, quo frequentissime utitur, non in his tantum, sed in aliis etiam libris.

P. 123, v. 4, Aretinus indicatiue legit φρονίσει, curam gerit. excusari potest utraq; lectio. infinitiua, præcedentia respicit; indicatiua, cum sequentibus congruit. At χαίρειν v. 6 in Cam. & Isingr. ed. euidentem habet solæcisimū, ut vidit etiam interpres. V. 8, interpres videtur legisse ἔχ ὁμολογεῖται, vertit enim, non sunt consentanea. V. 11, possis etiam legere, κατὰ τὸν ἴν. Aretinus vertit, qui rursus pro re in qua euenit, differt. V. 17,

If. ed. textus habet *ἑνὸν*. quam scripturā si malis, accipies pro *inter hos*, s. virtute præditos. V. 25, Camot. post *μεγάλων* interferit coniunctionē *δε*: parum apte. V. 28, *αὐτῶν* habet ambo exemplaria: non sine mendii suspitione. Aretinus vertit *dedecens*: ex coniectura, vt opinor. *ἀνικῶν* pro *vicioria*. laude carens a philosopho vsurpatum esse, equidem affirmare non auiam.

P. 124, v. 19, structura hic magis ellipsi quam transpositione intricata est & obscurata. videtur quidem planior futura, si genitiuus *μεγάλων* in finem periodi transferatur. sed quum ea metathesis sententiam parum aptam faciat, relinquenda sunt suo quæque ordine, & infinita oratio, *ἑαυτὸν ἀξίων*, cum vtroq; genitiuo, *μεγάλων* & *μικρῶν*, subintelligenda est: vt præmonstrat hæc Aretini versio: *etsi plane contraria inter se videantur, magnis dignum magna, & paruis dignum exigua deberi sibi arbitrari*. Perinde igitur est ac si dixisset, *δδξεν αὐτὸν ἐναντία ἐστὶν, πὸ πὲρ μεγάλων ἀξίων ὄντων, μεγάλων ἑαυτὸν ἀξίων, καὶ πὲρ μικρῶν ὄντων ἀξίων, ἀξιοῦ ἑαυτὸν μικρῶν*. In seq. periodo diuersam lectionem secutus videtur idem interpres, dum vertit, *contraria tamen non sunt, eo quod hic reprehensione careat*. quasi legerit, *πὸ δὲ μεμπῆος ἔστι*. vel legendum fuerit, *ἔστι πὸ μεμπῆος ἔστι*.

P. 125, v. 9, *ὕνα* habet vtunque exemplar. sed rectius forsan *ὕνεκ*, nominandi casu. V. 12, Cam. nominandi casu legit *ἑστῶν*: & mox *ἑστῶς* pro *ἑστῶν*. sed *ἑστῶν* vix ferri potest, etiam si ad *πὸς* & *δε* referatur. In ea-

dem ed. *ἐκείνος* scriptum pro *ἐκείνους*, præmissa etiam hypodiatole. sed neque hæc scriptura constare potest. V. 15, Cam. *πὸς* pro *πὸ*: minus apte. V. 20, Aretinus omittit relationalium *δ* in sua versione, *nullus est horum*.

P. 126, v. 1, Cam. omittit negatiuam *μή*. eandemque lectionem sequitur Aretini versio, *gaudendo indignorum vel casibus vel successibus, item & dignorum latando*. Sed quid si retento *μή*, & facta leui transpositione legas, *καὶ μὴ χεῖρα ἢ ὄπι τῆς ἀξίαις εὐπεραχίας*. ea sane lectio melius ad *πὸς ὄπι χεῖρα* mores quadrat. quamuis hoc ipsum ab inuidi moribus non sit magnopere alienum. V. 18, alludit ad hoc Odyss. γ, *ψυδὸς δὲ ἐκ ἐρέε. μάλα γὰρ πεπυμένος ἔσθι*. vbi a plerisque grammaticis exponitur *σιωπεῖς, φρόνιμος, ἔμφορον*. eademque signif. non modo Hesiodus Erg. *αὐτὸς πεπυμένα εἰδάς*: sed etiam Plutarchus lib. 2. De fort. Alex. *νήφονη καὶ πεπυμένῳ πᾶσι λογισμῶ πάντα παραπλόνος*. & a plerisque grammaticis exponitur *σιωπεῖς, φρόνιμος*. V. 21, si *ἄδει* pro *ἄδει* malis, per me licebit.

P. 127, v. 4, pro *πὸν δυνάμενον* videtur requiri nominatiuus *δ* *δυνάμενος*. V. 6, If. omittit articulum *πὸ* ante *χολῶν*. V. 26, vtunque exemplar post *ὀλιγῶς* habet *δε*. sed *πὸ* probat etiā Aretini versio, *duo illa supra commemorata, paucitas erga incunda insensatorum, & quod contrarium magis esse videtur in quo peccatur magis*. V. 27, aptius fortasse comparatiuum *ἐναντιώτερον*, vt seq. v.

P. 128, v. 3, pro *λέξεται* rectius opinor.

pinor legem *λελέξεται* vel *λεξήσεται*. Quæ vero deinceps sequuntur, vsq; ad initium libri septimi, eadem plane sunt cum iis quæ leguntur Ethicorum Nicomacheorum libro quinto, sexto, & septimo. ideoque exceptis duob. priorib. libri quarti capitibus, reliqua omnia tum in Aretini versione, tum in Ilingriniana editione, vsq; ad librum septimū sunt prætermittenda. Ego vero e Nicomacheis huc referenda existimaui, non tantū vt plena essent etiā hæc Ethica, præsertim seorsum excusa; sed etiā vt, in quib; Camotianam editionem a nostra discrepantem inuenissem, de iis lectorem hic monerē. Camotiana enim in his non modo a nostris Nicomacheis, verū etiam a suis dissentit: vt clarius perspicies si has diuersitates cum iis conferas quæ in Nicomacheis adnotatæ sunt. Ac licet nonnullæ sint parui momenti, tamen inexplibili curiosorum auiditati eas quoq; cognoscere nō ingratum est. Hoc etiam monendum, pro duob. priorib. huius quarti libri capitibus, in Nicomach. Ethicis esse quatuor: ideoq; in quinto Nicomacheorum esse vndecim capita; in hoc aut quarto Eudemiorum, dūtaxat nouem. In sequentib. retenta est eadem capitū distinctio. Vt igitur diuersitatum indicationem persequar, v. 17, verba ista, *ὅτι πὸς ἑστῶν*, omittenda in If. & Cam. editione, addita sunt e Nicomacheis, 77, 16. V. 18, Nicomachea, 77, 18, pro *ἑστῶν* habent *ἑστῶν*. V. 22, If. post *ἢ* repetit nomē *εὐξίαι*: ego cum Cam. & Nicom. 77, 22, omittendum censui.

P. 129, v. 3, Nicom. 78, 4, *εἰ πὸ δίκαιον*,

καὶ πὸ ἀδίκον, pro istis, *εἰ πὸ ἀδίκον, & ἢ ἀδικία*. V. 9, If. & Cam. habent *ἀδικίας*. ego *αἰσῶς* reposui ex Nicom. 78, 10. atq; adeo sic legendum esse patet ex iis quæ mox sequuntur v. 11 & 19: necnon infra, 132, 22. V. 12, Nicom. post *ἀγαθὰ* inserunt *ἔσται*, 78, 14. V. 17, pro *μὴ κακῶν* rectius e Nicom. ponemus *μείον κακῶν*: pro quo in præced. & infra, 134, 4, dicit *ἔλαπτον*. V. 19, Cam. masc. gen. habet *ἄξιονομος*: & If. seq. v. ante *ἄξιονομος* inserit *καὶ*. sed corruptum esse totum hunc locum, & nō modo vitiosa repetitione, sed etiam scholij insertione vitiatum, in Nicomacheis annotaui ex Mureto. vera lectio cum scholiorum insertione ex Mureti sententia hæc est: *ἔστι δὲ αἰσῶς ὁ ἀξιονομος, πὸ πὸ γὰρ (s. ἢ ἀξιονομία, ἢ τὸ ἢ αἰσῶς) ἀξιῶν, (s. πᾶσαν ἀδικίαν) ὁ κακῶν ἔστι (s. πᾶσης ἀδικίας)* V. 25 & 26, comma istud, *ἢ κατ' ἀρετίῳ*, omittum in If. & Cam. editione, insertum est ex Nicom. 78, 28. Eadem v. 27, omittunt articulum *ἢ*.

P. 130, v. 1, Nicom. *λεῖπτον*, 79, 3. quod meli' quadrat ad seq. duo, *φειδύλον, & ῥίπτον*. V. 5, adverb. *χεῖρον*, pro nomine *χεῖρον*, quod in Cam. & If. ed. legitur, reposui ex Nicom. 79, 8. nec enim *χεῖρον* cum præced. *ὀρθῶς* congruit. V. 6, Nicom. pro *ἑστῶν* habent *ἑστῶν*. Eadem mox post *πλεία* addit hoc commation, *ἀλλ' ἔχ' ἀπῶς*. V. 12, Nicomach. *χεῖρα* pro *χεῖρα*. V. 14, Nicom. Dorice, & cum articulo, *ἀρχὰ τ' ἀνδρα δείξει*. V. 18, Nicomach. *κοινῶ* pro *κοινωνῶ*. V. 24, Nicomach. 80, 1, *ἀλλ' ἢ μὴ πᾶσι ἐπιτρον, δικαιοσύνη ἢ ὅτι τὰ δὲ ἐξίς, ἀπῶς ἀρετί*.

P. 131, v. 2, Nicom. 80, 8, pro τῶν habent ἥδη τῶν. V. 14, Nicom. ἄλλοι pro μέγα. V. 16, Isingr. & Cam. εἰ πνα: minus conuenienter. V. 19, Nicom. omittunt articulum αἰ. V. 21, Nicom. δὴ pro δέ. V. 22, Nic. post καὶ addunt ἢ οὐδ': & mox pro καὶ εἰς ἐπρον habent καὶ ἕρον. V. 23, Nicom. omittunt καὶ ἄνομον, 81, 1.

V. 28, Nicom. prolixius sic, ὡς τε καὶ καὶ ἐπὶ τῆς ἐν μέρει δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας λεκτέον, καὶ τῶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας ὡσαύτως.

P. 132, v. 2, Isingr. & Cam. omittunt ἀρετῆ. V. 3, Nicom. 81, 9, post δικαιοσύνην addunt coniunctionem δέ. V. 5, Nicom. καὶ ἐπιμένει pro καὶ ἐπιμένει. καὶ ἐπιμένει in exigendi signif. notatum etiam supra, 29, 1. V. 11, If. & Cam. αὐτὸν pro αὐτῶ: minus congruenter. V. 15, eadem ἀδικημάτων habent pro σωδὴμαμάτων: perperam, vt manifestum est ex seq. V. 18, Cam. omittit ἑπρον. V. 20, Nicom. καὶ ἀρετῆ, non καὶ ἀρετῆ. Ex iisdem repositum δουλαπάτια. Cam. & If. margo habent δουλαπάτια: vt sit impostura dolo malo facta.

P. 133, v. 6, Cam. pro ἢ ἴσται μὴ ἴσται, transpositis verbis habet, ἢ μὴ ἴσται ἴσται. Eadē mox omittit ἔπ: minus recte. V. 7, Nic. 82, 14, διανομαῖς pro simplicinoμαῖς. V. 8, Nic. post ἀξίον addunt ἴσται. V. 9, eadem post πάντες inferunt ἑπρον. V. 10, Nic. pro πλοῦτον habent duo commata, οἱ μὲν πλοῦτον, οἱ δὲ εὐχόμενον. V. 14, Nicom. ὡς δισὶ χεῖραται, pro δισὶ χεῖραται. V. 16, Nic. αὐτὸν τῶ βῆθ δέ. V. 17 & 18, Nicom. pluraliter διήρωται. V. 19, Nic. ante ἐν ἀρχῇ præmittunt καὶ. V. 20, Isingr. & Cam. pro ἢ νομῆ habent

ἢ μὴ: perperam. Ibidem Cam. pro σωδὴμαμάτων scribit σωδὴμαμάτων, in vtroque membro: tanquam a poetico δδιδώ siue δδιδω. sed priorem duntaxat scripturam, per u, agnoscunt Hesychius, Suidas, Etymologus: a communi scilicet δδω. V. 23, Nicom. 83, 2, pro τῶν τῶ habent τῶν τῶ. V. 27, Nicom. εἰς ἀριθμῶ ὅρος, pro ἰσάμενος. V. 28, Nic. omittit postremū τῶ ἀνδρόγον.

P. 134, v. 2, Cam. ἐλαστον τῶ ἀρετῆ, omittit ἐπὶ: itidemque Nicom. 83, 10. V. 23, Nicom. 84, 4, pro ἢ habent εἰπ:

P. 135, v. 5, pro μισθόδοις Cam. habet μισθόδοις: itidemque Nicom. 84, 13. V. 6, Camot. μέσον ἀρετῆ, εἰπρον. V. 7, Cam. αὐτὸν pro αὐτῶ: minus apte. V. 8, Nicom. τῶ ἀφείλες καὶ τῶ ἐλαστον τμήματι καὶ ἐπὶ τῶ. V. 10, Nicom. αὐτῶ pro αὐτῶ. V. 13, δικαιοσύνη in Isingr. & Cam. omittunt repositum e Nicom. V. 15, Nic. clausa post καὶ εἰς periodo, sequētia sic legunt, τῶ μέσου ἀρετῆ, καὶ τῶ μέσου τῶ ἀφ' ἢ ἀφ' ἢ ἐπὶ τῶ ἀρετῆ γινῶν. V. 20, Nicom. 85, 1, ἀφ' ἢ τῶ: itidemque mox καὶ ἐπὶ τῶ. V. 21, Nicom. αε, pro εα. V. 23, Camot. εἰ ἐπὶ τῶ, pro εἰ μὴ ἐπὶ τῶ: sublata etiam distinctione. V. 27, Nicom. ὅτι ἐν τῶ πάλαι καὶ ὡς εἰδῶ, καὶ ἐν ὅσοις διήτοις ἀδεδεικνυμένον ὁ νόμος.

P. 136, v. 3, Nicom. 85, 15, pro τῶ habent ἥδη. particulam καὶ, quæ mox sequitur, omittunt Isingr. & Cam. ego ex Nicom. addidi. Caput tertium, & quæ deinceps vsque ad septimum librum sequuntur, omittit Isingriniana editio, ob eam quam supra exposui causam. Sed cū ex collatione deprehendissimam Camotianam non in Nicomacheorū tantum editio-

editione sed etiam in hac Eudemiorum parte, in non paucis a nostra dissentire, defectum e Nicomacheis hic supplere visum est, & Cam. lectionem a nostra discrepantem ordine subiungere. Igitur v. 5, Cam. pro ἀρετῆ, præsentī tempore legit ἀρετῆται: quod non satis quadrat ad præteritum ἔρασαν. V. 6, eadem omittit ἀρετῆ. & mox legit τῶ νεμελικόν: omittit præpos. δέ: cuiusmodi diuersitas notata etiam supra, 133, 7. V. 7, Cam. βυλονται κέρων τῶ καὶ τῶ P. V. 9, Cam. δὴ καὶ ἢ. minus recte. V. 17, Cam. Χάρετος ἐπρον, pro Χάρπτον ἰερόν: mendose. V. 27, Cam. omittit δὴ: non male. V. 28, Cam. omittit αὐ: & mox ante ὅσον addit καὶ.

P. 137, v. 1, Cam. omittit duo ista commata, καὶ τῶν τῶ, καὶ τῶν τῶ. V. 4, Cam. ἐφ' ὅν: sed verius ἐφ' ὅ: vel potius retinendum ἐφ' ὅ. V. 5, post τῶν ἐκλειψαν sic legit Cam. μετῆ δὴλον τῶ νόμισμα πῶ τῶ ἀποδύματα ἴσον οἰκίας ἔσθῆ. sed huius loci pars scholij formam habet, pars corrupta est. Eadem v. 6 omittit articulū ὁ ante οἰκοδύματα, sicut scilicet mox sine articulo itidem sequitur καὶ εἰς τῶν τῶ. V. 7, Cam. τῶ δέ, pro τῶ δέ: more communi. V. 12, omittit ὅ post ὅτι. V. 15, addit δὴ post ὅσον: parum necessarium. V. 16, Camot. τῶ ἔρον τῶ τῶ. repetito articulo. V. 18, Cam. sing. num. τῶ αὐτῶν. V. 19, Cam. αὐτῶ pro αὐτῶ: minus apte. V. 23, Cam. ἀπερος pro ἐπρον: non male. V. 23 & 24, Camot. ὅταν ἢ ἔχῃ αὐτῶ, οὐ δέηται, εἶν οἴνου δόντες, οἴνου ἐξαργύρης. V. 26, Cam. ὅπρον pro ἐπρον: & mox, ἔδῃ ἡμῶν: per apostrophon.

P. 138, v. 1, Cam. omittit αἰεῖ: & seq. v. pro μέτρον habet μέτρον. In Nicom. quoque (87, 14) monet Victorius μέτρον pro μέτρον fuisse suppositū. defendi tamen potest hæc vox eo quod paulo post sequitur, v. 7, μετῆται γδ παύτα νομισματι. V. 8, C. omittit ἐφ' ἢ: & paulo post, δὴ. Sic v. 9, omittit verbum ἢ post κλίση. V. 12, omittit coniunctionem εἰ ante κλίση, sed si altera omnino tollenda est, commodius tolli potest prior disiunctiua ἢ. V. 16, sic legit, μετῆται εἰς εἶν, ἢ τῶ αὐτῶν τῶ ἔρον τῶ δέ, ἀρετῆ. V. 20, ante πῶν inserit articulum πῶ: at nō item in seq. mēbro ante ἐλαστον.

P. 139, v. 5 & 6, C. omittit comma istud, ἢ λησῆς. V. 8, habet, ἢ κλέπτης, omittit δέ. V. 11, legit, τῶ ζῆλομένον εἶν, ἢ τῶ ἀπλάς δικαιοσύνης καὶ τῶ πολιτικόν δικαιοσύνης, ἀλλὰ ἢ δικαιοσύνης καὶ καὶ ὁμοιότητος: omittit tribus verbis intermediis. V. 15, omittit præpos. ἐν ante οἰς: & seq. v. inserit coniunctionem καὶ ante νόμος. V. 21, legit, φιλίας τῶ δικαιοσύνης καὶ τῶ ἴσου, omittit intermediis. V. 24, habet πῶν pro ποιῆ. V. 26, legit ὅταν ἢ μὴ ἴκανά τῶ τῶ. Et seq. v. τῶ τῶ τῶ.

P. 140, v. 1, negatiuam μὴ agnoscit etiam Lambini versio, dum parui sunt, neque a patre seiuncti. sed Camot. omittit. nec male forsitan, vt cognosci potest ex eo quod supra in Magnis Ethicis habuimus, 31, 22, ὡς τῶ γδ μέρος ἢ ἴσται τῶ πατρὸς οἰός, πῶν ὅταν ἢ δὴ λάθη τῶ τῶ ἀνδρός πῶν, καὶ χωλεδῆ ὑπὸ αὐτῶ, scilicet ἀπὸ τῶ πατρὸς. V. 5, Cam. ἰσότης καὶ ἀρετῆ τῶ ἀρετῆ: parum recte. V. 7, omittit ἐπὶ: & duas istas periodos sic legit, ἐπρον τῶ καὶ τῶ τῶ τῶ.

αδικῶ δὴ αἰσῖ· πὸ μὲ γὰ φουσιῶν ὄντι, πὸ δὲ νόμου. V. 11, post θῶνται sequentia sic legit, ὅτι ἀποφέρει πὸ μὲ αὐτὸν ἰσχυρῶς πὸ αἴτια θύειν. sed hæc lectio videtur parum consentanea. In sequentibus vero Muretum legere, αἴτια διὰ θύειν, ἀλλὰ μὴ ἀποφάσκει, notavi in Nicomacheis 89, 24. V. 20, Cam. ἀποφ. pro ἐποφ. & finita post κινήται periodo, sequentia sic legit: ὁμοίως δὴλον καὶ ὅτι ἴσῃ δὴ μὲν, καὶ ὁ αὐτὸς ἀρμόσι διορισμός. V. 27, pro ἀρίστη habet ἀρετή.

P. 141, v. 3, Camot. ἑστὸν pro πὸ αὐτὸ. V. 4, omittit verbum ὄντι. V. 5, post ἀλλ' ἀδικον, inserit hæc, ὅ π' ὅταν παρεχθῆ, ἀδικησά ὄντι. sed parum necessaria est hæc additio. Ibidem sequentia sic legit, ὁμοίως δικαίωμα· καλεῖται δὲ μὲν δὴ δικαιοπραγίαι πὸ κοινόν. V. 12, συμβεβηκός legit pro συμβέβηκε. V. 14, mutato verb. ordine legit, ὡς περ ἔσαι ἢ ἀδικον μὲν: & mox, ἀδικημα ὃ οὐ πῶ, αὐ μὴ τ. V. 17, pro ὄν legit δ, quod: & paulo post, μὴ π' ὄν, pro μὴ π' οὐ ἔνεκε. quæ lectio cum sequenti declaratione non congruit. V. 18, omittit comma istud, καὶ ὁκείνων ἔκαστον. V. 20, omittit δ post ἐκόν. V. 22, omittit ἕως: minus belle. V. 26, pro γῆραν habet γῆρας: quod non congruit cum seq. ἀποθνήσκειν. V. 27, ante ὄντι, & mox ante πὸ, inserit coniunctionem καὶ. V. 28, ἀποδὴ legitur in ceteris quoque. sed mihi quidem convenientius esse videtur subiunctivum ἀποδῶ.

P. 142, v. 8, Camot. pro ὄν habet neutrum ὄ: & mox omittit comma istud, μὴ π' ὄς: quorum vtrunque paulo post repetitur v. 11. in proxima tamen ætiologia ea ipsa circum-

stantia ὡς non exprimitur. V. 9, omittit ἑστῶτα: & mox βολῆν habet pro βολῆν: minus recte. V. 11, pro ὡς legit ὡ, vt v. 8. V. 13, legit αὐτὰ pro εἰ αὐτὰ. V. 14 & 15, legit, εἰδῶς μὲ, ἀποφάσκει ὄντι: minus apte. V. 18, legit ἔδ, omiffa δέ. V. 20, pro κρίνεται habet γίνεται. V. 21, legit ἔπει, omiffa δέ. V. 26, ἐπιβουλεύων habet, præfenti tempore: itidemque seq. v. βλάστη pro βλάστη.

P. 143, v. 1, pro ὁ δὴ αἰσῖ Cam. habet πὸ δὴ αἰσῖ: quod nec cum præcedentibus, nec cum seq. congruit. V. 5, omittit μὴ: parum bene. V. 10, pro ἀπῶς habet πὸ πῶς: de qua diuersitate monui etiam in Nicom. 92, 23. V. 13, legit ἀπῶ pro simplici πῶ: & contra, v. 18, πῶ pro ἀπῶ. V. 19, legit πὸ δέ pro πῶ. V. 23, habet πῶ δὴ pro incontractis πὸ ἀδὴνα. V. 28, pro καὶ habet καὶ.

P. 144, v. 1, Camot. omittit ἕ: & mox optatiue habet ὡδὲ χροῖ. V. 2, pro ἐκόντος habet ἀδικουόντος. V. 4, legit, πὸ βλάστην εἰδῶτα: & mox, præter circumstantiam istam καὶ ὄν, omittit etiam articulum πὸ. V. 5, contracte legit καὶ πῶ δὴνα. V. 8, legit, ἔθ' ὁ ἀκρατής, ἔχ' ἀοίεται δ. πορ. quæ lectio nõ video qui possit consistere. V. 16, legit, ἀλλ' ἔχ' ὁ ἔχ. V. 17, legit πῶρον αὐτὸ ἐτέρω νέμει: eodem sensu. Ibidem mox omittit ἔπει: quæ tamen vox ad perspicuitatem non parum hic confert. V. 19, legit πῶρον τεῖ, præfenti tempore. V. 22, transpositis verbis legit, ἔπ' καὶ ὄ δ. V. 27, pro κτείνῃ habet κτείνῃ, iumentis: & mox, posita post ἐκείνης, hypodiatole, legit, ὅτι πῶρον μὲ ἔκ' ἀδικεῖ. sed neque hæc lectio

εἶτο nostræ præferenda est, & κτείνῃ ἀφύρα esse nequeunt.

P. 145, v. 3, Cam. legit καὶ pro καὶ. & seq. versu omittit præpos. ἔξ. V. 5, legit ἐπ' αἰείων. V. 8, post γείνομος addit γωαυκί: & seq. v. pro ἑστῶτα singulariter legit ἑστῶ. V. 15, pro νεύμαι habet ἔθ': minus conuenienter. V. 16, legit, ἔξ' ἑστῶ πὸ τ. & seq. v. ὅ π' ἔχ' ἴσον. V. 20, legit ἐφ' ὅσπιτα αὐτῶ. V. 22, legit ὡδὲ pro Attico ὡδὲ. Et mox præter verbum ὄντι, omittit etiam negatiuum adverb. ἔ. V. 25, coniunctionem καὶ ante ἑστῶτα tollit, & in præcedente versu ponit ante πὸ δὴ αἰσῖ. V. 26, omittit negatiuum ἔκ. V. 27, legit ἕως αὐτῶς κακοῖς: & seq. v. ἕως δὲ μέχ' ἑστῶ, τὰ ἄρῶ πινόν ὄντι.

P. 146, v. 8, Cam. finita post ἐπαίνετον periodo, & transposito verbo substantiuo, sic legit sequentia, ἔστ' ἢ πὸ δ. V. 12 & 13, habet, βέλινόν ὄντι πὸ δὴ αἰσῖ. ἑστὸν ἀφ' ἀδικ. omiffis intermediis. V. 14, pluraliter legit αὐτῶν ὄντων. V. 15, habet, ἔξ' νόμον δέ: omiffis articulis. V. 18, habet εἰπῆν καὶ μὴ, ὅσον τε ὃ ὄρθ. V. 23, habet πὸ, π' ὄρθῶς ἔχ' ἄν ἀγαλείπῃ ὁ νομοθ. V. 25, habet ὁ νομοθέτης αὐτὸς εἰπε πῶρον. & mox pro ἦ δὴ habet ἦ δὴ: quod mutationis genus Eustathius apud Homerum ait esse Atticum. Ibidem omittit finalem coniunctionem αὐτῶ: forsân quia iâ ante in καὶ inclusa est.

P. 147, v. 1, Cam. pro ἀεὶ ἐνὸν habet ἀεὶ ἐνόν. V. 3, per scribit μολιβδῆτος: de qua diuersitate dictum in Phisicis. V. 7, omittit incisum istud, καὶ παρακλιτικός: & mox legit ἀκερβόδῆτος: quod est minus frequens.

V. 13, pro ἀποκτείνῃ habet ἀποκτείνωμαι. V. 14, passiuua forma legit βλάστηται. & sequente versu omittit circumstantiam καὶ ὡς: vt supra, 142, 8. V. 16, pro δι' ὄργλιω legit ὄργη: vt infra 170, 27, ἔθ' pro δι' ἔθῃ. atque adeo ὄργη ποιῆν legitur etiam 173, 6. Ibid. mox pro νόμον habet λόρον: quæ de re monui etiam in Nicom. 97, 3. V. 20, pro ὄλωσ habet ἀπῶς. V. 23, habet ἔδὲ καὶ αὐτῶ ἀδικίαν. & mox, αἶμα γὰ αὐτὰ ἔθῃ ἀφαιρέσται καὶ πορσικ. V. 27, pro πὸ αὐτὰ habet ἑστῶτα.

P. 148, v. 3, Cam. ante καὶ inserit coniunctionem καὶ. & mox pro πὸν legit ἴσῃ. V. 5, pro ἔχ' ἰσον habet participium ἔχον. V. 6, ante ὡς ἀφ' inserit coniunctionem καὶ. V. 8, omittit ἑστῶ: & mox, omiffa etiam καὶ, legit ἔπ' αἰείας αἰσῖ. V. 14, post συμβεβηκῇ relinquit spacium vacuum; & mox ante ἑστῶ inserit disiunctiuam ἢ. V. 15, reciproce legit ἔχ' αὐτῶ. V. 21, legit ἴσῃ δὴ μὲν ἢ δ. ἀρ. non repetito articulo.

P. 149, v. 7, Cam. pro ἔξεισι habet πορξέσει. V. 13, legit, πῶτ' αἰσῖ εἰπῆν. V. 16, pro εἰπῶ habet εἰπιεν. quod cum sit pluralis numeri, si εἰπῶ retinere nolis, reponere poteris εἰπῶν. qualis commutatio notata est etiam supra, ad 82, 4. Ibidem mox pro ὄδ legit ὡς, vt in seq. commate. V. 19, legit ἕως ὄρος, sine articulo. & mox posita δ' ἔπ' δὴ, verbum διέλομαι vertit in particip. διδύομενοι, sublata sequente copula καὶ. V. 25, pro ὄν legit ὄσαν. & seq. v. ἔθ' ὄ, ἴσῃ ἀ' ὡδὲ χροῖται.

P. 150, v. 1, C. omittit adiectiuum ἐνά. V. 13, pro ὄροξίς habet ἔξίς. sed nostram lectionem cõfirmat quod

sequitur, v. 28. Ibidem inter δὲ & τῶν inferit coniunctionem μίν. V. 26, pro ποτὶ habet ποιητικόν: quod non quadrat ad seq. παρεκτόν.

P. 151, v. 6, pro νοητικῶν habet νοητῶν: perperam. V. 7, fut. tempore legit δήθεν. V. 17, legit διδασκῆ ἀπαθ. ἢ ἐπίτ. V. 22, legit, ἐξ ὧν συλλογισμὸς ὦν, ἢ ἐξ αὐτῶν συλλογισμῶν. V. 28, pro π habet π: minus recte.

P. 152, v. 1, omittit copulatiuam καὶ ante πρὸ ἀπάντων. V. 3, legit, διὸ ἢ δὲ πρὸ ἐλέχ. V. 5, pro οἰκοδομικῆ habet οἰκονομικῆ: & mox ὡς πρὸ pro ὡς πρὸ. V. 7, pro τῶν διuise legit τὸ αὐτῶν. V. 16, legit, πρὸ τῶν ἐστὶν: & mox omittit posterius cōmation, καὶ ἢ τέχνη: perperam. V. 18, ante ἐξίς inferit verbum ὅτι. V. 19, subiunctiue legit λάβωμεν: & mox omittit δὴ. V. 22, legit, οἷον ἢ πρὸς ὕγ. & seq. v. omittit ὅλον. V. 24, ante τέλος præmittit articulum π: quem sequentia non ferunt. multo minus ferri potest quod seq. v. pro articulo ὁ ponit negatiuā ἢ.

P. 153, v. 4, legit, λείπειται. ἢ ἄρ' αὐτ. V. 6, pro ἢ αἰεὶ habet ἢ αὐτὸ εἶναι. V. 11 & 12, legit, πῶς ἢ τῶν τοιαύτων ἰσχυρήν, ἢ δὲ φθέρει: omittit intermediis. V. 13, pro διατὶ ὁρμαῖς habet δύο ὁρμαῖς, accusandi casu. V. 16, omittit articulum ἢ. V. 22, pro participio ὄντων habet articulum πῶν: quæ lectio aliquo modo excusari potest. An vero & δικαστικῶν versu seq. ferri possit pro διδασκῶν, philosophis diuidendum relinquo. V. 25, mutato verb. ord. legit, λήθη μὲν τῆς τοιαύτης ἐξέως. V. 28, ante ἀρχῆν inferit articulum αἰ.

P. 154, v. 1, pro γδ habet copulatiuam καὶ: & mox distinctionem tol-

lit post ὀπισθίμη: quam recte, viderint alij. V. 4, pro δὴ habet articulum ἢ: minus apte. V. 5, transposito ποτὶ legit, μηδὲ δὲ γὰρ δὲ μὲν ποτὶ. & negatiuam μὴ, quæ sequitur, in seq. commate ponit ante ἐπιδεχόμενα. V. 11, post αἰδελαιῶν ποιοῦν repetit adiectiuū σοφόν: & mox omittit ratiocinatiuam οὐδ'. V. 13, omittit primo disiuunctiuam ἢ: deinde verbum φησίν. Sic v. 15, articulum ἢ, & coniunctionem αὐ. V. 18, omittit καὶ ante ὡς πρὸ. Pro κερδῶν vero Lambinum nominatiuo casu legere κερδῶν, vt sit, quasi capitis instar obtinens scientia, in Nicomacheis monui, ad 104, 6. V. 19, Camot. habet, πῶν πολιτικῶν ὀπισθίμω ἢ πῶν φρονησιν: sine distinctione. V. 23, Lambinum coniuncte legere αὐτῶν καὶ, in Nicomacheis adnotatum, ad 104, 11. V. 24, C. pro φαῖν αὐ habet φησὶ: itidemq; mox ὀπισθίμη, quæ lectio cum præcedentibus parum congruit. V. 26, post φαῖν ὅτι inferit copulam καὶ.

P. 155, v. 6, post διὸ inferit καὶ. V. 12, pro βυλευέσθαι habet aorist. βυλευέσθαι. V. 14, articulum ὁ post εὐελοσ prætermittit: & seq. v. cum articulo legit καὶ τὸ λογισμῶν. V. 17, pro ὄντων habet ἐπέων. V. 19, pro πῶν maullt ὁ πῶν. V. 23, omittit καὶ ante ἢ πολιτικῆ. & seq. v. pro τὸ αὐτῶν ponit contractum τῶν.

P. 156, v. 3, pro δικαστικῆ habet δικαστικῆ: minus apte, vt mihi quidem videtur. V. 4, legit τὸ αὐτῶν εἶδέναι. V. 6, omittit copulatiuam & post διὸ. V. 8, omittit ista, πῶν σοφωτάτων τῶν: & sequente versu hemistichium hoc, Ζεὺς μοσὶ. qua de re vide quæ adnotauit

tau ad Nicomach. 105, 26. V. 11, post τὸ αὐτῶν inferit aduerb. εἰ. Et seq. v. pluraliter legit τὰ αὐτῶν. V. 13, pro διὸ π habet δὲ π: minus conuenienter. V. 17, pro ποιήσῃ legit ποιῆσῃ: & seq. v. μαθηματικὸς pro μαθητικός: vt v. 14. V. 20, omittit negatiuam ἢ ante ἀλλοι: & seq. v. l. βυλευέσθαι pro βυλευέσθαι. V. 22, omittit substantiuum ὕδατος: & seq. v. inferit articulum π ante βάρυσσθαι. V. 25, pro αἰπύκειται habet αἰπύληται. Et seq. v. legit, ἢ ὅτι ἐράπτου ἢ ἐστὶν ὀπισθίμη. V. 27, legit, ἀλλ' οἷα ἢ: minus belle.

P. 157, v. 7, pro τὰ χύλι habet παχυπῆπος: minus congruente sensu. V. 8, pro βυλευέσθαι habet δδξαίτα. V. 9 & 10, legit, ἐπὶ ἢ ἢ ἀγγίνοια ἢ δὲ διδξα ἢ εὐελοια ἢ δειμία: omittit intermediis, & posito ἢ pro ἢ. Simili omiffione & mutatione v. 12 legit, ἢ ὀπισθίμη δδξης. V. 14, omittit articulum ἢ ante δήθεν. V. 15, pro αὐτῶν legit αὐτῶν: & mox, ἢ pro ἢ π: quam recte, iudicent alij. V. 16, legit, καὶ ἢ δδξα: sine τῶν. V. 17, breuius habet, εἰ μὲν καὶ κακῶς βυλευήται. V. 20, legit, καὶ γδ ὁ ἀκρετ. V. 22, pro βυλευέσθαι habet prat. βυβυλευέσθαι. V. 25, non habet adiectiuum ψυδῆ: & mox, πῶς legit pro π: at non item v. 27. V. 28, pro duobus istis commatiis, καὶ ἢ δει, καὶ ὡς, habet vnum duntaxat, καὶ ἢ διαιώς: sed parum aptum.

P. 158, v. 1, omittit vltima duo præcedentis periodi cōmata, & primum sequentis, atque vnam e duabus sic facit, ἐστὶ καὶ ἀπὸ ὡς ἢ πρὸς τὸ τέλος τὸ ἀπλάς κερτοῦ. V. 3, pro βυλευέσθαι habet prat. βυβυλευέσθαι. & mox omittit articulum ἢ post ὀρθότης. V. 4, p

infinito π ponit articulum π: & mox omittit verbum ἔστῃ. V. 6, omittit αὐ. V. 7 & 8, breuius legit, ὅτι ἢ ἰαπερικὴ πρὸς ὕδατος, ἢ γαμπεία πρὸς μελέτη ἢ π. γ. de qua diuersitate monui etiam in Nicomach. ad 107, 26. V. 11, pro cōtracto τῶν διuise legit τὸ αὐτῶν. V. 15, legit, ὡς πρὸ καὶ μανθ. V. 21, masculino genere & plurali numero legit, οἱ ὅτι κερτοῦ μανοὶ εὐγαμνοί, ἢ ἔχον φαμέν γαμνοί. sed ea lectio non conuenit cum proxime seq. ἢ τῶν ὀπισθίμων κείσιν ὀρθῆ. V. 24, omittit adiectiuum κερλικῆ. V. 27, ante ἢ δὴ distinguit, non post.

P. 159, v. 1, pluraliter legit καὶ ἕκαστα. V. 2, legit, σαυπέσθαι καὶ εὐγαμνοῦ, omisso seq. commate, ἢ σαυπέσθαι. V. 7, ante ὁ μὲν inferit copulatiuam καὶ. V. 8, cum articulo legit πρὸς πρὸς τῶν: & mox παρεκταῖς pro παρεκταῖς. V. 10, pluraliter legit τὰ κερτοῦ. V. 13, legit, καὶ ἢ ἢ κερτοῦ δὲ νοῦ ἔχῃ. V. 18, transmutatis commatis legit, ἢ φρόνησις καὶ ἢ σοφία. V. 19, singulariter habet πρὸς ἢ. V. 22, pro θεωρεῖ habet fut. θεωρήσῃ. V. 26, mutato verb. ord. legit τὰ αὐτῶν εἶδέναι.

P. 160, v. 1, pro ἢ habet copulatiuam καὶ. V. 2, pro ἀπὸν habet ῥητέον: & mox πρὸς γίνεσθαι. At v. 3, minus recte omittit ista, ἢ ἢ εἶναι χησίμω. V. 4, datiuo casu legit, αὐτῶν. V. 8, pro δὴ habet δέ. V. 10, pro γε habet cōposit. γαῦ. V. 14, legit, καὶ τῶν φρ. omiffa π. V. 18, post μὴ πρὸς ἢ ἢ addit, ἀλλ' ἢ φύσως δηλονότι. quod scholij similitudinem habet. V. 19, constructionem gerundij & accusatiui habuimus etiam supra 113, 3: & in Rhetor. 200, 15. Paulo infra, v. 28,

ante φ. V. 9, pro ἀειδιοντός & habet ἀειμαλός: quam recte, viderint alij. Ibidem omittit ἡδύ. V. 10, pro accus. ἀειξίν habet nominatiuum ἀειξίς. V. 17, dictum de mutationis dulcedine petitum ex Euripidis Oreste: ubi non super legitur, sed positium γλυκύ: vt etiam infra, 186, 6. V. 19, omittit articulum ὀ ante ποιητός. V. 22, omittit καὶ ante ἀεί. Atque hæc hæctenus ex Nicomacheis sunt repetita.

P. 185, v. 25, If. ed. margo pro ἐς ponit ὡς, vt legitur Odyss. β. v. 218: Supra quoque in Magnis Ethicis, 65, 1, ὡς habuimus: sed initio versus Διεί τῶ, pro Ὡς αἰεί. V. 26, Dorica præpositio ποπ legitur etiã in Nicomacheis, 136, 5, in Rhetoricis pro ea est ἀειξί, 44, 24: itidemq; supra in Magnis Ethicis 64, 28, addito verbo ἰζάνη. Porro vt mox sequitur, ἐγνω ὃ φάρ τε φάρεσ, καὶ λύκος λύκων, sic in Rhetoricis legitur, ἡρ ἡρεσ ἐγνω, 44, 24.

P. 186, v. 1, ὁμοιον ἰέναι legitur etiã in Cam. editione. Aretinus vero legit, τὸ ὁμοιον ἀεὶς τὸ ὁμοιον ἰέναι. sic enim vertit, principium hoc constituunt, similia ad similia contendere. pro καὶ ἡδύ vero, quod mox sequitur, in Magnis Eth. 65, 4, habuimus καὶ θεύδεν: Aretinus hîc vertit, incumbere. V. 5, locus de cæli & terræ amore, petitus est ex Eurip. vt supra quoq; monui, 65, 7. alter, de mutationis dulcedine, desumptus ex eiusdem Oreste. V. 7, hemistichium de figurorum inter se inuidia, Hesiodi esse, nemo est qui nesciat. V. 9, αἱ μὲ, quadrat quidem ad præcedens ἰσοπέδης: at non item ad sequens οἱ ὃ, v.

12. vtrobiq; autem subauditur οἰοῦται, φασί, vel simile quidpiam. fœmininum genus cum suo substantiuo repetitur paulo infra, v. 16. V. 11, ἐχθρας ὃ ἡμέρα agnoscit Aretini quoque versio, inimicitiamque dies exorditur. apud Euripidē vero in Phœnissis, vnde locus est petitus, legitur ἐχθρας ὃ ἡμέρας. V. 13, versus ab Heraclito reprehensus, Homeri est, Il. η. quod Hartungus quoque annotauit, Decuriæ 1, cap. 9. V. 23, φύσεων ne, an aptius aliquod desit vocabulum, sagaces diuinent Oedipi. Aretinus nominatiuos istos cum articulo genitiuo prætermisit. sic enim vertit, quod omnes id prosequuntur, inutilia vero abiiciunt.

P. 187, v. 3, ἀνευ εὐτυχίας agnoscit etiã Aretini versio, citra successum. & ferri potest lectio, si amicos reb. secūdis adscisci, postea diuerfis probari intelligamus, iuxta vulgatum illud, Amicus certus in re incerta cernitur. V. 8, Cam. pro Ἔπος habet λοιπός, quod ferri posset, si pro λιπείας repositum esset. nam substantiuum Ἔπος qui abesse hinc possit, nō video. V. 14 & 15, locus est ex Eurip. Troadibus: citatus etiam in Rhetoricis, 96, 27. V. 20, Camot. καὶ μὴ δοκῆ: quæ structura est vsitator.

P. 189, v. 1, Cam. pro ἡδὴ mauult ἔδῃ. A nostra lectione nil discrepat Aretini versio, verū, vt modo dictum est, multa amicitie species sunt. V. 5, Cam. pro σὸν habet σφόν. quod cum nec metrū nec sensus admittat, haud scio an verius sit σφόν, vel ἐόν. nec incommodum sensum pareret πῶλον φίλος: vt significet, socium seu auxiliatorem

tozem tādīu pro amico haberi, quādiu pugnat: post pugna vero negligi eius amicitiam. quod innuit etiã sequens prouerbium. V. 14, Cam. habet ἀνθρώπων. nostra scriptura non indiget mutatione: nisi quod post εὐπαρρον non male posueris pūctum suspensum: vt subaudiatur e superioribus φιλία ἔστι. significat enim, vtilitatem cures bestias etiam homini & aliis animantibus sociare. Herodoti autem locus de trochili & crocodili amicitia, extat lib. 2, pag. 73: vbi peritρωμενος legitur ἔρχιλος, sicut etiam apud Suidam. V. 16, διοδρείας agnoscit etiam Aretini versio, trāsitiones. Cam. habet διοδρείας, vnde non abs re suspicari queas, verior ē lectionem esse διοδρείας, vel διοδρίας. In vulgatis sane lexicis sic legitur, Διοδρία, dissidium, in augurum disciplina. V. 25, Cam. pro ἀπ' οἰείνης habet ἐπ' οἰείνης. Aretinus nobiscum, non illa quidem, sed ab illa profecta.

P. 190, v. 7, Ifingr. margo finita post μάλλον periodo, post ἐχθ inserit τῶ. Aretinus id mēbrum in sua versione prætermisit. V. 23, ὃδῖ habet & Cam. sed Ifingr. τῶδῖ, datiuo casu: vt etiam Aretini versio, hinc, ἔσ' simpliciter bonum. Ibidem Cam. omittit adverb. ὡς τῶ.

P. 191, v. 11, Camot. diuise legit ἀπὸ παλαιρόσεως, nos cum Ifingr. coniuncte malimus scribere, vt v. seq. V. 23, ὃη habet etiam Cam. sed aptius δῆ: vt Aretinus quoque vertit, decet.

P. 192, v. 2, comma istud, ἡ ὃ πῖσι, imperfectum est etiam in Cam. ed. Aretinus vertit, ea vero experimentū requirit. Versus autem qui sequuntur,

apud Theognidem sunt 125, & 126. V. 4, βέλονται, subaudito ἔη, repetitur etiam paulo post, v. 7 & 9. V. 11, Camot. aliter distinguit. nam post εὐδύβλητοι, punctum suspensum; post ἀεὶ ὦν ὃ μὴ, hypodiatfosen ponit. quo modo etiam Aretinus vertit, in quibus autem non habent, persuadeantur, si coniecturas calumniator adhibeat. Nostra & Ifingriniana lectio, ἀεὶ ὦν vtrobiq; accipit pro ἀεὶ ἕλων. & fortasse post ὅταν omissa est negatiua μὴ. V. 14, φάλοις habet etiam Cam. sed verius est ἀλλοις: quod Aretinus quoque secutus est, dum vertit, ex seipsis alios metientes. V. 18, κοινὰ τὰ φίλων legitur etiam seq. pag. v. 9: sed Ifingr. margo vtrobiq; mauult κοινὰ τὰ ἑβ φίλων: vt cum alibi passim citatur hoc prouerbium, tum apud Suidam. V. 21, Cam. omittit præpos. ἀεὶ ante ἰματίς: minus recte.

P. 193, v. 2, If. margo pro συμφωνίας reponit συμφωνῆ. V. 4, If. margo pro καλύειν indicatiue legit καλύει, at præcedente versu syntactica lex pro φίλος requirit φίλον: vt in Nicomacheis 141, 25. V. 9, Ifingr. margo legit cum articulo, κοινὰ τὰ ἑβ φίλων: vt monui ad præced. pag. v. 18. V. 12, si amoto εὐτυχία, in eius locum e seq. versu reponas mutilū ἀτυχία, sensus & structura sat bene quadrabūt. nisi forte manentib. ceteris, supplere defectū sic velis, ἀτυχία ὃ τῶς ἀληθινοῦς φίλος, vt paulo ante inuit v. 9. Aretinus omisso mēbro mutilo sic vertit, successu autem arguit non veros amicos, ἔσ' ad vtilitatem tantum cōparatos: tēpus vero vtroscq; cui lectioni nō multū absimilis locus supra notat⁹ 187, 3.

V. 16, quæ inter $\mu\delta$ & $\xi\chi\upsilon$ intersunt, absunt a Camotiana editione, relicto eorum loco spatio vacuo. V. 25 & 26, iambus iste de malorum inter se consuetudine, tribuitur supra Euripidi, inserta post $\kappa\alpha\kappa\omega$ præpos. $\gamma\delta$, 68, 7. infra idem repetitur, posita θ pro ρ 197, 1. V. 27, Isingr. & Cam. pro η $\phi\alpha\upsilon\lambda\omicron\iota$ habent η $\phi\alpha\upsilon\lambda\omicron\iota$. mihi η visum est huc quadrare magis, vt in seq. etiam est, η $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\varsigma$ $\xi\chi\omicron\upsilon\sigma\iota\upsilon$ $\acute{\alpha}\gamma\alpha\theta\acute{\omicron}\nu$. Aretini quoque versio agnoscit η : sed pro $\kappa\alpha\lambda\acute{\iota}$ ponit $\xi\chi$: *non quatenus prauis, nec quatenus neutri*: vt seq. pag. v. 10.

P. 194, v. 2, Isingrin. margo ante $\psi\epsilon\alpha\iota\rho\epsilon\sigma\iota\upsilon$ interserit præpos. $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}$. V. 7, Aretinus legit, η $\pi\acute{\iota}\nu\alpha\varsigma$ $\sigma\upsilon\mu\phi\acute{\epsilon}\rho\alpha$ η $\nu\acute{\omicron}\sigma\iota\varsigma$: *quatenus paupertati aut morbis confert*. V. 8, aptius forsan $\mu\acute{\epsilon}\nu$. sic certe & Aret. vertit, *quemadmodum $\xi\varsigma$ pharmacum bibis*. V. 11, Isingr. margo pro η $\acute{\epsilon}\nu$ $\lambda\iota$ ponit $\acute{\epsilon}\iota$ $\acute{\epsilon}\nu$ $\lambda\iota$: Aretinus η . sic enim vertit, *insuper quatenus unum quiddam est omnib. quod ferre possis*. V. 25, sensus videtur requirere, $\xi\chi$ $\delta\mu\acute{\omicron}\iota\omega\varsigma$ $\tau\acute{\alpha}\varsigma$ $\phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\iota\delta\epsilon\iota$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\iota$: vt Aretinus quoque vertit, *non pro eo ac ab hominibus amatur, vicissim ipse diligit*.

P. 195, v. 3, post $\chi\eta\eta\sigma\iota\mu\omicron\iota$ desideratur verbum $\acute{\omega}\sigma\iota$, etiam in Cam. edit. V. 6, forsan aptius indicatiuum $\epsilon\upsilon\rho\eta\kappa\epsilon$. Aretinus retento infinitiui $\epsilon\upsilon\rho\eta\kappa\acute{\epsilon}\nu\alpha\iota$ addit $\acute{\omega}\sigma\iota\tau\alpha\iota$: *quocirca contentionis causam amatus se inuenisse arbitratur*. V. 13, pro $\acute{\alpha}\phi\phi$ $\phi\acute{\iota}\lambda\omicron\upsilon\upsilon$ malet fortasse quispiam $\pi\acute{\alpha}\nu$ $\phi\acute{\iota}\lambda\omicron\upsilon$. Aretinus extrinsecus adsciscit nominatiuum $\phi\iota\lambda\acute{\iota}\alpha$: *nam dignitate quadam æqualitateque ponderatur amicitia*.

P. 196, v. 6, Aretinus videtur legisse, $\alpha\iota\delta\acute{\iota}\kappa\eta\iota\varsigma$ $\acute{\omega}\delta\gamma\epsilon\upsilon\theta\acute{\iota}$: *nam in actu necessario amans est*. nisi forte hanc sententiam esse malis, $\acute{\epsilon}\nu\epsilon\sigma\iota$ $\gamma\delta$ $\phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\iota\upsilon$ $\acute{\omega}\delta\gamma\omega\upsilon\pi\iota$ $\alpha\iota\delta\acute{\iota}\kappa\eta\iota$.

P. 197, v. 1, rectius constabit metrum, si θ postponatur datiuo $\kappa\alpha\kappa\omega$: vt supra eidem $\kappa\alpha\kappa\omega$ postponitur $\tau\acute{\alpha}\rho$, 68, 7. V. 25, Aretinus pro $\kappa\acute{\iota}\nu\epsilon\sigma\iota$ aptius legit $\kappa\acute{\rho}\iota\upsilon\sigma\iota\upsilon$: *eodem viuentes canone, amicitias erga alios etiam iudicat*.

P. 198, v. 1, Aretinus ante $\beta\acute{\alpha}\nu$ $\tau\acute{\epsilon}$, inserit $\acute{\omega}\varsigma$, *velut*: & in seq. membro post $\acute{\alpha}\kappa\theta\omicron\upsilon$ subaudit $\tau\epsilon\sigma\epsilon\sigma\iota$. quam lectionem si sequamur, non poterit stare Camotiana scriptura, $\acute{\epsilon}\rho\eta\tau\acute{\alpha}\iota$ $\pi\omega\varsigma$. Aretini versio sic habet, *velut in continente $\xi\varsigma$ incōtinente dielurus est, qui idem volens volensque agit, quando partes animæ aliquo ad se inuicem pacto habent*. V. 10, totum hunc locum mutilam omisit in sua versione Aretinus. V. 16, $\tau\acute{\omega}$ $\acute{\epsilon}\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$ habet & Cam. & agnoscit Aretini versio, *si non quod sibi*. V. 23, Aretinus distinguit post $\beta\acute{\alpha}\nu$ $\tau\acute{\epsilon}$ $\chi\epsilon\iota\rho\acute{\alpha}\nu$. sicque locū vertit: *eadem quoque in gaudento ratio, amicitie enim est, non ob aliud quidpiā, sed ob ipsum tantum gaudere*.

P. 199, v. 12, Cam. $\acute{\epsilon}\delta$ $\acute{\omega}$ $\acute{\alpha}\gamma\alpha\theta\acute{\omicron}\varsigma$. si quis ad vitandam negatiuarum crebritatem malit, $\acute{\omega}$ $\acute{\alpha}\gamma\alpha\theta\acute{\omicron}\varsigma$, fruatur suo iudicio. V. 16, Cam. reciproce scribit $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$: at mox tamen relatiue $\alpha\upsilon\tau$. Si utrobique reciprocum malis, pertinebit huc aliquo modo locus non absimilis infra, 212, 8. Aretinus quatuor hos versus transiluit: ab $\acute{\omega}\lambda\omega\varsigma$ $\tau\epsilon$, vsque ad $\zeta\eta\tau\acute{\epsilon}\iota$ $\delta\acute{\epsilon}$.

P. 200, v. 4, deest vnum hic comma, etiam in Aretini versione. supplendum

plendum esse, $\delta\tau'$ $\acute{\omega}\tau\eta$ $\kappa\alpha\tau'$ $\delta\acute{\rho}\iota\pi\iota\omega$, manifestum est nō tantum ex superioribus, 189, 1: 190, 2: 195, 8: sed etiā ex seq. 203, 1: 204, 19. V. 5 & 6, discrepātia est in numero. Aretinus utrobique pluraliter legit, vt in secundo, $\beta\acute{\alpha}\nu\lambda\omicron\upsilon\tau\alpha\iota$, sic in postremo, $\delta\iota'$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$ $\beta\acute{\epsilon}\lambda\omicron\upsilon\sigma\iota$ $\acute{\alpha}\upsilon$: *non ob illius, sed se, hanc curiunt*. Idem ibidem post $\acute{\omega}\varsigma$ $\tau\acute{\alpha}\rho$ $\kappa\alpha\lambda\acute{\iota}$ η , interserit $\phi\iota\lambda\acute{\iota}\alpha$, *quemadmodum $\xi\varsigma$ amicitia*. V. 8, $\epsilon\upsilon\acute{\nu}\omicron\upsilon\upsilon$ sine augmento est etiam in Cam. ed. V. 27, Aretinus videtur legisse, $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ $\tau\acute{\omega}$ $\kappa\omicron\iota\omega\phi\theta\eta\acute{\omicron}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\nu\epsilon\kappa\alpha$. vertit enim, *sed publici boni gratia*. Ea de re vide quæ philosophus in Nicomach. disseruit, 162, 1, & deinceps: necnon supra in Magnis Eth. 73, 21. V. 28, Cam. omittit commationem istud $\kappa\alpha\lambda\acute{\iota}$ $\epsilon\upsilon\acute{\nu}\omicron\upsilon\upsilon\varsigma$: at non item Aretini versio.

P. 201, v. 1, Is. margo pro $\phi\iota\lambda\omicron\upsilon\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ legit $\phi\iota\lambda\omicron\upsilon\sigma\iota\upsilon$: recte. V. 3, si π cum Camot. pro $\tau\acute{\alpha}$ legamus, subaudienda erit e præced. commate præpositio $\delta\epsilon\zeta$: vt sit, $\delta\epsilon\zeta$ $\tau\acute{\omega}$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$ $\sigma\upsilon\mu\beta\acute{\omicron}\lambda\acute{\omicron}\nu\acute{\epsilon}\nu$ $\acute{\omega}\phi\acute{\epsilon}\lambda\iota\mu\omicron\upsilon$. V. 13, $\chi\eta\upsilon\epsilon\sigma\iota\upsilon$ habet etiam Cam. Si quis malit $\chi\eta\upsilon\eta\sigma\iota\upsilon$, nō absurde opinor sentiet. $\chi\eta\upsilon\acute{\alpha}\nu$ vero fœminis etiam tribui a philosopho, non rarum est. V. 19, Cam. sine copula legit, $\kappa\alpha\lambda\acute{\iota}$ $\delta\iota\kappa\alpha\iota\varsigma$ $\kappa\omicron\iota\omega\upsilon\upsilon\iota\alpha\varsigma$. Ibidē $\sigma\omega\upsilon\omicron\epsilon\alpha$ repositum ex Isingr. marg. nam in textu (itidemq; in Cam. ed.) legitur $\sigma\omega\upsilon\omicron\epsilon$: nihil ad rem. V. 28, Camot. ρ $\chi\eta\mu\alpha\lambda\iota\tau\eta\kappa\alpha\lambda\acute{\iota}$ habet $\chi\eta\mu\alpha\lambda\iota\kappa\alpha\lambda\acute{\iota}$.

P. 202, v. 18, $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\rho\kappa\eta$ habet etiam Cam. sed rectius Isingr. margo $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\rho\kappa\acute{\epsilon}\nu$. nisi forte malis $\alpha\upsilon\tau\acute{\alpha}\rho\kappa\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\tau\eta$.

P. 203, v. 5, consentiunt hic editiones. paulo verior fortasse lectio hæc, $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\tau\epsilon$ $\delta\eta\zeta\omicron$ $\delta\zeta\alpha\delta\omega\upsilon\omicron\upsilon\tau\epsilon$ $\alpha\upsilon\lambda\iota\omicron\upsilon$. Aretinus

diuersam secutus lectionem vertit, *aliquando vero fugitans ac latitans*.

V. 22, Isingr. nominali fine legit $\alpha\upsilon\tau\eta\sigma\sigma\alpha\mu\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma$. V. 27, syntaxeos regula postulat $\acute{\epsilon}\iota\sigma\theta\acute{\epsilon}\lambda\omicron\upsilon\kappa\omicron\upsilon$, vel $\acute{\epsilon}\iota\sigma\lambda\acute{\omega}\epsilon\iota\kappa\alpha\upsilon$. Aretinus passiuè vertit, *illatum fuerit, $\acute{\epsilon}\iota\sigma\lambda\acute{\omega}\epsilon\chi\theta\eta$* .

P. 204, v. 8, Isingr. & Cam. habēt Μετρήεις . sed metri lex Μετρήεις postulat, vt supra, 189, 6. V. 15, hemistichium hoc citatū etiam in Nicomach. 155, 17. versus integer apud Hesiodum sic legitur, $\text{Μισθός δ' αὖδρ' ἰ φίλῳ εἰρημένος ἄρκμος ἔστω}$. V. 28, pro $\delta\eta$ $\kappa\alpha\lambda\acute{\iota}$ rectius forsan legemus $\delta\eta\kappa\alpha\varsigma$. id certe innuunt hæc in Nicomach. 156, 7, $\acute{\omega}\iota\alpha\chi\omicron\upsilon$ τ' $\acute{\epsilon}\iota\sigma\iota$ $\nu\acute{\omicron}\mu\omicron\iota$, $\tau\acute{\omega}\delta$ $\acute{\epsilon}\kappa\omicron\iota\upsilon\sigma\iota\omega\upsilon$ $\sigma\upsilon\mu\beta\omicron\lambda\acute{\omicron}\nu\acute{\omicron}\varsigma$ $\delta\eta\kappa\alpha\varsigma$ $\mu\eta$ $\acute{\epsilon}\tau\eta$. Si quis etiam pro $\phi\iota\lambda\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$ malit $\phi\acute{\iota}\lambda\omicron\iota\varsigma$, fruatur suo iudicio. Aretini versio hic coacta est: *quocirca lex alibi ita conuenientibus posita est, que in contractibus voluntariis, virum recte habeant, non interponitur*.

P. 205, v. 1, ante $\acute{\omega}\rho\theta\omega\varsigma$ distinguendum esse, ac subaudiendum e præcedentibus, $\acute{\epsilon}\tau\acute{\epsilon}\rho\eta$ $\nu\acute{\omicron}\mu\omicron\varsigma$, manifestum est ex proxima adnotatione. V. 7, Theognidis versus extat in ipso statim principio. V. 12, non caret vitio locus. Aretinus sic vertit: *aut si quid aliud dicat allatum, quantum quidem potuerit, sed quod illi expediebat*. V. 21, Aretinus sublata post $\phi\iota\lambda\iota\kappa\eta$ distinctione, sublata item conjunctione θ , vnum membrum facit e duobus: & mox item pro $\delta\zeta\alpha\pi$ $\tau\acute{\epsilon}$ legit $\delta\acute{\omega}\pi$. sic enim locum vertit, *$\xi\varsigma$ iniustitia inter amicos usurpata, contentionis causa: unde honestior amicitia moralis*. V. 25, forsan legendum, $\delta\iota\omicron$

καὶ ἢ κατ' ἀρετῶν (vel ἢ ἡθικῶν) καλλιῶν φι-
λίας. Aretinus sic, *quapropter & honestiori rei amicitia quaedam est.*

P. 206, v. 4 & 5, legendum videtur aut, ὑποκρινόμενοι μηδέτερον ἀπάν-
τησάμενοι: aut, ὑποκρινόμενος μηδέτερος
ἀπάντησάμενος. V. 9, Aretinus finita post δυνέσται in periodo, ibidem in-
ferit ὄθεν. & mox pro πῶς legit πῶ. Idē
seq. v. omisso ὑπόδειξι, legit χαλεπὸν ἰδρ.
sic enim vertit locū: *unde multae ac-
cusationes in amicos oriuntur, nisi ius-
tum illud puro iudicio prospiciatur.
difficile enim est ad unum quidem ex-
quirere qua non recta se invicem spe-
ctant, velut inter amantes vsuvenit.*

V. 14, Cam. sine accentu scribit πω
βινος: velut suspectum. Aretinus ver-
tit, *actum inter se ratiocinantur.* V.
18, forsā scribendum ὁμίλις, tempore
præterito. historia eadem in Ni-
comach. 155, 7. V. 26, Aretinus post εἶπε
subaudit σκεπτόμενος: *deinde ve-
ro quid datum sit, considerandum erit.*
Ibidem Cam. pro ἡμῶν habet ἡμῶν. ad
nostram lectionem magis accedit
Aretini versio, *nam si aliter ex acerno
minori partem dederit.*

P. 207, v. 6, Cam. nō ante sed post
ἵσως distinguit. itidemque Aretinus,
*& si quidem amicus idem etiam vir
bonus fuerit, non sit difficile iudicare.*
V. 9, Aretinus pro διὸ habet *vel*. vt vi-
deatur legisse ὁ δὲ. Idem mox pro
ἐκείνω nominandi casu legit ἐκείνο: *ve-
rum illud laboriosius fuerit.* V. 11,
si cum Aretino post ἐκείνο infera-
mus ἀντὶ. constabit & versus & sen-
tentia. Ita enim vertit Aretinus, *ope-
ra illis operum vice præbuit.* Non re-
peritur autē hic locus in iis qua extāt

Euripidis tragœdiis. V. 12, non
male cum Isingr. marg. legemus, ἀλλ'
ἔστι δ', vt paulo post, v. 14. Ibidem Ca-
mot. mauult cōtraθε παρὲ & μητέ.
V. 17, Aretinus pro τῶν videtur le-
gisse τῶν. vt innuit eius versio, *omni
amato idem præstant, præterquam de-
cet.* V. 19, Aretinus cum πρὸ χρησί-
μου subaudit ἀρετῆς, *competit.* Idem
seq. v. omittit hanc mendosam peri-
odi clausulam, καὶ πρὸ ὁπίου δέ: Cam.
primam eius particulam omittit, vi-
delicet coniunctionem καὶ. V. 25,
forsā legendū, ὁ καὶ ὑποχολῶ, ὁ ποιή-
σας, εὐ βέλεται πρὸ ἔργου πρὸ αὐτῶ ὑποχολῶν.
& post hoc ipsum ὑποχολῶν rectius
ponetur perfecta distinctio. conie-
cturam meam fulciunt quæ supra ca-
pite 8 philosophus disseruit, 201, 1.
V. 27, Aretinus post ἀδουοῖν inferit
coniunctionem δέ: & sequentes pe-
riodos vsq; ad finem capitis præter-
mittit, relicto spatio vacuo.

P. 208, v. 3, si legamus, ὁ γ' ἐκελεύσει,
paulo melius constabit sensus. V.
6 & 7, non ausim affirmare an ita sit
legendum, ἴπτερον εἶη καὶ πῶτα αὐτῆς
ὁ μὴ ἔσαι φίλος ἢ εἰ ἔσαι ἀγαθὸς αὐτῆς ἀρε-
τῆς, καὶ ὁ μὲν ἀρετῆς βίος εὐδαίμων, ἢ δὲ δέου
φίλου. Eadem quæstio tractata etiam
in Nicomach. 166, 20. sed verbis lō-
ge diuersis. Paulo propius huc acce-
dūt quæ supra in Magnis Ethicis ha-
buimus, 75, 4, πῶτερον αὐτῆς ἀρετῆς δέ-
σται φιλικῆ ἢ ἀγαθῆ αὐτῆς αὐτῆς ἀρετῆς
ἔσαι καὶ καὶ πῶτα. Aretinus sic vertit lo-
cum, *querat enim forte quispiam, nū
per omnia sufficiens amicus sit: cumq;
vir bonus sufficiens amicus sit: cumq;
vir, tute beatus, quid habeat opus ami-
co.* V. 9, pro αὐτῆς legendum for-
tasse

tasse αὐτῆς, ἢ δέ: vel, δέ: αὐτῆς.
Pro εὐ φρονούτων quoq; si quis εὐφρα-
νόντων reponendum arbitretur, non
multum, meo quidem iudicio, aber-
rauerit. Aretinus vulgatam lectionē
secutus vertit *promidis.* V. 11 & 12,
Aretinus in sua versione omittit mē-
dosam istam periodum, εἰ ἔσαι αὐτῆ
ἢ πῶτα δέσται.

P. 209, v. 2, Cam. finite habet λα-
γνῆ: vt etiam Aretinus vertit, *id qui-
dem latebit.* V. 4, Cam. vtrobique
scribit αὐτ' αὐτῆ: relatiue. V. 11, aptius
reciproce legeris καὶ αὐτῆς. ἐσμέν
vero agnoscit etiam Aretini versio,
*non secundum nos ipsos horum unum-
quodq; sumus.* V. 21, vt hic αὐτῆ-
κείνι legitur, ita supra (208, 9) αὐτῆ-
κῶς. passim tamen in secunda syllaba
poni solet accentus: sicut in αὐτῆς,
εὐθῆς, & similibus. V. 26, I. & C.
habent τῶμα. ego πῶμα reposui ex
Aretini versione, *audacia porro con-
grediendi amicos decet.* infinit. τῶμα
paulo durius hic sonaret. V. 27, ve-
rius fortasse γινόμεν. Aretinus ver-
tit, *quocirca voluptate allata, non dis-
iunctos esse oportuit.*

P. 210, v. 4, prouerbium ab Her-
cule petitū, habuimus etiam supra,
75, 26. V. 7, rectius forsā εἶν γα.
V. 12, forsā ante τὰς θεοτέρας ἡδονὰς ο-
missa est præpos. καί. vel mutato ca-
su legendum τῆς θεοτέρας ἡδονῆς. Aretinus
vertit, *præsertim si qua diuina
voluptas est.* V. 16, Aretinus tres
istas periodos, ἀδὸ σιωθεορεῖν, vsq; ad
ὁπρὸ τῶν, in sua versione prætermi-
tit, nec pfecto mendii suspicione ca-
rent; licet magnus in eis exemplariū
sit consensus. V. 24, rectius cum

Isingr. marg. legemus, δέ: αὐτῆ φίλου καὶ
πῶ ὁμοίων ἀξίς. Aretinus vertit, *vt ami-
co egeat, aut similem requirat.* V.
26, in Isingr. & Camot. edit. traiecta
præpos. legitur, ἵσως παρ' αὐτῆς αὐτῆ.

P. 211, v. 4, post αἰεὶ subaudiendū
δέ: vel αἰεὶ sublato, reponendum eius
loco δέ. Aretinus id membrum in
sua versione prætermisit. V. 6, p
πῶ, quod Cam. etiā habet, I. margo
ponit π, nominandi casu. Aretinus
datinum retinuit, sed transpositum,
omissa etiā copulatiua καί. sic enim
vertit, *interdum vero participare iis-
dem; simul cum eo quod amicum gra-
tiumq; esse cupimus.* V. 10, nota hic
quoq; εἰ ποτε pro εἰ ποτε, seu εἰ ποτε: vt su-
pra διενέκοιεν, 82, 4. pro ἐκλήσεν vero si
malis compositū παρεκάλειεν, per me
licebit. V. 19, cum αἰρετῆ subaudiē-
dum aduerbium μάλλον. positū enim
pro compar. αἰρετῆτερον. V. 20, pro
ἐπὶ δὲ Aretinus legit ἐπὶ δέ, *& quia.*
& mox interrogatiue πόσον. V. 22,
Aretinus pro αὐτῆ μὲν τῆ legit τῶν αὐτῆ,
dum vertit, *alij contra nolunt.* Idem
sequētia sic reddidit, *quonia hyperbo-
las quis probauerit cōficiētib; in per-
turbatione magna simul cōmunican-
dum; in successu autē magno seorsim a-
gendū.* V. 26, I. margo p τῶ reponit
τῶν: malim ego αὐτῆς. Aret. eā vo-
culā in sua versione prætermisit: *in-
terdum vero incundissimū præsto esse.*

P. 212, v. 3, Aretinus in sua versio-
ne prætermisit mēbrum istud men-
dosum, καὶ μὴ κάμωντα εἰ αὐτῆς. V. 5,
Cam. indicatiue legit συμβαίη. Aret.
omisso hoc verbo, p πῶν legisse vide-
tur πῶ. sic. n. vertit, *idq; in deteriorib;
ex eadē causa.* V. 7, si legas μὲν ἵ

αὐτὸν κἄν αὐτοῖς κελῶς, expletur quidem sententia, sed structura efficitur inconcinna. Aretinus vertit, *maxime enim cupiunt amicos non felices esse; sed nec in aduersis cruciari*. vt legisse videatur, *μηδὲ ἐν ἀδελφῆς ἔῃ αὐτοῖς κελῶς*. V. 8, Aretinus post *μᾶλλον* γδ subaudit *τῶν*, πῶς ἐρωμένοις ἐν ἀδελφῆς κελῶσαις ἰδεῖν. Idem seq. v. coniūcte legit *ὡς παρὰ εἰ & ὅπ*: & *μᾶλλον* in seq. membrū transfert, subaudito verbo *λοπεῖται*. sic enim locum vertit, *maius enim id est quam si proprium sentiantur malum; quemadmodum & recordans in quo successu vixerit, magis quam si perpetuo se male habiturum arbitretur*. V. 12, post *ἢ δὲ* omiſſa videtur diſiunctiua ἢ. Aretinus id membrum in sua versione preterit. Ibidem mox sensus videtur requirere, *ἢ ἢ ὄφθαλμοῖς ἰδεῖν ὅτιν*. V. 14, cum *αὐτῶν* subaudiendum substantiuum *ὀρεῶσας* vel *ἰδῶσας*: vt etiam in seq. versu. Aretinus hic vel ex cōiectura, vel ex emendatiore aliquo codice, diuersam secutus est lectionē. quare versionem eius adscribere libet, vt locus deprauatus cum ea conferri possit. sic ergo vertit: *Ambo igitur illa, & oculus, & quod oculi est, reuera & per se sunt: alterū vero, per accidēs. quemadmodum & in cibo esus & vomitio; ac velut & error. nam qui volens non recte scribit, ignorantia vti solet, veluti qui conuersis membrorum officiis, pedibus manuum, & manibus (quod solent saltatricula) pedum vice vtuntur. quæ ratio omnium etiam præstantissima est scientiarum. atq; ita iustitiam vt iniustitiā licet vsurpare, velut qui ex iniustitiā iniusta agit, perinde vt*

qui imperita & stolidia ex scientiā. V. 19, Aretinus nomen *ὄρχησριάδες*, siue *ὄρχησριάδες* transfert in præcedentē periodum, vt patet e versione modò citata. In seq. vero, etiam si pro *εἶπε* legamus *εἶ γὰρ*, clausula periodi, *εἶ δίκης*, apta nō erit: nisi forte cum Aretino legamus *ὠδὲ χεῖται*. V. 20, forsan distinguendum post *εἶ ἀεὶ*: & *περὶ ἄλλων* vertendum in *περὶ ἄλλοι*, vel *περὶ ἄλλων ὅτιν*. V. 24, Cam. pro *ἔπ* habet *ἔπ*.

P. 2 13, v. 6 & 7, Aretinus quæ inter *πῶν ἄλλια* & *καὶ μὴ* interiecta sunt, omisit in sua versione, relicto spatio vacuo. V. 8 & 9, forsan legendum, *δικαιοσύνη τ' ἀδίκως χεῖται*: sicut etiam pag. præced. v. 20, *τῆ δικαιοσύνη ὡς ἀδικία χεῖται*. Aretinus vulgatā scripturam expressit, *iuste maleque*. V. 14, forsan legendum *περὶ ἄλλοι*. Seq. v. C. omittit *ἢ* post *ἔσει*. V. 20 & 21, post *παῖτα* deest *ἢ* vel *ἄ*: vt indicat etiā Aret. versio, *omnia quæ & iustus potest*. V. 23, *ἰχθυώπρον* per *ω* scriptū etiam in C. cū tamen secūda huius vocis syllaba producat. in Homericō sane illo, *Ἰλ. ρ. Οὐ μὴ ἰχθυώπρον οὐδ' ἰχθυώπρον αἰδρός*, putatur facta merri causa epectasis. V. 25, forsan scribendum, *χλῖος δὴ ὁ γῶστος*. V. 28, *εὐ* ante *πυῖσος* videtur expungendum.

P. 2 14, v. 1, pro *πῶν ἄλλοι* Camot. habet *ἄρ' ὅτι*: eadem signif. V. 11, rectius forsan *περὶ ἄλλοι*, indicatiue: vt mox *κερδοῦσι*. V. 12, fortasse leui transpositione facta legendum, *ἔπ ἢ φαιδὸν ὅπ ἀφρονες*, (s. *περὶ ἄλλοι*: vt paulo ante, v. 10, negauit eos *τῆ φρονήσιν κερδοῦσι*: & paulo post, v. 16, itidem ait, *ἐν ἀνοῖς εὐπυροῦσιν ἀφρονες*: necnon pag. seq. v. 24, *ἔπ κερδοῦσι, καὶ πύροσιν ἀφρονες*

φρονες

φρονες ὄντες καὶ ἀλογοι) ἢ κ' ὄντες *περὶ ἄλλοι*. Aretinus vertit, *vicinque etiam praeceat, circa alia stipidos non esse*. V. 14, vel *ἔδωκ* legendū, vel *ἔδωκ* accipiendum pro præterito *χρονέτω*. Ibidem Isingr. & Cam. habent *πῶν*: itidemque Aretinus vertit, *pecunie plurimum amisi*. mihi *πῶν* visum est conuenientius: vt sit idem quod *ἐν τῷ πῶν*. Filios etiā Hippocratis taxat in *Nebulis Aristophanes*, velut *ὠδὲς* & *βλῆμαμας*. sed dubiū an huius filios intelligat. V. 20, forsan, *ἀμύνον* *πυλάκις* *δραπέ*. vt *δραπέ* sit navigationis cursum peragere. Aretinus certe vertit, *rectius saepe agitur*.

P. 215, v. 1 & 2, forsan, *ἢ πύρη ἢ ἀπία*: vel etiam omisso articulo, *ἢ πύρη ἀπία*. V. 3, *οἱ λέγομεν εὐπυχοῖς*, agnoscit etiam Aretini versio, *quos fortunatos dicimus*. vt sit, quos vulgari loquēdi more nominam⁹ *εὐπυχοῖς*. alioqui suspicari aliquis posset legendum esse *εὐφυεῖς*. V. 8, pro *ἡμῶν* paulo rectius legeris *ἡμῶν*. V. 17, forsan omiſſum *ἔπ*. Aretinus vertit, *non quod oporteat*: sine omissionis nota. V. 18, rectius singulariter *εἶπ*. V. 22, etiam si *π' ἀδικοι* legamus *ὠδικοι*, & seq. v. ἢ pro ἢ, tamen ne sic quidem constabit vel structura vel sententia. Aretinus locum sic vertit, *quod si quidam bene nati sunt, & velut cautionis imperiti, & citra rationem ferantur, vt dicitur natura, ac cōspicant quod, quando, & quo pacto oportuit, prospereque agant, & consequantur stolidi præterq; rationem, eadem quæ harum rerum præceptores, tales utique fortunati censendi sunt; quotquot scilicet præter rationem vt plurimum prospere*

re agunt. V. 25, ex Aretini versione iam citata non satis constat *ἔπ* an *εἰσονται* pro *ἔσονται* legerit. V. 27, tollendum videtur mendosum istud commation *ἢ ἄ*: vel interrogatiue legendum *ἢ ἔ*, aut *ἢ μὴ*.

P. 2 16, v. 4, pro *ἐντυχῆν* rectius cū Cam. legemus *εὐτυχῆν*: vt Aretinus quoq; vertit, *& licet quidem istis per naturam, vt prosperitatem cōsequantur*. V. 6, pro *ὀρθῶς* aptius reponi posse videtur nomen *ὀρθῶς*. V. 7, Cam. habet *ἔξωσεν*. sed *ἔξωσεν* agnoscit etiam Aretini versio, *non rectam expellit*. notandum autem huius verbi accentus, non hīc tantum, sed etiā in Actis apostol. cap. 7, vbi legimus, *ὃν ἔξωσεν ὁ θεός*. regula enim vel *ἔξωσεν* postulat, vel Attice *ἔξέωσεν*. V. 27, *συνῆ*, a them. *συνέμ*, agnoscit etiam Aretini versio, *iunctum principium*.

P. 2 17, v. 2, pro *δύνασται* aptius legemus *δύναται*. In eadem sententia Aretinus subaudit verbum *ἡτέπται*: *ipsa autē queritur, cuiusmodi facultate instructa, efficere eiusmodi queat*. V. 6, conuenientius, *πῶν δειόν*, s. *εἶπ*. V. 8, *βέλεσται* agnoscit etiam Aretini versio, *& velle non cōfert eis*. alioqui maluerit fortasse quispiam *βυλεύσται*: itidemque sequenti v. *βυλεύσται*. V. 9, Cam. ante *ἢ* ἢ addit *καὶ*: vt vehementior sit affirmatio. V. 11, pro *τῶν* nescio an rectius legerimus *ἢ* ἢ diuise. Aretin⁹ mutato structure modo sic vertit, *itaq; horū qui prudentes sapientesque sunt, celeris est vaticinatio*. V. 16, Aretinus duo ista membra, ab *ἔπ* ἢ, vsque ad *φαιδὸν ὅπ*, in sua versione prætermisit. Cæcos autem surdis & mutis esse *φρονιμωπῶ*

potis, tradit etiam in Physicis philosophus lib. De sensu & sensilibus, in fine primi capituli. At quæ mox subiungit de duabus virtutibus speciebus, tractauit etiam in Magn. Moral. 62, 27. V. 24 & 25, If. margo pro δὲ πόντος ponit διοριστόν, sed non minus fortasse aptum est διαρετόν, ut supra 149, 24: 205, 25: præsertim quia præcedit δεικνόμεν. Locum autem hunc de καλοκαίρῳ, tractauit philosophus etiam supra, 62, 27.

P. 218, v. 7, If. inter & αἰ ἀρετῆς inferit ὅρ. quæ particula qui consistere hic possit, non video; potius in principio membri inferendum esset declaratiuum ὅ. Præcedenti etiam verbum rectius opinor legemus ἀφ' ὧν, quam ἐφ' ὧν. Vtriusque coniecturæ ratio desumpta e versu 19 & 20. V. 24, aptius cum Ifingr. marg. legemus, καλοκαίρῳ ὅ ἐκ ἐχρῆσι.

P. 219, v. 13, Cam. omittit negatiuam μή: ut Aretinus etiam vertit, *Et cuius respectu aliquousque progrediendo, sanum sit efficiendum corpus, non etiam si plus sit minusve.* V. 19 & 20, If. & Cam. pro εἰπὲν habent εἰποῖεν, cuiusmodi mutatio notata etiam supra, ad 211, 10. V. 25, plurale εἰπὼν habet etiam Cam. & ferri lectio potest, quod antecedens εἰπὼν pluralem vim habeat. Aretinus vertit, *ad principia sui mores:* ut paulo ante, v. 21 philosophus dicit, *περὶ τὸ ἀρχὸν ζῆν.* V. 28, idē Aretinus sublata post διώρισται coniunctione ὃ, mutata itē post δὲ ἐνεκα distinctione, e duobus colis vnum facit, *quod vero alicuius gratia iubet, in aliis determinatū est.*

P. 220, v. 1, Aret. legit, ἐπεὶ αἰετός

ἄενος δὲ πῶ. sicut enim vertit, *quoniam ille nullo indiget.* Tu si πῶ in γε trāsformare malis, ego facile feram. V. 5, nota hic ὃ redditue positam inter αὐτῆ & φάλη: ut supra 82, 20.

P. 221, v. 2, ἀκράτεια repetitur etiam infra, 222, 10, 12. sed frequētius ἀκρασίαν nominat, non modo in ceteris tribus. Ethicorū tomis, sed etiam in hoc ipso libello De virtutibus & vitiis, 226, 2. V. 12, ὑπὸ φόβῳ legitur infra ὑπὸ φόβῳ, 222, 5: 223, 12. Pro δεικνόμενῳ vero, quod præcedit, non dubito quin ex iisdem locis reponendum sit δεικνόμενῳ.

P. 222, v. 6, If. margo pro φόβῳ habet δεινῶν, sed φόβῳ repetitur non tantum in δειλίας ἔργῳ, 225, 16; verum etiam in fortitudinis tū definitione, 221, 12; tum eiusdē ἔργῳ, 223, 12. δεινῶν tamen repudiari plane non potest. V. 10 & 12, de vocabulo ἀκράτεια dictum ad pag. præced. v. 2. Definitionem autem hanc ab alio quopiam, non ab auctore insertam esse, satis manifestum est ex adnotatiuicula ista, *ὅτι μὲν τῆς ἀκρατείας ἔδεν: ἢ διώρισεν ὁ φιλόσοφος: οὐτῶ ὃ τὸ διώρισται ὀλίγον.* Adhuc posteriorem definitionis partem, qua scilicet proprietas huius vitij exprimitur, & discrimen a cognatis speciebus limitatur, his verbis refert If. margo, *καθ' ἡμῶν αἰροῦνται πῶς φάλη ἢ δοναί, καὶ ὁ ὄντος τῶ λογιστικῶ: ut infra in ἀκρασίας ἔργῳ, 226, 2.*

P. 223, v. 27, pro ἀπολαύσας & ἡδοναί If. margo h. ἀπολαύσας ἢ ἡδονῶν. V. 28, ὑπομονητικῶς pro patiente, citatur etiam ex canone 20 cōcilij Sardienfis. Sed cum nulla verbi ὑπομονεῖν afferantur exempla, vereor ne & hic & illic perpe-

perperam sit scriptum pro ὑπομονητικῶς, quo vocabulo passim & philosophus noster & alij scriptores vtuntur: ea scilicet forma qua διακεμητικῶς tum alibi, tum 221, 20.

P. 224, v. 12, adiectiuum δειλίαν nupsiam legisse memini. quare supricor legendum esse mutata distinctione & casu, καὶ δειλίαν ὅτι τῶ εἰς τὰ δεινῶ ἀνδρώσῳ, vel, καὶ δειλίῃ ἐν τῶ. Supra sane in huius virtutis definitione, dixit eam esse εὐδαιμονίαν εἰς τὰ καλά. V. 24, βλάβος φ' ψυχῆς hic dicere videtur quam Latini metaphorice iridem grauitatem nominant, quasi βάρους seu βλάβος. V. 28, δὴ ἡδονῶν paulo ante inter iustitiæ comites recensuit, v. 9: & fortasse conuenientius, tamen nec a magnanimi viri moribus aliena est veracitas.

P. 225, v. 10, Ifingr. margo pro ὑμωρητικῶν ponit ἀρετῶν, sed ut hic coniungit κολαστικῶν & ὑμωρητικῶν, ita etiam infra, 227, 19.

P. 226, v. 16, Ifingr. sine diphthongo habet ἀπθῆν: quod minus vilitatum est. V. 18, ἀζονία sine diphthongo excusari potest ut εἰρωνία, καλακία, μοιχία: de quibus supra, ad 28, 8. sed vilitatior scriptura per diphthongum est ἀζονία. Ibidem pro coniunctis istis, φιλανθρωπία περὶ ποιήσας, Ifingr. margo habet duo diuersa vitia, ἀφιλανθρωπία, περὶ ποιήσας. V. 21, ἀρετῶν per i, ita defendi potest ut ἀρχία, ἀφύα, διαδία, & consimilia. sed reperitur etiam ἀρετῶν δία, in Nicomacheis 61, 24. V. 25, Ifingr. margo habet, καὶ πλείω βλάπτονται.

P. 227, v. 2 & 3, μικρολογία & τα-

πεινότης ponuntur etiam in sequentis vitij comitatu; propter vitiorum istorum inter se, ut arbitror, affinitatem. Sed non video quo pacto μικροψυχία hic locum habere possit, cum ei mox specialis assignetur principatus. Nec minus apte forsitan βαρυθυμία & ἀγρήα ad illam ipsam μικροψυχίαν quam ad ἀγρηθία referri possunt, quanquam βαρυθυμίου supra etiam inter ὀργλήσας species annumerauit, 225, 8. V. 7, pro ὁπερ ἀρετῶν vereor ne scribendum sit ὑπερἀρετῶν: quo verbo tum alij scriptores sic vtuntur, tum apostolus Paulus 2 Cor. 12, τῆ ὑπερβολῆ ἢ ὑπερκαλύψων ἵνα μὴ ὑπερἀρετῶν. V. 9, Camor. omittit adiectiuum μεγάλην: minus recte, ut opinor. V. 22, Ifingr. margo pro φίλοικον habet φιλοικειον: non inepte. Eadem editio sequens versu properisφωμενῶς scribit φιλοπαῖρον: quæ scriptura in Rhetoricis quoque semel obseruata est, 28, 5.

P. 228, in Theophrasti characteribus vsus sum non tantum Oporiana & Camoriana editione, sed ea etiam quæ ex illustri Henrici Stephani officina prodiit. In quibus quas diuersitates reperi, deinceps exponam, intermissis etiam Stephani ipsius adnotationibus. Ut igitur ad rem aggrediar, v. 9, Cam. post ἐκ πλείω addit substantiuum χεῖρος: cum elliptica structura & vilitatior sit, & elegantior. V. 15, Opor. & Cam. habent περὶ κείμῳ. & seq. v. Cam. τῶν ὑπὸ: qua flexione Aristoteles quoque vtitur in Eth. Nicom. 147, 20. & ut idem Arist. ibidem v. 24 dicit πῶς ὑέσι, sic etiam in Rhetor. 78, 14, ὅτι τῶ ὑέσι.

P. 229, v. 2, Cam. & Opor. ἰσοπέ-
 μιν: rectius, ni fallor. V. 5, Opor.
 ὡς ἂν ἰσολαβῆν. sed rectius Camot. &
 Steph. ὡς πύπω λαβῆν: pro quo in se-
 quentibus aliquoties dicit, ὡς ὄρω πε-
 ελαβῆν, vt 2 3 2, 2 5: 2 3 7, 5: 2 4 5, 6: &
 ὡς ὄρω εἰπεῖν, 2 4 1, 9. Stephanus putat
 quempiam, qui phrasin hanc nō in-
 tellegerit, verbum ἰσολαβῆν e prin-
 cipio sequentis capitis huc transtu-
 lisse. V. 1 6, Opor. δέξει pro δόξει:
 minus apte. V. 1 8, Opor. & Cam.
 ἐσκέφθαι pro σκέψασθαι. Eadem ibidē
 φάσκειν pro φάσις: quæ structura non
 quadrat ad præced. V. 2 5, Cam.
 mutato verb. ord. εὐρέν ὄβιν ἔδεν.

P. 230, v. 2, Opor. & Cam. trans-
 posito verborum ordine, ἅμα περιού-
 μων. Vtriusque ordinis exempla in-
 uenies infra; illius, 2 3 2, 1 1: 2 4 5, 1 1:
 huius, 2 3 7, 14: 2 4 4, 2 5. Ibidem Ca-
 mot. ἀποβλέπεισι πρὸς σέ: sed εἰς repe-
 titur etiam infra, versu 28. V. 3, Ca-
 mot. transmutato verb. ord. ἔθιν ἦν
 ὃν τῆ πόλις γίνεται πηλώ σοι. V. 6, Cam.
 τῆνομα, pro incontractis πὸ ὄνομα. V.
 8, Cam. πρὸς σωλέχη ἀχρον. sed melius
 ad ἐλὼ quadrat subiunctiuum πρὸς-
 ενεχθῆ: atque adeo hoc ipsum conuen-
 nientius videtur quam πρὸς χθῆ.

V. 13, pro ἀκόντες haud scio an contra
 exemplarium cōsensum legendum
 sit ἀκούοντες: ita scilicet vt paulo post,
 v. 17, inuenimus ὀράντες αὐτῶ. quadrat
 ea sane lectio ad prouerbiale il-
 lam loquendi formam, in os laudare.
 V. 14, Cam. pro πικρὰς habet ψυχρὰς.
 nō male fortasse: inquit Stephanus.
 solent enim assentatores, etiam que
 frigide dicta sunt, tanquam salibus
 plena, admiratione, acclamatione,

ac plausu excipere. V. 21, πρὸς ἡγε-
 κα ferri potest. si quis tamē πρὸς ἡγε-
 κα malit, vt præced. v. πρὸς δραμών, fru-
 atur suo iudicio. V. 2 2, Opor. &
 Cam. γυναικίας, per i: quæ scriptura
 non est vsitata. V. 2 4, Opor. ἔμα-
 λακῶς ἐδίδας: cuius lectionis meminit
 etiam Steph. V. 27, Opor. & Cam.
 εἰς πὸ οἶς: minus belle, propter sequens
 πρὸς πτήτων.

P. 231, v. 1 6, Cam. εἰς νεώτατα. sed
 syncopatum νεώτα vsitatus est: sicut
 etiam νεάτη, & contractum νήτη, pro
 νεώτη frequentius vsurpantur. γωρ-
 γήσῃ autem, quod sequitur, positum
 est pro passiuo γωργηθήσεται. V. 18,
 μυσθελούς ea ellipsis forma positum
 qua Latini quoque dicunt ad a ludis
 Megalensibus. V. 20, Camot. post
 μὲ inferit ἔθῃ. V. 2 3, Cam. legit ἀ-
 πύρετος: a verbo scilicet πυρέτω, a quo
 etiam ἀπυρέσια.

P. 232, v. 4, Opor. habet ἀνακοινῆ-
 δαι, perperam. scribendum enim vel
 ἀνακοινῆσαι, vt habet etiam Cam. edi-
 tio; vel ἀνακοινωνεῖσαι, quod alibi quo-
 que philosophus sic vsurpat. V. 7,
 Cam. ἐπ' ἄλλω μηδενὶ θαυμάζειν. V. 8,
 Cam. omittit clausulam istam, ὃν ταῖς
 ὀδοῖς. V. 9, πρὸς αἰρῶν melius respon-
 det Latino participio promens quam
 πρὸς αἶραν: sicut etiam ἐξαρεῖν est exi-
 mere. V. 10, Cam. πρὸραν pro in fin.
 περιῶν. sed minus apte mox eadem ἐ-
 λάτεις pro ἀλέσας. V. 12, Cam. πρὸς
 βδέειν πλὴν ἔδραμ, pro ἐμβδέειν πλὴν
 χόρτων: minus recte. V. 14, Cam. omittit
 istam clausulam, καὶ ἄρ' ἔμεινον ἔπ.
 V. 1 6, Cam. ἔωρησεν pro ἔχρησεν: nihil
 ad rem. V. 22, Opor. pro παρ' ἀρχῆς
 in mar-

in margine ponit ἀπὸ βραχίονος. quæ
 scriptura non video quid sibi velit;
 nisi forte referre voluit ὅτι βραχίονος,
 super brachio. cuiusmodi ciuilitas in-
 fra notatur, 2 4 6, 2 1. Sed forsitan Ἀρ-
 χῆς proprium est nomen salsamen-
 tarij eo tempore celebris. Ibidē nota
 τῷ τείχεος, quum paulo ante, v. 19,
 præcesserit τὸ πείρεος. Si quis τῷ τεί-
 χους malit, non reclamabo: quia sic
 pars seu tomus significabitur. Pol-
 liux tradit Atticos neutro genere τὸ
 πείρεος dicere, Iones autem & Dori-
 enses ὀ πείρεος.

P. 233, v. 10, Camot. omittit inte-
 grum istum versum, τῷ ὀδόντας λευ-
 κοὺς ἔχον· ὁ παῖμαπα δὲ χρηστὴ ματὰ βλά-
 δαι. Sic v. 12 & 13 omittit ista, ἦν ἔ
 γυμνασίον ὃν τῆς πῆς δὲ βλάδης, ἔδ' ἔφθεοι γυ-
 μνάζονται. V. 13, post γέα subaudi-
 endum verbum ἦ: vel articulus ἦ in
 hoc verbum ἦ mutandus est. V.
 14, pro ἀγορεύειν αὐτῷ vide num legē-
 dum ἀγορεύειν αὐτῶ: inquit H. Steph.
 V. 19, pro θυελακάς, quodin Opor. &
 Steph. ed. legitur, Cam. habet θηελα-
 κάς. Suspiciari aliquis possit, veram
 scripturam esse θυελακάς: vt quem-
 admodum hic celebrantur colum-
 bæ Siculæ, & scipiones Laconici, ita
 commendantur etiam lecythi Thuri-
 acæ. Apud Stephanum sane Byzā-
 tium, a θυελον est possessiuum. θυελα-
 κάς. V. 22, Op. & Cam. post πειλιῶν
 addunt χεῖν. quod verbum si admit-
 tamus, locum habere nō poterit se-
 quens ὅτι δέικνουσαι.

P. 234, v. 2, θαύμασι positum pro
 θεάμασι: dubium ab auctore, an a li-
 brariis. V. 4, χαλκῶς habent editio-
 nes omnes: quum singularis nomi-

natiuus sit non χαλκῶς, sed χαλκῶς, nū-
 mus æreus. V. 5, participium ἀξίῳσι,
 a Stephano prætermisum, ex Opor-
 rin. & Cam. ed. reponere, visum est
 conuenientius. V. 6; Cam. παντοῦ-
 σαι: qua scriptura verbi origo plane
 obscuratur. V. 12, Opor. actiuo
 sine λοιδορούτων. V. 2 1, Cam. scri-
 bit ἰχθυοπάλια: vt infra, 2 3 9, 9, est μω-
 ροπάλιον. Eadem Cam. ed. prætermi-
 tit sequens cōmaton, τὰ τείχεοπαλῆα.

P. 235, v. 1, rectius ante quam post
 ἀὸ distinxeris. V. 2, Cam. pro αὐτῶς
 habet εὐδῶς: minus apte. V. 14, O-
 por. περήμονος: & μοχὰ πρὸς ἑλμῆν: mi-
 nus conuenienter. V. 16, Camot.
 geminato articulo, πλὴν ἦν λακιδ. V.
 17, Opor. & Cam. pro μίσω habent
 δήμω. cuius lectionis meminit etiā
 Steph. V. 22, Cam. pro posteriore
 ὡς legit ὅπ. & seq. v. omittit αὐ. V.
 2 5, non ausim affirmare an contra
 exemplarium cōsensum legendum
 sit, λέγοντες, πάλωπα, πάλω ἡ ἡμῖν.

P. 236, v. 2, nota hic ἦθος pro vultu
 gestuq; consueto. V. 4, Cam. pro
 μὲν legit μή: & mox Opor. omittit γ.
 quæ scriptura si admittatur, distin-
 guendum erit post καί, & reliqua in-
 terrogatiue legenda. V. 5, Opor.
 præsentī tempore ἀποκρίνομαι. V.
 14, Cam. & Steph. pro φόνον habent
 ζωμόν. quam lectionem idem Steph.
 etiā in veteri libro extare affirmat:
 sed meliorem tamen esse alteram,
 φόνον γερνέσαι. ζωμός sane nihil huc fa-
 cit: nisi per iocum sic vocet cruorem
 effusum. V. 19, Opor. & Cam. si-
 ne distinctione legunt πῶς αἶεσε. V.
 1 1, eadem αὐτῶν σι: eodem genere.

P. 237, v. 1 1, Cam. ἰψανῶν: minus

probe. Nec magis recte eadē omittit quæ v. 13 & 14 inter ὄσων & ἀρπάζει interiecta sunt. V. 15, pro κρέα reperiri etiam θέα, adnotat Stephanus: cuius lectionis mēdosa vestigia sunt in Cam.ed. V. 17, Op. omittit ἄξια. V. 21, C. αὐτὸς αὐτὸ κέλευθαδξ: structura minus vsitata. V. 22, Op. λβεται, ρλέλται: minus cōuenienter. V. 25, Opor. margo legit ἦδ' ἀξφορων. sed singulare πὸ ἀξφορον habuimus etiam supra in lib. De virt. & vit. 2 26, 12, 26: eadem signif. V. 27, rectius forsan συσίτων: vt regatur a sequente nominatio ἕκαστος: ac σύσιτοι sint qui mox vocantur συνδείπνοι. V. 28, Opor. ἐκπέτωκε, pro simplici πέτωκε.

P. 238, v. 5, Opor. pro διαφάν habet ἀφορξ: & in marg. διαφρξ καί. Sed διαφάν, quod habet etiam Cam. editio, Stephanus e veteri codice reposuit. V. 8, Cam. ἐλάθω. sed ἐλάθω est magis Atticum. V. 12 & 13, Cam. omittit cōmation istud, μήτε θύας χερωνύην. V. 17, Opor. coniuncte, κλεισιωμένους: perperam: recte Cam. & Steph. κλείσιωμένους, clauas arugine obductas. Ibidem Cam. omittit comparatiuum ἐλάθω: vt structura sit partitiua. Sed quid si retento comparatiuo ἐλάθω pro μικράν legas μικράν, vt adnotat Stephanus. alioqui ἐλάθω ἦδ' μικράν erūt iusto longe minora, minora quam quæ parua vulgo gestari solent. vt contraria signif. Sophocles dicit μέζονα ἦδ' μεγίστων: & ἕχατα ἐχάτων κικλά: quasi maxima & extrema in toto maximo atq; extremorum genere. V. 18 & 19, Camot. omittit duo ista membra, καὶ ἂν χροῖ κερρομένοις, καὶ τὸ μέσον ἂν ἡμέρας ὑπονομένοις. In

quorum membrorum posteriorē Stephanus non absurde conicit pro ὑπονομένοις legendum esse ὑπονομένους. V. 20, Cam. pro γαφείξ habet γραφείξ: nihil ad rem. lidem infra κναφείξ, per κ, 244, 9: sicut scilicet & κναφω inuenitur, & κναφω: quarum scripturarum hanc Atticam esse, illam communem, testatur scholiastes Aristophanis. Neque consistere item potest ἕξην, quod eadem Cam. ed. ibidem pro ἕξην ponit. nec enim in vsu est aoristum ἰ εἕξην. Simile erratum repetitum infra, 241, 1.

P. 239, v. 9, Opor. μωροπαλεῖον, vt supra 234, 21, τὰ χυνοπαλεῖα, τὰ τελεχοπαλεῖα. vtriusq; generis scriptura recepta est, tam in prosa quam in carmine. V. 11, Oporin. θέοι pro θέη: structura minus vsitata. Ibidem Camot. πῖς ὑέξ, vera fortasse lectio, πῖς ὑέοι: elliptice nimirum pro σὺν seu ἀμα ποῖς ὑέοι: vt Thuc. lib. 4, περιουμένος ἐπικασίους καὶ χιλίους ὀπλίταις ἐς τὰ ὄπτη Θράκης. itidemque alibi. ὑέοι autem pro ὑέοι vsurpatum adnotauit etiam supra initio huius libelli, 228, 15.

V. 12, Opor. posita post ἀφάσιν hypodiatole, articulum οἱ vertit in negatiuam: quam recte, iudicent alij. V. 15, Stephanus pro ἐλάχσει mauult ἐλάθω. V. 20, Opor. τὰ δητ. omiffa δέ. φιδώνιον vero μέδον prouerbialiter dictum videtur a Phidone quodam qui re & nomine parcus fuerit. V. 22, Stephanus non dubitat quin ὑποπιείδω legendum sit pro ὑποπρίαδξ. V. 23, Cam. pro πελάκοντα habet μὴ ἀκοντα. perperam. errori forsan occasionem præbuit scripturæ compendium, μ scilicet, superposito (ad tol-

len-

lectam ambiguitatem) numeralium nominum sine, ἀκοντα: vt vera lectio sit πελάκοντα. nec male sane lectio ista quadrat ad sequens πέρασι: vt significet, eū in debiti redditione non modo nihil vsuræ numerare, sed etiam de creditæ pecuniæ denis quibusq; drachmis singulas detrahare. Nota etiam ibidem πέρασι pro πέρασι: quod apud Aristot. quoque semel habuimus. V. 25, Cam. eodem casu, κοινὸ ὄσον.

P. 240, v. 5, melius meo quidē iudicio, αὐτὸν ἀλάξασαδξ: inquit Steph. V. 13, Opor. in marg. pro πόνον ponit ἑμόν. nescio quorsum. nam ἑμός adiectiue significat acutus, secans: vt apud Pluratch. ἑμόν. ὁ διαμρελίδον χαλκῶν ἀγείων. & rursum, ἑμὰ καὶ ὄξια. πόνος vero substantiuum est, significans segmentum, frustum defectum. V. 19, Opor. δδξεν pro δδξ. V. 20, θίξ, post ὄξπς τις, addidi ex Cam. editione: de qua additione monuit etiā Steph. V. 25, Op. ἀευρεῖν ποῦ, ἢ εὔρεῖν οὔ. V. 27, Op. omittit aduerb. ἦδη.

P. 241, v. 1, Camot. scribit δάση: quum aoristum ἰ ἔδωτο nō sit in vsu. cuiusmodi erratum supra quoq; notatum ad 238, 20. Pro κελωπιζόμενω vero non abs re conicit Stephanus legendum esse μαλακίζόμενω: quo verbo supra vius est, 229, 14. Ibidem Cam. pro particip. φήξ habet infin. φῆσαι. V. 4, Opor. omittit cōmation istud, καὶ πῖς μήξ: minus recte. V. 12, Opor. φεῖρον pro φεῖρον: & mox ἑώτης pro ἑώτω: parum conuenienter. V. 15, Opor. omittit istud cōmation, ὑποκωδός: quod monuit etiā Steph. V. 18, similis testium in-

terpositio infra est 244, 6. V. 21, ἐμβόθην absolute accipiendum pro ἐννερε: vel legendum ἐμβόθην. V. 22, Opor. & Cam. legunt ἐμβόθην pro πρᾶξ. ἐμβόθην. V. 24, Cam. πῶσης: Steph. & Opor. vt nos πῶσης, ego, etiam si ὅ % diuise legamus, non video quid πῶσης sibi velit, siue propice accipiamus, siue pro loco & fonte Olympiæ: quæ frequentius Πῶξ scribitur. nec aduerbium πῶσι, vt ἀθήνησι, refertur a Stephano Byzantino.

P. 242, v. 2, Oporin. transpositis compositionis partibus πρῶσαι πῶσαι habet. sed rectius ἀπῶσαι πῶσαι. V. 7, Op. pro εἰσνεκείν habet ὑπενεκείν: & mox omittit quæ inter πῶσαι & ἀπῶσαι interiecta sunt. Camotij, Stephani, & nostra lectio, veteres libros auctores habet, vt ipse testatur Steph. V. 9, Oporin. presentī tempore legit καλέξασξ. Ibidem Camot. prætermiffa more solito cōiunctione ad sequentia sic legit, καὶ ἀναμείναι, ἢ καὶ ὑπομείναι πάλω χρόνον: omiffio etiam ἐδένα. Operiniana in primo commate cum Camotiana, in reliquis cum Stephani & nostra editione consentit. Vtrouis modo legas, (inquit Steph.) repetendum videtur esse vocabulū ἀπὸ τῶ κοινού: si ἀναμείναι, participium κελεύσαι: sin δὲ ὑπομείναι, verbum κελύσει ex participio factū. sic enim sæpe in iis quæ repetuntur ἀπὸ τῶ κοινού. Pro πρῶσαι autē legendum puro πρῶσαι. Hæc Steph. V. 11, Cam. θελήσαι: omiffa initiali syllaba ē. Porro sequentes octo characteres, διοσιδαμνίας, μεμψμοιείας, & ceteri, desunt in Oporiniana editione: a Steph. ex am-

tiquo libro sunt additi. Habet eodē etiam Cam. editio, præmissō hoc titulo, Ἐκ τῆς Θεοφράστου χαρᾶς κήρων μέγροσ. V. 17, forsan rectius Θεοφράστου. Talis certe hodieque incessit quosdam religio, si non modo mustela, sed etiam lepus in via transcurrat. V. 19, dubitare quis possit δὲ γὰρ λέγει ne verius sit, an δὲ γὰρ λέγει. Sed quamnam hic σφῶν intelligit? sagam ne & fatidicam? an supposititium est hoc vocabulum? V. 10, Stephanus pro τῆς (ante ληπαρῶν) habet τῆς: pro quo forsan reponendum esse θεῆς. mihi ᾗ in Cam. editione visum est expeditius. V. 25, Cam. pro ἐκ δὲ γὰρ λέγει habet ἐκ δὲ γὰρ: quod mendosum est. nec satis certū an scribere voluerit ἐκ δὲ γὰρ, ut sit exsoluere se ea religione.

P. 243, v. 3, τῆς περὶ δίδυς habent ambo exēplaria: & Cam. similiter pag. præced. v. 20, ἐν τῆς Θεοφράστου: cum tam simplex δίδυς quā deriuata inde substantiua fœminino genere vsurpari soleant. Si quis etiam mutato casu malit, ὅτι τῆς περὶ δίδυς ἀπὸ λέγων, non repugnabo. Sequēte autem versu qui locum habere possit σὺλλα, non video. forsan scribendum σὺλλα. coniecturam stabilit quod Pythagoras (vt refert Plin. lib. 20, cap. 9) scillam in limine quoque ianux̄ suspensam malorum medicamentorum introitum pellere tradit. itidemq; Diosc. lib. 2, c. 162, eā, si præ forib. suspendatur tota, esse ἀξέξοφαρμακον assueverat. V. 10, C. pro φίλος habet φίλιον. nihil ad rem. V. 12, C. simpliciter φίλος. V. 13, in C. ed. omiſsa ista, εὐρώνη καὶ: nō sine sententię detrimento. V. 16, forsan le-

gendum, ὅτι ἐδὲν ὄγμῶσ ἔτω ἀξίον ἐώνημα. V. 17 & 18, C. πρὸς τῆς Θεοφράστου. nullo profus fenſu. V. 18, pro νίκω reponēdum fortasse δίκω: vt δίκω νίκω oppositus sit τῶν (supra 239, 5) ἢ πωμῆω. μέγιστος δίκω. V. 21, Cam. δὲ πὲρ γὰρ. non absurde. V. 25, Cam. omittit τις post ἰσθμῶσ. Eadem seq. v. ὅτι περὶ λέγει: minus recte. tolerabilior eadem editio foret v. 9.

P. 244, v. 2, ἢ καὶ κίον aptius forsan legemus κίον κίον vel κωλικούχον: vt significetur scriniū clauib. aut calicibus asseruandis factum. V. 6, similis testiū adhibitio supra fuit, 241, 18. V. 10, post δουῶσ (inquit Steph.) deest aliquid. nam μάλισσα μὴ sequi debet ἐκ δὲ μὴ. V. 11, Cam. dandi casu ἀπὸ: vt ipsi hac ratione caueatur ne amici minister cum poculis e via fugiat. V. 12, non aspernanda fortassis Cam. editionis scriptura, Ἐλέγχοισι πόσον. vt sensus sit, eum, si qui ab eo quidpiam acceperint, & rogent quantum id sit, iubere illos res istas aliquantisper deponere: quia sibi mittendi otium non sit. Si quis pro κατὰ δουῶσ mallet κίον, πέμπιν quoque vertēdum esset in πημπίον: hoc sensu, Sede paulisper & expecta; nec dū enim numerandi est otium. V. 16, Cam. omittit commation istud καὶ ἀφόν. V. 21, pro θεοφράστου nescio an rectius legerimus θεοφράστου, olidas, seu hircum olentes. alioqui significaret, ferarum modo hirtas. V. 24, εὐείν habēt editiones amba. sed affirmare ausim scribendum esse εὐείν: cuiusmodi ciuilitas etiam seq. pag. narratur, v. 3. V. 28, ἐμείλειν qua significatione locum habere hic possit, nō video.

video. nec ἐμείλειν tamen reponere ausim, vt sit pro ἐμείλειν, euertere.

P. 245, v. 9, si quis pro Θεοφράστου reponeret ἀποπατήσῃ, sermo esset nimis spurcus. V. 10, Cam. nominandi casu μασώμενος, vt significet eū infanti de cibo in suo ore commanso alimentum in os indere. V. 12, si post καθάρθειν ponas hypodiatolē, & seq. v. spatium vacuū sic expleas, ἐν ποίε ὑποχωρήμασιν, subaudito verbo εἶν vel ἡμῶσ, ea efficietur ciuilitas, qua rusticus quidam medico interroganti an ager etiam excerneret, respondisse fertur, Ita domine, tam liquidas tamq; atras hodie feces excreuit, quā est. ius piperatū in mensa tibi appositum. V. 18, Cam. βέβωον pro πέρβωον. nihil ad rem. V. 22, Cam. κατέμεινος: perperā. pro quo retinendum vel cum Stephano καθεκείμενος, vel reponendum καθήμενος. V. 25, si καμῶν mendo caret, significat, curare illum creditorū suo reddendam monetam nouam; vt tanto splendidior sit debiti solutio.

P. 246, v. 4, excusari potest tropica ista lectio, ἐν τῶν Ἀσκληπιῶ. sed posset etiam legi ἐν τῶν Ἀσκληπιῶ: vel ἐν τῶν Ἀσκληπιῶ, sicut ἐν τῶν Ὀλυμπιῶ, in Olympij Iouisano. V. 13, etiam si φιλομῆδον hic more insolito accipere velis pro nimio pretij (i. pecuniæ) studio, vereor tamen ne minus huc quadret. nec item affirmare ausim veriorē scripturam esse φιλομῆδον. V. 14, nescio an aptius sit participium νικήσῃ. V. 16 & 17, forsan leui mutatione facta sic legendum, καὶ ὅτι δόσων γινόμενον ἐν τῶ δῆμον, ἀσασῶσ ὁσων ἔν, ἢ ἐκ τῶ μέσων ἀπὸ λέγειν. atq; hic

claudenda periodus. V. 18, quid si pro ἱερέων legatur ἱερέων: vt repetatur κρέα: inquit Steph. V. 23, nota Θεοφράστου pro aoristo Θεοφράστου. V. 25, Cam. singulariter Θεοφράστου. Eadem seq. v. ἐκ μείλειν pro ἐκ μείλειν.

P. 247, v. 7, cum Euandrum apud historicos nullum inueniā qui huc quadret, suspicor rectius legi posse Κασάνδρον: præsertim cū supra quoq; sit eiusdem facta mentio, 236, 11.

V. 12, ἀσάσῃ legitur etiam in Cam. p. quo licet ἀσάσῃ reponas, quo significatur aceruus cinerum, vereor tamē ne perperā substituta sit ea vox pro πείρα, ἀποδημία, vel simili. vt significet, se in itinere quinque talenta & amplius in egenos ciues secum reuertentes aut in itinere relictos impendisse. V. 17, Cam. ἀπὸν pro ἀπὸν: minus apte. V. 19, Steph. pro πωλοῦσι legendum censet πωλοῦσας. Sed quid si retento datiuo πωλοῦσι pro ὁ εἰς scribas ὃ τῶσ? non inconcinna sane structura ea fuerit, minusque mutationis habuerit. V. 22, Cam. pro νῶν τῶν habet ἀπὸν. sensus est planus, sed structura paulo insolentior. Sunt & alij errores in hoc libello; (inquit Steph.) ad quos conuieo: ea tantum quę mihi in promptu sunt, afferens.

P. 248, in huius libelli editione vnum tantum exēplar mihi ad manū fuit, a Waldero sc. Basileæ impressū; idq; satis emendatū. occurrerunt tamen nonnulla quę inter legendum scrupulum mihi iniicerent. Ea nunc deinceps exponā. Talis igitur in hac pag. est ellipsis præpositionis ἐν ante datiuos istos ἐξ Ἐκ τῆσ, v. 19. Sic

P. 249, v. 2, pro κατ' αὐτὴν legendum fortasse κατ' αὐτὴν. V. 7, pro ὅτι reponendū videtur potius ὅτι, vt versu preced. quanquā in sequētibus etiam hæc ipsa ὅτι, significatione nō multum a ὅτι diueria vsurpata est, v. 11, 13, 27, 28. Sic pag. seq. v. 18. & 25, 3, 6.

P. 250, v. 10, præcedentia verba, ὑμῶν καὶ ἐξ ἡμῶν, videntur postulare ἐπιχλοῖ. V. 18, ὅτι posita hic videtur pro ὅτι, vt adnotauī pag. præced.

P. 251, v. 5, βυλομένοις nec ad fructuram nec ad sensum quadrare videtur.

P. 252, v. 19, subaudienda videtur καὶ cum accus. istis δυνάμεις & ἀκρότηται. vel nominandi casu legendum αἱ δυνάμεις καὶ αἱ ἀκρότητες.

P. 253, v. 5, genitiuum αὐτῶν excusare potest præpos. ἀπὸ. sed verbum requirit potius accus. αὐτῶν. Versu proxime seq. ὅτι rursum posita pro ὅτι: vt supra 249, 7.

P. 254, v. 23, diuise in exemplari scriptum ἀπὸ οἰκονομίας, ego cōiuncte ἀπικονομίας reposui; vt subaudiatur e præcedentibus aduerbium ἕνεκεν. e-

médationis ratio petita e loco simili, quem supra habuimus 249, 28. Est autem ἀπικονομία, nō tam dispensatio, vt in vulg. lexicis exponitur; quam amotio, exemplo prudentis œconomi, qui quæ commodis suis officunt, prouide summouet.

P. 255, v. 4, hic quoque ὅτι posita videtur pro ὅτι: vt supra, 249, 7.

P. 256, v. 23, post verba ista, ἐν τῷ αὐλῆν δεῖν, deesse videtur nominādi casus τὸ αὐλῆν, vt tū e seq. cōiicere licet, tū e similitudinis redditione, v. 26.

P. 260, v. 5, in exemplari est ἀποπερηγούμενον. verior em lectionem ἀποπερηγούμενον ego reposui ex versu 12.

V. 14, pro φερα legendum forsā φερα: vt pag. præced. v. penultimo, τῷ φερον εἶναι παρὸς τὸ περὶ κείμενον. V. 19, in exemplari est φήσουσιν pro φήσουσιν: itidemque mox v. 22. nihil ad rem.

P. 261, v. 13, ἀπὸ ἕνος dependet potius a proximio verbo ἐξάγειν, quā a remotiore κωλυθείμεν. alioqui legendum foret ἀπὸ ἕνος. Sequente versu aptius fortasse δι' α'. neq; enim apte referri videtur ad scem. substantiium ἐξαχρηγή.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ἡθικῶν.

ΤΟΥ Α

1,	Πρὶ τῷ ἀγαθοῦ κερτολου	1, 4
2,	Τὰ ἀγαθὸν πολεχῶς λέγεται	5, 26
3,	Ἄλλη διαίρεσις τῶν ἀγαθῶν	7, 22
4,	Ὅτι τὸ ἀειστον ἀγαθὸν δεῖν ἢ εὐδαιμονίαν	8, 12
5,	Ποία ἐξίς ἀρετῆ	10, 5
6,	Ὅτι ἀρετὴ καὶ κερταία ἄν ἀνευ λύπης καὶ ἡδονῆς καὶ ὅτι τὸ ἦθος ἀπὸ τῶν ἐργῶν	12, 18

λέγεται 11, 4

7,	Ὅτι ἀρετὰ τῶν ἐν ψυχῇ γινόμενων μισθῶν εἰσι	11, 17
8,	Ὅτι ἀρετὴ δεῖν ἐξίς παρὸς μισθῶν	12, 5
9,	Τί τῆ μισθῶν ἀπὸ πῶς καὶ ὅτι ἐφ' ἡμῖν τὸ ἀποδοῖσθαι εἶναι καὶ τὸ φανλοῖς	12, 18
10,	Ὅτι πῶς ἀν' ἑχασιν αἱ ἀρεταί, ὅπως καὶ τὰ ἄν	

11,	Αἰτίαι.	14, 17
12,	Ὅτι περὶ ἀρετῆς βούλησις μετὰ ἀλλοτριῶν καὶ ὅτι βέλτερον μὲν γίνεσθαι ἐφ' ἡμῖν δεῖν, ἢ μὲν τὸ πάντων βέλτερον	14, 28.
13,	Πρὶ τῷ ἐκείνῳ, καὶ περὶ ἀν' ὅτι ἐξέων καὶ ὅτι τὰ δι' ὁπτιθυμῶν καὶ ἀκρασίαν περὶ ἡμῶν, ἐκούσια	15, 22
14,	Ἐνταῦθα, ὅτι ἐκούσια τὰ κατ' ὄρεξιν περὶ ἡμῶν	16, 16
15,	Πρὶ βίας καὶ ἀπάτης	17, 6
16,	Ἐπὶ τῷ ἀπάτης καὶ ἀπάτης	17, 19
17,	Πρὶ τῷ ἐκ δανείας γυρομένης ἐκούσις	17, 27
18,	Πρὶ περὶ ἀρετῆς καὶ ὅτι ἄν ἐστὶ τὸ ἐκείσιν ἀρετῶν	18, 12
19,	Πρὶ δανείας	20, 13
20,	Ὅτι τῆς ἀρετῆς τέλος τὸ καλόν	21, 12
21,	Πρὶ ἀδρείας	21, 27
22,	Πρὶ σφιπροσῶν	23, 28
23,	Πρὶ περὶ ἀδρείας	24, 23
24,	Πρὶ ἐλευθεροσύνης	25, 9
25,	Πρὶ ἀελευθεροσύνης	25, 17
26,	Πρὶ μεγαλοψυχίας	25, 28
27,	Πρὶ μεγαλοπρεπείας	26, 13
28,	Πρὶ νεμύσεως	27, 1
29,	Πρὶ περὶ ἀδρείας	27, 11
30,	Πρὶ ἀδρείας	27, 19
31,	Πρὶ εὐτραπείας	27, 28
32,	Πρὶ φιλίας	28, 8
33,	Πρὶ ἀληθείας	28, 16
34,	Πρὶ δικαιοσύνης	28, 26
35,	Ὅτι ἐπεὶ ψυχῆς μοεῖα τὰ ἀδρετὰ, ἐπεὶ τὸ τὰ νοητὰ γινώσκοντες καὶ περὶ ὁπτιθυμῆς, φρονήσεως, νε, σφιαιας, ὑπολήψεως, σωφροσύνης, καὶ ἀνότητος πῶς ὁρος ἐκαστων, πῶς ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ εἰ ἀρετῶν	36, 12

ΤΟΥ Β

1,	Πρὶ ὁπτικείας	41, 13
----	---------------	--------

2,	Πρὶ εὐγνωμοσύνης	41, 24
3,	Πρὶ εὐθυμίας καὶ ὅτι τὰ ἀδρετὰ ἢ παρὰ ἀποδοῖσθαι φρονήσεως καὶ ὅτι ἀρετῆς εἰς ἀποδοῖσθαι γινόμενη χείρους οὐ ποιεῖ	42, 6
4,	Πρὶ ἐκκρασίας καὶ ἀκρασίας	45, 15
5,	Πρὶ ἡμεροσύνης	45, 26
6,	Πρὶ ἀκρασίας καὶ ἐκκρασίας	46, 8
7,	Πρὶ ἡδονῆς	54, 20
8,	Πρὶ πύχης	60, 26
9,	Πρὶ κερταίας	62, 27
10,	Πρὶ ὁρθῆς λόγου	63, 19
11,	Πρὶ φιλίας	64, 23
12,	Πρὶ συγγενικῆς φιλίας καὶ περὶ ἐνοῦσας καὶ ὁμοῦσας, ὅτι φιλία, σωφροσύνης δὲ	72, 14
13,	Πρὶ φιλίας	74, 1
14,	Πρὶ ὁ ἀποδοῖσθαι εἰς τὴν φιλίαν	74, 18
15,	Ὅτι καὶ ὁ ἀποδοῖσθαι περὶ φιλίας	75, 3
16,	Ὅτι ἔτε πολλοὶ ἔτ' ὄλγους φίλους κητεῖν	76, 16
17,	Πρὶ δὲ φίλων χεῖρα	77, 1

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ περὶ εὐδαιμονίας.

ΤΟΥ Α

1,	Τὰ λεγόμενα περὶ τῶν ἐν τῷ εὐδαιμονίᾳ πῶς κητεῖν	77, 14
2,	Ὅτι διοικεῖται ἐν τῷ εὐδαιμονίᾳ, καὶ ὅτι αἴτιον ἢ δυνάστην	79, 1
3,	Ποία περὶ εὐδαιμονίας περὶ τὸ γινώσθαι ἐν τῷ εὐδαιμονίᾳ	79, 20
4,	Διαίρεσις τῶν βίων, καὶ ἐν τῷ πῶς εὐδαιμονίαν ἀποδοῖσθαι	80, 15
5,	Ὅτι χαλεπὸν τὸ γινώσθαι ἢ τῶν ἐν τῷ εὐδαιμονίᾳ ἀρετῶν	81, 14
6,	Πρὶ μετὰ δὲ διδασκαλίας, καὶ ὅτι περὶ τῆς εὐδαιμονίας	84, 7
7,	Εὐδαιμονία ἢ, καὶ ὅτι ἀειστον τῶν ἀνθρώπων ἀρετῶν	85, 8

8, Τί πο' ἀέλσον, καὶ πο' ἄλλως λέγεται, καὶ ὅπ' ἔκ' ἰδέα· καὶ εἰ τις ἰδέσθαι ἐπιθυμῶσιν, ἀλλ' ἔστιν ἡ ἰδέα, εἰς τὰ πορευομένη συμβαδύεται 85, 28

ΤΟΥ Β

- 1, Ὅπ' ἡ εὐδαιμονία πο' ἀέλσον, καὶ ψυχῆς ἀναγωγῆς βιβλίον διδάσκει, καὶ ἐνέργεια 89,9
- 2, Ὅπ' τὸ ἦθος ἀπὸ τῆς ἔθους 93,10
- 3, Ὅπ' ἐν ἀπάτῃ σωχέει καὶ διαμετρεῖ ἔστιν ὑπερβολὴ καὶ ἐλλείψις καὶ μέσον 94,1
- 4, Ὅπ' φῶλον τὸ ἦθος καὶ σπουδαῖον, τῶν δὲ ἀκρίτων καὶ φεύγων ἡδονὰς ἕνας καὶ λύπης 96,13
- 5, Ὅπ' ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ μεσότης 96,28
- 6, Ὅπ' ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κενία ἦν ἐκασίον εἰσι 98,16
- 7, Ὅπ' ἔκ' ἔστι πο' ἐκούσιον πο' κατ' ὄρεξιν πορεύεται, ἔκ' ἀκούσιον πο' ὄρεξιν ὄρεξιν 100,1
- 8, Ὅπ' τὸ ἐκούσιον καὶ ἀκούσιον ἔκ' ἔστι κατ' ὄρεξιν 101,22
- 9, Ὅπ' τῆς διανοίας πο' ἐκούσιον ὡλεσται 105,12
- 10, Ὅπ' ἔστι δόξα ἢ τε βούλησις ὅτι πορεύεται, ἀλλ' ὡς ἐκάτερον 106,1
- 11, Πότερον ἡ ἀρετὴ ἀναμρότητον ποιεῖ πᾶσι πορεύεται ἢ τὸν λόγον 110,19

ΤΟΥ Γ

- 1, Πρὶ ἀνδρείας καὶ δειλίας 112,7
- 2, Πρὶ σωφροσύνης καὶ ἀκολασίας 117,23 (14)
- 3, Πρὶ πραότητος καὶ χαλεπότητος 120,
- 4, Πρὶ ἐλευθεριότητος καὶ ἦν ἑναντίων 121,7
- 5, Πρὶ μεγαλοψυχίας καὶ ἦν ἑναντίων 122,5
- 6, Πρὶ μεγαλοπρεπέως 125,1
- 7, Ὅπ' καὶ ἦν δῆλον ἔκαστα ἦν ποῦ ποῦ 125,23

ἢ ἦν ἐπιμετῶν καὶ ψυχῶν, ἢ ὑπερβολῶς καὶ εἰσι, ἢ ἐλλείψις, καὶ μεσότης, καὶ πᾶσα ἑαυτῶν 125,23

ΤΟΥ Δ

- 1, Πρὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας, πᾶσι πο' καὶ πο' ἄλλως λέγονται 128,7
- 2, Πρὶ τῆς μεμετῆς δικαιοσύνης, τῆς πο' ἐν ταῖς διανομαῖς, καὶ τῆς ἐν ταῖς συνολογίαις 131,19
- 3, Πρὶ τῆς ἀντιπαράξιν καὶ ἀντιπαρῶν, καὶ νομισμάτων, καὶ ἐπιπέρας 136,4
- 4, Πρὶ ἀδικημάτων, καὶ δικαίων πολιτικῶν, καὶ δεσποτικῶν, καὶ πεπενημένων, καὶ οἰκονομικῶν 139,14
- 5, Πρὶ δικαίων φυσικῶν καὶ νομικῶν 140,8
- 6, Τελεῖ ἀδικημάτων εἶδη, οἷς βλάβηται αὐτῶν 141,9
- 7, Πρὶ τῆς ἀδικεῖσθαι, πῶς συμβαίνει καὶ ὅπ' ἔστιν ἐκόντα 143,8
- 8, Πρὶ ὀπτηκείας καὶ τῆς ὀπτηκείας 146,1
- 9, Ὅπ' ἔστιν ἐάντων ἀδικεῖ 147,11

ΤΟΥ Ε

- 1, Τίς ὅστιν ὁ ὀρθὸς λόγος, καὶ τῆς ἕως ἄρα 149,3
- 2, Τελεῖ ἐν τῇ ψυχῇ τὰ κύρια πορεύεται καὶ ἀληθείας, ἀπάθειας, νοῦς, ὄρεξιν 150,8
- 3, Πρὶ ἦν πέντε διανοητικῶν ἔξων ποῦ ὀπτηκείας καὶ ὀπτηκείας 151,8
- 4, Πρὶ τέχνης 151,28
- 5, Πρὶ φρονήσεως 152,19
- 6, Ὅπ' ὁ νοῦς μόνος ταῖς ἦν ὀπτηκείων ἀρχαῖς ἐκδέχεται 153,27
- 7, Πρὶ σφίρας 154,9
- 8, Πρὶ ἦν τῆς φρονήσεως μερῶν 155,23
- 9, Πρὶ εὐδαιμονίας 157,2
- 10, Πρὶ σωφροσύνης 158,5
- 11, Πρὶ γαίμων 158,21
- 12, Πρὸς ἡν συμφέρον ἢ σοφία καὶ ἢ φρόνησις 159,21
- 13, Πρὶ 163, Πρὶ

13, Πρὶ φυσικῆς καὶ τῆς κυρίας ἀρετῆς, καὶ ἦν κυρίας ἀρετῶν ποῦ φρονήσιν ἐνάστας 161,13

ΤΟΥ Ζ

- 1, Περὶ ἠρωϊκῆς καὶ θείας ἀρετῆς καὶ ποῦ εἰρατείας καὶ ἦν ἑναντίων 163,3
- 2, Ἀπολείπει πῶς ὑπολαμβάνων ὀρθῶς ἀκρατεῖται 164,15
- 3, Περὶ τῆς εἰδέσθαι καὶ μὴ καὶ πῶς εἰδέσθαι ἐκδέχεται ἀκρατεῖσθαι 166,10
- 4, Πότερον ὅτι τις ἀπλῶς ἀκρατής, ἢ πᾶσι πο' μέρος καὶ εἰ ἔστι, ποῦ πᾶσι ὅτι 168,25
- 5, Ὅπ' ποῦ τὰ ποῦ φρονήσιν ἡδέα ἔστιν ἐπιπέρας ἀκρασία ἀπλῶς, ἀλλ' ἐπιπέρας τις καὶ μετὰ φρονήσιν ἔστιν ἀκρασία 170,25
- 6, Ὅπ' ἡ τῆς θυμῶν ἀκρασία ἢ τὸν ἀκρασία ἦν ὀπτηκείων ποῦ ἀφροσύνης ἢ δονῶν καὶ κενίας ἀθροιστικῆς 172,7
- 7, Περὶ εἰρατείας καὶ ἀκρατείας, καὶ κερπελικῶν καὶ μαλακῶν 173,28
- 8, Ἀκρατής καὶ ἀκόλατος ἢ ἀφροσύνη 175,21
- 9, Ἐκρατής καὶ ἰσχυρογνώμων ἢ ὁμοίον ἔχουσι, καὶ ἢ ἀφροσύνη 176,25
- 10, Ὅπ' ἔκ' ἐκδέχεται ἄμα φρονήσιν καὶ ἀκρατίαν ἔστι τὸν αὐτὸν 178,11
- 11, Τὰ ποῦ ἡδονῆς λεγόμενα, ὅπ' ἔκ' ἀγαθόν 179,9
- 12, Ἀύσις ἦν ἀφροσύνη, καὶ ὅπ' ἡδονῆς ἀγαθόν 180,3
- 13, Ὅπ' ἡδονῆς ἀφροσύνη 181,17
- 14, Περὶ ἦν τὸ σῶμα ποῦ ἡδονῶν 182,26

ΤΟΥ Η

- 1, Περὶ φιλίας τὰ ὑπὸ ἦν δῆλον λεγόμενα 185,3
- 2, Ὅπ' τειχῶς λέγεται ἡ φιλία ἢ μὴ, δι' ἀρετῶν ἢ ὅτι, ποῦ τῆς φιλίας ἢ ὅτι ποῦ τῆς φιλίας τὰ ὑπὸ ἦν δῆλον ἐκάστης 187,8

- 3, Περὶ τῆς κατ' ὑπερβολὴν φιλίας, ἢ τῆς ἀρχαίας ποῦ ἀρχαίας 194,14
- 4, Ὅπ' τὸ φιλεῖσθαι καὶ οἱ φίλοι ἀφροσύνη, οἷ τε κατ' ἰσότητά, καὶ οἱ κατ' ὑπερβολὴν 195,8
- 5, Περὶ τῆς κατ' ἰσότητά φιλίας 196,17
- 6, Πότερον ἐκδέχεται αὐτὸν αὐτῶν φίλων 197,23
- 7, Περὶ ὁμοιοῦς καὶ εὐνοίας 200,1
- 8, Διὰ τί οἱ εὐεργετῶν ποῦ εὐεργετηθέντες μάλλον φιλοῦσιν, ἢ ἀπάτῃ 201,1
- 9, Ὅπ' ἡ φιλία ἐν ἰσότητά 201,16
- 10, Περὶ συγγενικῆς φιλίας, καὶ ἐπιμελικῆς, καὶ κοινωνικῆς 202,13
- 11, Πότερον τῆς φίλων ἢ τὸν σπουδαῖον εὐπορητικῶν μάλλον 207,2
- 12, Πότερον ὁ εὐδαιμόνων καὶ αὐτάρκους εἶται φίλων 208,5
- 13, Πῶς τῶν φίλων χηρῶν καὶ ἀλλοτρίων ἕνας καὶ συγγενικῶν, ποῦ τῶν ἀφροσύνης καὶ ἔστι ὀπτηκείας 212,11
- 14, Περὶ εὐτυχίας 213,26
- 15, Τίς ὁρος καλοκαγαθίας, καὶ τίς ὁ σκοπὸς ἦν ἀπλῶς ἀγαθῶν 217,23.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙ

- ἀρετῶν καὶ κενίων.
- 1, Τῶν ἀρετῶν καὶ ἦν κενίων καὶ τὰ τῆς ψυχῆς μέρη διαίρεσις 220,11
- 2, Φρονήσεως ὅρος 221,5
- 3, Πραότητος ὅρος 221,8
- 4, Ἀνδρείας ὅρος 221,11
- 5, Σωφροσύνης ὅρος 221,14
- 6, Ἐκρατείας ὅρος 221,17
- 7, Δικαιοσύνης ὅρος 221,20
- 8, Ἐλευθεριότητος ὅρος 221,23
- 9, Μεγαλοψυχίας ὅρος 221,25
- 10, Ἀφροσύνης ὅρος 221,28
- 11, Ὀργιλότητος ὅρος 222,2
- 12, Δειλίας ὅρος 222,5
- 13, Ἀκολασίας ὅρος 222,8
- 14, Ἀκρατείας ὅρος 222,11

15, Α'δνίας ὄρος	222,16	Προσίμων πρὸς Πολυκλεία	228,3
16, Α'νῆυθερίας ὄρος	222,19	1, Εἰρωνείας χραεκτήρ	229,5
17, Μικροψυχίας ὄρος	222,22	2, Κοκακείας	229,28
18, Φρονήσεως ἔργα καὶ παρτέμμενα	222,24	3, Α'δολεχίας	231,7
		4, Α'ζροικίας	231,27
19, Τὰ τῆς παρότητος	223,6	5, Α'ρσκειάς	232,25
20, Τὰ τῆς ἀνδρείας	223,11	6, Α'πονοίας	233,27
21, Τὰ τῆς σφροσύνης	223,19	7, Αδθιαῖ	234,27
22, Τὰ τῆς ἐλευθερίας	223,25	8, Κοροποιίας	235,28
23, Τὰ τῆς δικαιοσύνης	224,1	9, Α'ναγκυλίας	237,5
24, Τὰ τῆς ἐλευθελοτήτος	224,10	10, Μικρολογίας	237,25
25, Τὰ τῆς μεγαλοψυχίας	224,20	11, Βδελυρίας	238,23
26, Τὰ τῆς ἀφροσύνης	225,1	12, Α'κευρίας	240,2
27, Τὰ τῆς ὀργιλοτήτος	225,7	13, Πελευργίας	240,19
28, Τὰ τῆς δολίας	225,15	14, Α'ναμωσίας	241,9
29, Τὰ τῆς ἀκολασίας	225,21	15, Αὐδαδείας	241,28
30, Τὰ τῆς ἀκερσίας	226,1	16, Διοιδαιμονίας	242,14
31, Τὰ τῆς ἀδίκειας	226,8	17, Μεμψμοιρίας	243,8
32, Τὰ τῆς ἀνελευθερίας	226,20	18, Α'πίστίας	243,25
33, Τὰ τῆς μικροψυχίας	227,4	19, Διχευρείας	244,15
34, Τὰ καθόλου τῆς τε ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας	227,15	20, Α'νδίας	245,6
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΡΑΕΚΤΗΡΩΝ.		21, Μικροφιλομυλίας	245,20
		22, Α'νῆυθερίας	246,13
		23, Α'λαζονείας	247,2.

INDEX VERBORVM QVÆ IN HOC ALTERO Ethicorum tomo explicantur, aut notabilia videntur.

Α'βελήτος	252,17	227,3	ἀζροικίας χραεκτήρ	231,27	
ἀβρωτων ποιήσαι	241,23	ἀγμῆτος	151,5,17	27	
ἀγαθὴ πύχη	241,18	ἀγνοηκά	212,21	ἀλχινοία	157,9,223,25
ἀγαθοδαιμονίας αἰ	125,11	ἀγνοίας ἀμδρπῆματῶ	142,	ἀλχιμίας χρη(α)σαι λόγῳ	
ἀγαθός τις	218,11	8. ἀγνοίας διουελομῶς	33,10	καὶ ἔργῳ	222,28
πῖνα	63,8	ἀζροαίος τὰ ἦθῃ	234,1	ἀδάπανος εἰς τὸ δέον	226,24
multis modis dicitur		ἀζροίος καὶ χαλεπός	120,17	ἀδελφῶτος ἀμωσίας	188,3
86,22	αὐτὸ ἀγαθὸν πῖ	ἀζροικός	28,2.177,13	ἀδελφῶτος	92,1
86,2	ἐν αὐτῷ ἀγαθόν	πῖς	230,27	ἀδικοῖν & ἀδικον εἶ) differunt	139,4
87,28		καὶ διεβάπλος	126,20,23	ἀδικεῖν & ἀδικα πρὸς τῆν non sunt idem	143,23
ἀγαπᾶν πῖ	198,17	ἀζροικοι	CO-		
ἀγαπᾶν ἕνος	163,17	micorum	118,14		
ἀγύμια, degener animus					

ἀδικεῖσαι πῖ	34,1	ρη	175,11	ἀδύμια, comes intemperantia	225,27
ἀδικημα ἢ	141,4,12.142,15	ἀκερσία pro ἀκερσία	221,2.222,12	ἀμπατήτως	67,15
ἀδικον πῖ	131,2.1	ἀκερσίας πύεσαι	100,23	ἀμπετία	227,3
ἀδικον & ἀδικημα differunt	141,2	ἀκερσίας μετὰ πρὸς δέσσεως	50,17	ἀμυμωσύνη	225,6
quot modis dicitur	129,8	τῶ ὀργῆς	51,6	ἀμφοδύμην	205,3,13
ἀδολεχίας τις	231,8	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμοι	140,22
ἀδολεχίας ὀουελομῶς	231,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	103,12
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	10.119,26.241,10
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	241,9
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	27,20.126,6.237,6
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	237,5
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	81,2.1
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	240,4
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	232,3
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	12,1
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	25,3.93,25.94,25.
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	120,4
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	11,27
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	133,12
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	30,2
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	180,16
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	56,13
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	37,25
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	159,
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	16
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	238,25
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	234,1
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	171,1
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	35,2
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	223,16
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	120,18,
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	75,13 (26
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	112,11
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	31,23
ἀδολεχίας	245,7	ἀκερσία πῖ	154,9	ἀμφοδύμην	8,7

αἰετὸ κληθὲν ἢ ἀρετὴ 204,23
 αἰελεύθερος τις 25,12.
 95,12. 121,9,26.
 246,14 αἰελεύθε-
 ρίας ὀλεσμός 246,13
 αἰεμπόδιτος 181,25.
 180,26
 αἰενδέης 253,5
 αἰεπιδείης 253,7
 αἰεπισημωνιάς 94,5
 αἰεπιπυμῶς 183,24
 αἰθρωπιτικὴ ὀπισθυμία 173,
 13 (19)
 αἰθρωπιτικῶν δέ 136,
 αἰνίατος δὲ καλοσώας 118,4
 αἰνήτος 123,28
 αἰσιόσται 204,3
 αἰίοι φίλοι 77,6
 αἰισον τί 29,17
 αἰσρέτης ἡδονῆς 223,21
 αἰσπόδοσις beneficij
 136,18
 αἰτεκκοπιῶται 31,8
 αἰπιβλάπην 147,15
 αἰπικρατῆρα ἡεδοῦναι 17,24
 αἰπικνήμια 244,19
 αἰπιπαθεῖν 31,2
 αἰπιπεπονῆος, species
 iuris 30,28. 31,5
 αἰπιπεπονῆος an sit fim-
 pliciter iustum 136,
 4 αἰπιπεπονῆος quo-
 modo sit 137,15
 αἰπιπηγιῶται 31,4.136,
 αἰπιποιῆται 31,6 (10
 αἰπιπροαίρεισις 191,11
 αἰπιπροαίρεισις παρὸς δι-
 λήλους 189,10
 αἰπιπροσπένειν 242,2
 αἰπιφιλεῖσται 65,20
 αἰπιφιλία 189,9

αἰυπόδητος 244,4
 ἀξία non ab omnibus
 eodem modo acci-
 pitur 13,3,8
 ἀξίον ἔστι μάλων, καὶ ἀξίον
 εἶναι τῶντων 123,22
 ἀξίον εἶναι, carum esse,
 seu care vendi 231,13
 ἀξίον εἶναι, care e-
 mi 243,16 ἀξίος
 ἐγγυητής 244,8
 ἀπαλάσσει κλοπῆς 234,8
 ἀπαρχεῖσται 171,3
 ἀπαρχαῶς 240,15
 ἀπαρδυσία 84,26
 ἀπάτη ἐν ποί 110,2
 ἀπαύειρα πότι 231,21
 ἀπαυδῆν 237,2
 ἀπαλερμένιος 93,20
 ἀπειργῆν ἢ συμμεθέξιος
 211,12
 ἀπρόκτατοι 125,11
 ἀπρόκτων πληθὸς 81,26
 ἀπερθητικός 28,10 ἢ 95,
 6. 126,9
 ἀπηνία 241,28
 ἀπιπρος τῶ ἡδῆ 223,9
 ἀπίσις ἑρπιάδης 230,17
 ἀπιστος, τίς 243,26 ἀπι-
 σίας ὀλεσμός 243,25
 ἀπλῶς τῶ ἡδῆ 224,26
 ἀπλότις 224,27 ἀ-
 πλῶς quid 177,4 ἀ-
 πλῶς λέγειν 115,3
 ἀπνευσί 230,23
 ἀποβλάπην εἰς ἕνα 230,
 2,28
 ἀπογράψαι 242,24
 ἀπομονομία, amolitio
 249,28. 254,23
 ἀποκαθίσεισται quid sit 56,

12 ἀποκρίσται εἰς
 φύσιν 56,11 ἀποκα-
 τῆσται εἰς ἑοικίαν 235,
 13 ἀποκατάσεισι τῶ ἐν-
 δέος 56,15 ἀποκα-
 τάσεισι εἰς φύσιν 56,
 10. 57,26
 ἀποκρίμην ἐν τῆς ὁδοῦ
 246,24
 ἀποκέρθασαι 215,12
 ἀποκλίνῃ ὅτι ἔ 44,18
 ἀποκλίνῃ ἕνα 235,8
 ἀπολαυστικοὶ ἄνθρωποι 97,
 28 ἀπολαυστικός βίος
 81,4
 ἀπολύεισται 217,15 ἀπο-
 λυόμενοι λόγοι 217,16
 ἀπομύσεισται 244,23
 ἀπονενομημένος 233,28
 ἀπονία, timiditatis co-
 mes 225,19
 ἀπονησεισται τὰς χεῖρας
 242,15
 ἀπονοίας χρακτῆρ 233,27
 ἀποπροσημῶνον 260,5,
 12
 ἀπορήσται 245,3
 ἀπορῆα, δέσις πρὸς τῆς διαοίας
 165,21
 ἀποσπερτήης 122,1
 ἀποπυγμα 227,8
 ἀποπυθῆναι κρέα. 237,8
 ἀποπυθῆναι 217,11
 ἀποφυγεῖν, euadere 18,7
 ἀποφῆν ἐν τῶ μῆρῆν 239,
 22
 ἀπρωτός 27,23 ἀπρω-
 κτῆν 106,23. 108,
 22. 111,20
 ἀπρωαίρεσις τίνα 142,6
 ἀπρωβύλευτος 231,7
 ἀπρω-

ἀπρωόητος 52,23
 ἀπῆα καὶ γαστῆρ 118,19
 ἀπύρετος 231,23
 ἀργυροθήκη 238,16
 ἀρεσκος ἕως 27,15. 126,
 14. 232,26 ἀρέ-
 σκία 95,7 ἀρεσκείας
 definitio 232,25
 ἀρεσον τί, καὶ πῶς λέγε-
 ται 85,28
 ἀρρέπεις 260,5,12
 ἀρπῶς, modo 62,25
 ἀρπυιῶν βλάπην 237,21
 ἀρχαῖ ἢ ἀδρα δέξαι 130,14
 ἀρχὴ διπλή 219,25
 ἀρχιτέκτων τίς 40,18
 ἀρχιτέκτονική φρόνησις
 155,24
 ἀσέβεια τί 226,9
 ἀσθενική ὁρμή 52,26
 ἀσινῆς 173,23
 Ἀσκληπιός, ἢ fano Aesc.
 246,4
 ἀσπός, πέλειος 233,8
 ἀσπός τίς 25,10. 95,11.
 121,10 ἀσπός spe-
 cies duae 122,2
 ἀσπυρία 94,15
 ἀταξία 225,27
 ἀτελές τί 6,23 ἀτελής,
 immunis 247,11
 ἀτι καὶ ἀπύχια μεγάλη
 227,8
 ἀπμα ζῶα 57,10 ἀπ-
 μαζοεισται ἕνα ἀναξίου
 123,5 ἀλιμία 26,1
 ἀπμῆτος pluribus modis
 dicitur 117,25
 ἀραπυῖ ἡγήσασται 240,24
 ἀπύχμα τί 142,12
 αὐθάδης 27,12. 122,9.

τίς 126,13. 241,
 28 unde dicitur
 27,14 αὐθάρδα 95,
 7 αὐθάρδεια χρακτῆρ
 241,28
 αὐθάρδης τίς 126,15
 αὐλαία θυρα 244,2
 αὐλαία, tapes atrien-
 fis 233,20
 αὐλητείδες μωδοῦσται 239,7
 αὐλίδον, aulula 233,21
 αὐπάρκεις an amicis indi-
 geat 75,24. 76,10
 αὐπάρκεια ζωῆς 253,6
 αὐτὸ ἀραδὸν quare in A-
 γαστῆρ
 πῶ αὐτῶ ἔχην 136,1
 ἀφιλία 185,18
 ἀφιλοφύκος 223,9 ἀφιλο-
 νηκον τῆ ἡθῶς 225,20
 ἀφροτος πῶ ἔ 23,16
 ἀφροσυνή τί 221,28
 ἀφροσυνῆς ἔργα τίνα
 225,2
 Βαδός ἢ ψυχῆς 224,24
 βάνανθῆ ὀπισθημα 57,11
 βάνανθῆ πέχαι τίνες
 80,24
 βαρυθυμία 225,8.
 227,2 (22
 βαρύσασται ὑδατα 156,
 βδελυρός τίς 238,24
 βδελυρίας ὀλεσμός 238,
 23
 βιαζόμενοι ποιεῖν 17,12
 βιοί βίης 80,28 βιοιῶ ἐν-
 δαμῶνος 248,4 βιοί
 βίον ἐν δαμῶνα 248,6
 βλαξ καὶ ἀφρον πῶ ἔ 2
 214,14
 βλασφημῶσαι 244,27

βοάται πῶ ὀρεσῆμα 236,12
 βοηθρομῶνος πῶ μωσῆα,
 ἢ εἰσί 231,20
 βοηθητικός ἐν δὲ ἀφῶρα 224,
 13
 βυλευτική ὀρεξίς 108,12
 βυλευτική φρόνησις 156,
 3 βυλευτικὸν ψυχῆς μῶ-
 ελον 36,15,24
 βυλητικὸν τί 65,26
 βυλητικὸν τί 65,26
 βωμολόχος 28,1. 126,
 23 (17)
 Γόης transcursus 242,
 γάμισος ὀρεξῆν 26,16
 γερμαλίζην 175,15
 γερμαλῶροι 95,20. 96,3
 γερμαλῶρια 119,20
 γητῆσι ἔχην 125,9
 γέρας 139,26
 γαστῆρ καὶ ἀπῆα 118,19
 γινώσκην μάλλον ἢ γινώσκασται
 ἀρεταί τῶ φίλος 196,
 9,12
 γλαυκός ἐκ ὄξυ ὀρεξῆ 215,1
 γλυκοῖ, ὅτι πῶ πῆματος 193,
 20
 γυαμῆ ἡθῶς πῆ 158,21
 γνάμει αὐτῶν 75,28
 γραμματίδον 234,17
 γραφεῖον 55,5
 γραφικῆς μῆμισις 21,14
 γυμναστικῆς officium 87,5
 Δάδα μωσῆριος εἶσαι 231,
 18
 δαυεῖζην δὲ ἡθῶς 171,4
 δαυεῖζομαι κριθῶς 237,
 18 δαυεῖζομός 132,
 17 δαυεῖζομῆ ἔργασίη
 247,5
 δαψίλια 224,12.

δεινός & δεινότης 38,26
 δεινός & φρόνιμος diff.
 54,16 δεινοὶ diuerſia
 πανόργροι 161,4 δει-
 νότης π 161,1 δεινό-
 τῆος munus 39,3
 δειπνοποιοί 59,16
 δεισιδαιμονίας π 242,15
 δεισιδαιμονίας χρασε-
 κτήρ 242,14
 δεσμός, vinculorum in-
 iectio, nexus 132,21
 δημοκρατικοί 133,9
 δεμολογῶ ἡδὲ αἰμα ἔχοντα
 224,15
 δεδουμένον αὐλικόν 203,5
 δεξιζευμα 247,3
 διαμετέον πρὸς τῶν 149,
 24. 205,25
 διατα, iudicium arbitr.
 233,2
 δεκονεῖν ἀπνευστί 230,22
 δελαμαδάν, inter se ac-
 cipere 203,27
 διλογίη 98,7
 διδύμις νομικὴ ἢ πρὸς νόμι-
 σμα 204,26 (6
 δεμφοιβετηεῖν πρὸς ἕνα 71,
 διανεμητικός πρὸς κατ' ἀξίαν
 221,20
 διανοητικὴ πρὸς ἕνα 96,15
 διανοίας πρὸς 20,13
 δεπάρου λαμβάνειν 241,1
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 106,1
 δεμφορεῖν, passus diducere
 231,22
 δεμφορεῖν 36,8
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 86,13
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 212,
 13 δεμφορεῖν 109,20,
 28. 110,1

δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 121,
 28 δεμφορεῖν πρὸς
 γκαφείς 238,20
 δεμφορεῖν 50,2
 δεμφορεῖν ἡμῖν ἕδεν 253,2
 δεμφορεῖν σκοπεύμενος 82,13
 δεμφορον, expenſa 226,
 12,26. 237,25 δεμ-
 φορον, infortunium
 224,13
 δεμφορεῖν πρὸς ὁμολογίας
 224,4
 δεμφορεῖν πρὸς ὁμολογίας
 49,21
 δεμφορεῖν in auguriis 189,
 δεμφορεῖν 237,2 (16
 δεμφορεῖν 198,5
 δεμφορον unde dictū 135,
 12. δεμφορον, vox poly-
 fema 31,12 δεμφορον
 & δεμφορεῖν differunt
 141,3
 δεμφορεῖν 143,15,24
 δεμφορεῖν 141,6,
 12 δεμφορεῖν &
 δεμφορον quid diff. 32,
 26 δεμφορεῖν 138,
 14
 δεμφορεῖν an per omnia
 fit voluntarium 143,
 18,25 δεμφορεῖν π
 141,5
 δεμφορεῖν, quasi δεμφορεῖν 135,
 13 δεμφορεῖν φρόνησις
 156,3
 δεμφορεῖν 139,16
 δεμφορεῖν siue δεμφορεῖν in
 auguriis 189,16
 δεμφορεῖν quando soleat
 ruri agitari 231,21
 δεμφορεῖν preterita ma-
 re nauigantibus re-

ferant 231,15
 δεμφορεῖν 106,2
 δεμφορεῖν πρὸς καλύμματα 238,5
 δεμφορεῖν 232,19
 δεμφορεῖν καὶ δεμφορεῖν 251,6
 δεμφορεῖν & δεμφορεῖν in concu-
 pifcentia sunt idem
 quod in cogitatione
 affirmatio & nega-
 tio 150,12
 δεμφορεῖν 132,20
 δεμφορεῖν 173,2
 δεμφορεῖν 132,20
 δεμφορεῖν 108,16 δεμφορεῖν
 quae soleamus 106,
 20 δεμφορεῖν μέρος
 virtutes duae 161,24
 δεμφορεῖν ἀσφαλαίους 233,18
 δεμφορεῖν 132,20
 δεμφορεῖν π 6,5. 11,21.
 93,24 δεμφορεῖν ἀσφα-
 λά, 6,7
 δεμφορεῖν πρὸς φέρον
 223,12. 221,11
 δεμφορεῖν 227,12
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 244,23
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 221,9
 δεμφορεῖν 177,7
 δεμφορεῖν πρὸς δεμφορεῖν
 221,11
 δεμφορεῖν 126,20
 δεμφορεῖν 227,9
 δεμφορεῖν πρὸς 95,19. 244,
 16 δεμφορεῖν χρασεκτήρ
 244,15
 δεμφορεῖν 118,23
 δεμφορεῖν, conclauē 240,
 28
 δεμφορεῖν 132,17
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 244,8
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 77,2
 δεμφορεῖν

δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 23,3.
 117,8
 δεμφορεῖν 80,3
 δεμφορεῖν τίς 25,14
 δεμφορεῖν τίς 25,9
 δεμφορεῖν, omittere 42,2
 δεμφορεῖν, omiffa
 41,25. 42,1
 δεμφορεῖν 238,13
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 119,13
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα
 164,5
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 182,1
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 182,9
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 234,22
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 93,12
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 208,28
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 224,24
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα
 118,22
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 53,10
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα πρὸς ἕνα
 53,6
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 62,13. 78,14
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 217,10
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 97,15
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 253,6
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 27,12. 232,25
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 42,15
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 233,20
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα cum
 verbali δεμφορεῖν 261,
 13 δεμφορεῖν ἕλων
 247,11
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 41,17,23
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 101,26
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 244,7
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 53,10
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 11,23. 93,26
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα, confiteri 261,
 41,16,21

δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 23,3.
 117,8
 δεμφορεῖν 80,3
 δεμφορεῖν τίς 25,14
 δεμφορεῖν τίς 25,9
 δεμφορεῖν, omittere 42,2
 δεμφορεῖν, omiffa
 41,25. 42,1
 δεμφορεῖν 238,13
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 119,13
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα
 164,5
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 182,1
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 182,9
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 234,22
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 93,12
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 208,28
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 224,24
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα
 118,22
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 53,10
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα πρὸς ἕνα
 53,6
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 62,13. 78,14
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 217,10
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 97,15
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 253,6
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 27,12. 232,25
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 42,15
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 233,20
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα cum
 verbali δεμφορεῖν 261,
 13 δεμφορεῖν ἕλων
 247,11
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 41,17,23
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 101,26
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 244,7
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 53,10
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 11,23. 93,26
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα, confiteri 261,
 41,16,21

δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 82,6
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 252,1
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 86,19.
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 89,13
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 17,10
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 41
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 1,19
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 6,4
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 11,25
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 91,12
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 38,4
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 198,
 25 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα
 131,10
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 225,6
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 236,13
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 78,5
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 242,25
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 229,25
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 172,28
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα πρὸς ἕνα
 241,3
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 253,14
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα πρὸς ἕνα 13,12
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 246,
 16
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 163,21
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 41,13
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 146,15. 158,
 23 δεμφορεῖν metapho-
 rice pro ἀσφαλά 146,
 5 δεμφορεῖν, communia
 sunt omnium bonorum
 159,2 δεμφορεῖν τίς
 41,20. 147,6
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 94,28
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα ἀρετῆ
 220,19 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα
 καλῶν 221,1 δεμφορεῖν
 πρὸς ἕνα φίλον 186,4
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα 100,12
 δεμφορεῖν πρὸς ἕνα πρὸς ἕνα 49,16

ὄπτι κρύπτεται πὸ εἰδέσθαι 28,
20 (5)
ὄπτι ληπίος, arreptiti⁹ 243,
ὄπτι πνοια δαμνόνις 78, 14
ὄπτισημήναδαμ 230, 13
ὄπτισκεψάδαμ, inspicere
244, 5 ὄπτισκεψίς 31, 13
ὄπτισσοτεῖσθ' ὄροις, inspe-
ctare 238, 9
ὄπτισσοτεῖν ἕναι 76, 4
ὄπτισσίλιματῶ 233, 15
ὄπτισσεσθ' ὅτε κερύμαδα 151,
25 ὄπτισσεσθ' διήν 48,
13. 105, 22 ὄπτισσεσθ'
διχῶς λέγεται 167, 2
ὄπτισσηπιά 253, 18
ὄπτισημητί 151, 23
ὄπτισημαί φάυλαι 57, 11
ὄπτισημονική πρεσβυῖς 94,
4 ὄπτισημονικὸν ψυχῆς
μέρος 36, 15. 150, 2
ὄπτισηῖναι, gressum fiste-
re 230, 16 ὄπτι-
σηῖσθαι πρὸς πνοῦς 79, 1
ὄπτισηπὸν, μαθηπὸν 151, 18
ὄπτισυμβαιήναι πνί 60, 3
ὄπτισπυγμα 172, 13
ὄπτισπικνῶς λόγος 93, 15
ὄπτισπικνὸν ψυχῆς μέρος
92, 13 ὄπτισπικνῶς ἀρ-
χῆν 219, 27
ὄπτισπικνῶς ἦν βηχτίσων
42, 9
ὄπτισημνῆτος 51, 10
ὄπτισπυγος 41, 4 ὄπτισπυγία
214, 24
ὄπτισχαρέκκακος 27, 8
125, 27
ἄρανος συλλήγην 246, 23
ἄρασιτία δευσιγνή 247, 5
πὸ ἔργον πρὸ χαλεπῶ διυρίζε-

ται 201, 12 λέγεται
διχῶς 90, 3
ἐρυγιάην 244, 25
ἐρυγείν 238, 28
ἔπρος ἐργῶ 76, 8. 75, 25
ἔπιμος ἀποσθήσειν 116, 17
εὐ ἔχην 12, 6 εὐ ζῆν in
quibus situm, & quo
modo paretur 78, 6
εὐαγγελίζόμενος, letū nun-
tium afferēs 243, 17
εὐαγγελία 224, 18
εὐαρμωτος & εὐαρμωσία
119, 5
εὐβυλος τίς 155, 14 εὐβυ-
λίας πῆρα 42, 6 εὐ-
βυλία τί 157, 18, 22.
158, 3 εὐβυλία, pū-
dentia pars 223, 5
εὐγνώμων τίς 42, 3. 158,
21 εὐγνώμοσύνη 227,
22 εὐγνώμοσύνης πῆρα
41, 24
εὐδαμονία τί 85, 10
εὐδαμονία & εὐτυχία
idē sunt multis 78,
15 εὐδαμοσιμός 91, 10
εὐδάπανος εἰς τὰ καλὰ 221,
69, 9
εὐδέλως 192, 10
εὐεκπκὸν τί 128, 25
εὐελπίδας ποιεῖ ὁ οἶνος 114,
21
εὐεξάπατητος 192, 14
εὐεξία τί 128, 24
εὐζωία 253, 10 εὐζωία
αἰθρώπου 255, 10
εὐήτης τίς 95, 15
εὐήμερεῖν 246, 11
εὐηρησμένους 243, 23
εὐθαρσῖς ἐν δίνουῖς 223, 13

εὐθῆτος 190, 15
εὐθυπορεῖν 104, 3
εὐκνήθως πρεσβυῖς ὄρατος 223, 9
εὐλάβεια, timiditatis co-
mes 225, 20 εὐ-
λαβεῖσθαι 27, 27
εὐλόγος 40, 25
εὐλύθον πρεσβυῖς λοιδορίας σύμμα
234, 23
εὐμνητικός 227, 20
εὐμπαύβηλος 184, 19
εὐμπαύβητος 176, 11. 177, 7
εὐνοεῖν πρεσβυῖς τὸ ἕν 73, 2
εὐνοῖεσθαι 200, 7
εὐξωμοσία 158, 14
εὐόργητος 12, 1
εὐψῆσαι 177, 10
εὐπλοία 256, 2
εὐπποικνῶς 69, 25
εὐπρεσβυῖτος γυνή 53, 4
εὐρύθμος ποῖς 230, 19
εὐρύλιαν 238, 16
εὐσέβεια τί 224, 7
εὐστοχία 157, 9
εὐσυνέτοι 158, 14
εὐσημοσύνη 252, 12
εὐπνοία 252, 10
εὐσφάπτελος τίς 28, 3, 5.
126, 20, 26 εὐσφα-
πλία τί 27, 28.
126, 19
εὐσφρασίση τὸ κακῶς ἔχοντα
241, 2
εὐπυχήματῶ τί 42, 14
εὐπυχῆς τίς 42, 13.
62. 8 εὐπυχεῖς qui no-
minentur 217, 7
εὐπυχῆς quot signif.
dicatur 62, 2 εὐπυχῆς
καὶ εὐφρόνης 215, 2 εὐ-
πυχία τί 61, 11. 62, 8
pluri-

pluribus modis dicitur 215, 28 duplex
216, 10. 217, 18
εὐτυχία & εὐδαμονία
nonnullis videntur
eadem 182, 8 εὐτυ-
χία quoque εὐπρεσ-
βύτην parit 213, 27
εὐφρονης πρεσβυῖς πάντα 162, 13
εὐχεσθαι καὶ ἀσπένδειν 244,
εὐχρῆς 95, 19 (28)
εὐωδία καὶ δισωδία 118, 23
εὐωχεῖν ἕνα κηρῶν λόγον
236, 6 εὐωχεῖν ἡμῶν
237, 8
ἐφ' ἡμῖν πάντα 105, 4
ἐφοδος, tractatio 117, 22
ἐφοδεύειν τὰ μαγνήτεια
234, 20
ἐχθρὸν ἐν τῷ πρεσβυῖτι φέ-
χην 234, 17
ἔωθεν καὶ ἐσπίρας 196, 23
ἔωμαι εὐθυπορεῖν 104, 3
Ζημία τί 134, 25, 28.
135, 25 Ζημιώδης
ἕως 95, 2 Ζημιώδης τί
135, 26
ζῆν πρεσβυῖς ἔπερον 126, 12
ζῆν πρεσβυῖς πὸ ἀφρον 219,
21, 25
ζυγός, libra 237, 13
ζωμοῦ μὲν ἀντέρεα γολή 245,
ζωρόπερον πτεῖν 232, 9. (12)
Ἡδέα quot sint generū
170, 25
ἠδονή τί 57, 21
ἠθος, ἀπὸ τῶ ἔθους 11, 10.
93, 12 ἠθος, vultus
gestusque; consuetus
236, 2
ἠλιξ ἠλικατέρων 193, 25

ἠλοις ἐγκρῖσσαι εἰς τὰ ἄσο-
δήματα 232, 22
ἠμπόνηρος 178, 20
ἠμισὶ τῆραφανίδων 239, 26
ἠμωβόλιον 237, 26. 234,
20
ἠρεμαῖα κινήσις 227, 16
ἠρεμίζην 103, 8
ἠρχιτεκτονήσασθαι 231, 2
ἠρωϊκὴ θεοῖα ἀρετὴ 163, 9
ἠσιάσασθαι δίκην μεγάλην
239, 5
Θάκος 241, 14
θαρρήτεια & φοβεροῦ con-
traria 116, 4 θαρρεῖν
ἕνα 114, 8, 12
θαύρος & θεοῖος 128, 1
θαύματα ἢ θαύματα 234,
θαυρῶναι 239, 12 (3)
θαῖα ἀρετὴ 163, 9 θεῖος
αἰὴρ 163, 16
θαύληπτοι 78, 14
θαυρηπικῆ ὄπτισημαί 83, 22
θαυρία ἦν καλῶν 119, 6
θαυρώδης ἀνθρώπος 163, 18
θαυρώδης ἔξις 171, 1
θαυρώδης ὄπτισημαί 173,
14 θαυρώδεια, sive θαυ-
ρώδης ἔξις 163, 13
θαυρώδης 52, 14. 173,
21 θαυρώδης ἦν ἠθῶν
163, 8 θαυρώδης τί
45, 26
θαυρώδην πνί 211, 9
θαυρώδην ἐκπαιύω 246,
23 (19)
θρασις vnde dicitur 112,
θρεπτικὸν ψυχῆς μέρος 9, 17
θρηλήματα 238, 14
θύλακος 232, 17 θύλα-
κος ἀφίπων 242, 22

θυμὸς cū voluptate con-
iunctus 116, 10
λύπης species 120,
23 θυμοῖδους ἀρετῆ
220, 18 θυμοῖδους
κακῶν 221, 1 θυμοῖδους
96, 1
Γαβρῆουσασθαι 184, 8 ἰα-
τρειοῖς 90, 5 ἰα-
τρῆας δεῖσθαι 184, 2
ἰατρικός varia signifi-
catione dicitur 66,
17. 188, 18
ἰδογνώμονες 177, 13
ἰδραπύλαι, per quas effe-
rebatur mortui 241,
25
ἱεῶς καὶ εὐμνητικός 227, 20
ἱεῶν ἔξ 98, 4
ἱματισμός, vestimenta
247, 20
ἰσσητικός, homo equester
90, 2
ἰσάζειν πρεσβυῖς π 204, 5
ἰσάζειν τῶ ὄντι 86, 22
ἰσότης φιλότης 198, 24
ἰσότης ἢ φιλότης 201, 17
ἰστρογνώμονες 177, 7, 13
ἰσχυρός τίς 113, 24 ἰσχυ-
ρῶτερος 213, 23
ἰσχύς τί 252, 10
ἰσχυροπαλεῖον 234, 21
ἰωμέναι κλεῖς 238, 17
Καθαρός πρὸ ἐσθῆτα 224,
14 καθαρίζην οἰκίαν
242, 25
καθεστικῆ φύσις 180, 15
καθευδῆσις 75, 16
καθηρέων 171, 6
καμρός, cōmodum tem-
pus 86, 27
Rr

κακηγορία 132,2 I
 κακίαν αυτών 71,28
 κακοήθεια 226,19
 κακοπαθητικός 95,10
 κακός ἰατρῶς, κακός ὑποκρι-
 τῆς, &c familia 170,
 18 κακός κακῶ σωτέ-
 τικεν 193,26. 197,1
 κακά ἴνα 63,7 κακά
 ἢ ἄγαθῶν ἴνα 218,5,
 19,2 κακά ποσότητες
 ἴνες 81,4
 κάλλος τί 252,11 καλ-
 λωπί (εὖ) ὅτι ἴανος 34,9
 καλοκράτος ἴς 63,2,10,
 18 καλοκράτῳ ἔῳ πῶς
 λέγεται 218,2 καλο-
 κράτια 217,25
 καλοκράτια τί 63,2.
 219,8
 καλὸς καὶ ἀγαθὸς τίς 218,17
 καπιλική ποσότης 80,25
 καρπεῖν 174,2 I καρ-
 πεία, fortitudinis co-
 mes 223,18 καρπε-
 εία. quid differat ab
 ἐκρατεία 51,18. καρ-
 πευός 51,19 τίς
 174,5
 καρφολογία 230,9
 κῆρ δῶρον, per singula sta-
 dia 243,28
 κατὰ βλάπτειν 17,23
 κατὰ μαλακίαν 51,23.
 53,6,10
 κατὰ μίξαι 2,19
 κατὰ πληγμένους τίς 27,21
 κατὰ πληξ 27,26.
 126,6 κατὰ πληξίς
 27,19 κατὰ πληξίαν
 πᾶντα 27,23

κατὰ ἐξέτασιν ἴνα 242,9
 κατὰ πνευματικὸς ἢ καλῶν
 224,15 κατὰ σκευή,
 apparatus 125,6
 κατὰ σκοπεῖν ἑαυτὸν 75,
 20
 κατὰ σχεῖν αὐτὸν 53,3
 κατὰ φέρεσθαι ὅτι τῶν ἴνι
 235,6
 κατὰ φιλεῖσθαι ὑφ' ἐταίρας
 243,11
 κατὰ χέρας αὐτῶ 237,22
 κατὰ πωχεῖν 114,19
 κατὰ πᾶν πᾶσι 41,10
 κατὰ ἄποψιν 53,13.
 221,17
 κατὰ φημισμένως 123,1
 κατὰ χόμον, defuncti
 224,7. 226,11
 κατὰ νομίζεσθαι 95,26
 κατὰ χεῖρα τί 128,25
 κατὰ ἐρεθίζεσθαι 238,18
 κατὰ ἄσπαστον 240,13
 κατὰ ἄσπαστον τί 134,25,28.
 135,25 κατὰ δέξιν 135,
 26 κατὰ δακτύλους τίς 95,2
 κατὰ ἀλαστον ποιεῖν, sumptum
 rationum conficere
 24,1,11 κατὰ δακτύ-
 λους 62,28
 κηλῆδον 118,28
 κηλῆδον μετὸν ἰμάτιον 244,
 26
 κίβωτοι 238,4 κίβωτον
 κλείν 244,1
 κητελείωσις finis 37,14
 κίβωτοι τί 226,24 κίβ-
 ωτες 25,17. 121,
 26,28
 κίνδυνος ἐν τίσι 115,19
 κινεῖσθαι τὸν θυμὸν 120,19

κλάδος Μεγίταιος 246,3
 κλέις vox ambigua 129,6
 κληρονομία τῶ ὀνόματι λαμ-
 βαίν 182,17
 κλίνας vestiariorū 247,
 20 κλίνας ἐκκαρπύου
 246,26
 κναφός 244,9
 κοιλίχρον 244,2
 κοινὸς ἐρμῆς 239,20
 κοινῶν βίαι 139,12 κοι-
 νωνίων ζῶον 203,5.
 252,20
 κόλαξ ἴς 28,8. 95,5,7.
 126,9 κολακίως 98,6
 κολακία 28,8 κολακείας
 χαρακτήρ 229,28
 κόλασις in politicis adhi-
 betur loco verberū
 79,24 κολάσις, ἰα-
 τεία 93,8 (64,28
 κολοῖς. ποτὶ κολοῖον 185,26.
 κόρδα καὶ ὄρχησθαι 234,3
 κόσμος vnde existat 152,4
 κόφινος 232,17
 κρετινός 213,23
 κρεωπώλης 237,11
 κρεωφραγία 79,15
 κρινῶν ὄρθως 122,16
 κροῖδα ἀφῆξιν 230,7
 κύβων πλώσις 214,17
 κυκλῶν πίναν 227,28
 κυμνοπρίσαι 25,18
 κυκλῶν 246,2
 κύβωτοι, vterum ferentes
 171,1
 κυτταροφθία 173,3
 κυτταροφθία 98,21
 κυματῶν ποσότης ἴνα 240,4
 κυματῶν ποσότης 234,3
 κυματῶν ποσότης 118,14
 Λαγεία

Λαγεία 119,20
 λαβραία σιωπάζουσα 132,
 19
 λακκῶν ὄψιν 245,15
 λῆθος ἴς 234,28 ληθῶς
 ὀλεσμός 234,27
 λῆθουρῶν ποσότης λῆθουρίας
 247,11
 λέχος 242,26
 λήθαυρος 251,1
 ληκῶν μικρὸν πᾶν 238,
 18
 Λητώος, Apollo Latoi-
 des * 77,16
 λιθοκόλλησθαι ποσότης 247,7
 λιθορρῶς σοφός 154,10
 λιπαροὶ λίθοι 242,20
 λογίζεσθαι τῶν ἡθῶν 241,
 10 λογιστικὸν ψυχῆς
 μέρος 150,3 λογισ-
 τικῶν κακία 220,21
 λογιστικὸς ἴς 236,1 λογισ-
 τικῶν χαρακτήρ 235,
 28 λογιστικῶν 236,1
 λόγος ἄξιον 119,5
 λοιδορητικὸς 96,2
 λοιπὰ κατὰ τῶν 238,2
 λούσθαι καὶ κηφῆς 243,4
 λύκος λύκον ἐγῶ 185,26
 λυσοῦν ἀργύρον 232,16
 λῶσον, ὑγαιάν 77,19
 Μαγάρειον 234,7 μα-
 γάρειον 234,21
 μακάριος dictus ὁπὸ τῶ
 μάλα χαίρειν 179,15
 μακάριος τίς 51,21. 174,
 4 μακάριος καὶ πρῶτος
 174,25 μακαρία
 174,19 incontinen-
 tia comes 226,6

μακαριστῶν 229,14
 μακαρίας ἐπίτην 230,24
 μακρὴ καὶ ἴνα 217,
 10
 μακρῶν 245,10 (11
 μακρῶν κέρας 253,3
 μακρῶν δαπανῶν 26,18
 μακροπορεπῆς τίς 125,1,7,
 14 μακροπορεπῆς ἴ
 26,13 μακροπορε-
 πείας etymon 26,20
 μακροπορεπῆς meta-
 phorice 26,27 μα-
 κροπορεπῶς βαδίζειν
 26,26
 μακροφύχου etymon
 122,13 μακροφυ-
 χία τί 25,28. 124,15
 μάδμονος ἢ δῶν 192,26
 μάδμονος 214,8
 μάδμονος 124,20
 μάδμονος τίς 243,9
 μάδμονος 227,12
 μάδμονος χαρακτήρ
 243,8
 μάδμονος 135,5
 μάδμονος τί 12,15 μάδ-
 μονος κατὰ λογος 94,14
 μάδμονος 136,17
 μάδμονος, incontinentia
 comes 226,6 μα-
 καριστῶν 175,21
 μάδμονος 62,21
 μάδμονος, metaphorice
 95,9 (26
 μάδμονος modestia 124,
 μάδμονος τίς 51,21. 174,
 4 μάδμονος καὶ πρῶτος
 174,25 μάδμονος
 174,19 incontinen-
 tia comes 226,6

26 μικρολογίας χα-
 ρακτήρ 237,25
 μικροπορεπῆς τίς 26,18,
 20. 95,13. 125,12
 μικροφιλοπόμος τίς 245,21
 μικροφιλοπόμος χαρα-
 κτήρ 245,20
 μικροφύχου τίς 26,9. 95,11
 μικροφύχια τί 124,12
 μοσθῶντα 227,3
 μοσθῶντα τέχνη 80,24
 ὅν μὲν οἰκεῖν οἰκίαν ἴνα
 247,22 μὲν οἰκίαν
 132,17
 μὲν οἰκίαν 224,9
 μὲν οἰκίαν 140,11
 μὲν οἰκίαν 96,6
 μὲν οἰκίαν καλῶν 147,3
 μὲν οἰκίαν 25,20
 μὲν οἰκίαν 171,28
 μὲν οἰκίαν οἱ πολλοὶ φίλοι 209,
 μὲν 8,5 (26
 μὲν οἰκίαν 114,24
 μὲν οἰκίαν 59,17 μὲν οἰκίαν
 καὶ τέχνη 181,8
 μὲν οἰκίαν 173,26
 μὲν οἰκίαν 239,9
 μὲν οἰκίαν 230,20
 μὲν οἰκίαν δῶν 5ῆσαι
 231,18
 Ναυκρηρία 214,16
 ναυπηγεῖν κακῶς 214,20
 ναυπηγεῖν 169,28
 νεκρῶν ἐκφέρειν 241,25
 νέμισις τί 27,1. 126,3
 cur pro dea habita
 126,4. νεμισθῶν τίς
 27,4,9. 126,2
 νέμισθῶν 133,6
 νεμισθῶν κακῶς 214,
 20

περιβρίθειαν ὀπιλαμβάνειν 202, 17
 πρὸ ὀδοῦ 190, 16
 πορνοποιή, prostitutio 132, 20
 πορνοποιῶν (scilicet πορνοποιῶν) ἐκ τῆς ἑσπερίας 232, 9
 πορνοποιῶν τί 19, 10. 108, 9. 150, 13, 28 in quibus sit 19, 18 non est sine habitu morali 150, 22
 πορνοποιῶν etymon 107, 28 πορνοποιῶν πρὸς 18, 12 πορνοποιῶν αντεcedit πορνοποιῶν 142, 5 πορνοποιῶν καλῶν 82, 27 πορνοποιῶν non est ex genere prateritorum 151, 1
 πορνοποιῶν καλῶν 186, 20
 πορνοποιῶν 175, 14 πορνοποιῶν 18, 3 πορνοποιῶν 175, 16 πορνοποιῶν 246, 23 πορνοποιῶν 224, 11 πορνοποιῶν 260, 18. 259, 27 πορνοποιῶν sapientia quæ 253, 17 πορνοποιῶν 21, 5 πορνοποιῶν 51, 2 πορνοποιῶν 53, 4 πορνοποιῶν 234, 17. 246, πορνοποιῶν 55, 20 (22 πορνοποιῶν 235, 11 πορνοποιῶν 242, 10 πορνοποιῶν 245, 25

πορνοποιῶν ὁ φίλος πρὸς πορνοποιῶν 192, 18 ἐκ πορνοποιῶν 109, 1 πορνοποιῶν 228, 22 πορνοποιῶν, signif. act. 115, 8 πορνοποιῶν ἀκρασία 175, 18 πορνοποιῶν 175, 11, 13 πορνοποιῶν 132, 21 πορνοποιῶν 77, 16 πορνοποιῶν 230, 21 πορνοποιῶν 259, 17 πορνοποιῶν 235, 14 πορνοποιῶν 95, 23 πορνοποιῶν 65, 11 πορνοποιῶν 44, 4 πορνοποιῶν 170, 17 πορνοποιῶν 244, 25 πορνοποιῶν σάματις μέρη 252, 13 πορνοποιῶν 231, 1 πορνοποιῶν 244, 24 πορνοποιῶν 235, 12 πορνοποιῶν 245, 26 πορνοποιῶν 226, 19 πορνοποιῶν ἐν τῇ ὀδῷ 242, 9 πορνοποιῶν ἐν πρὸς 244, 19 πορνοποιῶν 245, 4 πορνοποιῶν 191, 5 πορνοποιῶν 233, 12 πορνοποιῶν 56, 2 πορνοποιῶν 251, 4 πορνοποιῶν 234, 3 πορνοποιῶν 167, 6 πορνοποιῶν 121, 1 πορνοποιῶν 246, 6, 8 πορνοποιῶν 64, 7 πορνοποιῶν 119, 15

πρὸς 186, 25 πρὸς 243, 6 πρὸς ἀπατήσια 231, 21 πρὸς 239, 21 πρὸς 225, 25 πρὸς dictio-nem personæ alicuius ex fabula quapiam re-citare 242, 11 πρὸς 186, 25 πρὸς 227, 1 Σαλαμῶν 95, 13. 125, 9 πρὸς 163, 17 πρὸς 27, 16. 126, 14 πρὸς 27, 11. 126, 11 πρὸς 34, 13 πρὸς 241, 20 πρὸς 126, 21 πρὸς 173, 18 πρὸς 140, 24 πρὸς 245, 10 πρὸς 232, 10 πρὸς 95, 10 πρὸς 233, 19 πρὸς 241, 17 πρὸς 243, 4 πρὸς 30, 15, 20 πρὸς 90, 10 πρὸς 90, 11 πρὸς 242, 24 πρὸς 30, 11 πρὸς 90, 10 πρὸς 242, 19 πρὸς nomen quibus tribuatur 154, 9 πρὸς

πρὸς 89, 3 πρὸς 247, 12 πρὸς 123, 3 πρὸς 1, 12 πρὸς 111, 21 πρὸς 29, 6 πρὸς 90, 11 πρὸς 90, 11 πρὸς 231, 24 πρὸς 223, 10 πρὸς 238, 14 πρὸς 206, 4 πρὸς 59, 17 πρὸς 246, 3 πρὸς 230, 4 πρὸς 249, 8 πρὸς 172, 25 πρὸς 158, 24 πρὸς 159, 2 πρὸς 208, 26 πρὸς 251, 21 πρὸς 251, 21 πρὸς 167, 24 πρὸς 185, 20 πρὸς 246, 5 πρὸς 203, 17 πρὸς 167, 24 πρὸς 95, 5 πρὸς 46, 10 πρὸς 258, 3 πρὸς 9, 27. 259, 26 πρὸς 64, 2 πρὸς 209, 18 πρὸς 158, 5 πρὸς 38, 20 πρὸς 158, 11 πρὸς 158, 20 πρὸς 196, 27 πρὸς 234, 24

συμπίπτειν 209, 18 (27 συμπίπτειν ἀγαθῶν 252, συμπίπτειν 239, 13 σύμφωνος 52, 20 συμπίπτειν 167, 24 σύμφωνος ἀποδοχῆς 118, 12 συμπίπτειν πρὸς ἀγαθῶν, 5 σύμφωνος 53, 24. 60, 21 συμμαχία 208, 26 συμμαχία 223, 3 συμμαχία genera 132, 15 συμμαχία 212, 8 συμμαχία 208, 19 συμμαχία 231, 24 συμμαχία 211, 22 συμμαχία 187, 5 συμμαχία 185, 20 συμμαχία 246, 5 συμμαχία 198, 21 (4 συμμαχία 203, 17 συμμαχία 167, 24 συμμαχία 95, 5 συμμαχία 46, 10 συμμαχία πρὸς 258, 3 συμμαχία 9, 27. 259, 26 συμμαχία 64, 2 συμμαχία 209, 18 συμμαχία 158, 5 συμμαχία 38, 20 συμμαχία 158, 11 συμμαχία 158, 20 συμμαχία 196, 27 συμμαχία 234, 24

συμμαχία 210, 16 συμμαχία 228, 9 συμμαχία 222, 28 συμμαχία 158, 16, 20 συμμαχία 247, 6 συμμαχία 84, 9 συμμαχία 201, 19 συμμαχία 216, 27 συμμαχία 83, 5 συμμαχία 245, 2 (197, 1 συμμαχία 193, 26. συμμαχία 1, 7 συμμαχία 17, 25 συμμαχία 198, 19 (19 συμμαχία 230, 8 συμμαχία 238, 26 συμμαχία 237, 27 συμμαχία 233, 21 συμμαχία 6, 12 συμμαχία 53, 15. συμμαχία 161, 16 συμμαχία 41, 10 συμμαχία etymon 153, 10 Ταμίαν ἀγαθῶν ξυλίνω 246, 15 ἑσπερίας 95, 10 ἑσπερίας 227, 13 πρὸς neutro & masculino genere versus 232, 19, 23 πρὸς 234, 21 πρὸς 82, 21 πρὸς 73, 22 πρὸς 112, 23 πρὸς 243, 1 πρὸς 6, 22 πρὸς 90, 23 πρὸς 8, 1 πρὸς 234, 6.

περάσιον ποιείν 245,1
 τετραρηγνίστος 107,15
 τέτρασι προπέλασι 239,24
 τευκκός αἰατοῦ 157,23
 τεχάζειν 37,17 τεχνική
 πορταίς 94,5 τεχνίτης
 καὶ ὄργανον 201,21
 τήρησις τῶν 254,19
 τί in proaferi 107,1
 τίλλιν πέλας 50,2 τίλοσις
 περὶ 171,8
 ἡμὴ καὶ γέρας 139,26
 ἡμὴ διχῶς λέγεται 123,9
 ἡμῶν π 528.6,1
 ἡμῶν καὶ ἄλλια ἀποδοῖς 123,13
 ἡμωρηλὸς 225,10. 227,20
 ἡνός ἐνεκα quid 106,28
 ἡπυρον κτήλαται 233,17
 ἡλιωρυχεῖν 148,2
 ἡκού τῶν πορταίς 238,10
 ἡμαὶ καὶ καὶ ἄλλια β. 43,2
 ἡμαίμα π 239,2
 ἡμαίμα π 246,19
 οἱ βίβου 243,3
 ἡμαίμα 238,4
 ἡμαίμα π κεφάτης 230,8
 ἡμαίμα, curfitare 241,21
 ἡμαίμα 202,26
 ἡμαίμα 202,27
 ἡμαίμα 174,25
 ἡμαίμα 95,8
 ἡμαίμα 171,8
 ἡμαίμα 215,9
 ἡμαίμα 216,10
 ἡμαίμα 226,13
 ἡμαίμα 90,5
 ἡμαίμα εἰδένα 145,14

ἡμῶν π 113,24
 ἡμῶν βαδίζειν 128,19
 ἡμῶν ποιήσαι 48,28
 ἡμῶν εἰδένα 259,13
 ἡμῶν 224,18
 ἡμῶν προ ὕεν 231,15
 ἡμῶν π 211,27
 ἡμῶν pro ὕεν 227,7
 ἡμῶν 238,8
 ἡμῶν 197,13
 ἡμῶν 44,25
 ἡμῶν 197,11
 ἡμῶν, suggerere 261,7
 ἡμῶν 94,14
 ἡμῶν 245,10
 ἡμῶν π 38,4
 ἡμῶν quarum rerum fit persuasio 151,13
 ἡμῶν & ὄξια falli possunt 151,11
 ἡμῶν 238,19
 ἡμῶν 180,12
 ἡμῶν pro ἡμῶν 122,11.223,28
 ἡμῶν 239,22
 ἡμῶν, tolerans 97,24
 ἡμῶν 63,15
 ἡμῶν 246,20
 ἡμῶν 30,10
 ἡμῶν καὶ μὴ δοκῆ 187,7
 ἡμῶν 241,22 (20
 ἡμῶν & ὄξια nō sunt in eadē animæ parte 187,21
 ἡμῶν, vel poti⁹ φαρμακία, vel poti⁹ φαρμακία 79,24 φαρμακία, veneficium 132,19
 φάρμακός 119,17
 φάρμακός 157,16
 φάρμακός 121,26 φάρμακία π 226,23 φάρμακία π 237,25
 φάρμακόν μέτρον 239,20
 φάρμακός π 27,6. 95,16
 φάρμακία 27,1
 φάρμακός καὶ φάρμακία 109,28
 φάρμακός 74,26
 φάρμακός 126,18
 φάρμακός 224,18
 φάρμακός 121,20
 φάρμακός π 74,2 pro-prie quis 75,2
 φάρμακός π 243,12
 φάρμακός, φάρμακός 191,17
 φάρμακός 227,23
 φάρμακός 225,25
 φάρμακός π 65,28 φάρμακός π 196,2 φάρμακός π 65,24 φάρμακός & φάρμακός an reciprocetur 66,1
 φάρμακία π 28,8
 φάρμακός (ἡ) 225,24
 φάρμακός 110,17
 φάρμακός 97,22
 φάρμακός 224,25
 φάρμακός 224,19 (22
 φάρμακός π φάρμακός 196,17 φάρμακός π φάρμακός π 189,10
 φάρμακός 224,19
 φάρμακός 110,17
 φάρμακός π 28,11
 φάρμακός 15,6,9. 111,9

μακεία, veneficium 132,19
 φάρμακός 119,17
 φάρμακός 157,16
 φάρμακός 121,26 φάρμακία π 226,23 φάρμακία π 237,25
 φάρμακόν μέτρον 239,20
 φάρμακός π 27,6. 95,16
 φάρμακία 27,1
 φάρμακός καὶ φάρμακία 109,28
 φάρμακός 74,26
 φάρμακός 126,18
 φάρμακός 224,18
 φάρμακός 121,20
 φάρμακός π 74,2 pro-prie quis 75,2
 φάρμακός π 243,12
 φάρμακός, φάρμακός 191,17
 φάρμακός 227,23
 φάρμακός 225,25
 φάρμακός π 65,28 φάρμακός π 196,2 φάρμακός π 65,24 φάρμακός & φάρμακός an reciprocetur 66,1
 φάρμακία π 28,8
 φάρμακός (ἡ) 225,24
 φάρμακός 110,17
 φάρμακός 97,22
 φάρμακός 224,25
 φάρμακός 224,19 (22
 φάρμακός π φάρμακός 196,17 φάρμακός π φάρμακός π 189,10
 φάρμακός 224,19
 φάρμακός 110,17
 φάρμακός π 28,11
 φάρμακός 15,6,9. 111,9

φιλοσοφία (ἡ) 225,25
 φιλόπμος π 50,16.58,16
 φιλόπμος in amicitia 196,3
 φιλόφιλος 224,19
 φιλοφιλίας 126,19
 φιλοψυχία 225,19
 φιλοφιλίας 97,22
 φιλοφιλίας π 113,11
 φιλοφιλίας quæ dicitur 115,4
 φιλοφιλίας π 113,13
 φιλοφιλίας, meticulo-sus 113,2 (27
 φιλοφιλίας victori datur 35,
 φιλοφιλίας π 26,8.95,
 φιλοφιλίας π 259,27
 φιλοφιλίας π 126,23
 φιλοφιλίας π 23,14
 φιλοφιλίας π 26,19
 φιλοφιλίας π 239,24
 φιλοφιλίας π 201,
 φιλοφιλίας π 152,20 (27
 φιλοφιλίας π 122,2
 φιλοφιλίας π 193,6
 φιλοφιλίας π 50,6

φάρμακός 185,26
 φάρμακία 27,1
 φάρμακός 96,1 φάρμακός
 φάρμακός 120,17
 φάρμακός π 237,
 φάρμακός 91,2
 φάρμακός subiecta
 φάρμακός 249,10 φάρμακός
 φάρμακός 234,4
 φάρμακός π 237,23
 φάρμακός π 26,8.95,
 φάρμακός π 11,25
 φάρμακός 124,10
 φάρμακός 227,7
 φάρμακός 211,11
 φάρμακός π 204,9
 φάρμακός 155,28
 φάρμακός π 235,23
 φάρμακός 237,14
 φάρμακός 26,19
 φάρμακός, res, ex eorū ge-nere quorū vñs est 121,16
 φάρμακός & φάρμακός duobus modis dicitur 121,15
 φάρμακός πολιτεία 201,28 φάρμακός

πάρμακός π 80,24
 φάρμακός π 237,19
 φάρμακός, mutuatio 132,
 φάρμακός π 17 φάρμακός π 255,11
 φάρμακός π 230,
 φάρμακός 18
 φάρμακός π 233,11
 φάρμακός π 238,13
 φάρμακός π 220,11,16
 φάρμακός 132,20
 φάρμακός 104,20
 φάρμακός π 140,13
 φάρμακός, calculos ponere, id est com-putare 247,15
 φάρμακός 230,27
 φάρμακός 171,20
 φάρμακός π 243,12
 φάρμακός 193,27
 φάρμακός π 101,8
 φάρμακός π 132,17
 φάρμακός π 240,9
 φάρμακός π 247,20
 φάρμακός quid fit 121,10
 φάρμακός π 240,
 φάρμακός 5.

INDEX RERVM QVÆ IN HOC ALTERO Ethicorum tomo vitæ sunt memorabiliores.

Actio non tribuitur pueris, nec brutis 102,20
 actio & veritas penes tria est in anima 150,8
 actio artis cuiusque duplex 250,8
 actio perfecta non est qua impedi-mento non caret 182,2
 actiones bonæ & malæ in nostro arbitrio posita 14,7,10
 actionum principia 15,6,9. 111,9

Adulator quis 126,9
 facile & cito adsidet 65,11
 cur a nonnullis amico preferatur 195,26
 adulationis pictura 229,28
 Aegyptij defunctos afferunt 186,27
 Aegyptiorum rumbos 82,5
 Aequalis quid 134,26
 minimum in duobus 132,27
 de Aequitate & aquo 41,

13. 146,1
 equitas, iustitia species 147,9
 est iuris legalis moderatio 146,15
 equum, iustomiius 146,12
 equus qui 147,6
 Aetas sapientiam parit 159,13
 Aeterna quæ & qualia 151,16
 Aethiops sceltator 245,24
 Affectio optima 92,25

affectionum ortus 92, 28. affectus vel cum dolore vel cum gaudio consuncti 12, 10. affectus quidam nec excessu nec defectu peccantes 12, 12. Agathonis locus de morte appetentibus 116, 19. Versus de factorum irrenocabilitate 151, 4. Versus de artis et fortuna affinitate 152, 15. Aleam sacere 215, 18. Alope Carcini 175, 3. Alter ego 76, 8, 75, 25. alter Hercules 75, 26. Amabile quid 65, 24. Amantium dissidia 195, 4. Amare duob. modis dicitur 191, 3. amare, cum gaudio consunctum 191, 16. amare, et amari est in duobus diuisis 197, 28. amare hominem nemo magis quam res videtur 192, 17. amare quam amari potius 69, 21. amari quam amare cur malint 69, 27. amatum amanti amicum 189, 10. Ambitiosorum ingenium 70, 2. Amentia quid 221, 28. amentie actiones, et comites 225, 2. Amica sunt quae bona sunt et iucunda 187, 22. de Amicitia 28, 8, 64, 23. de amicitia qua dicantur ab alijs 185, 3. amicitia quid 126, 7. amicitia cum Deo an sit homini 65, 16. qualis hic tractetur 65, 15. hominibus propria quae 189, 12. an inter similes 64, 27. num magis inter contraria 65, 6. equalitatem ne an inaequalitate admittat 68, 15. in a-

qualitate posita est 201, 16. an bono cum malis 66, 2. an alicui secum 70, 16, 91, 70. etiam inter bestias est 186, 20. proprie non est nisi inter duo separata 197, 28. estimatur amicorum dignitate ac praestantia 195, 13. desideratur etiam ab eo qui se suum cõtenentus est 75, 3. amicitia et iustitia sunt affines 185, 16. amicitia firmissima inter bonos 67, 13. amicitia bonorum perfecta 66, 26. amicitia bonorum an etiam voluptate desideret 68, 9. amicitia inter aequales 72, 2. amicitia inter inaequales 72, 6. amicitia inter inaequales quibus exagitur disidijs 69, 18. amicitia in eminentia posita cur magis ab hominibus exspectatur 195, 25. de amicitia cognatorum, sodalium, contrahentium 72, 14, 202, 13. amicitia inter cognatos species multa 202, 14. amicitia patris et filij 203, 11. amicitia fratrum 203, 13. amicitia mariti et uxoris 203, 10. amicitia domestica 203, 7. amicitia veri et serui 203, 7. amicitia civilis quae 204, 5, 13. amicitia hospitalis 71, 4. amicitiam utilitate sola contrahi existimant plerique 186, 21. amicitia in utilitate posita duo genera 204, 13. amicitia perfecta similes amicitia 70, 11. amicitia casus 188, 12. amicitia principum et fons et familiaritate domestica 203, 16. ami-

icitia omnes ad tres species possunt redigi 69, 2. amicitia species tres, et de singulis earum 187, 8, 188, 16, 189, 1, 203, 17. amicitia species prima 190, 21, 189, 9. amicitia quae turbent disidiarum semina 69, 4. amicitia querelis exposita maxime quae 204, 13. Amic^o qui 28, 11, 126, 11, 198, 8. amicus alter ego 76, 8. amic^o cur adsciscatur 208, 17. amicum fieri facile an difficile 65, 10. amic^o paratur facile quae cognoscitur 187, 2. amicos nec multos nec paucos adsciscendos 76, 16. amicus verus qui 190, 3. amici rebus prosperis videtur oes 187, 4. amicis explorandis op^o est tempore 192, 25. amicus in aduersis magis quam prosperis dignoscitur 193, 9. amico extendendum sit 77, 1, 212, 11. amico ne magis an viro bono benefacendum 207, 5. amicos, malorum participes esse cur veteres 211, 15. amicos in aduersa fortuna quidam non fidunt 187, 5. amicus verus non non est postpondendus 192, 24. amicos procul a nobis seclusi labor sunt et molestia 290, 26. amicorum indignationes 67, 21. amicus an aliquis sibi ipse 197, 23. Amor amicitia videtur esse similis 209, 28. a quibusdam inter inuoluntaria refertur 104, 25. audaciam addit 114, 22. debetur excellentiori 195, 12. amor in liberos et parentes interdum nimis 170,

170, 11. de amore sui 74, 1. Analyticorum mentio 85, 7, 151, 24. Anaxagoras sapiens 155, 6. Anaxagoras Clazomenij responsum de eo qui esset beatissimus 81, 6. responsum de eo, cur nasci quae non nasci sit optabilius 82, 25. Anaxandria scõma 178, 24. Andromache Antiphontis 196, 10. Anima ad corpus se habet ut opifex ad instrumentum, herus ad seruum 201, 21. anima diuina 8, 12. in anima existens 11, 18. in anima tria sunt penes quae actio est et veritas 150, 8. anima partes 35, 19, 36, 13, 91, 23. partes duae 10, 7, 149, 22. rationales partes duae 149, 24. partes tres, earumque virtutes et vitia 220, 17. pars alia sensibus alia intelligibilibus cognoscendis apta 36, 12. anima bonorum diuisio 7, 25. anima veracitas in quibus rebus posita 151, 9. anima virtus efficit ut bene viuamus 8, 16. anima totae virtutes 220, 20. animatotius vitia quae 221, 2. Animalia vna educata sibi inuicem inimica 186, 8. animalium mactatorum capita foribus affigebantur 245, 25. Animus hominis exploratu difficilis 192, 3. Annulus aureus 246, 4. Antipater Macedo 247, 10. Antiphontis Andromache 196, 10. dictum ad Agathonem 123, 1. Apis Aegyptiorum 82, 5. Appetitus et ratio non sem-

per concordant 102, 16. appetitus instructu acta, an inuita 16, 16. appetitu viuunt bestia 102, 18. Archias salsamentarius 102, 18. Archicles 20, 2 (232, 22). Areopagiticum iudicium 18, 6. Aristocraticum et regium imperium optimum 202, 9. Aristophon rhetor 235, 15. Aristotelis ἐξωτερικοί λόγοι, et libri De philosophia 86, 19. de Arte 151, 28. ars quarum rerum sit 152, 11. ars et fortuna fere circa eadem sunt 152, 14. ars nil facit frustra 254, 11. ars nulla sibi ad suam actionem sufficit 250, 13. ars cuiusque actio duplex 250, 8. Artificum finis 255, 13. Asiatici opifices Europaei elegantiores 247, 8. Astriologia minus 83, 23. Athenienses non amplius norunt Megareses: pro uerb. 189, 6, 204, 8. Auaritia quid 226, 11. Audax quis 94, 25. etiam in uehementi periculo fidens 116, 4. fortis timiditatis crimine obicit 11, 28. Axillarum olida et hispida deformitas 244, 21. Baccho dedicare taniam ligneam 246, 15. Baculi tortuosi 233, 19. Barbarica fortitudo 116, 9. Beate viuere 248, 4. beata vita num eadem quae fortunata 60, 27. Beatitudo quid 54, 28, 80, 16, 85, 8, 252, 27. Vulgo quid 253, 8. perfectissimum bonum 7, 28. summum bonum 8, 12. actio humanarum optima 85, 8. an a natura proficiscat-

ur 78, 7. quae in re posita 8, 17, 23, 256, 17. e multis bonis cognoscitur 74. in tribus praecipue sita 78, 20. ad tres vitas refertur ab omnibus 83, 1. an tribuenda adhuc viuenti 91, 4. cur non laudetur 91, 8. beatitudo et felicitas a multis pro eodem accipiuntur 78, 15. beatitudinis nulla est falsitas 265, 8. Beatus qui vulgo censetur 253, 7. beatus quis etiam in tormentis esse possit 182, 6. beatus, seque et suis contentus, an amicis opus habeat 208, 5. sine bonis externis esse nequit 61, 2. indiget etiam corporeis et externis bonis 182, 3. beatus vere, ut viuat 219, 11. Bellus fortitudo tribui nequit 22, 25. Bene habere 12, 6. bene viuere quae in re sita putetur, et quae ratione possit acquiri 77, 14, 79, 1, 20. Benefactores cur beneficarios magis ament quam beneficiarum benefactorum suos 201, 1. de Benevolentia 200, 1. benevolentia amicitia similitudinem habet 73, 5. amicitia inuitum est 200, 10. in amicitiam ut transeat 73, 11. erga quae sit 73, 13. beneuoli et amici discrimen 200, 9. Bestias nec virtus nec vitium potest tribui 163, 14. bestiarum cõcurum cum homine amicitia 189, 14. Vile Brutum. (130, 14). Biantis dictum de imperio De bono in genere 1, 4. bonum, simplex est 196, 21.

bonum idem & incun-
dum 66,4 bonum ap-
petitur ab omnib. 74,6
bonum quid dicatur 35
quos modis dicatur 52,6
pluribus modis dicitur
86,22.188,8 duobus mo-
dis dicitur 113,14.180,4
aliud simpliciter, aliud
sibi bonum 43,13 mo-
nibus predicamentis
est 4,11.56,19.86,25 bo-
ni cuiusvis consideratio
non est omnis scientia 4,
10 bonorum diuisio 52,7
7,22.6,14,18.50,10.85,
19.89,10.123,18.187,23
bonorum genera 218,5
bonum commune 87,19
bonum humanum 85,11
bona potiora quæ 89,11
bona naturalia 218,13
bona externa 61,1 bona
corporalia & externa,
& ipsa virtuti exercen-
da inferuntur 256,4 bo-
na externa & corpora-
lia deteriores faciunt
44,23 bonorum omnium
fines 218,4 bonorum
fructus cum amicis sua-
uiore est 209,23
Bonus qui 218,11 bonus
perfecte qui 29,6
bonum esse quomodo di-
catur 218,2 bonum vi-
rum esse, operosum est
13,17 bonus proprie sine
prudētia esse aliquis ne-
quit 162,10 bonus bono
an amicus 67,2 bonus
vir an seipsum maxime
amet, & quomodo se a-
met 74,18 boni malive
et simus penes nos est 15,
13 boni malive et simus
Socrates penes nos esse
negat 13,16 boni an bo-
niores magnos et imperia
possint capessere 45,8

boni malū dimidia tan-
tum & ita parte meliores
91,14
Bos Apis 82,5
Brasida sacrificia 140,13
Brutis quib. tribuatur sa-
pientia 154,25 brutis
an tribui possit inconti-
nentia 168,11. Vide
Bestia.
Byzantini πυνθιοσολογοι
214,15
Caci memoria pollet 217,
17
Calcei clauis ferrati 232,21
Canis eundem laterem cur
adierit semper 65,2 can-
es ad quemlibet strepi-
tum latrant 172,11
Carcerem diutius inhabi-
tare quam suas ipsius a-
des 234,8
Carcini Alope & Cercyon
175,3
Carnes in gremio ferre
246,22 carnes sale con-
spersas reponere 237,8
carnes autem lentiores
& concoctæ faciliores
155,20
Casandri expeditio 247,7
Casander captus 236,11
Catuli lustrationibus ad-
hibiti 243,4
Causa quorum simus 99,18
Celzarum audacia 116,8
Cercyon Carcini 175,3
Charitum templum 136,17
Chiro mortem sibi optat 116,
20
Cibus & potus moderatus
prodest 10,19
Cimonis gloria 125,20
Citharædus regis promif-
sus elusus 206,17
Clauis ferrati calcei 232,
21
Clearchus tyrannus 52,17
Coactum facere 104,10
coactas actiones commi-

tur dolor 16,3
de Cogitatione 20,13 cogi-
tationis initium 111,9
cogitationis habitus quin-
que 151,8
Columba Sicula 233,18
Commercium trib. leduntur
nocentis 142,7
Commune quodque iure
conseruatur 201,18
communis mercensus
239,20
Communicatio conseruat
ciuitatem 136,17
de Concordia 200,20 con-
cordia quid, & in qui-
bus 73,16 an interim-
probos 200,21
Concupiscentia species tres
15,26 concupiscentia a-
ctiones comitatur Solu-
ptas 16,3
Congenera gaudēt mutua
consuetudine 196,28
de Consilij bonitate seu Cō-
sultatione bona 42,6,
157,2 consilia tarde
capienda, at captā ma-
ture exequenda 157,8
consultiari de quibus so-
leat 36,25.107,13.108,3.
Vide & Deliberatio.
Consuetudo naturam non
mutat 11,12 consuetudo
valida in naturā transi-
it 53,27 consuetudo
facilius mutari potest
quam natura 179,3
de Continente & Inconti-
nente, Patiente & Mollī
173,28 continens & in-
continens in magnam
conuersam veniunt
102,22 continens an do-
lens se contineat 16,20
continens sponte, non vi,
persuasionis ductum se-
quitur 103,1 continens
pariter & incontinens
sim sentit 103,20 con-
tinens

tinens Si se a suauium
cupiditate abstrahit
102,24 continens dolorē
pariter & gaudium in
continentia sentit 103,15
de Continentia & Inconti-
nentia 45,15 continen-
tia quid 110,21.211,17
nō est similis ceterarum
virtutum 45,18. an
eadem cum Tolerantia
51,16 potior est Toleran-
tia 174,23 continentia
& temperantia an se cō-
sequantur 53,18 conti-
nentia & pertinacia
quid affinitatis, quid
item discriminis habeāt
177,8 continentia an
laudem mereatur 49,19
Continuum & diuisum
quodcumque recipit ex-
cessum, defectum, & me-
dium 94,1
Contrarium genera 132,15
Contrariorum vis & sceler-
tia eadem 128,17 con-
trarium contrario ami-
cum 186,3,12.197,2
contrarium contrario
amicum per accidens
197,20 contrarium non
appetit contrarium, sed
medium 197,11 con-
trarium contrario ini-
tule 187,1 contrarium
contrario corrumpitur
187,2 contraria se in-
uicem perimunt 94,9
Conuersationis iura 42,15
Cōsulium appetere 209,16
Coriscum in foro positus 92,
22
Corpus, instrumentū agna-
rum 201,24 corpus
homini instrumenti loco
datum 255,21 corpori
bona 252,9 corpori quæ
adhibenda 149,16 cor-
pora mortua proiciun-

tur, præterquam in AE-
gypto 186,26
Cucumeres emere 241,20
Cupiditas iuuenilis 169,28
cupiditates naturales fa-
cilis merentur Sensam
172,20
Curiositatis descriptio 240,
Damippus magnam myste-
rii faciem statuit 231,16
Dammum quid 134,25,28
Decentia qua 219,2
Deceptio in quibus 110,2
Definitio substantiam cu-
isque notat 3,14
Deliaci templi Vestibulo
inscripta gnomo 77,14
Deliberatio de quibus non
sit 150,4.152,25.155,12 non
est de præteritis 151,2
Vide & Consilium.
Delictum quid 142,13 duob.
modis comitatur 107,20
Demodoci dictum in Mle-
sios 176,6
Dentes albos habere 233,10
Deterius potioris gratia
existit 63,25.64,2
Deus in tanta beatitate
quid agat 75,15 an malo-
rum curam habeat 61,21
sacrificia pro viribus ob-
lata æquo animo accipit
206,7 felicium guber-
nator 214,21 fortuna-
torū res prosperat 217,19
facta renocare nequit
151,5 Dei imperium in
homine quale 219,27
Dei Voluptas qualis 184,
15 Dii an Vinum bibant
58,1 Deorum precatio-
nem negligere 242,12
Diana libare 237,28
Difficilis quis 214,16
Dignū esse magnis, seq. his
dignum iudicare 123,22
dignitas non ab omnibus
eodem modo accipitur
135,8

Dionysius tyrannus 52,17
Discurrere innocabantur in
tempestatis 211,11
Disidium erebus tolli non
vult Heracitus 186,13
Disimilia cur nonnunquā
appetantur 197,17
Disimulationis & disimu-
latoris pictura 229,5
Disimus vir 163,16
diurna Virtus 163,9
Diuitia insolentiores red-
dunt 44,25
Dolor, res mala 181,17
Drachma & fura 234,19
Dubitantes sæpe nos deci-
piunt 210,3 dubitatio,
nexus quidam est cogi-
tationis 165,21
Ebrius Empedoclis Verfus
recitans 167,23.168,18
ebrii respiciunt 49,12
ebriorum delicta num
ignorantia & elari de-
beant 33,15
Echinum in sinu habere
234,17
Eligendum in rebus huius
vita quid sit, cognitu dif-
ficile 81,14 eligendum e
duobus quod est melius
192,22
Empedoclis responsum de
cane eundem semper la-
terem aduente 65,3.186,1
Ens multis modis dicitur
86,22
Epeborū gymnasia 233,13
Epicuriorum de Virtute
sententia 249,7
Ethice spectat τὴν πρὸς αἰεὶ
205,20
Euandri (vel potius Casan-
dri) expeditio 247,7
Eueni Verfus de coactione
seu necessitate 100,10
distichon de exercitati-
onis & assuetudinis vi
179,5 pentameter de
ὑπερ 226,14

Euripides Alcmaonis confessio 143, 9. *Euripidis locus de politica prudentia* 156, 6. *locus de iustis petitione* 207, 10
Exercitatio longo usu in naturam abstrahitur 179, 6. *exercitia moderata profunt* 10, 18
Expostulationum causa 133, 5
Extrema, et sibi et medio aduersantur 94, 9
Facere, multiplex significat 144, 26. *semper respicit aliquem finem* 150, 25. *factum, infectum fieri nequit* 151, 3
de Faceta et urbanitate 27, 28
Fama non interit penitus 182, 52
de Felicitate 213, 26. *felicitatis species dua* 217, 18. *felix, deus gubernatore habet* 214, 21. 217, 19
Fera fortes 114, 25. *ferus homo rarus* 163, 18. *de feritate* 45, 26. *feritas quid* 45, 26. 52, 14. 173, 21. *feritas et morbis aut mutationibus interdum oritur* 163, 19
Ficus similior patri 233, 6
Figulus figulo inuidet 186, 7
Filius Delphos secum abductum tondere 245, 23. *filius in patrem suum an sit* 31, 18
Finis optimus 89, 25. *finis duplex* 81. *finis perfectus melior* 6, 22. 27. *finis non venit in deliberationem* 108, 3. *finis et actio tendunt eodem* 72, 22
Florum voluptas 119, 13
Fatus in sereno dormit 12, 10
Formidolosum dupliciter dicitur 113, 13, 17
Fortis impavidus et plurimum 113, 1. *fortis nihil ne*

fit formidolosum 114, 3. *fortis qua non expansecat* 113, 20
de Fortitudine et timiditate 21, 27. 112, 11. *fortitudo an scientia* 22, 16. 116, 25. *in quibus sit et quibus non* 22, 7. 115, 19. *fortitudinis species* 22, 10. 114, 13. *actiones et comites* 223, 12
de Fortuna 60, 26. *fortuna quid* 61, 5. 215, 9. *quorum causa* 216, 17. 215, 8. *fortuna qua adscribuntur* 6, 10. *fortuna duplex* 216, 20. *de fortuna prosperitate* 61, 11. 213, 26. *Vide et Felicitas. fortuna sua boni consulere* 206, 4. *Fortunatus quis* 42, 13. 62, 8. 217, 7. *Fortunatus quot modis dicatur* 62, 2
Forum mulierum 230, 22
Fratrum amicitia, harmonia est politica 202, 4
Fur furem nouit 185, 26
Generans natura generat sibi simile 14, 17. *generationis principia* 14, 19
Geometria minus 83, 24
Glauci et Diomedes permutatio 144, 9
Graculus ad graculum 185, 26
Grammatica delicta 107, 22
de Grauitate 27, 11
Habitus qui 93, 26. *Habitus propter usum est* 8, 7
Harmoniarum ratio 202, 2
Hector Homericus Polydamatis increpationes 23, 2. 117, 7. *Hectoris Homericus Viri* 163, 10
Heraclitus Ephesus 18, 10. *disidium et mundo tolli non vult* 186, 13. *Heracliti dictum de ira* 26. *mentia* 101, 6
Herculis mater disimulata

tem praoptauit 211, 8. *Hercules alius* 210, 5
Herodotus de trochili et crocodili amicitia 189, 15
Heroica virtus 46, 2. 163, 9
Herus seruo, et seruus hero indiget 197, 3
Hippocrates in Geometria prestans, in ceteris suis amens et ineptus 214, 13
Hirudine loquacior 235, 23
Homeri locus ex Margite 154, 13. *Homericus Hectoris virtus* 163, 9
Homo an corpus sit 56, 7. *optima mundi pars* 154, 20. *animal sociale* 203, 5. *homini suauis sicutus* 191, 9. *hominem a brutis qua voluptas distinguit* 82, 4. *homines virtus in deorum collegium transfert* 163, 12. *hominis partes* 252, 3. *hominis huius atatis peiores praeceps* 231, 13. *homo malus fera infinitis modis est nocentior* 173, 26
Honesti in bonorum genere qua 218, 5. 19, 27
Honor duobus modis dicitur 123, 9. *debetur superioribus* 204, 4. *honores etro bono oblatis an admitti debeant* 45, 8
Hospitum dicta cinium dictis iustiora dicere 233, 4
Hymettium mel Rhodum mitti solitum 233, 16
lactantia descriptio 247, 2. *lactator quis* 247, 3
Ignorantia definitio 33, 10. *ignorantia species* 33, 18. *facta* 105, 18. *delicta qua* 142, 8
Ignoscere quid 158, 24. *illeus* 57, 3
Illiberalis qui 121, 9. 246, 14. *de illiberalitate* 25, 17. *illiberalitas quid* 222,

222, 19. *illiberalitatis descriptio* 246, 13. *species tres* 226, 21. *actiones, et comites* 226, 27
Imbecilles qui 113, 28
Immanitas. Vide Feritas.
Imperium in homine duplex 219, 25. *non permittitur cui libet* 43, 25. *rationi permittitur, non homini* 139, 20. *prodit ingenium et mores* 130, 14. *imperiorum ratio* 202, 2
Imperfectum quid 6, 23. *imperfectum nihil, beatus* 91, 5
Impetus naturales 39, 15
Impietas quid 226, 9
Impunitatis descriptio
Improbitas 171, 28. (240, 2)
Impudentis et impudentia descriptio 237, 5
Inaquinale 29, 17
Incontinens quis 100, 15. *incontinens simpliciter aliquis an in specie sit* 168, 25. *an sciat, consideret et mala* 46, 19. *an amittat scientiam in delinquendo* 48, 23. *sciens et volens mala perpetrat* 16, 8. *prudens simul esse nequit* 178, 11. *an se ipsum laedat* 34, 16. *in incontinentia praeter voluptatem sentit etiam dolorem* 103, 18. *incontinentis imago* 178, 23. *incontinentis et dormientis comparatio* 48, 18. *incontinentis et intemperatis quare differant* 54, 5. 51, 24. 53, 23. 175, 21. *de Incontinentia et continentia* 46, 8. *incontinentia quid* 222, 12. *fit ne in omnibus, an in certis quibusdam* 47, 28. *in quibus sit* 50, 14. *in ijs qua praeter naturam succunda sunt, non est simpliciter, sed*

per metaphoram 170, 25. *an cadat in prudentem* 54, 10. *an brutis possit tribui* 168, 11. *an consequatur intemperantiam, et viceretur* 53, 21. *cur potissimum reprehendatur* 169, 12. *incontinentia actiones, et comites* 226, 2. *partes* 175, 11. *species* 49, 28. 52, 23. *incontinentia cupiditatum turpis est quam ira* 172, 7. *incontinentia sanatur facilius qua* 179, 1. *incontinentia deterrima qua* 50, 28
Incotinerter agere quomodo possit qui recte aestimat 164, 15. *incontinenter agere sciens quomodo possit* 166, 10
Incredulitatis seu diffidentia descriptio 243, 25
Indigens nullis, nec amico indiget 208, 11. *indigentia, dolor* 56, 14
de Indignatione 27, 1
Infortunium quid 142, 12
de Iniurijs 139, 4. *iniuria quid* 142, 15. *quibus definiatur* 29, 17. *quomodo inferatur, et quod nulli volenti* 143, 8. *an male fiat* 43, 17. *iniuriam inferes an sciat qua sint mala* 42, 21. *iniuriam num quis sibi ipsi faciat* 34, 23. *iniuriam sibi nemo facit* 147, 11. *iniuriam an volentes patiamur* 33, 26. *iniuriam volens nemo patitur* 147, 18. *iniuriarum quibus laeduntur homines, genera tria* 141, 9
Inuisus quot modis dicitur 129, 8. *inuisus quid* 131, 21. *inuisus et iniuria differunt* 141, 2. *in-*

uisus prudentiam non comstatur 42, 24. *Inuisibilis quid* 222, 16. *inuisibilis species tres* 226, 9. *actiones, et comites* 226, 15
Inquisiti non ambiunt magistratus 124, 26
Inscriptiones sepulchrales 241, 3
Instrumentum, seruus inanimus 201, 26
de Intelligentia 158, 5. *intelligentia quid* 38, 20
Intemperans quis 174, 10. *incontine peior* 53, 26. 52, 11. 174, 18. *an incontinenter facilius sanatur* 52, 2. *Incontinentia quid* 222, 8. *intemperantia actiones et comites* 225, 22. *species* 119, 19. (13)
Interficere se, lex vetat 147, 12
Inuidia quid 125, 26
Inuitum quid 17, 28
Inuoluntarium quid 141, 24. *inuoluntarium omne violentum* 100, 8. 102, 4. *inuoluntarium generat* 143, 4
Ioui non sacrificantur omnia, nec deferuntur honores 207, 13. *Ioui succedere* 243, 13. *Ioue velle mori, absurdum* 260, 26
Ira, inuisibilis 114, 28. *alsenat animo* 114, 25. *nescit adulari* 98, 6. *oppugnatum diffidens* 101, 8. *irarum feruor inuoluntarijs adscribitur a nonnullis* 104, 25
Iracundus quis 24, 28. 94, 23. *iracundia quid* 222, 2. *iracundia species tres, actiones, comites* 225, 8
Incurda natura qua 184, 9. *sucunda multiplicia* 170, 25. *sucunda duobus modis dicitur* 113, 14. *sucunda quadam morbofa* 179, 28. *sucunda simi quid* 77, 19

Index ius animatum 135,4
Ius quid 139,16 *proportio*
quadam 133,10 *multipl.*
signif. 31,12 *de iure na-*
turali & legali 140,8 *ius*
naturale 32,9,140,9,14
ius legale 32,20,140,10
ius civile 32,22,202,22
ius civile inter quos vi-
gere dicendum sit 139,14
iuris civilis species 140,
 8 *ius æconomicum* 31,26
ius paternum 31,19 *ius*
herile ac paternum 139,27
ius Pythagoreorum 136,
 5 *iuris species alteræ* 134,
 6 *iuris custos, magistra-*
tus 139,21 *iuris delictum*
 146,20
Iustum quid 131,21 *quodnā*
hic quaratur 29,13 *in*
quatuor minimum est
 133,2,17 *iustorum genera*
 32,8 *iustum duplex* 28,28
de iustitia & iniustitia,
quales sint, & quot mo-
dis dicantur 28,26,128,7
iustitia quid 138,18,22,1,
 20 *virtus perfecta* 29,3
pluribus modis dicitur,
& etiam iniustitia 129,
 3 *qualis hic intelligatur*
 128,12 *iustitia genera-*
lis, & virtus, quid differ-
rant 130,22 *de iustitia*
particulari 131,19 *iusti-*
tia actiones, species, comi-
tes 224,2 *iustitia noti-*
tia nō statim iustum fac-
it 5,23 *iustitia etiam*
male vii possimus 213,8,
 212,20
Laborū excessus salubrior
quam defectus 97,20
laboribus fracti morerē
appetant 116,19
Laconis scomma 211,10
Lacones oviōm quæ vocēt
 163,16 *Laconum poltrici*
 218,21 *Laconica carnes*

Cyzicum mitti solita
 233,15
Lamprus 56,28,57,3
Lapides ali nequeunt 9,12
lapides pingues 242,20
Lateris & canis amicitia
 65,2
Laudabilia 6,4 *quæ* 220,II
laudari quæ soleāt 111,25
Laurum ori indere 242,16
Lecythi Thuriaca 233,19
de Lenitate & Asperitate
 24,23, 120,14 *leni-*
tas quid 221,8 *lenitatis*
actiones 223,7
Leo an Phalaride aliove
tyranno nocentior 52,16
Lesbia structura 147,3
Lex qua non iubet, vetat
 147,14
Liberalis qui 121,10,224,14
de liberalitate & contra-
riis 25,9,121,7 *liberali-*
tas quid 221,23 *liberali-*
tatis actiones, & comites
 224,17 *liberalitati ma-*
gis adversatur iliberali-
tas quā prodigalitas 13,5
Liberorū amor & studium
instū animantib. 201,7
liberi paternis commen-
tariis erudiuntur 228,17
liberos epulari 171,4
Loquax quis 234,28 *loqua-*
ci difficile est filere 235,
 21 *loquacitatis definitio*
 234,27
Lucrum quid 134,25,28
Ludus tibi hoc, mihi autem
mors 201,9
Lupus lupum noxii 185,26
Lustrali aqua aspergi 242,
 16 *lustrationes in tri-*
uitis 243,3
Lycosa, operū redēptor 236,7
Lysander Lacedæmonius
 235,16
Magistratus non cuilibet
permittitur 43,25 *ma-*
gistratus, custos iuris

139,21 *magistratus pra-*
mia 139,25 *magistratus*
naturali, & Deo, debe-
tur honor 204,4
 122,17
Magna qua
de magnanimitate &
contrariis 25,28,122,5
magnanimitas quid 124,
 15,221,25 *magnanimita-*
tis actiones, & comites
 224,21
de Magnificētia 26,13,125,1
magnificētia non est
sine sumptu 125,13
Malus malo haeret 193,26,
 197,1 *malus malo ut a-*
micus 67,10 *malus malus*
ut iucundus 193,26 *malus*
an sibi amicus 71,26 *ma-*
lū secum disident 72,1
malos faciunt tria ani-
ma vitia 45,22
Malū, multiforme est 196,
 20 *malū minus maio-*
ri prooptatur 134,4 *ma-*
la nemo volēs perpetrat,
si sciat quod mala sint
 16,28
Mare navigari quando in-
cipiat 231,15
Margites Homericus 154,14
Martii imperium, aristoc-
ratum est 202,3
Matres cur magis quā pa-
tres ament liberos 201,II
mater in liberorū procre-
atione plus laboris & do-
loris perfert 201,13 *ma-*
tres non amare liberos
absurdum est 186,19
matrem non alere 234,8
matrem immolant &
denorant filius 171,6
Marris deūm sacra 246,9
Medicina delicti 107,22
medicorum consultatio-
nes 107,19
Medictus quid 12,15 *medi-*
etas

etas non semper in eodem
genere 97,6 *medietati*
quid aduerferur 12,18 *me-*
dietatum catalogus 94,14
Medimnus salis in amicitia
 192,26
Mediū in singulis capeffere
difficile 13,18 *medio*
propinquius & remotius
quid 13,3
Melancholici sunt eū ubi vīpō
 217,15 *melancholici cōsul-*
tare non solent 178,22 *me-*
lancholici semper egēt me-
dela 184,2 *melancholico-*
rum incontinentia sanan-
tu facilius 179,1
Melitæus surculus 246,3
Melius semper cuius gratia
fiunt cetera 6,21
Mēs sola, artium principia
capit 153,27 *mentis & ra-*
tionis copia plerūq; for-
tuna destituitur 61,9
Mensura aridorū & liqui-
dorum non eadem ubique
 140,24 (39,1
Mentor d'ayōs, sed nō prudēs
Merces cuiusq; sua 204,15
mercedis datio 139,25
Metapontij tyranus 114,23
de Methodo docendi 84,7
methodi cuiusq; sua sunt
rationes 84,15
Metus nullus, & metus ni-
mius, & terri in vitio 10,24
Milefi a Demodoco taxati
 176,6
Militaris fortitudo 116,23
Ministri prompti saepe pra-
cipites 51,2,172,9
Minus cū maiori perpetuas
exercet similitates 186,10
Mechatio nō recipit exce-
sum nec defectum 12,14
Mollities & Incontinentia
quid differāt 5,20 *moll-*
ities Scythicorū regū 175,8
Morbosi qui 113,28
Morum in eadē regione dif-
similitudo 228,8 *mores bo-*

ni mali ve unde dicantur
 96,13 *morum virtutes &*
vitia omnia vel excessus
sunt, vel defectus, vel me-
dietates 125,23 *in morib.*
fugienda tria 163,4
morum flexilitas 224,18
Mortem appetētes reprehē-
sionem incurrunt 116,19
Mortuorum corporū nullus
visus 186,26, *conditura in*
Ægypto 186,27 *mortuis*
effereudi dicata porta sa-
cra 241,25
Mulier grandis findēs, fa-
rumq; deuorans 171,1
Mundi pars optima, homo
 154,20
Mus si saccum farina per-
roserit, omino sum 242,22
Mistela in via transcurfus
ominosus 242,17
Mutatio, res dulcis 186,6
Natura ars diuina 254,13
nil facit frustra 254,11 *cō-*
stantis 193,6 *quorum causa*
sit 214,25 *qua nobis prater*
animā & corpus dederit
 253,28 *aliquales nos facit*
 214,7 *natura male* 57,9
Naturale quib. definitur
limitib. 104,2 *naturale*
peccatum 50,6 *naturalia*
minus sanabilia quā qua
cōsuetudine sunt cōtracta
 53,27 (17,19
de Necessitate & necessario
Nectar 58,1
Neoptolemus Sophocleus
 165,17,177,18
Nimium, non cadit in tem-
perantem 165,10
Nohe cū diis pugnat 170,II
Nomisma eiuslem societa-
tem conseruat 30,23
Nosse seipsum iucundū 76,1
Nostri arbitri quæ sint 105,4
Opinio interdum non du-
bitat, sed exalte se strepu-
excusat 46,26

Oppositio in quibusdā cui-
dentior, in aliis obscurior
Optanda quæ 129,14 (97,14
Optimum quid 77,19,97,2
optimū quid, & quot mo-
dis dicitur 85,28 *optimū*
nobis quid 6,26 *optimum*
quod hic quaritur, non est
simplex 7,17 *optimi consi-*
deratio 6,28
Optimus qui 130,19
Opus habitus potius 89,25
duob. modis dicitur 90,3
Os ad cōstituta patens 234,23
Palma Victorialis 35,27
Pammenis & Pythionis dis-
sidium 206,14
Par, minore maius, maiore
minus 94,10 *in duob.* 29,24
Pares cum paribus congre-
gantur 65,1,193,25
Pater filii cur magis amet,
quam filius patrem 72,16
patris imperium, regnū est
 202,3 *patris verberator*
in iudicio absoluitur 50,
 4,172,24 *patrem trahens*
trahitur 172,26 *paternis*
liberariis erudiuntur
 228,17 (117,1
Paupertas inicit compedes
Peccatum quid 142,13 *qua*
in re committi soleat 20,
 18 *peccatū naturale* 50,6
Peladum delictum 105,16
Perfectio requiritur & in
tempore & in homine 9,4
perfectum quid 6,22
Pericles prudens 153,7
Periculum in quibus esse
dicitur 115,19
Pertinacia & Continentia
quid affinitatis, quid itē
discriminis habeant 177,8
Pes calcamēto aptior 230,
 1
Pessimus qui 130,18 (19
Phalaris tyranus 52,16
Phalaridis immanitas
 171,5,25
Phantasia iudicium 251,15
Phidias lapicida peritiss.
 154,10 T:

Phidonia mensura 239,20
 Philoctetes Theodectus 175,2
 Philolai dictum 105,8
 Philosophi quid sit 84,20
 philosophica vita 81,2
 Philoxenus Eryx. F. 119,17
 Philtri letalis per ignorantiam propinat crimen condonatur 18,5
 Plantarum vita 82,9
 Plato ut animam disiceret, et an recte de virtute differuerit 216,220,17
 Platonis proportio 30,8
 Plus, inaequale 131,24
 Panam fugimus 35,27
 Politice quae spectet 205,19
 quod bonum spectet 4,6, 22,3,22
 politica partes 156,2
 politica finis 2,27
 politica vita 81,3
 Polycles, Theophrasti amicus 228,9 (10)
 Polykletus statuarium 154,
 Polydamas Troianus 117,8
 Polysperchotis Victoria 236, 10 (litas 171,3)
 Ponticaru gentium crudelitas
 Porta sacra, per quam efferebantur mortui 241,25
 Precari qua fas 129,14
 Principia qualia, talia etiam e principis existunt 14,17
 principia propria sumenda 5,9
 Probus qui 218,17
 de probitate, seu perfecta virtute 62,27
 prohibet, quid 219,8
 Prodicus medicus 206,16
 Prodigia liberales accusant illiberalitatis 12,26
 Proportio quid 133,12
 quorum sit 133,11
 in quatuor est 30,2
 proportio geometrica 133,24 (6)
 Propositionis modi duo 167,
 de Proposito 18,12
 propositum quid 108,9
 propositum nec opinio est, nec voluntas, sed iustum quid 106, 1
 propositum & voluntas variant 14,28

Prosperum rem gerunt etiam dementes & inconsiderati 215,24
 Prudentes qui 153,7
 prudens an incognitus 54,12
 prudens aliquis sine morali virtute esse nequit 162, 11
 prudentis officium quod 152,20
 de Prudentia 152,19
 prudentia quid 37,19, 153,18, 221,5
 sit ne scientia vel ars 153, 2,22
 an sit virtus 40,8
 sit ne eadem cum sapientia 38,5
 deterior est sapientia 38,16
 sapientia velut administra est 41,8
 prudentia & sapientia ad quid conferant 159,21
 prudentia an activa 40, 16
 prudentia obiectum 37,6
 prudentia comites, causa adiuvantes, partes 223,2
 partes 155,23
 munus 39,2
 actiones 222,25
 prudentia quibus bestis tribuatur 154,24
 prudentia politica partes 156,2
 Prissanam sumere 64,7
 de Pudore 27,19
 pudor quid 126,4
 Pueri parentes per ignorantiam verberant 33,21
 Pulchritudo quid 252,11
 Pulvis palestricus 233,21
 Pusillanimitas qui 124,23, 227,10
 pusillanimitas quid 124,12, 222,22
 pusillanimitatis actiones, & comites 227,5
 Pythagoras de virtute primus differuit, sed minus recte 2,5
 Pythagoreorum sententia de ratione & iusto 30,28,136,5
 Pythonis & Pammenis discordia 206,14
 Quarere & deliberare differunt 157,2 (204,5)
 Quastus & honoris aequatio
 Querulus qui 243,9
 Quinquagesimarum ex-

tores 214,15
 Ratio in cogitativa anima parte existit 2,11
 rationi, non homini, permittitur imperium 139,20
 rationes in qualibet methodo diuise 84,15
 rationales anima partes duae 149,24
 ratiocinatio quibus imperet 92,6
 de Rectaratione 63,19
 recta ratio quid 149,3,162,3
 recta ratione facere quid Redamari 65,20 (63,22)
 Regum & aristocraticum imperium optimum 202,9
 Reprehendus in al. quibus ipse sumus obnoxii 76,3
 Respublica, ratio 201,28
 respublica omnes, iustitiam speciem 201,17
 Respublica probe instituta exemplar est animus recte compositus 227,18
 Restitutus quid sit 56,12
 Rhadamanthi ius 136,8
 Robur quid 252,10
 robustus qui 113,24
 Sacrorum annuntiatio 246,6
 Salebis in olla miscto efficerene cibis sit esur 241,22
 Saltatio in computationibus 240,16
 saltationem recitare 242,11
 Salubrum notitia 145,14
 Sanitatis regula 44,2
 Sapiens non idem & prudens 155,6
 sapiens nemo natura est 159,11
 sapiens nihil frustra expetit 257,15
 de sapientia 154,9
 sapientia unde conflata 37,26
 an virtus 38,13
 sapientia & prudentia ad quid conferunt 159, 21
 sapientia mentio cur fiat in Ethicis 39,7
 Saporis suavitatem recte discernere nequit cui lingua temetoco vitata est 188,1
 Sardapanthus 82,18
 Satyrus

Philopator 170,12
 Scientia quid 151,23
 quarum rerum sit 37,24,153, 27
 nulla ne scientia voluptatem pariat 59,16
 scientia & pecunia non admittunt eadem mensuram 206,15
 scientia, Deo excepto, nihil est praestantius 217,5
 scientia ortus 22,17
 obiectum 37,5
 amissio 48,6
 scientia cuncta doceri queunt 151, 17
 scientia facultati quae omni sauis est finis 2,24
 scientiam omnes Socrates felicitates esse censuit 215, Scilla lustralis 243,4 (16)
 Scire quando dicamur 151, 25
 scire, duum generum est 48,13,105,22
 scire dupliciter dicitur 167,2
 Scytharum reges molles 175,7
 Sensus, nullus actionis principium est 150,9
 sensum yocogis 36,18
 sensuum voluptates 82,1
 de Sententia 158,21
 Sepulcrum pedibus tangere religio erat 242,26
 sepulcrales inscriptiones 241,3
 Sequi & fugere in concupiscentia idem sunt quod in cogitatione affirmare & negare 150,12
 Seruus an ingenio aequalis in ratione 31,6
 seruo in herum ius an sit 31,18,25
 seruus, domini instrumentum 201,25
 Sicula columba 233,18
 Simias alere 233,17
 Simile similibus amicum 24, 186,9
 simile simili gaudet 191,8
 simile simili aggregat Deus 185, 25
 simile non indiget simili 67,3,65,9
 simile simili inimicum 186,7
 similes in somno cuncti 91,15
 Simpliciter quid 177,4

in Sinum spuerere 243,6
 Sirenum cantus 118,28 (19)
 Smindyrides Sybaria 82,
 Socius tantisper amicus dum pignat 189,5
 Socrates scientias omnes existimavit esse utriusque 215,16
 virtutem voluit esse rationem, perperam 39,25
 virtutes putat esse rationes 162,8
 virtutes non recte scientias esse ratus est 2,8,5,16,83,18
 an recte virtutes prudentias esse dixerit 161,27
 fortitudinem scientiam esse dixit, perperam 22,15, 116,24
 Socratis dictum de confidentia in periculis 114,16
 Socratis opinio, scientiam non cadere in incontinentiam 168,20, 164,17
 Socrates senior incontinentiam suscipit 46,12
 Socrates negat penes nos esse ut boni mali vesimus 13,25
 Socrates senior quem scopum statuerit 83,15
 Socrates abijci tradit omnia quorum nullus usus 186,23
 Solonis dictum reprehensum, hominem ante obitum non esse beatum predicandum 91,4
 Soluere qui nequeunt, coguntur credere dictis 85,3
 Somnus quid 90,13,91,15
 somnus omnes aequat 91,15
 Sophocles Neoptolemus in Philoctete 165,17,177,18
 Speusippi sententia 181,20
 Stoaorum de virtute sententia 249,8
 Stratonici dictum de odoribus voluptatibus 119,13
 Strepitus auditu percipitur 36,18
 Stupidus quis 241,10
 stupiditatis descriptio 241,9
 Suffocationi non est opus

posita 166,3
 Superstitiosus quis 242,15
 superstitiosus descriptio
 suum habere 136,1 (242,14)
 Sylogismi propositiones 4,8, 25 (cho 246,15)
 Tania lignea dicata Bacche Talione 136,4
 talio, turis species 30,28
 Temperans quis 53,15
 temperanti an aliquid vehementes concupiscentias mouere possit 47,6
 de Temperantia & intemperantia 23,28,117,23
 temperantia quid 221,11
 an in omnibus suauitatis 118,18
 temperantia actiones, & comites 223,20
 Tempus offendit amicos 193, 8, 13
 tempus perfectum quod 9,2
 Terebra, duplex 202,26
 Terra apperit imbres 186,5
 Thales sapiens 155,6
 Themistocles legatio 125,18
 Theodectus Philoctetes 175,2
 Theognidis versus 117,1
 locus de explorandis familiaribus 192,3
 locus ex proemio seu inuocatione 205,7
 Theophrastus anno atatis 99 scripsit τοὺς χαρακτήρους 228,10
 Thuriaca lecythi 233,19
 Timidus quis 94,26
 etiam parua extimescit 116,2
 forte vocat precipitem & furiosum 13,1
 timiditas quid 222,5
 timiditatis actiones, & comites 225,16
 timiditas ferua 171,21
 Tolerans quis 174,5
 Tolerantia seu Patientia quid differat a Continentia 51,16
 Tonitrua terribilia 22,5
 Tonitrua filij 245,23
 Tribuens an habens praeter meritum ius violat 144,14
 Trinitales lustrationes 243,3

- Trochili & crocodili amicitia* 189,15
Tyrannus immanis leone perniciosior 52,16
Vendere nimio pretio 238,6
Veneris doli 173,2
Venia quib. detur 143,5
Verecundus qui 126,7
de Veritate 28,16 *Verax qui* 28,21. 126,18 *Verū falso demonstrari potest* 85,6
Vestis virtus qua 89,19
de Vi 17,7 *Vi & necessitate facere* 104,10 *Violētum & necessitas tribuitur etiam in animis* 102,8
Vinum animos addit 114,21
Virtutes singulis sua a natura insita 39,15 *virtus cuiusque rei quid* 89,17
de Virtute naturali & Virtute proprie dicta, deque virtutū proprie dictarum ad prudentiam adunatione 161,13 *Virtus moralis quid* 110,15. 96,27 *an ratio* 39,25 *ars qualis* 249,2 *medietas est* 97,4 *cuiusmodi sit medietas* 94,13 *beatitudinis fons est* 8,16. 261,1 *acquiri an possit* 13,24 *contemnit ea qua prater rationē magna sunt* 122,23 *scopum ne, an ad scopū tendentia faciat* 110,28 *an propositū & rationē omni profusus delicto liberet* 110,19 *Virtus & virtū sunt e voluntariorum numero* 98,16. 111,21 *Virtus & virtum dolore & voluptate nō carent* 11,4
Virtus & virtū circa qua versentur 93,8 *Virtutis possessor quisbus prater ea indigeat* 253,15. 259,14
Virtus comitata corporis & externis bonis, etiam sapienti optabilior quam nuda 253,19 *vir-*
- tus auctior reddita an deteriores faciat* 45,2
Virtus moralis unde virtuetur 10,15 *Virtutis cognitio nō sufficit* 1,19
Virtutis sedes anima 8,13
Virtutis initium & dux 60,15
Virtutis species dua 92,9
Virtutis in vniuersum actiones, & comites 227,15
Virtutis finis, honestum 21,12
Virtutis nulla est satietas 261,8
Virtute multi in suis virtutibus, in alienis nequeunt 130,13
Virtutes an numeri 2,6
Virtutes Socrates rationes esse voluit 162,8
virtutes prudentis esse censuerunt quidam 161,27
Virtutes antisentia 2,10. 5,17
Virtutes omnes Socrates esse scientias existimauit 83,17
Virtutes sunt medietates 11,17. 12,7. 24,24
virtutes in actione positae 40,27
Virtutum sedes 2,12. 8,13
Virtutū pro triplici anima parte diuisio 220,17
de Virtute heroica & diuina 46,2. 163,3
Vita in anima posita est 8,12
Vita curriculum difficile 231,17
Vitam multia exosam reddunt 81,17
Vitarum diuisio 80,19
Vita generatrix 80,28
Vita beata in trib. potissimum consistit 78,20
Vitium quid 96,27
Vitiarum pro triplici anima parte diuisio 220,21
Vituperabilia qua 220,11
Viuere cur homo semper cupiat 209,15
Viuere bene, ab anima virtute proficitur 8,16
Vlysis monita respuit Neoptolemus 165,18
Vna anima: proverb. 71,22

Vnguium rosio 171,8

- Volens qua quis faciat* 147,15
de Voluntario 15,22
Voluntarium quid 15,24. 141,16
Voluntarium & inuoluntarium quid sint 100,1
Voluntarium & propositū an idem 106,3
Voluntariū, non est propositum 19,11
Voluntariū & inuoluntarium non coniuncta sunt cum procepto 101,22
Voluntarium non est iuxta concupiscentiam agere, nec inuoluntarium, contra concupiscentiam agere 101,20
de Voluntario quod a cogitatione proficitur 17,27
Voluntarium cogitatione definitur 105,13
de Voluptate 54,20
Voluptas quid 57,21
Voluptas an generatio 55,4
voluptas omnis an generatio 179,20
Voluptas an res bona 57,28. 179,17. 180,3
Voluptas omnis, an res bona 56,18
Voluptas quale bonū sit, & quomodo 219,9
Voluptatem sectatur oēs & homines & bestiae 182,11
Voluptas quada est res optima 181,17
Voluptates specie diuersae 56,25
voluptatum species 180,6
de Voluptatib. corporis 182,26
Voluptates corporis cur magis appetantur 183,13
Voluptas odorū 119,9
voluptatem pariūt etiā scientia nonnulla 59,16
de Urbanitate 27,28
Vsura drachma 234,19
Vsura exigere 238,10
Vsus praoptatus habitus 8,3,6
Vsus habitu melior 90,7
Vxor viro deterior 32,3
Vxorius ius potius quā liberorū Xenophantus 175,5 (140,5.